தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY

வாய்மையே வெல்லும்

TRUTH ALONE TRIUMPHS

[Issued—23-1-1980

[வெளியீடு—23-1-1980

Oral 2 nil

# தமிழ் நாடு
# சட்டமன்றப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

# TAMIL NADU
# LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு—OFFICIAL REPORT

செவ்வாய்கிழமை 1979 ஏப்ரல் 17–தொகுதி XXXI எண் 1.

Tuesday 17 th April 1979 — Volume XXXI—No. 1

©

தமிழ் நாடு அரசு — GOVERNMENT OF TAMIL NADU

*1980*

சட்டமன்றப் பேரவைத் துறை, சென்னை-600 009

Legislative Assembly Department, Fort St. George, Madras-600 009

விலை 1-50 காசுகள்] Price 1-50 Paise

## தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை நடவடிக்கைகளின் அட்டவணை

## இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படியான ஆறாவது சட்டமன்றப் பேரவையின் நான்காவது கூட்டத்தொடர்.

4 OCT 1980
LEGISLATIVE
MADRAS

---

1979, ஏப்ரல் 17, 18, 19, 20, 21 ஆம் நாட்கள்.
(தொகுதி XXXI—எண்கள் 1 முதல் 5)

### உள்ளடக்கம்.


பக்கங்கள்.

(i) தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும், அமைச்சரவையும், அமைச்சர்களின் பேரவைச் செயலர்களும். i—vi

(ii) தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள். vii

(iii) தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப்பெற்ற) பெயர்ப் பட்டியல் (தொகுதிகள் உட்பட). viii—xvi

அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—

கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு, 1979. 63

கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979. 63

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979. 790

பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979. 790—791

மாநகரச் சிறுவழக்கு நீதிமன்றங்கள், சிவில் வழக்கு நடைமுறை சட்டக்கோவை, தமிழ்நாடு நீதிமன்றக் கட்டணங்கள்—தாவாக்கள் மதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979. 791

அரசினர் தீர்மானங்கள்—

அவைக் குழுவிற்கான தேர்தல். 541

உரிமைக் குழுவிற்கான தேர்தல். 541

பொதுக் கணக்குக் குழுவிற்கான தேர்தல். 540

பொது நிறுவனங்கள் குழுவிற்கான தேர்தல். 540

மதிப்பீட்டுக் குழுவிற்கான தேர்தல். 540

விதி 22-ஐத் தளர்த்தல். 156

பக்கங்கள்.

**அறிக்கை அளித்தல்—**

அரசு பதிவுபெறா அலுவலர்களின் சங்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்துவது குறித்து. — **86**

உரிமைக் குழுவின் அறிக்கைகள். — **989**

**அறிவிப்புகள்—**

பேரவைக் குழுக்களுக்கான தேர்தல். — **541—542**

பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979. — 790

**உரிமைப் பிரச்சினைகள்—**

உணவுத் துறை அமைச்சர் மீது. — 539

“ துக்ளக் ” பத்திரிகை மீது. — 980—982

தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் மீது—தீர்ப்பு. — 538—539, **785—786**

“ மக்கள் செய்தி ”, ‘ மாலை முரசு ” நாளேடுகள் மீது. — 537—538

“ மன்றம் ” இதழில் கட்டுரை எழுதியுள்ள திரு. நெடுஞ் செழியன் அவர்கள் மீது. — 529—531

மின்சாரத் துறை அமைச்சர் மீது. — 787

முதலமைச்சர் மீது. — 980

**ஏடுகள்—**

பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றவை. — 260—262, **468**, 637—638, **890**, 1060—1061

**ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்—**

நீரார் சுரங்கப்பாதை வேலையில் ஏற்பட்ட பெரும் வெடி விபத்து குறித்து. — **982—984**

முகவை மாவட்டம் வாகைக்குளம் துப்பாக்கிச் சூடு குறித்து. — 39—46

**ஒழுங்குப் பிரச்னைகள்—**

அவைக்குள் இருக்கும் உறுப்பினர்களிடம் முரசொலி பத்திரிகை விநியோகிக்கப் பெறுவது குறித்து. — 297, 320—322

பக்கங்கள்.

**ஒழுங்குப் பிரசனைகள்—தொடர்ச்சி.**


| | |
|---|---|
| நீக்கம் குறித்து. | 808—817 |
| மானியக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட விளக்கக் குறிப்புகள் முன்கூட்டியே வழங்கப்படாமை குறித்து. | 989—990 |
| முதலமைச்சர் மீதான உரிமை மீறல் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்வது குறித்து. | 283 |

கவன ஈர்ப்புகள்—

| | |
|---|---|
| இந்திய உச்ச நீதி மன்றத்தின் பிரிவு ஒன்றினைத் தமிழ் நாட்டில் நிறுவுவது குறித்து. | 61—62 |
| கள்ளக்குறிச்சியில் குடிநீர் தட்டுப்பாடு குறித்து. | 987—988 |
| சிமெண்ட் தட்டுப்பாட்டினால் லட்சக்கணக்கான கட்டடத் தொழிலாளர்களின் வேலை இழப்பு குறித்து. | 787—790 |
| சென்னை தி. நகர் சிவசைலம் தெருவில் ஏற்பட்ட தீ விபத்து குறித்து. | 984—987 |
| தமிழ்நாடு சுற்றுலா வாரிய ஊழியர்கள் சிலரை நிர்வாகம் வேலை நீக்கம் செய்துள்ளது குறித்து. | 46—60 |

தகவல் கோரல்—

| | |
|---|---|
| அதிகாரிகள் மாடத்தில் உள்ளவர் குறித்து. | 532 |
| உறுப்பினர்களது அறிவிப்புகளை எடுத்துக் கொள்வது குறித்து. | 36—39 |
| காமராஜர் சிலைக்கு விளக்கு இல்லாமல் இருப்பது குறித்து. | 532—533 |
| முரசொலி பத்திரிகையை விநியோகித்தவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து. | 533—537 |

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு—

| | |
|---|---|
| 1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்—சட்ட நிர்வாகம். | 157—260 |
| காவல் துறை. | 283—297, |
| தீயணைப்புப் பணிகள். | 297—320, 322—468 |
| தொழில்கள். | |
| தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு. | 990—1060 |


TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

| | பக்கங்கள். |
|---|---|
| **வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.** | |
| தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் | |
| வீட்டு வசதி. | |
| | 543—637 |
| பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு. | |
| நுகர்பொருள் வழங்கல். | 791—808, |
| மீனளம். | 818—889 |
| மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம். | |
| சாலைகளும் பாலங்களும். | |
| சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து. | |
| சாலைகள்-பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு. | |
| சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு. | 64—86, 87—156 |
| **வினாக்கள்-விடைகள்—** | |
| உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள். | 1—36, 497—529, 751—785, 949—979 |

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

**அகர வரிசைத் தொகுப்பு அட்டவணையை (Index) பயன்படுத்தும் முறை.**

இவ்வட்டவணை அகர வரிசைப்படி அமைக்கப் பெறுகிறது. முக்கியத் தலைப்புகள் ஓரங்களிலிருந்து அச்சடிக்கப் பெறுகின்றன, துணைத் தலைப்புகள் முக்கியத் தலைப்புகளிலிருந்து சற்று உள்ளடங்க அச்சிடப் பெறுகின்றன.

வினாக்கள் தவிர, மற்ற நடவடிக்கைகளைக் குறித்த பல்வேறு குறிப்புகள் யாவும், பெயர்கள் உள்ளிட்ட வெவ்வேறு முக்கியத் தலைப்பின் கீழ் சம்பந்தப்பட்ட பொருள் விளக்கத்தினை அடுத்து அடைப்புகளுக்குள் அச்சிடப்பெறுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, (தீ) என்று போடுவது தீர்மானத்தையும், (க.ஈ.) என்று போடுவது கவன ஈர்ப்பையும், (ஒ.தீ.) என்று போடுவது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தையும், (அ) என்று போடுவது அறிக்கையையும் குறிக்கும்.

இத்தகைய குறிப்புகள் எதுவும் பெற்றிராத பொருள் விளக்கம் வினாக்களைச் சுட்டும் எனினும், சட்ட முன்வடிவுகள், நிதி அலுவல்களைப் பொறுத்தவரையில் சம்பந்தப்பட்ட பொருள் விளக்கமே அவற்றைத் தெளிவாக்கும்.

எல்லாச் சட்ட முன்வடிவுகளும் "சட்ட முன்வடிவு" என்ற முக்கியத் தலைப்பின் கீழ் அகர வரிசைப்படி முறைப்படுத்தப் பெறுகின்றன.

குழுக்கள், மன்றங்கள், வாரியங்கள், உள்ளாட்சிகள் போன்ற அமைப்புக்கள் அனைத்தும், 'குழு(க்கள்)', 'மன்றம்(கள்)' 'உள்ளாட்சி (கள்)' ஆகிய முக்கியத் தலைப்புகளின் கீழ் தொகுக்கப் பெறுகின்றன.

பள்ளிகள், கல்லூரிகள், மாநாடுகள், துறைமுகங்கள், ஆலயங்கள் குறித்த பல்வேறு விரிந்த பொருள்களும், அத்தகைய முக்கியத் தலைப்புகளின் கீழேயே அகர வரிசைப்படி காட்டப் பெறுகின்றன.

பேரவை முன் வைக்கப்பெறுகின்ற ஏடுகளின் பக்கங்கள் இத் தலைப்பின் கீழ் கொடுக்கப்பெறுகின்றன.

தலைவர் மற்றும் துணைத் தலைவர், மாற்றுத் தலைவர் ஆகியோரின் தீர்ப்புரைகளும், குறிப்புரைகளும் "தலைவர்" என்ற தலைப்பின்கீழ் வரிசைப்படுத்தப் பெறுகின்றன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

அகர வரிசைத் தொகுப்பு அட்டவணையில் பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ள சில சுருக்கங்களின் விளக்கப் பட்டியல் ஒன்று கீழே கொடுக்கப்பெற்றுள்ளது..

| | | |
|---|---|---|
| அ. | — | அறிக்கை. |
| அறிவி. | — | அறிவிப்பு. |
| அ.வி. | — | அரைமணி நேர விவாதம். |
| கு.வி. | — | குறுகிய கால விவாதம். |
| பொ.வி. | — | பொது விவாதம். |
| ஆ.உ. | — | ஆளுநர் உரை. |
| உ.பி. | — | உரிமைப் பிரச்சினை. |
| ஒ.பி. | — | ஒழுங்குப் பிரச்சினை. |
| க.ஈ. | — | கவன ஈர்ப்பு. |
| க.ஈ.அ. | — | கவன ஈர்ப்பு அறிக்கை. |
| ச.அ.நி. | — | சட்ட முன்வடிவின் அறிமுக நிலை. |
| ச.ஆ.நி. | — | சட்ட முன்வடிவின் ஆய்வு நிலை—இந்நிலையில்,<br>(1) ஆய்வு/கூட்டாய்வுக் குழுவின் பரிசிலனைக்கு அனுப்பப்பெறும் தீர்மானம்;<br>(2) ஆய்வு/கூட்டாய்வுக் குழுவின் பரிசிலனைக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற திருத்தம்,<br>(3) சுற்றுக்கு அனுப்பப்பெறுவதற்கான திருத்தம்,<br>(4) ஆய்வு/கூட்டாய்வுக் குழு அறிவித்தபடி ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கான தீர்மானம்,<br>(5) ஆய்வு/கூட்டாய்வுக் குழுவிற்கு மீண்டும் அனுப்புவதற்கான திருத்தம் முதலியன. |
| | — | சட்ட முன்வடிவு—பிரிவுவாரியாக ஆய்தல். |
| | — | சட்டமன்றப் பேரவை. |
| | — | சட்டமன்ற மேலவை. |
| த.கோ. | — | தகவல் கோரல். |
| த.வி. | — | தன்னிலை விளக்கம். |
| தீ. | — | தீர்மானம். |
| உ.தீ. | — | உரிமைத் தீர்மானம். |
| ஒ.தீ. | — | ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம். |
| த.தீ. | — | தனித் தீர்மானம். |
| து.மா.கோ. | — | துணை மானியக் கோரிக்கை. |
| மி.மா.கோ. | — | மிகைச் செலவிற்கான மானியக் கோரிக்கை. |
| பே.அ. | — | பேரவையின் அலுவல். |

## தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை நடவடிக்கைகளின் அட்டவணை.

### இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படியான ஆறாவது சட்டமன்றப் பேரவையின் நான்காவது கூட்டத்தொடர்.

*1979, ஏப்ரல் 17, 18, 19, 20, 21 ஆம் நாட்கள்.*

(தொகுதி **XXXI**—எண்கள் 1-5.)

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

### அ.

பக்கங்கள்.

அண்ணாமலை, திரு. எம்.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979—80, வாக்கெடுப்பு :

நுகர்பொருள் வழங்கல்

மீனளம்

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் ... *157, 178—185*

*245—246, 257—258*

அம்பிகாபதி, திரு. மு.—

அரிசனங்கள், தடுவச்சேரி, குடி நீர்வசதி ... *973—975*

ஊழியர்கள்; சுற்றுலா வாரியம், வேலை நீக்கம், (க.ஈ.) ... *46,55—56*

சிமெண்ட் தட்டுப்பாடு, கட்டடத் தொழிலாளர்கள் வேலையிழப்பு (க.ஈ.) ... *788*

துப்பாக்கிச் சூடு, வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடாதிருத்தல் (ஒ.தீ.) ... *39*

பெரியார் நூற்றாண்டுவிழா, கைதிகள், விடுதலை. ... *522—523*

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979—80, வாக்கெடுப்பு :

தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு. ... *991, 992*

*1043—1050*

பக்கங்கள்.

அ—தொடர்ச்சி.


**அம்பிகாபதி திரு. மு—தொடர்ச்சி.**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979—80, வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும், விட்டு வசதி, பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு 544, 581—587

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம், சாலைகளும் பாலங்களும், சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து, சாலைகள், பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு, சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு 64—69

**அமிர்தராஜ் திரு இரா—**

தேர், அருள்மிகு சுப்ரமணிய சுவாமி ஆலயம், திருச்செந்தூர், சிற்பச் சிலைகள் திருட்டு 5—7

**வரவு-செலவுத்திட்டம், 1979—80 வாக்கெடுப்பு :**

1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் 208—211

**அரங்கநாதன் திரு. சென்னை மு—**

நடைபாதைக் கடைகள், சென்னை 957—959

**அரிசன நலம்—**

அரியப்பாடி, விட்டு மனைகள் 972—973

சவரத் தொழிலாளர், தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்தல் 11—12

சலவைத் தொழிலாளர், தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்தல் 8—11

சுடுகாட்டு நிலம், அணைக்கரைப்பட்டி, ஆக்கிரமிப்பு 508—509

நடுவச்சேரி, குடிநீர் வசதி 973—975

வீட்டு வசதி 760—765

வீடுகள், வடதலைக்குளம் 506—508

பக்கங்கள்.

அ—தொடர்ச்சி.

**அலுவலர்கள்—**

அரசிதழ் பதிவுபெறா அலுவலர் சங்கப் பிரதிநிதிகள், முதலமைச்சருடன் சந்திப்பு (அ) 86

கால்நடை மருத்துவர்கள், பால்வள நிறுவனம் 511—514

சுற்றுலா வாரிய ஊழியர்கள், வேலைநீக்கம் (க.ஈ.) 46—60

**அழகர்சாமி திரு. சோ.—**

தீ விபத்து, தி. நகர், சென்னை (க.ஈ.) 984, 985

துப்பாக்கிச் சூடு, வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடாதிருத்தல் (ஒ.தீ.) 39

பம்ப் செட்டுகள், கீழ்கிஷமங்கலம், மின் துண்டிப்பு 497

மானியக் கோரிக்கைகள் சம்பந்தப்பட்ட விளக்கக் குறிப்புகள் முன்கூட்டியே வழங்கப்படாமை குறித்து (ஒ.பி.)

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979—80, வாக்கெடுப்பு :

நகர்பொருள் வழங்கல், மீனளம் 839—846

ஆ.

**ஆசிரியர்கள்—**

தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து சென்னை மாநகராட்சிப் பள்ளிகளுக்கு எடுக்கப்பட்டவர்கள் 959

**ஆண்டி அம்பலம் திரு. மெ—**

நீச்சல் வீரர்கள், மதுரை, பாராட்டு 518—519

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979—80, வாக்கெடுப்பு :

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டு வசதி, பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு. 587—591

நகர்பொருள் வழங்கல், மீனளம்

**ஆலயம்—**

திருச்செந்தூர் அருள்மிகு சுப்பிரமணியசுவாமி ஆலயத் தேர் சிற்பச் சிலைகள் திருட்டு 5—7

பக்கங்கள்.

ஆ—தொடர்ச்சி.

**ஆலைகள்—**

அருணா சர்க்கரை ஆலை, கட்டாயச் சேமிப்பு 849—950
சக்தி சர்க்கரை ஆலை, கரும்பு எடுத்தல் 950—953
"சூரியகாந்தி" எண்ணெய் ஆலை, போச்சம்பள்ளி 18—21

**ஆறுமுகம் திரு. சேலம் மு.—**

தீ விபத்து, தி.நகர், சென்னை (க.ஈ.) 984, 986
துப்பாக்கிச் சூடு, வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடாதிருத்தல் (ஒ.தீ.) 39—42
பேரவை, மாற்றுச் செயலாளர் (ஒ.பி.) 38

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979—80, வாக்கெடுப்பு :

காவல் துறை 284, 285
தீயணைப்புப் பணிகள்
தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு 991, 992, 1025—1029

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டு வசதி, பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு 544, 545, 546, 593—596

நகர்பொருள் வழங்கல், மீனளம் 792, 794

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம், சாலைகளும் பாலங்களும், சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து, சாலைகள், பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு, சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு. 94—99

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம். 211—216 259

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

பக்கங்கள்.

இ.

இயற்கைச் சீற்றங்கள்—

கிழக்கு கடற்கரையோர கிராமங்கள், புயல், மழையினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு. 25

புயல் பாதுகாப்புக் கூடங்கள், அமைத்தல். 780—781

புயலினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் 25—28

இராகவானந்தம் திரு. எஸ்.—

குடிநீர் தட்டுப்பாடு, கள்ளக்குறிச்சி (க.ஈ.அ.) 987—988

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு:

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டுவசதி, பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு. 543, 544 545, 547 561 611—635

இராதா திரு. எஸ். ஆர்.—

'துக்ளக்' பத்திரிகை மீது (உ.பி.). 980—982

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979—80, வாக்கெடுப்பு :

காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள். 396—409

இராமச்சந்திரன் திரு. எம். ஜி.—

தீ விபத்து, தி. நகர், சென்னை (க.ஈ.அ.). 985—986

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு:

காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள். 283, 284 286 429—467

தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு. 990, 991, 992

இராமச்சந்திரன், திரு. ச—

சிமெண்ட் தட்டுப்பாடு, கட்டடத் தொழிலாளர்கள் வேலை யிழப்பு (க.ஈ.அ.). 788—790

நீக்கப்பெற்ற சில சொற்கள் குறித்து (ஒ.பி.). 62—63

விதி 22-ஐத் தளர்த்தல் (தீ). 156

பக்கங்கள்.

இ—தொடர்ச்சி.

**இராமச்சந்திரன் திரு. செஞ்சி ந.—**

கீழ்பவானி பாசனத் திட்டம். 766—770

**இராமசாமி திரு. எஸ். வி.—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :
தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு. 1007—1012

**இராமசாமி திரு. எஸ். ஜே.—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :
தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு. 1038—1043

**இராமலிங்கம் திரு. செ.—**

சாயத் தொழிற்சாலை, திருநாகேசுவரத்தில் நிறுவுதல். 755
சிமெண்ட் தட்டுப்பாடு, கட்டடத் தொழிலாளர்கள் வேலையிழப்பு (க.ஈ.). 787

**இராஜாராம் ரெட்டி திரு. டி. ஆர்.—**

பத்திரப் பதிவு, கட்டணம். 519—520

**இளங்கோவன் திரு. கோ—**

தனியார் மேல்நிலைப் பள்ளிகள், மானியம். 970—971
பெரியார் நூற்றாண்டு விழா, செலவிடப்பட்ட தொகை. 520

ஈ.

**ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற செராணம் திரு. பி.—**

ஊழியர்கள், சுற்றுலா வாரியம், வேலை நீக்கம் (க.ஈ.). 46, 59—60

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :
காவல்துறை, தியணைப்புப் பணிகள். 285
தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு. 992

உ.

**உச்சி திரு. பே.—**

அரசு நிலங்கள், கூடலூர் ஆக்கிரமிப்பு. 778—780
தேயிலை, விலை வீழ்ச்சி. 2—5

உ—தொடர்ச்சி.

4 OCT 1980 LEGISLATIVE MADRAS

பக்கங்கள்

**உணவு தானியங்கள்—**

அவசியப் பண்டங்கள் பதுக்கல், கைது. 28—32

உணவு உற்பத்தி, சிறப்புத் திட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம். 15—16

**உத்திராபதி, திரு. பொ—**

ஊழியர்கள், சுற்றுலா வாரியம், வேலை நீக்கம் (க.ஈ.). 46

தீ விபத்து, தி. நகர், சென்னை (க.ஈ). 984

துப்பாக்கிச் சூடு, வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடா திருத்தல் (ஒ.தி.). 39

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு:
1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம். 204—208

**உமாநாத், திரு. ரா—**

திரு. நெடுஞ்செழியன் மீது (உ.பி.). 33—35

நீக்கப்பெற்ற சில சொற்கள் குறித்து (ஒ.பி.) 58, 59, 60, 61, 62, 63, 65—66, 67

'மன்றம்' இதழில் கட்டுரை எழுதியுள்ள திரு. நெடுஞ் செழியன் மீது (உ.பி.). 529—531

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு:
காவல்துறை, தியணைப்புப் பணிகள். 293—297, 297—320

**உய்யக்கொண்டான் திரு. கே. ஜே.—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு:
நுகர்பொருள் வழங்கல், மீனளம் 867—871

**உரிமைப் பிரச்சினைகள்—**

**பார்க்க**—தலைவர்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

எ.

பக்கங்கள்.

**எட்மண்ட் திரு. க. உரோ.—**

நீக்கப்பெற்ற சில சொற்கள் குறித்து (ஒ.பி.). 60, 61, 62, 66

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு:

நுகர்பொருள் வழங்கல், மீனவளம். 971—792, 793, 794, 799, 835, 836, 837, 838, 841, 842, 844, 851, 871—888

ஏ.

ஏடுகள்—

பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றவை. 260—262, 468, 637—638, 890, 1060—1061

ஒ.

ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்—

பார்க்க—தலைவர்

க.

கடைகள்—

நடைபாதைக் கடைகள், சென்னை. 957—959

**கண்ணன் திரு. ம.—**

அரிசனங்கள், வீட்டு வசதி. 760—765

**கணேசன் திரு. எஸ்.—**

அவசியப் பண்டங்கள் பதுக்கல், கைது. 28—32

கரும்பு, பயிரிடல். 976—979

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பக்கங்கள்

**கணேசன் திரு. எஸ்.—தொடச்சி.**

கைத்தறி, பாலிஸ்டர் துணி, விலை. 753—755

பக்கிங்காம் கால்வாய், சிரமைப்பு. 765—766

வணிகவியல் பட்டப் படிப்பிற்கு மாணவர்களைச் சேர்த்தல், நன்கொடை வசூல். 755—758

**கந்தசாமி திரு. கா. வே.—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் 221—227,

**கந்தசாமி திரு. கே.—**

துப்பாக்கிச் சூடு, வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடாதிருத்தல் (ஓ.தி.) 39, 43—44

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் 221—227 237, 246—247, 256

காவல்துறை, தியணைப்புப் பணிகள். 386—395

தொழில்கள்,

தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம்

சாலைகளும் பாலங்களும்

சாலை போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து

சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த் மூலதனச் செலவு.

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு. 99—104, 136, 146, 153

**கரியமாணிக்கம் அம்பலம் திரு. கரு. இராம—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

காவல் துறை 286—292

தீயணைப்புப் பணிகள்

க—தொடர்ச்சி.


பக்கங்கள்.

**கவன ஈர்ப்புகள்—**

இந்திய உச்ச நீதி மன்றத்தின் பிரிவு, தமிழ் நாட்டில் நிறுவுதல் 60—62

குடிநீர் தட்டுப்பாடு, கள்ளக்குறிச்சி 987—988

சிமெண்ட் தட்டுப்பாடு, கட்டடத் தொழிலாளர்கள் வேலையிழப்பு 787—790

சுற்றுலா வாரியம், ஊழியர்கள், வேலை நீக்கம் 46—60

தீ விபத்து, தி.நகர், சென்னை 984—986

**கனிவளம்—**

கருப்புக் கற்கள், ஏற்றுமதி 771—775

**காடுகள்—**

மேய்ச்சல் கட்டணம் 781—785

**கிட்டப்பா, திரு. என.—**

இராசராச சோழன், சிலை, தஞ்சை 523—528

உள்ளாட்சி மருந்தகங்கள், மருந்துச் செலவு 22—24

கரும்பு விலை 975

கல்லூரிகள், ராக்கிங் 759—760

சலவைத் தொழிலாளர், தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்தல் 8—11

சவரத் தொழிலாளர், தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்தல் 11—12

சிறு தொழில்கள், மாயூரம் 514

துணை நீதிமன்றம், திருவள்ளூரில் ஏற்படுத்தல் 522

புயல் பாதுகாப்புக் கூடங்கள், அமைத்தல் 780—781

பெரியார் நூற்றாண்டு விழா, செலவிடப்பட்ட தொகை 520

**கிருஷ்ணசாமி திரு. கே. ஏ.—**

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979 790

பக்கங்கள்.

க—தொடர்ச்சி.

**கிருஷ்ணன் திரு. ரா.—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்

வீட்டு வசதி

பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு — **546,**

குடிநீர்—

கள்ளக்குறிச்சி, தட்டுப்பாடு (க.ஈ.) — 987—988

திருவில்லிபுத்தூர் — 959—960

குருசாமி திரு. ப.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்

வீட்டு வசதி

பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு — 576—577

**குழந்தைவேலு திரு. ப.—**

நீரார் சுரங்கப் பாதை வேலை, வெடி விபத்து (ஒ.தீ.) — 983—984

குழுக்கள்—

அவை, தேர்தல் (தீ) — **541**

உரிமை, திரு. துரை முருகன் மீது, அறிக்கை அளித்தல் — 989

உரிமை, தேர்தல் (தீ) — 541

பொதுக் கணக்கு, தேர்தல் (தீ) — 540

பொது நிறுவனங்கள், தேர்தல் (தீ) — **540**

மதிப்பீடு, தேர்தல் (தீ) — 540

கூட்டுறவு—

கிராமக் கூட்டுறவு நாணய சங்கம், பரணம் — 751

**சர்க்கரை ஆலைகள், தணிக்கை** — 775—778

க—தொடர்ச்சி.


பக்கங்கள்.

**கைத்தறி—**

பாலிஸ்டர் துணி, விலை 753—755

**கோதண்டராமன் திரு. வி. கே.—**

உணவு உற்பத்தி, சிறப்புத் திட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம் 15—16

கிழக்கு கடற்கரையோர கிராமங்கள், புயல் மழையினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு 25

சலவைத் தொழிலாளர், தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்த்தல் 8—11

துப்பாக்கிச் சூடு, வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடாதிருத்தல் (ஒ.தி.) 39, 41

பெரியார் நூற்றாண்டு விழா, செலவிடப்பட்ட தொகை 521—522

**கோவிந்தராசன் திரு. சி.—**

கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகள், தணிக்கை 775—778

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

காவல் துறை

தீயணைப்புப் பணிகள்

தொழில்கள்

தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு 1012—1024

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்

வீட்டு வசதி

பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு 544,

நுகர்பொருள் வழங்கல் 793

மீனளம்

**கோவேந்தன் திரு. எம். ஆர்—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80 வாக்கெடுப்பு :

நுகர்பொருள் வழங்கல், 856—859

மீனளம்

## ச


| | பக்கங்கள். |
|---|---|
| **சங்கரப்பா திரு. என்—** | |
| முரசொலியை அவையில் விநியோகித்தவர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது குறித்து (த.கோ.) | 533, 534 |
| சட்ட முன்வடிவுகள்— | |
| கடன் நிவாரண சட்ட முன்வடிவு 1979 : | |
| ச.அ.நி. | 63 |
| கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1979 : | |
| ச.அ.நி. | 63 |
| கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் (இரண்டாவது திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979 : | |
| ச.அ.நி. | 790 |
| பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979 : | |
| ஆளுநர் செய்தி | 790 |
| ச.அ.நி. | 790—791 |
| மாநகரச் சிறு வழக்கு நீதிமன்றங்கள், சிவில் வழக்கு நடைமுறை சட்டக் கோவை, தமிழ்நாடு நீதிமன்றக் கட்டணங்கள்—தாவாக்கள் மதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979 : | |
| ச.அ.நி. | 791 |
| **சண்முகம் திரு. கூத்தக்குடி ஈ.—** | |
| சுற்றுலா வாரிய ஊழியர்கள் வேலை நீக்கம் (க.ஈ.) | 46, 57—58 |
| துப்பாக்கிச் சூடு, வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடாதிருத்தல் (ஒ.தீ.) | 32, 40 |
| வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு : | |
| காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள். | 338—347 |
| **சதாசிவம் திரு. செ.—** | |
| வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு : | |
| தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு. | 990 |

பக்கங்கள்.

ச—தொடர்ச்சி.

**சதாசிவம் திரு. செ.—தொடர்ச்சி.**

**வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979—80, வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.**

நுகர்பொருள் வழங்கல் 793,

மீனளம். 859—865

**சந்திரன் திரு. ப.—**

அரிசனங்கள், அரியப்பாடி, வீட்டு மனைகள். 972—979

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம். 197,

258—259

காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள். 377—381

தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு. 1050—1052

**சந்திரன் ஜெயபால் திரு. இரா. ஏ.—**

தீ விபத்து, தி. நகர், சென்னை (க.ஈ.) 984

**சமாசம் டாக்டர். கே.—**

"சூரியகாந்தி" எண்ணெய் ஆலை, போச்சம்பள்ளி. 18—21

**சமூக நலம்—**

நீச்சல் வீரர்கள், மதுரை, பாராட்டு. 518—519

லாரி டிரைவர்கள், க்ளீனர்கள், ஈட்டுத்தொகை 12—14

**சரணாலயம்—**

வனவிலங்குகள், பழனி, கோடைக்கானல் பகுதியில் ஏற்படுத்தல். 966—969

**சவுந்தரராஜன் திரு, ரெ, வி.—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம். 157,

158—164

தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு 991

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் வீட்டு வசதி

பொது சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச்செலவு. 546

நுகர்பொருள் வழங்கல், மீனளம். 794—801

பக்கங்கள்

ச—தொடர்ச்சி.

சாலைகள்—

கன்னியாகுமரி—திருச்செந்தூர் கடற்கரைச் சாலை, விரிவு படுத்தல். 14—15

சிகாமணி, திரு. பொ.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :
காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள். 374—377

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம், சாலைகளும் பாலங்களும், சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து, சாலைகள், பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு, சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு. 108—109

சிமெண்ட்—

தட்டுப்பாடு, கட்டடத் தொழிலாளர்கள் வேலையிழப்பு. (க.ஈ.) 787—790

லகள்—

இராசராச சோழன், தஞ்சை கோயிலுக்குள் வைத்தல். 523—526

சிவசாமி, திரு. செ.—

ஊழியர்கள், சுற்றுலா வாரியம், வேலை நீக்கம், (க.ஈ.). 46

கரும்பு, விலை. 976

தீ விபத்து, தி. நகர், சென்னை (க.ஈ.). 984

துப்பாக்கிச் சூடு, வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடாதிருத்தல், (ஒ.தீ.). 39

நிலங்கள், ஆர். எஸ். மங்களம் ஒன்றியம், விளை நிலங்களாக மாற்றுதல். 1—2

புயலினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு, இராமநாதபுரம் மாவட்டம். 25—28

மருத்துவமனை, கட்டிடம் இளையாங்குடி. 516—517

பக்கங்கள்

சதொடர்ச்சி.

திரு. செ. சிவசாமி—தொடர்ச்சி.

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு:

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம். 158

காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள். 284, 285

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டு வசதி, பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு. 545, 546

சிறைச்சாலைகள்—

கிளை, நிர்வாகம். 954—956

சின்னராசு, திரு. க. இரா.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு:

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம் சாலைகளும் பாலங்களும், சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்துச் சாலைகள், பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு, சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு. 113—115

சீனிவாச ரெட்டியார், திரு. போ. எ.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு:

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம் சாலைகளும் பாலங்களும், சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்துச் சாலைகள், பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு, சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு. 111—113

சுந்தரராஜ், திரு. நா.—

துப்பாக்கி சூடு, வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடாதிருத்தல் (ஒ.தீ.). 39

பாப்பாயி மருத்துவ மனை, திருமயம், எக்ஸ்ரே கருவி அமைத்தல். 961—962

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

பக்கங்கள்

ச—தொடர்ச்சி.

**சுந்தரராஜ் திரு. நா.**—தொடர்ச்சி.

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

காவல் துறை, தீயணைப்புப் பணிகள். 363—374

தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு. 992—1007

**சுப்பிரமணியம் திரு. கே. ஜே.**—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

காவல் துறை, தீயணைப்புப் பணிகள். 292—293

**சுப்பிரமணியன், திரு. ஓ.**—

துப்பாக்கிச் சூடு, வாழைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடா திருத்தல் (ஒ.தீ.). 39

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

காவல் துறை, தீயணைப்புப் பணிகள். 409—413

**சுப்பிரமணியன், திரு. சின்ன சேலம் மா.**—

குடிநீர் தட்டுப்பாடு, கள்ளக்குறிச்சி, (க.ஈ.). **987**

தீ விபத்து, தி. நகர், சென்னை, (க.ஈ.). **984, 985—986**

தொல் பொருள் ஆய்வு, பல்லவர்மேடு. **498**

**சுப்பிரமணியன், திரு. டி.**—

கிராமக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கம், பரணம். 751

**சுவாமிதாஸ், திரு. அ.**—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

காவல்துறை, தீயணைப்புப் பணிகள். 284, 285, **329—338**

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டு வசதி, பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு. 543, 545, **546**

**சுற்றுலா**—

தங்கும் விடுதிகள், மருதமலையில் கட்டுதல். **953—954**

மங்கம்மாள் சத்திரம், மதுரை, நிர்வாகம். **7**

பக்கங்கள்

ச—தொடர்ச்சி.

செங்கோட்டையன், திரு. கு. அ.—

சக்தி சர்க்கரை ஆலை, கரும்பு எடுத்தல். 950—953

செல்வராஜ், திரு. சி.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டு வசதி, பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு. 551—556

செல்வராஜ், திரு. மு.—

மருத்துவமனை, விருத்தாசலம், விரிவுபடுத்தல். 962—963

சோமசுந்தரம், திரு. எஸ். டி.—

பொது விற்பனை வரி (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979. 790, 791

சௌந்திரராசன், திரு. கே.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம், சாலைகளும் பாலங்களும், சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து, சாலைகள், பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு, சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு. 74—79

ஞ

ஞானசிகாமணி, திரு. தே.—

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், குறைந்தபட்சக் கூலி. 505—506

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

நகர்பொருள் வழங்கல், மீனளம். 818—825

த.

தலைவர்—

அறிவிப்புகள்—

பேரவைக் குழுக்களுக்கான தேர்தல் 541—54[illegible]

த—தொடர்ச்சி.

பக்கங்கள்.

தலைவர்—தொடர்ச்சி.

தீர்ப்புரைகளும்-குறிப்புரைகளும்.—

உரிமைப் பிரச்சினைகள்—

உணவுத் துறை அமைச்சர் மீது :

1979 மார்ச் 26 ஆம் நாளன்று உணவுத் துறை அமைச்சர் மீது பேரவையில் எழுப்பப் பெற்ற ஓர் உரிமைப் பிரச்சினை மீது தலைவர் பின்வருமாறு தீர்ப்புரைத்தார். "உறுப்பினர் கொடுத்த அறிவிப்பிலும், பேரவையில் அவர் அளித்த விளக்கத்திலும், எந்தெந்த விதத்தில் அவைக்குத் தவறான தகவலைக் கொடுத்தார் என்பதைப்பற்றி விளக்கமான கருத்து எதுவும் கூறவில்லை. மாறாக நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நட்டத்தில் இயங்குகிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் தெரிவித்த கருத்தை எடுத்துக் கொண்டு அந்த நட்டம் எதனால் ஏற்பட்டது என்பதை விளக்க முற்பட்டார். இது இப் பிரச்சினைக்குத் தேவை இல்லாதது. அமைச்சர் கொடுத்த தகவல் சரியா, தவறா ? தவறு என்றால் எப்படித் தவறு என்பதைத்தான் விளக்க வேண்டும்.

எனவே இப்பிரச்சினையில் உரிமை மீறல் எதுவும் எழுவில்லை." 539

திரு. நெடுஞ்செழியன் 'மன்றம்' இதழில் எழுதியுள்ள கட்டுரை குறித்து :

சிம்கோ மீட்டர் சம்பந்தமாக பேரவையில் நடந்த நிகழ்ச்சியைத் திரித்து திரு. நெடுஞ்செழியன் 'மன்றம்' பத்திரிகையில் எழுதியுள்ள கட்டுரை குறித்து மன்றம் பத்திரிகை மீதும், திரு. நெடுஞ்செழியன் மீதும் ஓர் உறுப்பினர் 1979, ஏப்ரல் 9 ஆம் தேதி உரிமை மீறல் பிரச்சினை ஒன்றை எழுப்பினார்.

த—தொடர்ச்சி.

பக்கங்கள்

தலைவர்—தொடர்ச்சி.

தீர்ப்புரைகளும்-குறிப்புரைகளும்—தொடர்ச்சி.

உரிமைப் பிரச்சினைகள்—தொடர்ச்சி

" எழுப்பப்பட்ட பிரச்னை பத்திரிகை மீது உள்ளதால் அதன் ஆசிரியரிடமிருந்து விளக்கம் கேட்ட பிறகு நான் எனது தீர்ப்பைக் கூறுகிறேன் " எனத் தலைவர் குறிப்புரைத்தார். 531

* ' துக்ளக் ' பத்திரிகை மீது

தலைவருடைய தீர்ப்பைக் களங்கப்படுத்துகிற வகையிலும் குறிப்பாக தம்மையே களங்கப்படுத்துகிற வகையிலும் 15—4—1979 துக்ளக் பத்திரிகையில் எழுதப்பெற்றுள்ளது அவை உரிமையை மீறிய செயலாகும் என ஓர் உறுப்பினர் 1979 ஏப்ரல் 21 ஆம் நாள் துக்ளக் பத்திரிகையின் மீது ஓர் உரிமைப் பிரச்சினையை பேரவையில் எழுப்பினார்.

" உறுப்பினர் எழுப்பிய பிரச்சினை பத்திரிகை மீது உள்ளதால், அப்பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு எழுதிக் கேட்டு, அவர் விளக்கம் பெற்று, பின் என் தீர்ப்பை அளிக்கிறேன் " எனத் தலைவர் குறிப்புரைத்தார். 960—983

தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் மீது :

1979 மார்ச் 26 ஆம் நாளன்று பேரவையில் எழுப்பப் பெற்ற உரிமைப் பிரச்சினை மீது தலைவர் அளித்த தீர்ப்புரையாவது :

" இப்பிரச்சினை குறித்து உறுப்பினர் அளித்த விளக்கத்தையும், அமைச்சர் அளித்த விடையையும் விளக்கத்தையும் நன்கு கவனித்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் முதலிலிருந்தே சில

---

* 27—4—1979 தேதி தீர்ப்பளிக்கப்பெற்றது.

த—தொடர்ச்சி.

பக்கங்கள்

தலைவர்—தொடர்ச்சி.

தீர்ப்புரைகளும்-குறிப்புரைகளும்—தொடர்ச்சி.

உரிமைப் பிரச்சினைகள்—தொடர்ச்சி.

தொழிலாளர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் அதனால் நிர்வாகத்தினர் தம் சம்மதத்தைத் திரும்பப் பெற்றனர் என்றும் கூறியிருக்கிறார். எனவே தொழிலாளர்களுக்குக் களங்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்றோ அல்லது தொழிலாளர்களைப் பற்றி எந்தவிதமான தவறான கருத்தையும் தெரிவித்தார் என்று கூறுவதற்கோ எந்தவிதமான ஆதாரமும் காட்டப்படவில்லை.

எனவே இப் பிரச்சினையில் அவை உரிமை மீறிய செயல் எதுவும் எழவில்லை" எனத் தீர்ப்பளித்தார். 538—539

1979 ஏப்ரல் 20 ஆம் நாளன்று பேரவையில் எழுப்பப் பெற்ற உரிமைப் பிரச்சினை மீது தலைவர் அளித்த தீர்ப்புரையாவது :

"ஒரு உயர்நீதிமன்றத்தில் அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கு ஏற்பத்தான் அரசு நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று அமைச்சர் கூறுகிறார். அந்தத் தீர்ப்பு இந்தத் தொழிற்சாலையிலுள்ள நிலைக்குப் பொருந்தாது என்று உறுப்பினர் கூறுகிறார். இது அவரவருடைய தனிப்பட்ட அபிப்பிராயமாக இருக்கலாம். மேலும் ஒரு சாராரின் சட்ட உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகிறது என்று யாரேனும் கருதுவார்களேயானால் அச்சாராருக்கு நமது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் அவர்களது அடிப்படை உரிமைகளைக் காத்துக் கொள்ள நீதிமன்றங்களை அணுகுவதற்கு இடமிருக்கிறது. இவற்றிற்கெல்லாம் இந்த அவையின் மூலமாகத் தீர்வு காண இயலாது.

பக்கங்கள்

தலைவர்—தொடர்ச்சி.

தீர்ப்புரைகளும்-குறிப்புரைகளும்—தொடர்ச்சி.

**உரிமைப் பிரச்சினைகள்**—தொடர்ச்சி.

மேலும் இதுபோன்று கருத்து வேறுபாடு எழக்கூடிய பொருள்பற்றி உரிமை மீறல் பிரச்சினை என்று எடுத்துக் கொள்ளவோ மானால், உரிமைப் பிரச்சினையின் முக்கியத்துவம் குறைந்து விடும். எனவே, இதைக் கருத்தில்கொண்டு மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளையே உரிமை மீறல் பிரச்சினைகளாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உறுப்பினர் எழுப்பிய பிரச்சினையில் எந்த விதமான அவை உரிமைப் பிரச்சினையும் எழுவில்லை என்பது என் முடிவு". 786

'மக்கள் செய்தி', 'மாலை முரசு' நாளேடுகள் மீது :

பேரவையின் நடவடிக்கைகளைத் தவறாகவும் களங்கம் கற்பிக்கும் வகையிலும் வெளியிட்டிருப்பது குறித்து மேற்படி பத்திரிகைகள் மீது 1979 ஏப்ரல் 9 ஆம் நாள் ஒரு உரிமை மீறல் பிரச்சினை எழுப்பப்பெற்றது.

"எழுப்பப்பட்டுள்ள பிரச்சினை பத்திரிகைகள் மீது இருப்பதால் அந்தப் பத்திரிகை ஆசிரியர்களிடமிருந்து விளக்கம் பெற்ற பிறகு தீர்ப்பளிக்கிறேன்" எனத் தலைவர் குறிப்புரைத்தார். 537—538

* **மின்சாரத் துறை அமைச்சர் மீது :**

1979 மார்ச் 31 ஆம் நாளன்று பேரவையில் எழுப்பப் பெற்ற உரிமைப் பிரச்சினை மீது தலைவர் அளித்த தீர்ப்புரையாவது :

"1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 17 ஆம் நாளன்று அவையில் கவன ஈர்ப்புத் தீர் மானத்திற்கு விளக்கம் அளிக்கையில், 1979

---

ஆம் தேதி தீர்ப்பளிக்கப்பெற்றது.

த—தொடர்ச்சி.

பக்கங்கள்

தலைவர்—தொடர்ச்சி.

தீர்ப்புரைகளும்—குறிப்புரைகளும்—தொடர்ச்சி.

உரிமைப் பிரச்சினைகள்—தொடர்ச்சி.

ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 10-ஆம் நாள் அன்று இருந்த நிலவரத்தைப்பற்றிய தகவல் அவைக்கு அளிக்கப்பட்டது என்று கூறி யுள்ளார். உறுப்பினர் 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 15 ஆம் நாளன்று சிலர் கைது செய்யப்பட்டதாகத் தெரிவித்துள்ளார். எனவே, 17-ஆம் தேதி அவைக்குக் கொடுக் கப்பட்ட தகவல் 10-ஆம் தேதி இருந்த நிலையைப் பற்றியதாகும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுமென்றே அவைக்குத் தவறான தகவலைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அந்த அறி விப்புக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது தெளி வாகிறது. எனவே இதில் அவை உரிமை மீறல் எதுவும் எழவில்லை" எனத் தீர்ப் பளிக்கிறேன்.

மேலும் "போலவையில்" தகவல் கொடுக்கப் படுகிறபோது அது எந்தத் தேதி வரையிலான நிலை என்பதை அரசு விளக்குவது நல்லது" என குறிப் புரைத்தர். 787

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்—

"கோவை மாவட்டம், பொள்ளாச்சி வட்டம், வால் பாறை மலையில் நடைபெற்று வருகிற நீரார் சுரங்கப் பாதை வேலையில் 18—4—1979 ஆம் தேதி பெரும் வெடி விபத்து ஏற்பட்டு இரண்டு தொழி லாளிகள் இறந்தும், சுமார் 25 தொழிலாளர்கள் கடுமையான காயங்கள்பட்டும் உள்ளதால் ஏற் பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து".

வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரின் விளக்கத் திற்குப் பிறகு இசைவு மறுக்கப் பெற்றது. 982—984

பக்கங்கள்

தலைவர்—தொடர்ச்சி.

தீர்ப்புரைகளும்—குறிப்புரைகளும்—தொடர்ச்சி.

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்—தொடர்ச்சி.

"முகவை மாவட்டம், வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்களில் துப்பாக்கிச்சூட்டை நடத்திய பிறகு இன்னும் அங்கு போலீஸ் முகாமிட்டிருப்பதைப் பற்றியும், அந்தக் கிராமங்களின் வழியாகப் போய்க் கொண்டிருந்த பஸ்களை நிறுத்திவிட்டது பற்றியும் ஏற்பட்டிருக்கிற பதட்டநிலை குறித்து".

நிதி அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு இசைவு மறுக்கப்பெற்றது. 39—46

ஒழுங்குமுறை—

வினா நேரத்தில் ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்புதல் கூடாது. 28

கவன ஈர்ப்புகள்—

அமைச்சரின் அறிக்கைக்குப் பின் விளக்கம் பெற கேள்வி கேட்கலாம், திரும்பவும் விரிவாகப் பேசுதல் கூடாது. 56

குறுக்கீடு—

ஓர் உறுப்பினர் பேசும்போது அடிக்கடி குறுக்கிடுதல் கூடாது. அவரது பேச்சின் முடிவில் வேண்டுமானால் ஏதாவது விளக்கம் கேட்கலாம். (வ.செ.தி.) 456

நடைமுறைகள்—

விவரம் நீண்டதாகயிருந்தால் அதை அச்சிட்டு அவையில் வைக்கலாம். (து.வி.) 13

நீக்கம்—

தனிப்பட்டவர்களின் பெயர்களைச் சுட்டி பேரவையில் குற்றம் சாட்டுதல் கூடாது. (அவ்வாறு குறிப்பிடப் பெற்ற பெயர்கள் நீக்கப் பெற்றன.) (வ.செ.தி.) 205, 255, 350

பக்கங்கள்

**தலைவர்—தொடர்ச்சி.**

தீர்ப்புரைகளும்-குறிப்புரைகளும்—தொடர்ச்சி.

**நீக்கம்—தொடர்ச்சி.**

நீக்கப்பெற்ற சில சொற்கள் எந்த விதியின்கீழ் அவ்வாறு நீக்கப்பெற்றன என்பதாக தலைவரிடம் கேட்க முடியாது; எது இருக்கலாம் எது இருக்கக் கூடாது என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டியவர் தலைவர்தான் (ஒ.பி.) — 813—814

பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியின்றி எந்தப் பொருளையும் பேரவையில் காட்டிப் பேசுதல் கூடாது. (அவ்வாறு செய்யப்பெற்ற பகுதி நீக்கப்பெற்றது.) — 303—304

மூலக் கேள்வியை ஒட்டியதாக கேட்கப்படாத கேள்வி நீக்கப்பெற்றது (வி.வி.) — 526

விசாரணையில் உள்ள பொருள் குறித்து குறிப்பிடுதல் கூடாது—அதுபற்றி குறிப்பிட்ட பகுதிகள் நீக்கப் பெற்றன. (வ.செ.தி.) — 410, 411, 420, 422

பேசும் முறை—

அதிகாரிகள் குடும்ப விவகாரத்தைப் பேரவையில் குறிப்பிடுவது சரியல்ல. (ஒ.தீ.) — 44

பேசும்போது சட்டமன்றத்தில் இல்லாத வெளியே இருக்கிறவரைப்பற்றிப் பேரவையில் குறிப்பிடக் கூடாது. வெளியில் உள்ளவர் கூறுவதற்குப் பதில் பேரவையில் அல்லாது வெளியே தரலாம் (உ.பி.) — 530, 531

பேரவைத் தலைவர் முடிவு குறித்து கேள்வி கேட்பது சரியானதல்ல. (வி.வி.) — 777

மரபு—

பேரவைத் தலைவர் அல்லது பேரவைச் செயலாளர் அனுமதியின்றி எந்த ஏடும் உறுப்பினர்களிடம் வழங்கப் பெறுதல் கூடாது. — 297, 320

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

த—தொடர்ச்சி.


பக்கங்கள்

**தலைவர்—தொடர்ச்சி.**

தீர்ப்புரைகளும்-குறிப்புரைகளும்—தொடர்ச்சி.

வினாக்கள்-விடைகள்—

ஒரே நேரத்தில் ஒரு கேள்விதான் கேட்க வேண்டும். (து.வி.) 967

சுருக்கமாகயிருத்தல் வேண்டும். (து.வி.) 34, 504, 973

மூலக் கேள்வியை யொட்டியதாக இருத்தல் வேண்டும். (து.வி.) 526, 974

**தனசேகரன் திரு. ந.—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

தொழில்கள்

தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு 1054, 1056

நுகர்பொருள் வழங்கல், மீனளம் 801—803

**தாமரைக்கனி திரு. இரா.—**

குடிநீர் திட்டம், திருவில்லிபுத்தூர் 959—960

சுடுகாட்டு நிலம், அணைக்கரைப்பட்டி, ஆக்கிரமிப்பு 508—509

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் 172—178

**திருநாவுக்கரசு, திரு. எஸ்.—**

உரிமைக்குழு, திரு. துரை முருகன் மீது, அறிக்கை அளித்தல் 989

**திருவேங்கடம், திரு. பெ. சு.—**

நீர்த்தேக்கம், மிருகண்டா நதியின் குறுக்கே 509

**தீர்மானங்கள்—**

ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள்—

பார்க்க—தலைவர்.

த—தொடர்ச்சி.

பக்கங்கள்

குழுக்கள்—

அவைக் குழு, தேர்தல்
உரிமைக் குழு, தேர்தல்

பொது கணக்குக் குழு, தேர்தல் 540
பொது நிறுவனங்கள் குழு, தேர்தல்
மதிப்பீட்டுக் குழு, தேர்தல்

விதி 22-ஐ தளர்த்தல் 156

துரை கலியமூர்த்தி திரு.—

மருத்துவ மனைக் கட்டிடம், பாளையங்கோட்டை, சிதம்பரம் வட்டம் 21—22

துரை கோவிந்தராசன் திரு.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :
1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் 218—221

துரை முத்துசாமி திரு.—

அரிசனங்கள், வீட்டுவசதி 761
ஊழியர்கள், சுற்றுலா வாரியம், வேலைநீக்கம் (க.எ.) 46
தலைமைச் செவிலியர், கள்ளக்குறிச்சி மருத்துவமனை நியமனம் 514—516
துப்பாக்கிச் சூடு, வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடாதிருத்தல் (ஒ.தீ.) 42

துறைமுகங்கள்—

சிறு துறைமுகம் அமைத்தல், விளாத்திகுளம் தொகுதி 33

தொல்பொருள்—

பல்லவர் மேடு, ஆய்வு 598

தொலைக் காட்சி—

நிலையம், மதுரையில் அமைத்தல் 964—966

பக்கங்கள்

**தொழில்கள்—**

சிறுதொழில்கள்—

மாயூரம் வட்டம், உரிமம் வழங்கல் 514

**தொழிலாளர்கள்—**

தேயிலைத் தோட்டங்கள், குறைந்தபட்சக் கூலி 505—506

**தொழிற்சாலைகள்—**

சாயத் தொழிற்சாலை, திருநாகேசுவரத்தில் நிறுவுதல் 755

**தோட்டப் பயிர்கள்—**

தேயிலை, விலை 505—506

**ந**

**நடராசன் திரு. ஆ.—**

தங்கும் விடுதிகள் கட்டுதல், மருதமலை 953—954

லாரி டிரைவர்கள், க்ளினர்கள், கட்டுத்தொகை 13—14

**நாச்சிமுத்து திரு. க.—**

**வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80 வாக்கெடுப்பு :**

**நுகர்பொருள் வழங்கல், மீனளம்** 846—848

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம் 106—108

சாலைகளும் பாலங்களும்

சாலை போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து

சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு

**நாராயணசாமி திரு. கே.—**

இந்திய உச்ச நீதி மன்றத்தின் பிரிவு, தமிழ் நாட்டில் நிறுவுதல் (க.ஈ.அ.) 61—62

கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவு, 1979 63

கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979 63

மாநகரச் சிறுவழக்கு நீதி மன்றங்கள், சிவில் வழக்கு நடைமுறை சட்டக் கோவை, தமிழ்நாடு நீதிமன்றக் கட்டணங்கள்—தாவாக்கள் மதிப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, 1979. 791

ந—தொடர்ச்சி.

TAMIL NADU LEGISLATIVE LIBRARY
4 OCT 1980
MADRAS-600 009

பக்கங்கள்

**நிதி அலுவல்கள்—**

**வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :**

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் 157—260

**காவல் துறை** 283—297
297—320,
322—468.

சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதன செலவு 63—156

சாலைகளும் பாலங்களும் 63—156

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து 63—136

சாலைப் போக்குவரத்துப்பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்துப் பணிகள் குறித்த மூலதனச்செலவு 63—156

தீயணைப்புப் பணிகள் 283—297,
297—320,
322—468.

தொழில்கள் 990—1060

தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு 990—1060

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் 543—637

நுகர்பொருள் வழங்கல் 791—808,
818—889

பொதுச்சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு 543—637

மீனளம் 791—808,
818—889.

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம் 63—156

வீட்டு வசதி 543—637

**நிலங்கள்—**

அரசு, கூடலூர், ஆக்கிரமிப்பு 778—780

## ந—தொடர்ச்சி.

பக்கங்கள்

நீக்கங்கள்—

51, 58, 59, 175, 205, 217, 243, 255, 303, 304, 305, 349, 350, 356, 357, 358, 359, 410, 411, 420, 421, 422, 526, 759, 801, 808, 809, 816, 817, 1057

நீதிமன்றங்கள்—

அச்சிடப்பெற்ற பிராமிசரி நோட்டுகள் 35—36

இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவு, தமிழ் நாட்டிற்கு நிறுவுதல் (க. ஈ.) 60—62

எஸ். டி. எம். கோர்ட், கூடலூர் 33—35

துணை, திருவள்ளூரில் ஏற்படுத்தல் 522

முன்சீப் கோர்ட், ஆத்தூரில் நிறுவுதல் 752—753

வேலூர், மாற்றுதல் 956—957

நீர்ப்பாசனம்—

அணைகள்—

புல்லூர் அணைத் திட்டம் 17

மிருண்டா நதியின் குறுக்கே அமைத்தல் 509

அய்யன் குளம், ஆயக்குடி, மராமத்துப் பணிகள் 770

நூற்றாண்டு விழா—

பெரியார்—

கைதிகள் விடுதலை 522—523

செலவிடப்பட்ட தொகை 520—522

ப.

பண்ணை சேதுராம் திரு. வே.—

இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவு, தமிழ் நாட்டில் நிறுவுதல் (க.ஈ.) 60

பெரியார் நூற்றாண்டு விழா, கைதிகள் விடுதலை 522—523

பக்கங்கள்

**பண்ணை சேதுராம் திரு. கே.—தொடர்ச்சி.**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

நுகர்பொருள் வழங்கல்

மீனளம் 826—832

பத்திரப்பதிவு—

கட்டணம் 519—520

பழனிமுத்து திரு. சி.—

கருப்புக் கற்கள், ஏற்றுமதி 771—775

முன்சீப் கோர்ட், ஆத்தூரில் நிறுவுதல் 752—753

பழனியப்பன் திரு. அ. ப.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

காவல் துறை

தீயணைப்புப் பணிகள் 285

பழனிவேல் திரு. என்.—

அய்யன்குளம், ஆயக்குடி, மராமத்துப் பணிகள் 770

அரிசனங்கள், வீட்டு வசதி 761

பெரியார் நூற்றாண்டு விழா, கைதிகள் விடுதலை 522—523

பெரியார் நூற்றாண்டு விழா, செலவிடப்பட்ட தொகை 23—26

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

தொழில்கள்

தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு 990—991

வனவிலங்குகள் சரணாலயம், பழனி-கொடைக்கானல் பகுதியில் ஏற்படுத்தல். 966—969

பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும்—

அரசுப் பள்ளிகள், தஞ்சை மாவட்டம், மேல்நிலை வகுப்புகள் 969—970

கல்லூரிகள், ராகிங் 759—760

தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள், நன்கொடை வசூல் 498—502

தனியார் மேல்நிலைப் பள்ளிகள், மானியம் 970—971

வணிகவியல் பட்டப் படிப்பிற்கு மாணவர்களைச் சேர்த்தல், நன்கொடை வசூல். 765—768

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

பக்கங்கள்

பாண்டியன் திரு. பி. எச்.—

இந்திய உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவு, தமிழ் நாட்டில் நிறுவுதல் (க.ஈ.) 60—62

பாலகிருஷ்ணன் திரு. சோ.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

தொழில்கள்

தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு 1052—1054

தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் 543

வீட்டு வசதி 544

பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு. 547—551

பாலாஜி திரு. க.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம். 190—192

பானுச்சாமி திரு. அ.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

தொழில்கள்

தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு 1056—1057

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்

வீட்டு வசதி

பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு. 591—593

புருஷோத்தமன் திரு. ஜ.—

தீ விபத்து, தி. நகர், சென்னை (க.ஈ.) 984

பஷ்பராஜு திரு. த.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம்

சாலைகளும் பாலங்களும்

பக்கங்கள்

ப—தொடர்ச்சி.

புஷ்பராஜு திரு. த.—தொடர்ச்சி.

**வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979-80, வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.**

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து

சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு 89—94

**பெரியசாமி திரு. மோ.—**

அரிசனங்கள், வீட்டுவசதி 761—765

அருணா சர்க்கரை ஆலை, பெண்ணாடம், கட்டாயச் சேமிப்பு 949—950

பெருமாள் திரு. என்.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம்

சாலைகளும், பாலங்களும்

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து

சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு 109—111

பெருமாள் திரு. ரா. கு.—

ஆசிரியர்கள், தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து சென்னை மாநகராட்சி பள்ளிகளுக்கு எடுக்கப்பட்டவர்கள், 969

சிறு துறைமுகம், விளாத்திகுளம் தொகுதி 33

**பொன்னுரங்கம் திரு. ப.—**

குடியிருப்புகள் (புதியவை), ராயபுரம் 961

**பொன்னையன் திரு. சி.—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம்

சாலைகளும், பாலங்களும் 72,

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து 79—86,

சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு 87, 89,

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு 115—154

பக்கங்கள்.

ப—தொடர்ச்சி.

போக்குவரத்து—

பக்கிங்காம் கால்வாய், சீரமைப்பு 765—766

ம.

மணிமாறன் திரு. ஆர்.—

'மக்கள் செய்தி' 'மாலை முரசு' நாளேடுகள் மீது (உ.பி.) 537—538

'முரசொலி' பத்திரிகை அவைக்குள் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்குவது குறித்து (ஒ. பி.). 297

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

காவல்துறை

தீயணைப்புப் பணிகள் 322—329

மணிமாறன் திரு. மா.—

பருத்தி, உற்பத்தி 510—511

மருத்துவ மனைகள்—

உள்ளாட்சி மருந்தகங்கள், மருந்துச் செலவு 22—24

கட்டடம், இளையாங்குடி 516—517

கட்டடம், பாளையங்கோட்டை, சிதம்பரம் வட்டம் 21—22

தலைமைச் செவிலியர் நியமனம், கள்ளக்குறிச்சி 514—516

பாப்பாயி, திருமயம், எக்ஸ்ரே கருவி அமைத்தல் 961—962

விருத்தாசலம், விரிவுபடுத்தல் 962—963

மனோகரன் திரு. கி.—

அரசிதழ் பதிவுபெறா அலுவலர் சங்கப் பிரதிநிதிகள், முதல மைச்சருடன் சந்திப்பு (அ) 86

அவைக் குழு, தேர்தல் (தீ.) 541

உரிமைக் குழு, தேர்தல் (தீ.) 541

துப்பாக்கிச் சூடு, வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்கள், பேருந்துகள் ஓடாதிருத்தல் (ஒ.தீ.) 44—46

பொதுக் கணக்குக் குழு, தேர்தல் (தீ.) 540

பொது நிறுவனங்கள் குழு, தேர்தல் (தீ.) 540

மதிப்பீட்டுக் குழு, தேர்தல் (தீ.) 540

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பக்கங்கள்.

ம—தொடர்ச்சி.

மார்க்கபந்து திரு. ரா.—

அரசினர் கல்லூரி மாணவர் விடுதி, அரியலூர் 971—972

ஊழியர்கள், சுற்றுலா வாரியம், வேலைநீக்கம் (க.ஈ.) 46

கால்நடை மருத்துவர்கள், பால்வள நிறுவனம் 511—514

நீதிமன்றம், வேலூர், மாற்றுதல் 956—957

புல்லூர் அணைத் திட்டம் 17

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் 185—190

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்

வீட்டு வசதி

பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு 577 581

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம்

சாலைகளும், பாலங்களும்

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து 69—74,

சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு 87

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு

மாரிமுத்து திரு. ஏ. ஆர்.—

ஊழியர்கள், சுற்றுலா வாரியம், வேலைநீக்கம் (க. ஈ.) 46

தீ விபத்து, தி. நகர், சென்னை (க. ஈ.) 984

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் 227—231

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்

வீட்டு வசதி

பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு 602—611

மின்சாரம்—

பம்செட்கள், கீழ்ஷமங்கலம், மின்துண்டிப்பு 497

பக்கங்கள்.

ம—தொடர்ச்சி

முசிறிப்புத்தன், திரு. பி.—

தீ விபத்து, தி. நகர், சென்னை (க.ஈ.அ.) 984

முருகேசன் திரு. கூ. ச.—

சிமெண்ட் தட்டுப்பாடு, கட்டடத் தொழிலாளர்கள் வேலையிழப்பு (க. ஈ.) 787

ய.

யூசுப் திரு. யா. சை. மு.—

கன்னியாகுமரி-திருச்செந்தூர் கடற்கரைச் சாலை, விரிவுபடுத்தல் 14—15

கிளைச் சிறைச்சாலைகள், நிர்வாகம் 954—956

ர.

ரகோத்தமன், திரு. கோ.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம்

சாலைகளும் பாலங்களும்

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து

சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு

சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பற் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு 104—106

ரமணி திரு. கு.—

எஸ். டி. எம். கோர்ட், கூடலூர் 33—35

தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள், கோவை மாவட்டம், நன்கொடை வசூல் 498—502

நீக்கப்பெற்ற சில சொற்கள் குறித்து (ஒ.பி.) 64, 65

நீரார் சுரங்கப் பாதை வேலை, வெடி விபத்து (ஒ.தீ.) 982

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்

வீட்டு வசதி

பக்கங்கள்.

ர—தொடர்ச்சி.

**ரமணி, திரு. கு.—தொடர்ச்சி.**

பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு 543
556—575

**ராமநாதன் திரு. சி.—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

நுகர்பொருள் வழங்கல்

மீனவளம் 865—867

**ராமலிங்கம், திரு. எ.—**

அரிசனங்களுக்கு வீடுகள், வடதலைக்குளம் 506—508

ல.

**லட்சுமிநாராயணன், திரு. என்.—**

காடுகள், மேய்ச்சல் கட்டணம் 781—785

தொலைக்காட்சி நிலையம், மதுரையில் அமைத்தல் 964—966

மங்கம்மாள் சத்திரம், மதுரை, நிர்வாகம் 7

**லத்தீப், திரு. எம். எ.—**

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் 193—204, 208, 257

காவல் துறை

தீயணைப்புப் பணிகள் 347—361

வ.

**வாசன் திரு. சீ. மு.—**

அச்சிடப்பெற்ற பிராமிசரி நோட்டுகள் 35—36

**விடுதிகள்—**

அரசினர் கல்லூரி மாணவர், அரியலூர் 971—973

பக்கங்கள்.

வ—தொடர்ச்சி.

விபத்துக்கள்—

தீ விபத்து, தி. நகர், சென்னை (க. ஈ.) 984—986

விஜயராகவன் திரு. பொ.—

அரசுப் பள்ளிகள், தஞ்சை மாவட்டம், மேல்நிலை வகுப்புகள் 969—970

தீ விபத்து, தி. நகர், சென்னை (க. ஈ.) 984

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

நுகர்பொருள் வழங்கல்

மீனளம் 792, 793, 848—855

வீட்டுவசதி—

கிராமப்புறத் திட்டம், கடன்கள் 502—505

குடியிருப்புகள் (புதியவை), ராயபுரம் 961

வீரப்பன், திரு. ஆர். எம்.—

ஊழியர்கள், சுற்றுலா வாரியம், வேலை நீக்கம் (க.ஈ.அ.) 46—55, 56—57, 58—59, 60

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம். 158, 232—260

வெங்கிடுசாமி என்கிற வேங்கிடு திரு. ரா.—

நீரார் சுரங்கப் பாதை வேலை, வெடி விபத்து (ஒ.தீ.) 982—983

வேணுகோபால் திரு. த.—

கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டம், கடன்கள் 502—505

வேலுச்சாமி, திரு. ஒ. சோ.—

தீ விபத்து, தி.நகர், சென்னை (க.ஈ.) 984

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

பக்கங்கள்

வ—தொடர்ச்சி.

வேளாண்மை—

கரும்பு பயிரிடல், விலை 976—979

975—976

கீழ்பவானி பாசனத் திட்டம் 766—770

நிலங்கள், ஆர்.எஸ். மங்கலம் ஒன்றியம், விளை நிலங்களாக மாற்றுதல் 1—2

பருத்தி, உற்பத்தி 510—511

ஜ.

ஜான் வின்சென்ட் திரு. மு.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

காவல் துறை

நியணைப்புப் பணிகள் 381—386

ஜெபமணி திரு. ர.—

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் 164—172

ஜேம்ஸ், திரு. ஜே.—

காமராசர் சிலைக்கு விளக்கு இல்லாமல் இருப்பது குறித்து (த.கோ.) 532—533

தீ விபத்து, தி.நகர், சென்னை (க.ஈ.) 984

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1979-80, வாக்கெடுப்பு :

காவல் துறை

நியணைப்புப் பணிகள் 413—429

தொழில்கள், தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு 1029—1038

தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும், வீட்டு வசதி, பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு 596—602

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

TAMIL NADU LEGISLATIVE LIBRARY
4 OCT 1980
MADRAS-600 009

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

## தமிழ்நாடு அரசின் ஆளுநரும் அமைச்சரவையும்.

### தமிழ்நாடு ஆளுநர் :

### திரு. பிரபுதாஸ் பட்வாரி.

### அமைச்சரவையின் உறுப்பினர்கள்.

1. திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் (முதலமைச்சர்): பொது, பொது நிர்வாகம், இந்திய ஆட்சிப் பணியாளர், மாவட்ட வருவாய் அதிகாரிகள், மாவட்டத் துணை ஆட்சியாளர் சம்பந்தப் பட்டவை, காவல், பயண இசைவுச் சீட்டு, மதுவிலக்கு இலஞ்ச ஒழிப்பு, பெருந்தொழில்கள், சுரங்கம், கனிவளம்,

2. திரு. கி. மனோகரன் : (நிதி அமைச்சர்) : நிதி, திட்டம், சட்டமன்றம், பொதுப் பணி (கட்டிடங்கள்), மற்றும் பொதுப் பணித் துறை (நிறுவனம்) சம்பந்தப்பட்ட அலுவல்கள்.

3. திரு. ச. இராமச்சந்திரன் (மின் துறை அமைச்சர்): மின்சாரம், இரும்பு-எஃகுக் கட்டுப்பாடு.

4. திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி (கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர்): கூட்டுறவும், ஆவணப் பதிவுத் துறையும்.

5. திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் (வருவாய்த் துறை அமைச்சர்): வருவாய், வணிக வரிகள், ஆயத் துறை.

6. திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் (உணவுத் துறை அமைச்சர்): உணவு, மீன்வளம், இளைஞர் அணி, பிற்பட்ட வகுட் பினர், தேர்தல்கள், முன்னாள் இராணுவத்தினர், விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு.

7. திரு. இராம. வீரப்பன் (செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர்): செய்தி, விளம்பரம், திரைப்படத் தொழில் நுட்ப வியல், சுற்றுலா, சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், திரைப்படச் சட்டம், அறநிலையத் துறை, சின்கோனா உட்பட வனங்கள்.

8. திரு. க. நாராயணசாமி முதலியார் (சட்ட அமைச்சர்) : சட்டம், நீதிமன்றங்கள், சிறைகள், எடைகள், அளவைகள் பற்றி சட்டம் இயற்றல், கடன் கொடுத்தல் சட்டம் இயற்றல் சீட்டு நிதிபற்றி சட்டம் இயற்றல், கம்பெனிகள் பதிவு.

9. திரு. செ. அரங்கநாயகம் (கல்வி அமைச்சர்) : தொழில் நுட்பக் கல்வி உள்ளிட்ட கல்வி, ஆட்சி மொழி, வேலை வாய்ப்பும் பயிற்சியும்.

10. திரு. கா. காளிமுத்து (உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்) : நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், சமுதாய வளர்ச்சி, கிராமப்புற கடன் நிவாரணம், பூமிதானம், கிராம தானம்.

11. திரு. எஸ். இராகவானந்தம் (தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர்): தொழிலாளர், வீட்டு வசதி, குடிசை மாற்று வாரியம், புள்ளி விவரங்கள், தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம், நகர அமைப்பு, இடவசதிக் கட்டுப்பாடு.

12. திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் (அரிசன நலத் துறை அமைச்சர்) : அரிசன நலம், எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை, அரசு அச்சகம், அச்சுக் காகிதக் கட்டுப்பாடு, மலைவாழ் பழங்குடியினர், பிணைத் தொழிலாளர்.

13. திரு. சி. பொன்னையன் (போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்): போக்குவரத்து, அரசுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, இயக்கூர்திகள் சட்டம், நெடுஞ்சாலைகள், துறைமுகங்கள்.

14. திரு. ப. குழந்தைவேலு (வேளாண்மை நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர்): வேளாண்மை, வேளாண்மை மறு நிதி, வேளாண்மை பொறியியல் பிரிவு, அக்ரோ பொறியியல் பிரிவு, வேளாண்மை பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், பாசனத் திட்டங்கள் (சிறு பாசனம் உள்ளிட்டது), வேளாண்மை பொறியியல்.

15. திரு. கா. இராசா முகமது (ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சர்) : கிராம குடிசை சிறு தொழில்கள் உள்ளிட்ட ஊரகத் தொழில்கள், பால், பால் பெருக்குத் திட்டம், வஃபு.

16. திரு. ஆர். சௌந்திரராஜன் (மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர்): மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை.

17. செல்வி பி. டி. சரஸ்வதி (சமூக நலத் துறை அமைச்சர்): மகளிர், குழந்தைகள் நலம் உள்ளிட்ட சமூக நலம், கால்நடை பராமரிப்பு, பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி, அனாதை விடுதிகள், வெளி நாடு வாழ் இந்தியர்கள், அகதிகள், வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் நலம், சீர்திருத்த நிர்வாகம்.

18. திருமதி சுப்புலட்சுமி ஜெகதீசன் (கைத்தறி நெசவுத் துறை அமைச்சர்) : கைத்தறி, கதர், நெசவாலைகள், நூல்.

## அமைச்சர்களின் பேரவைச் செயலர்கள்.

1. திரு. எம். வின்செனட் : நிதிஅமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்.

2. திரு. ஆனூர் ஜெகதீசன் : கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்.

3. திரு. பி. முசிரி புத்தன் : வருவாய்த் துறை அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்.

4. திரு. ஐசரி வேலன்: செய்தி, அறநிலையத் துறை அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்.

5. திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு : சட்ட அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்.

6. திரு. ஆ. வெள்ளைச்சாமி : கல்வி அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்.

7. திரு. ப. கோ. கிட்டு : போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரின் பேரவை செயலர்.

8. திரு. இரா. அருணாசலம் : மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்.

# PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU

*Governor of Tamil Nadu.*

*Thiru* ***PRABHUDAS PATWARI.***

## MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS

1. HON. THIRU M. G. RAMACHANDRAN (*Chief Minister*)—Public, General Administration, Indian Administrative Service Officers, District Revenue Officers, Deputy Collectors, Police, Passport, Prohibition Prevention of Corruption, Large Scale Industries, Mines, and Minerals.

2. HON. THIRU K. MANOHARAN (*Minister for Finance*)—Finance, Planning, Legislature, and Public Works (Buildings).

3. HON. THIRU S. RAMACHANDRAN (*Minister for Electricity*)—Electricity, Iron and Steel Control.

4. HON. THIRU K. A. KRISHNASWAMI (*Minister for Co-operation*)—Co-operation, Registration.

5. HON. THIRU S. D. SOMASUNDARAM (*Minister for Revenue*)—Revenue, Commercial Taxes and Excise.

6. HON. THIRU G. R. EDMUND (*Minister for Food*)—Food, Fisheries, Youth Service Corps, Backward Classes, Elections, Ex-Servicemen and Price Control.

7. HON. THIRU R. M. VEERAPPAN (*Minister for Information and Hindu Religious Endowments*)—Information and Publicity, Film Technology, Tourism Development Corporation, Cinematograph Act, Hindu Religious and Charitable Endowments, Forests and Cinchona.

8. HON. THIRU K. NARAYANASWAMI MUDALIAR (*Minister for* Law)—Law, Courts, Prisons, Legislation on Weights and Measures, Legislation on Chits and Registration of Companies.

9. HON. THIRU C. ARANGANAYAGAM (*Minister for Education*)—Education including Technical Education, Official Language and Employment and Training.

10. HON. THIRU K. KALIMUTHU (*Minister for Local Administration*)—Municipal Administration, Community Development, Panchayats, Panchayats Unions, Rural Indebtedness, Bhoodan and Gramdan.

11. HON. THIRU S. RAGAVANANDAM (*Minister for Labour*)—Labour, Housing, Slum Clearance Board, Statistics, Tamil Nadu Water-Supply and Drainage Board, Town Planning, and Accommodation Control.

12. HON. THIRU P. SOUNDARAPANDIAN (*Minister for Harijan Welfare*)— Harijan Welfare, Stationery and Printing, Government Press, Newsprint Control, Hill Tribes and Bonded Labour.

13. HON. THIRU V. PONNAIYAN (*Minister for Transport*)— Transport, Motor Vehicles Acts, Highways and Ports.

14. HON. THIRU P. KOLANDAIVELU (*Minister for Agriculture and Irrigation*)– Agriculture, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing, Agro-Service, Co-operative Societies, Irrigation including Minor Irrigation and Agro-Engineering.

15. HON. THIRU K. RAJA MOHAMMED (*Minister for Rural Industries*)– Rural Industries including village, cottage and small industries, Milk and Dairy Development and Waqfs.

16. HON. THIRU THIRUCHI R. SOUNDARARAJAN (*Minister for Health*)– Health.

17. HON. SELVI P. T. SARASWATHI (*Minister for Social Welfare*)– Social Welfare including Women and Children Welfare, Animal Husbandry, Beggar Homes, Orphanages, Indians– Overseas, Refugees and Evacuees, Correctional Administration.

18. HON. THIRUMATHI SUBBULAKSHMI JAGADEESAN (*Minister for Handlooms*)– Handlooms, Khadi, Textiles and Yarn.

## PARLIAMENTARY SECRETARIES TO THE CABINET MINISTERS.

1. Thiru M. VINCENT—Parliamentary Secretary to Minister for Finanee

2. Thiru ANNOOR JAGADEESAN—Parliamentary Secretary to Minister for Co-operation.

3. Thiru P. MUSIRIPUTHAN—Parliamentary Secretary to Minister for Revenue.

4. Thiru ISARI VELAN—Parliamentary Secretary to Minister for Information and Hindu Religious Endowments.

5. Thiru M. A. JAYAVELU—Parliamentary Secretary to Minister for Law.

6. Thiru A. VELLAISAMY—Parliamentary Secretary to Minister for Education.

7. Thiru P. G. KITTU—Parliamentary Secretary to Minister for Transport.

8. Thiru R. ARUNACHALAM—Parliamentary Secretary to Minister for Health.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

# தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவையின் முக்கிய அலுவலர்கள்.

## பேரவைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. முனு ஆதி.

## பேரவைத் துணைத் தலைவர்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு, பி.ஏ., பி. எல்.

## * மாற்றுத் தலைவர்கள் பட்டியல்.

1. திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி.
2. திரு. பி. எச். பாண்டியன்.
3. திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா.
4. திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன்.
5. திரு. ரா. உமாநாத்.

## சட்டமன்றப் பேரவைச் செயலாளர்.

திரு. கி. மு. அழகர்சாமி, பி.ஏ., பி.எல்.

## துணைச் செயலாளர்கள்.

திரு. த. இராதாகிருஷ்ணன்.
திரு. கே. பாலகுரு, பி.ஏ.

## குழு அலுவலர்.

திரு. ச. பாஷ்யம், பி.ஏ. (ஆனர்ஸ்).

## சார்புச் செயலாளர்கள்.

திரு. வி. சீதாராமன், பி.காம்.
திரு. பி. எம். பத்மனாபன் நம்பியார், பி.ஏ.
திரு. பெ. பள்ளிகொண்ட பெருமாள், பி.ஏ., பி.எல்.
திரு. செ. சு. ஜானகிராமன், பி.ஏ., பி.எல்.
திரு. பெ. ச. கனகசபாபதி, பி.ஏ., பி.எல்.
திரு. பெ. பாலகிருஷ்ணன், பி.காம்.
திரு. ஜே. ரெஜினால்ட் ஜான், பி.ஏ. (எஸ்டேட் அலுவலர்).

## தலைமை நிருபர்.

திரு. மா. சந்திரசேகரன்.

## விவாதப் பதிப்பாளர்.

திரு. ஜி. எஸ். அனந்தநாராயணன், பி.லிட்.

---

*12—2—1979 அன்று அறிவிக்கப்பெற்றது.

## தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

### உறுப்பினர்களின் (தமிழ் அகர வரிசைப்படி தயாரிக்கப் பெற்ற) பெயர்ப் பட்டியல் (தொகுதிகள் உட்பட)

| தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்கள் பெயரும். | | தொகுதி. |
|---|---|---|
| (1) | | (2) |
| 1 | அண்ணாமலை, திரு. எம். .. | அரூர் (செ.வ.). |
| 2 | அப்துல் ரசாக், திரு. கே.எம். | ஆலந்தூர். |
| 3 | அப்துல் லத்தீப், திரு. கி. .. | கடலூர். |
| 4 | அப்புனு கவுண்டர், திரு. கா. | பென்னகரம். |
| 5 | அம்பிகாபதி, திரு. மு. .. | மன்னார்குடி. |
| 6 | அமிர்தராஜ், திரு. இரா. .. | திருச்செந்தூர். |
| 7 | அய்யாச்சாமி, திரு. ரா. .. | தாராபுரம் (செ. வ.). |
| 8 | அர்ச்சுனன், திரு. வீ. .. | ஆரணி. |
| 9 | அரங்கசாமி, திரு. க. .. | குன்னூர் (செ.வ.). |
| 10 | அரங்கநாதன், திரு. அ. க. | வேலூர். |
| 11 | அரங்கநாதன், திரு. மு. .. | திருவல்லிக்கேணி, சென்னை. |
| 12 | அரங்கநாயகம், மாண்புமிகு திரு. செ. (அமைச்சர்). | கோயம்புத்தூர் (மேற்கு). |
| 13 | அருணாசலம், திரு. இரா. (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) | நாமக்கல் (செ.வ.). |
| 14 | அழகர்சாமி, திரு. சோ. .. | கோவில்பட்டி. |
| 15 | அன்பழகன், திரு. க. .. | புரசைவாக்கம், சென்னை. |
| 16 | அன்பழகன், திரு. தி. .. | நாட்ராம்பள்ளி. |
| 17 | ஆண்டி அம்பலம், திரு. மெ. | நத்தம். |
| 18 | ஆதிசுவாமி, திரு. இரா. .. | குளச்சல். |
| 19 | ஆறுமுகம், திரு. இல. .. | திருநாவலூர். |
| 20 | ஆறுமுகம், திரு. எச். ஜி. .. | பர்கூர். |
| 21 | ஆறுமுகம், திரு. சி. .. .. | மதுராந்தகம். |
| 22 | ஆறுமுகம், திரு. த. .. .. | அரியலூர். |
| 23 | ஆறுமுகம், திரு. சேலம் மு. .. | சேலம்-2. |
| 24 | இராசமாணிக்கம், திரு. இரெ. | குத்தாலம். |
| 25 | இராசரத்தினம், திரு. து. | பூந்தமல்லி. |
| 26 | இராதா, திரு. எஸ். ஆர். | கும்பகோணம். |
| 27 | இராமச்சந்திர ரெட்டி, திரு. என். | ஓசூர். |

| தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும். | தொகுதி. |
|---|---|
| (1) | (2) |
| 28 இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. (முதலமைச்சர்). | அருப்புக்கோட்டை. |
| 29 இராமச்சந்திரன், திரு. கே. கே. எஸ். ஆர். | சாத்தூர். |
| 30 இராமச்சந்திரன், மாண்புமிகு திரு. ச. (அமைச்சர்). | பண்ருட்டி. |
| 31 இராமச்சந்திரன், திரு. செஞ்சி ந. | செஞ்சி. |
| 32 இராமசாமி, திரு. எஸ். வி. | பெரம்பலூர் (செ.வ.). |
| 33 இராமசாமி, திரு. எஸ். ஜே. | சோளிங்கர். |
| 34 இராமசாமி, திரு. கே. என். கே. | கோபிசெட்டிபாளையம். |
| 35 இராமசாமி, திரு. கொ. .. | சிவகாசி. |
| 36 இராமசாமி, திரு. த. .. | இராமநாதபுரம். |
| 37 இராமசாமி, திரு. து. .. | வெள்ளக்கோவில். |
| 38 இராமலிங்கம், திரு. செ. .. | திருவிடைமருதூர். |
| 39 இராஜாராம் நாயுடு, திரு. தெ. இரா. | தல்லி. |
| 40 இராஜாராம் ரெட்டி, திரு. டி. ஆர். | திண்டிவனம். |
| 41 இளங்கோவன், திரு. கோ. .. | திருவையாறு. |
| 42 ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், திரு. பி. | அம்பாசமுத்திரம். |
| 43 உக்கிரபாண்டியன், திரு. க. | பரமக்குடி. |
| 44 உச்சி, திரு. கே. .. .. | கூடலூர். |
| 45 உத்திராபதி, திரு. பொ. .. | திருத்துறைப்பூண்டி (செ.வ.). |
| 46 உமாநாத், திரு. ரா. .. | நாகப்பட்டினம். |
| 47 உய்யக்கொண்டான், திரு. கே. ஜே. | ஆற்காடு. |
| 48 எட்மண்ட், மாண்புமிகு, திரு, க. உரொ. (அமைச்சர்). | திருநெல்வேலி. |
| 49 எத்திராஜ், திரு. கி. .. | அச்சரப்பாக்கம் (செ.வ) |
| 50 ஏகாம்பர ரெட்டி, திரு. .. | பள்ளிப்பட்டு. |

| | தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும். | தொகுதி. |
|---|---|---|
| | (1) | (2) |
| 51 | ஐசரிவேலன், திரு. (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்). | டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன் நகர், சென்னை. |
| 52 | கண்ணன், திரு. ம. | கண்டமங்கலம் (செ.வ.) |
| 53 | கணேசன், திரு. இ. | எடப்பாடி. |
| 54 | கணேசன், திரு. எஸ். | பூம்புகார். |
| 55 | கந்தசாமி, திரு. கா. வே. | கிணத்துக்கடவு. |
| 56 | கந்தசாமி, திரு. கே. | ஆண்டிப்பட்டி. |
| 57 | கபாலி, திரு. டி. கே. | மயிலாப்பூர், சென்னை. |
| 58 | கரியமாணிக்கம் அம்பலம், திரு. கரு. ராம. | திருவாடானை |
| 59 | கருணாநிதி, திரு. மு. | அண்ணா நகர், சென்னை. |
| 60 | கருணாநிதி, திரு. தாழை. மு. | திருவாரூர், (செ.வ.) |
| 61 | கருணாமூர்த்தி, திரு. வெ. | ஜெயங்கொண்டான். |
| 62 | கருப்பசாமி பாண்டியன் திரு. வீ. | ஆலங்குளம். |
| 63 | கலியமூர்த்தி, திரு. துரை. | சிதம்பரம். |
| 64 | காத்தமுத்து, திரு. கி. பெ. | தொட்டியம். |
| 65 | காளிமுத்து, மாண்புமிகு திரு. கா. (அமைச்சர்). | திருப்பரங்குன்றம். |
| 66 | காளியப்பன், திரு. இரா. | ஏற்காடு (ஆ.வா.) |
| 67 | காளியப்பன், திரு. பொ. | காரைக்குடி. |
| 68 | கிட்டப்பா, திரு. என். | மாயூரம். |
| 69 | கிட்டு, திரு. ப. கோ. (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்). | பல்லடம். |
| 70 | கிருஷ்ணன், திரு. செ. | கன்னியாகுமரி. |
| 71 | கிருஷ்ணன், திரு. நா. | ஸ்ரீபெரும்புதூர் (செ.வ.) |
| 72 | கிருஷ்ணன், திரு. பி. | விழுப்புரம். |
| 73 | கிருஷ்ணன், திரு. பி. எம். | பாலக்கோடு. |
| 74 | கிருஷ்ணன், திரு. ரா. | வாசுதேவநல்லூர் (செ.வ.). |
| 75 | குப்புசாமி, திரு. என். | மொரப்பூர். |
| 76 | குருசாமி, திரு. ப. | ஆண்டியூர் (செ.வ.) |
| 77 | குழந்தைவேலு, மாண்புமிகு, ப. (அமைச்சர்). | உடுமலைப்பேட்டை. |

| தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும். | | தொகுதி. |
|---|---|---|
| | (1) | (2) |
| 78 | கோதண்டராமன், திரு. வி. கே. | குடியாத்தம். |
| 79 | கோபாலன், திரு. போ. .. | உதகமண்டலம். |
| 80 | கோவிந்தராசன், திரு. சி. .. | நெல்லிக்குப்பம். |
| 81 | கோவிந்தன், புலவர், கா. | செய்யாறு. |
| 82 | கோவேந்தன், திரு. மு. ரெ. | பேராவூரணி. |
| 83 | சங்கரய்யா, திரு. என். .. | மதுரை கிழக்கு. |
| 84 | சண்முகம், திரு. ஆர். .. | திருத்தணி. |
| 85 | சண்முகம், திரு. கா. ந. .. | லால்குடி. |
| 86 | சண்முகம், திரு. கூத்தக்குடி ச. | திருப்பத்தூர். |
| 87 | சண்முகம், திரு. ப. உ. .. | திருவண்ணாமலை. |
| 88 | சதாசிவம், திரு. செ. .. | அரவக்குறிச்சி. |
| 89 | சந்திரசேகரன், திரு. ஆர். .. | கம்பம். |
| 90 | சந்திரன், திரு. ப. .. .. | பெரணமல்லூர். |
| 91 | சந்திரன் ஜெயபால், திரு. இரா. எ. | தியாகராயநகர், சென்னை. |
| 92 | சமரசம், டாக்டர், கே. .. | காவேரிப்பட்டினம். |
| 93 | சரஸ்வதி, மாண்புமிகு செல்வி. பி. டி. (அமைச்சர்). | திருமங்கலம். |
| 94 | சவுந்திரராஜன், திரு. ரெ. வீ. | பாபநாசம். |
| 95 | சாதிக் பாட்சா, திரு. எஸ். ஜே. | ஆயிரம் விளக்கு, சென்னை. |
| 96 | சாது செல்வராஜ், திரு. கோ. | ஸ்ரீவைகுண்டம். |
| 97 | சாமிக்கண்ணு, திரு. தா. .. | செங்கம் (செ.வ.). |
| 98 | சிகாமணி, திரு. பொ. .. | திருவொற்றியூர். |
| 99 | சிவசாமி, திரு. செ. .. .. | இளையாங்குடி. |
| 100 | சிவபெருமாள், திரு. மு. .. | ஓமலூர். |
| 101 | சின்னசாமி, திரு. வ. .. | சேந்தமங்கலம், (ஆ.வா.) |
| 102 | சின்னசாமி, திரு. வி. கோ. | பவானிசாகர். |
| 103 | சின்னையா, திரு. வீ. .. | குளத்தூர் (செ.வ.) |
| 104 | சின்னராசு, திரு. க. இரா. | கிருஷ்ணகிரி. |
| 105 | சீனிவாச ரெட்டியார், திரு. போ. எ. | குளித்தலை. |
| 106 | சுந்தரம், திரு. ப. .. | திருப்பத்தூர். |
| 107 | சுந்தரம், திரு. மு. .. .. | ரிஷிவந்தியம். |

| தொடர் எண்ணும், உறுப்பினர்களின் பெயரும். | | தொகுதி. |
|---|---|---|
| | (1) | (2) |
| 108 | சுந்தரராஜ், திரு. நா. .. | திருமயம். |
| 109 | சுந்தரராஜன், திரு. மு. .. | விருதுநகர். |
| 110 | சுப்பராயன், திரு. என். .. | பனைமரத்துப்பட்டி. |
| 111 | சுப்பிரமணியம், திரு. ஆ. சி. | கடலாடி. |
| 112 | சுப்பிரமணியம், திரு. கே. ஜே. | போளூர். |
| 113 | சுப்பிரமணியம், திரு. டி. .. | ஆண்டிமடம். |
| 114 | சுப்பிரமணியம், பாக்கூர் திரு. சு. | உத்திரமேரூர். |
| 115 | சுப்பிரமணியன், திரு. ஒ. .. | சிவகங்கை. |
| 116 | சுப்பிரமணியன், திரு. மா. | சின்னசேலம். |
| 117 | சுப்பிரமணியன், திரு. வ. மூ. | மானாமதுரை (செ.வ.). |
| 118 | சுப்ரவேலு, திரு. கா. .. | சீர்காழி (செ.வ. |
| 119 | சுப்பு, திரு. க. .. .. | வில்லிவாக்கம். |
| 120 | சுப்புலட்சுமி ஜெகதீசன், மாண்புமிகு திருமதி (அமைச்சர்). | மொடக்குறிச்சி. |
| 121 | சுப்பையா, திரு. ச. .. | சங்கரநயினார்கோவில், (செ.வ.) |
| 122 | சுவாமிதாஸ், திரு. அ. .. | பத்மநாபபுரம். |
| 123 | செங்கோட்டையன், திரு. கு. அ. | சத்தியமங்கலம். |
| 124 | செங்கோடன், திரு. கா. .. | கபிலமலை. |
| 125 | செல்லப்பா, திரு. அ. .. | வலங்கைமான், (செ.வ.) |
| 126 | செல்வராசன், திரு. அ. .. | துறைமுகம், சென்னை. |
| 127 | செல்வராஜ், திரு. சீனி. .. | சமயநல்லூர். (செ. வ) |
| 128 | செல்வராஜ், திரு. மு. .. | குறிஞ்சிப்பாடி. |
| 129 | சொக்கலிங்கம், திரு. கெ. .. | திருப்போரூர், (செ.வ.) |
| 130 | சோமசுந்தரம், திரு. ஒ. ப. | பொள்ளாச்சி. |
| 131 | சௌந்தரபாண்டியன், மாண்புமிகு திரு. பெ. (அமைச்சர்). | கிருஷ்ணராயபுரம் (செ.வ.) |
| 132 | சௌந்திரராஜன், திரு. கே. | திருச்சிராப்பள்ளி-2. |
| 133 | சௌந்திரராஜன், மாண்புமிகு திரு. திருச்சி. ஆர். (அமைச்சர்). | ஸ்ரீரங்கம். |

| | தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும். (1) | தொகுதி. (2) |
|---|---|---|
| 134 | சௌந்திரராஜன், திரு. மு. ரா. | பவானி. |
| 135 | ஞானசிகாமணி, திரு. தே. .. | விளவங்கோடு. |
| 136 | தங்கவேல், திரு. ர. சு. .. | வால்பாறை (செ.வ.) |
| 137 | தங்கவேலு கவுண்டர், திரு. போ. | மேலமலையனூர். |
| 138 | தண்டபாணி, திரு. ரா. க. சு. | காங்கேயம். |
| 139 | தமிழரசன், திரு. இ. .. | பேரணாம்பட்டு (செ.வ.). |
| 140 | தனசேகரன், திரு. ந. .. | தூத்துக்குடி. |
| 141 | தனபால், திரு. ப. .. | சங்கரி (செ. வ.). |
| 142 | தனுஷ்கோடி, திரு. கோ. | ராஜபாளையம் (செ. வ.). |
| 143 | தாமரைக்கனி, திரு. இரா. .. | ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர். |
| 144 | திருநாவுக்கரசு, மாண்புமிகு திரு. எஸ். (பேரவைத் துணைத் தலைவர்). | அறந்தாங்கி. |
| 145 | திருவேங்கடம், திரு. பெ. சு. | கலசப்பாக்கம். |
| 146 | துரை கோவிந்தராசன், திரு. (அரசாங்கத் தலைமைக் கொறடா). | திருவோணம். |
| 147 | துரைசாமி, திரு. ப. .. | ராசிபுரம். |
| 148 | துரை முத்துசாமி, திரு. .. | சங்கரபுரம். |
| 149 | துரை முருகன், திரு. .. | இராணிப்பேட்டை. |
| 150 | துரைராஜ், திரு. சு. ம. .. | பொன்னேரி (செ. வ.). |
| 151 | துலுக்காணம், திரு. வ. .. | உளுந்தூர்பேட்டை (செ. வ.). |
| 152 | தைலப்பன், திரு. டி. எம். .. | ஒரத்தநாடு. |
| 153 | நடராசன், திரு. ஆர். .. | பேரூர். |
| 154 | நடராசன், திரு. எஸ். .. | தஞ்சாவூர். |
| 155 | நல்லதம்பி, திரு. தீ. சு. .. | பார்க்டவுன், சென்னை. |
| 156 | நாச்சிமுத்து, திரு. க. .. | பொங்கலூர். |
| 157 | நாச்சிமுத்து கவுண்டர், திரு. கே. பி. | மேட்டூர். |
| 158 | நாராயணன், திரு. ரா. .. | தாரமங்கலம். |
| 159 | பட்டாபிராமன், திரு. செ. | திருவள்ளூர். |

| தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும். | தொகுதி. |
| --- | --- |
| (1) | (2) |
| 160 பண்ணை சேதுராம், திரு. கே. | பெரியகுளம். |
| 161 பரமசிவம், திரு. மொ. | வாலூர் (செ. வ.). |
| 162 பரமசிவன், திரு. ஏ. எம். | மேலூர். |
| 163 பழனிசாமி, திரு. சு. .. | மேட்டுப்பாளையம். |
| 164 பழனிசாமி, திரு. சொ. நா. | அவினாசி. |
| 165 பழனிமுத்து, திரு. சி. .. | ஆத்தூர். |
| 166 பழனியப்பன், திரு. அ. ப. .. | ஒட்டன்சத்திரம். |
| 167 பழனிவேல், திரு. என். .. | பழனி (செ. வ.) |
| 168 பாண்டியன், திரு. பி. எச். | சேரன்மாதேவி. |
| 169 பாலகிருஷ்ணன், திரு. சோ. | முதுகுளத்தூர். |
| 170 பாலகுரு, திரு. வெ. .. | சோழவந்தான். |
| 171 பாலன், திரு. சு. .. .. | பெரம்பூர், சென்னை. |
| 172 பாலாஜி, திரு. க. .. | காஞ்சிபுரம். |
| 173 பாலுச்சாமி, திரு. அ. .. | நிலக்கோட்டை (செ.வ.). |
| 174 புருஷோத்தமன், திரு. து. | சைதாப்பேட்டை-1, சென்னை. |
| 175 புஷ்பராஜு, திரு. த. .. | ஆலங்குடி. |
| 176 பெரியசாமி, திரு. டி.பி.எம். | மதுரை மேற்கு. |
| 177 பெரியசாமி, திரு. மொ. .. | மங்களூர் (செ.வ.). |
| 178 பெரியசாமி, திரு. ரா. .. | உப்பிலியாபுரம். |
| 179 பெருமாள், திரு. என். .. | வரகூர் (செ.வ.). |
| 180 பெருமாள் திரு. ரா. கு. .. | விளாத்திகுளம். |
| 181 பொன்னுசாமி, டாக்டர், ஏ. | பெருந்துறை. |
| 182 பொன்னுரங்கம், திரு. ப. | இராயபுரம், சென்னை. |
| 183 பொன்னையன், மாண்புமிகு திரு. சி. (அமைச்சர்). | திருச்செங்கோடு. |
| 184 மணிமாறன், திரு. ஆர். .. | திருப்பூர். |
| 185 மணிமாறன், திரு. மா. .. | நன்னிலம் (செ. வ.). |
| 186 மணிமுடி, திரு. எஸ். .. | எழும்பூர், சென்னை (செ. வ.). |
| 187 மருதாசலம், திரு. க. .. | தொண்டாமுத்தூர். |
| 188 மனோகரன், மாண்புமிகு திரு. கி. (அமைச்சர்) | பாளையங்கோட்டை. |
| 189 மாணிக்கம், திரு. சி. .. | திருச்சிராப்பள்ளி-1. |

| தொடர் எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும். | | தொகுதி. |
|---|---|---|
| | (1) | (2) |
| 190 | மார்க்கபந்து, திரு. ரா. .. | அணைக்கட்டு. |
| 191 | மார்கரெட் எலிசபெத் பிலிக்ஸ் | (நியமன உறுப்பினர்). |
| 192 | மாரிமுத்து திரு. ஏ. ஆர். | பட்டுக்கோட்டை. |
| 193 | மீனாட்சிசுந்தரம், திரு. மா. | வேதாரண்யம். |
| 194 | முசிரிபுத்தன், திரு. பி. (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்). | முசிரி. |
| 195 | முத்துசாமி, திரு. பா. கா. சி. | தர்மபுரி. |
| 196 | முத்துசாமி, திரு. சு. | ஈரோடு. |
| 197 | முத்துசாமி கரையாளர், திரு. சு. | தென்காசி. |
| 198 | முத்தையா, திரு. இரா. | சேடப்பட்டி |
| 199 | முத்தையா, திரு. கே. கே. | மருங்காபுரி. |
| 200 | முருகேசன், திரு. கூ. ச. .. | திருவரம்பூர். |
| 201 | முனிரத்தினம், திரு. இராக. .. | கும்மிடிபூண்டி. |
| 202 | முனு ஆதி, திரு. மாண்புமிகு (பேரவைத் தலைவர்). | தாம்பரம். |
| 203 | முனுசாமி, திரு. பொ. .. | வந்தவாசி (செ.வ.). |
| 204 | மூக்கையாதேவர், திரு. பி.கே. | உசிலம்பட்டி. |
| 205 | யூசுப், திரு. யா. சை. மு. | ராதாபுரம். |
| 206 | ரகுமான்கான், திரு. அ. .. | சேப்பாக்கம், சென்னை. |
| 207 | ரகுராமன், திரு. வி. .. | புவனகிரி. |
| 208 | ரகோத்தமன், திரு. கோ. | முகையூர். |
| 209 | ரசாக், திரு. எம். எம். ஏ. .. | கடையநல்லூர். |
| 210 | ரமணி, திரு. கு. .. | கோயம்புத்தூர் கிழக்கு. |
| 211 | ராமதாஸ், திரு. பி. | போடிநாயக்கனூர். |
| 212 | ராமநாதன், திரு. சி. .. | விருத்தாசலம். |
| 213 | ராமலிங்கம், திரு. ஏ. .. | காட்டுமன்னார் கோவில் (செ. வ.). |
| 214 | ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான், திரு. | புதுக்கோட்டை. |
| 215 | ராஜு, திரு. செ, மெ. .. | தலைவாசல். (செ.வ.). |
| 216 | ராஜு, திரு. வி. கே. .. | அரக்கோணம், (செ.வ.). |
| 217 | லட்சுமிநாராயணன், திரு. என். | மதுரை மத்திய தொகுதி. |
| 218 | லத்தீப். திரு. எம். ஏ. .. | வாணியம்பாடி. |

| தொடர்எண்ணும் உறுப்பினர்களின் பெயரும். | | தொகுதி. |
|---|---|---|
| | (1) | (2) |
| 219 | வடிவேல். திரு. கு. .. | கரூர். |
| 220 | வரதராஜன். திரு. என். .. | திண்டுக்கல். |
| 221 | வரதராஜன். திரு. சௌ. வே. | சேலம்-1. |
| 222 | வாசன், திரு. சீ. மு. .. | வேடசந்தூர். |
| 223 | வின்சென்ட், திரு. எம். (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்). | நாகர்கோவில். |
| 224 | விஜயராகவன். திரு. பொ. | கிள்ளியூர். |
| 225 | வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு, திரு. ரா. | சிங்காநல்லூர். |
| 226 | வெள்ளைச்சாமி, திரு. ஆ. (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்). | ஆத்தூர். |
| 227 | வேங்கா கவுண்டர், திரு. பி. | வீரபாண்டி. |
| 228 | வேணுகோபால், திரு. த. .. | தண்டராம்பட்டு. |
| 229 | வேலுச்சாமி, திரு, ஓ. சோ. | ஒட்டப்பிடாரம் (செ.வ.). |
| 230 | ஜகதீசன், திரு. ஆனூர் பு.கோ. (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்). | செங்கல்பட்டு. |
| 231 | ஜான் வின்சென்ட், திரு. மு. | நாங்குனேரி. |
| 232 | ஜெபமணி, திரு. ர.. .. | சாத்தான்குளம். |
| 233 | ஜெயராமன், திரு. வே. இரா. | தேனி. |
| 234 | ஜெயவேலு, திரு. எம். ஏ. (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்). | காட்பாடி. |
| 235 | ஜேம்ஸ், திரு. ஜே. .. .. | திருவட்டாறு. |

## பேரவை நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள உரிமை பெற்றவர்கள்.

மாண்புமிகு அமைச்சர்கள்—

1. திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி.
2. திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்.
3. திரு. ஆர். எம், வீரப்பன்.
4. திரு. கே. நாராயணசாமி.
5. திரு. எஸ். இராகவானந்தம்.
6. திரு. கே. இராஜா முகமது.

தலைமை வழக்கறிஞர்—
திரு. வீ. பி. இராமன்.

# தமிழ் நாடு சட்டமன்றப் பேரவை.

செவ்வாய்க்கிழமை, 1979 ஏப்ரல் 17.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

## (1) வினாக்கள்—விடைகள்

### உடுகுறியிட்ட வினாக்கள்

### ஆர். எஸ். மங்களம் ஒன்றியப் பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட நிலங்கள்.

*குறுகிய கால வினா எண் 46— திரு. செ. சிவசாமி : மாண்புமிகு வேளாண்மை பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

முகவை மாவட்டம், ஆர். எஸ். மங்களம் யூனியனில் கடல் கொந்தளிப்பால் உவர் நிலமாக ஏற்பட்ட 1,116·28 ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்களை மீண்டும் விளை நிலமாக மாற்ற அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : தமிழக அரசும், வெள்ள நிவாரணப் பணிகளை ஆய்வு செய்யும் பொருட்டு வந்திருந்த இந்திய அரசுக் குழுவும் ஆய்வு செய்ததில், இப்பகுதி நிலங்கள் ஏற்கனவே வளமிழந்த நிலங்கள் என்றும் பொதுவாக ஏக்கருக்கு ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 2,000 வரை மதிப்புள்ளதென்றும், எனவே மிகவும் நுட்பமான சீர்திருத்தப் பணிகளை மேற்கொள்வது அவ்வளவாகப் பயனளிப்பதாகாது என்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. மேலும், இப்பகுதி மக்கள் மேற்சொன்ன திட்டப் பணிக்காகும் கடன் தொகையைத் திருப்பிச் செலுத்தும் வகையில்லாதவர்கள், எனவே இப்பகுதி உழவர்கள் தமது வழக்கமான முறைகளை மேற்கொள்வதே நல்லதொரு வழியாகும் எனக் கருதப்படுகிறது. இதன்படி இப்பகுதிகளில் கிடைக்கும் கண்மாய் வண்டல்களை நிலத்திலிடலாம். மேலும் மழைத் தண்ணீரை நிறுத்தி வைத்து குறைந்த செலவில் உப்பினை வடிகட்டி விடலாம். இவ்வழியே சிறந்ததாகும்.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்லக்கூடிய காலத்திலே அந்த உவர் நிலத்திற்கு எந்த உதவியும் கிடையாது என்பதைக் குறிப்பாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால், அதே நேரத்திலே அந்த நிலங்களுக்குப் போடக்கூடிய தீர்வையையாவது தள்ளிக் கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதை வருவாய்த் துறை அமைச்சரிடம் கேட்டால் தகுந்த பதிலைச் சொல்வார்கள்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, கொஞ்சநஞ்சமல்ல, 1,116 ஏக்கர். அந்த விவசாயிகளுக்கு ஏதாவது உதவி செய்வார்களா என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : அரசு பரிசீலிக்கும்.

## பச்சைத் தேயிலையின் விலை.

*குறுகிய கால வினா எண் 47—

திரு. கே. உச்சி : மாண்புமிகு கிராமத் தொழில்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) நீலகிரி மாவட்டத்தில் தேயிலைத் தொழிலைப் பாதிக்கும் அளவிற்கு, பச்சைத் தேயிலையின் விலை குறைந்து, விலை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது அரசிற்குத் தெரியுமா ?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : (அ) வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதியாகும் தேயிலைமீது கிலோவுக்கு ரூ. 5 மத்திய அரசு வரி விதித்ததால்,பதப்படுத்தப்பட்ட தேயிலைக்கும் பச்சைத் தேயிலைக்கும் விலை குறைந்தது.

(ஆ) மத்திய அரசு ஏற்றுமதி வரியை தற்போது நீக்கியுள்ளதால் நிலைமை சீரடையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு : தலைவரவர்களே, நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஏராளமான சிறு தோட்டங்களை வைத்திருக்கக்கூடிய தேயிலைத் தோட்ட முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் அந்தத் தேயிலையைப் பதப்படுத்தும் தொழிற்சாலைகள் இல்லை. பெரிய தோட்டங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களில்தான் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன.

அத்தொழிற்சாலை முதலாளிகள் இந்தச் சிறு தோட்ட முதலாளிகளிடம் குறைந்த விலைக்கு தேயிலை வாங்குகிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா ? அதை நிவர்த்தி செய்ய எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கை என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவரவர்களே, ½ ஏக்கரிலே இருந்து 20 ஏக்கர் வரை வைத்திருக்கக்கூடிய சிறு விவசாயிகள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையிலே ஒன்று சேர்ந்து 11 கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகளை நீலகிரி மாவட்டத்திலே நடத்தி வருகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 6,000 பேர்கள் இதிலே பயனடைந்து வருகிறார்கள். அதற்கு மேலும் சிறு தோட்ட விவசாயிகள் இருப்பார்களானால், அவர்களும் கூட்டுறவு முறையில் வந்தால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கும். தனியார் என்ன விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள், கூட்டுறவில் என்ன விலை கொடுக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அறிந்தால், அவர்களை அந்த முயற்சியில் கொண்டு வருவார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனவே, கூட்டுறவுத் துறையில் சரியான பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. மருதாசலம் : தலைவரவர்களே, இப்போது நீலகிரி மாவட்டத்திலே உள்ள தேயிலை மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், அதனுடைய விலையை முன்பு எந்த அளவுக்குத் தந்து வந்தார்கள், இப்பொழுது எந்த விலை தரப்பட்டு வருகிறது என்ற விவரங்களை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : தலைவரவர்களே, மத்திய அரசு வரி விதிப்பதற்கு முன்பு, 1976–77 ஆம் ஆண்டு வரை கூட தேயிலை ஒரு கிலோவிற்கு ரூ. 4·50 பைசா வரை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இந்த வரி விதிப்பின் காரணமாக, நம் தேயிலை உள் சந்தையிலே விலை குறைந்து வருகிறது. அது மட்டுமல்ல, வெளிநாட்டிலே ஏற்றுமதி விலையிலே கூட பாதிப்பு ஏற்பட்டு வருகிறது. எனவே, இப்பொழுது, ரூ. 1·75 வரை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்கள், அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், சிறு தேயிலை உற்பத்தியாளர்கள், நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள், நீலகிரி மலையிலேயிருந்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்த அந்த பச்சை இலையை, 'பாட்டில் லீஃப் ஃபாக்டரிஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய, தோட்டம் சொந்தம் இல்லாமல், இலையை வாங்கியே பாக்டரியை நடத்தி வருபவர்களிடம் அந்த இலையை அவர்கள் விற்கிறார்கள். ஆகவே, மார்கட்டிலே ஏற்படக்கூடிய ஏற்றத்தாழ்விலேயிருந்து இந்தச் சின்ன தேயிலை உற்பத்தியாளர்களைப் பாதுகாக்க நமது அரசு விசேஷமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க, விலைகள் கீழே போகிற

காலத்தில், அரசே வாங்கி அந்தக் கூட்டுறவு ஃபாக்டரிகளுக்கு சப்ளை செய்ய ஏற்பாடு செய்வதன் மூலம் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தலைவர் அவர்களே, கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலை என்பது சிறு விவசாயிகளால் நடத்தப்படுகிற தொழிற்சாலை. அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்கள். நான் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறேன். ½ ஏக்கர் முதல் 20 ஏக்கர் வரை வைத்து இருக்கும் விவசாயிகள் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்து அந்தக் கூட்டுறவு தேயிலைத் தொழிற்சாலையை அவர்கள் நடத்துகிறார்கள். அந்த வகையில் 11 தொழிற்சாலைகள் அங்கே இருக்கின்றன. அதில் இல்லாதவர்கள் கூட்டுறவுக்கு வர வேண்டும். அதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்தால் கூட்டுறவு அமைப்பு ஏற்படுத்தப்படும். புதிதாக இப்போது நீலகிரி மாவட்டத்தில் 5,000 ஏக்கரில் இந்தமாதிரி கூட்டுறவுக் உற்பத்தித் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அவர்கள் முன்வரவேண்டும். அரசு அவர்களுக்கு நிச்சயம் பாதுகாப்பு அளிக்கும்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: தலைவர் அவர்களே, இப்போது தேயிலை உற்பத்தி செய்யும் சிறிய விவசாயிகளுக்கு இந்த விலை கிடைப்பது இல்லை. அது கூட்டுறவு முறையில் இருக்கும் அந்தப் பாக்டரியில் அவர்கள் தேயிலையை வாங்கினால் போதும். பெரிய லிப்டன், ப்ரூக்பாண்ட் போன்ற கம்பெனிகளிடத்தில்தான் அவர்கள் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. 50 சதவீத விலைதான் அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்ற புகார் நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிறது. நியாயமான விலை கொடுக்கும் வகையில், சிறு விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் தேயிலையை கூட்டுறவு பாக்டரிகளில் வாங்கி, பெரிய பாக்டரிகளிடமிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றி, நியாயமான விலை கிடைக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: தலைவர் அவர்களே, கொச்சியிலும், குன்னூரிலும் பதப்படுத்தப்பட்ட தேயிலை ஏலம் போட்டு விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அங்கே என்ன விலைக்குப் போகிறதோ அதை வைத்துத்தான் பச்சைத் தேயிலை விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. கூட்டுறவு ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் லாப நஷ்டம் பார்க்காமல் நியாயமான விலை கொடுத்து கூட்டுறவுத் தேயிலை தொழிற்சாலை நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. தனியார் தொழிற்சாலைகளில் ஆரம்ப காலத்தில் மிகக் குறைந்த விலை கொடுத்து வாங்கிக்கொண்டு இருந்தார்கள். நாம் 1·50 பைசா கொடுத்த காலத்தில், தனியார் தொழிற்சாலையில் 40 பைசா என்று

1979 ஏப்ரல் 17]

கொடுத்து தேயிலை வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்போது கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலை ஏற்பட்ட பிறகு அவர்கள் நல்ல விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். மிகக் குறைவாக விலை கிடைக்கிறது என்ற புகார் இருக்குமானால் அரசு நிச்சயமாக அதில் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, டீ கார்ப்பரேஷன் என்று ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருப்பதாக நான் அறிகிறேன். அவர்களுடைய பணி என்ன? இப்படி ஏற்கனவே சிறு விவசாயிகளிடமிருந்து அந்தத் தேயிலையை கொள்முதல் செய்வதற்குத் திட்டம் இருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜாமுகமது: தலைவர் அவர்களே, தேயிலை உற்பத்தியில் ஈடுபட்டு இருக்கக்கூடிய சிறு விவசாயிகள் இரண்டு விதமாக தங்களுடைய தேயிலையை விற்பனைக்குக் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஒன்று கூட்டுறவு முறையில் தொழிற்சாலை நடத்தி, அதில் அந்தத் தேயிலையைப் பயன்படுத்தி, அதன் மூலம் நியாயமான விலையை, நல்ல விலையை அவர்கள் பெறுகிறார்கள். பிறிதொன்று, தனியாரிடத்திலும் உள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கு அவர்கள் பச்சைத் தேயிலையைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இது உண்மையானால் நியாயமான விலை கிடைக்க அரசு தீவிரமான எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சட்டமன்றப் பேரவை LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## திருச்செந்தூர் அருள்மிகு சுப்ரமணிய சுவாமி ஆலயத் தேர்.

*வினா எண். 666— திரு. இரா. அமிர்தராஜ்: மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நெல்லை மாவட்டம், திருச்செந்தூர் ஸ்ரீசுப்ரமணிய சுவாமி ஆலயத்துக்குச் சொந்தமான பெரிய தேரில் விலை மதிக்க முடியாத சிற்ப வேலைப்பாடு அமைந்த மா சிற்ப சிலைகள் திருட்டு போயிருப்பது உண்மையா?

(ஆ) ஆம் எனில், அதன் மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

[1979 எப்ரல் 17

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் :

(அ) ஆம்.

(ஆ) தேரிலிருந்து களவாடப்பட்ட மரச் சிற்பங்கள் காவல்துறையினரால் கைப்பற்றப்பட்டு, களவில் சம்பந்தப்பட்ட ஐந்து நபர்கள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். மேற்படி களவு சம்பந்தமான புகார் பதிவு செய்யப்பட்டு புலனாய்வில் உள்ளது. கைப்பற்றப்பட்ட 13 மரச் சிற்பங்கள் காவல் துறையினரிடம் உள்ளன.

திரு. இரா. அமிர்தராஜ் : தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பெரிய தேரிலிருந்த மொத்த சிற்பச்சிலைகள் எத்தனை? திருட்டுப்போன சிற்பச்சிலைகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர்.எம்.வீரப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மொத்தச் சிற்பங்கள் அந்தத் தேரில் இருந்தது— 773. அதிலே களவு போனது என்று கூறப்படும் சிற்பங்கள் 13. கீழே விழுந்து போய் எடுத்து வைக்கப்பெற்று இருப்பவை 6, காலத்தால் சிதைந்து அழிந்து போனவை 74. மொத்தம்—773.

திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் களவு போன மொத்த பொருள்கள் எண்ணிக்கை கூறினார்கள். எந்த ஆண்டிலிருந்து எந்த ஆண்டு வரையில் அந்தக் களவு போய் இருக்கிறது. களவு போன அப்பொருள்களின் மதிப்பு என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன். களவு செய்ததற்கும், அந்தக் கோயிலில் உள்ளவர்களுக்கும் தொடர்பு உண்டா அல்லது வேறு எந்த நபருக்காவது தொடர்பு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர்.எம்.வீரப்பன்: தலைவர் அவர்களே, 1978 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் நடைபெற்ற மாசி திருவிழாவை முன்னிட்டு தேரை பிரித்த போது அந்தச் சிற்பங்கள் களவு போனது கண்டறியப்பட்டது. அதை ஒட்டி 1978 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 15-ந் தேதி அன்று காவல்துறை ஆய்வாளரிடம் புகார் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு பல்வேறு ஆய்வுகளுக்குப் பிறகு அந்த 13 மர பொம்மைகள் கைப்பற்றப்பட்டன. அதன் மொத்த மதிப்பு ரூ. 600. கைது செய்யப்பட்டவர்கள் இதுபோன்ற பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டவர்கள் என்று போலீஸ் துறை குற்ற வழக்குப் பதிவு செய்ததில் தெரிகிறது. அதிலே ஆலயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் யாரும் ஈடுபட்டு இருப்பதாகவோ சம்பந்தப்பட்டு இருப்பதாகவோ தகவல் இல்லை.

1979 ஏப்ரல் 17]

(முற்பகல் 9-10)

திரு. இரா. அமிர்தராஜ்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்செந்தூர் ஸ்ரீ சுப்ரமணிய சுவாமி ஆலயத்துக்குச் சொந்தமான மின்சார வொயர்கள், காயில்கள், சுவிச்சுகள் ஆகியவை திருடு போயிருப்பது உண்மையா, அதற்கு அங்குள்ளவர்களே உடந்தை என்று கூறப்படுகிறது. அதைப்பற்றி விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா இல்லையா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பாரா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: பேரவைச் தலைவர் அவர்களே, இது தேரிலே உள்ள சிற்ப வேலைப்பாடு அமைந்த மரச் சிற்பங்கள் திருடு போனதைப்பற்றிய கேள்வி. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் புதிய தகவல் தருகிறார்கள். விளக்கமாக விவரங்கள் எழுதித் தந்தால் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு தயங்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

## ராணி மங்கம்மாள் சத்திரம், மதுரை.

*வினா எண். 667— திரு. என். லட்சுமிநாராயணன்: மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா—

சுற்றுலாப் பயணிகளின் வசதிக்கென மதுரை நகரில் உள்ள ராணி மங்கம்மாள் சத்திரத்தை தமிழ்நாடு சுற்றுலா வாரியத்தின் நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டு வரும் திட்டம் ஏதேனும் அரசு பரிசீலனையில் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: இல்லை.

திரு. என். லட்சுமிநாராயணன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே அடுத்த ஆண்டு மதுரையில் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெறப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தற்பொழுது உள்ள விடுதிகளில் போதுமான படுக்கை வசதிகள் இல்லை, எனவே உடனடியாக படுக்கை வசதிகளை அதிகப்படுத்த ஏதேனும் திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதனை தனிக் கேள்வியாகப் போட்டால் விவரங்கள் தேவையான அளவிற்கு சேகரித்துத் தரமுடியும். என்றாலும் இதற்கென புதிய விடுதிகளைக் கட்டுவதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY — வாய்மையே வெல்லும் — TRUTH ALONE TRIUMPHS

தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியல்.

* வினா எண் 691— திரு. வி. கே. கோதண்டராமன், திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாட்டிலுள்ள சலவைத் தொழிலாளர்களை ஷெட்யூல் வகுப்பில் சேர்க்குபடியாக மத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டுள்ளதா?

(ஆ) ஆம் என்றால், என்ன பதில் வந்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: (அ) மற்றும் (ஆ) 1970 ஆம் ஆண்டில் இம்மாநில அரசு தமிழ்நாடு முழுவதிலுமுள்ள ''வண்ணார்'', ''புதிரை வண்ணார்'' என்ற இனங்களைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்குமாறு மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்திருந்தது. ஆனால் அப் பரிந்துரையினை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: சார், எல்லா மாநிலங்களிலுமே இழிவான தொழிலில் ஈடுபடக்கூடிய, அதாவது மலஜலம் எடுக்கக்கூடியவர்கள், குப்பை அள்ளக்கூடியவர்கள் எவ்வளவு பேர்கள் உண்டோ அவ்வளவு பேர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள். இந்தச் சலவைத் தொழிலாளர்கள் மற்றவர்கள் துணிகளை சலவை செய்வது மட்டும் அல்லாமல், மிக மோசமான நிலையில் இருக்கக்கூடிய நோயாளிகளுடைய துணிகளையெல்லாம் கூட வெளுக்கக் கூடியவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்களை மற்ற மாநிலங்களிலே தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலே சேர்த்திருக்கும்போது இந்த தமிழ்நாட்டிலே உள்ளவர்களை மட்டும் ஏன் சேர்க்க கூடாது என்பதற்கான காரணங்களை கேட்டீர்களா, அதற்கு அவர்கள் என்ன கூறினார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவர்களை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்று தான் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்தது. ஆனால் தீண்டாமை என்கிற கொடுமை அவர்கள் மத்தியில் இல்லை என்கிற காரணத்தினால், அவர்களைச் சேர்க்க இயலாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும் ஒரு முறை இந்த சலவைத் தொழிலாளர்கள் மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் மேல் மத்திய அரசாங்கம் தான் அது பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. இ. தமிழரசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த விதிகளின் அடிப்படையில் சில வகுப்புகளை இந்த தாழ்த்தப் பட்ட வகுப்பிலே சேர்க்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும், இந்த சலவைத் தொழிலாளர்களை கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதே பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்ட இந்த பிரிவினர் அதாவது வண்ணார், புதிரை வண்ணார் என்ற இவர்கள் தமிழ்நாடு பூராவும் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்களை, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்க அரசு மேலும் முயற்சி எடுக்குமா என்று அறியவிரும்பு கிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு வகுப்பினரை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பட்டியலில் சேர்க்கப்படுவதற்கு முதலில் அவர்கள் தீண்டாமை கொடுமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கல்வி, சமூகம், பொருளாதாரம் வாழ்க்கையின் பின்தங்கிய நிலைமையில் இருக்க வேணடும். மத்திய அரசாங்கம் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலியில் செங்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள 'வண்ணான்' புதிரை வண்ணான், என்கிற சலவைத் தொழிலாளர் களை இந்த அடிப்படையில்தான் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பில் சேர்த்திருக்க வேண்டும். ஆனால் நாம் இங்கே வண்ணார், புதிரை வண்ணார் என்று 'ர்' போட்டு விட்ட காரணத்தினால் மத்திய அரசாங்கம் சேர்க்க மறுத்திருக்கலாம்.

திரு. துரை முத்துசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர் களே, இங்கே அமைச்சரவர்கள் வண்ணாரிடமிருந்து இரண்டாவ தாக மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. என்று சொன்னார்கள். அது எப்போது வந்தது? அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது? மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா இங்கே வண்ணான் என்பதற்கும் வண்ணார் என்பதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் இர், இன் என்ற அளவில் மட்டும்தானா அல்லது ஏதாவது சமுதாயத்திலே வித்தியாசம் இருக்கிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அண்மையில் பாராளுமன்றக் குழு தமிழ்நாட் டில் சுற்றுப் பயணம் செய்தபோது இந்தக் கோரிக்கையை அவர் களிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இனி அவர்கள்தான் பரிசீலனை செய்து இந்த மாநில அரசு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். அப்போது தகுந்த பதிலை இந்த அரசாங்கம் அளிக்கும். இர், இன் என்பது எழுத்தளவில் தான் வேறுபாடு இருக்கிறதே தவிர வேறெந்த வேறுபாடும் இல்லை.

திரு. இரா. தாமரைக்கனி : பேரவைத்தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் பகுதிகளில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத்தான் இந்த சலவைத் தொழிலாளிகள் சலவை செய்கிறார்கள். வேறு சாதியினருக்கு அவர்கள் சலவை செய்ய முடியாது. ஆகவே அவர்களுக்குரிய குறைபாடுகளைப் போக்குகின்ற வகையில் அவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்ப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்ய முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இது போன்று சலவைத்தொழில்செய்பவர்கள் அந்தப் பட்டியலில் தான் இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற பிரச்சினை மற்ற எல்லா வகுப்புகளுக்கும் சலவை தொழில் செய்பவர்களை தாழ்த்தப் பட்டோர்பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும் என்பதுதான்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, புதிரை வண்ணான் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் எல்லா மாவட்டங்களிலும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மட்டும் இருப்பதாகச் சொல்வது சரிதானா? குதிரை வண்ணான் என்ற பிரிவைச் சேர்ந்த அத்தனை பேரும் ஏற்கனவே இந்த தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த இர். இன். தான் வித்தியாசம். ஆகவே எல்லா சலவைத் தொழிலாளர்களையும் இந்தப் பட்டியலில் சேர்ப்பதற்கு தீவிரமான ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, குதிரை வண்ணான் என்கிற இனத்தவர் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் பட்டியலிலே சேர்ப்பதைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பரிந்துரை செய்கிற அதிகாரம் தான் இருக்கிறது. பட்டியலில் சேர்க்கின்ற அதிகாரம் மத்திய அரசிடம் இருக்கிறது.

திரு. என். பழனிவேல்: தலைவரவர்களே, சலவைத் தொழிலாளர்களை ஷெட்யூல்டு வகுப்பில் சேர்ப்பதற்கான கேள்வியைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசு அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் இந்தத் தொழில் செய்யக் கூடியவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் அவர்களை ஷெட்யூல்டு வகுப்பில் சேர்த்துக் கொள்வதில் தவறில்லை. ஆகவே அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

1979 ஏப்ரல் 17]

அடுத்து இந்த சலவைத் தொழிலாளி என்ற கேள்வியில் பேசும்போது குதிரை வண்ணான் என்றும் கழுதை வண்ணான் என்றும் அந்த இனத்தவரைக் கேவலப்படுத்தக்கூடிய வகையில் அமைச்சரவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் சொல்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, புதிரை வண்ணான் என்பது பட்டியலில் இருக்கிற பெயர். ஆகவே நானோ மற்ற உறுப்பினர்களோ வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆகவே இதிலே தவறேதும் இல்லை. ஆனால் இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் அனுதாபம் இருக்கிறது. ஆகவே 1970-ம் ஆண்டு பரிந்துரை செய்தபோது மத்திய அரசு கேட்கவில்லை. மீண்டும் பரிந்துரைக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது.

*வினா எண்.692— திரு. என். கிட்டப்பா: மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:—

(அ) சவரத் தொழிலாளர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இணைக்கக் கோரி, அரசுக்கு விண்ணப்பம் ஏதேனும் வந்துள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விபரம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: (அ) ஆம்.

(ஆ) சவரத் தொழிலாளர்கள் தீண்டாமைக் கொடுமைக்கு உள்ளாகாத காரணத்தால் இவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்க இயலாது என்று மத்திய அரசாங்கம் கூறிவிட்டது.

திரு. க. மருதாசலம்: தலைவரவர்களே, இந்தச் சவரத் தொழிலாளர்களை தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் இணைக்கக் கோரி அரசுக்கு விண்ணப்பம் வந்ததாகவும் அதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி தரவில்லை என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆகவே மீண்டும் மத்திய அரசுக்கு நம்முடைய அரசு கேட்டுக்கொண்டு அவர்களை தாழ்த்தப்பட்டோர் பட்டியலில் சேர்க்க அனுமதி பெறுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இதுவரை எந்த எந்த இனத்தவர்கள் இந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிய விவரத்தை அறிவிப்பார்களா?

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவரவர்களே, அண்மையில் பாராளுமன்றக் குழு தமிழ்நாட்டிற்கு வந்திருந்தபோது சவரத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கை மனுவைத் தந்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசும் பரிசீலனைசெய்து மாநில அரசின் கருத்தைக் கேட்கிற நேரத்தில் இந்த அரசு அனுதாபத்தோடு பரிந்துரை செய்யும்.

அடுத்து எந்தெந்த வகுப்பினர் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று மனுச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். பல வகுப்பினர் அடங்கிய பட்டியல் அதிலே இருக்கிறது. அதை இந்த அவையிலே சொன்னால் நேரம் அதிகமாகும். ஆகவே நேரத்தைக் கருதி தனியாக வேண்டுமென்றால் அச்சடித்து கொடுத்து விடுகிறேன்.

(முற்பகல் 9–20)

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே, இந்தத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தியதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். மீண்டும் மத்திய அரசை அந்த லிஸ்ட்டில் சேர்க்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் வற்புறுத்தி அதற்காக இந்தச் சட்டசபையிலே ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற அரசாங்கம் முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அனுதாபம் இருக்கிறது என்று நான் குறிப்பிட்டேன். மீண்டும் அரசு பரிந்துரை செய்யும். இதற்காக சட்டசபையில் ஒரு தீர்மானம் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

லாரி போக்குவரத்தில் பணிபுரிவோர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு

* வினா எண். 693— திரு. ஆ. நடராசன்: மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பார—

(அ) லாரி போக்குவரத்தில் ஈடுபடும் டிரைவர், கிளீனர்கள் விபத்தில் இறந்தால் நஷ்டஈடு கொடுக்கும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா ?

(ஆ) நஷ்டஈடு கேட்டு தொழிலாளர்கள் முதல்வரிடம் விண்ணப்பித்துள்ளார்களா ?

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. ப. கோ. கிட்டு: (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்):

(அ) ஆம்.

(ஆ) லாரி பஸ், வாடகைகார், ஆட்டோ ரிக்ஷா போன்ற போக்குவரத்து வாகனங்களினாலோ (டிரான்ஸ்போர்ட் வெகிகில்ஸ்) அல்லது மோட்டர் வண்டி, டிராக்டர், மோட்டர் சைக்கிள் போன்ற போக்குவரத்து அல்லாத (நான் டிரான்ஸ்போர்ட் வெகிகிள்ஸ்) வாகனங்களினாலோ தமிழகத்திற்குள் விபத்து ஏற்பட்டு அதனால் உயிரிழக்க நேரிடின் இறந்து போனவரின் குடும்பங்களுக்கு ஓராயிரம் ரூபாய், முதல் அமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து உடனடியாக வழங்க வேண்டும் என்றும் அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. டிரைவர்கள், கிளீனர்கள், குடும்பங்களுக்கும் இந்நிதியுதவி அளிக்கப்படும்.

திரு. இ. தமிழரசன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த டிரைவர்கள், கிளீனர்கள் சங்கத்திலிருந்து அரசுக்கு வந்த கோரிக்கைகள் என்ன? அரசு அந்தக் கோரிக்கைகள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ப. கோ. கிட்டு: (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்): பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, லாரி கிளீனர்கள் சங்கம் பல கோரிக்கைகளை அரசுக்கு வைத்திருக்கிறது. அதிலே மிக முக்கியமானது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது விபத்தைப் பற்றியது. தாங்கள் தருகின்ற விவரம் நீண்டதாக இருந்தால் அச்சிட்டு அவையில் வைக்கலாம்.

திரு. ப. கோ. கிட்டு (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்): பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சீக்கிரமாகச் சொல்கிறேன். கோரிக்கை 1, குடும்பப் பாதுகாப்பு நிதி வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. கோரிக்கை 2. ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. கோரிக்கை 3. அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது. கோரிக்கை 4. அரசின் தொழில் மற்றும் வேலை வாய்ப்புத் துறைக்கு விண்ணப்பிக்கலாம். கோரிக்கை 5. ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை. கோரிக்கை 6. சங்கத்தின் கோரிக்கை தெளிவாக இல்லை. கோரிக்கை 7. இக்கோரிக்கை அவசியம் இல்லை என்று கருதப்படுகிறது.

திரு. என். வரதராஜன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய நாட்டில் லாரி தொழிலாளர்களுக்கு இறந்துவிட்ட பிறகு அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு தொகையாகக் கொடுக்கப்படுகிற ரூபாய் 1,000ஐ ரூபாய் 5,000 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இது முக்கியமான கோரிக்கை. இதை அரசு கவனிக்குமா ?

திரு. ப. கோ. கிட்டு (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்) : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாதிரி விபத்தில் இறக்கிற டிரைவர்கள், கிளீனர்கள் ஆகியவர்களுக்கு ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டப்படி, வாகனச் சட்டம் 110. அ. பிரிவில் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விபத்து நேர்ந்து இறந்துவிட்டால், அவர்கள் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அந்த நட்ட ஈட்டைப் பெறுவதற்கு அரசு வழிவகை செய்திருக்கிறது.

கன்னியாகுமரி-திருச்செந்தூர் கடற்கரைச்சாலை.

*வினா எண். 694—திரு. யா. சை. மு. யூசுப் : மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) கன்னியாகுமரியிலிருந்து திருச்செந்தூர் வரை உள்ள கடற்கரை சாலையை (Coastal Road) விரிவுபடுத்தும் திட்டம் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

(ஆ) ஆம் எனில், எப்போது அப் பணி மேற்கொள்ளப்படும்?

திரு. ப. கோ. கிட்டு (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்) :

(அ) இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடற்கரைச் சாலை, தேசீய சாலை, நெடுஞ்சாலை பக்கத்தில் இருக்கிற மண்ணை வெட்டி எடுக்கிறபோது, அவைகளுக்கு அருகாமையில் உள்ள சிறு விவசாயிகளுடைய நிலங்களை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். குறைந்தது 4 சென்ட் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்கிற நிலை இருக்கிறது. அந்தச் சிறிய விவசாயிகள் பயன் அடையக் கூடிய வகையில் அவர்களதுச் சிறு நிலத்தையும் அரசே எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு நட்ட ஈடு வழங்க ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. ப. கோ. கிட்டு (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்) : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்குத் தனிக்கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. இரா. அமிர்தராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருச்செந்தூர்-கன்னியாகுமரி ஆகிய இந்த இடங்கள் இரண்டும் மிகவும் புகழ்வாய்ந்த இடமாகவும், புண்ணிய ஸ்தலங்களாகவும் கருதப்பட்டு வருகிறது. இந்த இடங்களுக்கு தினசரி நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் சுற்றுலா பேருந்து மூலமாகவும் பல்லவன் விரைவு பேருந்துகள் மூலமாகவும் வந்து போகிறார்கள், ஆனால் இந்த பேருந்துகள் செல்லக்கூடிய சாலைகள் மிகவும் பழுதடைந்து குண்டும் குழியுமாகவும், மேடு பள்ளம் ஆகவும் இருக்கிறது. இதை நிவர்த்தி செய்ய சாலையை விரிவு படுத்தும் வகையில் துரித நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா ?

திரு. ப. கோ. கிட்டு (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்) : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய யோசனை பரிசீலிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

## வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உணவு உற்பத்திக்கு சிறப்புத் திட்டம்.

*வினா எண். 695—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மாண்புமிகு வேளாண்மை பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியை மேலும் அதிகப்படுத்தும் சிறப்புத் திட்டம் ஏதும் உண்டா ?

(ஆ) ஆம் எனில் அதன் விவரம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) மற்றும் (ஆ) ஒரு விவர அறிக்கை † அவையின் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

---

† 263—ம் பக்கத்தில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

[1979 ஏப்ரல் 17

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: ஐயா, இப்போது வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் எந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியாகிறது? தமிழ்நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியில் இது எத்தனை சதவிகிதம் என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த ஆண்டில் எவ்வளவு உற்பத்தி என்று கேட்டால் சரியான பதிலைச் சொல்ல முடியும். இல்லாவிட்டால் 1947-லிருந்து சொல்ல ஆரம்பித்தால் அரை மணி நேரம் ஆகும். ஆகவே, சரியான கேள்வியை சரியான நேரத்தில், சரியானபடி கேட்டால் சரியான பதிலைச் சொல்லலாம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: 1947-லிருந்து விவரங்களை சொல்ல முடியாது அமைச்சர் அவர்களால். 1978-க்குப் பின்னால் சொல்லியிருந்தால் போதும். தமிழ்நாட்டின் மொத்த உற்பத்தியில் 25 சதவீதம் உற்பத்தியாகக் கூடிய மாவட்டம் வட ஆற்காடு மாவட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை உணர்ந்து, மேலும் அங்கு விவசாயத்தை மேம்படுத்துவதற்கு விதைகள், உரங்கள் இவை மட்டும் கொடுத்தால் போதாது—உண்மையிலேயே உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்றால் நீர்ப்பாசன வசதிகளை எல்லாம் பெருக்க வேண்டும். அதற்கு வசதியாக மோர்தானா திட்டம், மேலரசம்பட்டு போன்ற அணைகட்டுத் திட்டங்களை எல்லாம் சிறப்புத் திட்டங்களாக எடுத்துக் கொண்டு கட்ட முன்வர வேண்டும். மேலும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பெருக்குவதற்காகச் சிறப்பு மாநாட்டையும் நடத்துவதற்கு முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் மிக அருமையான பேருரை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், பாசன வசதிகளை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஏற்கெனவே அரசு பல திட்டங்களை புலன்ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கிறது. மேலரசம்பட்டு போன்ற அணைக்கட்டுத் திட்டங்களையும், நிறைவேற்றுவதற்கு அரசு பரிசிலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. புல்லூர் அணைக்கட்டு பற்றி இன்னொரு கேள்வி வருகிறது. அதில் நன்றாக பதில் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY சட்டமன்றப் பேரவை TRUTH ALONE TRIUMPHS

1979 ஏப்ரல் 17]

## புல்லூர் அணைத் திட்டம்.

*வினா எண் 696—திரு. ரா. மார்க்கபந்து : மாண்புமிகு வேளாண்மை பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா —

(அ) நாட்ரம்பள்ளி தொகுதி வாணியம்பாடி தாலுகாவில் புல்லூர் அணைக் கட்டும் திட்டம் தற்போது எந்த நிலையில் உள்ளது ?

(ஆ) அப் பணியினை முடிக்க அரசு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி என்ன?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) & (ஆ) புல்லூர் அருகே கட்ட திட்டமிடப்பட்ட நீர்த்தேக்கத்தின் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் சுமார் 120 ஏக்கர் ஆந்திர மாநிலத்தின் எல்லையில் உள்ளது. ஆந்திர மாநிலத்தின் எல்லையில் உள்ள இப்பகுதியில் இத்திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்கான புலனாய்வு நடத்த ஆந்திர மாநிலம் அனுமதி அளிக்கவில்லை. இதனால், பாலாற்றின் குறுக்கே புல்லூர் அருகே அணை கட்டும் திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

## போச்சம்பள்ளி பகுதியில் ''சூரியகாந்தி எண்ணெய் ஆலை''

*வினா எண் 697 — டாக்டர் கே. சமரசம்: மாண்புமிகு வேளாண்மை பாசனத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) தருமபுரி மாவட்டம் போச்சம்பள்ளி பகுதியிலுள்ள ''சூரியகாந்தி'' எண்ணெய் ஆலை தற்போது இயங்கி வருகிறதா?

(ஆ) அந்த ஆலை எவ்வளவு ரூபாய் செலவில் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : (அ) தருமபுரி மாவட்டம்—போச்சம்பள்ளியிலுள்ள "சூரிய காந்தி எண்ணெய் ஆலை" செப்டம்பர் 1978 முதல் ஒவ்வொரு பிரிவாக, வெள்ளோட்டம் நடந்து வருகிறது. இன்னும் முழு உற்பத்தித் திறனுடன் இந்த ஆலை இயக்கப்படவில்லை.

(ஆ) போச்சம்பள்ளி "சூரியகாந்தி எண்ணெய் ஆலை" 56 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் நிறுவப்பட்டுள்ளது.

திரு. இ. தமிழரசன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தர்மபுரி மாவட்டத்தில் சூரியகாந்தி பயிரிடும் திட்டம் அரசிடம் இருக்கிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : சூரிய காந்தி அதிகமாகப் பயிரிட வேண்டும் என்பதற்காக ராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும், தர்மபுரி மாவட்டத்திலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 400 ரூபாய் வங்கிகள் மூலமாகக் கடன் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது மூன்று மாதப் பயிர்தான். இதில் 400 ரூபாய் செலவு செய்தால் ஏறத்தாழ 900 ரூபாய் வருவாய் வருகின்ற அளவுக்குத் இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த அளவுக்கு விவசாயிகள் பலன் அடைய முடியும்.

(முற்பகல் 9-30)

திரு. எம். அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே, சூரிய காந்தி விதை இப்போது என்ன விலைக்குக் கிடைக்கிறது ? இது குறித்து விவசாயிகளிடமிருந்து ஏதேனும் கோரிக்கை வந்துள்ளதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிலோ ஒன்றுக்கு ரூ. 2.25 காசுக்கு வாங்குவதாக ஏற்கனவே வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்தின் மூலமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு 400 கிலோ விளையும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே, ரூ. 900 கிடைக்கும். ரூ. 400 வங்கிகளின் மூலமாகக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. சி. ராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சூரியகாந்தி விதைக்காக கட்டப்பட்ட ஆலையில், போதுமான சூரிய காந்தி விதை கிடைக்காததினால், மணிலா பயிர், மற்றும் எள்ளையும் ஆட்டுகிறார்கள். அதைப் போக்குவதற்காக சூரியகாந்திப் பயிரை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஊக்குவித்து இப்பேர்ப்பட்ட ஆலையை செயல்படுத்த அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சூரிய காந்தி எண்ணெயின் சிறப்பை அறிந்துதான், இன்று தமிழ்நாடு வேளாண்மை தொழில் கழகத்தின் மூலம் 'ஸனோலா' என்ற எண்ணெய் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, இன்று வெளியிலே மக்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதுவரையிலே 2,000 மெட்ரிக் டன்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, இன்று இந்தியாவிலேயே எட்டில் ஒரு பங்கை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய அளவுக்கு செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. மேலும், இந்த 'ஸனோலா' எண்ணெயை உபயோகிப்பதால் 'கொலஸ்ட்ரால்' வியாதி தவிர்க்கப்படுகின்றது. ஆகவே, இது சிறந்த எண்ணெய் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உபயோகித்து வந்தால், நல்லது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. கா. அப்புனு கவுண்டர் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, இதற்கு கடன் வழங்குவதாகச் சொன்னார்கள். இந்த சூரியகாந்தி விதையை அதிகப்படுத்துவதற்கு அரசுத் துறையிலே சப்சிடி கொடுக்கப்படுகிறதா ? அப்படி இல்லையென்றால், இனிமேலாவது கொடுக்க அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரை அந்த உத்தேசம் இல்லை.

திரு. க. மருதாசலம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சூரியகாந்தி எண்ணெய் விதை உற்பத்தி செய்யும் திட்டம் எந்தெந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எந்தெந்தப் பகுதிகள் வறட்சிப் பகுதிகளாக இருக்கின்றதோ, அங்கேயெல்லாம் இந்த சூரிய காந்தியைப் பயிர் செய்யலாம். இதை மாற்றுப் பயிர்த் திட்டத்தின் மூலம் பயிரிட லாம். 'It is a draught resistance variety' இதற்கு மழை தேவையில்லை. ஒரு மழை பெய்தாலே, அதை வைத்துக் கொண்டு இதைப் பயிரிடலாம். மூன்று மாதங்களில் இதைப் பயிர் செய்ய முடியும். ஆகவே, இதை எல்லா மாவட்டங்களிலுமே கூடப் பயிர் செய்யலாம்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: சார், சூரியகாந்தி எண்ணெய் மிகவும் நல்லது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் ரொம்ப குறைந்த விலைக்கு விற்கப்படுகின்றது என்பதும் உண்மைதான். அதிக விலைக்கு விற்கக் கூடிய எண்ணெயோடு இதைக் கலப்படம் செய்து பயன்படுத்தப்படுவது அரசுக்குத் தெரியுமா? ஆகவே, தனியாக இதைக் குறைந்த விலைக்கு விற்கக்கூடிய அளவுக்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கலப்படம் செய்வதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்தின் மூலமாக விற்கப்படுகின்ற இந்த எண்ணெயில் எந்த விதமான கலப்படமும் இல்லை. அப்படி கலப்படம் இருப்பதாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க அரசு காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மேலும், இதன் விலை இப்போது கிலோ ரூ. 12.50-க்கு விற்கப்படுகிறது. இதை இன்னும் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை நாங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். அண்ணாமலை: தலைவர் அவர்களே, சூரிய காந்தி விதை ஒரு கிலோ ரூ. 2–25-க்கு வாங்குவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், ரூ. 2-க்கும் குறைவாகத் தான் வாங்குவதாக மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே புகார் சொல்லப்பட்டது. மேலும், தனியார்கள் ரூ. 3-க்கு வாங்குவதால், தங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை என்ற புகார் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, இந்த விலையைக் கூடுதலாக்குவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஏற்கனவே அறிவித்ததுபோல கிலோ ரூ. 2–25 இந்தசூரியகாந்தி விதை விலை. ஒரு ஏக்கரிலே 400 கிலோ சூரிய காந்தி விதை பயிராகும் என்று குறிப்பு வேளாண்மைத் துறையிலே இன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, 400 கிலோ மூலம் ரூ. 900 கிடைக்கும். ஒரு ஏக்கர் இதற்குப் பயிரிட ரூ. 400 செலவாகும். ஆகவே, ரூ. 500 மூன்று மாதங்களில் ஒரு ஏக்கருக்கு கிடைக்கின்றது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுவதுபோல் கட்டுப்படியாகவில்லை என்ற நிலை இல்லை. அப்படி இருந்து, கொண்டு வந்தால், கண்டிப்பாக அதைப்பற்றி கவனிப்போம்.

திரு. என். பழனிவேல் : சூரிய காந்திப் பயிர் நமது மாநிலத்தில் எந்தெந்த மாவட்டங்களில் எத்தனை ஏக்கர் பயிரிடப்படுகிறது ? சூரியகாந்தி விதையை அரசே கொள்முதல் செய்து கொடுக்க முன்வருமா ? அந்த எண்ணெய் என்னென்ன காரியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்பதை அறிவிக்க இயலுமா ?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : ஏற்கனவேயே நான் சொன்ன பதில்களில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கேட்ட கேள்விகளுக்கு விடை இருக்கிறது. அவர்கள் அதையே திரும்பப் படித்துப் பார்த்தால் கண்டிப்பாக விடை கிடைக்கும்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பாளையங்கோட்டை மருத்துவ மனைக்கட்டிடம்.

*வினா. எண். 698— திரு. துரை கலியமூர்த்தி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா :—

(அ) சிதம்பரம் வட்டம் கீரபாளையம் ஒன்றியம் பாளையங்கோட்டையில் புதிய மருத்துவமனை கட்டுவதற்கு நிலம் வாங்கப்பட்டும் இதுநாள்வரை மருத்துவமனை கட்டப்படாமல் இருப்பது அரசு அறியுமா?

(ஆ) ஆம் எனில், அது குறித்து என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் :

(அ) ஆம்.

(ஆ) இம் மருந்தகம் காலியாயிருந்த மருத்துவ அலுவலர் குடியிருப்பிற்கு மாற்றப்பட்டு தற்போது இயங்கி வருவதால் அரசின் நிதி நிலைமைகளுக்கேற்ப பரிசீலிக்கப்பட்டு முடிவெடுக்கப்படும்.

உள்ளாட்சி மருந்தகங்களுக்கு நிதி உதவி.

* வினா எண். 699—திரு. என். கிட்டப்பா : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாவுக்கு விடையளிப்பாரா :—

நகராட்சி மன்றங்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நடத்தும் மருந்தகங்களுக்கு மருந்துகள் வாங்குவதற்காகும் செலவு தொகையை அதிகப்படுத்தும் செயற்குறிப்பு அரசிடம் உள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : நகராட்சி மன்றங்கள் மற்றும் பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் நடத்தும் மருந்தகங்களுக்கு மருந்துகள் வாங்வதற்காகும் செலவுத் தொகையை அதிகப்படுத்தி அரசு உத்திரவு கீழ்க்கண்டவாறு வழங்கப்பட்டுள்ளது :—

பகுதிநேர மருந்தகம் மருந்துச் செலவு ஒருவருடத்திற்கு ரூ. 2,500-லிருந்து ரூ. 5,000 மாக அதிகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. முழுநேர மருந்தகத்திற்கு மருந்துச் செலவு ஒரு வருடத்திற்கு, ரூ. 5,000 லிருந்து ரூ. 10,000 மாக அதிகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தேவையான பண ஒதுக்கீடு செய்வதும் அவற்றிற்கான மருந்து வகையராக்களை வாங்குவதும் அந்தந்த ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் பொறுப்பாகும்.

திரு. தி. அன்பழகன் : இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் நடத்தப்படும் மருந்தகங்களில் மருந்து இல்லாத குறை பெரிய குறையாக இருக்கிறது. இதுபோன்ற மருத்துவ மனைகளை அரசு மருத்துவ மனையாக மாற்றும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

[1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்: ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய மருந்தகங்களை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கொள்கை அளவில் முடிவு செய்யப்பட்டு படிப்படியாக அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. அதற்கிடையில் எந்தவிதமான மருந்துத் தட்டுப்பாடும் வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நிதிநிலையை ஒதுக்கி வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு: நகராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நடத்தக்கூடிய மருத்துவ மனைகளில் போதிய மருந்துகள் இல்லையென்பதும் அங்கு வரக்கூடிய நோயாளிகளுக்கு காலாகாலத்தில் தேவையான மருத்துவ உதவி கிடைக்கவில்லை என்பதுபற்றி அரசுக்குப் புகார் வந்திருக்கிறதா? அந்தப் புகாரின்பேரில் தேவையான மருந்துக்கள் அளிக்க செய்யப்பட்டுள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்: நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆகியவற்றால் நடத்தப்படும் மருத்துவ மனைகளில் வழங்கப்படுகிற மருந்துகள் போதுமான அளவு இல்லையென்று அறிந்த பிறகுதான் தற்போது மருந்துக்காக அளிக்கப்படுகின்ற நிதியை ரூ. 2,500-ல் இருந்து ரூ.5,000 ஆகவும், ரூ. 5,000 ஆக இருந்ததை ரூ. 10,000 ஆகவும் அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு எந்தவிதமான குற்றச்சாட்டுகளும் இதுவரை வரவில்லை.

திரு. பொ. முனுசாமி: ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்கீழ் செயல்படுகின்ற மருந்தகங்களில் ஆண் டாக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். பெண்கள் வைத்திய வசதி பெற பெண் டாக்டர்கள் இல்லை. பெண் டாக்டர்களைப் போட அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன்: சாதாரணமாக உடல் நோய்க்காக வருகிற பெண்களுக்கு ஆண் டாக்டர்களே பரிசீலனை செய்து மருந்து தருகிறார்கள். மற்றப்படி பிள்ளைப்பேறுக்காக வருகிறவர்களைக் கவனிக்க பிள்ளைப் பேற்றில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்: அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறும்போது 2,500 ரூபாயை 5,000 ரூபாயாகவும் 5,000 ரூபாயைப் பத்தாயிரமாகவும் அதிகரித்திருப்பதாகக் கூறினார்கள். ஆண்டுக்காண்டு ஜனத்தொகை உற்பத்தி அதிகரித்துக் கொண்டே வரும் காரணத்தால் ஜனத்தொகை அடிப்படையில் கூடுதலாக மருந்து வழங்க அரசுமுன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : அந்த ஜனப் பெருக்கத்தையும் மக்களின் தேவையையும் அனுசரித்துத்தான் பணத்தின் வரம்பை அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது. அதுமட்டு மல்லாமல் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையில் ஏற்கனவே 12,000 ரூபாய் அளவு மருந்து கொடுக்கப் பட்டு வந்தது. தற்போது இந்த அரசு வந்த பிறகு அந்தத் தொகை 14,000 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது. அதே போன்று நடமாடும் மருத்துவ மனைகளுக்கு 15,000 ரூபாய் மருந்து வாங்குவதற்காக இருந்த அளவை 25,000 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு உயர்த்த அரசு தற்போது பரிசீலனை செய்து வருகின்றது. இதற்கு மேலும் நடத்தப்படுகிற மருந்தகங் ளில் தற்போது சொன்ன விகிதத்தில் மருந்துகள் தரப்படுவ ால் எந்தவிதமான மருந்து தட்டுப்பாடும் தற்போது இல்லை.

(முற்பகல் 9.40)

திரு. இ. தமிழரசன் : தலைவர் அவர்களே, நகராட்சி மன்றங்கள், மற்றும் ஒன்றிய மருந்தகங்களுக்குத் தேவையான மருந்துகளை வாங்குவதற்கு அரசு உதவிப்பணம் வழங்கப்படு கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஒன்றியங்கள், நகராட்சி மன்றங்களில் அந்த மருந்துகள் ஒழுங்காக வாங்கப்பட்டு சரியாக நோயாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அரசாங்கம் அதற்காக பணம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அரசே மருந்துகளை வாங்கிக் கொடுத்தால் அந்த நோயாளிகளுக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும், ஆகவே பணத்தை நிறுத்திவிட்டு மருந்துகளாக வழங்கு வதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. திருச்சி ஆர். சௌந்திரராஜன் : தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக அரசாங்கத்தால் எந்த அளவிற்கு எவ்வளவு தரப்படவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறதோ அந்த அளவிற்குத்தான் எல்லா நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்களில் மருந்துகள் வாங்கப்பட்டு தரப்படுகின்றன. அப்படி ஏதாவது குறிப்பிட்ட இடத்தில் வழங்கப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவாரானால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

1979 ஏப்ரல் 17]

புயல் மழையினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு.

*வினா எண். 715—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1978 நவம்பர் 4-வது வாரத்தில், புயல் மற்றும் பலத்த மழையின் காரணத்தினால், கிழக்கு கடற்கரையோர கிராமங்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனவா?

(ஆ) அதனால் ஏற்பட்ட பாதிப்பென்ன?

(இ) அதற்காக அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: (அ), (ஆ) (இ) அவை முன் ஒரு @ விவர அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

*வினா எண் 716—திரு. செ. சிவசாமி: மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா:

(அ) கடந்த 1978-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 24-ம் நாளில் ஏற்பட்ட புயலினால் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், பாதிக்கப்பட்ட வீடுகள், போட்டுகள், மிஷின் போட்டுகள், பயிர் நிலங்கள், குளங்கள், ஊரணிகள், கிணறுகள், வாழைத் தோட்டங்கள், கொடிக்கால்கள், புஷ்பத் தோட்டங்கள் இவைகளின் விபரம் யாது?

(ஆ) பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவ எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை யாது

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: (அ) & (ஆ) அவைமுன் ஒரு † விவர அறிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது.

---

@ 264–267-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

† 268–271-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு III ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

[1979 ஏப்ரல் 17

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, விவரமான அறிக்கை இராமாயணம் போல் இருக்கிறது. இதற்கு உப கேள்வி கேட்டோம் என்று சொன்னால் அது பிரசங்கம் போல் இருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் சொல்வார்கள். மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களும் மணியடிப்பார்கள். இருந்தாலும் சுருக்கமாகக் கேட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். விவர அறிக்கையிலே முதலில் பாதிக்கப்பட்ட, மீனவர்களுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு 5 கிலோ வீதம் அரிசி வழங்கப்பட்டது என்றும் பிறகு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 15 கிலோ அரிசியும் கொடுக்கப்பட்டது என்றும் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தப் பாகுபாடுக்குக் காரணம் என்ன? சென்னையில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 50 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் கிராமங்களிலோ அல்லது கடல் ஓரங்களிலோ உள்ள பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 5 என்றும் 15 என்றும் கொடுக்கப்படுகிற பாகுபாடான நிலைமைக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, இராமாயணத்தை எவ்வளவு விளக்கமாகக் கம்பர் எழுதியிருக்கிறார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைப் போல் இங்கே விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தான் நான் சொன்னேன். இந்த அவையிலே நான் பலமுறைகள் சொல்லியிருக்கிறேன். பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 5 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்படுவது என்பது எப்போதும் உள்ள அரசினுடைய ஆணை. சிறப்பு ஆணையாக பல நேரங்களிலே அது மாற்றப்பட்டு அதிகமான நிவாரணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவையிலேயே எந்த எந்த மாவட்டங்களிலே 50 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். சென்னைக்கு மட்டும் அல்ல, தமிழ் நாட்டில் பாதிக்கப்பட்ட எல்லோருக்கும் சிறப்பாக ஒரு ஆணை போட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட் : தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகள் பாதிக்கப்படக்கூடிய அளவிற்கு கிணறுகள், வாழைத் தோட்டங்கள், புஷ்பத் தோட்டங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் அந்த விவசாயிகளுக்கு ஏற்படுகிற செலவை அடுத்த ஆண்டு வசூல் செய்யாது, இனாமாகக் கொடுக்க அரசு முன் வருமா ? மேலும் தூராகிவிட்ட கிணறுகளை எல்லாம் சரி செய்து விவசாயிகளைக் காப்பாற்ற அரசு முன்வருமா ?

1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : இந்த அவையிலே ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மீண்டும் மீண்டும் அதே கேள்வியைக் கேட்கிறார்கள். கேட்கட்டும் அதைப் பற்றி பரவா யில்லை. ஆனால் இந்த அவையிலே ஏற்கெனவே சொல்லப் பட்டதைப்பற்றி மீண்டும் மீண்டும் இங்கே கேட்காமல் இருந்தால் அவையின் நேரத்தைக் காப்பாற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித் துக் கொள்கிறேன். சிறப்பு விதியாக இந்த ஆண்டு போட்டு சிறிய விவசாயிகளுக்கு கிணறு தூர்ந்துபோனாலும் நிலம் மண் மேடிட்டுப் போனாலும் அதற்கான முழுச் செலவையும் அரசு ஏற்றுக் கொண்டு இருக்கிறது. ஆனால் அதைப்போல் பெரிய விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படி ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாகவும் மற்றவைகளை 30 மாதங்களில் செலுத்தும் கடனாகக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இப்போது சிறிய விவசாயிகள், பெரிய விவசாயிகள் என்று பாகுபாடு செய்து அவர் களுக்கு உதவி செய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஏற்கெனவே விவ சாயத் துறை அமைச்சர் ஒட்டு மொத்தமாக என்று சொல்லி கையை விரித்துவிட்டார்கள். சிறிய விவசாயிகளுக்கு அரசு எந்த அளவிற்கு உதவி செய்யும் என்பதைச் சொலல முடியுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, விவசாய அமைச்சர் மொத்தமாகச் சொன் னார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லும்போது நானும் கவனித்துக் கொண்டுதான் இருந்தேன். அவர் சிறிய விவசாயி, பெரிய விவசாயி என்று பார்த்துத்தான் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். உங்களுக்குச் சந்தேகம் என்னவென்று சொன்னால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவரவர்களே, 1978 நவம்பர் கோர மழையின்பொழுது குமரி மாவட்டத்தில் பல புரவு கள் குறிப்பாக பல கீழ்குளம் புரவு, உண்ணாமலைக்கடை புரவு, மண்காடு புரவு ஆகிய புரவுகளில் உடைப்பு ஏற்பட்டு நூற்றுக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் சேதம் அடைந்தன. அந்த உடைப்பு கள் இன்னும் அடைக்கப்படவில்லை. ரெவின்யூ துறையைக் கேட்டால் எங்களுக்கு அது பொறுப்பு இல்லை என்று சொல்லி கை கழுவி விடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்தைக் கேட்டால் எங்களுக்குப் பொறுப்பு இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதில் குறிப்பிட்ட ஒரு இடத்தைப் பற்றிக் கேட்டால் பதில் இருக்காது. பொதுப்படையாக இருப்பதை விட்டு விட்டு, குறிப்பிட்டுக் கேட்டால் அதை அனுமதிப்பதால்தான் நேரம் வீணாகிறது.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : இப்படிப்பட்ட இடங்களில் ஒவ்வொரு துறையும் தட்டிக் கழித்துக்கொண்டே போகிறது. ஆகவே, ரெவின்யூ அமைச்சரவர்கள் இதில் தலையிட்டு இந்த உடைப்புகளை மீண்டும் அடைத்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் நிவாரண வேலைகளைச் செய்வதற்கு அரசு உத்தரவு போட்டு, அந்தந்த இலாக்காக்களுக்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த இலாக்காக்கள் நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. எங்கேயாவது செய்யவில்லை என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் உடனடியாக ஆவன செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்யும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, வினா எண் 717.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நோ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். கேள்வி நேரத்திலே கிடையாது. நீங்கள் உட்காருங்கள். நான் அடுத்த கேள்விக்குப் போய்விட்டேன்.

## அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் பதுக்கல்.

*வினா எண் 717— திரு. எஸ். கணேசன்: மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) 1977-78-ம் நிதி ஆண்டில் டிசம்பர் முடிய அவசியப் பண்டங்களை பதுக்கியதற்காக எத்தனை பேர் கைது செய்யப் பட்டனர்?

(ஆ) அவர்களின் மீது எடுத்த நடவடிக்கை என்ன ?

1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு. க. உரா. எட்மண்ட்: (அ) 1977-78-ம் நிதி ஆண்டில் டிசம்பர் முடிய அவசியப் பண்டங்களைப் பதுக்கியதற்காக கைது செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை—79.

| | |
|---|---|
| (ஆ) சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை. | 41 |
| 1. தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை | 30 |
| 2. விடுவிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை | 2 |
| 3. 1978 ஏப்ரலில் நீதி மன்றங்களில் வழக்குகள் நிலுவையிலுள்ள நபர்களின் எண்ணிக்கை. | 9 |

திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, அத்தியாவசியப் பொருட்களின் அடிப்படையில் மிகவும் முக்கியமான விஷயமாக மக்கள் மத்தியில் சிமெண்ட் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது. நெல்லை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் சிமெண்ட் ஒரு மூட்டை 32 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் பி. டி. ஓ. விடம் பர்மிட் கேட்கிறார்கள். அவர்கள் 3 மூட்டை, 5 மூட்டைகளுக்கு பர்மிட் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளை 20 மைல்களுக்கு அப்பால் சென்று வாங்கக் கூடிய வகையில் பர்மிட் வழங்கப்படுகிறது. ஆகையால் இரண்டு மூன்று மாத காலமாக அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, பக்கத்தில் உள்ள கடைகளில் அந்த சிமெண்டை வாங்குவதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரா. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இந்தத் துணைக் கேள்விக்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லையென்றாலும், மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் எழுப்பிய பிரச்னை மிக முக்கியமான பிரச்னை என்கிற காரணத்தாலே, பொதுப்படையாகக் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்லாமல், எந்த இடத்திலே இப்படிப்பட்ட தவறு நடந்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்களேயானால் தகுந்த நடவடிக்கை உடனடியாக நிச்சயமாக எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: பேரவைத் தலைவரவர்களே, சிமெண்டுக்குக் கட்டுப்பாடு கொண்டுவந்து வழங்கப்படுகின்ற இந்த நேரத்தில் சிமெண்ட் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அதாவது உற்பத்தியாளர்கள், அவர்களே, சொந்தமாக ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகளைச் சிலருக்கு விற்று அவர்கள் ஊரில்

கொள்ளையடிக்கின்ற அளவிற்குத் தவறான வழிகளில் சிமெண்ட் விற்பனை நடைபெறுவதால் சிமெண்ட் உற்பத்தியாளர்களிடம் இருக்கின்ற இந்த முறையைத் தடை செய்ய அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மூலக் கேள்விக்கும் இந்தத் துணைக் கேள்விக்கும் ஏற்கனவே சம்பந்தம் இல்லை என்று நான் சொன்ன பிறகும் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அதைப்பற்றிக் கேட்கிறார்கள். இந்த சிமெண்ட் பங்கீட்டு முறையைப் பொறுத்தமட்டில் கடந்த ஆண்டிலேயிருந்துதான் பொது விநியோக முறையின்படி இந்த சிமெண்டைத் தேவையானவர்களுக்குக் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்து ஏறக்குறைய விநியோகத்தில் 50 சதவீதம் இப்போது பொது விநியோக முறையில் எடுக்கப்படுகிறது. தவறு உற்பத்தியாளர்களிடமும் நடைபெறுகிறது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து நிச்சயமாக தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

(முற்பகல் 9—50)

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சிமெண்ட் சம்பந்தமாக, கலப்படம் சம்பந்தமாக, ஏற்கனவே மந்திரி அவர்களுக்கு நான் ஒரு சாம்பிள் கொடுத்து, கலப்படம் பற்றி விவரமாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டிருந்தேன். அது சம்பந்தமாக பின்னாலே சொல்லப்படும் என்று சொன்னார்களே தவிர எந்தத் தகவலும் இதுவரைக்கும் இல்லை. ஏதாவது தகவல் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, சிமெண்ட் கலப்படம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னிடம் ஏதாவது புகார்கள் கொடுத்திருப்பார்களானால் (குறுக்கீடு), துறையினுடைய பரிசீலனைக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். கூடிய விரைவில் விவரம் அனுப்ப வேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) 6 மாதம் ஆகவில்லை. இந்தச் சட்டசபைக் கூட்டத்திலேதான் நீங்கள் கொடுத்தீர்கள். ஆகவே அதற்கான நடவடிக்கைகள் துறையாலே எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ந. தனசேகரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பதுக்கல் காரணமாக, அல்லது கடத்தல் காரணமாக, நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக, அதிலிருந்து அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ள, அது சம்பந்தமாக அதிகாரிகள் ஹாப் ஹோல்ஸ் வைத்து

1979 ஏப்ரல் 17]

வழக்கை கோர்ட்டுகளுக்கு அனுப்புகிற காரணத்தினால், தவறு செய்பவர்கள் தப்பித்துக் கொள்கிறார்களே, அதைத் தடுப்பதற்கு, சரியான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து, தவறு செய்கிறவர்களைத் தண்டிக்க அரசு சூழ்நிலையை உருவாக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உர்ரா. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தவறு செய்தவர்கள் மீது அரசு நடவடிக்கை எடுக்கிற நேரத்தில் பாதுகாப்புத் தேடி நீதிமன்றத்துக்குப் போகிறவர்களை போகக் கூடாது என்று தடுக்கின்ற அதிகாரம் அரசுக்கு இல்லை.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, ஓராண்டுக் காலத்தில் இது சம்பந்தமாக போடப்பட்ட வழக்குகள் 40 என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சமீபகாலமாக, ஏராளமான பதுக்கல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் வழக்குகளின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கும்போது மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட பதுக்கல் ஏராளமாக இருப்பது நமக்கே தெரிகிறது, இப்பொழுது சிமெண்ட், டீசல், மண்ணெண்ணெய் எல்லாமே பதுக்கலாகத்தானிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, வழக்குகளின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கக் காரணம் என்ன? சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறதா? இது சம்பந்தமாக அரசாங்கம், அதிகாரிகளை அதிகரிக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. க. உர்ரா. எட்மண்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இங்கே கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரம் 1977–78-ம் நிதி ஆண்டில் டிசம்பர் முடிய உள்ள புள்ளி விவரங்கள்தான்—இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முழு ஆண்டுக்கான புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்படவில்லை. அதிகாரிகள் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தினாலே அப்படிப்பட்ட பதுக்கல் வழக்குகளைப் பிடிப்பதிலே குறைபாடுகள் இருக்கிறதோ என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேள்வி எழுப்பினார்கள். போதுமான அதிகாரிகள் அங்கங்கே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. கா. அப்புனு கவுண்டர் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, குற்றம் செய்தவர்கள் தண்டிக்கப்பட்டதாகக் கூறினார்கள். அப்படி பதுக்கலால் தண்டிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உரிமம் வழங்கப்பட்டிருந்தால் அதை அரசு நடவடிக்கை எடுத்து ரத்து செய்ய முன்வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உர்ரா. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, பதுக்கல் குற்றத்திற்காக, அதுவும் குறிப்பாக அத்தியாவசியப் பண்டங்களைப் பதுக்குகின்ற குற்றத்திற்காக யாராவது நீதிமன்றங்களிலே தண்டிக்கப்பட்டிருப்பார்களானால் நிச்சயமாக அவர்களுடைய உரிமங்கள் பறிமுதல் செய்யப்படுவதற்கான விதிமுறைகள் இருக்கின்றன.

[1979 ஏப்ரல் 17

திரு. ரா. அய்யாச்சாமி: பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தப் பதுக்கல்காரர்களைப் பிடித்து கேஸ் போடும் போது போராட்டங்களுக்குப் போகிறார்கள். அதைத் தடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரா. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் நல்லதொரு கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட குற்றங்களைச் செய்தவர்கள்மேல் நடவடிக்கைகளை எடுக்கிற நேரத்தில், இப்பேர்ப்பட்ட போராட்டங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். பொதுவாக அரசியல் வாதிகள், அப்படிப்பட்ட போராட்டங்களுக்கு ஆதரவு நல்காமல் இருந்தால் பதுக்கல்கள் தானாகவே அழிந்து விடும்.

திரு. எம். அண்ணாமலை: பேரவைத் தலைவரவர்களே, சிமெண்ட் அத்தியாவசியப் பண்டங்களிலே ஒன்று. இன்றைக்கு அதனை விநியோகிக்கின்ற உரிமையை தனியாருக்கு வழங்குவதால், ஏராளமான முறைகேடுகள் நடந்து, மூட்டை ரூ. 30-க்கு அதிகமாக விற்கிறது, எனவே, பொது ஸ்தாபனம் மூலம், அதாவது கூட்டுறவு அல்லது, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலம் விநியோகம் முழுவதையும் மாற்ற அரசு முன்வருமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரா. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினருடைய ஆலோசனையை கருத்தில் கொண்டு அதைப்பற்றி அரசு நிச்சயமாகப் பரிசீலனை செய்யும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. தங்கவேலு கவுண்டர்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் ஆணையர் அவர்கள் பெர்மிட் கொடுக்கிறார்கள். அதை எடுத்துக் கொண்டு சென்று கேட்டால், அங்கே சிமெண்ட் ஸ்டாக் இல்லை, என்று சொல்கிறார்கள். அதைப்போல ஒரு விவசாயி 3, 4 தடவை போய் இல்லை என்று திரும்பி வந்துவிட்டார். அரசு அதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன் ?

மாண்புமிகு திரு. க. உரா. எட்மண்ட்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டை என்னிடம் நேரிலேயே தெரிவிக்கும்படியும், அந்த சிமெண்ட் விநியோகஸ்தர் யார் என்று என்னுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் 10 நாட்களுக்குள் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17]

சிப்பிகுளம், வேம்பாரு ஆகிய இடங்களில் படகுத் துறைகள்.

*வினா எண். 718— திரு. ரா. கு. பெருமாள்: மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) விளாத்திகுளம் தொகுதியில் உள்ள சிப்பிகுளத்திலும், வேம்பாரிலும் 'ஜட்டி' (சிறுதுறைமுகம்) அமைக்கும் உத்தேசம் உண்டா?

(ஆ) ஆம் எனில் எப்போது?

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்:

(அ) தற்போது இல்லை.

(ஆ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. ந. தனசேகரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியில் சுற்றுப்பயணம் செய்த நேரத்தில் அந்தப் பகுதி மக்களுடைய கோரிக்கைகள் பரிசீலிக்கப்படுவதாகத் தெரிவித்தார்கள். அதன் அடிப்படையில்தான் இக்கேள்வியே எழுப்பப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது தற்போது இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்களை குறிப்பாக மீனவ மக்களை மனத்தில் கருதி உடனடியாக இதை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. க. உரொ. எட்மண்ட்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தற்போது இல்லை என்றுதான் சொன்னேன். ஆனால் சம்பந்தப்பட்ட துறையினுடைய பரிசீலனையில் அது இருக்கிறது. துறை தனது முடிவை சமர்ப்பித்தவுடன், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளைக் கொண்டு நடவடிக்கை நிச்சயமாக எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கூடலூர் எஸ்.டி.எம். கோர்ட்.

*வினா எண். 719.—திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிப்பாரா—

(அ) நீலகிரி மாவட்டம், கூடலூரில் உள்ள எஸ்.டி.எம். (S.D.M.) கோர்ட்டில் வழக்குகளுக்கான குற்றப் பத்திரிகைகள் பல தாக்கல் செய்யப்படாமல் உள்ளனவா?

(ஆ) இதனால் பாதிக்கப்படுகிற மக்களுக்கு நியாயம் வழங்க அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

[1979 ஏப்ரல் 17

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்)

(அ) ஆம். தற்சமயம் 89 வழக்குகளில் குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்படாமல் உள்ளது.

(ஆ) நீலகிரி மாவட்ட காவல் கண்காணிப்பாளருக்கு துரித நடவடிக்கை எடுத்து குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்யும்படி அறிவுரை தரப்பட்டுள்ளது.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பாக நீதிமன்றங்களிலே இந்த புரொகிபிஷன் ஆக்டில் போடப்படுகிற எஃப்.ஐ.ஆர்-ல் அங்கே கெமிகல் அனலிஸ்டு உள்ள பிரிவு இரசாயன பரிசீலனை செய்த கருத்துக்களை தர 4, 5 மாதங்கள் ஆகிறது. இதனால் நிறைய பெண்டிங் ஏற்படுகிறது. அதைக் குறைக்கும் வகையில் டிஸ்ரிக்ட் வாரியாக டிஸ்டிரிக் லேபரட்டரிகளை அமைக்க இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு: (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்): பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்டத்திலே இன்னொரு இரசாயன பரிசோதனைக் கூடம் அமைக்க அரசு முடிவு எடுத்துள்ளது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட குற்றப் பத்திரிகையை தாக்கல் செய்கின்ற போது, அங்கே குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் ஜாமீனில் போகவில்லை என்றால், ட்ரையல் செஷனில் எடுக்கப்பட வேண்டியிருக்கும். இப்பொழுது முறையான பரிசீலனை என்று சொல்லி கிட்டத்தட்ட 4 மாதம் ஆகிறது. பிரொகிபிஷன் என்றாலே கிட்டத்தட்ட குறைந்தது 6 மாதம் போடுகிறார்கள். ஆனால் இப்போது கெமிகல் ரிப்போர்ட் வருவதற்கே 6 மாதமாகிறது என்ற நிலைமையில்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சுருக்கமாகக் கேளுங்கள். நீங்கள் அதைப்பற்றியெல்லாம் விளக்கிக் கொண்டிருக்க வேண்டாம்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: அதிகப்பட்ச தண்டனை 6 மாதம் என்றிருக்கும்போது, குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்வதற்கே 6 மாதம் என்றால், இதை அரசு எப்படி நியாயம் என்று கருதுகிறது? உடனடியாக ஏதாவது செய்வதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு : (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 2 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன என்று சொன்னாலே, நீதிபதிக்கு ஜாமீனில் விடுதலை செய்ய அதிகாரம் இருக்கிறது. நீண்ட நாட்களாக குற்றப் பத்திரிகை தாக்கல் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லி நீதிபதியை அணுகி மனுக் கொடுத்தால் அவர் சம்மன் அனுப்பும் போது கோர்ட்டுக்கு வரலாம் என்று உத்தரவு இட அதிகாரம் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே இந்த கெமிக்கல் அனலைஸ் ரிப்போர்ட்டு வராததால் மட்டும் கால தாமதம் ஆகவில்லை. இந்த மது விலக்கு வழக்கை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட் மட்டும் தான் விசாரிக்க வேண்டும், அவருடைய பொறுப்பிலேதான் ஜாமீனில் விட வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே கிரிமினல் வழக்குகள் பல இந்த முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டுகளிடம் குவிந்திருக்கிறது. அதன் காரணத்தினால் இந்த வழக்குகளை முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் உடனே நடத்த முடிவதில்லை. ஆகவே இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்க, இரண்டாம் நிலை, மூன்றாம் நிலை மாஜிஸ்டிரேட்டுகள் இந்த வழக்குகளை எடுக்கலாம் என்று கொண்டு வர அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்): பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டாம் நிலை மாஜிஸ்டிரேட்டுகளை முதல் நிலை மாஜிஸ்டிரேட்டுகளாக மாற்றுவதற்கான குறிப்பு அரசினுடைய ஆய்வில் இருந்து வருகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## Printed Promissory Notes.

* Q. No. 720—Thiru S. M. VASAN : Will the Hon. the Minister for Law be pleased to state—

(*a*) whether the Government are aware of the observations of the Madras High Court on the use of printed promissory notes about the last week of April 1978; and

(*b*) if so, the action taken there on?

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்) : தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தை உயர்நீதி மன்ற நீதிபதியினுடைய அறிவுரையை ஏற்று திருத்த வேண்டுமானால் அதை மத்திய அரசுதான் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், பிராமிசரி

நோட்டு என்பது நெகோஷியபிள் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட் அதாவது அரசியல் சட்டத்தின் 46 வது விதியின் கீழ் வருகிறது. அது 46ன் கீழ் வருவதால் மத்திய அரசுதான் இது சம்பந்தமாக முடிவை எடுக்க வேண்டும். மாநில அரசு இது சம்பந்தமாக முடிவை எடுக்க இயலாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-00).

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் தான் அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது பிரின்டெட் பிராமிசரி நோட் அச்சடித்து வைத்துக் கொண்டு, அதிலே கையெழுத்து வாங்கி விடுகிறார்கள், குறிப்பாக மணிலென்டர்கள் இப்படி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்கிற நிலைமை இருக்கிறது. வெறும் பாரத்தில் கையெழுத்து வாங்கி விட்டு, பிறகு அவர்கள் பூர்த்தி செய்து கொண்டு நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று விடுகிறார்கள். இந்த நிலையைப்போக்கு வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா ?

திரு. எம்.ஏ. ஜெயவேலு (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்) : தலைவர் அவர்களே, நீதிபதியே அதைத்தான் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை மத்திய அரசு தான் எடுக்க முடியும். மாநில அரசுக்கு அந்த அதிகாரம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : மாநில அரசாங்கம் அதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா ? How can we bring it to the notice of the Central Government ?

திரு. எம்.ஏ. ஜெயவேலு (அமைச்சரின் பேரவைச் செயலர்) : உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களை ஒட்டி, மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு அறிவிக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

வினா எண்கள் 721-734 ஒத்தி வைக்கப்படுகின்றன.

[குறிப்பு : ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்].

## (2) தகவல் கோரல் :

உறுப்பினர்களது அறிவிப்புகளை எடுத்துக் கொள்வதுகுறித்து.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நான் நேற்றைய தினம் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் வாகைக்குளம் துப்பாக்கி சூட்டிற்குப் பிறகு நடந்து இருக்கும் சில முக்கியமான நிகழ்ச்சிகள் நீதி விசாரணையை பாதிக்கிற நிலையில் இருப்பதால் அது குறித்து ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்து இருக்கிறேன். ஒரு வாரத்திற்கு முன் கொடுத்தேன். நேற்று முன்தினமும் கொடுத்து இருக்கிறோம். அதை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே, எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எடுத்துக் கொள்கிறீர்களா என்று கேட்டால் போதும். நான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து : ஆசிரியர்கள் போராட்டம்பற்றியும், அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டது பற்றியும் ஒத்தி வைப்பு தீர்மானம் கொடுத்து இருந்தேன். அதனுடைய நிலைமை என்ன ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசுத் தரப்பில் இருந்து பதில் வராததால் அப்படியே இருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, என்.ஜி.ஓக்கள் கிளர்ச்சி சம்பந்தமாக அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன் கொடுத்து இருக்கிறேன். நேற்று பேச்சு வார்த்தை நடைபெறும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 16-ம் தேதி நடைபெற வேண்டிய பேச்சு வார்த்தை அன்று நடந்ததாகத் தெரியவில்லை. எப்போது நடக்கும் என்றும் தெரியவில்லை. பேச்சு வார்த்தை எப்போது நடக்கும் என்று டெபனட்டாக இல்லாததால், அந்த அட்ஜர்ன்மென்ட் மோஷன் இன்று எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்.ஜி.ஓ.க்கள் பிரச்னை அடிப்படையில் அந்த யூனியனைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு தலைமைச் செயலாளரையும், நிதிச் செயலாளரையும் சந்தித்துப் பேசினார்கள். அதற்குப் பிறகு என்னை சந்தித்துக் பேசினார்கள். அதற்குப் பிறகு முதலமைச்சரை சந்தித்துப் பேசி, மீண்டும் 16-ம் தேதி பேசலாம் என்று முதலமைச்சர் சொல்லியதை ஒட்டி, 16-ம் தேதிக்கு மேல் என்ற அளவிற்குச் சொல்லி, அவர்களது போராட்டத்தைக் கைவிடுமாறு கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க என்.ஜி.ஓ. யூனியனைச் சேர்ந்தவர்கள் தீர்மானம் போட்டு போராட்டத்தை நிறுத்தினார்கள். கைது செய்யப்பட்டவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்

கொண்டார்கள். அந்தக் கோரிக்கையும் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது. நேற்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு மானியக் கோரிக்கை இருந்தது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, நேற்றைக்கு கலந்து பேச இயலவில்லை. நாளைக்கு போலீஸ் மானியக் கோரிக்கை இருக்கிறது. அது முடிந்த உடன் முதலமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடன் கூடி கலந்து பேசி ஒரு நல்ல முடிவு எடுக்க இருக்கிறார்கள் என்பதை திரு. உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, சென்னை நகரத்தில் 14-ம் தேதி ஆர்.எஸ்.எஸ். காரர்கள் ஊர்வலம் ஒன்று நடத்தி இருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது ஆய்விலே இருக்கிறது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : ஆய்விலே இருக்கிறது என்று சொன்னால் நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது என்னால் சொல்ல இயலாது. என்னுடைய ஆய்விலே இருக்கிறது.

திரு. ர. ஜெபமணி : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். பேரவைத் தலைவரவர்களே, என். ஜி.ஓ. பிரச்சினை சம்பந்தமாக நான் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன். ஆனால் இப்போதுமாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அது எந்தத் தேதிக்குள் முடியும்? உறுதியாக.......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலில் பேசியதையே திரும்ப பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று கேட்க முடியாது.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்தச் சட்டமன்றப் பேரவையின் செயலாளராக பொறுப்பு வகிக்கக்கூடிய திருவாளர் அழகிரிசாமி அவர்கள் இங்கே இல்லை. அப்படி இருக்கும்போது அவருக்கு பதிலாக யார் மாற்றுச் செயலாளர் என்பது தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதெல்லாம் நிர்வாகப் பிரச்சினை. தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. துரை முத்துசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பு இங்கே என்னுடைய அறைக்குப் பக்கத்து அறையில் உள்ள திரு. சுந்தரம், எம்.எல்.ஏ. அவர்களுடைய தங்கச்சங்கிலி, வாட்ச் போன்றவை திருட்டுப் போய்விட்டன. பிறகு அவை காவல் துறையின் முயற்சியால் திரும்பக் கிடைத்து விட்டது என்ற தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இதற்காக தமிழக முதலமைச்சரவர்களின் பொறுப்பிலே இருக்கும் காவல்துறைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல தமிழ்நாடு காவல் துறையின் 1978–79-ம் ஆண்டுக்கான ஆய்வறிக்கைதான் இங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1979–80-ம் ஆண்டுக்கான கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு என்ன ஆயிற்று என்பது தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் தகவல் கொடுக்கிறீர்கள். அது என்ன ஆயிற்று என்பது குறித்து செயலாளர் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 3-4-79-ல் நான் ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருந்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள்.

## (3) ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

### முகவை மாவட்டம் வாகைக்குளம் துப்பாக்கிச் சூடு குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : "முகவை மாவட்டம், வாகைக்குளம், கீழ்க்குடி கிராமங்களில் துப்பாக்கிச் சூட்டை நடத்திய பிறகு இன்னும் அங்கு போலீஸ் முகாமிட்டிருப்பதைப் பற்றியும், அந்தக் கிராமங்களின் வழியாகப்போய்க் கொண்டிருந்த பஸ்களை நிறுத்தி விட்டது பற்றியும் ஏற்பட்டிருக்கிற பதட்ட நிலைமை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும்'' என்று கேட்டு திரு. கூத்தகுடி ச.சண்முகம், திரு. செ.சிவசாமி. திரு. வி.கே. கோதண்டராமன், திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன், திரு. நா. சுந்தரராஜ், திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம், திரு. கே. கந்தசாமி, திரு. மு. அம்பிகாபதி, திரு. பொ. உத்திராபதி, திரு. சோ. அழகர்சாமி ஆகியோர் ஒத்திவைப்பு தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படி அவசர முக்கியம் வாய்ந்தது என்பதைப் பற்றி சுருக்கமாக விளக்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, துப்பாக்கிப் பிரயோகம் சம்பந்தமான விவரங்கள் உள்ளே நான் போக விரும்பவில்லை. நாளைக்கு போலீஸ் மானியக் கோரிக்கை இருக்கிறது. ஆகவே நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கின்ற சூழ்நிலையில் அதற்குக் குந்தகம் ஏற்படுகின்ற வகையில் நடவடிக்கைகள் இருக்கின்றன. அதனால் அனைத்து மக்கள் மத்தியிலேயும் பாதிப்பான நிலைமை இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகவே இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். அருப்புக்கோட்டையிலிருந்து 25மைல் தூரத்தில் இருக்கின்றது வாகைக்குளம். அங்கே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடைபெற்றதிலிருந்து இன்றுவரை அங்குள்ள வழித்தடங்களில் பேருந்துகள் ஓட வில்லை. அரசாங்க வழித்தடங்களிலும் ஓடவில்லை, அதே சமயத்தில் தனியார் பேருந்துகளும் ஓடவில்லை. பேருந்துகள் விட்டால் எங்கே எரிக்கப்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சத்தின் காரணமாக தனியார் பேருந்துகள் கூட அங்கே ஓடவில்லை. இவ்வாறு 25 மைலுக்கு பேருந்துகள் ஓடாமல் இருந்தால் மக்களுடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

அது மட்டுமல்ல, துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு ஆளாக்கப் பட்டவர்கள் மருத்துவமனையிலே சிகிச்சை முடிந்து வெளியே வருகிறபோது கைது செய்யப்படுகிறார்கள். நீதிவிசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு யார் குற்றவாளி என்ற உண்மை தெரிவதற்கு முன்னாலேயே, காயம்பட்ட விவசாயிகள் மருத்துவ மனைகளிலே இருந்து வெளியே வரும்போது கைது செய்யப்படுவதால் அவர்கள் மத்தியிலே கொதிப்பும், பதட்ட நிலையும் ஏற்படும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்காகத்தான் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரி கைது நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் தெரிந்துதான் செய்கிறதா? அல்லது வேண்டுமென்றே தான் செய்கிறதா என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

மேலும் இப்போது அங்கே வேலையும் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அங்கே போலீஸ் இன்னும் வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே ஏன் போலீஸ் காவல் தேவை? தேவையில்லாத போது அங்கே போலீஸ் படை இருக்க வேண்டுமா? அங்கே வேலை நடந்தால் கூட பரவாயில்லை, பாதுகாப்புக்கு போலீஸ் தேவை என்று கருதி அங்கே போலீஸை இருக்கச் சொல்லலாம். ஆனால் இன்றைக்கு வேலைதான் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதே. நீதிபதி அங்கே விசாரணை செய்யப் போகிறபோது வேண்டுமானால் பாதுகாப்பு தேவை என்று போலீஸ் படையை அங்கே நிறுத்தலாம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட காரணங்கள் எதுவும் இல்லாமல் அங்கே போலீஸ் படையை நிறுத்தி இருப்பது மக்கள் மத்தியிலே பதட்ட நிலையை ஏற்படுத்தாதா? இவைகளையெல்லாம் விவாதிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த அவையில் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்தவாகைக்குளத்தில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தைப் பற்றி இன்றைய தினம் விவாதித்து ஒரு முடிவுக்குவர வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(முற்பகல் 10–10)

உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடு வந்திருக்காது. பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்காக சென்ற ஒரு ஆண்டுகாலமாக சாத்வீகமான முறையில் அருப்புக் கோட்டை தாலூகா ஆபீஸ் முன் அவர்கள் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களையும் பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள். மனுவும் எழுதி தந்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகும் அதைக் கவனிக்காத காரணத்தால் இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடு வந்தது. அங்கே ஆயுதம் தாங்கிய போலீசார் இருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களை அங்கே வைத்திருந்தால் மேலும் என்னென்ன செய்வார்கள், என்ன நடக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. அங்கே இந்த விஷயம் நீதி விசாரணைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது என்ற பெயரில் அவர்களை அங்கே வைத்துக் கொண்டு, அங்குள்ள ஒவ்வொருவரையும் எந்தவிதமான சாட்சியம் கொடுக்க முடியாதபடி ஒரு நிலைமை உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆளுங்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் சாட்சி சொல்ல வருபவர்களை பயமுறுத்துகிறார்கள். அந்தச் சூழ் நிலையில் அந்த ராணுவப் போலீஸ் அங்கே இருக்கக் கூடாது என்பது மட்டுமல்ல, இதிலே பல விஷயங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. அதையெல்லாம்பற்றி இந்த அவையில் பேசவேண்டும் என்றால் ஒரு மணி நேரம் ஆகும். நீங்கள் அனுமதிக்க மாட்டீர்கள். மணி அடித்துவிடுவீர்கள். ஆகவே இந்தப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையில் தயவு செய்து உடனடியாக அந்தப் போலீசாரை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக வேண்டி கண்டிப்பாக மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இதை விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்படி, நீண்டநாள் உறுப்பினர், பேரவைத் தலைவரை குறித்துப் பேசுவது சரியல்ல. பேரவைத் தலைவருக்கு மதிப்பு தந்து பேசுங்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : பேரவைத் தலைவர் மதிப்பு பாதிக்கக்கூடிய வகையில் நான் பேசவில்லை. பேசவும் மாட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நன்றி.

திரு. துரை முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருந்த தீர்மானத்தை எடுத்துக்கொண்டதற்கு நன்றி. எனக்கு முன்பு பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல துப்பாக்கிச் சூடு நடந்தபிறகும் அங்கே நீதி விசாரணைக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். நீதி விசாரணை வைத்த பிறகு அங்கே போலீஸ்காரர்களை வைத்திருக்கிற காரணத்தால் அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற மக்கள் அன்றாட அலுவல்களைக் கூட செய்ய முடியாமல் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பாதிக்கப்பட்ட 13 பேர்கள் மருத்துவ மனையில் இருந்து மீண்டும் வெளியே வந்தபோது அவர்கள் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். அன்றாட வேலை செய்யக்கூடிய சாதாரண மக்கள் தங்கள் அலுவல்களைச் செய்ய முடியாமல் பல அவதிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த போலீஸ் படையை உடனே அங்கிருந்து வாபஸ் பெறவேண்டும். அப்படி வாபஸ் செய்தால் நீதி விசாரணைக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் ஒழுங்காக நடைபெறும். ஆகவே, இந்தப் பிரச்னையை விவா திப்பதற்காக சபையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று நான் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வாகைக்குளம் துப்பாக்கிச் சூடு பிரச்சினையைப்பற்றி நாம் ஏற்கெனவே விரிவாக விவாதித்திருக்கிறோம். இன்று இந்தப் பிரச்சினையில் முழுக் கருத்து என்னவென்றால் இன் றைக்கு துப்பாக்கி சூட்டினால் பல பேர் குண்டடிபட்டு மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு, பிறகு அவர்கள் வெளியே வந்தபிறகு கைது செய்யப்படுகிறார்கள். இன்னும் பல விவசாயிகள் சிறைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் போக்கு வரத்து வாகனங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் விவசாயிகள் தங்கள் உற்பத்திப் பொருள்களை மார்க்கெட்டுக்கு எடுத்துச்சென்று விற்க முடியவில்லை. அதுமட்டுமல்ல, அங்கே ஏராளமான போலீஸ்காரர்களை குவித்திருக்கிற காரணத்தால் அங்குள்ள மக்கள் பீதி அடைந்து வெளியே நடமாடமுடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அங்கே ஊரடங்கு உத்தரவு பிறப் பிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பயந்து மக்கள் வாழ்ந்து கொண் டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மக்கள் சுதந்திரமாக வாழவேண்டு மானால், அவர்கள் நீதிபதிக்கு முன் சாட்சியம் சொல்ல வர வேண்டுமானால், உடனடியாக அங்கிருந்து அந்த ராணுவப் போலீஸ்காரர்களை விலக்கிக் கொள்ளவேண்டும். இந்த மாதிரி மக்கள் பல அவதிக்கு உள்ளாகிய நேரத்தில், மீண்டும் மருத்துவ மனையில் இருந்து வந்தவர்களை கைது செய்வதை குறித்தும், மீண்டும் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை தோன்றாவண்ணம் இதைப் பற்றி விவாதிக்க சபையின் மற்ற அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே. ராமநாதபுரம் மாவட்டம் வாகைக்குளத்தில் ஏற்பட்ட துப்பாக்கிச் சூட்டின் காரணமாக 5 பேர்கள் மரணமடைந்ததோடு, இன்னும் 20-க்கு மேற்பட்டவர்கள் வைத்திய சிகிச்சையில் இருக்கிறார்கள். சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருப்பவர்கள கூட கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று தந்தியும் தகவலும் வந்திருக்கிறது. நாங்களும், பல தலைவர்களும் சுடப்பட்ட இடம், சுடப்பட்டவர்களின் ஆட்கள் இவைகளை எல்லாம் போய் பார்ப்பதற்காக போனபோது, ஒரு போலீஸ் படையே கீழக்குடியில் 300-க்கும் அதிகமான பேர்கள் குவிக்கபட்டிருந்தனர். இதையெல்லாம் பார்த்தால் வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு, இந்தக் காரியத்தை செய்ததாக தெரிகிறது. அதற்கு அரசு உடந்தையாக இருந்தது என்று நான் குறிப்பிடமாட்டேன். அரசு நல்லது செய்யவேண்டும் என்று தான் விரும்புகிறது என்பதை நானும் அறிவேன். அங்குள்ள மக்களும் அறிவார்கள். ஆனால் அங்குள்ள அதிகாரிகள், பொறுப்பற்ற முறையில் டி.எஸ்.பி., ஆர்.டி.ஓ. இவர்கள் நடந்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இந்தப் பிரச்னை அங்கு ஒரு வருடமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று அறிந்திருந்தும், அந்த மாவட்டத்தில் கூலிக்கு ஆள்கள் கிடைக்கவில்லை என்று தெரிந்தும் மதுரை மாவட்டத்திலிருந்து ஆட்களை கொண்டுவர முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள். மாநில அளவில் இந்தப் பிரச்னை நன்றாக தெரிந்து இருந்தும், அங்கு வேலைக்கு ஆட்கள் கிடைக்காமல் இருந்தும், போலீஸ் அதிகாரிகளே, தங்கள் காக்கி யூனிபாரம்களை கழற்றி வைத்துவிட்டு, வேட்டிக் கட்டிக்கொண்டு பைப் பதிக்கும் வேலையில் ஈடுபடவேண்டும், அதை அங்குள்ள மக்கள் தடுப்பார்கள், அப்போது தாக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக நான் அரசைக் குறை கூறவில்லை. இதைப் பொறுப்புள்ள அமைச்சர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொல்கிறேன். ஆனால் அங்குள்ள அதிகாரிகள் இருக்கின்ற நிலைமையை நல்லமுறையில் சமாளிக்காமல், அரசின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவராமல், அங்குள்ள டி.எஸ்.பி. அவர்களும், ஆர்.டி.ஓ. அவர்களும் இன்னும் சொல்லப்போனால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் உள்பட இதற்கு காரணம் என்று நான் குறை கூற விரும்புகிறேன். அரசைப் பொறுத்தவரையில் நல்லதை செய்யவேண்டும் என்று கருதுகிறது. அரசின் இந்த நோக்கத்தை அதிகாரிகள் புரிந்துகொண்டு செயல்படவேண்டும். அதைத்தான் நாங்களும் விரும்புகிறோம், மக்களும் விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் அவ்விதம் செயல்படுவதாக தெரியவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்கள் அரசியல் காழ்ப்பு உடையவர்கள் என்று கேள்வி. அங்குள்ள டி.எஸ்.பி. தன்னுடைய மனைவியை அடித்துவிட்டு அதற்காக கேஸ் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார். ஏற்கெனவே அவருக்கும் மனைவிக்கும் கேஸ் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தயவு செய்து, அதிகாரிகளுடைய குடும்ப பிரச்னைகளை எல்லாம் இங்கு சொல்லாதீர்கள். அந்த விவரங்களை எல்லாம் இங்கே பேசக் கூடாது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: ஏன் பேசக் கூடாது? அங்கு இருக்கின்ற பிரச்னைதான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்படிப் பேசக் கூடாது. அது சரியல்ல.

திரு கே. கந்தசாமி: நான் யாரையும் குறை கூற வேண்டும் என்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. அரசின் கவனத்திற்கு இருக்கின்ற நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். தானே நடந்து போக முடியாதவன், மூட்டையும் சுமந்து கொண்டு ஓட்டப் பந்தயத்தில் போய் எப்படி பரிசு வாங்க முடியும். இப்போது துப்பாக்கிச் சூடு நடந்திருக்கின்ற பகுதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி, இங்கு இன்னும் ரத்தவாடை மாறவில்லை, அங்குள்ள மக்கள் மூர்க்கத்தனமாகவும், முரட்டுத்தனமாகவும் இருக்கக் கூடியவர்கள். அங்கெல்லாம் ''டேக்டாக'' நடந்து கொள்ள ஆபீசர்களை நியமிக்கவேண்டும், மிகவும் ஸீஸன்டு ஆபீஸர்களை போடவேண்டும். மக்களுடைய மனதை நன்றாக தெரிந்துகொண்டு நடக்கின்ற ஆட்களாக இருக்கவேண்டும்....''

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தின் மீது பேசுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி: மக்களுடைய எண்ணங்களை புரிந்து கொண்டு செயல்படக்கூடிய ''ஸைக்லாஜிக்கல் அப்ரோச்'' என்ன என்பதை புரிந்து கொண்டு செயல்படுகின்ற ஆபீசர்களைத்தான் அப்படிப்பட்ட இடங்களில் போட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன். மேலும் அங்கு கைது செய்யப் பட்டவர்களையெல்லாம் விடுதலை செய்யவேண்டும். நீதி விசாரணைக்கு உறுதுணையாக இருக்கின்றவர்கள், ஒத்தாசையாக இருக்கின்றவர்கள் பலர் கைது செய்யப்பட்டு வைக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை எல்லாம் விடுதலை செய்ய வேண்டும். மற்றவர்களும் கைது செய்யப்படுவார்களோ என் கின்ற சூழ்நிலை இருக்கக்கூடாது, இதன் மீது மற்ற நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் தெரிவிப்பதற்காக இதை விவாதிப்பதற்கு சபையின் நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வாகைக்குளத்தில் நடைபெற்ற துப்பாக்கிச் சூடுபற்றி, அதையொட்டி அந்தப் பகுதியில் இப்போது

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கி. மனோகரன்]

உறுப்பினர்களால் சொல்லப்படுகின்ற பதட்ட நிலைமைகளைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள், அதேபோல் சிவசாமி அவர்களும் இங்கே தீர்மானங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அதிலே குறிப்பாக அவர்கள் குறிப்பிட்டது நீதி விசாரணைக்கு உத்தர விட்டதற்குப் பிறகு எதற்காக நீங்கள் போலீசை அங்கே நிறுத்தி வைத்திருக்கிறீர்கள், அதன் காரணமாக அங்கே பீதி நிலவுகிறது. சாட்சி சொல்வதற்கு மக்கள் வர மறுக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக போலீசை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் எழுப்பிய பிரச்னை.

(முற்பகல் 10-20.)

எல்லாக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் அந்தப் பிரச்னையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அத்தோடு இன்னொன்றையும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பஸ்கள் அந்தப் பகுதியிலே ஓடவில்லை என்றும், அந்த பஸ்கள் அங்கே ஓடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும், குறிப்பாக கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் பேசியதாக நான் கருதுகிறேன். எனக்குக் கிடைத்த தகவலின் அடிப்படையில் நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது, 4—4—1979—லிருந்து 8—4—1979 வரை பேருந்துகள் வாகைக்குளம் பகுதியில் ஓடவில்லை என்பது உண்மை. ஆனால், 9—4—1979 லிருந்து பேருந்துகள் வழக்கம்போல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செல்லவில்லை என்று கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்களானால், தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கின்றது என்பதையும் நான் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொடர்ந்து கைது செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்று இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் திரு துரை முத்துசாமியும் திரு கந்தசாமியும் கொஞ்சம் ஆவேசத்தோடு சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்தினை வெளிப்படுத்தியபோது தெரித்த கனல் எந்த அளவிற்கு வீசியிருக்கிறது என்பதை இந்த அரசு உணருகிறது. அவர்கள் ஆவேசமாகப் பேசியதன் அடிப்படையை இந்த அரசு நிச்சயம் புரிந்திருக்கிறது. அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, 12—4—1979-க்குப் பிறகு எந்தக் கைது நடவடிக்கையும் அங்கே மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதையும் இப்போது யாரும் அங்கே கைது செய்யப்படவில்லை என்பதையும் இந்த அவைக்கு எனக்குக் கிடைத்த தகவலை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கி. மனோகரன்] [1979 ஏப்ரல் 17

எதற்காக நீங்கள் அங்கே போலீசை வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். விசாரணைக் கமிஷன் தொடங்க ஆரம்பித்த அன்றே, அங்கே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற போலீசைச் சார்ந்தவர்கள் நிச்சயமாக அங்கேயிருந்து அகற்றப் படுவார்கள் என்பதையும் நான் இந்த அவைக்கு உறுதியாக, உத்தரவாதமாக முதல் அமைச்சர் அவர்களின் சார்பாக தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, இந்த உத்தரவாதத்தை ஏற்று, இந்த ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை கொடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இது குறித்து மேலும் வற்புறுத்தாமல், எல்லாவிதமான அமைதியைப் பாதுகாப்பதற்காக நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு அந்தப் பகுதியிலே எடுக்கும் என்ற உறுதியை நம்பி இந்தத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்</u>: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப்பிறகு, அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து, இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தேவை இல்லை என்ற காரணத்தினால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப்படுகிறது.

### (4) கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) தமிழ்நாடு சுற்றுலா வாரிய ஊழியர்கள் சிலரை நிர்வாகம் வேலை நீக்கம் செய்துள்ளது குறித்து.

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்</u>: திருவாளர்கள் மு. அம்பிகாபதி, ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், துரை முத்துசாமி, சோ. அழகர்சாமி, கூத்தகுடி ச. சண்முகம், செ. சிவசாமி, பொ. உத்திராபதி, ரா. மார்க்க பந்து ஆகியோர் ஒரு அவசரப் பொதுமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக், குறித்து மாண்புமிகு செய்தி மற்றும் அற நிலையத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள். திரு. மு. அம்பிகாபதி.

<u>திரு. மு. அம்பிகாபதி</u>: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு செய்தி அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். நான் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொதுமுக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை ''வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தமிழ்நாடு சுற்றுலா வாரிய ஊழியர்களை நிர்வாகம் வேலை நீக்கம் செய்ததால், ஊழியர்களிடையேயும், சுற்றுலாப் பயணிகளிடையேயும் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலை குறித்து''.

1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு ஆர். எம். வீரப்பன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தையொட்டி அரசிடைய விவரமான, தெளிவான அறிக்கை ஒன்று இந்த அவையில் வைக்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் எட்டு ஆண்டுகள் முடித்து ஒன்பதாம் ஆண்டில் காலடி வைத்துள்ளது. ஆரம்பத்திலிருந்தே பெரும் நட்டத்தில் நடந்து வந்த இந்தக் கழகம், கடந்த இரு ஆண்டுகளில் நட்டத்தைக் குறைத்து, இந்த ஆண்டு முதன்முறையாக நிகர வருமானம் பெறத் துவங்கியுள்ளது. கழகத்தின் நட்டம், கடந்த எட்டு ஆண்டுகளில் சுமார் 55·81 இலட்சங்களாகும். இந்த நட்டத்தை, அரசின் உதவியோடு கடந்த ஆறு ஆண்டுகளில் நடத்திய பொருட்காட்சி மூலம் கிடைத்த வருவாய் சுமார் ரூ. 32·73 இலட்சத்தை ஈடுகட்டியதற்குப் பிறகும் நட்டம் ரூ. 23·08 இலட்சமாகும். குறிப்பாகக் கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் பொருட்காட்சி மூலம் கிடைத்த வருவாய் ரூ. 19·30 இலட்சம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் நட்டத்தைக் குறைத்து முதன்முறையாக 1978—79-ல் நிகர வருமானம் கண்டிருப்பதற்கு முக்கியமான காரணங்கள்:—

(1) நிர்வாகச் சீர்திருத்தம்.

(2) சிக்கன நடவடிக்கை.

(3) பொருட்காட்சியை விரிவாக நல்லமுறையில் நடத்தியது.

(4) வீண் விரயச் செலவுகளைக் குறைத்தது—ஆகியவைகளாகும்.

3. சுமார் 2 கோடி ரூபாய் மூலதனமாகவும், கடனாகவும் அரசாங்கம் இந்தக் கழகத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டு, கடனாகக் கொடுத்த பணத்திற்கு, வட்டியையும் சென்ற ஆண்டுவரை தள்ளுபடி செய்துள்ளது. கழகத்தின் முக்கிய குறிக்கோள் சாதாரண, ஏழை, நடுத்தர சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு விரிவான வசதிகள் செய்து கொடுப்பதாக இருப்பதால், அதிக இலாபத்தைக் கருத்திற்கொண்டு வாணிப நோக்கோடு இக் கழகம் செயல்பட முடியவில்லை. இருந்தபோதிலும், கழகம் செலவினங்களைக் குறைத்து, வரவினங்களை அதிகரிக்க முயற்சி செய்து வருகிறது.

4. தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தில் மூன்று பிரிவுகள் உள்ளன, அவை:—

(1) தலைமை அலுவலக நிர்வாகப் பிரிவு.

(2) போக்குவரத்துப் பிரிவு.

(3) சுற்றுலா விடுதிகள்.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 ஏப்ரல் 17

முதல் இரண்டு பிரிவுகளுக்கும் அரசு அலுவலர் பெறும் விகிதத்தில் மூன்றாவது சம்பளக் குழுவின் பரிந்துரைப்படி 1—1—1979 முதல் சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சுற்றுலா விடுதியில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு உணவு விடுதிகள் பணியாளர்கள் சம்பளச் சட்ட விதிகளின்படி (Catering Establishment Act) அடிப்படைச் சம்பளத்தை நிர்வாகம் மாற்றிக் கொடுத்திருக்கிறது.

குறிப்பாக கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் படிப்படியாக தொழிலாளர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆரம்ப காலமுதல் "நாள் ஊதியம்" ரூ. 4 ஆக இருந்ததை 1—10—1978-ல் ரூபாய் 5 ஆகவும், 1—1—1979-லிருந்து ரூ. 6 ஆகவும் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. உணவு விடுதிகள் பணியாளர் சம்பளச் சட்டத்தின்படி குறைந்த 'நாள் ஊதியம்' வெவ்வேறு இடங்களுக்கு ரூ. 4 லிருந்து ரூ. 5·75 வரை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தாலும் எல்லாச் சுற்றுலா விடுதிகளிலும் வேலை செய்யும் எல்லாப் பிரிவு ஊழியர்களுக்கும் பாகுபாடின்றி நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 6 தரப்படுகின்றது. மாதத் தொகுப்புச் சம்பளம் ரூ. 120, ரூ. 130 என்று வாங்கிக் கொண்டிருந்ததை, குறைந்தபட்சமாக 1—10—1978 முதல் ரூ.150 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், தொழிலாளரின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையான "சம்பள விகிதம்" (Pay scales) ஒரு ஆண்டு பணிபுரிந்த, அனைவருக்கும் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. சுற்றுலா விடுதிகளில் பணிபுரியும் ஊழியர்களுக்கு உணவு விடுதிகள் பணியாளர் சம்பளச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள ஊதியத்தைவிட எவ்வளவு அதிகம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை கீழ்க்கண்ட அட்டவணையிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்:—

| வரிசை எண்ணும் விவரங்களும். | பிரிவு-அ (மதுரை, திருச்சி.) | பிரிவு-ஆ (தஞ்சை, உதகை, சிதம்பரம்). | பிரிவு-இ (மற்றவை.) |
|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) |
| 1. வரவேற்பாளர்: | | | |
| அ. சட்டப்படி நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச ஊதியம். | 202·50 | 187·50 | 165·00 |
| ஆ. 1—1—1979-க்கு முன் அளிக்கப்பட்ட ஊதியம். | 260·00 | 250·00 | 245·00 |

LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

| வரிசை எண்ணும் விவரங்களும். | பிரிவு-அ (மதுரை, திருச்சி.) | பிரிவு-ஆ (தஞ்சை, உதகை, சிதம்பரம்.) | பிரிவு-இ (மற்றவை.) |
|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) |
| 1. வரவேற்பாளர்—தொடர்ச்சி. | | | |
| இ. 1—1—1979-க்குப் பின் அளிக்கப்படும் ஊதியம். | 285·00 | 275·00 | 270·00 |
| 2. சமையற்காரர்: | | | |
| அ. சட்டப்படி குறைந்த பட்ச ஊதியம். | 187·50 | 172·50 | 150·00 |
| ஆ. 1—1—1979-க்கு முன் அளிக்கப்பட்ட ஊதியம். | 225·00 | 200·00 | 175·00 |
| இ. 1—1—1979—க்குப்பின் அளிக்கப்படும் ஊதியம் | 250 00 | 225·00 | 200·00 |
| 3. அறை பையன் (Room Boy): | | | |
| அ. சட்டப்படி குறைந்த பட்ச ஊதியம். | 142·50 | 135·00 | 120·00 |
| ஆ. 1—1—1979-க்கு முன் அளிக்கப்பட்ட ஊதியம். | 180·00 | 180·00 | 180·00 |
| இ. 1—1—1979-க்குப் பின் அளிக்கப்படும் ஊதியம். | 205.00 | 205·00 | 205·00 |
| 4. துப்புரவாளர் (Sanitary Worker): | | | |
| அ. சட்டப்படி குறைந்த பட்ச ஊதியம். | 142·50 | 135·00 | 120·00 |
| ஆ. 1—1—1979-க்கு முன் அளிக்கப்பட்ட ஊதியம். | 155·00 | 155·00 | 150·00 |
| இ. 1—1—1979-க்குப் பின் அளிக்கப்படும் ஊதியம். | 180·00 | 180·00 | 175 00 |

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

மற்ற சுற்றுலாவிடுதி கழக ஊழியர்களும் இதைப்போல் அதிக ஊதியம் வாங்குகிறார்கள் என்பதை உறுதியாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். இது மட்டுமல்ல;

இந்தக் கழகத்திற்கு இணையான மற்ற உணவு விடுதிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் பொழுது கழகத்தின் ஊதியநிலை உயர்வாகத்தான் உள்ளது என்பதை உறுதியாக எடுத்துக்காட்ட முடியும். ஊதியம் தவிர ஊழியர்கள் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை போனஸ், ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சீருடை, மாதாந்திர சலவைப் படியாக ரூ. 5, தவிர வேலைநேரத்தில் அரைக்கட்டணத்தில் உணவு முதலிய சலுகைகளையும் அனுபவித்து வருகிறார்கள். கடந்த 2 ஆண்டுகளில் இந்த ஊழியர்களுக்கு இத்தனை சலுகைகள், இத்தனை ஊதிய உயர்வுகள் அளிக்கப்பட்டிருந்தும், இப்பொழுது முன்னறிவிப்பில்லாத சட்டவிரோதமான வேலை நிறுத்தத்தில் எதற்காக ஈடுபட்டார்கள் என்பதை கழக நிர்வாகத்தால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

(5) கடந்த ஆண்டுகளில், சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் பெரும் நட்டத்திற்கு உள்ளானதற்குக் காரணம் என்னவென்று ஆய்ந்து பார்த்ததில் சுற்றுலா விடுதிகளில் பொருட்களை வாங்கும்போதும், வழங்கும்போதும், ஏற்படும் ஊழல்களும், தவறுகளுந்தான் அடிப்படைக் காரணம் என்பது புலப்பட்டது. வெவ்வேறு முறைகளில் ஆகும் செலவினங்களை மட்டுப்படுத்தவும், இந்த ஊழல்களைக் களையவும், சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் நிர்வாக அமைப்பு சீரமைக்கப்பட்டு, ஒரு வணிகமேலாளர் (உணவுவிடுதி) ஒரு தலைமை கணக்காளர், ஒரு உள்துறை ஆய்வாளர் ஆகிய பதவிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, சுற்றுலா விடுதிகள் தீவிர கண்காணிப்புக்கு உட்படுத்தப்பட்டன. இதன் பயனாக சுற்றுலா விடுதிகளை அடிக்கடியும், திடீர் சோதனை செய்யும் வாய்ப்புக்களும் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இச்சோதனைகளின் பயனாக குற்றங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. இரண்டு மேலாளர்கள் உட்பட, 7 ஊழியர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, ஊழல் புரிந்தவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள் அல்லது தற்காலிக வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். இந்த தீவிர நடவடிக்கைகள் நீண்ட காலமாக தவறு செய்வதில் பழக்கப்பட்ட ஊழியர்களுக்கு அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இந்த ஊழலில் சம்பந்தப்பட்ட சில ஊழியர்கள் தங்களுக்குத் துணையாக மற்றவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு, ஒரு சங்கத்தை அமைத்து அதன்மூலம் நிர்வாகத்தை அச்சுறுத்த முயன்றனர். எனினும், ஏற்படுத்தப்பட்ட இந்தத் தொழிற்சங்கம் முறையாக அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்றாலும், தொழிலாளர் நலன் கருதி சம்பளப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், சலுகைகளைப் பற்றியும் சங்கத்துடன் பேச நிர்வாகம் முன்வந்தது. சொல்லப்

**1979** ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

போனால், 1978ஆம் வருடம் செப்டம்பர் மாதம் தொடங்கிய பேச்சு வார்த்தைகளை விரைவிலேயே சுமுகமாகத் தீர்த்துவிட்டு, நிர்வாகம் மேலும் பல ஆக்கப் பணிகளில் ஈடுபட ஆர்வம் கொண்டிருந்தது. ஆனால் தொழிற்சங்கம், இந்தப் பிரச்சினைகளை சுமுகமாகவும், விரைவாகவும் தீர்க்க ஆர்வம் காட்டவில்லை. மாறாக, இப்பிரச்சினைகளை எவ்வளவு காலம் தாழ்த்த முடியுமோ அந்த அளவு காலதாமதம் செய்து வந்தது நான்கைந்து மாத காலத்தில், தொழிற்சங்கத்துடன் நிர்வாகம் பேச்சு வார்த்தைகளை நடத்தியும் ஒரு முடிவும் காணமுடியவில்லை, தொழிற் சங்கம், நிர்வாகத்துடன் பேசி சுமுகமான முடிவிற்கு வர ஆர்வமோ, அக்கறையோ கொள்ளவில்லையென்று தெளிவாக சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்திற்குத் தெரிந்த பின்பு, சிதம்பரத்தில் 1979ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 29-ம் நாள்அன்று கூடிய நிர்வாகக் குழு இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர விவாதித்து கீழ்க்கண்ட முடிவு எடுத்தது:—

"தொழிற்சங்கங்களுடன் நான்கு மாத காலம் பேசியும் ஒரு சுமுகமான முடிவிற்கு வராததாலும், இந்தப் பிரச்சினையை தாமதப்படுத்தி, தொழிலாளர்களிடையே அதிருப்தியை உண்டாக்குவதையே முக்கிய நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பதாலும், நிர்வாகக் குழு கீழ்க்கண்ட சம்பள விகிதங்களை நிர்ணயம் செய்ய முடிவு செய்துள்ளது. தலைமை அலுவலகத்திலுள்ள நிர்வாகப் பிரிவிற்கும், போக்குவரத்துப் பிரிவிற்கும் மூன்றாவது சம்பளக் குழுவின் சிபாரிசின்படியும், சுற்றுலா விடுதிகளில் பணிபுரிவோருக்கு உணவு விடுதிகள் பணியாளர்கள் சட்டத்தின் அடிப்படையில் மாதம் ரூ. 25க்குக் குறையாமல் ஊதிய உயர்வு கொடுப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்படுகிறது. மேலும், தொழிலாளரின் நீண்டநாள் கோரிக்கையான ஒரு வருடம் பணிபுரிந்தோருக்கு 'நாள் ஊதியத்தி'லிருந்து 'சம்பள விகிதப்'படி ஊதியம் கொடுப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்படுகிறது.

*(6)* ஆனால், தொழிற்சங்க நிர்வாகிகள் ஊழியர்கள் நலத்தைக் கருத்திற் கொள்ளாமல், இந்தச் சம்பள விகிதங்கள் அவர்கள் தொழிற்சங்கம் மூலம் அமுல்படுத்தப்படவில்லை என்ற ஒரே காரணத்திற்காக கோபம் கொண்டு, நிர்வாகத்தின் நல்ல திட்டங்களுக்கு இடையூறு செய்யும் வகையில் ஊழியர்களைத் தூண்டிக் கொண்டிருந்தனர். மேலும் தனிப்பட்ட அதிகாரிகளை மிரட்டும் வகையில் அநாகரிமானதும், உண்மைக்குப் புறம்பானதுமான கையேடுகளையும், சுவரொட்டிகளையும் வெளியிட்டு ஆத்திரமூட்டும் செயல்களில் ஈடுபட்டது. சுற்றுலா வளர்ச்சியினையொட்டி, பசிபிக் நாடுகளின் பயண முகவர் சங்கத்தின் அழைப்பிதழ் பேரில், இந்திய அரசின் அனுமதிபெற்று, தமிழ்நாட்டு அரசின்

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 ஏப்ரல் 17

பிரதிநிதியாக சுற்றுலா இயக்குநர், ஒரு சர்வதேச மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளச் சென்றதை, திரித்தும் மிகைப்படுத்தியும், உண்மையான செலவைவிட பலமடங்கு அதிகம் செலவு செய்த தாக துவேசப் பிரச்சாரம் செய்து, ஊழியர்களிடையே ஒரு விரோத மனப்பான்மையை உண்டாக்க இச்சங்கம் முனைந்து செயல்பட்டது. முறைகேடாக நடக்கும் ஊழியர்களுக்கு சங்கம் உறுதுணை புரிய வந்தது.

(அ) தவறுகளுக்குக் காரணமாகவும் அல்லது தவறுகளைக் கண்டிக்கத் தவறியதற்காகவும் ஒருகணக்கு அலுவலரைஅவருடைய தாய்த் துறைக்குத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டதைக் கண்டு தொழிற் சங்கம் ஆத்திரப்படுகிறது.

(ஆ) பயண வழிகாட்டியாகப் பணிபுரியும் ஒரு ஊழியர் வெளியாட்கள் பத்துபேர்களுடன் வந்து, மேலாளரை அச்சுறுத்தி கேவலமாகப் பேசியதற்கு விளக்கம் கேட்டதைக்கூட தொழிற் சங்கத்தால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

(இ) ரூ. 1,000க்கும் மேற்பட்ட மதிப்புள்ள எழுதுபொருட் கள் குறைந்திருந்ததற்காக எழுத்தரிடமிருந்து விளக்கம் கேட்டது, தொழிற் சங்கத்திற்கு விரோதமானதாம்.

குற்றச்சாட்டிற்குள்ளான ஊழியர்கள் தொழிற்சங்க நிர்வாகி கள் என்ற நிழலில் நின்றுகொண்டு, தவறுகளைத் தட்டிக்கேட்கக் கூடாது என்று போராடத் தூண்டுகின்றனர். கன்னியாகுமரி, இராமேசுவரம் சுற்றுலா விடுதிகளில் ஊழல் புரிந்தவர்களையும், உதகை படகுக் குழாத்தில் முறைகேடுகளுக்குக் காரணமாக இருந்த ஊழியர்களையும், வேலை நீக்கம் செய்தது பற்றி தொழிற் சங்கம் எதிர்த்து வாதாட முற்பட்டது. மதுரை சுற்றுலா விடுதி யில் ஒரு சொத்தும் இல்லாமல் வேலைக்கு வந்த எழுத்தர் மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே பல வாடகை சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களுக்கும், வட்டிக்குப் பணம் கொடுக்கும் முதலாளியாக ஆகியதையும், நிர் வாகம் விசாரணை செய்ய வேண்டி, அவரை அங்கிருந்து சென் னைக்கு மாற்றியதை தொழிற்சங்கத்தின் பெயரால் எதிர்க்கிறார் கள். மேற்சொன்ன செயல்கள் அனைத்தும் நிர்வாகத்தைத் தூய் மைப்படுத்தவும், சுற்றுலாக் கழகத்தினை மேம்படுத்தவும் எடுக்கப்பட்ட பணிகள் ஆகும். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக இப்படி குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் மீது எடுக்கும் நடவடிக்கையை பழி வாங்கும் நடவடிக்கைகளாக தொழிற்சங்கம் வர்ணித்து குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு வாதாட முன்வருகிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

(7) 1971–இல் ஒரு சொகுசுப் பேருந்துடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போக்குவரத்துப் பிரிவு இன்று 10 பேருந்துகளைக் கொண்டுள்ளது, சென்ற பல ஆண்டுகளாக நடந்து வந்த, சிக்கனச் சுற்றுலாக்கள் சீரமைக்கப்பட்டு சென்ற டிசம்பரிலிருந்து வாரத்திற்கு ஒரு முறை வீதம் ஏழு நாள் சிக்கனச் சுற்றுலாக்கள் தொடங்கப்பட்டு, வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. வெற்றிகரமாகவும், நட்டமில்லாமலும் நடத்தப்படும் போக்குவரத்துப் பிரிவையும், கதவடைப்பு செய்கிற நிலைமைக்கு ஆளாக்கி விட்டார்கள்.

அ. தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பேருநது ஓட்டுநராக இருப்பவர் ஐந்தாண்டு பணிபுரிந்தால் ரூ. 424 பெற்று வந்தார். இது மாற்றியமைக்கப்பட்டு ரூ. 455 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. சம்பளத்தோடு மாதம் சராசரி ரூ. 200 லிருந்து ரூ. 250 வரை படி (Bata) கிடைக்கின்றது. ஆக மொத்தம், ஊதியம் ரூ. 700 வரை ஒரு ஓட்டுநருக்குக் கிடைக்கின்றது.

ஆ. இதோடு 8.33 சதவீதம் போனஸ் வேறு உண்டு. படி விகிதம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு அல்லது கோடை வாசஸ்தலங்களுக்குச் சென்றால் தினப்படி ரூ. 12 ஆக இருப்பது ரூ. 18 ஆக உயர்த்தித் தரப்படுகின்றது. சுற்றுலா விடுதிகளில் ஓட்டுநர் தங்கினால் ரூ. 20 வாடகை உள்ள அறை ரூ.2–க்குத் தரப்படுகின்றது, உணவு விடுதிகளில் பாதிக் கட்டணத்தில் உணவு வழங்கப்படுகிறது.

இ. ஒவ்வொரு ஓட்டுநருக்கும் ஆண்டொன்றுக்கு மூன்று டெரிகாட்டன் சீருடைகள் இலசவமாகத் தரப்படுகின்றன.

ஈ. ஆண்டொன்றுக்கு ஒரு ஜதை காலணியும், இரண்டு ஜதை டெரிகாட்டன் கால் உறைகளும் இலவசமாகத் தரப்படுகின்றன.

உ. மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 5 சலவைப்படி அளிக்கப்படுகிறது.

ஊ. ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 600 வரை வைத்திய வசதிப்படியும் ஆண்டொன்றுக்கு 15 நாட்கள் (சரண்டர்) (Surrender) விடுமுறைச் சம்பளமும் தரப்படுகின்றது.

எ. ஓட்டுநர் வசதியோடு உட்கார்ந்து வண்டி ஓட்ட ரூ. 1,500 செலவில் ஒரு இருக்கையும் மற்றும் மின்விசிறி வசதியும் செய்து தரப்பட்டுள்ளது. ஓட்டுநர்களுக்குள்ள எல்லா வசதிகளும் பயண வழிகாட்டிகளுக்கும் அளிக்கப்படுகிறது. அதோடு, சுற்றுலாப்

பயணங்களுக்கு வழிச்செலவுகளுக்கு இவர்களிடம் முன்பணம் தரப்படுகின்றது. சிலர் பெருந்தொகைகளை முன்பணமாக வாங்கிக் கொண்டு சிக்கனச் சுற்றுலா முடிந்த உடனே கணக்குகளைத் தருவதில்லை. பல மாதங்கள் தங்கள் கைவசம் வைத்துக் கொள்கிறார்கள், ஏன் என்று கேட்டால் சரியான விவரம் தராமல் இருந்தார்கள். குறைபாடுகளை நீக்கி முறைப்படுத்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டபோது, தவறு செய்தவர்கள் கூட்டு சேர்ந்து கொண்டு சங்கம் என்ற பெயரால் நிர்வாகத்தைச் சீர்குலைக்க முயலுகின்றனர். தவறான வாக்குறுதிகளை ஊழியர்களுக்குக் கொடுத்து அவர்களை திசைதிருப்பி விடுகிறார்கள். வன்முறைகளில் ஈடுபடும்படி தூண்டுவதாகவும் தகவல் வந்துள்ளது. சில இடங்களில் வன்முறையிலும் ஈடுபட்டுள்ளார்கள்.

(8) சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை, ஊழியர்களிடம் பரிவாக இருக்கிறார்கள். பல ஊழியர்கள், பல தவறுகள் செய்திருந்த போதிலும் அவர்களை மன்னித்துள்ளார்கள். அந்த ஊழியர்கள் இன்று தவறான பாதைக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தில் இந்தச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டதில் இருந்து ஊழியர்களிடையே ஒழுங்கீனம் தலைக்காட்டத் தொடங்கியது. உதாரணமாக, ஒரு ஊழியர், டயரில் காற்றில்லாமல் நிறுத்தப்பட்டிருந்த பேருந்தை எடுத்து ஓட்டியிருக்கிறார். ''டயரில் காற்றில்லையே, பாழாகி விடாதா'' என்று கேட்டதற்கு, ''கார்ப்பரேஷன் பணம்தானே போகட்டுமே'' என்று பதிலளித்திருக்கிறார். இவற்றிலிருந்து எந்த அளவிற்கு ஒழுங்கீனமும் பொறுப்பற்ற தன்மையும் வளர்ந்திருக்கிறதென்பதை நீங்களே ஊகித்துக் கொள்ளலாம். இப்படிப்பட்ட பொறுப்பற்ற ஊழல் பேர்வழிகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று மிரட்டுவதற்காக இந்தச் சட்ட விரோதமான வேலை நிறுத்தம் துவக்கப்பட்டுள்ளது.

(9) இந்திய அரசின் சுற்றுலாத் துறைச் செயலர், சென்னை வந்திருந்தபோது சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகமும், சுற்றுலாத்துறையும் இணைந்து சிறப்பாக இம்மாநிலத்தில் செயல்படுகிறது என்றும், இம்முறையை மற்ற மாநிலங்களும் பின்பற்றலாம் என்றும் பாராட்டியிருக்கிறார். உத்திரப் பிரதேச மாநிலத்தினரும் கருநாடக மாநிலத்தினரும், குஜராத் மாநிலத்தினரும், தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகப் போக்குவரத்துப் பிரிவின் செயல்முறைகளை நேரில் கண்டு, தங்கள் மாநிலத்தில் இத்தகைய பிரிவு ஒன்றினை அமைக்க முற்பட்டுள்ளார்கள். இத்தகைய சிறப்பான பிரிவை சீரழிக்க முயலுகிறார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

(10) நிர்வாக சீர்அமைப்பிற்கும், ஊழல்களை களையவும், முறைகேடுகளை ஒழிக்கவும், ஆக்கப் பணிகளுக்கு திட்டங்கள் தீட்டவும், சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் கருதியுள்ளது. இந்த அடிப்படை பணிகளை செவ்வனே செயல்படுத்துவது சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழக ஊழியர்கள்தான் என்பதை நிர்வாகம் உணர்ந்துள்ள காரணத்தினால், அவர்களுக்கு மேலும் பல சலுகைகளையும், வசதிகளையும் வழங்கத் திட்டமிட்டுள்ளது. சுற்றுலா வளர்ச்சிக்கென இந்த அரசு ஏறக்குறைய ரூ. 1 கோடி அளவில் திட்டங்களை தீட்டி செயல்படுத்த உத்தேசித்துள்ளது. எனவே, அரசு சுற்றுலா வளர்ச்சிக்காகவும், சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின் ஊழியர்களின் நலன்களுக்காகவும் செயல்புரிய அதிக ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. அதே நேரத்தில், சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தில் காணப்படும் ஊழல்களையும் முறைகேடுகளையும் நிச்சயமாக ஒழித்து, தூய்மையான, நேர்மையான நிர்வாகத்தை அமைக்கும் பணியில் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தின நிர்வாகத்திற்கு உதவ வேண்டியது அரசின் கடமை என்பதையும் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : 1979ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 6ஆம் நாள் முதல் தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகத்தில் வேலை நிறுத்தத்தில் தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில கோரிக்கைகளைக் கொடுத்து பேச்சு வார்த்தை நடத்த வேண்டுமென்று விரும்பியிருக்கிறார்கள். அப்படி விரும்பிய நேரத்திலே ஊர் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். உன்னுடைய பணி தேவையில்லை என்று சொல்லி வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு செய்தி சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பிரச்சினையை நிதானத்தோடு அணுகு பவர்கள் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். அப்படிப்பட்டவர் களுடைய பொறுப்பில் இருக்கும் இந்த நிறுவனத்தில் யாரோ ஒரு இடி அமீன் இருப்பதாகத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. இடி அமீன் சாகவில்லை, நாடு கடத்தப்பட்டு இங்கு வந்திருப் பதாகத் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம் நாட்டுக்கு வாருங்கள். வேறு நாட்டுக்குப் போக வேண்டாம்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் இருப்பவர் இடி அமீன் டைப்பாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் கோரிக்கை கொடுத்தால் கூப்பிட்டுப் பேச வேண்டும். தொழிலாளர் தலைவர் திரு. கே. எம். சுந்தரம் கோரிக்கை கொடுத்திருக்கிறார், நிர்வாகத்தை அணுகியிருக்கிறார். முன்பு இருந்த மானேஜிங் டைரக்டர் ஜப்பானுக்குப்

போய் விட்டு வந்து வேறு இலாகாவுக்குப் போய் விட்டார். தொழிலாளர் நல இலாகாவுக்குப் போய் விட்டார். இப்போது இருப்பவர் வெளிநாட்டுக்குப் போய் வந்து வேலை நீக்கம் செய்வது வீட்டுக்கு அனுப்புவது, பழி வாங்குவது போன்ற மோசமான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். தொடர்ந்து நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். இதன்மீது அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அங்கு ஒரே ஒரு சங்கந்தான் இருக்கிறது—ஆளும் கட்சி சங்கம் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது, அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏ.ஐ.டி.யு.சி. சங்கத் தலைவர் எந்த நேரத்திலும் பேச்சு வார்த்தைக்கு direct negotiation and settlement-க்குத் தயாராக இருக்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின்மீது விளக்கம் கேட்கத் துணைக் கேள்வியாகக் கேட்கலாமே தவிர விரிவான பேச்சாக இருக்கக் கூடாது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி: அரசாங்கம் பேசித் தீர்த்துக் கொள்ள சம்பந்தப்பட்ட யூனியன் தலைவர் திரு. கே. எம். சுந்தரம் போன்றவர்களை அழைத்துப் பேசி சுமுகமாகத் தீர்க்க முயல முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம் என்பது தமிழக அரசினுடைய நேரடி பார்வைக்கு உட்பட்ட அரசுத் துறை அல்ல. அது தன்னாட்சி நிறுவனமாகும். அதற்கென்று நிர்வாகக் குழு இருக்கிறது. டைரக்டர்கள் போர்டு இருக்கிறது. அவர்கள் தான் அந்த நிர்வாகத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே யாரும் தனிப்பட்ட முறையில் நிர்வாக ஆதிக்கத்தைச் செலுத்த முடியாது. அன்றாட நிர்வாகத்தை அந்தக் கழகந்தான் கவனித்துக் கொள்ளும். அரசினுடைய கவனத்திற்கு அது வராது. இங்கு இவை எல்லாவற்றையும் விரிவாக விளக்க நேரம் ஆகும் என்ற காரணத்தால் எட்டு பக்கங்களுக்கு மேல் அத்தனை விவரங்களையும் தந்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்கள் கேட்ட அத்தனை விளக்கத்திற்கும் விரிவான பதில் இந்த அறிக்கையில் இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய பதிலாக இருக்கும்.

இருந்தாலும், தொழிற்சங்கத் தலைவரை அழைத்துப் பேசவில்லை என்று குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார். எப்போது அழைத்துப் பேசப்பட்டது என்ற விவரமும், எத்தனை தடவை பேசப்பட்டது என்ற விவரமும் அறிக்கையில் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியாத நிலைமையில்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

தனியாக நிர்வாகி எந்த முடிவையும் எடுக்கவில்லை. அந்த நிர்வாகக் குழு—போர்டு ஆப் டைரக்டர்ஸ் 1979ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 29ஆம் தேதி அன்று கூடி இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டுமென்று அவர்களாகவே சம்பளத்தை உயர்த்தி அறிவித்து இன்றைக்கு நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். வேறு யார் மீதும் பழி வாங்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாமல் எட்டாண்டுக் காலமாக நஷ்டத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கிற கழகத்தைக் கடந்த இரண்டாண்டுகளில் தான் நிர்வாகச் சீர் திருத்தத்தின் மூலமும், சிக்கனச் செலவுகளை மேற்கொண்டதன் மூலமும் நல்லதூய்மையான நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டு அங்கே தவறுகளுக்கு உட்பட்டவர்கள்மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக நஷ்டத்திலிருந்து தடுக்கிற நிலைமைக்கு இந்த கழகம் வந்திருக்கிறது. நான் தெரிவித்திருப்பதுபோல் கடந்த எட்டாண்டு காலத்தில் நேரடியாக இந்த விடுதிகளால் ஏற்பட்ட நஷ்டம் 55·81 லட்சம் ரூபாய்.

(முற்பகல் 10-30.)

கடந்த நான்கு ஆண்டிலே அரசின் ஆதரவோடு பொருட் காட்சிகளை நடத்தி அந்த லாபத்தைக் கொண்டு போய் 32·73 இலட்சத்தை அதிலே சேர்த்ததற்குப் பிறகு நட்டம் 23·08 இலட்சமாகக் குறைந்து இருக்கிறது. இப்போது 1979 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 1ஆம் நாள் முதல் ஒருமுறை சம்பளம் உயர்த்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றரை மாதத்திற்கு முன்னாலே சம்பளஉயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டப்படி நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற அரசு நிர்ணயித்திருக்கிற சம்பளத்திற்கும் அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தவறு செய்கிறவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. யார் மீதும் பழி வாங்குவது என்பதல்ல. தவறு செய்கிறவர்கள்மீது. நடவடிக்கை எடுத்தால் அதற்குப் பழி வாங்குகிறது என்ற இலக்கணத்தைச் சொல்வார்களானால் அதற்கு அரசு ஆதரவு அளிக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மீண்டும் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அது தன்னாட்சி உரிமை பெற்ற நிறுவனம், எந்த அதிகாரியும் தனி அதிகாரம் செலுத்த முடியாது. அதற்கென்று நிர்வாக போர்டு இருக்கிறது, டைரக்டர்ஸ் போர்டு இருக்கிறது. மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. இராதா அவர்கள் அதனுடைய தலைவராக இருக்கிறார் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் எப்போதும் எந்தப் பிரச்னையையும் ஆழமாகப் படித்துத் தான் பதில் சொல்வார்கள் என்பதை

கேள்வி சம்பந்தமாகப் பதில் சொல்லும்போது நாங்கள் அறிவோம். இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றியும் அவர்கள் ஆழமாகப் படித்திருக்கிறார்கள், அதன் காரணமாகத்தான் இங்கே 8 பக்க அறிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த விவரங்கள் எனக்குப் பூரணமாகத் தெரியாவிட்டாலும் இப்போது சம்பள உயர்வு என்பது பிரச்சினையல்ல. மாற்றங்களும், வேலை நீக்கமும் தான் இப்போது பிரதானப் பிரச்சினை என்று சொல்கிறார்கள். யாரையும் தூக்குத் தண்டனை என்று போட்டால் அதையும் ரத்து செய்கிறோம் என்ற நிலை. வேலை நீக்கம் என்பது தூக்குத் தண்டனை போலத்தான். ஆகவே தயவு செய்து மறுபடியும் அவர்களோடு பேசி பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வருவார்களா? எங்களைப் போன்ற வர்கள் அதற்கு ஒத்துழைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு ஆர்.எம்.வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொலை செய்தவனுக்குக்கூட தூக்குத் தண்டனை கிடையாது அல்லது கூடாது என்பது இன்றைக்கு விவாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு விவரம். ஆனால் தெரிந்து, திட்டமிட்டு பொதுமக்களுடைய பணத்தைக் கையாடல் செய்து அல்லது தவறு செய்து அல்லது பொதுமக்களுடைய பணத்தை எடுத்துக் கொள்கின்ற இப்படிப்பட்ட குற்றங்களுக்கும் நடவடிக்கை தேவையேயில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் போன்றவர்கள் அறிவுரை வழங்கமாட்டார்கள் என்று கருது கிறேன். தவறு செய்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பபட்டி ருக்கின்றது.

ஒரு சான்றை நான் தருகிறேன். ஒரு பொறுப்பா ளரிடத்திலே எழுதுபொருள் ஆயிரம் ரூபாய் வரை குறைந்தி ருக்கிறது, ஸ்டாக்கிலே. அதைக் கேட்டால், அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்தால் அதுவும் தவறு என்று சொல்லப்படுகிறது. பேருந்து ஓட்டுகிற ஒரு டிரைவரிடத்திலே செலவுகளுக்காக என்று பணம் தருகிறார்கள். 3 மாதம் 4 மாதம் வரை ஒருவர் 7,500 ரூபாய்வரை கணக்குக் கொடுக்காமல் வைத்துக் கொண்டிருக் கிறார், ஒருவர் 3,500 ரூபாய் வரை கணக்குக் கொடுக்காமல் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார், ஒருவர் 2,000 ரூபாய் வரை கணக்குக் கொடுக்காமல் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார், இவைகளை எல்லாம் கேட்டால் சங்கத்தின் மூலம் வேலை நிறுத்தம் என்று சட்ட விரோதமாக முன்னறிவிப்பு இன்றி, வேலை நிறுத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் நட்டத்தி லிருந்து இப்போதுதான் மூச்சு விடுகிற நிலைமைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிற நிறுவனத்தில் என்றால் இவற்றையெல்லாம் கடந்து ஒரு தவறான கருத்தை, ஒரு பிரச்சாரத்தை வெளியே தொழிற்சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பவர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

திரு. அம்பிகாபதி எனது மரியாதைக்குரியவர் அந்தக் கருத்தை இந்தச் சட்டமன்றத்திலே பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். நான் அதை வன்மையாக மறுக்கிறேன். ஒரு தனிப்பட்ட அதிகாரி இப்படிப்பட்ட காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்று சொல்லி யாரை எல்லாமோ உதாரணம் சொல்லிச் சொன்னார். அந்த அதிகாரிதான் 4 ரூபாயாக இருந்த நாள் ஊதியத்தை அக்டோபர் முதல் 5 ரூபாயாக மாற்றி ஜனவரி முதல் 6 ரூபாயாக உயர்த்தி யிருக்கிறார். அந்த அதிகாரி தான் குறைந்த பட்ச ஊதியம் சுமார் ரூபாய் 202 என்று இருந்ததை 285 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார். ஆகவே தவறு செய்கிறவர்கள் அவர்கள் தொழிலாளர்களானாலும சரி, நிர்வாகிகளானாலும் சரி, முதலாளிகளானாலும சரி யாருக்கும் யாரும் ஆதரவு தர மாட்டோம் என்ற உறுதியை இந்த மன்றத்தின் மூலம் நாட்டிற்கு நாம் அளித்தால் எல்லாம் நன்மையாக நடக்கும்.

மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும். இவ்வளவுக்குப் பிறகும் இன்றைக்குத் தொழிற் கழக அதிகாரிகள், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், தொழில்துறை அதிகாரிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முடிவு நல்ல முடிவாக அமைய வேண்டுமென்று அரசும் விரும்புகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். தவறு நடந்திருந்தால்......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அமைச்சரே பதில் சொல்லி விட்டார் அமைச்சர் சொன்னதற்கு அப்பாற்பட்டு கருத்துக்கள் இருந்தால் சொல்லுங்கள்.

திரு. பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவரவர்களே, இந்த அறிக்கையிலே ஒன்றிரண்டு கிளாரிபிகேஷன் தான் கேட்க விரும்புகிறேனே தவிர வேறொன்றும் கேட்கவில்லை. இந்த அறிக்கையிலே சுற்றுலா இயக்குநருடைய சுற்றுப்பயணம் குறித்து அவதூறு செய்யப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. நான் துருவித் துருவிப் பார்த்தேன், அதற்கான செலவு பற்றிய விவரம் இல்லை அந்தச் செலவு பற்றி அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்ப தோடு, ஏற்கெனவே பேச்சுவார்த்தை நடந்து கொண்டிருக்கிறது இந்த நேரத்திலே, அந்தக் குறிப்பிட்ட சங்க நிர்வாகிகள் மீது

நடவடிக்கை எடுக்கும் முறையில் வேறுபல இடங்களுக்கு மாற்றுவதும், சிலரை டிஸ்மிஸ் செய்வதும் சுமுகமான பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு இடையூறாக இருக்கும் என்பதை மனத்திற் கொண்டு அதை வாபஸ் பெற்று பேச்சுவார்த்தை நடத்த முயற்சிப் பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, உறுப்பினர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒரு விளக்கத்தை அவர்கள் கேள்வியாகக் கேட்டதற்கு நன்றி. இந்த சுற்றுலாத்துறை இயக்குநர் வெளிநாட்டிற்குச் சென்றபொழுது பல இலட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவாகி விட்டது என்று தொழிலாளர்கள் மத்தியில் அச்சிட்டுப் பரப்பப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்திய சர்க்கார், இந்தியாவிலிருந்து வெளிநாடுகளுக்குப் பயிற்சிக்காக இந்த அதிகாரிகளை அனுப்புகின்ற அந்தத் திட்டத்தின்படி, தமிழ் நாட்டிலிருந்து ஒரு அதிகாரி அனுப்பப்பட்டார். அவருக்கு ஏற்பட்ட செலவு ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் சென்றதில், அதில் ஏற்பட்ட செலவு 20,305 ரூபாய். அதற்குப் பிறகு தூரக் கிழக்கு நாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் எடுத்துக்கொண்டால், சுற்றுலா பற்றிய கருத்தரங்கு ஹாங்காங்கிலே நடந்தபொழுது, தூரக் கிழக்கு நாடுகளைச் சேர்ந்த சுற்றுலாப் பயணிகளைக் கவர வேண்டும், அவர்களிடத்தில் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நம்முடைய சர்க்கார் அனுமதியோடு அதிகாரி அனுப்பப்பட்டார். அதற்கு ஏற்பட்ட செலவு 32,619 ரூபாய். இது நான் நடைபெற்றது. ஆனால் அச்சடித்துத் தரப்பட்டிருக்கிற துண்டு அறிக்கையிலே இலட்சம் இலட்சமாகச் செலவழித்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

இரண்டாவது கேள்விக்கு விடை, நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவது, அவர்கள் செய்த தவறுகளுக்காக அல்லது வேறு பல குற்றங்களுக்காக. அது தனியாக இருக்கிறது, விசாரிக்கப்படுகிறது. அவைகள் நிரூபிக்கப்பட்டால் தண்டனை கிடைக்கும், இல்லையென்றால் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள். எனவே, அதற்கும் இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கும் சம்பந்தமில்லை, பேச்சுவார்த்தை தொடரலாம்.

## (ஆ) இந்திய உச்ச நீதி மன்றத்தின் பிரிவு ஒன்றினை தமிழ் நாட்டில் நிறுவுவது குறித்து—

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, திருவாளர்கள் பி. எச். பாண்டியன், கே. பண்ணை சேதுராம் ஆகியோர் ஒரு அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்கள். திரு. பி. எச். பாண்டியன்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை, மாண்புமிகு சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்—

"இந்திய உச்ச நீதி மன்றத்தின் பிரிவுகள் பல்வேறு மாநிலங்களில் இயங்க வேண்டுமென்று, உயர்நீதி மனறத் தலைமை நீதிபதிகளின் மாநாட்டில் தெரிவித்த கருத்திற்கிணங்க, ஒரு பிரிவை தமிழ்நாட்டில் நிறுவ வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து".

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்திய அரசியலைமப்புச் சட்டத்தின் 130-வது பிரிவின்படி, இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றம், டில்லியிலோ அல்லது இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் ஒப்புதலைப் பெற்று இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதி அவ்வப்போது குறிப்பிடக்கூடிய பிற இடத்திலோ அல்லது இடங்களிலோ அமைய வேண்டும். "தென் மாநிலங்களில் இந்திய உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் சர்க்யூட் பேராயம்" (Circuit Bench) என்கிற பொருள், உயர்நீதி மனறத் தலைமை நீதிபதிகளின் 1979 ஆம் ஆண்டு மாநாட்டின் நிகழ்ச்சி நிரலில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. இது குறித்து எடுத்துள்ள முடிவு பற்றி இதுவரையில் இந்த அரசு எந்தவிதத் தகவலையும் பெறவில்லை.

எனவே, இப்பொருள் பற்றி இந்த அவையில் விவாதிக்க எடுத்துக் கொள்வதற்கு இது உரிய தருணமல்ல என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய சட்ட அமைச்சரவர்கள் இந்த உயர்நீதிமன்றத் தலைமை நீதிபதிகளின் மாநாட்டில் எடுக்கப்பட்ட முடிவைப் பற்றி அவர்களுக்கு தகவல் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டில் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் சென்னையிலே உள்ள வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தில் பேசுகின்ற பொழுது, தமிழ் மாநிலத்தில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவு அமைக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தையும், தமிழ் நாட்டு மக்களின் கருத்தையும் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10–40.)

அதற்குப் பின்னால் பாராளுமன்றத்தில் இதே எண்ணத்தை, நம்முடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் எழுப்பினார்கள். அங்கே பதில் அளித்த சட்ட அமைச்சரவர்கள் இங்கே தமிழகத்

திலேயிருந்து, இந்த சுப்ரீம் கோர்ட் பெஞ்ச் ஒன்று அமைப்பதற்கு, தமிழக அரசிடமிருந்து எந்தவித பரிந்துரையும், குறிப்பாக, ''கான்கிரீட் ப்ரப்போசல்'', அதாவது அது குறித்து ஒரு எண்ணமும் கருத்தும் அரசிடமிருந்து வரவில்லையென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். ஆனால், அப்படி சொல்கின்ற நேரத்தில் பாராளுமன்றத்திலே, பதில் அளித்த சட்ட அமைச்சரவர்கள் தமிழக அரசிடமிருந்து பரிந்துரை வருமானால், நிச்சயமாக இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவை அமைப்பதற்கு அரசுக்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடில்லையென்று சொன்னார்கள். எனவே, நமது தமிழக அரசு இது குறித்து ஒரு ''கான்கிரீட் ப்ரப்போசல்'' மத்திய அரசுக்கு அனுப்புமா என்பதை தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

<u>மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி :</u> மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் இந்தப் பிரச்னையைப் பரிசீலித்து அதற்குத் தகுந்த அறிக்கையை டெல்லி சர்க்காருக்கு அனுப்ப இந்த அரசு முன்வரும்.

<u>திரு. பி. எச். பாண்டியன் :</u> இந்த உச்ச நீதிமன்றப் பிரிவை தென் மாநிலங்களில் அமைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை வெளியிட்டதன் காரணமே இங்கே தென் மாநிலங்களிலிருந்து உச்ச நீதிமன்றம் செல்லுகின்ற ஒவ்வொரு குடிமகனும் ஆயிரக்கணக்கான, பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால்.......

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் :</u> சுருக்கமாகக் கேளுங்கள்.

<u>திரு. பி. எச். பாண்டியன் :</u> கருத்தைச் சொல்லிவிடுகிறேன் பல்லாயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் சென்று நீதி தேட வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக, வட மாநிலங்களில் உள்ளவர்கள் அருகாமையிலேயே உச்ச நீதிமன்றத்தை அணுகுகிறார்கள். இந்த வேறுபாடு, பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக, உச்ச நீதிமன்றத்தின் பிரிவு ஒன்றை இங்கே வைக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு பரிந்துரை செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

<u>மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி :</u> இந்த வாதங்களை இந்த அரசு பரிசீலிக்கும்.

(5) அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்

(அ) கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு 1979.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, ''தமிழ்நாடு, 1979 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரண (திருத்த) சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : இச்சட்டமுன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(ஆ) கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவு, 1979.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, ''தமிழ்நாடு, 1979 ஆம் ஆண்டு கடன் நிவாரணச் சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்த அனுமதி கோருகிறேன்''.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. கே. நாராயணசாமி : இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவைமுன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

(6) வரவு செலவுத்திட்டம் 1979–80 வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி

(அ) கோரிக்கை எண் 3 : மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்–நிர்வாகம்.

(ஆ) கோரிக்கை எண் 39 : சாலைகளும் பாலங்களும்.

(இ) கோரிக்கை எண் 40 : சாலை போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து.

(ஈ) கோரிக்கை எண் 54 : சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த மூலதனச்செலவு.

(உ) கோரிக்கை எண் 55 : சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு.

*திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அரசுப் போக்குவரத்து, சாலை மேம்பாடு மற்றும் இந்த மானியக் கோரிக்கைகள்மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில முக்கியமான கருத்துக்களை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, தமிழ்நாடு அரசுப் போக்குவரத்து கழகத்தின்கீழ் 5,366 பேருந்துகள் கூட்ஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் வாகனங்களையும் சேர்த்து இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே போல், 43,536 தொழிலாளர்கள் கூட்ஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டையும் சேர்த்து அதிலே பணி புரிவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு சுமார் 50,000 தொழிலாளர்கள் இந்த நிறுவனங்களின் கீழே பணி புரிகின்றார்கள் என்று நாம் அறிகிறோம்.

குறிப்பாக போக்குவரத்து துறையின் மேம்பாடு பற்றி இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது சில முக்கியமான விஷயங்களை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள முன் வரும்போது தமிழ்நாடு அரசு போக்குவரத்து கழகங்கள் அனைத்தையும் லாபகரமாக நடத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளில் நாம் முன் முயற்சி எடுக்க வேண்டும். லாபத்தை ஈட்டுவதாகவும், தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதாகவும், மக்களுக்கு சேவை செய்வதாகவும் இந்த நிறுவனங்கள் அமையவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கும் தேவையான அனைத்து உதிரி உறுப்புகளையும், அதாவது அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கும் தேவையான அனைத்து உதிரி உறுப்புகளையும் அது சம்பந்தப்பட்ட பொறியியல் கழகங்களிலேயே தயாரிப்பதற்கான முறையிலே அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பொறியியல் கழகங்களில் பணியாற்றுகின்ற பி.ஈ., டி.எம்.ஈ., ஐ.டி.ஐ படித்தவர்களை அவர்கள் படித்திருக்கிற கல்வித்தகுதிக்கு ஏற்ப அவர்களுடைய தகுதிகளை, திறமைகளை பயன்படுத்

திக்கொள்ள அரசு முன் வர வேண்டுமே தவிர அவர்களை வேறு வேலைகளுக்கு ஈடுபடுத்தக் கூடாது. அரசு கழகங்களிலேயே இத்தகைய காண்டிராக்டுகள், அறவே இல்லாமல் போகின்ற நிலையில் அனைத்து கழகங்களிலேயும் இருப்பவர்களை பயன்படுத்தி நடத்துகின்ற நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும். சில இடங்களில் டிரைவர்கள், கண்டக்டர்கள் நியாயமற்ற முறையிலே நடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கழகங்களுக்கு தேவையான உறுப்புகள் வாங்கப்படும்போது, அதற்கு முன்னர் கூட்டப்படும் கூட்டத்தில், தொழிலாளர்களையும் அதிலே பங்குபெற்று அதை வாங்குகின்ற ஒரு முறையினை அரசாங்கம் உருவாக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன். அனைத்து பேருந்து கழகங்களிலும் பேருந்துகள் அனைத்து வழித்தடங்களிலும் எடுக்கின்ற அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். இஷ்டமான முறையிலே ஸ்டாப்பேஜ் போடுவது அல்லது வண்டிகளை நிறுத்துவது என்கிற நியாயம் அற்ற முறைகள் தடுக்கப்பட வேண்டும். பழுது ஏற்பட்டாலும் சீர்படுத்தி நிறுத்தாத நிலை உருவாகவேண்டும். நம்முடைய குறிக்கோள், இந்த நிறுவனங்களின் மூலம் லாபம் ஈட்டுவது ஒன்று, தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பது இரண்டு, மக்களுடைய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வது மூன்று என்கின்ற நிலைமையில் நம்முடைய நடவடிக்கைகள் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல்லவன போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு, பல்லவன் பொறியியல் கழகத்தை முழுமையாகப் பயன் படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். பி.டி.சி யினுடைய வளர்ச்சி, பி.டி.சி. யினுடைய செயல்முறை ஆகியவற்றைப்பற்றி விரிவான அறிக்கை ஒன்றை எங்கள் A.I.T.U.C.யின் மாநிலதலைவர் கே.எம். சுந்தரம் அவர்கள் அமைச்சர் அவர்களை சந்தித்து கொடுத்திருக்கிறார் என்று இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரசுப் போக்குவரத்து கழகங்களைப் பொறுத்த வரையில் காலத்தை முறைப்படுத்துவது, பேருந்துகளை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவது என்ற முறையில் நம் செயல்பாட்டை கொண்டு வர வேண்டும். ஒரு விஷயம் அரசுப் போக்குவரத்துக் கழக ஊழியர்களுக்கும், தனியார் போக்குவரத்துக் கழக ஊழியர்களுக்கும் இப்படி காலத்தை முறைப்படுத்தாத காரணத்தினால் மோதல்கள் ஏற்பட்டு, தஞ்சையில் 3 முறை பேருந்துகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் பிராஞ்சு மேனேஜர் தான் நினைத்த நேரத்தில் பேருந்துகளை விட அனுமதிக்கிறார். தனக்குப் பிடிக்காதவர்களையெல்லாம் சில இடங்களில், சில வழித்தடங்களில் அனுப்புகிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில்

[திரு. மு. அம்பிகாபதி] [1979 ஏப்ரல் 17

அரசு போக்குவரத்து தொழிலாளர்களுக்கும் தனியார் போக்கு வரத்து தொழிலாளர்களுக்கும் தஞ்சையில் 3 முறை மோதல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட ஆசைப் படுகிறேன்.

அனைத்து கழகங்களிலும் உள்ள தொழிலாளர்கள் குறிப்பாக சகல விஷயங்களிலும் தங்கள் பங்கைப் பெற வேண்டும். அந்த முறை வர வேண்டும். இன்னொரு விஷயம். வழித்தடங்களை யும் நேரங்களையும் கணிப்பு செய்கிறபோது ஒரு குறிப்பிட்ட வழி தடத்தில் பேருந்து செல்கிற திட்டத்தை நிறுத்திவிடலாம் என்று கருதுகிறபோது அந்த வழித்தடங்களில் பணியாற்றுகிற டிரை வர்கள் கண்டக்டர்கள் ஆகியவர்களை கூட்டி பிராஞ்ச் மேனேஜர் பேசி முடிவெடுக்க வேண்டியது மிக முக்கியமாகும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக போனஸ் வழங்குகிறபோது. தொழிற் சங் கங்களுடன் பேசி இது தீர்க்கப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அலக்கபிள் அல்லது அவைல பிள் சர்பிளஸ் என்பதை தொழிலாளர்களையும் இணைத்து செயல்பட வேண்டும். தொழிற்சங்கங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து செயல்பட வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் போலீஸை வைத்துக் கொண்டு போனஸ் வழங்கினால் அதன் விளைவாக போராட்டம், அடிதடி, கலாட்டா, மக்கள் பாதிப்பு என்று ஏற் படுகிறது. கலெக்டிவ் சிஸ்டம் என்ற முறையிலே அது அமுலாக் கப்படவேண்டும் என்று இந்த அரசை வணக்கத்தோடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10–50]

தொழிற்சங்கத்துடன் பேசி இது எடுக்கப்படவேண்டுமே தவிர அரசு, போக்குவரத்துக்கழகங்களே தன்னிச்சையாக நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது. செப்டம்பர் 1978-ல் செய்யப்பட்ட ஒப்பந் தம்—பி.டி.சி. யிலும், மற்ற இடங்களிலும் இங்கே அமல்படுத் தப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதை அமல்படுத்து வதற்கான முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் சங்கம் வைக்கிறார்கள் என் பதற்காக அங்கிகரிக்கப்படாத சங்கங்களும் பெயர் பலகைகளை போக்குவரத்துக் கழகங்களின் பணி மனையில் தொங்க விடு கின்றன. உதாரணமாக, தஞ்சையில் இருக்கும் கிளை பி.டி.சி. அலுவலகத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா தொழிலாளர்கள் முன் னேற்றப்பேரவையின் பலகை உள்ளே வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது எந்த வகையில் நியாயம் என்பதை அரசு விளக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

அடுத்து, இன்றைக்கு அனைத்து கழகத்திலும் ஒரே மாதிரியான ஊதிய விகித முறை மட்டுமின்றி, படி, அல்லது பேட்டா, எல்லாமே ஒரே அடிப்படையாக டிரைவர், கண்டக்டர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு 10 ரூ. அல்லது 15 ரூ. என்று சொன்னால் அனைவருக்கும் அந்த அளவிற்குத்தான் இருக்க வேண்டும். இந்த கலெக்ஷன் பேட்டா அதிகமாக சிலருக்குக் கிடைக்கும் வகையில், சில பிராஞ்சு மானேஜர்கள் அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு கும்பகோணம் — திருச்சி, கும்பகோணம்—மதுரை போன்ற ரூட்டுகளில் போட்டு, அதிக ஊதியம் அதனால் பெறுகின்றவர்கள் மூலமாக சங்கத்தை உடைப்பது, தொழிலாளர்கள் ஒற்றுமையைக் குலைப்பது போன்றவைகள் நிகழ்கின்றன. கலெக்ஷன் பேட்டாவால் வருகிற விளைவு இது தான். நாம் பொது மக்களுக்கு பணி செய்கிறோம். அப்படி பணி செய்கிற ஊழியர்களுக்கு அதிக பேட்டா கொடுக்கவேண்டியது தான். எனவே எல்லாத் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்கள் அனைவரையும் ஊக்குவிக்கும் வகையில் ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட முறையில் பேட்டா கொடுக்கவேண்டும். ஊக்க ஊதியம், இன்சன்டிவ் போனஸ்-ஒரே முறையில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொருள் போக்குவரத்துக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த 6 ஆண்டுகளில் 4 எம்.டி.க்கள் மாறியிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது இப்போது முறையாக நடத்தப்படுவதாகவும், தகவல் கிடைக்கின்றது. லாபம் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. நல்லது. வரவேற்கத்தக்கது. அந்த எம்.டி.க்கு வாழ்த்துக்கள். அதை மேலும் செம்மைப்படுத்த, இன்னும் பல்வேறு வழித்தடங்களில்—கூட்ஸ்—பொருள்போக்குவரத்து வாகனங்களை விடுவதற்கான நடவடிக்கையை அரசு எடுக்கவேண்டும்.

அரசுத் துறையில் 53 சதவீதம் பஸ் இன்றைக்கு நம்மிடம் இருக்கிறது. தனியார் துறையில் 47 சதவீதம் இருக்கிறது. தனியார் துறை பஸ்ஸைப் பற்றி ஒரு தெளிவான கொள்கை என்ன என்பதை பற்றி இன்னும் சர்க்கார் அறிவிக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். அது 4 பஸ்ஸா, 5 பஸ்ஸா, அல்லது ரூபாய் அளவில் சொன்னால் 10 லட்சமா, 15 லட்சமா, அவர்கள் எந்தஅளவிற்கு வைத்துக் கொள்ளலாம், அந்தத் தொழிலைக் ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்டிரீஸ் என்று அரசு கருதுகிறதா? சிறு தொழில் என்றால் 15 லட்சம் ரூபாய் வரை வைத்துக்கொள்ளலாம். 5—6 பஸ் வைத்துக் கொள்ளலாம். இதையெல்லாம் பற்றி தெளிவான முறையில் அறிவிக்கவேண்டும். காரணம், தற்போதுள்ள சூழ்நிலையில் பேருந்துகள் வாங்குவதற்கு வட்டிக் கடைக்காரர்கள் கடன் கொடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். வட்டிக்கடன் வாங்குவதில் கூட சங்கங்கள் இருக்கின்றன. இத்தகைய ஒரு கொள்கை அறிவிப்பின் மூலம், பொதுமக்களுக்கும் பாதுகாப்பு, தொழிலாளர்களுக்கும்

வேலை நிரந்தரம், உத்தரவாதம் ஆகியவை கிடைக்கிறது. தற்போது தனியார் துறையில் அந்த வாய்ப்பு இல்லை. தனியார் பேருந்து நடத்தும் நிர்வாகிகளுக்கே பாதுகாப்பு இல்லாதபோது தொழிலாளர்களைப் பற்றி என்ன சொல்வது? ஆகவே, தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கவும் அந்தத் துறை பற்றி அரசாங்கம் தன்னுடைய தெளிவான கொள்கையை அறிவிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு கும்பகோணத்திற்கும் முத்துப்பேட்டைக்கும் இடையே சி.ஆர்.சி. பேருந்து விட்டார்கள். அங்கே ஏற்கனவே கே.ஆர்.டி. பஸ் (தனியார் பஸ்) ஓடிக்கொண்டு இருந்தது. அந்த பஸ் அதிபர் ஒரு சேட்டிடம் கடன் வாங்கி அந்த பஸ்ஸை வாங்கியிருந்தார். இந்த சி.ஆர்.சி. பஸ் வந்ததன் காரணமாக அந்த கே.ஆர்.டி. பஸ் நின்று போயிற்று. பஸ் ஷெட்டுக்குப்போய் விட்டது. தொழிலாளர்கள் சந்தியில் நிற்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு ரூட்டை எடுக்கிறபோது அரசாங்கம் பஸ்ஸையும் எடுக்க வேண்டும், தொழிலாளர்களையும் எடுக்கவேண்டும். அப்போது தான் இப்படிப்பட்ட நிலையைப் போக்கமுடியும்.

ஆகவே, தனியார் துறையைப் பற்றி ஒரு தெளிவான கொள்கையை சிறு தொழில் என்று கருதுகிற அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும். 15 லட்ச ரூபாய் மதிப்பு அல்லது 5-6 பஸ் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்கிற வகையில் முடிவு எடுத்து, அரசு அறிவிக்க வேண்டும். தனியார் துறை பாதுகாப்பு, சிறு தொழில் பாதுகாப்பு, தொழிலாளர்கள் பாதுகாப்பு என்கிற அடிப்படையில அதை அரசு பார்க்கவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ....... (குறுக்கீடு) ....... இந்த ஸ்மால் இன்டஸ்ட்ரீஸ் எப்படி இருக்குமோ அப்படி 15 இலட்சம் என்ற அந்த அளவுக்கு கணக்கு பண்ணிக்கொள்ளுங்கள். அரசாங்கமே செய்யலாம்.

அடுத்து சில முக்கியமான விஷயங்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தனியார் துறை போக்குவரத்துத் தொழிலாளர் மாநாடு 13—4—1979 அன்று பட்டுக்கோட்டையில் நடந்து இருக்கிறது. அரசுப்போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் மாநாடு 15—4—1979 அன்று குடந்தையில் நடந்திருக்கிறது. அந்த மாநாடுகளின் முடிவில் பல கோரிக்கைகள் அமைச்சருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியாகிய, தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள மன்னார்குடி தாலுக்காவில் ஆதிச்சபுரம், வேதபுரம், வங்கத்தான்குடி, மார்நகரி, நாணலூர், செந்தாமரைக்கண், தேவதானம், புத்தகரம், சித்தமல்லி என்ற ஊர்களிலுள்ள சாலைகள் நீண்ட நாளாக பேருந்து செல்லாத சாலையாக உள்ளது. இந்தச் சாலையை நன்கு அமைத்துக்கொடுக்கும்படி மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் கூறி இருக்கிறேன். அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு நேரில் வருவதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

மன்னார்குடி தாலுக்காவில் பெருகவாழ்ந்தான்—மதுக்கூர் சாலையில் பாமினி ஆற்றில் இந்த ஆண்டு பாலம் கட்டுவதற்காக அடிக்கல் நாட்ட மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் வருவதாக உறுதி கூறியுள்ளார்கள். அதற்கும் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பரமக்குடியையும், எமனேஸ்வரத்தையும் இணைக்கக்கூடிய இடத்திலே உள்ள ஆற்றிலே ஒரு ஓடு பாலம் கட்டிக் கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இராமநாதபுரம், தஞ்சை, நெல்லை ஆகிய இந்த மாவட்டங்களை இணைக்கும் முறையில் சேது சாலையை மேம்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளையும் அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில் பனையூர் பஞ்சாயத்தில் உள்ள கோலப்பேட்டை, அய்யனாற்றில் ஒரு பாலமும், கோட்டூர் யூனியன் பகுதியில் முள்ளியாற்றில் ஒரு பாலமும் தகுந்த முறையில் கட்டித் தருவதற்கு தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பாமினி ஆற்றில் பாலத்திற்கு அடிக்கல் நாட்ட வருவதாக அமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் விரைவிலே வந்து அடிக்கல் நாட்டிக் கொடுப்பதோடு மன்னார்குடி தாலுக்காவில் இலட்சக்கணக்கான அரிஜன உழைக்கும் மக்கள் வாழ்கின்ற கரியாற்றங்கரைச் சாலையை விசேஷ திட்டத்தின் மூலம், சிறப்பு நிதியின் மூலம் சீர்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று தாழ்மையோடு வேண்டிக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பஸ் போக்குவரத்து பற்றிப் பேசுகின்றபோது குறிப்பாக அந்த இலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட சில அதிகாரிகளையும் பற்றிப் பேச வேண்டிய அவசியத்திலே இருக்கிறேன்.

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1979 ஏப்ரல் 17

ஏற்கனவே மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சரவர்களும், முதலமைச்சரவர்களும், ஜூனியர் இன்ஜினியர்ஸ், டிப்ளமோ ஹோல்டர்ஸ் ஆகியவர்களுடைய நியமனத்தைப் பற்றியும், ப்ரமோஷன்களைப்பற்றியும் ஏற்கனவே பேசி இருக்கிறார்கள். பி. இ. பட்டதாரிகள் மூன்று பேர்களுக்கு டிப்ளமோ இன்ஜீனியர் ஒருவர் நியமனம் செய்யப்படவேண்டும் என்று ஏற்கனவே அரசாங்கத்தினுடைய உத்தரவில் இருக்கிறது. அதே போன்று அடுத்த நெக்ஸ்ட் காட்டகரி என்று சொல்லக்கூடிய ஏ. டி. இ. என்கிற ப்ரமோஷனுக்கு இன்ஜினியர்களாக அய்ந்தாண்டுக் காலங்கள் பணி செய்தவர்களுக்கும், டிப்ளமோ இன்ஜீனியர்களாக 10 ஆண்டு காலங்கள் பணி செய்தவர்களுக்கும் அதே ரேஷியோவிலே ப்ரமோஷன் தரப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தின் உத்தரவிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தொடரில்கூட இது குறித்துப் பேசினேன். ஆனால் அது இன்னும் அமலுக்கு வரவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்திலே இந்த ப்ரமோஷன் தருவதிலே 10 ஆண்டுக் காலம் டிப்ளமோ இன்ஜீனியராக இருக்கிறவர்களுக்கு இந்த ரேஷயோவிலே ப்ரோமோஷன் தரவேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால் ஏற்கனவே டிப்ளமோ இன்ஜீனியர்களாக இருக்கிறவர்கள் அவர்கள் ரிட்டைராகிற காலம் வரையில் அதே நிலையிலே இருந்து ரிட்டையராக வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அவர்களுடைய மகன் இன்ஜீனியராக வந்துவிட்டால் அவர்களுக்குக் கீழே பணியாற்ற வேண்டிய அவல நிலை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் தெளிவாக அறிவார்கள். ஆகவே அதை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதாவது 'The disparity has to be removed'.

அடுத்து எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி 15 வருட சர்வீஸ் உள்ளவர்கள் 280 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். 10 வருடங்களுக்கு மேல் பணி புரிந்தவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் தாருங்கள். இப்போ கிட்டத்தட்ட 85 பேர்கள் அமைச்சர் அவர்களிடம் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ப்ரமோஷன் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இப்போது ஒரு ட்ரான்ஸ்பர் முறை வந்திருக்கிறது. அதாவது சர்க்கிள் விட்டு, சர்க்கிள் மாற்றவேண்டும் என்றும் டிஸ்ட்ரிக்ட் விட்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் மாற்ற வேண்டும் என்று தகவல் அளித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை அமல்படுத்துவதன் மூலமாக 700 இன்ஜீனியர்களை மாற்ற வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். அப்படி மாற்றப்படும்போது டி. ஏ. போன்றவைகள் மூலமாக அரசாங்கம் ஏறக்குறைய 15 இலட்ச ரூபாய் தர வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கின்றது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

(முற்பகல் 11-00).

அது அந்த அளவில் வேண்டுமா என்று கேட்க விரும்பு கிறேன். ஜூனியர் இன்ஜினியர் என்பவர்கள் அதிகமாக தங்கள் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்யக்கூடிய நிலையில் இருக்க முடியாது. டிஸ்டிரிக்குக்கு உள்ளே மாற்றலாம். அதை விட்டு சர்க்கிளுக்கு சர்க்கிள் மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது பலவிதமான சங்கடங்கள் அவர்களுக்கு ஏற்படும், அரசாங்கத் திற்கும் ஏற்படும். இது சம்பந்தமாக அரசு ஒரு உத்தரவை போட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதாவது ஜி.ஓ. 593, தேதி 15—7—78. அதை ரத்து செய்வதன் மூலம் இந்த அதி காரிகள் மாற்றம் செய்யப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நான் மாற்றம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. தவறு செய்கிற அதிகாரிகளை மாற்ற வேண்டும். ஆனால் அதை விட்டு விட்டு இந்தச் சிறிய அதிகாரிகளை மட்டும் மாற்றம் செய்வது என்பது சரியாக இருக்காது.

அடுத்து வடஆற்காடு மாவட்டம் கலசபாக்கம் பகுதியில் நேற்று முன் தினம் ஒரு விபத்து ஏற்பட்டு 15 பேர்கள் இறந்து விட்டிருக்கிறார்கள். விபத்துக்கு உள்ளான பஸ் ஒருதனியார் பஸ். அது 1958 அல்லது 1959 ஆண்டு மாடல். இந்த விபத்து பற்றி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. அந்தப் பஸ் மரத்தின் மீது மோதியிருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது, அது வேகமாகச் சென்றதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் அந்தப் பஸ்ஸில் உள்ள பயணிகள் கீழே விழுந்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பஸ்ஸில் உள்ள சீட்டுகள் அவர்கள் மேல் விழுந்ததனால் அவர்கள் எழுந்திருக்க முடியாமல், அந்த 15 பேர்கள் இறந்து இருக்கிறார்கள். மற்றும் பல பேர்கள் அந்தத் தீக்கு இரை யாக்கப்பட்டு மருத்துவமனைகளில் இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட இந்த அரசாங்கம் ஏன் விட வேண் டும்? பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் சர்டிபிகேட் கொடுக்கிறபோது, அத்தகைய சர்டிபிகேட் சரியாக இருக்கின்றதா என்று பார்க்க வேண்டி இருக்கிறது. அப்படி அந்தச் சர்டிபிகேட் கொடுப்ப தற்கு முன், அதற்கு அந்தப் பஸ் லாயக்கா என்று பார்த்து தர வேண்டும். பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்களைப் பார்த்து அவர்களைச் சரிசெய்துவிட்டால், பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர் சர்டிபிகேட் கிடைத்து விடும் என்ற நிலைமைகள் உருவாக்கப்படுமானால் இது போன்ற சம்பவங்களை நீங்கள் அடிக்கடி சந்திக்க வேண்டியநிலைவரும். உயிர் இழந்த அந்த 15 பேர்களுக்கு நட்ட ஈடு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நிச்சயமாக இந்த அரசாங்கம் நட்ட ஈடு தந்தாக வேண்டும். இது ஒரு மேஜர் கெலாமிட்டி. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள், அவர்களுக்கு நட்ட ஈடு தரப்படும் என்று அறிவிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பேருந்து என்னென்ன காரணங்களினால் விபத்திற்கு உள்ளாகியது என்ற தகவல் அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஏதேனும் சலுகை கொடுக்கப்படுமா என்று கேட்டார்கள். தமிழகத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதுபற்றி உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். முதல்வர் அவர்கள் நிதியிலிருந்து இறந்துவிட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது வாரிசுக்கு ரூ. 2,500 தரப்படும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று காயம் அடைந்தவர்களுக்கும் உதவி தரவேண்டும் என்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் வழக்கு மன்றத்திற்குச் செல்லும்போது அதன்மூலமாக அவர்களுக்கு இந்த அரசு உதவி செய்யும்.

*திரு. ரா. மாணிக்கபந்து : அறிவிப்புக்கு நன்றி, வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் எங்களுக்கு 6 மினி பஸ் ரூட்டுகளை தரவேண்டும் என்று 6 மாதத்திற்கு முன்பு அவர்கள் ப்ரபோசல்ஸ் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதிலே என்ன என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. 6 மாத காலமாக அது தரப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக அந்த 6 மினி பஸ் ரூட்டுகளை தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் பல பஸ் ரூட்டுகள் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் அவற்றில் பஸ்கள் ஓட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. பெரணமல்லூர் ஆரணி ரூட்டில் டவுன் பஸ் விடுவதற்கு உத்தரவிட்டிருந்தும் பஸ் ஓடவில்லை. காரணம் கேட்டால் பஸ் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக பல் ரூட்டுகள் விற்கப்பட்டு விடுகிறது விற்கவேண்டுமென்றால் மார்ச் 31-ம் தேதிக்குள் விற்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. பின்னால் ஏப்ரல் 1-ம் தேதியிலிருந்து சாங்ஷன் ஆகியிருந்தாலும் 15, 20 நாட்கள் பஸ் ஓடவில்லை என்று சொன்னால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள் இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார்கள் பஸ்கள் வைத்துக் கொள்வதைப் பொறுத்தவரையில் ஐந்து பஸ்கள் முதல் 7 பஸ்கள் வரை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் 7 பஸ்கள் என்று ஸீலிங் வைக்கலாம் என்று நீதிமன்றத்தில் சொல்லப்பட்டது. அதே நேரத்தில் எங்களுடைய மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 60, 70 பஸ்கள் வரை இருக்கிறது. இதை இரண்டு மூன்று இடங்களில் வைத்துக்கொள்கிறார்கள். வேலூர், சோழிங்கர், குடியாத்தம், திருவண்ணாமலை ஆகிய ஊர்களில் வைத்துக் கொள்கிறார்கள், இப்படி 60, 70 பஸ்களை ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு.ரா.மார்க்கபந்து]

வைத்துக் கொள்வதற்கு சட்டத்தில் இடம் கிடையாது. ஆகவே இதையெல்லாம தேசியமயமாக்க வேண்டும். அதோடு மூன்று பஸ்களுக்கு மேல் ஒருவருக்கு தரக்கூடாது என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரூரல் டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீமில் அரசாங்கம் அதிகமாக செலவு செய்யப் போகிறது. அத்துடன் மினி பஸ்களை குக் கிராமங்களுக்கு அதிகமாக விட வேண்டும். இதற்கு முக்கிய மாக பல பாலங்கள் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் கட்ட வேண்டும். 10 ஆயிரம் செலவு செய்ய வேண்டும். அதற்கு இயலாத காரணத்தால் 'மினி' பஸ் விடு கின்ற முறையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

(மணியடிக்கப்பட்டது).

அடுத்தபடியாக, விபத்துக்கள் ஏற்பட்டு நஷ்டஈடு கோரு வதற்காக எம்.ஏ.சி.டி.-யில் மனு போடுகிறார்கள். அதில் ரெகுலர் எக்ஸிக்யூஷன் ப்ராஸீடிங்ஸ் போட்டு பணத்தை வசூ லித்துக் கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. அதை ஆர். ஆர். ஆக்ட் பிரகாரம் வசூல் செய்ய வேண்டும். அதற்கு சில திருத்தம் தேவை.......

Once an award is passed by a court there should be provision to execute the awards under the Civil Procedure Code.

என்கிற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போன்று அரசு பேருந்துகள் ஓடு கின்ற தடங்களிலேயே தனியார் துறை பேருந்துகள் போகும் போது, ஏதோ காரணத்தைச் சொல்லி அரசு பேருந்துகளை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் நிறுத்திவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. இதன் காரணமாக பல தவறுகள் நடைபெறுவதாகத் தெரிகிறது. இதையெல்லாம் தவிர்த்து அரசு பஸ்கள் நிரந்தர மாக ஓடுகின்ற வகையில் ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும். நேற்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் மானியத்திற்கு பதில் அளித்துப் பேசும்போது, இப்போதுள்ள குறைபாடுகளை சரி செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். புதிதாக ரூட்டு களை சாங்ஷன் செய்யும்போது, மக்களின் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற எம்.எல்.ஏ.-க்களை வைத்துக் கொண்டு அதற்குப் பின்னால் செக்ஷன் 55-ன் படி நோட்டிபிகேஷன் செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் மக்களுடைய குறைகளை தேவைகளை தெரி விப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது). ஆகவே பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அடங்கிய கன்ஸல் டேட்டிவ் கமிட்டி என்கிற முறையில் ஒன்றை அமைத்து, ரூட்

இன்ட்ரடுஸ் செய்யும்போது, இந்தக் கமிட்டியையும் கலந்து முடிவு எடுப்பது நல்ல பலன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. சௌந்திரராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் சாலைப் போக்குவரத்தைப் பற்றியும், சாலை களையும் எடுத்துக்கொண்டால், இந்த நாட்டில் பல்வேறு கருத் துக்கள் இருந்தாலும் நான் சில முக்கியமான விவரங்களை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். காரணம் நேற்று இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகை சில கருத்துக்களை வெளி யிட்டிருக்கிறது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளித்து பேசியிருப்பார்கள் என்று நினைத்தேன். அதற்கு விளக்கம் அளிக்காதது எனக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்தது. அந்த ஏமாற்றத்தைப் போக்குகின்ற பொறுப்பு அமைச்சருக்கு உண்டு என்பதை அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்பு கிறேன். காண்ட்டிராக்ட் தரப்படுகிற பொழுது, தரம் இன்றி செயல்பட்டதற்காகவும் அதற்கு உடந்தையாக இருந்து ஊழல் புரிந்ததற்காகவும் 50 பேர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட் டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து நாம் பாராட்ட வேண்டியிருக்க, இந்தப் பத்திரிகை வரிந்து கட்டிக்கொண்டு, அதிகாரிகளுக்காக ஏன் வாதாடுகிறார்கள் என்பது புரியவில்லை.

(முற்பகல் 11-10.)

இதைப்பற்றி இன்னும் சில விவரங்களைக் குறிப்பிட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஊழல்களுக்கும் சில காண்ட்ராக் டர்களுக்கும் அதிகாரிகள் உதவி செய்கிறார்கள். எந்த ஆட்சி வந்தாலும், கொடியை மாற்றிக்கொண்டு, சில பணக்கார காண்ட்டிராக்டர்கள் நெடுஞ்சாலைத் துறையிலே இன்னும் சலுகைகள் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இன் னும் பல சலுகைகள் அதிகாரிகளாலே காட்டப்பட்டு வரு கின்றன. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி வந்த பிறகு தரக்கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்ததை எதிர்க்கிறார்கள் என்றும், இதற்காக ஒரு சதியேகூட நடக்கின்றது என்றும் இந்த நெடுஞ் சாலைப் பிரிவிலே இருக்கும் கீழ் மட்டத்திலே இருக்கும் அதி காரிகளால் இன்றைக்குப் பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், இன்றைய தினம் அமைச்

திருக்கின்ற அரசு ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பின்னால்தான், இந்தத் தரக்கட்டுப்பாடு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து இன்றைக்கு பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஒரு பணமற்ற பாப்பருக்கு கடந்த காலத்திலே, பாம்பன்பாலம் திட்டம் 1974ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பட்டபோது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பாம்பன் பாலத் திட்டம் 1974ஆம் ஆண்டு துவங்கப்பட்டு, 1976ஆம் ஆண்டிலே முடித்து விடுவோம் என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால், 1978ஆம் ஆண்டு முடிவுற்றும் இன்னும் இந்த பாலத்தின் கால் பங்கு வேலைகூட முடியவில்லை. இதற்கு முன்னால் ஆட்சியில் இருந்த அரசு பாம்பன பாலத் திட்டத்தை 1974ஆம் ஆண்டு போட்டு, பல ஊழல்கள் நடப்பதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. எனவே, நமது அரசு ஒரு பொது விசாரணையை உருவாக்கி, இதிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த காலத்தில், இந்த துறையிலே உள்ள அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு ஊழல் புரிந்திருக்கிறார்கள், இதிலே எந்த அளவுக்கு அரசியல்வாதிகள் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும், இதை இன்றையதினம் எதிர்ப்பு நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முன்வரும்போது அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு தங்களுடைய பொறுப்புணர்ச்சியைத் தட்டிக்கழித்து நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும்போது, உள்ளபடியே கடந்த காலத்திலே நடை பெற்றிருக்கின்ற ஊழல்கள் தெரியாதபடி,அதிகாரிகள் அதற்கு வக்காலத்து வாங்குகின்ற சூழ்நிலையும், அச்சமும் இருக்கின்றது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதேபோல், இன்றைக்கு இந்தியா விடுதலை அடைந்து முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும், தொடர்ந்து அதிகாரிகள் மட்டும் ஒரே இடத்தில் இருக்க வேண்டுமா என்று பொதுமக்கள் பேசினாலும், இவர்கள் செய்கின்ற ஊழல்களுக்கும், குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் அரசியல்வாதிகள்தான் பதில் சொல்லவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது என்பதையும், அரசியல்வாதிகளும், அமைச்சர்களும் தான் இந்த அதிகாரிகள் செய்கின்ற குற்றங்களையெல்லாம் 'ஷாக் அப்சார்வர்' போல் தாங்கி கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது என்பதையும், இத்தகைய பொறுப்பை அமைச்சர்கள் ஏற்க வேண்டியிருக்கின்றது என்பதையும், அதிகாரிகள் தொடர்ந்து ஊழல் செய்கின்ற சூழ்நிலை மட்டும் இருக்கின்றது என்பதையும்: இதைப் போக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்கின்றபோது அதிகாரிகளும், பத்திரிகைகளும் எதிர்க்கின்றன என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்தியா விடுதலை அடைந்து 30 ஆண்டுகள் ஆகிறது பல்வேறு கிராமங்களிலே சாலை போக்குவரத்து இல்லாத பரிதாப நிலைமை ஏராளமாக இருக்கின்றது. ஆனால் மேலிடத்து அதிகாரிகள் இன்றையதினம் இதற்கும் அமைச்சர்களும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டுமென்று கருதிக் கொண்டு, கிராமங்களைப் பற்றி கிஞ்சிற்றும் கவலைப்படாத மந்த நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதனால் கிராமப்புற சாலைகள் சரியாக இல்லாத காரணத்தினால், கிராமப்புறங்களின் முன்னேற்றம் தடைப்படுகின்றது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது மினி பஸ்கள் பெயரளவில் 470 வழித் தடங்களுக்கு விடுகின்ற சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், 46 வழித் தடங்களிலே பஸ்கள் விடுகின்ற அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது என்பதை அறியும்போது, உள்ளபடியே இதற்கான தடைக் கற்கள் என்ன என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்து, அந்தத் தடைக் கற்களை அகற்றி, கிராமப்புறங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு போக்குவரத்து வழிவகைகள் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பல நேரங்களிலே கிராமப்புற சாலைகள் அபிவிருத்தி பற்றிச் சொல்லப்பட்டாலும், அங்கே ரோடுகள் அமைக்கப்படவில்லை. சாலைகள் அமைப்பிற்காக 30 கோடி என்று திட்டம் தீட்டப்பட்டு, அதற்குப் பின்னால் பராமரிப்பு செய்யப்படாத காரணத்தால், அதற்கான தொகை செலவு செய்யப்படாத காரணத்தால், கிராமங்களிலே தார்போட்டு, 10 ஆண்டுகள் ஆன பின்னர், இன்றைக்கு அவைகள் மண் மேடிட்டு இருக்கும் நிலையில் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றன என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இவைகளை யெல்லாம் மாற்றியமைக்கும் வகையில் நல்ல முறையில் செயல்படுத்துகிற முறையில் பிராக்டிகல் அப்ரோச் என்ற வகையில் கிராமப்புற சாலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் தரும் பணியை மேற்கொண்டால் கிராமப்புற மக்கள் நல்வாழ்வு மலர வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்து, சாலைப் போக்குவரத்து மூலம் 60 கோடி ரூபாய் வருகிற நேரத்தில் அதிலிருந்து பெரும் பகுதியை பொது நிதிக்கு ஒதுக்கிவிட்டு 30 கோடி ரூபாயை மட்டும் சாலையின் முன்னேற்றத்திற்காகச் செலவழிக்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்குவோமானால் எப்படி எதிர்காலத்தில் நல்ல சாலைகள் தமிழகத்தில் இருக்க முடியும் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி நான் குறிப்பிடுகிறபோது இன்றையதினம் அரசு பல தடங்களை தன்னகத்தே வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

அரசினுடைய பேருந்துகள் வழியில் நின்றுவிடுகிற நிலை உருவாகிறது. சாலைகள் அமைக்கப்படுகிறபோது தரமான சாலைகளாக அமைக்கப்பட வேண்டும். சாலைகளின் ஒப்பந்தக்காரர்கள் சரியாக வேலை செய்கிறார்களா என்று பார்க்காத காரணத்தால் சாலைகளுக்குப் பழுது ஏற்படுகிறபோது சாலைகளில் செல்லுகிற பேருந்துகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டு பெரும் பகுதியான பேருந்துகள் நஷ்டத்தில் ஓடுகிற அளவுக்கு சூழ்நிலைகள் உருவாகியிருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் அரசு உடனடியாக களைய சாலைப் பராமரிப்பில் முக்கியத்துவம் அளித்து சாலைக்குத் தேவையான நிதியை வேறு நிதியிலிருந்து கொண்டு வந்து பராமரித்தால்தான் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் கூட லாபகரமாக நடக்கும் சூழ்நிலை உருவாகும். இந்த நேரத்தில் நான் இதைக் குறிப்பிடுகிறபோது நானே போக்குவரத்துப் பேருந்து சொந்தக்காரர் என்ற முறையில் கூறுகிறேன் — கடந்த காலங்களில் சாலைகள் மோசமாக இருந்தபோது எந்த அளவுக்கு பேருந்து வண்டிகளால் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்பதை உணர்ந்த காரணத்தால் சொல்லுகிறேன். நெடுஞ்சாலைத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்கள், ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு வேண்டியவர்கள். அந்த ஒப்பந்தக்காரர்களுக்குத் தொடர்ந்து பக்கபலமாக இருந்து வரும் அரசியல்வாதிகளின் செல்வாக்கு ஆகியவற்றைத் தூக்கி எறிந்து நியாயமான முறையில் சாலைகளைச் சீரமைத்தால்தான் எதிர்காலத்திலாவது வளமுள்ள நாடாக கிராமப்புற மக்களுக்கு எல்லாம் நிச்சயமாக நல்ல எதிர்காலத்தை உருவாக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

எப்படி ஒரு நாட்டிலே கல்வி அவசியமோ அதைவிட மிக அவசியம் ரோடு டிரான்ஸ்போர்ட் என்பதை இந்த நேரத்தில் நினைவுபடுத்துவது என்னுடைய தலையாய கடமை என்று கூற விரும்புகிறேன். போக்குவரத்துத் துறை விரிவானால்தான் ஒரு நாட்டின் நாகரீகமே முன்னேற்றம் அடையும். மக்கள் வாழ்க்கை மலர முடியும். இந்தத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகள், இந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அமைச்சர் பெருமக்கள் சாலைப் போக்குவரத்து என்று வருகிறபோது அதைப் பற்றி நிதானமாகக் கவனித்து சாலைகளைச் செவ்வனே போடுவதற்கான காரியங்களில் கவனம் செலுத்துவார்கள். அந்தக் காரியத்தைச் செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்போதுதான் நல்ல முறையில் போக்குவரத்தை அமைக்க முடியும். எந்த அளவுக்கு இதிலே இடைத்தரகர்கள், செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலையிடுகிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்த்து அத்தகைய நிலை நீடிக்குமானால் அது எதிர்கால வளத்தை ஏற்படுத்தாது,

நாடு மிக மோசமான நிலைமைக்குப் போய்விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் ஒரு லட்சம் கிலோ மீட்டர் சாலைகள் குண்டும் குழியுமாக இருக்கின்றன. இதனால் வாகனங்கள் பிரேக் டவுனுக்கு உள்ளாகின்றன. வசூலிக்கப்படும் மோட்டார் வரி முழுவதையும் நிச்சியமாக அந்தத் துறைக்கே பயன்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஸ் போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரை அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்குப் பல்வேறு வசதிகள் செய்து தர வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் ஒருபுறத்தில் இருந்து வருகின்றன. போக்குவரத்துக் கழகங்களை நிர்வகிக்கும் நிர்வாகிகள் ஐ.ஏ.எஸ். ஆபிசர்கள் போன்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தவறான போக்கின் காரணமாக பல்வேறு பிரச்சினைகள், கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. தொழிலாளர்கள் குறைகளைப் போக்கும் அளவுக்கு நிதிநிலை இல்லை. பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. நஷ்டக் கணக்கு காட்டப்படுகிறது. இது இந்த நாட்டில் இருக்கும் மிகப் பெரிய அவலநிலை.

கடந்தமாதம் நீண்டகால தொடர் ஊதியத் திட்டம் Longivity Pay Scheme என்ற பெயரில் திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். எந்தத் தொழிலாளி வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டாலும் அந்தத் தேதியிலிருந்து அளிக்கப்படும் என்று உறுதி மொழி தந்தார்கள். தற்போது வேலைக்கு உறுதி செய்யப்பட்ட பின்னால்தான் தரப்படும் என்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் மாற்றியமைக்கவேண்டும். கடந்த காலத்தில் எப்படி வாக்குறுதி கொடுத்தோமோ அதைப் போலவே எந்த நேரத்தில் வேலைக்கு சேர்க்கப்பட்டார்களோ அந்த நேரத்திலிருந்து அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

போக்குவரத்துத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தர இந்த அரசு விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

எப்படி இரயில்வே துறையிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு போக்குவரத்துக்கு குடும்ப பாஸ்கள் வழங்கப்படுகிறதோ அதைப் போன்று இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவைகளையெல்லாம் நான் குறிப்பிடுகிறபோது அதிகாரிகள் தங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக்

கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசாங்கம் சில நேரங்களிலே சில உத்திரவுகளைப் போடுகிறது. ஆனால் அவைகளை நடைமுறைப் படுத்துகின்ற அதிகாரிகள் ஏனோ அவைகளைத் தாமதப் படுத்துகிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால் பாகிஸ்தான் யுத்தத்தின்போது இராணுவத் துறையிலே பணியாற்றியவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசு ஒரு அரசாணை பிறப்பித்தது, மாநில சர்க்காரும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு அரசாணை பிறப்பித்தது. ஆனால் அந்த அரசாணை பிறப்பிக்கப்பட்டு 6 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும்கூட அது அதிகாரிகளால் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் மிகுந்த வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ளக்கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இவைகளை எல்லாம் பார்க்கிறபோது அதிகாரிகளுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் இடையிலே சரியான முறையிலே நல்ல உறவிருந்தால்தான் அமைச்சர்களுடைய எண்ணங்களை அதிகாரிகள் செயல்படுத்தி நிச்சயமாக ஒளிமிக்க தமிழகத்தை உருவாக்கமுடியும். இறுதியாக, சாலைத் துறையிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கிடு அவர்கள் பேசுகின்றபோது கிராமப்புறச் சாலைகளுக்கு என சென்ற நிதியாண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட தேக்கீட்டில் ஒரு கோடி ரூபாயை மத்திய அரசுக்குத் திருப்பித் தந்துவிட்டது என்று சில பத்திரிகைகளிலே செய்திகள் வெளி வந்தன என்று குறிப்பிட்டு விளக்கம் கேட்டபோது என்னுடைய விளக்கத்தின் ஒரு பகுதியை நான் நேற்றே கூறினேன். இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. சௌந்திரராசன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அதற்கு அமைச்சர் இன்னும் சற்று அதிகமான விளக்கம் தந்திருக்கலாம். அவர்கள் தராதது எனக்கு ஏமாற்றத்தைக் தந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனவே அதைப் பற்றிய அரசினுடைய நிலைமையை முழுமையாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நேற்று கூறியதுபோல் 1978—79ஆம் ஆண்டில் நிதி ஒதுக்கீடான ரூ. 23 கோடியே 57 லட்சத்தைவிட ரூ. 26 லட்சம் அதிகமாகவே செலவு செய்யப்பட்டுள்ளதேயொழிய செய்தியில் வந்துள்ளபோல் பட்ஜெட் அலாட்மெண்ட் தொகையான ரூ. 23 கோடியே 57 லட்சத்திலிருந்து ஒரு பைசா கூட மைய அரசுக்கோ, மாநில அரசுக்கோ திருப்பித்தரப்படவில்லை. மேலும், ஒரு சூப்பரின்டெண்டிங் எஞ்சினியர் மட்டும் கிராம சாலைத் திட்டத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியிலிருந்து ரூ. 25 லட்சத்தை அரசுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டதாக வந்துள்ள செய்தியும் முற்றிலும் தவறான செய்தியாகும். உண்மை என்ன என்றால் கிராம சாலைத் திட்டத்துக்காக சென்ற ஆண்டு ஒதுக்கப் பட்ட நிதி ரூ. 300 லட்சங்கள் தான். ஆனால், அக்கிராமச்

சாலைகளுக்காகச் செலவு செய்யப்பட்டது ரூ. 301 லட்சத்து 98 ஆயிரம். ஆக, கிராமச் சாலைக்கு ஒதுக்கிய நிதியை விட ரூ. 1 லட்சத்து 98 ஆயிரம் அதிகமாகவே நெடுஞ்சாலைத் துறை செய்துள்ளதேயன்றி செய்தியில் தவறாக வந்துள்ளது போல், ஒரு பைசாகூட திருப்பித்தரப்படவில்லை.

நெடுஞ்சாலை,கிராமப் பணித் துறை, சாலை அமைப்பு மேம்பாட்டு பணிகளுக்காக ஒதுக்கப் பட்ட சென்ற பட்ஜெட் அலாட்மெண்ட் ரூ. 10 கோடியே 55 லட்சம். ஆனால், முழுமையாக ஆதாரமின்றி தவறாகவே வெளியிடப் பட்ட அச்செய்தியில் இப்பணிக்கு ரூ. 5 கோடியே 70 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதெனத் தவறாகக் கூறப்பட்டு உள்ளது.

நேற்று நான் கூறியதுபோல் நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு நிதி ஒதுக்கீட்டில் ரிஅப்ரோபிரியேஷன் செய்து சாலை பராமரிப்புக்காக சுமார் ரூ. 2 கோடி பட்ஜெட் ஒதுக்கீட்டை விட அதிகம் செலவிடப்பட்டது. பட்ஜெட் அலொகேஷன் என்பது வேறு. பைனல் மாடிபைடு அப்ரோபிரியேஷன் என்பது வேறு. பைனல் மாடிபைடு அப்ரோபிரியேஷனில் கோரப்பட்ட தொகையை ஆண்டு இறுதியில் எம்முறையி லாவது செலவு செய்தே ஆகவேண்டும் என்ற ஒரு தவறான கருத்தில் மட்டுமே செயல்படுத்தல் கூடாது. செய்யும் வேலை எதுவாக இருந்தாலும் தரமாக அமைய வேண்டும். அரசு பணம் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் வீண் விரயமாகக் கூடாது. எப்படியும் ஆண்டிறுதியில் செலவு செய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம் அரசுக்கு நட்டத்தைத் தந்து ஒப்பந்தக்காரர்கள், ஊழல் அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கு ஆதாயம் தருவதாக அமைந்துவிடக் கூடாது. அதற்குப் பதிலாக அப்பணத்தை அரசுக்கு திருப்பித் தந்து விட்டால் மற்ற எந்த நற்பணிக்கேனும் பயன்படும்.

மேலும் இது மைய அரசு நிதியல்ல. மாநில அரசு மற்றப் பணி களுக்கு இதைப் பயன்படுத்தலாம். உதாரணமாக பைனல் மாடி பைடு அப்ரோபிரியேஷன் தொகையிலிருந்து 1976—77ஆம் ஆண்டு ரூ. 69 லட்சம் திருப்பித்தரப்பட்டது. அதேபோல் 1977-78-ம் ஆண்டு ரூ. 58 லட்சம் திருப்பித் தரப்பட்டது. ஆனால், இவ் வாண்டு பைனல் மாடிபைடு அப்ரோபிரியேஷன் தொகையில் கோரப்பட்ட நிதியிலிருந்து போதிய காரணத்தின் அடிப்படை யில் திருப்பப்பட்டது ரூ. 22 லட்சம் தான். கடந்த சில ஆண்டுகளோடு ஒப்பிடும்போது இவ்வாண்டு பணிகள் நல்லபடி நடந்துள்ளன என்பது தெளிவாகும். உதாரணமாக 25 ரோலர் களுக்கு புதிதாக எஞ்சின்கள் வாங்கி ரோலர்களை புதுப்பிக்க சனவரி மாதத்தில் அரசு ஆணையிட்டது.

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்</u>: நீங்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது இதைச் சேர்த்துச் சொல்லலாமே.

1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு சி. பொன்னையன் : மன்னிக்க வேண்டும். அவர்கள் சொன்னதற்கு விளக்கம் அளிக்க வேண்டும்.

பிப்ரவரி மாதம் விளம்பரப்படுத்தி டெண்டர் கோரப்பட்டது. ஒரே ஒருவர்தான் டெண்டர் கண்டிஷன்களுக்கு ஏற்ப டெண்டர் கொடுத்திருந்தார். மறு டெண்டர் அறிவிக்காமல் இந்த ஒருவருக்கே போட்டியின்றி கொடுத்துவிட்டால், அரசுக்குச் சாதகம் இல்லை. மாறாக, தனிப்பட்ட ஒரு காண்ட்ராக்டருக்கு இலாபமாக அமையும். எனவே, மறு டெண்டர் கோர முடிவு செய்து, இதற்காகக் கோரப்பட்ட 7 இலட்சம் ரூபாயை முதல் டெண்டரில் தனிப்பட்ட ஒரு காண்ட்ராக்டரின் இலாபத்திற்குச் சாதகமாக ஆக்கிவிடாமல், நல்ல முறையில் பயன்படுத்தும் நோக்கத்தோடு, அரசுக்குக் திருப்பப்பட்டது.

அடுத்து, தேசிய நெடுஞ்சாலைப் பிரிவுகள் அமைய அரசு ஒதுக்கிய நிதியில் 25 இலட்சம் ரூபாயை சரண்டர் செய்துள்ளது என்று கூறியுள்ள செய்தியும் முற்றிலும் தவறானதாகும்.

நல்ல தரமான ஒரு பத்திரிகை இப்படிப்பட்ட ஆதாரமற்ற செய்திகளை எப்படி வெளியிட்டது என்பதுதான் புரியவில்லை. உறுப்பினர் சௌந்திரராஜன் அவர்கள் கூறியதைப் போல உண்மைக்குப் புறம்பான இந்தச் செய்தியை எப்படி வெளியிட்டது என்பதுதான் புரியவில்லை. ஒருவேளை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சௌந்திரராஜன் அவர்கள் கூறியதைப் போல, உண்மைக்குப் புறம்பான இந்தச் செய்திகளைத் தந்தவர்கள், எந்த ஆட்சி தமிழகத்திலே வந்தாலும் செல்வாக்கும் பலனும் பெற முயலும் சில காண்ட்ராக்ட்காரர்களாகவோ அல்லது காண்ட்ராக்ட்காரர்களை அதாவது அவர்களால் பலன் பெற்ற பெற முயலும் ஊழல் அதிகாரிகளாகவோ அல்லது காண்ட்ராக்ட்காரர்களால் ஆதாயம் பெற்ற, பெற முயலும் அரசியல்வாதிகளாகவோ இருக்கக்கூடும். அது யாராக இருந்தாலும் சில உண்மை நிலைமைகளை நான் விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மைய அரசு தேசிய நெடுஞ்சாலைப் பிரிவுக்கும் பாம்பன் பாலத் திட்டத்திற்கும் தனித்தனியே நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது. பாம்பன் பாலத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும், அந்த வேலைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1974ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் மைய அரசினுடைய நிதி சரண்டர் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பத்திரிகையில் வந்திருப்பது, தேசீய நெடுஞ்சாலைப் பணிக்கான நிதி சரண்டர் செய்யப்பட்டிருப்பதாக வந்திருக்கிறது. 1974–75 ஆம் ஆண்டில் 18

இலட்சம் ரூபாயும், 1975-76 ஆம் ஆண்டில் 88 இலட்சம் ரூபாயும் 1976-77 இல் 75 இலட்சம் ரூபாயும், 1977-78-ல் 23 இலட்சம் ரூபாயும் பாம்பன் பாலத் திட்டத்திலே சரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புவது, அந்தக் காண்ட்ராக்ட் ஒப்பந்தம், தனிப்பட்ட காண்ட்ராக்ட்காரருக்கு பண நிலை தட்டுப்பாடு இருந்த ஒரு காண்ட்ராக்ட்காரருக்கு, 1974 ஆம் ஆண்டுதான் கொடுக்கப்பட்டது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆனால், பாம்பன் பாலத் திட்டத்தில் சரண்டர் செய்யப்பட்ட தொகையை தேசிய நெடுஞ்சாலையின் ஓரிஜினல் நிதி ஒதுக்கீட்டிற்கு அப்பாற்பட்ட பணிகளுக்கு மைய அரசிடம் அனுமதி பெற்று இதுகாறும் செலவழித்து வந்துள்ளது. இவ்வாண்டிலும், பாம்பன் பால திட்டப் பிரிவு சரண்டர் செய்த ரூபாய் 47 இலட்சத்தில் ரூபாய் 22 இலட்சத்தை மைய அரசு அனுமதியோடு தேசிய நெடுஞ்சாலை புதிய பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தியது. பாம்பனில் சரண்டர் செய்த எஞ்சியுள்ள ரூபாய் 25 இலட்சம் மைய அரசுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், அந்த ரூபாய் 25 இலட்சத்தையும் தேசிய நெடுஞ்சாலைக்குப் பயன்படுத்த அனுமதி கேட்டும், மைய அரசு மறுத்துவிட்டது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு சௌந்தரராஜன் அவர்கள் கூறியதைப்போல . . .

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, அப்படியானால், பாம்பன் பால வேலை இனிமேலாவது நடைபெறுமா? அதன் நிதியைப் பூராவும் சரண்டர் செய்துகொண்டிருந்தால் இந்த அரசு அதைப் பரிசீலித்து அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்குமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் மிக முக்கியமான கேள்வியைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். கண்டிப்பாக அரசு அதைப் பற்றிப் பரிசீலித்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சௌந்திரராஜன் அவர்கள் ஒரு விசாரணை வைக்க வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதைத் தீவிரமாக எடுத்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1974 நவம்பரில் தொடங்கப்பட்ட பாம்பன் பாலத் திட்டப் பணி, 1978 நவம்பரில் முடிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், ஒப்பந்தக்காரர் 1974-ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பத்தில் சரியான

டிசைன் தராமல், அவ்வப்பொழுது ரூபாய் 47 இலட்சம் முன் பணம் பெற்றும், ஒப்பந்தப்படியும் வாக்குறுதிப்படியும் டணியை நிறை வேற்றாதது, இது போன்ற பல காரணங்களால் இப்டணி 1974-இலிருந்தே முறையாகச் செயல்படவில்லை. இக்காரணங்களால் தொடர்ந்து பாம்பன் பாலத் திட்டத்தில் இத்தகைய சரண்டர்கள் செய்யப்பட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, இது காறும் ஐந்து ஆண்டுகளாக 34 சதவீத வேலைதான் நடந்திருக்கிறது. பாம்பன் பாலத் திட்டத்தில் இத்தகைய நிலை இருக்கும் பொழுது, தேசிய நெடுஞ்சாலையினுடைய பணி, ஏதோ சாலைப் பணியிலிருந்து இந்தப் பணம் 25 லட்சம் ரூபாய் மைய அரசுக்குத் திருப்பப்பட்டு விட்டது போன்ற எண்ணத்தை உருவாக்குகின்ற அளவிற்குச் செய்திகள் வந்திருப்பது உண்மையிலேயே தவறான செய்தியாகும்.

அடுத்து முக்கியமான ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு ஊழலை ஒழிக்க வேண்டும், ஊழல் புரிகிற அதிகாரிகள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு உடந்தை போகிற காண்ட்ராக்ட்காரர்கள் யாரானாலும், அவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் ஆதரவு தருகின்ற ஊழல் புரிந்த அல்லது புரியமுயலும் அரசியல் வாதிகள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பது தான் இந்த ஆட்சியின் தலையாய எண்ணம், அதை நடைமுறையில் மிகக் கண்டிப்பான உத்தரவோடு, நாம் நடைமுறையில் கடைப்பிடித்து வருகிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 50க்கும் மேற்பட்ட பொறியாளர்களைத் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்ததால் மொத்தமாகவே துறை சோர்வுற்றதாகச் செய்தி வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. காண்ட்ராக்ட் பணிகளில் தரமற்ற செயலுக்கு உடந்தையாக இருந்து வேலைத் தரத்தைக் குறைத்து ஊழல் புரியும் அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்தால், சஸ்பெண்ட் செய்தால் அதனால் எப்படிச் சோர்வு உண்டாகும் என்பதுதான் புரியவில்லை.

(முற்பகல் 11–30)

உண்மையிலேயே ஊழல் புரிய முனைகின்றவர்கள், ஊழல் புரிந்தவர்களுக்கு வேண்டுமென்றால் சோர்வு ஏற்படலாம். ஆனால், ஊழலை ஒழிக்க வேண்டும், நாணயமாக இருக்க வேண்டும், நாட்டுப் பற்றோடு இருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற அதிகாரிகளுக்கு, தரமான அதிகாரிகளுக்கு உண்மையிலே இது சோர்வைத் தராது. மாறாக, உற்சாகத்தைத் தான் தரும் என்பதனைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். காண்ட்ராக்ட் பணிகளில் ஊழல் என்று தரத்தை நிலை நிறுத்த எடுக்கப்பட்ட நட

வடிக்கைகளின் விளைவாக, 45 அதிகாரிகள் தற்காலிகப் பணி நீக்கம் செய்யப் பட்டார்கள். அவர்களில் 23 அதிகாரிகள் மீது காண்ட்ராக்ட் வேலைகளில் இலஞ்சத்தில் ஈடுபட்ட குற்றத்திற்காக, இலஞ்ச ஒழிப்புக் கண்காணிப்புத் துறையும், தரக் கட்டுப்பாட்டை நிலை நாட்ட 4 பேர்கள் மீது வெள்ள நிவாரணத் தலைமைப் பொறியாளரும், காண்ட்ராக்ட் பணிகளில் ஊழலுக்கு இடம் தந்து தரம் குறையக் காரணமாக இருந்த 11 ஊழல் அதிகாரிகள் மீது முன்னாள் நெடுஞ்சாலைத் தலைமைப் பொறியாளர் அவர்களும் 4 பேர்கள் மீது மாவட்ட ஆட்சியாளர் ஒரு அதிகாரி மீது தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியமும் 2 அதிகாரிகள் மீது கிராமம்புற வளர்ச்சித் துறை இயக்குநரும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஊழல் புரியும் அதிகாரிகள் மீதும் அதற்கு உடந்தையாக இருப்போர் மீதும் கடும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்பதில் யாரும் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். மற்றும், ஒன்றை மட்டும் நான் முக்கியமாகக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்....

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:</u> பதில் சொல்லும் போது சொல்லிவிடுங்களேன்.

<u>மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்:</u> மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை. ஒரு பத்திரிகை, நெடுஞ்சாலைத் துறையிலே, ஊழல் நடவடிக்கைகளை, ஊழல்களைக் களைய வேண்டுமென்ற தீவிரத்தோடு சில கட்டுப்பாடு ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்திருக்கும்பொழுது, பாதிக்கப்பட்டவர்கள், பாதிக்கப்பட இருக்கின்றவர்கள், அவர்களுக்கு உடந்தை போகும் ஒப்பந்தக்காரர்கள், அரசியல்வாதிகளுடைய கூட்டு சதி என்று கூட ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சவுந்திரராஜன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில், அரசு தூய்மையை நிலை நாட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றபொழுது, சில குற்றச் சாட்டுகளுக்குப் பதில் கூறுவது என்னுடைய கடமை என்ற நிலையில்தான் அவர் கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறார். அதற்காக, நான் பதிலைக் கூறுகிறேன்.

நெடுஞ்சாலைத் துறை தலைமைப் பொறியாளரின் நேரடிப் பார்வையின் கீழ், பணிகளின் தொழில் நுட்பத் தரத்தை நிலை நிறுத்தவும், உறுதி செய்யவும், ஊழல் புரியும் அலுவலர், தரமான பணி செய்யாமல் தவறு செய்யும் ஒப்பந்தக்காரர்கள் ஆகியோர் மீது நடவடிக்கைகளை எடுக்க உதவுதல் போன்றவைகளுக்கு 'டெக்னிகல் செல்' ஒன்றும், 'ஆர்பிட்ரேஷன்' செல், ஒன்றும் நிறுவப்பட்டு செயல்பட்டு வருவதால், முறைகேடுகளை வரவேற்கும் சிலருக்கு சோர்வு ஏற்பட்டிருக்கலாம். மாண்புமிகு

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

முதலமைச்சரவர்கள் வெளிநாடு பயணம் சென்றிருந்தபோது 'டெக்னிக்கல் செல்' என்ற குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது என்று உண்மைக்கு மாறான ஒரு குற்றச்சாட்டையும் கூறியிருக்கிறார்கள். உண்மையில், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் வெளிநாட்டு பயணத்தை முடித்துத் திரும்பி வந்து, 6 வாரங்களுக்கு பிறகு, அதாவது, 21—3—1979 அன்றுதான் இந்த ஆணை வழங்கப்படிருக்கிறது.

அடுத்து, ஒரு கோட்டப் பொறியாளருக்கு, 20 கோட்டப் பொறியாளர்களை விட முன்னுரிமை அளித்து, அவருக்குப் பதவி உயர்வு தந்து விட்டதாகக் கூட கூறியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு மிகத் தவறான செய்தி. காரணம், தேர்வு நிலைப்பணியான கண்காணிப்புப் பொறியாளரின் பதவி உயர்வுக்குத் தகுதி உள்ள அனைத்து கோட்டப் பொறியாளர்களின் பெயர்களைக் கொண்ட பட்டியலை விதிமுறைகளின்படி தீர ஆய்வு செய்து தகுதி,திறமை இவை சமமாக இருக்கும்போது, அதிகாரிகளின் முதுநிலை வரிசை இவற்றின் அடிப்படையில்தான் பதவி உயர்வு தரப்பட்டது. அந்தக் குறிப்பிட்ட அதிகாரியைப் பொறுத்த வரைக்கும் "exceptional merit and high integrity, fit for promotion out of turn, an asset to the department, integrity impregnable. என்றெல்லாம் அந்த வரிசையிலே வந்த ஏனைய அதிகாரிகளை விட பல்வேறு அதிகாரிகளின்கீழ் பணி புரிந்த காலங்களில் இத்தகைய சிறப்புத் தகுதிகளைப் பெற்றிருந்த காரணத்தாலும், அரசினுடைய கொள்கை—மூப்புரிமை வரிசைப்படி பதவி உயர்வு தருவோமேயானால், மூப்புரிமை வரிசைப்படி அந்த அதிகாரி எஸ்.இ., சி.இ. என்ற தலைமைப் பொறுப்புக்கு வருகின்ற பொழுது, முக்கிய பொறுப்புக்கு வருகின்றபொழுது, மூப்புரிமை என்ற ஒரு அடிப்படையை வைத்து அந்தப் பதவிக்கு அவர்கள் வந்து விடுவார்களேயானால், கடந்த காலத்தில் தவறு புரிந்து, ஊழல் புரிந்து ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு உடந்தையாக இருந்து, அரசினுடைய பணத்தை வீணாக்கிய தவறு புரிந்தவர்களாக இருப்பார்களானால், தொடர்ந்து நாட்டுக்கு இழப்புத்தான் ஏற்படும் என்ற நோக்கத்தோடு தான் ஏற்கனவே விதியிலிருக்கிற விதிக்கு உட்பட்டு, seniorty will be given preference only when merit and ability are remaining the same என்ற அடிப்படையில் இந்தப் பதவி உயர்வு தரப்பட்டது. அதிலேயும் உண்மையிலே சோர்வு யாருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் என்றால், பன்னெடு ஆண்டுகளாக தவறு புரிந்தும் பதவி உயர்வு கிட்டவில்லையே, ஊழல் புரிந்த நமக்கு வாய்ப்பு கிட்டவில்லையே என்று ஏங்குகிற அதிகாரிகளுக்கு வேண்டுமென்றால் சோர்வு ஏற்பட்டிருக்கலாமே ஒழிய, ஒழுக்கசீலர்களாவும், உண்மையிலே பண்பாளர்களாகவும் கறைபடியாத கரத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களாகவும் இருக்கிற அதிகாரிகள் இதுபோன்ற தரம் மிக்க, திறமைமிக்க அதிகாரிகளுக்கு ஊக்கம் தருகின்ற அரசினுடைய முயற்சியைக் கண்டிப்பாக வரவேற்பார்கள் என்று மட்டும் கூறி ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 1

அந்தக் குறிப்பிட்ட பத்திரிகை நல்ல தரமான பத்திரிகை என்று பேரெடுத்த பத்திரிகைதான். பத்திரிகையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு தரப்பினரை மட்டும் பார்த்து இருப்பதை எழுதிவிடாமல், அரசு தரப்பில் என்னிடமோ அல்லது என்னுடைய செயலாளரிடமோ அல்லது தலைமைச் பொறியாளரிடமோ கேட்டிருப்பார்களேயானால் உண்மையான விளக்கம் கிடைத்திருக்கும். பத்திரிகை நடத்துபவர்கள் அரசினுடைய செயல்களைப் பற்றி விமர்சிக்கவும், கண்டிக்கவும் உரிமைப் பெற்றவர்கள். அது அவர்களுடைய சுதந்திரம். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஒரு தரப்பில் இருப்பதை மட்டும் கேட்டுவிட்டு மற்றவர்களை கேட்காமல் வெளியிடுவது நியாயம் அல்ல.

(மணி அடிக்கப்பட்டது).

(7) அறிக்கை அளித்தல்.

அரசு பதிவுபெறா அலுவல்களின் சங்கத்தோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்துவது குறித்து.

<u>மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்</u>: இப்போது 82—வது விதியின் கீழ்மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு விளக்கம் அளிக்க விருக்கிறார்கள்.

<u>மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன்</u>: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு காலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள், என்.ஜி.ஓ.வினரின் ஸ்டிரைக் பற்றிச் சொல்லி, என்.ஜி.ஓ.வினரின் சங்கத் தலைவர்களை என்றைக்குச் சந்திக்கப்போகிறார் முதலமைச்சர் என்று இன்றைக்கு பேசும்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு நான் பதில் கூறிய போது நாளை மானியக் கோரிக்கை நடைபெறவிருக்கிறது, அதை முடித்ததற்கு பிறகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கலந்துபேசுவார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். இப்பொழுது முதல் அமைச்சர் அலுவலகத்தில் இருந்து எனக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. என்.ஜி.ஓ.வினரைச் சேர்ந்த சங்கத் தலைவர்களுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் சார்பாக அவருடைய செயலாளர் கடிதம் எழுதி யிருக்கிறார். சிவஇளங்கோ போன்ற தலைவர்களுக்கு அந்தக் கடிதம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்த கடிதத்தை மட்டும் உங்கள் அனுமதியோடு படிக்க விரும்புகிறேன்.

With reference to your letter, dated 16-4-79 I am to add that due to pressing official preoccupations, the Hon. Chief Minisier is not in a position to meet your Association's representatives to day or in the next two or three days. It will suit the covenience of the Hon. Chief Minister if representatives of our association could meet him on 22-4-79 at 5 P. M.

(7) வரவு செலவுத்திட்டம் 1979-80 வாக்கெடுப்பு
(தொடர்ச்சி)

திரு. ரா. மார்க்கபந்து: தலைவர் அவர்களே, போக்கு வரத்து துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிறபோது, இண்டக்கிரிட்டி அண்டு எபிஷியன்சி என்ற முறையில்தான் புரோமஷன் தரப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படி என்று சொன்னால் ஏற்கெனவே இருந்த சீனியாரிட்டி முறை என்ன வாயிற்று? அதை இந்த அரசாங்கம் எடுத்துவிட்டதா? இப்படிப்பட்ட முறைகளில், நீங்கள் சொல்லியபடி புரமோஷன் செய்வது என்று வரும்போது வேண்டியவர்களுக்கு புரமோஷன் தருவதும் வேண்டாதவர்களை ஒதுக்கிவிடுவதும் ஏற்படும் சூழ்நிலை உருவாகும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இப்பொழுதும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சூழ்நிலையை மாற்ற முனைவீர்களா? முறையாக புரமோஷன் கொடுக்க வேண்டிய அந்த என்ஜினீயர் புறக்கணிக்கப்பட்டு, சீனியாரிட்டியில் அவருக்கு கீழே இரண்டு மூன்று பேர்கள் தள்ளி புரமோஷன் கொடுத்திருக்கிறீர்களே, அது எந்த அடிப்படையில் நடந்திருக்கிறது என்பதை அறி விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே விளக்கமாக இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். இது ஏதோ வேண்டுமென்றே ஒருவருக்கு பதவி உயர்வுத் தர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு தரப்பட்டதல்ல. ஏற்கெனவே நடைமுறையில் அனைத்துத் துறைகளிலும் இருக்கிற முறையைத்தான் பின்பற்றியிருக்கிறது. "Merits and ability will be taken into account for giving promotion, மெரிட்ஸ், எபிலிட்டி என்பதை 5 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அந்த 5 பேருக்கும் மெரிட்ஸ் அண்டு எபிளிட்டி சமமாக இருக்கிறபோதுதான் சீனியாரிட்டி எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று நடைமுறையில் இருக்கிறது. அப்படி நடைமுறையில் இருந்து வருகிற முறையைத்தான் கடைபிடித்து இருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். எல்லோரும் திரும்ப திரும்ப இதையே பேசிக் கொண்டிருந்தால் எப்படி?..

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு : தலைவர் அவர்களே அவர் பேசியதிலே சில கிளாரிபிகேஷன் கேட்கவேண்டியிருக்கிறது...............

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றைக்கு இந்தக் கருத்தை முடித்ததற்குப் பிறகு வேறொரு டிமாண்ட் இருக்கிறது. இதிலே விவாதம் நடத்திக் கொண்டே இருந்தால்..

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு : துணைத் தலைவர் அவர்களே என்னுடைய இந்தக் கருத்தை மட்டும் சொல்லிவிட அனுமதிக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இந்தக் குறிப்பிட்ட பிரச்னையில் விவரமான அறிக்கையை அவை முன் வைத்தார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். மத்திய அரசு அளித்த அந்த 1 கோடி ரூபாயை மாநில அரசு முறையாகச் செயல் படுத்தாமல் அந்த ஒரு கோடி ரூபாயைத் திருப்பி அனுப்பப் பட்டதும் அதனுடையத் தொடர்பாக—இது பத்திரிகையில் வந்த செய்தி—அதிகாரிகள் இதில் உணர்வு இல்லாமல் ஊக்கம் இல்லாமல் அந்த வேலைகளில் செயல்பட்ட காரணத்தினால், பணம் செலவு செய்யப்படாமல் திருப்பி அனுப்பப்பட வேண்டிய நிலை என்று குறிப்பிட்டு அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கமும் அளித்தார்கள். இப்படிப்பட்ட செய்திகள் அரசாங்கத்திற்கு தெரியாமல் பத்திரிகைக்கு எப்படிச் சென்றிருக்க முடியும் ?

( முற்பகல் 11-40 )

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பத்திரிகையில் வந்த செய்தி எப்படி அங்கே போயிற்று என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் விளக்கம் கேட்டால் எப்படி அவர் பதில் சொல்ல முடியும். நான் எப்படி மற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போக முடியும்? இப்படி நீங்கள் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டே போனால், நான் நீங்கள் பேசியவைகளை நீக்கிவிட்டு, அவையை நடத்த வேண்டியிருக்கும். தயவு செய்து உட்காருங்கள். திரு. புஸ்பராஜ்.

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு : நிலைமை என்னவென்றால் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாமலேயே இப்படி செய்தி போகக்கூடிய நிலைமை அந்த இலாகாவில் இருக்கிறது என்று சொன்னால், இப்படிப்பட்ட போக்கைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவு செய்து கேட்டுக் கொள்கிறேன், பத்திரிகையில் வந்த செய்தி எப்படி அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாமல் போயிற்று என்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள்.

1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: புலன் ஆய்வுத் துறையால் புலன் விசாரணை செய்து அத்தகைய தவறைச் செய்தவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க அரசு உத்திரவிட்டு இருக்கிறது.

திரு. த. புஷ்பராஜு: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அவை முன்னுள்ள மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களை கூறுகிறேன்.

இன்றைய தமிழகத்தில் போக்குவரத்துத் துறையில், போக்குவரத்துக் கழகங்களும், தனியார் பஸ் உரிமையாளர்களும் தங்கள் கடமையைச் செய்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். தனியார் பஸ் உரிமையாளர்கள் தங்கள் கடமையை போக்குவரத்துக் கழகங்களை விட சீரிய முறையில் தங்கள் பணியைச் செய்து வருகின்றார்கள். பஸ் தொழில் பொது மக்களுக்கு அதிலும் குறிப்பாக ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவி செய்கின்ற ஒரு தொழிலாகும். இந்த பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற உரிமையாளர்கள் நிலையினை நாம் இன்று பார்க்க வேண்டும். தனியார் பஸ் உரிமையாளர்கள் நிரந்தரமாக தங்கள் தொழிலைச் செய்ய முடியாத நிலையில் இன்று இருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு பஸ் உரிமையாளரும் கடன் வாங்காமல் தங்களுடைய தொழிலைச் செய்ய முடியாத நிலையில் தான் இன்று இருக்கிறார்கள். கடன் கொடுப்பவர்கள் கூட அவர்கள் நிலையைக் கண்டு கடன் கொடுக்க யோசிக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் அவர்கள் தங்கள் தொழிலைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியவில்லை. இந்த நிலையில் இருந்து தனியார் துறை பஸ் உரிமையாளர்களை காப்பாற்ற அரசு முன் வரவேண்டும்.

தனியார் பஸ் உரிமையாளர்கள் இத்தனை பஸ் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற அறிவிப்பை அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டும். குறைந்தது 5 பஸ்களையாவது அவர்கள் வைத்து நடத்தினால்தான் வொர்க்ஷாப் வசதி, ஸ்பேர் பஸ் ஒன்று வைத்து நடத்தவும், தொழிலாளர்களுக்கு பிராவிடென்ட் பண்ட் போன்ற வசதிகள் செய்து கொடுத்து, பொதுமக்களுக்கு சீரிய முறையில் சேவைகள் செய்ய முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதற்குக் குறைவாக இருந்தாலும் மேலே கண்ட வசதிகளை அவர்கள் செய்து கொடுக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையில் குறைந்தது 5 பஸ் வைத்து இருக்கலாம் என்ற முடிவை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசு எந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்தாலும், அதில் குறைகள் சொல்ல வேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு தான் இருப்பார்கள். அவர்களைப் பற்றி சிறிதும் யோசிக்காமல், தனியார் பஸ் உரிமையாளர்களும் சமுதாயத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு தங்கள் சேவையைச் செய்கின்றவர்கள் என்ற அடிப் படையில் அவர்கள் தங்கள் தொழிலை நிரந்தரமாகச் செய் வதற்கு அரசு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதிய பஸ் ரூட்டுகள் கொடுக்க காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஆலோசனைக் குழு என்று இருந்தது. பாராளுமன்ற உறுப்பி னர்கள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், ஆட்சித் தலைவர், தொழில் நிபுணர்கள் கொண்ட குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழுவின் ஆலோசனைப்படி புதிய பஸ் ரூட்டுகள் வழங்கப்பட்டால் பல தவறுகள் நடக்காமலிருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, ஆலோசனைக் குழுவை அரசு அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று வந்திருக்கிறார்கள். வெளி நாடுகளில்உள்ளது போல், சென்னை, மதுரை, கோவை முதலிய நகரங்களில் கேபிள் பஸ் (மின்சாரத்தில் இயங்கும் பஸ்) விடும் திட்டத்தை அரசு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களில் ஓடுகின்ற வாகனங்களுக்கு புகை போக்கியை மேல் நோக்கி உயரமாக வைக்க அரசு தீர்மானிக்க வேண்டும். இதனால் விஷப்புகையால் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற தீமைகள் ஒழிக்கப்படும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாலை வசதி இல்லாத கிராமங்களுக்கு சாலை அமைத்துக் கொடுத்தால் அவர்களுக்கு அந்தச் சாலையில் பஸ் ஓட்டும் உரிமை வழங்கப்படும் என்று அரசு அறிவித்திருந்தும், இதுவரை அமல் படுத்தப்படவில்லை. இதனால் பல தனியார்கள் சாலை வசதி யைச் செய்து கொடுத்துவிட்டு, பஸ் ஓட்ட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு பஸ் ஓட்ட அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சுமார் 1,300 பஸ்கள் சென்னை நகரத்தில் ஒரு நாளைக்கு ஓட வேண்டும். ஆனால் 1,000 பஸ்தான் ஓடுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். நூறு பஸ்கள் தொழிலாளர்கள் இல்லாத தாலும், 150 பஸ்கள் ரிப்பேரில் உள்ளதாலும், 50 பஸ்கள் ஆக்சிடென்டில் இருப்பதாலும் ஓடவில்லை என்று சொல்கிறார்

கள். 1,300 பஸ்கள் ஓட வேண்டிய இடத்தில் 1,000 பஸ்கள் ஓடுவதால்தான், ஜன நடமாட்டம் அதிகமாக உள்ள நகரங்களில் ஜன நெரிசலும், மக்கள் படிக்கட்டிகளில் தொத்திக் கொண்டு பயணம் செய்வதால் பஸ் விபத்தும் ஏற்படுகிறது.

குறிப்பாக பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் மட்டும் தினசரி 50 முதல் 112 பஸ்கள் வரை டிரைவர் இல்லை என்ற காரணத்தால் ஓடாமல் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது எப்படி இருந்தாலும் டிரைவர் இல்லாமல் சுமார் 100 பஸ்கள் ஓடவில்லை என்ற ஒரு நிலையைக் கேட்கிறபோது அது வேதனையான சூழ்நிலையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே இதை அரசு உடனடியாக கவனம் செலுத்தி இனிமேல், டிரைவர் இல்லாததால் பஸ் ஓடவில்லை என்ற நிலைமையைப் போக்க வேண் வேண்டும்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

அதோடு அந்த 1,300 பஸ்களும் ஓடுவதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து போக்குவரத்து நிறுவனத்தில் டிக்கட் வசூலிப்பதில் சார்ட்டேஜ் ஏற்பட்டு மாதந்தோறும் பெரும் அளவு பணம், கணக்கில் வராமல் நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. இதனைச் சரி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து சாலைகளில் கிடக்கும் ஆணி, லாடம் போன்ற, இரும்புத் துண்டுகளை சுத்தம் செய்யும் வேன்கள் வைத்தால், டயர்கள் பெரும் அளவு சேதம் அடைவதையும், பயணிகளுக்கு ஏற்படும் காலதாமதத்தையும் தவிர்க்கலாம். இம்முறையினை டி.வி.எஸ். நிறுவனம் பஸ் விடும்போது பின்பற்றப்பட்ட முறையாகும். ஆகவே இந்த முறையை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் தனியார் பஸ், லாரிகளில் வேலை செய்கின்ற டிரைவர், கண்டக்டர்கள் பலர் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் தினசரி சம்பளத்திற்கு வேலை செய்கிறார்கள். இந்த நிலையை உடனடியாக மாற்றி கட்டாயமாக அனைவருக்கும் மாதச் சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசு பணிமனை மருத்துவ மனைகளில் மருந்துகளே சரியாக வழங்குவதில்லை. போதுமான டாக்டர்களும் இல்லை. இந்த நிலை உடனடியாக போக்கப்பட வேண்டும்.

[திரு. த. புஷ்பராஜு] [1979 ஏப்ரல் 17

அதிகாலையில் பஸ் ஓட்டுவதற்காக இரவு நேரங்களில் பணிமனையில் தூங்கும் தொழிலாளர்களுக்கு கட்டில், படுக்கை வசதி, சுடு தண்ணீர் வசதி, குளியல் அறை, கொசுத் தடுப்பு வலை போன்ற வசதிகளை செய்து கொடுக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

போக்குவரத்துக் கழக ஒர்க் ஷாப்புகளில் தரை கூட சிமிண்டு போடாத நிலையில் இருக்கிறது. தேவையான டூல்ஸ்கள் இல்லை. இந்த நிலை உடன் போக்கப்பட வேண்டும்.

பொதுவாக ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸ்களில், பொதுமக்கள், வேலை துரிதமாக நடக்கவில்லை என்று சொல்கின்ற குறைபாடு இருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு அலுவலகத்தில் எத்தனை நபர்கள் வேலை செய்தார்களோ அதே அளவுதான் இன்றும் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி தேவைக்குத் தகுந்த அளவு ஊழியர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆபீசிலும் ஊழியர்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சென்னை டு திருப்பதி சாலையில் திருவள்ளூர் டு திருத்தணி சாலையை தேசிய நெடுஞ்சாலையில் எடுத்து சீர்படுத்த வேண்டும். இந்த சட்டமன்றத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜன் அவர்களும், விஜயரகுநாத தொண்டமான் அவர்களும், சின்னையா அவர்களும் பேசி இருக்கிறார்கள். புதுக்கோட்டை டு சென்னை விரைவு பஸ் விட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அரசு காலதாமதம் செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்த புதுக்கோட்டை டு சென்னை விரைவு பேருந்தை விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எனது ஆலங்குடி தொகுதியில் வேங்கடகுளம், கருக்காகுறிச்சி, மரமடக்கி ஆகிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு பஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருமயம் தொகுதியில் பொன்னமராவதி, விராச்சிசிலை போன்ற இடங்களுக்கு பஸ் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசு விரைவு பஸ்களில் குறிப்பிட்ட டிக்கட்டுகளுக்கு அதிகமாக ஏற்றப்படுகிறது. இதனால் பொதுமக்களுக்கு பல தொல்லைகள் ஏற்படுகிறது. விபத்தும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அதிக டிக்கட் ஏற்றுவதைத் தடை செய்ய வேண்டும்,

சென்னை போன்ற நகரங்களில் ஓடும் டவுன் பஸ்களில், படியில் நின்று கொண்டு பயணம் செய்வதால் ஏற்படும் விபத்துக் களைத் தவிர்க்க டவுன் பஸ்கள் அனைத்திலும் ஆட்டோமெட்டிக் கதவுகள் பொறுத்துவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சிங்கப்பூர் போன்ற மேலை நாடுகளில் இம்முறை பின்பற்றப்படு கிறது. அதனால் விபத்துக்கள் நடைபெறுவதில்லை.

அடுத்து சாலையை கடப்பதற்கு சுரங்கப் பாதைகள் அமைக்கிறார்கள். இந்த சுரங்கப் பாதைகளுக்குப் பதிலாக மேம்பாலம் அமைக்கவேண்டும். அவ்வாறு அமைத்தால் செலவும் குறைவு, மக்கள் பயம் இன்றி செல்வதற்கும், வசதியாக இருக்கும். பார்ப்பதற்கும் அழகாகவும் இருக்கும். சிங்கப்பூர் போன்ற நகரங்களில் அதுமாதிரி அமைத்திருக் கிறார்கள். ஆகவே நமது அரசும் இதனைச் செய்ய முன்வரவேண்டும்.

அடுத்து கிராமப்புறங்களில் பஸ் ஓடும் சாலைகளை எல்லாம் தார் சாலைகளாக மாற்றுவதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெடுஞ்சாலை கிராமப்பணித்துறை, ஜூனியர் இன்ஜினியர், மேற்பார்வையாளர் மாறுதல் குறித்து ஜி.ஒ. 593 அமல் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. மேற்கண்ட ஜி. ஒ. வை ரத்து செய்ய வும், பணியாளர்களை சொந்த ஜில்லாவில் பணியாற்றவும், ஒரே இடத்தில் மூன்று ஆண்டுகள் என்ற முறையில் கட்டாய மாக பணியாற்றவும், சர்க்கிளில் ஐந்து ஆண்டுகள் என்று நிர்ணயம் செய்துள்ளதை மாற்றி அம்முறை அமல்படுத்து வதை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பாலம் கட்டுவதில், சாலை அமைப்பதில் காண்ட்ராக்ட் முறையை ஒழிக்க வேண்டும். ஏன் என்றால் இத்தனை சதவீதம் என்று ஒவ்வொருவருக்கும் லஞ்சம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகையால் காண்ட்ராக்ட் முறையை ஒழித்து அரசே ஏற்று நடத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் கரம்பக்குடி தஞ்சாவூர் சாலையில் தட்டாமனைப்பட்டி ஆற்றில் பாலம் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் பட்டுக்கோட்டை நகரம் மிக முக்கியமான நகரம் ஆகும். மழைகாலத்தில் இந்த பட்டுக் கோட்டை நகரம் துண்டிக்கப்படுகிறது. ஆகவே ஆவணம்

டு பட்டுக்கோட்டை சாலையில் உள்ள நரியாற்றில் ஒரு பாலம் அமைத்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்த மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத்தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்து கொள்கிறேன், வணக்கம்.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் ; பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாலைகள், பாலங்கள், சாலைப் போக்குவரத்து, கப்பல் துறை ஆகிய கோரிக்கையின்மீது ஒருசில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சமுதாய வளர்ச்சிக்கும், பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் மிகவும் இன்றியமையாததாக இருக்கக்கூடியது சாலைப் போக்குவரத்துத் துறை. ஆனால் இன்றைக்கு இந்தியாவில் 100-க்கு 80 சதவீதம் வாழக்கூடியவர்கள் கிராமப் பகுதியிலே இருந்தாலும், இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 32 ஆண்டுகள் ஆகியும் அவர்கள் உதாசீனப்படுத்தப்பட்டுவந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டம் என்று வாயளவுக்குச் சொல்லப் படுகிறதே ஒழிய, கடந்த 30 ஆண்டுகளாக எந்த அரசியல் கட்சியும், இந்த கிராம மக்கள் நல்வாழ்க்கைக்குத் தேவையான எந்த ஒரு நல்ல சாலை வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கவில்லை. இன்றைக்கு கிராமச் சாலைகள் அமைப்பதற்கு கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தேவைப் படுகின்றது. ஆகவே, மாநில அரசு மத்திய அரசை உதவி கேட்டோம். கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். கிராமச் சாலைகள் அமைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைப் பற்றி வாதாடி, தேவைப்பட்டால் போராடி அந்தத் தொகையைப் பெறவேண்டும். இந்தத் தொகையைப் பெறுவதற்கான எல்லாவிதமான முயற்சிகளிலும் மாநில அரசோடு தமிழகத்திலே இருக்கின்ற எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் எந்தவிதமான கருத்து மாறுபாடும் இருக்காது.

இன்றைக்கு நம் சாலை போக்குவரத்தில், பஸ் போக்குவரத்தில், பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நம்முடைய அரசின் திட்டவட்டமான நிலை என்ன என்பது கடந்த இரண்டாண்டுகளாகத் தெரியவில்லை. இதனால், தனியார் துறையிலே இருக்கின்றவர்கள் தினமும், செத்து செத்து பிழைத்து வருகிறார்கள். காரணம் அரசாங்கம் எந்த நேரத்தில் தங்கள் பஸ்களை எடுத்துக் கொள்வார்களோ என்று பயப்படுகிறார்கள். ஒன்று அரசாங்

கம் நடத்த வேண்டும் அல்லது பஸ்களை இன்ன இன்னார் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று திடமான, தெளிவான உறுதியான உத்தரவைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், அரசாங்கத்தின் தெளிவற்ற நிலை காரணமாக, தனியார்கள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கடன் பெற முடிவதில்லை. அவர்களுக்கு கடன் கொடுப்ப தற்கும் பயப்படுகின்றார்கள். அரசு திடீரென்று எடுத்துக் கொண்டால், கொடுத்த கடனை எப்படித் திரும்பப் பெறுவது என்று பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, அவர்களை வாழ விடுங்கள் அல்லது ஆளையாவது விடுங்கள் என்றுதான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறைந்தது 5 பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ள அனுமதிக்கவேண்டும். இல்லையென்றால், அவர்களுக்கு 5 பசுக்களையாவது கொடுத்து வாழ வகை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாடு போக்குவரத்துத் துறையிலே அதிகமான நெரிசல் ஏற்பட்டு, சாலை விபத்துக்கள் அதனால் அதிகமாக ஏற்பட்டு வருகிறது. அதனால், போக்குவரத்திலே காலதாமதமும் ஆகிறது. ஏற்கனவே பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்ட பாலங்கள், வருங்காலத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் கட்டப்பட்டதால், இன்றைக்கு போக்கு வரத்து நெரிசல் காரணமாக விபத்துக்கள் அதிகமாக ஏற்படு கிறது. ஆகவே, போக்குவரத்துச் சாலைகள், பாலங்கள் வருங்காலத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பாலங்கள் கட்ட வேண்டும்; அமைக்கவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. பாலங்கள், போக்குவரத்துச் சாலைகளுக்கு தரக் கட்டுப்பாடு பிரிவு நம்முடைய மாநிலத்திலே இல்லை. இன்றைக்கு பாலங்கள், சாலை போக்குவரத்துக்கான தரக் கட்டுப்பாடு கள் மத்திய அரசினால்தான் செய்யப்பட்ட வேண்டியிருக்கிறது.

இன்றைக்கு சாலைகளிலே அதிகமான போக்குவரத்து இருப்பதன் காரணமாக, உள்நாட்டு போக்குவரத்து வாணியப் போக்குவரத்து பக்கிங்காங் கால்வாய், கூவம் ஆற்றைப் பயன் படுத்தி, படகு விடமுயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். காரணம் என்னவென்று சொன்னால், நெரிசல் இப்போது அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாக, அதைக் குறைக்க முடியும். ஆகவே, இன்றைக்கு இந்த கூவம், பக்கிங்காங் கால்வாயில் படகுகள் விடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு போக்குவரத்துத் துறைக்கு மோட்டார் வாகன வரியின் மூலம் ஆண்டுக்கு 60 கோடி ரூபாய் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. இந்த 60 கோடி ரூபாய் எந்த வகையிலும்

செலவு செய்யப்படாமல், இன்று அந்த 60 கோடி ரூபாய் ஒரு பொது நிதியில் சேர்த்து விட்டு, இதற்கு ஒரு குறைந்த தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்காரணமாக இன்றைக்கு சாலைப் போக்குவரத்துக்கு அதிகமாகச் செலவிட முடிய வில்லை. அதனால், வாகனங்கள் இன்றைக்கு செம்மையாக ஓட முடியவில்லை. அடிக்கடி இந்தப் பாதைகளில் வாகனங்கள் போவதால் அங்கேயுள்ள குண்டுகளிலும் குழிகளிலும் விழு வதின் காரணமாக பேரிங், கிர் பாக்ஸ், டயர்கள் இவைகள் எல்லாம் சேதமடைகிறது. இவையெல்லாம் பழு தடைவதற்கு காரணம் அரசாங்கம்தான், இந்தத் துறையில் கிடைக்கின்ற முழு தொகையையும் இந்தத் துறையில் செலவு செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வாகனங்களுக்கு ஏற்படு கின்ற சேதங்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கேட்டு வழக்கு மன்றத் திற்கு செல்லக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எனவே அரசாங்கமானது போக்குவரத்துத் துறையின் வாகன வரி என்ற முறையில் 60 கோடி ரூபாய் வருகிறது. இதை பொதுநிதியில் சேர்க்காமல், இந்த நிதியிலிருந்து சாலைகள், பாலங்கள், சாலைப் போக்குவரத்து இப்படிப்பட்ட காரியங் களுக்கு மட்டும் செலவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, சேலத்திற்கு நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தமிழ்நாடு மாக்னஸைட் நிறுவனத்தை திறப்பதற்கு வந்தார் கள். அப்போது கௌரிமேடு டேனிஷ்பேட் ரோட்டில் குடுவம்பட்டி வழியாகத்தான் சென்றார்கள். அப்போது அந்த ரோடு முழுவதும் புழுதி நிறைந்து புகைமண்டலமாக காட்சியளித்ததை நமது போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் கண்ணால் கண்டார்கள். முதலமைச்சர் அவர் கள் வருவதற்கு முன்பாகவே அந்த ரோட்டில் லாரிகள் மூலமாக தண்ணீர் தெளித்திருந்தும் கூட, அந்த ஏரியா முழுவதும் புழுதிமண்டலமாக காட்சி அளித்தது. அந்த வழியாக போனவர்களுடைய முகத்தில் எல்லாம் மண் பவுடர் பூசிய காட்சியை யாரும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த நிலையில் இருக்கின்ற கௌரி மேடு டானிஷ்பேட்டை ரோட்டை சீரமைத்து அங்கு மினி பஸ்-ம் விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, சேலம் பவானி வழியில் 1949-ல் பத்தே பத்து வண்டிகள் விடப்பட்டது. 49-லிருந்து 79 வரைக்கும் இரண்டு வண்டிகள்தான் இந்த ரூட்டில் அதிகப்படுத்தப்பட்டிருக் கிறது. கடந்த 30 ஆண்டுகளாக 12 வண்டிகள்தான் அங்கு போய்கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் அங்கு மக்கள் படுகின்ற

[1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

கஷ்டத்தைப்பற்றி அங்குள்ளவர்கள் என்னிடம் கோரிக்கையாக கொடுத்தார்கள். சம்பந்தப்பட்ட துறையிடம் அவற்றை சேர்த்து இருக்கிறேன். இப்போதுள்ள இந்த 12 வண்டிகள் போதாது, இந்த இடத்தில் மேலும் 6 அல்லது 7 வண்டிகள். அதிகமாக விடுவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

மேலும் முக்கியமாக இப்போது டீசல் கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரு நாளைக்கு 120, 160 லிட்டர் டீசல் வேண்டுமென்றால், 80, 90 லிட்டர் டீசல் தான் கிடைக் கிறது. இதன் காரணமாக இரண்டு அல்லது மூன்று முறை வண்டிகளை விட முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக இப்போது காலாண்டு வரியை உரிய காலத்தில் செலுத்த முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போதுள்ள காலாண்டு வரி இந்த மாதம் 24-ம் தேதியோடு செலுத்தியாக வேண்டும். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டத்தை உணர்ந்து 24-ந் தேதி என்றிருப்பதை 30 ஆம் தேதி வரை என்றுகாலத்தை நீட்டிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். டீசலைப் பற்றி சொல்லும்போது, அதைப்பற்றி உணவுத் துறை அமைச் சரிடம் தான் கேட்கவேண்டும் என்று சொன்னாலும் அமைச் சர்களுக்கு கூட்டுப்பொறுப்பு இருப்பதால், எப்படியாவது இதைப்பற்றி பேசி பஸ் தொழிலும் லாரி தொழிலும் நல்வாழ்வு பெற, அவை நசித்து விடாமல் இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, சரியான நேரத்தில் வரியை செலுத்துவதற்கு தகுந்த முறையில் வண்டிகளை ஒட்டு வதற்கு அவர்களுக்கு தேவைப்படும் டீசலை வழங்குவதற்கும் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது)

மேலும், குறிப்பாக நல்ல காரியங்களுக்குச் செல்லும்போது, ரயில்வே கேட் மூடியிருந்தால் அந்த நேரத்தை அபசகுனம் என்று நினைக்கிறோம். சேலம் நகரத்தைப் பொறுத்தளவில், காந்தி சிலைக்கு அருகே ஒரு மேம்பாலம் கட்டவேண்டும். இந்த இடத்தில் ரெயில்வே கேட் அடிக்கடி மூடப்பட்டுவிடுவதால் போக்குவரத்து அரை மணி நேரம் தடைபடுகிறது. ஆகவே சேலத்தில் காந்தி சிலை, சென்ட்ரல் தியேட்டர் இவைகளுக்கு அருகில் உடனடி யாக ஒரு மேம்பாலம் கட்டித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி நெடுஞ்சாலைத் துறை தலை மைப் பொறியாளர் அவர்களிடம் போய் கேட்டபோது, இது போன்று 20, 30 கோரிக்கைகள் வந்திருக்கின்றன, ஆனால் ஒவ்வொரு பாலத்திற்கும் 40 லட்சம், 50 லட்சம் தேவைப் படுகிறது என்று சொன்னார்கள். நமக்கு தேவை லட்சியங்கள் தானே தவிர லட்சங்கள் அல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

கிறேன். மக்களுக்கு தேவைப்படும் பாலங்களை அமைத்துக் கொடுத்தால்தான் மக்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். இப்படிப்பட்ட லட்சியங்களை நிறைவேற்றும்போது லட்சங்கள் குறுக்கிடக் கூடாது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது இத்துடன் முடித்து விடுங்கள்....

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : முக்கியமாக பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு எல்லா இடங்களிலும் செல்வதற்கு பஸ் பாஸ் வழங்க வேண்டும். அதற்கான அறிவிப்பை இப்போதே அறி விக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டு மல்ல, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பஸ்களில் செல்லும்போது, பாதுகாப்பு மிகவும் தேவைப்படுகிறது. அண்மையில் முருகையன் கொலையை நாம் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதுமட்டும் அல்ல, திடீரென்று சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ரத்தக் கொதிப்பு, மாரடைப்பு போன்றவை பாதிக்கும்போது, அவர்களுக்கு துணை இருக்கவேண்டும். ஆகவே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பஸ்களில் பேமிலியோடு செல்வதற்கு தகுந்த படி அரசு அனுமதிக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) மேலும்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பல தடவை மணி அடித்தும் நீங்கள் முடிக்க மாட்டேன் என்கிறீர்கள், ஒன்று என்னைப் பார்க்க வேண்டும், அல்லது நேரத்தைப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : இன்னும் ஒரு விஷயத்தை மட்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் எவ்வளவோ கேட்டுவிட்டீர்கள், இவ்வளவையும் அமைச்சர் அவர்கள் செய் தாலேபோதும்... முடியுங்கள்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : கோடை காலத்தில் பஸ் களில் செலவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அர சாங்கம் அரசு பஸ்கள் செல்கின்ற எல்லா வழித் தடங்களிலும் குளிர்சாதனம் பொருத்திய வண்டிகளை விடவேண்டும். பஸ்களில் குளிர்சாதனம் இல்லாமல் இருப்பதால், பலரும் குளிர்சாதனம் உள்ள ரயில்களில் பிரயாணம் செய்வதால், நம்முடைய பணம்

எல்லாம் மைய அரசிடம் போய் குவிந்து விடுகிறது. இந்தப் பணம் நம்முடைய மாநில அரசுக்கு வரக்கூடிய அளவில் எல்லாத் தடங்களிலும் குளிர்சாதனங்கள் உள்ள பஸ்களை விடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்புத் தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று மன்றத்தின்முன் மோட்டார் வண்டிகள், சாலைப் போக்குவரத்து சம்பந்தமான மானிய கோரிக்கைகள்மீது பார்வேட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மோட்டார் வண்டிகள் நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் கடந்த ஆண்டைவிட, இந்த ஆண்டு மிக நல்ல முறையில், நுணுக்க மாக, தீவிரமாக, நடைமுறையிலே இருக்கின்ற சிக்கல்களை, இருக்கின்ற பிரச்னைகளை அலசி ஆராய்ந்து செயல்படுத்தியதன் மூலம், அதிகாரிகளையும், நிர்வாக எந்திரத்தையும் முறையாக முடுக்கியதன் மூலம், 7 கார்ப்பரேஷன்களில் ஏறக்குறைய 6 கார்ப்பரேஷன்கள் லாபம் ஈட்டக்கூடிய நிலைக்கு வந்திருப்பது உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. தமிழக மக்களின் சார்பாக, நான் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் பாராட்டு தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இப்படி இங்கே நான் பாராட்டிப் பேசினாலும், இதிலே இன்னும் சைன்டிபிக் அப்ரோச் என்ற வகையிலும், ரேஷனேல் அப்ரோச் என்ற வகையிலும் விஞ்ஞான ரீதியான முறையிலே இதிலே இன்னும் கண்காணிக்கின்ற முறையிலே, அமைச்சர் அவர் களுக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய முறையில், Technical Cell to judge the standard of work குவாலிடி செல்ஸ் என்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசிலே இப்படி வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் தரக் கட்டுப்பாட்டைக் கண்காணிக்கின்றார்கள். அதேபோல், ஒரு குவாலிடி செல்சை ஏற்படுத்தி, தரக்கட்டுப்பாட்டு எந்திரத்தை நம் மாநிலத்திலும் அமைக்கவேண்டும். இது மிக அவசியம் என்பதை நான் மாண்பு மிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்திற்குப் பிறகு, கூறத் தேவையில்லை.

அதேபோல், இந்த நாட்டினுடைய நன்மைக்காகவும், நிர்வாகத்திற்கு பயன்படக்கூடிய அளவிலேயும் ஒரு ஆலோ சனைக் குழுவை, அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆலோசனை

சொல்லக்கூடிய வகையிலே அமைத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். என்ஜீனியரிங் டிப்பார்டுமென்டைப் பொறுத்தவரையில், ஆலோசனை சொல்வதற்காக ஒரு ரிடையர்ட் அதிகாரியைப் போடலாம். அதேபோல் மெக்கானிகல் சைடிற்கும், டெக்னிகல் சைடிற்கும் அதற்கான நிபுணர்களைப் போடலாம். அதேபோல், இன்னும் பொது மக்கள் பிரச்னை அணுகுவதற்கு பொது மக்கள் பிரதிநிதிகள், பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆகியவர்களை இந்த ஆலோசனைக் குழுவிலே வைத்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும். உதாரணமாக, இதிலே ஏதாவது சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, போராட்டம், ஊர்வலம் போன்றவை ஏற்படும்போது, அவர்களைச் சந்திக்கின்றது, அதேபோல் நிர்வாகத்திலே ஏதாவது ஏற்பட்டால், அவைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த ஆலோசனைக் குழு பயன்படும், அந்த வகையிலே இதை அமைத்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில் காம் போசிட் லாரி பர்மிட் கொடுப்பதை ராணுவத்திலே சேவைசெய்துவிட்டு வந்தவர்கள், தாழ்த்தப்பட்ட குடிமகன், இன்னும் சமுதாயத்திலே பிற்பட்ட குடிமகன் ஆகியோர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஸ் பேருந்துகளில் பிரயாணம் செய்யும்போது, சென்னை டு கன்னியாகுமரி பேருந்துகளில் பிரயாணம் செய்யும்போது, அதிலே ஸ்டாண்டிங் டிக்கட் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஏதோ அவசரத்திற்கு பஸ்ஸிலே போகக்கூடிய ஒரு நிலைமை வருமானாலும்கூட, இப்படி நீண்டநேரம் பிரயாணம் செய்யக்கூடியவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எனவே, எப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலை வந்தாலும், இப்படி ஸ்டாண்டிங் டிக்கட் கொடுப்பதை அறவே கண்டிப்பாக மாற்றவேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் 5 பஸ்கள் வைத்துக்கொள்வதற்காவது விடுங்கள் அல்லது 5 பசுக்கள் வைத்துக் கொள்வதற்காவது விடுங்கள் என்று ஆஸ்யமாகச் சொன்னார்கள். எங்கள் கட்சியின் நிலைமையும் அதேதான் என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு சோஷலிச பாதையிலே செயல்படப் போவதாகச் சொல்லி, அந்தக் கொள்கையிலே செயல்பட்டாலும்கூட, அவர்கள் சொன்னார்கள் ஒரு தனிப்பட்ட நபர் 10 பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று. நமது அரசு வந்ததற்குப் பின்னால், 5 பஸ்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் 7 பஸ்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது குழப்பமாக இருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. கந்தசாமி]

The situation is very liquid and ambiguous. It is the duty of the Government to make the point very clear and unambiguous, so that the business entrepreneurs may try to have a clear line of life in future ஆகவே, யாரும் கடன் வாங்க முடியவில்லை. 3 மாதத்தில் இந்த ரூட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால் என்ன செய்வது என்று பிரைவேட் என்டர்பிரீனர்ஸ் பார்க்கிறார்கள். (We are for socialism definitely) இந்த நிலை இருந்தாலும், சோஷலிசம் என்ற காட்ச்—வேர்டை வைத்துக்கொண்டு தேர்தலிலே அரசியல் கட்சிகள் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

நம்முடைய அரசைப் பொறுத்த அளவில் அரசியலுக்காக அடுத்த தேர்தலுக்காக ஒரு காரியத்தைச் செய்கிற அரசு இல்லை. இருக்கிற வரை நல்லதைச் செய்ய இருக்கிறோம் என்று முதல்வர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கும் அமைச்சர் பெருமக்கள் பத்து பஸ்களுக்கு இல்லையென்றாலும் குறைந்த பட்சம் ஐந்து பஸ்களாவது வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி இவ்வளவு காலத்திற்கு உரிமம் வழங்குகிறோம் என்று சொல்லி உரிமம் அளிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் மார்வாடியிடம் கடன் வாங்கி பஸ்ஸை நடத்துகிறவர்கள் ஓரளவுக்கு முறையோடு செயல்பட முடியும். மதுரையில் நடைமுறையில் பார்க்கிறேன். சில பிரைவேட் தொழிலதிபர்கள் பஸ் விட முன்வருகிறார்கள். சில பகுதிகளுக்கு பஸ் விட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. பி.ஆர்.சி. மானேஜிங் டைரக்டர், கலெக்டரிடம் மனுக் கொடுத்தால் பஸ் விட வேண்டிய தேவையில்லை, அதற்கு வேண்டிய எண்ணிக்கை இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். தீப்பற்றி எரியும் போது கிணறுவெட்டி எப்படி தீயணைப்பது ? வருகிற தனி நபர் உரிமையைப் பாதிக்கிற அளவுக்கு போட்டி போட வேண்டுமா ? பி.ஆர்.சி. போட்டி போட்டுக் கொண்டு யாருக்கும் உரிமம் கொடுக்காதே என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் ஓட்ட முடியாத இடத்தில் தனியார் ஓட்டுவதில் என்ன தவறு ?

Live and let live என்பதுதான் — democratic principle.

ரூரல் ரோட்சைப் பொறுத்த வரை 13 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கியிருப்பதாக அறிகிறேன். ஏறக் குறைய 30 அல்லது 40 கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். அரசின் திட்டம், முதல்வர் அவர்கள் திட்டம், காந்தியடிகளின் திட்டத்தை நடை முறைப்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.

When the villages live India lives என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இந்தியாவின் உயிரே, ஆத்மாவே கிராமங்களிலே இருக்கிறது என்பதுதான் அரசியல் தலைவர்கள், தேர்ந்த தேச பக்தர்கள் கருத்து, ஆத்மாவாக இருக்கும் கிராமங்களை அபிவிருத்தி அடையச் செய்ய வேண்டும். ரோடுகள் நாகரிகத்தை, கலாச்சாரத்தை, பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்கிற தேசிய சாதனம் என்பதை உணர வேண்டும். கிராமங்களுக்கு லிங்க் ரோட்ஸ் மிக அவசியம். ரூரல் ரோட்சை லோகல் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் நிர்வாகத்தின் மூலம் செயல்படுத்த முடியாது. பல ரோடுகளை பல லட்சம் ரூபாய்க்கு அமைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அரசே அவற்றை செயல்படுத்த முனைய வேண்டும். அதற்காக அரசு அதிகமாக நிதி ஒதுக்குவதோடு மாத்திரமல்லாமல் மத்திய அரசிடமும் மிகக் கடுமையாக வாதாடி, அவசியம் ஏற்பட்டால் போராடி நிதி வாங்க வேண்டும்.

மழையின்மைக்குக் காரணம், வறட்சிக்குக் காரணம் மரம் வெட்டப்படும் சூழ்நிலை என்று விஞ்ஞானிகளும் சொல்லுகிறார்கள், மெய்ஞ்ஞானிகளும் சொல்லுகிறார்கள். மரங்களை வளர்க்க 1954ஆம் ஆண்டில் வன மகோத்சவம் என்று ஸ்ரீபிரகாசா அவர்கள் கவர்னராக இருந்தபோது ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் மரங்கள் குறைந்து கொண்டே வருவதைத்தான் பார்க்கிறோம். ஏறக் குறைய ஒரு லட்சம் கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள ரோடுகள் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதாக அறிகிறோம். ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு 10 மரங்களை வைத்தால் பத்து லட்சம் மரங்களை ஏற்படுத்திவிட முடியும். டார்கெட் பிக்ஸ் பண்ணி மரங்களை வளர்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை ஆண்டிப்பட்டி தொகுதி என்று சொல்லுகிற போது ஆண்டவனால் கூட கைவிடப்பட்ட பகுதி என்று கூறுவார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகிற போது கூட அங்கு நாகரிகமே பரவவில்லை என்று சொன்னார்கள். அ.தி.மு.க. கட்சி அமைப்பாளர் வந்திருக்கிறார். அவருடைய மகன் 12 வயது. டவுன் தெரியாது. கம்பம் எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியாது. தேனிக்கு வந்தது இல்லை. 25 மைல் தூரத்திலுள்ள முனிசிபல் டவுனை வந்து பார்த்ததில்லை. ஒரு அமைப்பாளர் குடும்பமே இந்த நிலையில் இருக்கிறது என்றால் மற்றவர்கள் நிலை என்ன என்று பார்க்கவேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. கந்தசாமி]

போக்குவரத்துக்கு ரோடு வசதி இல்லாமல் அந்தப் பகுதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசு அதிலே தனிக் கவனம் செலுத்தி அந்தப் பகுதியில் ரோடு வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக கொடு மலைக்குண்டு கோம்பைத் துணிக்கு இடையே வைகை ஓடுகிறது. அதிலே பாலம் கட்டி ரோடு போட வேண்டும். சென்ற ஆண்டே இதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். ஓடும் வைகையாற்றிலே மாண்புமிகு குடிநீர் அமைச்சர் அவர்கள் வந்த போது நாங்களெல்லாம் விழுந்து விட்டோம்.

(பிற்பகல் 12-10)

ஆறு அடித்துக் கொண்டு போய் விட்டது. ஏறக்குறைய 20 எஞ்சினியர்களும் அமைச்சர் உள்பட, நான் உள்பட அன்றைக்கு தப்பினோம். அது புராவிடன்ஷியல் எஸ்கேப் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மயிலாடும் பாறையிலிருந்து எம். கல்லுப் பட்டிக்கும் பேருந்துகள் விட வேண்டும். இண்டர் டிஸ்ட்ரிக்ட்டை சேர்க்கக் கூடிய பகுதிகள், இந்த இரண்டு ரூட்களும் முக்கிய மானவை. ஆகவே அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏ.டி.இ.-யிலிருந்து டி.இ. புரமோஷன் கிடைப்பது 15 ஆண்டு கள் ஆகியும் கிடைக்காமல் இருக்கிறது, ஸ்டாக்னேட் ஆகி யிருக்கிறது. டுவாட் போர்டிலே 5, 6 ஆண்டுகள் ஆனதும் அவர்களுக்குப் புரமோஷன் கிடைக்கிறது. ஆனால் இந்தத் துறையிலே மட்டும் மந்த நிலை இருப்பது ஏன்? எப்படி அவர் களுக்கு இன்சன்டிவ் இருக்கும்? ஆகவே மற்றவர்களுக்கு இருப் பதைப் போலவே இவர்களுக்கும் புரமோஷன் கொடுப்பதற்கு வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும். தவறு செய்கிறவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுங்கள், நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம். அதற்காக அவர்கள் சோர்வடைகிறார்கள் என்று அறிக்கை கொடுத்தால் அது தவறானதுதான், வேதனை தரத்தக்கதுதான்.

அடுத்தபடியாக, எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு உதவியாக வருகிற ஒரு அட்டன்டன்ட்டுக்கும் பஸ் பாஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டும், பத்திரிகைகாரரர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் செய்திகளைச் சேகரிக்க வேண்டும், அத்தியாவசியமானது அது, அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள் கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 17

திரு. கோ. ரகோத்தமன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்திலே போக்குவரத்து, சாலைகள், பாலங்கள் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக தங்களுக்கும் இந்த மாமன்றத் திற்கும் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி ஏற்பட்டு இரண் டாண்டுக் காலத்திற்குள் நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறையைச் சேர்ந்த அமைச்சர் அவர்களும் அந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் செம்மையாகச் செயல்பட்டதன் காரணமாக நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய அரசுப் போக்கு வரத்துத் துறையைச் சேர்ந்த 7 போக்குவரத்துக் கழகங்களின் மூலமாக பல கோடி ரூபாய் லாபம் வரக்கூடிய அளவிற்கு இருக் கிறது என்றால் நம்முடைய போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரின் இடையறாத உழைப்பின் காரணமாகவும் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் நல்ல முறையிலே செயல்பட்டதன் காரணமாக இந்த அரசுக்குப் பல கோடி ரூபாய் லாபம் ஈட்டக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள பல குக்கிராமங் களை இணைக்கும் வகையில் 6 மினி பஸ் ரூட்களை இந்த அரசு வழங்கியுள்ளது. ஒன்று, திருக்கோவிலூர்-டு-கல்பட்டு வழி புத்தூர்-திருக்கோவிலூர், அரகண்டநல்லூர், கொல்லூர், புத்தூர், மேலக் குண்டூர், கீழக் குண்டூர், பரனூர், காகுப்பம், வீரசோழ புரம், ஆற்காடு, கூடலூர், ஆய்ந்தூர், மாம்பழப்பட்டு, கல்பட்டு வழியாக ஒரு ரூட். இரண்டாவதாக திருக்கோவிலூர்-டு-அனந்த புரம் வழி ஆலம்பாடி, சித்தாதூர், கண்டாச்சிபுரம், நல்லா பாளையம், கடையம், கருவாச்சி, சி.என். பாளையம், பனை மலைப் பேட்டை, அனந்தபுரம், மூன்றாவதாக திருக்கோவிலூர் -டு-தேவனூர், வழி நாயனூர் அரசங்குப்பம், கிருஷ்ணாபுரம், ஆதிச்சனூர், வரபாண்டி, ஒட்டம்பட்டு, அருணாபுரம், வீராச்சி புரம், புதுப்பாளையம், கண்டாச்சிபுரம், நான்காவதாக மல்லிகைப் பட்டு-டு-அனந்தபுரம், வழி கோழிபட்டு, பள்ளியந்தூர், அரிய லூர், கச்சனூர், புதூர், அத்தியூர், திருக்கை, அமைந்தபுரம், அடங்குளம், கொசப்பாளையம், அன்னியூர், பனலைப்பேட்டை, அனந்தபுரம், ஐந்தாவதாக கனக்கங்குப்பம்-டு-முகையூர், வழி கனக்கம்குப்பம், கல்லேரி, அனந்தபுரம், அள்ளியூர், சங்கீத மங்கலம், அத்தியூர், திருக்கை, ஒதியத்தூர், மேல்வாழை, ஒடுவன்குப்பம், இருதயபுரம், முகையூர், இவைகளை எல்லாம் இரண்டு ஆண்டுகளில் திட்டமிட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 6 பஸ் ரூட்களையும் செயல்படுத்த ஒன்றிரண்டு மாதங் களில் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றும் சிற்றுந்துகளை விட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலந்தல்காங்கேனூர் -டு- மணலூர்பேட்டை இடையில் சோண நதியின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டவேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டு கரும்பு செஸ் நிதியிலிருந்து 5 லட்ச ரூபாய

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கோ. ரகோத்தமன்]

செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டு அதற்கு மதிப்பீடு எல்லாம் தயார் செய்யப்பட்டு அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது, அதை உடனடியாக நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதை நிறைவேற்றித்தந்தால் மூங்கில்துறைப் பட்டு-மணலூர்பேட்டை தார் சாலை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதனால் அரசு செய்த செலவுத் தொகையையும் ஈடுகட்டும் முறையில் இந்தப் பாலத்தை அமைத்தால் தான் அரசு செலவு செய்த 11 இலட்சம் ரூபாய் தொகையும் நல்லதொரு பயனை அடைய ஏதுவாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் காரணை, புரவடை, சித்தேரிப்பட்டு ஆகிய இடங்களில் சுமார் 10,000 மக்கள் தொகை இருக்கிறது. அந்த மக்கள் பம்பை நதி என்ற நதியால் சூழப்பட்டு, வெள்ளக்காலத்திலும், மற்றக் காலங்களிலும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். பேறு காலங்களில் பெண்களை அழைத்துச் செல்ல முடியாத நிலையில் அது அடைபட்டு இருக்கிறது. ரூரல் ஒர்க்ஸ் மூலமாக சுமார் நான்கு இலட்சம் ரூபாயில் ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. அது அரசின் ஆய்வில் உள்ளது. அதில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மணலூர்பேட்டையிலிருந்து தியாகதுருகம் சாலையில் பொன்னை நதியில் பாலம் அமைக்க வேண்டுமென்று நீண்ட நாட்களாகக் கோரிக்கை விடப்பட்டுள்ளது. அதையும் அரசு நடத்தித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் மாணங்கியூர், பையூர், சேத்தூர், கொங்கராயனூர் ஆகிய நான்கு கிராமங்களும் வடபுறத்தில் பெண்ணை நதியும், தென்புறத்தில் கோரையாறும் இருந்து அது ஒரு தீவுத் திடலைப்போலக் காட்சியளிக்கிறது. அங்கே சுமார் 15,000 ஜனத் தொகை இருக்கிறது. அந்த மக்கள் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். வெள்ள நிவாரணத் தலைமை பொறியாளர் கடந்த மாதம் விசிட் செய்து பார்வையிட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதையும் நடத்தித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதி பற்றி பெரியார் போக்குவரத்து மேனேஜிங் டைரக்டர் அவர்களிடமும், மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களிடமும் பல கோரிக்கைகளைக் கொடுத்திருக்கிறேன். திருக்கோவிலூரிலிருந்து விழுப்புரத்திற்கும், திருக்கோவிலூரிலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கும், பஸ் விட வேண்டும்.

விழுப்புரத்திலிருந்து முகையூருக்கு டவுன் பஸ் விட வேண்டும். விழுப்புரத்திலிருந்து கண்டாச்சிபுரத்திற்கு செல்லும் பொழுது அன்னியூர், அனந்தபுரம் சாலைகளில் இடைஞ்சல் ஏற்பட்டு போக்குவரத்து சரியாகச் செல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது. திருவிழாக் காலங்கள், மற்றும் திருமண நேரங்களில் மக்கள் இதனால் மிகவும் அல்லல் படுகிறார்கள். அந்த வழித் தடத்தில் செல்லும் வண்டிகளில் 100 பேர், 150 பேர் பயணிகள் என்று ஏற்றிச்செல்லும் நெருக்கடியான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் திருக்கோயிலூரிலிருந்து விழுப்புரத்திற்கு வாங்கும் கட்டணத்தை, அதே கட்டணத்தை திருக்கோயிலூரிலிருந்து மாம்பழப்பட்டுக்கும், அதாவது அருகில் இருக்கின்ற இடத்திற்கும் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதுபற்றி ஆர். டி ஓ., மற்றும் பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஏதாவது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்குத் தயாராக இல்லாமல் இருக்கிறாரகள்.

எனவே மீண்டும் சொல்கிறேன், விழுப்புரத்திலிருந்து முகையூருக்கு ஒரு டவுன் பஸ் விட வேண்டும். விழுப்புரத்திலிருந்து கண்டாச்சிபுரத்திற்கு ஒரு டவுன் பஸ் விட வேண்டும். இந்த பஸ் சூரப்பட்டு, அனந்தப்புரம் அன்னியூர், பனைமலைப்பேட்டை வழியாக விடப்பட வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது) இவைகளையெல்லாம் அரசு எடுத்து நடத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.,

திரு. க. நாச்சிமுத்து : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள் நிர்வாகம், சாலைகளும் பாலங்களும் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பளித்த துணைத் தலைவரவர்களுக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாலைகள், பாலங்களைப் பொறுத்தமட்டில், சாலைகள் மேம்பாட்டிற்காக இந்த அரசு வேண்டிய அளவு நிதி ஒதுக்கியிருந்தாலும், இன்னும் கிராமங்களில் சாலைகள் மேம்பாடு அடையவில்லை என்பதால் மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி இன்னும் அதிக நிதி கேட்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்காகக் கிராமங்களில் போராட்டங்களை வேண்டுமானாலும் நடத்துவதற்கு நாம் தயாராக இருக்க வேண்டும். அப்படிப் போராடியும் வாங்கலாம்.

சாலைகள் பராமரிப்பில் கிராமங்களில் இன்னும் நல்ல முன்னேற்றம் அடையவில்லை, கிராமங்களை அடிப்படையாக கொண்டு அமைந்திருக்கின்ற நம்முடைய புரட்சித் தலைவரவர்களின் அரசு, கிராமச் சாலைகளுக்கு முதலிடம் கொடுத்து கிராமச் சாலைகளைச் சீர்படுத்த வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. க. நாச்சிமுத்து]

என்னுடைய தொகுதியில் காங்கேயத்திலிருந்து பல்லடம் மெயின் ரோட்டில் அவினாசிப்பாளையத்திற்கும், பொங்கலூருக்கும் இடையில் வேலாயுதம்பாளையம், தொட்டிபாளையம், ஓடக்கல் பாளையம், சொக்கம் பாளையம், கரைப்பாளையம், ருக்ராவதி, ஜோதியம் பட்டி, சேடபாளையம் ஆகிய கிராமங்கள் வழியாக குண்டடத்திற்கு ரோடு வசதி இல்லை. இதனால் போக்குவரத்துக்கு மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, அந்த ரோட்டை, கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்து ரோடு போட்டு, போக்குவரத்து வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாராபுரத்திலிருந்து பெரியபட்டி வழியில் கன்னிப்பாளையம் முதல் குமாரபாளையம் வரையில் சாலை சரியாக இல்லை. அந்தச் சாலையைச் சீர்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாராபுரம் தாலூக்காவைச் சேர்ந்த குண்டடத்திலிருந்து பொன்னாவரம் வரையில் உள்ள சாலையில் பெல்லம்பட்டிக்கும் மருதூருக்கும் இடையில் உப்பாறு என்ற ஆறு இருக்கிறது. இதனால் இரண்டு பக்கங்களிலும் உள்ள மக்கள் 10, 12 கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் பஸ் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த உப்பாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20.)

கிராமத்திலேயிருக்கிற மாணவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால், கிராமத்திலே இருக்கின்றவர்கள் டவுனில் படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் வசதியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். உடனடியாக கிராமத்திலே இருக்கிற மாணவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் இலவசமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் தாராபுரம் தாலூக்காவில் பல டவுன் பஸ்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். அந்த பஸ் வசதிகளை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். கோவை

மாவட்டத்தில் சி. டி. சி. நல்ல முறையில் ஓடுகிறது. அதிகமாக இலாபம் கொடுக்கிறார்கள். திருப்பூர் தாராபுரம் பகுதியிலே உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து தர வேண்டு மென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உடனடியாக வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பல்லடம் பேரூராட்சிக்கு கிராமத்திலேயிருந்து வர அதிக வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.. (மணியடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: போதும். இதற்கு பின்பு பேசுகிற உறுப்பினர்கள் ஏதாவது, தொகுதி பற்றி 2, 3. நிமிடத்தில் பேசுகிறேன் என்று சொன்னால், பேசுங்கள். இல்லா விட்டால், அமைச்சரைக் கூப்பிடுவேன், பேசுவதற்கு.

திரு. பொ. சிகாமணி: இன்றையதினம் போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாமென்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக, குளுகுளு வசதி கொண்ட பேருந்துகளை அதிகமாக விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அந்தப் பேருந்துகளிலே டெலிவிஷன் போன்ற வசதிகளை செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தமிழக அரசின் எல்லா போக்குவரத்து கழகங்களும் தமிழக அரசின் திறமையால், நிர்வாகத் திறமையால் இன்று லாபகரமாக நடத்தப்படுகிற காரணத்தால், எல்லாப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் ஒரே சீரான வகையில் போனஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகத்துடன் சோர்வில்லாமல் வேலை செய்கின்ற தன்மையிலே அவர்களுக்கு இரவு நேரத்திலே டீ, பன் போன்ற வசதிகளை செய்து தருவதோடு, எல்லா கழகங்களிலும், இந்த வசதிகளை அளிக்க முயற்சி செய்யவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்துக் கழகங்களைப் பற்றி ஒன்றை, வேண்டு கோளாக விடுகிறேன். எல்லாப் போக்குவரத்து தொழிலாளர் கள் எல்லோருக்கும் அதிகபட்ச சீரான போனஸ் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று முதலிலே குறிப்பிட்டேன். இன்று, போக்கு வரத்துக் கழகங்கள் இலாப நிலையிலே இருக்கிற காரணத்தாலே தொழிலாளகர்ளுக்கு வீட்டு வசதி திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் களுக்குக் குறைந்த வட்டி விகிதத்தில் சலுகை அளித்து, வசதி செய்து தரவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. பொ. சிகாமணி]

சென்னையில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் சலுகை தரப்பட்டதைப் போல், கிராமப்புறங்களிலே படிக்கும் மாணவர்களுக்கு பஸ் பாஸ் வசதி செய்து தரவேண்டும் எனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சென்னை—திருவனந்தபுரம் குளுகுளு பேருந்தில், கூட்டம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால், குறைந்தது 2 பைசா வீதம் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இக்கழகங்களில், 240 நாட்களுக்கு மேல் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன.

தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இலவச உல்லாச பயண வசதி செய்து தரவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சென்னையிலே, ஸ்கூட்டர் ஓட்டுபவர்களுக்கு கர்நாடக மாநிலத்திலே இருப்பதைப் போல், ''ஹெல்மெட்'' வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன.

*திரு. என். பெருமாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. போக்குவரத்து மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு எனது வரகூர் தொகுதியின் சார்பிலும், என் சார்பிலும், நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தியாவைப் போன்று, வளரும் நாடுகளுக்கு போக்குவரத்து உயிர் நாடியாகும். நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட 7 போக்குவரத்துக் கழகங்களும் செவ்வனே செயலாற்றி வருகின்றன. மக்கள் மனம் மகிழ்ந்து போற்றும் வகையில் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சி ஏழை, எளிய மக்களுக்குச் சிரமம் இன்றி சென்று வர போக்குவரத்துக்களை அதிகரித்துள்ளது. மேலும், விரைவுப் பேருந்துகளில் கட்டணங்களைக் குறைத்து இருப்பதன் மூலம். புரட்சித் தலைவரை மக்கள் அனைவரும் பாராட்டுகின்றனர்.

இது நாள் வரை ஏழை, எளிய மக்கள் விரைவுப் பேருந்துகளில் கால் எடுத்துக் கூட வைக்க முடியாத நிலைமை மாறி, எல்லோரும் பயணம் செய்யும் வண்ணம் செய்தமைக்காக ஏழை எளிய மக்கள் நமது புரட்சித் தலைவரையும், கழக அரசையும் பாராட்டி வருகின்றனர்.

என்னுடைய தொகுதியில் சாலைப் போக்குவரத்துகளின்றி மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகின்றார்கள்.

ஆலத்தூர் கேட்டிலிருந்து அரியலூர் செல்லும் பாதையில் தனியார் பஸ்களும், சி. ஆர். சி. பஸ்களும் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அந்தச் சாலையில் பல உயிர்களை இறையாக்கிய மருதையாறு சென்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பாலத்தில் ஒரு அணை கட்ட வேண்டும் என்று பல முறை எனது தொகுதி மக்கள் முனபிருந்த அரசிடம் எடுத்துச் சொல்லியும் கேட்பாரற்று கிடந்து வருகிறது.

இது குறித்து நமது கழக அரசு துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து நமது போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் பின்தங்கிய எனது தொகுதி மக்களின் அவதியை இப்பாலத்தை கட்டியும், தார் ரோடு போட்டும் போக்குவரத்தை சீர் செய்யும்படி அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், 1962-ஆம் ஆண்டிலிருந்து திட்டக்குடி, சீகூர் பார்டர் நடுவில் வெள்ளாறு ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியான ஆடுதுறை அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த பல ஊர்களிலிருந்தும் பள்ளி மாணவ மாணவிகள் படித்து வருகின்றனர். மழைக் காலங்களில் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடும் காலங்களில் சுமார் 30 மைல் தூரம் சுற்றி வந்து பள்ளியைச் சேரும் அவல நிலை ஏற்படுகின்றது.

மேலும் புதிதாக இவ்வாற்றில் பாலம் கட்டுவதால், தென் ஆற்காடு மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டம் ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களையும் இணைத்த பெருமை நமது கழக அரசுக்கு கிட்டும் என்றும், பொது மக்களின் சௌகரியங்களுக்கும் உடனடியாக பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

இன்னும் கொஞ்சம்தான. மேலும் சீகூர்பார்டரிலிருந்து சென்னை தேசீய நெடுஞ்சாலை வரை சாலைகள் மிகவும் குறுகலாக இருப்பதால் எரையூர் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு சர்க்கரை ஆலைக்கு கரும்பு ஏற்றி வரும் வண்டிகளும், எதிரிலே செல்லும் இதர வாகனங்களும் செல்ல வழி இல்லாததால் இந்த சாலையில் பல முறை விபத்துக்களும், உயிர் சேதங்களும் ஆகியுள்ளன என்பதை சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்தச் சாலையை அகலப்படுத்தி போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேற்கொண்டு சுதந்தரம் பெற்று 31 ஆண்டு காலமாக குக் கிராமங்கள் அதிகம் இருப்பதால், ஊராட்சி ஒன்றிய மையங் களுக்கு அவசரமாக செல்வதென்றாலும், சுமார் 25 கிலோ மீட்டர் சுற்றித்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது எனவே, இதனை இணைக்கும் வகையில் திருச்சியிலிருந்து சீகூர் பார்டர் வழியாக பாடாலூர், பெரம்பலூர், குன்னம்வேப்பூர், ஓலைப்பாடி, வயலப்பாடி, சீகூர் பார்டர் வரை புதிதாக பஸ் விடும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: போதும். நிறுத் திக் கொள்ளுங்கள். திரு. சீனிவாச ரெட்டியார் அவர்கள் பேசட்டும்.

*திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்: சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சாலைகள், பாலங்கள் போக்கு வரத்து மானியத்தின் மீது பேச அனுமதித்ததற்கு நன்றி கூறி என் தொகுதியில் உள்ள குறைபாடுகளை தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். திருச்சியிலிருந்து கரூர் செல்லும் நெடுஞ் சாலை குறுகிய பாதையாக இருப்பதால் அதனை விரிவு படுத்தி அகலமாக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த அரசிடம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் சில இடங்களில் வளைவு பாதை கள் மிக மோசமாக இருக்கின்றன. அவைகளைச் செப்பனிட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்லாமல் லாலாப் பேட்டையில் ரயில்வே லைனுக்கு மேல் மேம்பாலம் ஒன்று கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து திம்மாச்சிபுரம் கிழக்கு—குளித்தலைக்கு மேற்கே உள்ள பாலம் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது—அது மிகவும் குறுகியதாக இருப்பதால் அதையும் அகலப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டவாய்த்தலையில் உள்ள பாலத்தில் அடிக்கடி லாரிகள் கவிழுகின்றன. விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன. இருபக்கமும் கோவில் கள் உள்ளன. பாலத்தை மாற்றி நேராக கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கட்டளை மேட்டு வாய்க்கால் பாலங்களில் 1933-ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்ட பாலம் இது. அந்தப் பாலங்கள் அகலம் இல்லாது குறுகியிருப்பதால் கிராமப்புறங்களுக்கு பஸ்கள் விட முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதை அகலப்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. போ. எ. சீனிவாசரெட்டியார்] [1979 ஏப்ரல் 17
(பிற்பகல் 12-30)

அடுத்து, திருச்சியில் இருந்து சினனப்பனியூர், தேசிய மங்கலம் வழியாக குளித்தலைக்கு பஸ் விட வேண்டும். திருச்சியில் இருந்து சின்னப்பனியூர், தேசியமங்கலம் வழியாக கீரனூர் பாளையம் கருருக்கு பஸ் விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய பகுதியில்—திருச்சியில் நெடுஞ்சாலை தலைமைப் பொறியாளர் டிவிஷன் இன்ஜினியர் அலுவலகம் இல்லை. அது புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் இருககிறது. ஆகவே, திருச்சியில் தலைமைப் பொறியாளர் டிவிஷன் இன்ஜினியர் ஆபீஸ் இருக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

15—4—1979 அன்று மாலை 5 மணிக்கு பட்டவாய்த்தலையில் இருந்து திருச்சிக்குப் போகும் பஸ்ஸில் சென்றேன். அந்த பஸ் எண். டி. எம். என். 4118. சோழன் போக்குவரத்துக் சழக பஸ். அந்த பஸ்ஸில் அதிகமான பயணிகளை ஏற்றிச் சென்றார்கள். அதிலே நானும் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று இருந்தும் நின்று கொண்டே பயணம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. இந்த நிலையைத் தடுக்க வேண்டும். பி.டி.சி. பஸ்களில் எம். எல். ஏ-க்களுக்கு என்று சீட்டு ஒதுக்கி இருப்பது போல சேரன், பாண்டியன், சோழன் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் இடம் ஒதுக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களில் சாலைகள் இரண்டு ஆண்டுகாலமாக செப்பனிடப்படவில்லை. அதுவும் வெள்ளம் வநததால் அந்தப் பாதைகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அந்தப் பாதைகள் செப்பனிடப்பட வேண்டும். அதே நேரத்தில் சாலைகளுக்கு தார் போடவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மணப்பாறைப் பகுதியில் சமுத்திரம் அருகே பாலம் ஒன்று கட்ட வேண்டும். அது இரண்டாண்டு காலமாக பேசி இருக்கிறேன்., செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. அவசியம் அந்தப் பாலத்தைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரயில்வே ஸடேஷன் அந்த ஒரு வழியாகத்தான் மக்கள் போகமுடியும் என்பதால் மழை பெய்து வெள்ளம் வந்துவிட்டால் அந்தப் பக்கம் போக முடியவில்லை. ஆகவே, அவசியம் அந்தப் பாலத்தைக் கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குளித்தலை—காவேரி பாலம் திறக்கும்போது அதற்கு லைட் போடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடம் கடிதம் மூலமாக எழுதிக் கொடுத்து இருக்கிறேன். அது லைட் போடாமல் திறப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து

அந்தப் பாலத்திற்கு லைட் வசதி செய்துத்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முசிரிக்கும்-குளித்தலைக்கு இடையே மக்கள் அந்தப் பாலம் வழியாகத்தான் போகவேண்டும் என்பதால் லைட் வசதி அவசியம் தேவை.

குளித்தலைக்கும் கன்னியாகுமரிக்கும் இடையே விரைவுப் பேருந்து விடவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், குளித்தலை-முசிரியிடையே உள்ள காவேரி பாலத்திற்கு காமராஜர் பெயர் வைக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது)

*திரு க. இரா. சின்னராசு: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று பேசுகையில் என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

போக்குவரத்துத் துறையில் நமது ஆட்சி ஏற்பட்டபிறகு நல்ல மாற்றங்கள் செய்து, நல்ல லாபகரமான நிலைக்கு வந்து இருப்பது பாராட்டி, வரவேற்கத்தக்கதொன்றாகும். அந்த அடிப்படை யில் பாராட்டி, என் தொகுதி சார்பில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தருமபுரி மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டம், அங்கே கிராமப் புறங்களுக்கு சரியான முறையில் சாலை வசதி இல்லாத காரணத்தால், கிருஷ்ணகிரி ஒரு நகராட்சிப் பகுதியாக இருப்பதால் பல கிராமங்களிலிருந்து அங்கே வருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கிற வகையில் சில இணைப்புச் சாலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதாவது கிருஷ்ணகிரி நீர்த் தேக்கத்தில் இருந்து சோக்காடி, மோரமோடுகு வரையில் சாலை அமைத்து , பஸ் போக்குவரதது விட வேணடும். அதேபோல், கிருஷ்ணகிரியில் இருந்து கண்ணம்பல்லி கோயில் பெரிய மலைக் கோவில் வெலம்பட்டிக்கு சாலை அமைத்து பேருந்து விட வேண்டும். என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிருஷ்ணகிரி பெங்களூர் போகிற சாலையில் குருபரபள்ளி, எண்ணேகோல், புதூர் பாலிகானூர், பெல்லம்பள்ளி வழியாக ராயக்கோட்டை ரோடு இணைப்புப்பாதை ஏற்படுத்தி,—அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேட்க வேண்டும், அந்த வழியில் பெண்ணையாறு குறுக்கே வருகிறது. அதற்கு பாலம் கட்டி

பேருந்து விட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி செய்து கொடுத்தால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு நல்ல வசதி ஏற்படும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரில் வரும் லாரிகளைவண்டிகளை சோதனைச் செய்கிறோம் என்று சார்ஜென்டுகள் டிரைவர்களை மிரட்டி ஒன்றும் தவறு இல்லை என்றாலும் ஏதாவது லஞ்சம் பெறுவதற்காக நிறுத்துகிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே, போன அரசு ஒரு சட்டத்தைப் போட்டு இருந்தார்கள். இரவு 8 மணிக்கு மேல் லாரிகளை நிறுத்தி சோதனை போடக் கூடாது. காலை 6 மணி வரை லாரிகளை நிறுத்தக் கூடாது என்று உத்தரவிட்டிருந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் உத்தரவு போட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்து தனியார் பஸ்களிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் அரசுத் துறையில் குடும்பநல நிதி ரூபாய் பத்தாயிரம் என்று இருப்பது போல் தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த வண்டி உரிமையாளர்கள் 3 மாதத்திற்கு ஒரு முறை வரி கொடுக்கின்ற போது இந்த குடும்பநல நிதிக்கும் அவர்கள் ஒரு பங்குத் தொகையைக் கட்ட வேண்டும் என்று அரசு ஆணையிட்டு அதன்படி 10 ஆயிரம் ரூபாய் தொழிலாளர்களுக்கு சேர வேண்டிய வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரசுப் பேருந்துகளில் தொழிலாளர்கள் பணி புரிகின்ற போது 25 பைசா, 50 பைசா தவறிவிடுகின்ற போது உடனடியாக அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுகிறார்கள். அந்த முறையை மாற்றி அவர்களுக்கு நிர்வாகத்தில் வேறு வகையிலே பனிஷ்மெண்ட் கொடுத்து அவர்களைப் பணியிலே தொடர்ந்து இருக்க அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

அடுத்து எண்ணூரில் ஒரு மீன் பிடிக்கும் துறைமுகம் ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு உத்தரவிட்டுள்ளதாக நான் அறிகிறேன். உடனடியாக அந்த மீன் பிடிக்கும் துறைமுகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த்து மாரண்டஹள்ளி—டு—காரிமங்கலம் இடையில் உள்ள திருடன் பள்ளத்திற்கு ஒரு பாலம் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டு இந்த வாய்ப்பைத் தந்த தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு பட்ட அரிய கருத்துக்களையும், அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டிய ஆலோசனைகளையும், மக்களின் உடனடித் தேவை களைப் பற்றியும், எங்கெங்கு நிர்வாகம் செம்மையாவதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பது பற்றி பல்வேறு அரிய கருத்துக்களையும், ஆலோசனைகளை யும் நல்கி இருக்கின்றார்கள்.

அத்தோடு வேறு சில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பேச வாய்ப்பினைப் பெறாமல் போய்விட்டாலும், அவர்கள் நேரடி யாக என்னிடம் பல முறை வேண்டுகோள்களாகக் கொடுத்தும் பல கோரிக்கைகளை எழுப்பி இருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் மிக கவனத்துடன் ஆய்ந்து விரைவிலே நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்கு அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்கும் என்பதனை முதற்கண் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மு. அம்பிகாபதி அவர்கள் சித்தமல்லி கோரையாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் வேண்டும் என்றும் மாண்புமிகு திரு. லத்தீப் அவர்கள் பாலாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் வேண்டும் என்றும் மாண்புமிகு திரு. கந்தசாமி அவர்கள் தோம்பைத்துண்டு பகுதியின் அருகே ஒரு பாலம் வேண்டும் என்றும் மாண்புமிகு திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் தமிழ்நாடு மேக்னசைட் கார்ப்பரேஷன் வழிச்சாலை உடனடியாக தார்ச்சாலையாக மாற்றப்பட வேண்டும் என்றும் இது போன்ற பல கோரிக்கைகளை அவர்களும் மற்ற பல உறுப்பினர்களும் கூறினார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்து ஆய்ந்து விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க அரசு முயற்சிகளை மேற் கொள்ளும் என்பதனை முதற்கண் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட் டிருக்கிறேன்.

மோட்டார் வாகன மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்த வரைக்கும் பல்வேறு கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். பவானி சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. சௌந்திரராஜன் அவர்கள் பேசுகின்ற போது மோட்டார் வாகனத் துறையிலே உள்ள மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களுக்கு உயர் பதவிகள் தருவதிலே முன்னுரிமை வழங்கப்பட்டது பற்றிக் குறிப்பிட்டு அது சிறந்ததொரு நடவடிக்கை எனக் கூடக்

[திரு. சி. பொன்னையன்] 1979 ஏப்ரல் 17]

கூறினார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டமன்றக் கூட்டத் தொடரின் ஆரம்பத்தில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் போது மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கூறினார்கள். மோட்டார் வெகிக்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும், சூப்பிரண்டுகளுக்கும் 1:1 என்ற அளவில் இதுவரை கொடுக்கப் பட்டுவந்த பதவி உயர்வு 4:1 என்று மாற்றப்பட்டதில் மோட்டார் வாகன இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு சலுகை வழங்கப்பட்டது என்றும் ஏறத்தாழ 150-க்கு மேற்பட்டவர்களிடமிருந்து பெரும் பணம் வசூலித்துக் கொடுத்த பிறகு இந்தச் சலுகையைப் பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்றும் அணு அளவும் ஆதாரமற்ற முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பான வகையிலே புழுதிவாரி தூற்றுகின்ற வகையிலே குற்றச்சாட்டுகளைக் கூறியிருக்கின்றார்கள். அதற்கு நான் பதிலிறுக்க வேண்டியது என்னுடைய கடமை எனக் கருதுகிறேன். இந்தப் பதவி உயர்வு முடிவு இந்த ஆட்சிக் காலத்தில் செய்யப்பட்டது போலும் அன்றையதினம் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின் போது அவையிலே மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் கூறினார்கள். ஆதாரம் இன்றி, ஆய்வு நடத்தாமல், புழுதி வாரி இறைப்பது போல் ஏதேனும் ஒரு வீணான குற்றச்சாட்டைக் கூற வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அது கூறப்பட்டிருக்கிறது என நான் கருதுகிறேன்

(பிற்பகல் 12-40)

அவசரத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், நிதான ஆய்விற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருப்பாரேயானால், இப்படி ஒரு பொறுப்புள்ள எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அன்று கூறியிருக்க மாட்டார் என்று கருதுகிறேன். இந்த ஆட்சி பொறுப்பேற்ற பிறகு நிர்வாகத்தில் தூய்மை ஏற்படுத்த வேண்டும், ஏழாண்டு காலமாக படிந்திருந்த மாசு இந்த ஆட்சிக் காலத்தில் போக்கப் படவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மோட்டார் வாகன ஆய்வாளராக இருந்தாலும் சரி, மற்ற எந்தப் பிரிவினராக இருந்தாலும் சரி, ஊழல் அதிகாரிகள் மீது கடும் நடவடிக்கைகளை நாங்கள் எடுத்து வருகிறோம். அந்த அடிப்படையில் இந்தத் துறையில் மட்டும் இந்த ஓராண்டு எட்டு மாத ஆட்சிக் காலத்தில் மட்டும் 13 அலுவலர்கள் மீது தற்காலிக பணி நீக்கம் செய்து, கடும் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி, 1974-75 ஆகிய இரண்டாண்டு காலத்தில் 4 அலுவலர்கள் மீது மட்டும் தான் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். நான் இதை ஏன் கூறுகிறேன் என்றால், எங்களைப் பொறுத்த வரையில் மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்கள் மூலமாகவோ, மற்ற எந்த அதிகாரிகள் மூலமாகவோ, வேறு எந்த விதத்திலோ, அவர்களுக்கு சலுகை

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

காட்டுவதற்காகவோ, வேறு எந்த நலனுக்காகவோ, எவ்வித நிதியும் வழங்கப்படவுமில்லை, வசூலிக்கப்படவுமில்லை. என்பதனை இந்த அவைக்கு திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முதல்வராக இருந்த ஆட்சிக் காலத்தில் எந்த எந்த வித நிதி வசூலுக்கெல்லாம் மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களும், மற்ற மேல் அதிகாரிகளும் கட்டாயமாக உட்படுத்தப்பட்டார்கள் என்னும் கசப்பான உண்மைகளுக்கு ஆதாரமாக, அப்படி கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரிகள் விசாரணைகளின்போது முன்னர் எழுத்துமூலம் தந்த விளக்கங்கள் இன்றும் அரசு ரிக்கார்டுகளாக இருக்கின்றன.

மேலும், மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களுக்குஉயர் பதவியில் அதிக வாய்ப்புத் தருவது பற்றி திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலோ, பின்னரோ, எடுக்கப்படாத ஒரு முடிவு தற்போது இந்த ஆட்சிக் காலத்தில்தான் எடுக்கப்பட்டுள்ளது போன்று உண்மைக்குப் புறம்பான ஒரு தகவலையும், அவைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். இதுபற்றிய உண்மை நிலையை அவைக்குக் கூற நான் கடமைப்பட்டிருக் றேன். இத்தகைய முடிவு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கூறுவது போல், இந்த ஆட்சிக் காலத்தில் எடுக்கப்பட்டது அல்ல, மாறாக, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் முதல்வராக இருந்த 1974 ஆம் ஆண்டிலேயே இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டு விட்டது.

1974-ல் தமிழக போக்குவரத்துத் துறையை சீரமைப்பு செய்ய வேண்டுமென்று கருதிய போது, இத்துறையை முழுதும் பொறியியல் துறையாக மாற்ற அப்போதைய அரசு கீழ்க்கண்ட முடிவு எடுத்தது.

போக்குவரத்துத் துறையின் பெரும் பணி, வாகனங்கள் நல்ல நிலையில் இருக்கின்றனவா, வண்டி ஓட்டுனர்களுக்கு ஊர்திகள் பற்றிய விவரம் தெரிந்துள்ளதா, உரிமம் வழங்குவதற் கேற்ற தொழில் நுட்பத் தேர்வுகளில் தேர்வு பெறுகின்றனரா என்றே பார்க்க வேண்டி வரும். இன்று மாவட்டப் போக்கு வரத்துத்துறை அலுவலராக, தொழில் நுட்பத் தகுதி இல்லாத வரும் வரலாம் என விதி இருப்பதால், தொழில் நுட்பம் தேவைப் படும் காரியங்களில் குறைபாடு ஏற்படுவது இயற்கை.

இத்தகு தொழில் நுட்பக் குறையைப் போக்கிடவும், வழித் தடங்களை உருவாக்குவதில் பயணிகள் எண்ணிக்கை, பயணிகள் விருப்பம் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப வழித் தடங்களை விஞ்ஞான

முறையில் சீரமைத்திடவும், போக்குவரத்துத் துறை அலுவலாளர் தொழில் நுட்ப வல்லுநராக இருக்க வேண்டும் என்றும், அரசு தீர்மானித்துள்ளது. ஏற்கனவே, மராட்டியம், குஜராத் போன்ற மாநிலங்களில், போக்குவரத்துத் துறை முழுவதையும் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களே நடத்தி வருவது இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

ஆகவே, நிர்வாக அமைப்பு முறையை நான்கு நிலைகளாக சீரமைத்தும், நிர்வாக அலுவலர்களைப் படிப்படியாகத் தொழில் நுட்ப வல்லுநர்களாக மாற்றி அமைக்கவும் இச் சீரமைப்பு வழிவகை செய்கிறது.

இந்த முடிவை 1974-லே இருந்த அரசு ஒரு வெளியீட்டிலே வெளியிட்டிருக்கிறது. அதைத்தான் நான் இங்கே படித்துக் காண்பித்தேன். இந்த முடிவைத்தான் எடுத்தார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை மறந்து விட்டார்கள். மறந்துவிட்டதுபோல், நாங்கள் தேடிப்பார்க்க மாட்டோம் என்ற எண்ணத்தில் கூறினார்கள். நாங்கள் இதை யெல்லாம் தேடி எடுத்து, ஆய்வு செய்து, முடிவெடுத்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு பண்ருட்டி இராமச்சந்திரன் அவர்கள் போக்கு வரத்து அமைச்சராக இருந்தார்கள். அப்போது நடக்கவில்லை. இப்போது நடந்திருக்கிறது. 1974 ஆம் ஆண்டு அதிகாரப் பூர்வமாக அறிவிக்கப்பட்டதற்கு அரசு ரிக்கார்டு இருக்கிறது. அதிலே குறிப்பிட்டதைத் தான் நான் கூறியிருக்கிறேன்.

தற்போது மோட்டார் வாகனப் உதவிப் பொறியாளர் ஒருவரையும் சேர்த்து மொத்தம் தமிழகத்தில் 21 மண்டல போக்குவரத்து அதிகாரிகள் பணிபுரிகின்றார்கள். இவர்களது தலையாய பணி பொறியியல் தன்மை வாய்ந்தது. மேலும் பொறியியல் பயிற்சி பெற்ற மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர் களின் பணிகளை மேற்பார்வை செய்வதுமாகும். எனவே, 1974-ம் ஆண்டிலேயே பொறியியல் வல்லுநர்களுக்கு மட்டும் வட்டாரப் போக்குவரத்து அலுவலர்களாகப் பதவி உயர்வு கொடுப்பதென முந்தைய அரசு முடிவு செய்தது.

இத்தகைய பதவிக்கு உயர்வு கொடுக்கும் போது, அமைச்சுப் பணியாளர்கள், மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்கள் ஆகிய இரு சாராருடைய கல்வி, பயிற்சி முதலியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். எழுத்தர், உதவியாளர், கண்காணிப்பாளர் ஆகிய அமைச்சுப் பணியாளர்கள் எஸ். எஸ். எல். சி. எனும் பள்ளி இறுதி வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தால் போதும். ஆனால், மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர் பதவிக்கு பள்ளி இறுதிக் கல்விக்குப்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

பிறகு எல். ஏ. இ. என்கிற பொறியியல் டிப்ளோமா பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அல்லது எல். எம். இ., டி. எம், இ. போன்ற டிப்ளோமா தகுதி அல்லது மோட்டார் வாகன பொறியியலில் போஸ்ட் டிப்ளமா இன் ஆட்டோமொபைல் என்ஜினியரிங் என்ற தேர்ச்சி போன்றவை பெற்றிருத்தல் வேண்டும்.

அல்லது எல். இ. இ. படித்தவர்கள், அதாவது மூன்று ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்றவர்கள் மோட்டார் வெகிக்கல்ஸ இன்ஸ்பெக்டர்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறார்கள். அதோடு, எஸ். எஸ். எல். சி. படித்துவிட்டு அமைச்சுப் பணியில் இருக்கிற வர்கள் மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களை வேலை வாங்கக் கூடிய அளவில் பதவி தரவேண்டும் என்று சொல்வது தவறு என்று 1974-ல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கான ரிக்கார்டும் இருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை புத்தகத்திலும் குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள்.

அதோடு வட்டார போக்குவரத்து அலுவலர்கள் என்பதில், நான்-டெக்னிக்கல் தகுதியில் இருப்பவர்களும் டெக்னிக்கல் தகுதியுள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள். இதிலும் பொறியியல் தகுதியுள்ளவர்கள் 21 ஆகவும், பொறியியல் தகுதி யில்லாதவர்கள் என்ற முறையில் 4 ஆகவும் இருந்ததின் அடிப், படையில் 5:1 என்ற விகிதத்தில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இன்னொரு முக்கியமான பிரச்சினை பொறியியல் தகுதியுள்ள வர்கள் மோட்டர் வாகன ஆய்வாளர்கள் பதவி உயர்வு தகுதியில் உள்ள 'பீடர் போஸ்டில் இருப்பவர்கள் 84 பேர்கள். ஆனால், வெறும் எஸ். எஸ். எல். சி. படித்துவிட்டு உயர் பதவிக்கு வரக் கூடிய தகுதி பெற்ற பீடர் போஸ்டில் இருக்கிறவர்கள் 16 பேர் கள். அந்த 16 பேருக்கு அந்த பதவி என்றால், எஸ். எஸ். எல் சி. படித்தவர்களுக்கு எஸ். எஸ். எல். சி. க்கு மேல் 4½ ஆண்டுகள் பயிற்சி பெற்று மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்களுக்கு கண்டிப் பாக அதுபோல் ஐந்து மடங்கு தரவேண்டும். காரணம் என்ன வென்றால், 84 பேர்கள் அந்த பீடர் போஸ்டுக்கு இருக்கிறார்கள்.

இருப்பினும் 74-ல் எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் அடிப்படையில், படிப்படியாக பொறியியல் தகுதியில்லாதவர்களுக்கும் சலுகை தரும் முகத்தான் முதற்கட்டமாக 4 : 1 என்று இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டது என்பதைக் கூறி, இது போன்ற முடிவு தமிழகத் தில் மட்டுமல்ல, 74-ல் தமிழகத்தல் எடுக்கப்பட்ட போதே, மகாராஷ்டிர மாநிலத்திலும், குஜராத் மாநிலத்திலும், மேற்கு வங்கத்திலும் இது போன்ற முடிவு நடைமுறைக்கு வந்து முழுமையாக அங்கு வந்து, மோட்டார் வாகனத் துறை என்பது ஒரு டெக்னிக்கல் துறையாக இருக்கிறது. இந்த அரசு அந்த முடிவு எடுத்ததற்குக் காரணம் சென்ற அரசு எடுத்த முடிவு நியாயமான முடிவு என்று எடுத்ததற்குக் காரணம், இந்த முடிவு களை எடுத்து நடைமுறைப்படுத்துவதில் சில தாமதம் செய்தார்

கள். நாங்கள் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதற்குக் காரணம், இந்த மோட்டார் வாகனத் துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் முழுக்க முழுக்க—உதாரணமாக போலீஸ் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் போலீஸ் துறையில் எழுத்தர் இருப்பார், ஜூனியர் அசிஸ்டெண்டு என்று இருப்பார். போலீஸ் துறையில் கான்ஸ்டபிள் என்றும், அதற்கு மேல் பதவி உயர்வு பெற்று ஹெட் கான்ஸ்டபிள் ஆகி, சப்-இன்ஸ்பெக்டராக மாறி அதற்கு மேல் டி. எஸ். பியாகவும், எஸ். பி. அளவுக்கும் வந்துவிடலாம். ஒரு கான்ஸ்டபிள் அந்தத்துறையில் வரலாம், காரணம் காவல் துறையின் அடிப்படையிலானது அது.

அதுபோல மோட்டார் வாகன் துறையில் ஆணிவேராக இருப்பதுமோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்கள். மோட்டார் வாகனத்தைப்பற்றி தொழில் நுட்பம் தெரிந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தவறு செய்கின்றார்கள் என்றால் அது வேறு. தவறு செய்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறோம். பத்திரிகையில் கூட அறிக்கை விட்டிருக்கிறேன். மோட்டார் வாகன ஆய்வாளர்கள் தனியார் துறையிலுள்ள பேருந்து உரிமையாளர்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்றும் அத்துடன் பிட்னெஸ் சர்ட்டிபிக்கேட் கொடுப்பதில் கூட தவறுகள் நடக்கின்றன என்றும் பத்திரிக்கையில் அறிக்கை விட்டு கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்து வந்திருக்கிறேன். ஆனால், அது வேறு. எப்படி காவல்துறையில் கணக்கு எழுதுகிற ஒருவர் ஹெட்கான்ஸ்டபிளாக அல்லது ஹெட்கான்ஸ்டபிள்களையெல்லாம் மேய்க்கிற இன்ஸ்பெக்டராக வரவேண்டும் என்றோ அல்லது டி. எஸ். பி-யாக வரவேண்டும் என்றோ கேட்க முடியாதோ அது போலத் தான் மோட்டார் வாகனத் தொழில் நுட்பத் துறையில் வெறும் கணக்கு எழுதுகிறவர்கள் வெறும் எஸ், எஸ். எல். சி. வரை படித்தவர்கள் அந்த மோட்டார் வாகன தொழில் நுட்பம் வாய்ந்த 3, $3\frac{1}{2}$ ஆண்டுகள் காலம் பயிற்சி பெற்று பணியாற்றுகின்ற மோட்டார் வாகன ஆய்வாளருக்கு மேலதிகாரிகளாக வரவேண்டும், ஆர். டி. ஓ. வாக வரவேண்டும், டெப்யூடி டிரான்ஸ்போர்ட் கமிஷனராக வரவேண்டும், ஜாயிண்ட் டிரான்ஸ் போர்ட் கமிஷனராக வரவேண்டும் என்றால் இது செம்மையான நிர்வாக சீரமைப்பாக இராது என்பதின் அடிப்படையில் தான் 74 -ல் முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை விளக்கமாக கொடுத்துவிட்டு மற்றும் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

<u>திரு. எம். ஏ. லத்தீப் :</u> தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கிக் கொண்டிருக்கிற இந்த விஷயம் நம்பிக்கை யில்லாத் தீர்மானத்தில் பேசும் போது, மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டது.........

<u>மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர்</u> (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி): தங்களுக்கு ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் முடிவில் கேட்கலாம்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தில் சொல்லப்பட்ட ஒரு குற்றச்சாட்டிற்கு அன்றைக்கே பதில் அளித்திருக்கலாம், அன்றைக்கு பதில் அளிக்காமல் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இல்லாத நேரத்தில் பதில் அளித்தால் அதற்கு விளக்கம் தரக்கூடிய சூழ்நிலை இப்போது சபையில் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இது ஒருதலைப்பட்சமாக இருக்கிறது அதற்கு என்ன காரணம் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, அன்று நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்திற்கு பதிலளிக்கின்ற பொறுப்பை தமிழக முதலவர் அவர்கள் எடுத்திருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் அதற்கான விளக்கத்தை நான் அவரிடம் கொடுத்திருந்தும், நேரம் போதாத காரணத்தினால், அன்றைய தினம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை. இப்போது நான் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கண்டிப்பாக தொடர்ந்து இந்த அவைக்கு வரமாட்டார் என்ற நிலை இல்லை. அவர்கள் அப்படி வருகின்ற காலத்தில் , இது பற்றி கேட்டால் கண்டிப்பாக அப்போதும் இதற்கான விளக்கங்களை, ஆதாரங்களைத் தந்து, அதற்கும் கண்டிப்பாக பதில் கூறுவேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விழைகிறேன்.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்து உயருவதற்கு, வெறும் பிரசாரம் செய்தால் மட்டும் போதாது, அதற்கு மாறாக பொருளாதாரத் துறையிலே அவர்களுக்கு செம்மை ஏற்படுத்தினால் தான், அவர்கள் சமுதாயத்திலே ஒரு பொருளாதார மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் சமுதாய மறுமலர்ச்சி ஏற்படும் என்ற நோக்கத்தோடு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் போக்குவரத்துத் துறையிலே பர்மிட் கொடுப்பதிலே, குறிப்பாக, ஆட்டோ பர்மிட் வழங்குவது, லாரி பர்மிட் வழங்குவது, இன்னும் பேருந்து அதாவது பஸ் பர்மிட் வழங்குவதில் இனிமேல் நடப்பு ஆண்டிலிருந்து கட்டாயமாக 18 சதவீதம் பர்மிட் தாழ்த்தப்பட்ட ஆதி திராவிட அருந்ததி மக்களுக்கு, மலைவாழ் மக்களுக்கு அளிக்கப்படும் என்ற முதல்வர் அவர்களின் முடிவை நான் இங்கே அறிவிக்கிறேன்.

அடுத்து, ஏற்கெனவே இந்த அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்களால் எழுப்பப்பட்ட, டெல்லி மாநிலம்-பாரதத்திலே இருக்கின்ற அனைத்து மாநிலங்களுக்கும், இந்தி பேசாத, தமிழ் மாநிலங்களுக்கும் டெல்லி தலைநகராக இருக்கின்ற காரணத்தால், மோட்டார் வாகனங்களிலே

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

இருக்கின்ற இந்தி நெம்பர் பிளேட்டுகளை, அதிலே எண்ணும், எழுத்துக்களும இந்தியில் மாற்றப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக் கூறி, இந்த அவையிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்து களையும், அதோடு தன்னுடைய உணர்வையும், வெளிப்படுத்தி, இதை மாற்ற வேண்டும் என்றும், இந்த நெம்பர் பிளேட்டில்லே ஆங்கிலத்திலும், ரோமன் லெட்டர்களிலும் இருக்க வேண்டும் என்பதையும், இது இந்தி திணிப்பதாக இருக்கின்றது என் பதை எடுத்துக் காட்டியதன் பேரில், அந்த அஞ்சலுக்கு பதில் தருகின்ற முறையில், பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் இனி பாரதம் முழுவதும் இந்திக்குப் பதிலாக ஆங்கிலமும், ரோமன் லெட்டரும் இருப்பது பற்றி விரைவில் பரிசீலனை செய்வதாக பதில் அஞ்சல் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, மோட்டார் வாகன வரியை எளிமைப்படுத்தி யிருக்கிறோம். தற்போது இந்த மோட்டார் வாகன வரியைச் செலுத்த வேண்டுமானால், அவர்கள் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசுக்குச் சென்று, பல மணி நேரம் காத்திருந்து அவர்களுக்குத் தாமதம் ஏற்பட்டது. அதோடு, இடையிலே தரகர்கள் மூலமாக சில தவறுகள் எல்லாம் ஏற்படுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு, மோட்டார் வாகன வரியை இந்தியன் வங்கி யிலும், இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கியிலும், நகரத்திலே உள்ள பல கிளைகளிலும், தமிழகத்திலே எல்லாப் பகுதிகளிலும் செலுத்து கின்ற முறையில் வழி வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மோட்டார் வாகனங்கள் என்றால், ஆட்டோ மோட்டார்பைக், ஸ்கூட்டர், மற்றும் லாரிகள் போன்ற அனைத்தும்தான்.

அடுத்து, சென்னை மாநகரத்தில் சாலைப் போக்குவரத்தில் விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன....

திரு. கே. கந்தசாமி : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன், 1-4-1979 முதல் 30-6-1979 முடிய ஒரு குவார்டருக்கு கட்ட வேண்டிய பணம், காலதாமதமாகக் கட்டலாம் என்ற அறிவிப்பு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இது எந்தத் தேதி என்று தெரியாமல் குழப்பமாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் இதைத் தெளிவு படுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : இது பற்றி இன்னும் முடிவெடுக்கப்படவில்லை. இன்றோ, நாளையோ முடிவு எடுக்கப்படும்.

அதோடு, குறிப்பாக சென்னை போன்ற பெருநகர்ப் பகுதி களில் விபத்துக்கள் ஏற்படுவது புட்போர்டிலே அதாவது படிக் கட்டுகளிலே செல்வதால் விபத்து ஏற்படுகின்றது என்பதைத்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

தடுப்பதற்காக, முதல்வர் அவர்கள் விருப்பப்படி சென்னையில் ஓடுகின்ற பேருந்துகள் அனைத்திலும் ஆட்டோமாடிக் குளோஸ் டோர்ஸ் பொருத்துவது என்று அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது.

அடுத்து, விபத்துக்குக் காரணமாக இருப்பது, ஆட்டோக்களில் வலது பக்கம் இறங்குகின்ற காரணத்தினால் ஏற்படுகின்றது என்பதை அறிந்து, ஆட்டோக்களில் வலது பக்கம் தடுப்பு அதாவது அடைப்புப் போடுவதற்கு அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

15-4-79 அன்று திருவண்ணாமலையில் தனியார் பேருந்து ஒன்று விபத்துக்குள்ளாகி, அதிலே மண்ணெண்ணெய், டீசல் ஏற்றிச் சென்ற காரணத்தால் தீ விபத்துக்குள்ளாகி வேதனை தரத்தக்க முறையில் பலர் இறந்து போனார்கள். அதிலேயிருந்த பயணிகள் பலர் தப்ப முயன்றும் ஒரே வழியில் இறங்க வேண்டிய நிலை இருந்த காரணத்தால் இறங்க முடியாத நிலையில் தீப்பிடித்து தீயில் கருகி விட்டார்கள். நகரப் பேருந்துகளில் இரண்டு வழிகள் இருக்கின்றன. அதே போன்று இனிமேல் மஃபசல் பஸ்களிலும் இரண்டு கதவுகள் பொருத்தப்பட்டு இரண்டு வழிகள் கட்டாயமாக அமைக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவைத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது லாரி பர்மிட் வழங்குவதில் ஓட்டுநர்களுக்கு முன்னுரிமை தர வேண்டுமென்று கூறினார்கள். கடந்த காலத்திலே அது போன்று இல்லையென்ற உண்மையை உங்களுக்குச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். யார் உடனடியாக சேசிஸ் வாங்க முடிகிறதோ, புது வாகனத்தைக் கொண்டு வந்து நிறுத்த முடிகிறதோ அவர்களுக்குத்தான் அன்று முன்னுரிமை தரப் பட்டது. அந்த நிலையில் பணம் படைத்தவர்கள் சேசிஸை வாங்கி லாரிக்கான பாடி கட்டி முன்னுரிமை பெறக் கூடிய சூழ்நிலையில் இருந்தார்கள். இந்த அரசு பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு அதை மாற்றி, ஓட்டுநர்களுக்கு முன்னுரிமை தர வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஏற்கெனவே உத்தரவிட்டு அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

கடந்த காலத்தில் லாரி பர்மிட் வழங்குவதில் 'பிக் அண்டு சூஸ்' என்ற முறை இருந்தது. ஆயிரம் பேர் பர்மிட்டுக்காக மனுச் செய்து 100 பேருக்குத்தான் பர்மிட் தர முடியும் என்ற நிலை இருந்ததால் அன்று 'பிக் அண்டு சூஸ்' என்ற முறையில் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அதிலே தவறுகள் நடக்கவாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த முறையைக் கடைப் பிடிக்கக் கூடாது என்று அரசு கருதி ஆயிரம் பேர் ஓட்டுநர்கள் மனுச் செய்திருந்தால் அதிலே யார் யார் முதல்

முதலாக ஹெவி டிரைவிங் லைசென்ஸ் வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்து அந்த ஆண்டு, மாதம், தேதியைக் கணக்கில் எடுத்து மூப்புரிமைப் பிரகாரம் உரிமம் வழங்கப்படுகிறது. அதிலே 50 வயதுக்கு மேற் பட்டவர்களுக்கும் 20 வயதுக்கு கீழ்ப்பட்டவர்களுக்கும் உரிமம் வழங்கப்படுவதில்லை. சீனியாரிட்டி அடிப்படையில் இந்த ஓட்டுநர்களுக்கு உரிமம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிக் குறை சொல்லி எழுதிய பத்திரிகை மீது அரசு வழக்குத் தொடர்ந்திருக்கிறது என்பதையும் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆதித் திராவிட, அருந்ததிய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், மலை வாழ் மக்கள் எவ்வளவு பேர் மனுச் செய்திருந்தாலும், அத்தனை பேருக்கும் உரிமம் தர வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டு அனைவருக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ராணுவ வீரர்கள் ஓய்வு பெற்றவர்கள் மனுச் செய்திருந்தால் அப்படி மனுச் செய்தவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் ஓட்டுநர் உரிமம் இருந்தால் உரிமம் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறது.

<u>திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் :</u> ராணுவ வீரர்களுக்கு வயது வரம்பு உண்டா? 50 வயதானவர்களுக்கு உரிமம் தரப்படுவதில்லை என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

<u>மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் :</u> ராணுவ வீரர்களைப் பொறுத்த வரை 30, 35 வயதிலேயே, பத்தாண்டுகள் பணி செய்து விட்ட உடனேயே அனுப்பிவிடுகிறார்கள். ஆகவே, 50 வயது வரம்பு என்பது அனைவருக்கும் பொருந்தும்.

அண்டை மாநிலங்களில் சரக்குப் பேருந்துகள் ஓட்டுகிறவர்களுக்கு உரிமம் வழங்கப்படுகிறது. முக்கியமான ஒன்றைக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களுக்கு ஏற்கெனவே சரக்கு உந்துகளை, லாரிகளை ஓட்டி அனுபவம் பெற்றவர்களுக்கு உரிமம் வழங்குவதில் முன்பு 'பிக் அண்டு சூஸ்' முறையைக் கடைப்பிடித்து வந்தார்கள். அந்த முறையை மாற்றி, முதல் முதலாக ஆந்திர மாநிலத்திற்குள் செல்ல யார் யார் வாகன உரிமையைப் பெற்றார்களோ, அதே போல் கேரள மாநிலம், கர்நாடக மாநிலம் ஆகியவற்றில் என்றைக்கு காலடி வைத்தார்களோ அந்த ஆண்டு, மாதம், தேதியைக் கணக்கில் எடுத்து மூப்புரிமைப் பிரகாரம் உரிமம் வழங்கப்படுகிறது. ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், முதல் முறையாக புதிதாக விண்ணப்பம் செய்கிற ஓட்டுநருக்கு உரிமம் வழங்கப்படவில்லை என்பதைக் கூறுவதற்காகத்தான் இதை நான் கூறினேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

(பிற்பகல் 1·00).

அத்தோடு, சாலைகள், பாலங்களைப் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் பழனியப்பன் பேசுகின்ற பொழுதும் இன்னும் மற்ற உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற பொழுதும் தமிழ கத்தின் சாலைகள் எல்லாம் மிகப் பழுதுண்டு, குண்டும் குழியு மாக இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக ஒன்றியச் சாலைகளைப் பற்றியும், பஞ்சாயத்துச் சாலைகளைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் பொறுப்பேற்றிருக்கிற நெடுஞ்சாலை துறையில் ஒன்றியச் சாலைகளும், பஞ்சாயத்துச் சாலைகளும் இல்லை என்ற போதிலும் அதற்கும் நான் பதில் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

தமிழகத்திலே ஒட்டு மொத்தமாக இருக்கும் சாலைகள் 1,48,002 கிலோ மீட்டர். இதிலே பஞ்சாயத்தின், ஒன்றியத்தின் அதாவது உள்ளாட்சித் துறையின் கீழ் உள்ளது 68,247 கிலோ மீட்டர், நெடுஞ்சாலைத் துறையின் பொறுப்பிலே இருப்பது 29,248 கிலோ மீட்டர், அத்தோடு, 1,852 கிலோ மீட்டர் நேஷனல் ஹைவேஸ் என்ற முறையிலே தேசிய நெடுஞ்சாலைத் துறையின் பொறுப்பிலே இருக்கிறது.

நிதி ஒதுக்கீட்டைப் பொறுத்த வரையிலும் பஞ்சாயத்து சாலைகளுக்கு காலணா கூட அரசு நிதியாகத் தருவதில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் சராசரி யாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 கோடி ரூபாய் நிதி தரப்படுகிறது. பல பஞ்சாயத்துக்கள் வறுமையில் இருக்கின்றன, சில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இன்றைக்கு வறுமை நிலையில் இருக்கின்றன. இந்த நிலையில் பஞ்சாயத்துக்களும் ஒன்றியங்களும் சாலை களைச் செப்பனிடுவதற்காக எந்தச் செலவையும் செய்யமுடியாத சூழலில் இருந்து வருகிறார்கள்.

ஒன்றை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். கடந்தகால ஆட்சிக் காலங்களில் நடந்த ஒரு குறை என்று கூட நான் அதைக் குறிப்பிடுவேன். தமிழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் சாலைகள் மேம்பாடு என்றால் பஞ்சாயத்துச் சாலைகளை சில ஆண்டுகளில் பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளாக ஆக்குதல், பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளை சில ஆண்டு களில் சிறிது மேல் நிலை சாலைகளாக மாவட்ட சாலைகளாக மாற்ற வேண்டும், மாவட்ட சாலைகளை, மாநில சாலைகளாக மாற்றுதல், மாநில சாலைகளை தேசிய நெடுஞ்சாலைகளாக மாற்றுதல் என்ற முறையிலே வர வேண்டும். ஒவ்வொன்றிற் கும் ஒரு தரம் இருக்கிறது. இதைக் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு தான் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படுகிறது. தமிழ கத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மாநில நெடுஞ்சாலை என்பது 1745, கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது. ஆனால் தமிழகத்தைப்

போன்ற மற்ற மாநிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால், கர்நாடகாவிலே 6,090 கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது, மகாராஷ்டிரத்திலே 14,782 கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது, மத்தியப் பிரதேசத்திலே 10,635 கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது, பீகாரிலே 14,418 கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது, ஆந்திராவிலே 5,098 கிலோ மீட்டர் இருக்கிறது, அதைப் போலவே இதர சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் இந்த 5 மாநிலங்களை விட குறைவாகத்தான் தமிழகத்திலே இருக்கின்றன.

ஏன் நான் இதைச்சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்றால் படிப்படியாக கடந்த 31 ஆண்டுகளில் சாலை மேம்பாட்டிற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்காகத்தான சொல்கிறேன். இந்த நிலையிலே தமிழகத்தின் பல்வேறு சாலைகள் ஒரு கோரமான நிலையில் இருக்கின்றன, அந்தக் கோர நிலையிலிருந்து தமிழகத்தை மீட்க கடுமையான முடிவுகளை எடுத்து அரசு செயல் படுத்தத் தொடங்க உள்ளது. தமிழகத்திலே கிராமப் புற சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தைச் செய்து தர வேண்டுமென்பதிலும், கிராமப் புற மக்களுக்கு சாலைகளை செம்மையாக அமைத்துத் தந்து அவர்களுக்கு போக்குவரத்து வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தந்தால் ஆண்டுக்கொரு முறை ஆறு மாதங்களுக்கொரு முறை மக்கள் கையில் கிடைக்கிற விளைப் பொருட்களை காசாக்கிட, அன்றாடம் காய்கறி, பால் போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்வதற்கு வசதி ஏற்படுத்தித் தந்தால் கிராமப் புற பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்பதிலும் இந்த அரசு மிகத் தெளிவாக இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் கிராமப் புற சாலைகளைச் செப்பனிட்டு கிராமப் புறப் பொருளாதாரத்தைச் செம்மைப்படுத்த வழி வகை காணவேண்டுமென்றால் 600 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் என்று ஆய்விலே கணக்கிடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் 1951 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இது வரையில் 84 கோடியே 58 இலட்சம் ரூபாய் தான் ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கணக்கிலே நாம் நிதியை ஒதுக்கிக் கொண்டே போனால், தமிழகத்திலே கிராமப் புற சாலைகளைச் செப்பனிட்டு போக்குவரத்து வசதிகளைச் செய்து தருவதற்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 3 கோடி ரூபாய் வீதம் ஒதுக்கினால் இன்னும் 200 ஆண்டுக் காலம் ஆகும். ஆகவே உண்மை நிலை என்ன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் இதைக் கூறுகிறேன்.

தமிழகத்தில் பேருந்து சாலைகளின் தரத்தை உயர்த்த, மண் சாலைகளை மெட்டல் சாலைகளாக மாற்ற, மெட்டல் சாலைகளாக இருக்கின்றவற்றை முதல் நிலை தார் சாலைகளாக மாற்ற இது போன்ற பணிகளைச் செய்வதற்கு 76 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

இவைகளையெல்லாம் உடனடியாகச் சரியாகச் செய்ய நமக்கு நிதி நிலையைப் பொறுத்த வரையில் வாய்ப்பு இல்லை. மைய அரசுக்கும், மாநிலங்களுக்கும் கோர் செக்டார் என்ற பிரிவிலே இதைச் சேர்த்துத்தரக் கூடிய அளவிற்கு மனப்பாங்கு வரவில்லை. ஆனால் மாநில அரசு மக்களுக்கு வேண்டிய திட்டங்களைக் கையாளாமல் இருக்க முடியாது என்பதற்காகச் சில அணுகுமுறைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறது.

அந்த அடிப்படையில், ஏற்கெனவே, பல வழித் தடங்களில் பேருந்துகள் ஓடி நின்று விட்ட வழித் தடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு தேவை இருக்கிறது, மக்கள் தொகை இருக்கிறது, பொருளாதார வளர்ச்சி இருக்கிறது, பேருந்துகள் ஓட்டப் பட்டன. ஆனால் சாலை சரியில்லை என்ற காரணத்தால் பிறகு பேருந்துகள் ஓடவில்லை. அந்த வகையில் 3,886 கிலோ மீட்டர் சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்த சாலைகளை உடனடியாகச் செப்பனிட வேண்டுமென்றால் 20 கோடி ரூபாய் தேவைப் படுகிறது.

கிராமப் புறங்களில் பல சாலைகளுக்கு, மக்கள் தொகை இருக்கிறது, பொருளாதார வளர்ச்சியும் இருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் மூட்டைகளை வண்டிகளிலும், சைக்கிள்களிலும், நடந்தும் எடுத்துச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கு சிறு சிறு செப்பனீடுகளை நாம் மேற்கொண்டால் அந்த வழித்தடங்களில் உடனடியாக பேருந்துகளை விடுவதற்கு முடியும். அப்படியிருக்கக் கூடிய சாலைகள் 1,243 கிலோ மீட்டர்கள். இந்தச் சாலைகளை உடனடியாகச் செப்பனிட்டு நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்றால் 70 கோடி ரூபாய் உடனடி நிதி தேவைப்படுகிறது.

இன்னும் ஒரு விதமான சாலை இருக்கிறது, கிராமங்களில் ஒரு சாலை 20 கிலோ மீட்டருக்கு நல்ல சாலையாக இருக்கும், மற்றொரு சாலையும் இருக்கும். ஆனால் இணைப்புச் சாலை இல்லாமல் இருப்பதால் பேருந்துகள் விடப்படாமல் இருக்கும் அப்படியிருக்கின்ற சாலைகள் 1,925 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள இணைப்புச் சாலைகளை உடனடியாகத் தமிழ் நாட்டிலே அமைத்தால் இங்கு பேருந்துகளை விட முடியும். இதற்கு 21 கோடி ரூபாய் தேவைப்படுகிறது. ஆக, 111 கோடி ரூபாயை உடனடியாகச் செலவு செய்தால் ஒருவாறு சாலைப் போக்குவரத்து வசதிகளைப் பெருக்கலாம் என்று ஆய்வு நடத்தி கணக்கிட்டிருக்கிறது. இது வரையில் இது போன்ற ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பராமரிப்பு ஒழுங்காக இல்லை என்பதைப் பற்றி வருத்தத் தோடும், வேதனையோடும் இங்கே சில உறுப்பினர்கள் கூறி னார்கள். தமிழகத்திலே இருக்கின்ற சாலைகளைப் பராமரிக்க நெடுஞ்சாலைத் துறையிலே இருக்கிறவற்றைப் பராமரிக்க ஆண்டுக்கு சராசரியாக 26 கோடி ரூபாய் தருகிறது. ஆனால் கடந்த காலத்தில் பல ஆண்டுக் காலமாக ஒதுக்கப்படுவதிலே சாலைகளின் பராமரிப்புக்காகத் தேவையான நிதியில் பாதி நிதியைக் கூட ஒதுக்க வில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்பு கிறேன். ஒரு ஆண்டு அல்ல, பல ஆண்டுகளாகச் சாலை பராமரிப்புக்காக 30 கோடி ரூபாய் தேவை என்றால் அல்லது 26 கோடி ரூபாய் தேவை என்றால், 10 கோடி ரூபாய், 12 கோடி ரூபாய்தான் இதுகாறும் ஒதுக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதையெல்லாம் கணக்கில் கொண்டுதான் இந்த ஆண்டு அரசு சாலைப் பராமரிப்புக்காக சென்ற ஆண்டு 2 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவிட்டது, இந்த ஆண்டு பெருந்து ஓடும் வழித் தடங்களைப் பற்றிப் பிரத்தியேகமாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஓடிக் கொண்டிருந்து நின்று விடக் கூடாது என்பதற்காக 6 கோடி ரூபாயை அதிகப்படுத்தி செலவிடப் படுகின்ற அந்த நிலையை மேற்கொள்ள இருக்கிறது, முயற்சித்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோர் செக்டார் என்ற பிரிவின் கீழ், எப்படி நீர்ப்பாசனத் திற்கும், கல்விக்கும், மின்சாரத் துறைக்கும் அதிக நிதி ஒதுக்கு கிறார்களோ அதைப் போல சாலைப் போக்குவரத்திலும் கிராமப் புற வளர்ச்சிக்காக அந்த செக்டாரில் சேர்த்து அதிக நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்கின்ற முயற்சியை மேற் கொண்டிருக்கிறது. தமிழக முதலமைச்சரவர்கள் கூட பாரதப் பிரதமர் அவர்களிடத்திலும், மற்றவர்களிடத்திலும் இது பற்றி வற்புறுத்தி வருகிறார்கள்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவரவர்களே, அமைச் சரவர்கள் 1947 ஆம் ஆண்டிலிருந்து எவ்வளவு ஒதுக்கினார்கள் என்று அதையும் விளக்கினார்கள். இப்பொழுது எல்லா சாலைகளையும் பராமரிப்பது எவ்வளவு என்பதையும் விளக்கி னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். 1978 ஆம் ஆண்டிலே பெய்த மழை, புயலின் காரணமாக பாதிக்கப்பட்டுள்ள சாலைகளுக்காக மாவட்ட வாரியாக ஒதுக்கி யிருக்கிறீர்கள். நான் கேட்பது என்னவென்றால், 1978 ஆம் ஆண்டிலே நவம்பர் மாத மழை, புயலா பாதிக்கப்பட்ட வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒரு சல்லிக்காசு கூட ஒதுக்கப் படவில்லை. உங்கள் அறிக்கையிலேயே அப்படி இருக்கிறது. இதைப் பார்த்தால் தெரியும், எந்த அளவிற்கு வடாற்காடு

மாவட்டத்தைப் புறக்கணித்திருக்கிறீர்கள் என்று. அதற்குக் காரணம் என்ன ? பல முறை எழுதியும் கொடுத்திருக்கிறேன், அதிகாரிகளைப் பார்த்தும் இருக்கிறேன், எனக்கு அவர்களிடத்திலிருந்து வந்திருக்கின்ற பதில் என்ன தெரியுமா ? அந்த மாவட்டத்திலேயிருந்து எந்தவிதமான தகவலும் வரவில்லை என்பதுதான். அது எந்த அளவிற்கு உண்மை ? அப்படியிருந்தால் எவ்வளவு பொறுப்பற்ற முறையில் அந்த அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, ஒரு வேளை புயல் இல்லை என்று நீங்கள் சொல்வதாக இருந்தாலும், 2, 3 மாவட்டங்களிலே அப்படி இருக்கலாம். ஆனால் மழையால் எல்லா மாவட்டங்களுமே பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 1-10.)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, வட ஆற்காடு மாவட்டம் மட்டுமல்ல, ஒட்டுமொத்தமாக தமிழகத்தின் அனைத்து மாவட்டங்களுக்குமேதான் நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக பல குறைபாடுகள் இருக்கலாம். இருப்பினும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுவது என்ன என்பதை மீண்டும் பார்த்து அதற்கேற்ற நடவடிக்கையும் நான் எடுப்பேன் என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) பார்க்கின்றேன். சல்லிக் காசு கூட இல்லை என்பது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. இருந்த போதிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுகின்ற கூற்றை ஏற்று, பார்த்து என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கலாம் என்பதனை நான் மேற்கொள்கிறேன்.......

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நீங்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையிலே விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி) : மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள், அமைச்சர் பேசி முடித்த பிறகு, அவரது சந்தேகத்தைக் கேட்கலாம். நடுவிலே குறுக்கிட்டால் நேரம் போகிறதே என்பதற்காகத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்ல சௌகரியமாக இருக்கலாம். அரசாங்கம் கொடுத்த அறிக்கையிலே, எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்போது வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்படவில்லை என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணங்களைத்தான் அவர்கள்........

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : ஏற்கனவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் கூட பாலாற்றின் குறுக்கே ஒரு பாலம் வேண்டுமென்று கேட்டார். நிதியிலே ஒதுக்கவில்லை, ஆகவே முடியாது என்று நான் கூறவில்லை. அதைக் கூட நான் ஆய்வேன், பார்ப்பேன் என்றுதான் கூறி உள்ளேன், எனவே....

திரு. க. பாலாஜி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு சென்னை–காஞ்சிபுரம், சென்னை–திருவள்ளூர், சென்னை–செய்யாறு, சென்னை–வந்தவாசி, சென்னை–ஆரணி, சென்னை–போளூர் இப்படிப்பட்ட ஊர்களிலேயிருந்து தனியார் பஸ்கள் இங்கே வருகின்றன. தனியார் பஸ்களை எல்லாம் தேசியமயத்திலே நாம் தேசியமாக்கியிருக்கிறோம். ஆனால், உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அவர்கள் சென்று கூட அரசுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டும், இப்பொழுது அந்த தனியார் பஸ்கள் இங்கே ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. அது அமைச்சர் கவனத்திற்குத் தெரியுமா ? அப்படியென்றால் உடனடியாக, அதன்மீது அவர்கள் நடவடிக்கைகள் எடுத்து, அரசுப் பேருந்துகளை விட........ (குறுக்கீடு) இப்பொழுது காஞ்சிபுரம் பாலாற்றில்........

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கூறியது பற்றி அரசுக்கு ஏற்கனவே தெரியும், அரசு நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. அந்த வழித் தடங்களில் அரசு பேருந்துகள் ஓட இருக்கிறது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விழைகின்றேன்.

சாலைப் போக்குவரத்து அதிகாரக் குழு என்ற Rural Road Transport Authority ஒன்றை அமைக்க அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டுள்ளது. நல்ல சாலைகளும், சாலை போக்குவரத்து வசதிகளும் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அடிப்படைத் தேவையாயிருந்த போதிலும், நாடு விடுதலை அந்த நாள் முதல் கிராமப்புற வளர்ச்சியைப் பற்றி பேசப்பட்டிருக்கிற அளவுக்கு அதனை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான முயற்சிகள் எடுக்கப்படாததோடு போதுமான அளவு நிதியும் ஒதுக்கப்படவில்லை. ரூ. 600 கோடி கிராமப்புற சாலைகளைச் செப்பனிடவே தேவை என்று இருக்கும் போது, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 3 கோடி என்றால், 200 ஆண்டுகளாகும் என்ற காரணத்தால், இதற்கு ஒரு தீவிர ஆய்வு செய்து ஒரு பரிகாரம் தேட

வேண்டுமென்ற நோக்கோடு தீர பரிசீலித்து கிராமப்புறங்களில் நல்ல சாலைகள் அமைத்து பராமரிப்பதற்கு பெருமளவில் முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி அரசு ஆய்ந்தது. அதன் அடிப்படையில் தற்பொழுது அரசின் நிதி ஒதுக்கீடு மட்டும் இதற்குப் போதாது. எனவே, மோட்டார் வாகன வரியிலிருந்து கிராமப்புற சாலை மேம்பாட்டிற்காக ஏற்கனவே, பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியதைப் போல் ஒரு குறிப்பட்ட அளவு நிதி ஒதுக்குவது. ஐந்து முதல் பத்து இலட்சத்துக்குமேல் செலவில் கட்டப்பட்ட பாலங்களை பயன்படுத்துவோரிடமிருந்து சுங்க வரி வசூலிப்பது, பற்றியும் பெட்ரோல் மீதான கலால் வரியை உயர்த்தியும், டீசல் எண்ணெயின் மீது வரி விதித்தல், மலைத் தோட்டப் பயிர்களான காப்பி, தேயிலை, ஏலக்காய் போன்றவற்றின் மீது ''கரும்பு செஸ்'' போன்ற வரி விதித்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் மத்திய சாலை நீதியை அதிகப்படுத்துதல் அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களின் கூடுதல் இலாபத்தில் ஒரு பங்கினைப் பயன்படுத்துதல், உலக வங்கி போன்ற நிறுவனங்கள் மூலம் நிதி திரட்டுதல் போன்ற புதிய நிதி திரட்டும் வாய்ப்புகளைக் கண்டறிவதற்காக, Rural Road Transport Authority என்னும் ஒரு ஆணைக் குழு முதன் முறையாக இந்தியாவிலேயே தமிழகத்திலே நிறைவேற்றப்பட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு உள்ளன.

அதோடு பொதுப் பணத்தில் செலவிடப்படும் தொகையை பொது மக்களுடைய நன்மைக்கு முழுவதுமாகப் பயன்படுத்துவதற்காகவும், ஊழலை ஒழிப்பதற்காகவும், பணிகள் நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்பதற்காகவும் தேசீய நெடுஞ்சாலை பிரிவின் கண்காணிப்பு பொறியாளர்கள் நேரிடை கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இதுகாறும் இயங்கி வந்த குவாலிடி கண்ட்ரோல் டிரையினிங் போன்ற ஒன்றை அரசு நெடுஞ்சாலைப் பிரிவிலும் குவாலிடி கண்ட்ரோல் டிரையினிங் ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது.

அத்தோடு பல இலட்சக்கணக்கான மதிப்புள்ள ஒப்பந்தங்களைப் போட்டிருக்கிற ஒப்பந்தக்காரர்கள் வழக்குகளைப் போட்டிருக்கிற காரணத்தினால், ஒப்பந்தங்களில் கையெழுத்திட்ட நெடுஞ்சாலைப் பொறியாளர்களுக்கும், நிர்வாகப் பொறியாளர்களுக்கும் நடுவர் குழுவிலே ஒப்பந்தக்காரர்கள் தாக்கல் செய்திருக்கும் போது, அவர்கள் தங்கள் நிலைமையை போதிய அளவு எடுத்துச் சொல்ல இயலாது இருந்தால் அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே அறிவுரை வழங்கி நடத்திச் செல்ல வல்லுநர்களை உருவாக்குவதற்காக நடுவர் தீர்ப்பு அறிவுரைக் குழு, ஆர்ப்பிட்ரேஷன் செல் ஒன்று அமைக்க அரசு 9-7-79 அன்று ஆணையிட்டிருக்கிறது. இவ்வசதி நெடுஞ்சாலைத் துறை முழுவதற்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது,

[திரு.சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

சென்ற 2 ஆண்டுகளாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளின் பலனாக நடுவர் தீர்ப்புக் குழுவிலே வழக்கமாக ஒப்பந்தக்காரர்களுக்கு அதிகமாக சலுகைகள், காண்டிராக்ட் காரர்களுக்கு அதிகமாகச்சலுகைகள் கிடைத்து அவர்கள் ஒப்பந்தத்தில் கோரியிருக்கிற தொகையை விட பல லட்சங்கள் அதிகமாக ஆர்பிட்ரேஷன் மூலமாக பெற்று விடுவதற்கு தடைக் கற்களாக துறையிலே என்னென்ன குறைபாடுகள் இருந்தனவோ அவைகளை களைவதற்காகத்தான் இந்த ஆர்பிட்ரேஷன் செல் தற்போது நிறுவப்பட்டிருக்கிறது.

அத்தோடு தரக்கட்டுப்பாட்டை வலியுறுத்தவும் ஒழுங்காக சாலைகளை அமைக்கவும், நல்லவிதமாகப்பாலங்களை அமைக்கவும், செயல்படுகின்றன. அதோடு ஒப்பந்தக்காரர்கள் விதிமுறைகளுக்குஉட்பட்டு வேலைசெய்கிறார்களா, தரம் காக்கப்படுகிறதா எனபதை கண்டறிய நேரடியாக அந்தப் பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற மேல் அதிகாரிக்கு கட்டுப் படாமல், தலைமைப் பொறியாளரின் கீழ் உட்பட்டு அவர்கள் தன்னிச்சையாக சுதந்திரமாக, அஞ்சாமல் செயல்படுவதற்காக டெக்னிகல் செல் ஒன்று அண்மையில் வேலையின் தரத்தை காக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அத்தோடு சாலைகளை யெல்லாம் செப்பனிட குறைந்த செலவில் செப்பனிடுவதற்காக ஹைவேஸ் ரிசர்ச் ஸ்டேஷன் மூலமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு லோ காஸ்டு (குறைந்த செலவில்) ரோடு என்று சொல்லப்படுகிற சாலைகளை அமைக்க வேண்டும் என்று குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் உள்ள சாலைகள் எல்லாம் மழை பெய்தால் அடித்துக் கொண்டு சென்றுவிடுகின்ற நிலைமையில் இருக்கின்றன. மழைக்காலங்களைப் பார்த்து சில ஒப்பந்தக்காரர்கள் சாலைகளை அமைத்து விடுவதும் அவர்களுக்கு தவறு செய்யும் அதிகாரிகள் சிலர் உடந்தையாக இருந்து வருவதை படிப்படியாக மாற்ற வேண்டும் என்ற நோக்கோடு தற்போது மெட்டல் சாலைகளில் போடப்படுவது போல வாட்டர் பவுண்டு மெக்காடம் என்ற முறையில் 6 அங்குல உயரத்திற்கு கிராவல் போட்டு அதற்கு மேல் குறைந்தது 6 அங்குல உயரத்திற்கு கப்பி சாலை போடப்பட்டு வருகிறது. அந்த முறைக்குப் பதிலாக கிராமப்புற சாலைகளில் 6 "உயரத்திற்கு சரளை மண் மட்டும் போடுவதற்கு பதிலாக சரளை மண்ணையும் மணலையும் ஒன்றாக கலந்து 6" உயரம் பரப்பி அதற்கு மேல் வழக்கமான 6" உயரத்திற்கு பதிலாக 3" உயரத்திற்கு மட்டும் கப்பி சாலை வாட்டர் பொளண்ட் மெக்காடத்தைப் போட்டு, மேற்பகுதியில் தாரை ஸ்ப்ரே செய்து அதற்கு மேல் மணலை லேசாகத் தூவி சாலை அமைக்கலாம். கிராமப்புற சாலைகளில் புழுதியும் தூசும் இல்லாமல் இருக்கும். கிராமபுறங்களில் மாட்டு வண்டிகள் ஓடுவதால் கற்கள் உடைந்து பின்னால் பேருந்துகள் செல்லும்போது, புழுதியாக மாறி விடுகிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

போக்குவரத்து அதிகமாக வளரும்போது இச் சாலைகளின் மீது 1/4 அங்குல 1/2 அங்குல அகலத்திற்கு ஜெல்லிப் போட்டு, தாரை ஸ்ப்ரே செய்தால்—சிங்கள் லேயர் சர்ப்பேஸ் டிரஸ்ஸிங் என்னும் இந்த முறை தார் சாலையை விட சிறந்ததாகவும், செலவும் குறைவாகவும் இருக்கும். இந்த முறை முதன் முதலாக தமிழகத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு சாலை ஓரங்களில் மரங்களை நட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் கந்தசாமி அவர்கள் கேட்டார்கள். வனத்துறையின் உதவியோடு இணைந்து செயல்பட வேண்டியது இது. மரங்கள் தமிழகத்தில் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தினால்தானோ என்னமோ, அண்டை மாநிலங்களில் பெய்யும் அளவுக்கு மழை தமிழகத்தில் பெய்வதில்லை என்பதை கூட மனதில் கொண்டு எந்த அளவுக்கு அதிகமான சாலைகளில் மரங்களை நடவேண்டும் என்று ஆய்வு செய்து சென்ற ஆண்டு தமிழகத்திலே 32 லட்சம் பனை மரங்கள் தமிழகத்தின் பல்வேறு இடங்களில் நடப்பட்டிருக்கிறது. பனை மரங்களை நட்டதன் மூலமாக மக்களுக்கு பலன்கள் அதிகமாக கிடைக்க வாய்ப்பு உண்டு. அத்தோடு பல்வேறு மரங்களையும் நடுவதற்கு அரசு ஆய்வு செய்து கொண்டு வருகிறது.

(பிற்பகல் 1-20)

சாலை ஓரங்களில் மரம் நடுவதற்கும், சாலை ஓரப்பூங்காக்கள் அமைப்பதற்கும் நெடுஞ்சாலையை அழகு படுத்தக்கூடிய அளவிற்கு சிறு சிறு மரத்தோப்புகளை அமைப்பதற்கும் அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு அதற்கு என்று தனி ஹார்ட்டிகல்சர் கூட தற்போது அரசு அமைத்து இருக்கிறது.

அதோடு, அரசே தற்போது ஒரு மாபெரும் முயற்சியினை மேற்கொண்டு முதன்முறையாகத் தமிழகத்தில் கிராமப்புறங்களில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் சாலைகள் இருந்தும், பேருந்துகள் விடப்படவில்லை, எந்தெந்தப் பகுதிகளில் சிறிது செலவு செய்து செப்பனிட்டால் உடனே பேருந்துகள் விடமுடியும், மக்கள் தொகை அதிகமான இருந்து, எந்தெந்த பகுதிகளில் பேருந்துகள் விடப்படவில்லை. என்பதைப் பற்றி ஆய்வு நடத்தியது. கடந்த காலத்தில் பேருந்து உரிமம், பஸ் பர்மிட் கொடுப்பது என்றாலே ஒரு மாவட்டத்திலே பணம் படைத்த ஒரு பேருந்து உரிமையாளர் அல்லது செல்வாக்கு மிக்க அரசியல்வாதி வரும்பினால் ஏதோ ஒரு வழித்தடத்தில் பேருந்து உரிமம் பெற்றுவிடமுடியும். அந்தச் சூழ்நிலைதான் இருந்து வந்தது. அந்த உண்மை நிலையை நாம் ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும்.

எந்தெந்த பகுதிகளில் பேருந்துகள் விடவேண்டும், எங்கெங்கே பேருந்துகள் தேவைப்படுகிறது, எங்கெங்கே மக்கள் தொகை இருக்கிறது, எங்கெங்கே சாலைகள் இருக்கின்றன என்ற தேவையின் அடிப்படையில் ஆய்வுசெய்து இதுகாறும் தமிழகத்தில் பேருந்து உரிமங்கள் வழங்கப்படவில்லை. இதனால் ஒரு நகர்ப்புறத்தில் இருந்து மற்றொரு நகர்புறம் இணைக்சப்பட்டு வந்த சூழ்நிலை இருந்தது. கிராமப்புறத்தில் இருந்து நகர்ப்புறத்திற்கு இணைக்கப்படாமல் இருந்த சூழ்நிலை இருந்து வந்தது. அதை மாற்றவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு முதலமைச்சர் அவர்கள் விருப்பப்படி அரசு ஒரு நடவடிக்கை மேற்கொண்டது. அதற்கு ஒரு குழுவை அமைத்து, டேட்டா சென்டர் என்று சொல்லப்படுகிற 'புள்ளி விவர கம்ப்யூட்டர் மையத்தின்' மூலமாக நெடுஞ்சாலை தலைமைப் பொறியாளர், கிராம வளர்ச்சித்துறை இயக்குநர், நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்கள் மற்றும் அரசு டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மெனட் ஆகியவர்கள், உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அடங்கிய குழு அமைக்கப்பட்டு ஒரு விரிவான ஆய்வு நடத்தி அரசு தற்போது சிலவற்றைக் கண்டறிந்து இருக்கிறது.

அதன் மூலமாக எந்தெந்த வழித்தடங்களில் பஸ் ரூட் விடவேண்டும் என்று தன்னிச்சையாக மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்கள் விடாமல் ஏற்கனவே சில உறுப்பினர்கள் கூறியது போல், எந்தப் பகுதியில், அந்த மாவட்டத்தில் இந்த ஆண்டு பேருந்து உரிமம் வழங்வேண்டுமானாலும் முன்னுரிமையாக மக்களின்தேவை எங்கெங்கே இருக்கிறதோ அங்கே தான் உரிமங்கள் வழங்க வேண்டும் என்ற உத்தரவை அரசு எடுப்பதற்கு வசதியாக இந்த ஆய்வினை முதன்முறையாக நடத்தினோம். அந்த ஆய்வின் பிரகாரம் தமிழகத்திலுள்ள தற்போது 17,86,248 மக்கள் வசிக்கின்ற 1,656 கிராமங்களை உள்ளடக்கிய 968 பஞ்சாயத்துகளுக்கு நல்ல சாலைகள் இருக்கின்றன. பேருந்துகள் உடனடியாக விட முடியும். ஆனாலும் இதுகாறும் ஒரு ரூட் பிளானிங் இல்லாத காரணத்தால், தன்னிச்சையாக பேருந்து உரிமங்கள் வழங்கிய காரணத்தால், சாலைகள் இருந்தும் அதனால் 476 வழித்தடங்கள்—நல்ல வழித்தடங்களாக பேருந்து ஓடுகிற அளவிற்கு தரமான வழித்தடங்களாக இருப்பது இப்போது கண்டு பிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அங்கே பேருந்துகள் விடப்படவில்லை. அந்த வழித்தடங்களில் அந்த 476 வழித்தடங்களில் 118 வழித்தடங்களில் பெரிய பேருந்துகளையும், 67 வழித்தடங்களில் மினி பஸ்-சிற்றுந்துகளையும், மீதமுள்ள 291 குறைந்த தூர வழித்தடங்களில் பேருந்து வழித்தட நீட்டிப்பும் 30-6-1979-க்குள் கிராமப்புற மக்களின் நலன் கருதி, முன்னுரிமை தந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இங்கே எல்லாம், இந்த கிராமங்களுக்கு எல்லாம் பேருந்துகளை உடனே விடவேண்டும், உரிமங்கள் வழங்க வேண்டும் என்ற உத்தரவினை அரசு பிறப்பித்து இருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

இரண்டாவது கட்டமாக அந்த ஆய்வின் பிரகாரம் 21,73,959 மக்கள் வசிக்கின்ற 2,508 கிராமங்களை உள்ளிட்ட 637 பஞ்சாயத்துக்களுக்கு 426 வழித்தடங்களில் சிறுசிறு செம்மைகளைச் செய்வோமானால், உடனடியாக பேருநது களைச் சிற்றுந்துகளை விடலாம் என அந்த ஆய்வில் கணக்கிடப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்காக 12,78,86,000 ரூபாய் நிதி தேவை என்று கூறப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட நடப்பு ஆண்டிலேயே இது பற்றியும் ஒரு நல்ல முயற்சியினை மேற்கொண்டு கிராமப்புறங்களில் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 31 ஆண்டுகளாக புறக்கணிக்கப்பட்டு கொடுக்கப் படாத இந்த சலுகையை, வசதியைச் செய்துதர நிதிநிலை உயர்வினை எப்படி ஏற்படுத்துவது என்பதைப் பற்றி ஒரு முடிவை விரைந்து எடுக்கலாம் என்ற உறுதியினைத் தந்து இருக்கிறார்கள். விரைவில் அது கண்காணிக்கப்படும்

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட மோட்டார் வாகன சம்பந்தப்பட்ட மானியங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே வெட்டுத் தீர்மானத்திலேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம் போன்றவர்கள் எல்லாம் அரசு நாட்டுடைமை கொள்கையை விரைந்து செயல்படுத்தவில்லை என்று கூட எழுதியிருந்தார்கள். இதிலே அரசின் கொள்கையை நான் சற்றுதெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன். பயணப்பேருந்து நாட்டுடமைக் கொள்கை என்பது அரசால் ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்ட ஒன்று. அதிலே இந்த அரசு ஒருக்காலும் பின்வாங்கப் போவது இல்லை. கண்டிப்பாக அது செம்மையாக படிப்படியாக நடைமுறைப் படுத்தும் என்பதை முதற்கண் நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1969-ல் 25·5 சதவீதம் மட்டுமே நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பேருந்துகள் என்ற நிலை தமிழகத்திலே இருந்தது. அது படிப்படியாக உயர்ந்து 1975-76-லே 46.7 சதவீதமாக வந்து இந்த ஆட்சி பொறுப்புக்கு வந்த பிறகு 46·7 சதவீதத்திலிருந்து இன்றைக்கு 53·2 சதவீதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதுகாறும் போக்குவரத்து உரிமங்கள் தற்காலிகப் போக்குவரத்து உரிமங்கள் திருவிழாக்களுக்கு தனி உரிமங்கள் ஆகியவை வழங்கப்பட்டதில் கூட சில உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். திருவிழாக்களுக்கு தற்காலிக உரிமங்களை எல்லாம் தனியாருக்கும் தரவேண்டும் என்று. அரசு முடிந்த அளவுக்கு தனியாருக்கு தற்காலிகப் பேருந்து உரிமங்களைத் தருவது என்றால் அதிலே சிக்கல்கள் இருப்பதோடு மட்டுமல்ல அரசு

எந்தக் கிராமங்களுக்கு பேருந்துகள் மக்களின் நலன் கருதி செல்ல வேண்டும் என்று விரும்புகிறதோ அங்கெல்லாம் தனியார் கள் பேருந்துவிட முன்வரமாட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக தற்காலிகப் பேருந்து உரிமங்கள் பூராவும் குறிப்பாக கிராமப்புற வழித்தடங்களுக்கு கிராமப்புற மக்களுக்கு அரசுப் போக்கு வரத்துக் கழகங்களு ககு மட்டும்தான் தரவேண்டும் என்ற உத்த ரவை அரசு விதித்திருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன். சில இடங்களில் திருவிழாக்கள் நடைபெறு கின்றன. மதுரை போன்ற இடங்களில் சித்திரை திருவிழாக்கள் நடைபெறுகிறது. வீரபாண்டி போன்ற இடங்களிலும் நடை பெறுகிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு பி.ஆர்.சி. பேருந்து கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தாலும், தனியார்கள் உடனடியாக பேருந்து விடுவதற்கு தயாராக இருக்கும்போது, பி.ஆர்.சி.க்காரர் கள் வேண்டுமென்றே போட்டியிட்டுத் தடுக்கிறார்கள். அவர் கள் கொடுக்கிறபோது கொடுக்கட்டும். பொதுமக்கள் வசதி யைக் கருதி நம்போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லியும் கொடுக்க மறுக்கிறார்களே, அதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர் கள் உணருவார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவரவர்களே, அரசும் ஏற்கனவே அதை உணர்ந்து இருக்கின்ற காரணத்தால் தான் எங்கெங்கு அரசுப் பேருந்துகள் இன்று நிதித்தட்டுப்பாடு காரணமாக விடப்பட முடியாமல் இருக்கிறதோ, அல்லது உண் மையான காரணத்தால் விடப்பட முடியாமல் இருக்கிறதோ, பேருந்து உரிமங்களை வழங்கி 4 மாதம் கழித்து அங்கே டெப்போ இல்லை என்ற காரணத்தால் தனியாருக்கு அந்தப் பேருந்து ஆர்.டி.ஏ. மீட்டிங் மூலமாகச் சென்றுவிடுமேயானால் பரவலாக ஒன்று கூறப்படும். அதாவது 4 மாத காலமாக அரசுப் பேருந்து ஓடி தற்போது திடீரென தனியார் பேருந்து ஓடுவதின் மர்மம் என்ன என்று கூட குற்றச்சாட்டு கூறுகின்ற வகையிலே கேட்டு விடுகிறார்கள். இது சட்டத்திலே இருக்கின்ற ஓட்டை, சிக் கல் ஆகியவற்றால் வந்துவிடுகிறது.

ஆனால், அரசினுடைய எண்ணம் எல்லாம் முடிந்த அளவுக்கு தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில், இன்னும் பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்து டெப்போக்களை அமைத்து முடிந்த அளவுக்கு மக்களின் நலன் கருதி அரசுப் பேருந்துகளை படிப்படியாக விடவேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் அதுவரைக்கும் மக்களைத் தொல்லைக்கு உட்படுத்த வேண்டும் என்று, இன்னலுக்கும் இடுக்கணுக்கும் ஆட்படுத்த வேண்டும்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

என்று விட்டால் அரசுப் பேருந்துகளைத்தான் விடுவோம் இன்றேல் பேருந்துகளை யாரும் விட விடமாட்டோம் என்ற கொள்கை அரசினுடைய கொள்கை அல்ல. அந்தப் பகுதிகளில் தனியார் பேருந்துகள் விடுவதற்கு அரசு ஏற்கனவே அனுமதி அளித்து வருகிறது. அதோடு தற்போது நான் ஏற்கனவே கூறிய படி இத்துணை கிராமப்புற பகுதிகளுக்கு பேருந்துகள் இல்லாத சூழ்நிலையில் பேருந்துகளே கண்டிராத கிராமங்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான கிராமங்கள் சாலைகள் இருந்தும் பேருந்துகள் இல்லாத சூழலில் அரசுக்கு நிதிப்பற்றாக்குறை இருக்கின்ற சூழலில் அரசுக்கு இருக்கின்ற நிதியை முதலில் எங்கு செலவிட வேண்டும் என்பதுதான் அரசினுடைய ஆய்வாக இருக்கின்றது.

ஏற்கனவே பேருந்துகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்ற வழித்தடங்களில் உள்ள தனியார் பேருந்துகளை எல்லாம் அந்த இடத்தை விட்டு அகற்றுவதையே முன்னுரிமையாக நாம் எடுப்போமேயானால் நம்மிடம் இருக்கின்ற குறைந்த நிதியை முதற்கண் நாம் அதற்கு செலவழிக்க வேண்டி வரும். அப்படி அந்தப் பணியிலே ஈடுபட்டால் தற்போது இருக்கின்ற ஏறத்தாழ 5 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தனியார் பேருந்துகளை அகற்றுவதற்காக நிதியை சேர்ப்பதற்கே நமக்கு 12 ஆண்டுகள் ஆகிவிடும். கஷ்டப்பட்டு சேர்க்கின்ற நிதியை எல்லாம் முழுமையாக அதற்கே நாம் செலவழித்தோமேயானால் 31 ஆண்டுகாலமாக புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற, சாலைகள் இருந்தும் பேருந்துகளைக் காணாத அப்பாவியான அந்த கிராமப்புற மக்களுடைய வளர்ச்சிக்கு தடைக்கற்களாக நாம் இருக்கக்கூடாது என்ற நோக்கோடு தான் அரசுப் பேருந்துகளே இதுவரையில் கண்டிராத சாலைகள் இருக்கின்ற கிராமங்களுக்கு முன்னுரிமை தரவேண்டும் என்ற நோக்கோடு அந்தப் பகுதிகளுக்கு தற்போது பேருந்துகளை அரசு விட்டு வருகிறது.

நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட பேருந்து என்றாலே நட்ட நிலைதான் ஏற்படும் என்றிருந்த நிலை முடிந்த அளவுக்கு மாற்றப்பட்டு பல்வேறு நிர்வாக சீர்திருத்தங்களையும் நவீன அணுகுமுறைகளையும் இவ்வரசு மேற்கொண்ட காரணத்தால் இன்று லாப நிலைக்கு வந்திருக்கின்றன. அரசு போக்குவரத்துத்துறை பொறியியல் வல்லுநர்கள் மற்றும் உற்பத்தியாளர்கள் ஆகியோர் ஒருங்கிணைந்து ஆய்வு செய்து புதிய முறையில் மேம்பாடு செய்த அடாப்ஷன் கேப்ஸுல் என்ற உறுப்பினை ஃப்யூயல் பம்புகளில் பொருத்துதல் போன்ற தொழில் நுட்ப நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட காரணத்தால் போக்குவரத்துக் கழகங்களின் செலவில் பெரும் பங்கை வகிக்கும் டீசல் செலவில் பெரும் சிக்கனத்தை சென்ற ஆண்டிலிருந்து ஏற்படுத்தியதோடு தற்போது குறித்த

காலத்தில் தரமான உயர்ரக ரப்பரை பயன்படுத்தியும் நவீன தொழில் நுணுக்க முறைகளைக் கடைப்பிடித்து போக்குவரத்துக் கழகங்களின டயர்களை போக்குவரத்துக் கழகங்களே ரெட்ரீட் செய்வதால் சாதாரணமாக 10 ஆயிரம் கிலோமீட்டர் பயணத் திற்கு மட்டுமே ஓடக்கூடிய ரெட்ரீட் டயர்கள் 25 ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் வரை ஓடுவதன்மூலம் டயர் வாங்கும் செல வில் பெரும் சிக்கனம் ஏற்படுத்துதல், ரியர் ஆக்சில், ஃபிரண்ட் ஆக்சில், கியர் பாகஸ், ஸ்டீரிங் பாக்ஸ் போனற முக்கிய தேய்ந்து விட்ட பேருந்து உறுப்புகளை போக்குவரத்துக் கழகங்களே நல்லமுறையில் ரீக்கண்டிஷன் செய்து மீண்டும் சோதித்து உப யோகப்படுத்துவதன் மூலம் செலவில் பெரும் சிக்கனத்தை ஏற் படுத்துதல் போன்ற.......

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின நேரத்தை சற்று நீட்டிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30).

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேருந்துகளை ஓட்டு வதில் சில நுணுக்கமான முறைகளை கவனத்தோடு கையாளு கின்றபோது பேருந்துகளுக்கு ஏற்படும் வீண் தேய்மானங்களைத் தடுக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் ஓட்டுநர்களுக்கு அது பற்றி பயிற்சி அளித்தல் போன்ற பொறியியற் மேம்பாடுகளை சென்ற ஆண்டிலிருந்து தீவிரமாக மேற்கொண்ட காரணத்தால் அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் செலவினங்கள் பெரிதும் குறைக்கப்பட்டன.

1975–76-ல் ஒட்டு மொத்தமாக போக்குவரத்துக் கழகங்கள் ரூபாய் 8 கோடியே 37 லட்சத்து 11 ஆயிரம் நட்டத்தில் ஓடின. ஆனால் 1977–78-ல் முன்னர் கூறிய பல்வேறு சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டதினாலும், அச்சீர்திருத்தங்களுக்குப் பணியாளர்கள் தந்த ஆக்க பூர்வமான ஒத்துழைப்பினாலும், ஒட்டு மொத்தமாக அனைத்து போக்குவரத்துக் கழகங்களும் ரூபாய் 4 கோடி, 16 இலட்சத்து, 70 ஆயிரம் நிகர லாபம் ஈட்டின. 1978–79-ல் இந்த மார்ச்சு 31 முடிய அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங் களும் ஒட்டு மொத்தமாக ரூபாய் 7 கோடியே, 50 இலட்சத்து, 58 ஆயிரம் நிகர லாபத்தை ஈட்டியுள்ளன.

எங்குமே மெட்ரோபாலிடன் சர்வீஸ் என்றாலே நட்டத்தில் தான் இயங்கி வருகிறது அனைவரும் அறிந்ததே.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

டில்லி மெட்ரோபாலிடன் பேருந்து துறையில் 1977–78-ம் ஆண்டு மட்டும் 15 கோடியே 17 இலட்சத்து 36 ஆயிரம் ரூபாய் நட்டம் ஏற்பட்டது. அதேபோன்று 1977–78 பாம்பே மெட்ரோபாலிடன் பேருந்துத் துறையில் 5 கோடியே 18 இலட்சத்து 71 ஆயிரம் ரூபாய் நட்டம் ஏற்பட்டது. ஆனால் சென்னை மெட்ரோபாலிடன் போக்குவரத்துத் துறையைப் பொறுத்த வரைக்கும் 1975–76-ல் 2 கோடியே 88 இலட்சத்து 29 ஆயிரம் ரூபாய் நட்டத்தில் இருந்த நிலைமை மாறி இந்த மார்ச்சு மாதம் முடிய 1978–79 மாணவர் சலுகைக் கட்டணம் இழப்பீடாக அரசு பல்லவன் பெருநகர்ப் பிரிவிற்குத் தந்துள்ள தொகையினையும் சேர்த்து நிகரமாக 24 இலட்சம் ரூபாய் லாபமீட்டிருக்கிறது. எந்த மெட்ரோபாலிடன் சர்வீஸிலும் இல்லாததை நாம் இந்த ஆண்டு கண்டு இருக்கிறோம்.

தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழகம் சென்ற ஆண்டு நட்டத்திலேயே இயங்கி தற்போது 5 இலட்சத்து 15 ஆயிரம் ரூபாய் லாபம் ஈட்டியுள்ளது. சென்ற ஆண்டு நட்டத்திலே இயங்கிய பல்லவன் புறநகர்ப் பிரிவு 29 இலட்சத்து 19 ஆயிரம் ரூபாய் லாபமீட்டியுள்ளது. அடுத்து பல்லவன் துரித பிரிவு 57 இலட்சத்து 29 ஆயிரம் ரூபாயும், அண்ணா போக்குவரத்து கழகம் 65 இலட்சத்து 72 ஆயிரம் ரூபாயும், சோழன் போக்குவரத்துக் கழகம் 1 கோடியே 8 இலட்சத்து 79 ஆயிரம் ரூபாயும், சேரன் போக்குவரத்துக் கழகம் 1 கோடியே 18 இலட்சத்து 61 ஆயிரம் ரூபாயும், கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக்கழகம் 1 கோடியே 26 இலட்சத்து 90 ஆயிரம் ரூபாயும், பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் 2 கோடியே 37 இலட்சத்து 93 ஆயிரம் ரூபாயும் லாபம் ஈட்டியுள்ளன. அனைத்துப் போக்குவரத்துக் கழகங்களும் ஒட்டு மொத்தமாக 7 கோடியே 50 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபாய் ஈட்டியுள்ளன. இது வரவேற்கத் தக்க ஒரு வருவாயை ஈட்டித் தந்திருக்கிறது என்று கூறிக் கொள்ள விழைகிறேன்.

பல போக்குவரத்துக் கழகங்கள் போனஸ் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட வேண்டிய போனஸ் தொகைக்கென நிதியினை ஒதுக்கிய பிறகும் தொழிலாளர்கள் பயனுறும் வகையில் பல சேமநலத் திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கிய பிறகும், எஞ்சிய இலாபத்தில் ஒரு பெரும் பகுதி குண்டும் குழியுமாக உள்ள பேருந்து வழித்தட சாலைகளைச் செப்பனிட ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர்களுக்கு போனசை பொறுத்த வரைக்கும் மத்திய அரசின் போனஸ் சட்ட விதிக்குட்பட்டு, பாண்டியன் போக்குவரத்துக் கழகம் போனஸ் மற்றும் அதற்கு ஈடான சிறப்புத் தொகையாக 20 சதவீதம், கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகம் போனஸ் மற்றும் அதற்கீடான சிறப்புத்

தொகையாக 20 சதவீதம் , அண்ணா போக்குவரத்துக் கழகம் போனஸ் மற்றும் அதற்கீடான சிறப்புத் தொகையாக 20 சத வீதம், சேரன் போக்குவரத்துக் கழகம், போனஸ் மற்றும் அதற்கீடான சிறப்புத் தொகையாக 20 சதவீதம், சோழன் போக்கு வரத்துக் கழகம் போனஸ் மற்றும் அதற்கீடான சிறப்புத் தொகையாக 17 சதவீதம் அளிக்கப்படும்.

நட்ட நிலை எல்லாம் தாண்டி லாபத்தினுடைய எல்லையில் அடி எடுத்து வைத்திருக்கின்ற தந்தை பெரியார் போக்குவரத்து நிறுவனத்தில் போனஸ் கொடுக்க இயலாத நிலையில் சட்டம் தடையாக இருக்கிறது. காரணம் தொடர்ந்து நான்கு ஆண்டு களாக நட்டத்தில் இயங்கி வந்திருக்கின்ற காரணத்தால் 8.3 சதவீதம் போனஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று போனஸ் சட்டத்தில் இருக்கிறது. இருந்தாலும் இதிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு சலுகைகள் தர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் 8.3% போனஸ் தந்தை பெரியார் போக்குவரத்துக் கழக தொழிலாளர்களுக்கும், பல்லவன் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கும் தரப்படு கிறது. மேற் கொண்டும் தற்போது நடை முறையில் இருந்து வருகின்ற நிலையைப் போல் இன்னும் ஆறு மாத காலத்திற்கு நீடிக்குமானால், காரணம் ஒரு நாள் வேலை நிறுத்தம் நடந்தால் அரசுக்கு இழப்பு 6 இலட்சத்திலிருந்து 9 இலட்சம் ரூபாய் வரை ஆகிறது, வேலை நிறுத்தம் செய்வது தொழிலாளர்களுடைய உரிமை. அதை நான் வேண்டாம் என்று கூறவில்லை. இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட அரசு தான். எந்தப் பிரச்னையாக இருந்தாலும், எதுவாக இருந்தாலும், அவைகளை எல்லாம் நேரடியாக சந்தித்துப் பேசி வேலை நிறுத்தங்களுக்குத் தீர்வு காணலாம். கடந்த காலத்தில் இதை நாம் கண்கூடாக கண்டிருக்கிறோம். போக்குவரத்துத் துறையி லுள்ள தொழிலாளர்களும் கண்டிருக்கிறார்கள். எந்தச் சங்கங் களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய பிரச்னைகள் என்ன என் பதை போக்குவரத்துத் துறை சரியான முறையில் அணுகி வருகிறது என்பதை அனைத்துச் சங்கத் தொழிலாளர்களுக்கும் தெரியும். இப்போது கடந்த ஆறு மாத காலமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்ற முறை, இன்னும் ஆறு, ஏழு மாத காலத்திற்கு நீடித்து வருமானால் பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகமும் மற்ற போக்குவரத்துக் கழகங்களைப் போல் லாபத்தை எட்டிவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அதோடு போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்றை அரசு நடைமுறைக்கு கொண்டு வருகிறது. போக்குவரத்துத் துறையிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதில் இந்த பேரவையில் பல உறுப்பினர்கள் ஆர்வம் காட்டினார்கள். தமிழ்நாடு வீட்டுவசதி வாரியததின் ' உங்களுக்கு சொந்த வீடு ' என்ற திட்டத்தின் கீழ் 1,500 வீடுகளை பல்லவன் போக்குவரத்து தொழிலாளர்களுக்கு ஒதுக்கிக் கொடுப்பதற்கு ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்) இது முதல் கட்டமாக ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. மேலும் 1,220 வீடுகள் அடுத்த ஆண்டில் தொகுதி தொகுதியாக ஒதுக்கப்படும். நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் முயற்சியால் ' ஹட்கோ ' திட்டத்தின் கீழும் போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப் படும் திட்டம் கொண்டு வரப்படவிருக்கிறது. இவ்விதம் இப்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 2,720 வீடுகள் நீங்கலாக இதர கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்தும், ஹட்கோ மூலமாகவும், எல். ஐ. சி. போன்ற நிறுவனங்களில் உதவி பெற்றும், மேலும் 3,000 வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டும் என்று திட்டமிட்டு அதற்காக 6 கோடி 34 லட்சத்து 43 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து அனைத்து போக்கு வரத்துக் கழக தொழிலாளர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்க அரசு திட்டமிட்டுள்ளது. போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று இதுபோன்ற முயற்சிகள் முதன் முதலில் மேற் கொண்டிருப்பது தமிழகத்தில் தான்என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும், திருவாளர்கள் கூத்தகுடி சண்முகம், சுந்தரராஜன், ஆறுமுகம், கந்தசாமி போன்றவர்கள், போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் குடும்பத்தோடு செல்வதற்கு பாஸ் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதை இந்த அரசு நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருகின்ற முறையில், போக்குவரத்துக் கழகங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளிகள் தங்கள் குடும்பத்துடன் அரசு பேருந்துகளில்—ரயில்வே தொழிலாளர்களுக்கு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை சுற்றுப்பயணம் செய்ய அனுமதிப்பதைப்போல்—தமிழகத்திலுள்ள போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள் தங்கள் குடும்பத்தோடு அரசு பேருந்துகளில் இலவசமாகப் பயணம் செய்ய சலுகை அளிக்கின்ற வகையில், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 1,500 கிலோ மீட்டர் வரை குடும்பத்துடன் இலவசமாகச் செல்ல பாஸ் வழங்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (ஆரவாரம்.)

அத்துடன் போக்குவரத்துத் துறையில் லாபத்திற்கு வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டதற்கு காரணம் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஆர்வமும், பணியில் அவர்கள் காட்டுகிற ஆர்வமும், அவர்கள்

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

தருகின்ற பலவ்தமான ஆலோசனைகளும், பல புதிய ஆராய்ச்சிகளை கண்டுபிடிப்பவர்களுக்கும் வெகுமதி வழங்க வேண்டும் என்று புதியதொரு திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ரயில்வே துறையில் ரயில்வே தினம் என்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொண்டாடி ஓட்டுநரிலிருந்து பொறியாளர் வரையிலும் வெகுமதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதேபோல் நமது போக்குவரத்துக் கழகங்களில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கும், ஓட்டுநர், நடத்துநர், பொறியியல் பிரிவில் பணிபுரிபவர்கள், நிர்வாகப் பிரிவினர், மற்றும் மேல்நிலை அலுவலர் மற்றுமுள்ள பல பிரிவினருள் போக்குவரத்துக் கழகங்களில் வளர்ச்சிக்கும் சிக்கனத்திற்கும், பொதுமக்கள் நலனுக்கும் உகந்த சிறப்பு ஆலோசனைகளை வழங்குபவர்களுக்கும், புதிய முன்னேற்றங்களை ஆராய்ச்சி மூலம் கண்டுபிடிப்பவர்களுக்கும் மிகச்சிறந்த முறையில் பணி புரிவோருக்கும், அவர்களை ஊக்குவிக்கின்ற வகையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும், தங்கப் பதக்கமும், பாராட்டுச் சான்றிதழும், 500, 250, 100 ரூபாய் என்ற மூன்று பிரிவுகளில் வெகுமதி பணமுடிப்பும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாளன்று அளிக்கப்படும்.

(பிற்பகல் 1–40)

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் பேசுகின்றபோது, போக்குவரத்துக் கழகங்களிலே பணியாற்றுகின்ற தொழிலாளர்கள் இரவு நேரங்களிலே பணியாற்றுகின்றபோது அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே போக்குவரத்துக் கழகங்களில் இரவு நேரங்களில் பணிபுரிகின்ற இரவு நேர ஷிப்டு தொழிலாளர்கள் அனைவருக்கும் ஒவ்வொரு தினமும் நடப்பு ஆண்டிலிருந்து டீயும் பன்னும் இலவசமாக தினமும் வழங்கப்படும்.

வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு அனைத்து அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களின் மூலமாகவும் தொழில் நுணுக்கப் பணியாளர், ஓட்டுநர், நடத்துனர் ஆகிய பிரிவுகள் முதல் பல்வேறு பிரிவுகளில் 4,021 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு தரப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் அதாவது வருகின்ற ஆண்டில் கிராமப் புறங்களையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அனைத்து அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்களிலும் பல்வேறு பிரிவுகளில் மொத்தம் 4,689 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு தரப்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் வெங்கிடு அவர்கள் பேசுகின்றபோது கூறினார்கள். என்ஜினியரிங் கார்ப்பரேஷனில் ஏன் ஆட்கள் அதிகம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது டெக்னிக்கல்லாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அதிலே இந்த டெக்னிகல் தொழிலாளர்கள் அதிகமாக அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

அதோடு, பேருந்துகளுக்குத் தேவையான உறுப்புக்கள், உதிரி பாகங்கள் போன்றவற்றைத் தயாரிப்பதற்கு, தமிழகத்திற்கு அப்பாற்பட்டுள்ள மாநிலங்களிலுள்ள தனியாரைச் சேர்ந்த தொழில்களுக்கு லாபம் போகக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு, பொறியியல் பட்டதாரிகள், டிப்ளமோ தாரர்கள் போன்ற பொறியியல் கல்வி பயின்றவர்களுக்கு சிறுதொழில் தொடங்கவும், தொழிற் கூட்டுறவு தொடங்கவும், தொழில் நுணுக்க அறிவுரையும், நிதி உதவியும் அளிக்க போக்குவரத்துக் கழகங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கும். அப்படி ஏற்பாடு செய்கின்றபோது, அதன்மூலம் சிறு தொழில்கள் பெருகவும், வேலை வாய்ப்பு ஏற்படவும் வழி ஏற்படும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு அரசு இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது.

அதோடு மிக, முக்கியமான முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் எடுக்கப்பட்ட இந்த அரசின் முடிவை அறிவிக்க விரும்புகிறேன். நகர்புறத்திலே இருக்கின்ற மாணவர்களுககு பேருந்துகளில் கட்டண சலுகை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நகரப்புறத்திலே இருக்கின்ற இந்த மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற இநதச் சலுகை, ஏழ்மைநிலையிலே கிராமப் புறங்களிலே இருக்கின்ற மாணவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை வழங்கப்படவில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கோடு, அதோடு நகரப் புறங்களிலே உள்ள பேருந்துகளுக்கு கட்டணம் மிகவும் குறைவு, கிராமப்புறத்திலே உள்ள மாணவர்கள் நகரப்புறத்திலே உள்ள மாணவர்களை விட அதிகமான கட்டணம் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பதை இந்த அரசு உணர்ந்து, பொருளாதாரத்தில் பெரிதும் நலிவுற்றுள்ள கிராமப்புற மக்களின் நலனில் அக்கறையுள்ள தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் விருப்பப்படி, தமிழகத்தின் அனைத்து கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள மாணவர்கள் தங்கள் இல்லங்களிலிருந்து பள்ளிகளுக்கும், கல்லூரிகளுக்கும், ஒரு முறை சென்றுவர கிராமப் பேருந்துகளிலும், நகரப் பேருந்துகளிலும் 33/3 சதவீதம் கட்டணச் சலுகை வரும் கல்வி ஆண்டிலிருந்து வழங்கப்படும். அரசுப் பேருந்துகளோடு, தனியார் பேருந்துகளிலும் கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு இச்சலுகை வழங்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும். இதற்கு அரசு சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்து, கிராமப்புற மாணவர்களுக்கு இச்சலுகையை வழங்க இந்த அரசு நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளும்.

சென்னை பத்திரிகை சங்கத்தின மூலமாக ஏற்கனவே ஒரு வேண்டுகோள் கொடுக்கப்பட்டது. பத்திரிகையாளர்கள் தமிழ் நாடு பேருந்துகளில் சென்றுவர சலுகை தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் சொன்னார்கள். அந்த அடிப்படையிலே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னாலும்,

[திரு. சி. பொன்னையன்] [1979 ஏப்ரல் 17

சென்னையிலே, இருக்கின்ற சில பத்திரிகையாளர்கள், பல்வேறு பகுதிகளிலே, வெகு தொலைவிலிருந்து அரக்கோணம், செங்கற்பட்டு போன்ற பகுதிகளிலே இருந்து வருகின்ற காரணத்தால், சென்னையிலே பணியாற்றும் பத்திரிகையாளர்களுக்கு அந்தப் பகுதிகளிலே இருந்து இங்கே வருவதற்கு சலுகைகள் வழங்க வேண்டும் என்ற குறிப்பிட்டார்கள்.

அதன் அடிப்படையில் சென்னை புறநகர் பகுதியிலும் பல்லவன போக்குவரத்தில் பத்திரிகையாளர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவர்கள் சென்று வர சலுகை அளிக்கப்படுகிறது. மாவட்டங்களில் கூட சப்-அர்பன் ஏரியாக்களிலிருந்து பத்திரிகையாளர்கள் வரவேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக, நெல்லையில் பத்திரிகையாளருக்கு பேருந்தில் பயணம் செய்ய சலுகை இருக்கிறது. தூத்துக்குடியிலிருந்து வரவேண்டுமென்றால் சலுகை இல்லை. கோவையில் பத்திரிகையாளருக்குச் சலுகை இருக்கிறது. ஈரோட்டிலுள்ள பத்திரிகையாளருக்கு சலுகை இல்லையென்று கூறினார்கள். இந்தக் குறையைக் களைய வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பத்திரிகையாளர்கள் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் இருந்தாலும் மாவட்டத் தலைநகருக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட சலுகை வட்டப் பகுதிகளில் உள்ள அனைவருக்கும் அந்தச் சலுகை அளிக்கப்படும் என்பதை நடைமுறைக்கு அரசு கொண்டு வரும்.

ஏற்கனவே நீங்கள் எல்லாம் அறிந்த ஒன்று, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே அறிவித்து விட்டார்கள். பெட்ரோல் விலை ஏறிய போதிலும், டீசல் விலை ஏறிய போதிலும், ஆயத் தீர்வை ஏறிய போதிலும், ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் விலை ஏறிய போதிலும் பல சிக்கன நடவடிக்கைகளை நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்டதன் மூலம், தனியார் பேருந்துகளும் தாங்கும் என்ற நம்பிக்கையோடும் இந்த விலை உயர்வின் காரணமாக பேருந்துக் கட்டணங்களை அரசுத் துறையிலே உயர்த்தாது, தனியார் துறையிலும் உயர்த்தப்படமாட்டாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979ஆம் ஆண்டு உலகக் குழந்தைகள் ஆண்டாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. குழந்தைகளுக்கு ஏதாவது சலுகைகள் தர வேண்டுமென்று கடந்த ஒருவார காலமாகவே திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் வற்புறுத்திக் கேட்டு வந்தார்கள். அந்த அடிப்படையில் 5 வயது வரையிலுள்ள குழந்தைகள் அரசுப் போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் பேருந்துகளில் இலவசமாகப் பயணம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுவார்கள். தற்போது 3 வயதுவரை உள்ள குழந்தைகள் அரசுப் பேருந்துகளிலும், தனியார் பேருந்துகளிலும் இலவசமாகச் செல்லலாம். அதுபோன்று ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட

குழந்தைகள் அனைவரும் குழந்தைகள் ஆண்டான இந்த ஆண்டு அரசுப் பேருந்துகளிலும் தனியார் பேருந்துகளிலும் இலவசமாகப் பயணம் செய்ய உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும்.

அதேபோன்று தமிழக முதல்வர் அவர்கள் எடுத்த முடிவின் அடிப்படையில் பார்வையிழந்த அனைத்து மக்களும் மாநில முழுவதும் அரசுப் பேருந்துகளில் மருத்துமனைக்கும், வேலை செய்யுமிடங்களுக்கும், பள்ளிகள் போன்ற இடங்களுக்கும் சென்று வர இலவசமாக அனுமதி வழங்கப்படும்.

எட்டு ஆண்டிற்கு மேல் வயதான பேருந்துகளை மாற்றி, அவ்வழித் தடங்களில் புதிய பேருந்துகளை பயணிகளின் வசதி கருதி விடவேண்டுமென்று அரசு மேற்கொண்ட திட்டத்தின் அடிப்படையில் சென்ற ஆண்டு மட்டும் 886 புதிய பேருந்துகள் விடப்பட்டன. அதே அடிப்படையில் 1979–80ஆம் ஆண்டான நடப்பு ஆண்டில் எட்டு ஆண்டிற்கு மேற்பட்ட 933 பழைய பேருந்துகளுக்குப் பதிலாக 933 புதிய பேருந்துகள் விடப்படும்.

மாண்புமிகு வெங்கிடு அவர்கள் வழித்தடங்கள் மிகுந்து புதிதாகப் பேருந்துகள் விடப்படும் எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறதே என்று கூறினார்கள். போக்குவரத்துக் கழகங்களில் எட்டு ஆண்டுகளான பழைய பேருந்துகள் ஏலம் விடுவதற்காக வைக்கப்பட்டு ஏலம் விட்ட பிறகு பேருந்துகள் கணக்கில் எண்ணிக்கை குறைந்திருக்கும்.

அதோடு, பேருந்து வசதி இதுவரை அறவே இல்லாத அவசரத் தேவை மிகு பகுதிகளுக்கு முன்னுரிமை தந்து பேருந்துகள் உடனே விட வேண்டுமென்றும், மக்கள் பெரிதும் அல்லல் படுமளவிற்கு நெரிசல் மிக அதிகமாக உள்ள பேருந்து வழித் தடங்களில் கூடுதல் பேருந்துகள் விட வேண்டுமென்றும் அரசு எடுத்த முடிவின் அடிப்படையில் சென்ற ஆண்டு 468 புதிய பேருந்துகள் விடப் பட்டன. அதே அடிப்படையில் இந்த நடப்பாண்டில் 557 புதிய பேருந்துகள் விடப்படும்.

ஆக, பழையனவற்றை மாற்றுதல், புதிய வழித் தடங்களிலும் கூடுதலாகவும் பேருந்துகள் விடுதல் என்ற அடிப்படையில் சென்ற ஆண்டு 1,354 புதிய பேருந்துகளை விட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்கள், நடப்பாண்டில் மேலும் 1,490 புதிய பேருந்துகளை மேலும் விடும்.

பெட்ரோல், டீசல் விலை உயர்வினால் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ள மக்கள் தங்களது அவசரப் பணிகளுக்கும் அலுவலகங்களுக்கும் காலதாமதமில்லாமலும் குறைந்த செலவில் விரைந்து செல்ல உதவுகின்ற வகையில்

சென்னை மாநகரத்தில் மட்டும் பொதுமருத்துவமனைகள், மிக முக்கிய அலுவலகங்கள் உள்ள குறிப்பிட்ட சில இடங்களில் மட்டும் நிற்கக் கூடிய, பயணிகள் உட்கார்ந்து மட்டுமே செல்லக் கூடிய சற்று வசதிகள் நிறைந்த 70 சிறப்புப் பெருநகர விரைவுப் பேருந்துகள் இந்த ஆண்டிலே சென்னை மாநகரத்தில் விடப்படும். சாதாரண நகரப் பேருந்துக் கட்டணத்தைவிட இரண்டரை மடங்கு அதிகக் கட்டணம் இச் சிறப்புப் பேருந்துகளுக்கு வசூலிக்கப்படும். பெட்ரோல், விலை உயர்வின் காரணமாக ஆட்டோ, டாக்சி கட்டணங்கள் உயர்த்தப் பட்டு விட்ட காரணத்தால் இந்தப் பேருந்துகள் பொதுமக்கள் நலன் கருதி முதன்முறையாக விடப்படுகிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : சென்னை நகரைப் போன்றே மதுரை நகரத்திலும் டாக்சி கட்டணம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கும் இந்த மாதிரி பேருந்து விடப்படுமா ?

(பிற்பகல் 1-50)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய உணர்வை படிப்படியாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். அத்தோடு இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுக்கு புதிய பேருந்துகள் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ஓடுகின்ற பேருந்துகள் பழைய பேருந்துகளாக இருப்பதால் நல்ல வசதிகள் உள்ள புதிய பேருந்துகள் வேண்டு மென்று கேட்டார்கள். அதன் அடிப்படையில் நடப்பு நிதி யாண்டில் 195 புதிய விரைவுப் பேருந்துகள் விடப்படும். அவற்றில் வசதிகள் நிறைந்த பேருந்துகள் 50 பேருந்துகள் சொகுசுப் பேருந்துகளாகப் நடப்பு ஆண்டிலே விடப்படும். பயணிகட்கு நெடுந்தூரம் பயணக் களைப்பைக் குறைக்கும் வண்ணம் மிக வசதியுள்ள சொகுசு பேருந்துகளாக அவை இயங்கும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும்போது மத்திய அரசுக்கு மாநிலத்தினுடைய வருவாய் சென்றுவிடுகிறது. ரெயில்வேயில் அதிகமான வசதிகள் இருப்பதால் அங்கே அதிகமாக வருமானம் போகிறது. ஆகவே இங்கேயும் ஏர்கண்டிஷன் பஸ்கள் விட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். ரயில் வசதி இல்லாத முக்கிய நகரப் பகுதிகளிலிருந்தும், ரயில் வசதி உள்ள நகர்ப் பகுதிகளில் அப்பகுதிக்கென ரயில்வேயில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள ரிசர்வேஷன் இருக்கைகள் போதிய அளவு இல்லாத இடங்க ளிலிருந்தும், பல வழித்தடங்களில் நெடுந்தூரம் செல்லும் பயணிகட்கு வசதியாக சென்ற ஆண்டு குளுகுளு வசதி பொருந்திய சொகுசு விரைவுப் பேருந்துகள் விட வேண்டுமென

முடிவெடுக்கப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் சென்னையி லிருந்து திருச்சி, மதுரை, நெல்லை, நாகர்கோவில் வழியாக திருவனந்தபுரம்வரை 2 குளுகுளு பேருந்துகள் சென்ற ஆண்டு மாண்புமிகு முதல்வர், புரட்சித் தலைவரால் திருவள்ளுவர் என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டு துவக்கி வைக்கப்பட்டன. அவை பயணிகட்குப் பலனுள்ள வகையிலும் லாபத்திலும் நன்கு இயங்கி வருகின்றன. சென்ற ஆண்டு எடுத்த முடிவை ஒட்டியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரின் கோரிக்கைக்கு ஏற்பவும் இந்த ஆண்டு, சென்னையிலிருந்து திருச்சி, புதுக்கோட்டை, காரைக்குடி தேவக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் வழியாக மண்டபம் வரைக்கும் 2 பேருந்துகளும் சென்னையிலிருந்து சித்தூர் வழியாக பெங்களூர் வரைக்கும் ஒரு பேருந்தும், நாகர்கோவிலிலிருந்து, திருநெல்வேலி மதுரை, சேலம் வழியாக பெங்களூர் வரைக்கும் 2 பேருந்துகளும், சென்னையிலிருந்து சேலம் வழியாக கோவை வரைக்கும் 2 பேருந்துகளும், சென்னையிலிருந்து பாண்டிச்சேரி வரைக்கும் ஒரு பேருந்தும் இத்தகைய வழித்தடங்களில் நடப்பாண்டில் எட்டு குளுகுளு சொகுசு பேருந்துகள் விடப்படும்.

மொத்தமுள்ள இந்த பத்து குளுகுளு சொகுசு விரைவுப் பேருந்துகளிலும், மதுவிலக்கு, தீண்டாமை ஒழித்தல், சாலை விபத்துகளை தடுத்தல், கிராமப்புற பொருளாதார வளர்ச்சி, தமிழ்நாட்டு சுற்றுலாச் சிறப்புகள் மற்றும் செய்திகள்பற்றிய டாகுமென்டரி படங்களும் நல்ல சமுதாய முன்னேற்றக் கருத்துள்ள படங்களும் 16 எம்.எம். படங்கள் மூலம் ஏர்கண்டிஷன் செய்யப்பட்ட சொகுசு பஸ்களில் பயணத்தின் போது பயணிகளுக்குக் காட்டப்படும்.

இந்த ஏ.சி. குளுகுளு பேருந்துகள் விடுகிறபோது செலவினம் அதிகமாக இருக்காதா என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணலாம். இத்தகைய அதிக வசதிகள் படைத்த குளுகுளு பேருந்துகளின் கட்டணம் ரயில்களில் முதல் வகுப்பிற்கு விதிக்கப் படும் கட்டணத்தில் பாதியாகவும், ரயிலில் ஏ.சி. வகுப்பில் வசூலிக்கப்படும் கட்டணத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்காகவும் இருக்கும்.

அடுத்து இன்னொன்று முக்கியமானது. பல்லவன் போக்கு வரத்துக் கழகத்தினுடைய முப்பிரிவுகளும் மிகப் பெரிய அளவிலே வளர்ந்துவிட்ட காரணத்தாலும், துரிதப் பேருந்துகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் தமிழகத்தின் மூலைமுடுக்குகளில் எல்லாம் இப்போது ஓடிக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தாலும் பல்லவன் விரைவுப் பேருந்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் கூறியது போல் சிறப்பான முறையிலே இன்னும் ஆட்களைக் கூட அதிகப் படுத்தி நல்ல முறையிலே கொண்டு வர வேண்டுமென்ற நன்

நோக்கோடு நடப்பு ஆண்டிலிருந்து பல்லவன் துரிதப் போக்கு வரத்துப் பிரிவு 'திருவள்ளுவர் போக்குவரத்துக் கழகம்' என மாற்றப்பட்டு அது தனித்து இயங்கும்.

அடுத்து இந்த ஏ.சி. பஸ்களைப் பொறுத்தவரைக்கும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு வருத்தம். அவர்களுக்கு எல்லாம் இந்த ஏ.சி. பஸ்களில் பயணம் செய்ய அனுமதி தரப்படவில்லையே என்று ஒரு வருத்தம் இருந்து வருகிறது. அந்தக் குறையைக் களைய ஏ.சி. பேருந்துகள் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளிலேயும் நடப்பு ஆண்டிலிருந்து விடப்படுகிறகாரணத்தால் மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் ஏ.சி. பஸ்களில் மற்ற பேருந்துகளில் பயணம் செய்வதுபோல் பயணம் செய்ய நடப்பு ஆண்டிலிருந்து அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

அதோடு இன்னும் ஒரு முக்கியமான அறிவிப்பு நாட்டு உடமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் அதிலே பல்வேறு முன்னேற்றங்களை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர அமைச்சுப் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற நானோ அல்லது அதிகாரிகள் மட்டும்தான் முன்னேற்றங்களைக் கொண்டு வரமுடியும் என்று எண்ணிக்கொண்டு நாங்கள் செயல்படவில்லை. மாறாக அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் பங்கு வகிக்கின்ற ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டியில் அங்கம் வகிக்கின்ற அந்த உறுப்பினர்களும் போக்குவரத்துக் கழகங்களில் முன்னேற்றங்களை கொண்டுவருவதற்கும் குறைபாடுகளைக் களைவதற்கும் அதிகாரம் அளிக்கின்ற முறையில் தமிழகத்திலே நமது போக்குவரத்துக் கழகங்களின் பஸ்கள் எங்கு ஓடினாலும், அந்தப் பேருந்துகளில் அவர்கள் அவ்வப்பொழுது பயணம் செய்து, அதை அவர்கள் சோதனையிட்டு, அதில் இருக்கின்ற குறைபாடு களைக் களைவதற்கு அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்யச் சற்று அதி காரம் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்குத் தனியாக பாஸ்கூட அளிக்கப் படும். அந்த வகையிலே சர்வகட்சி உறுப்பினர்களையும் கொண்ட அந்த ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் கன்சல்டேடிவ் கமிட்டி உறுப் பினர்களுக்கு நடப்பாண்டிலிருந்து இந்த அதிகாரம் வழங்கப் படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நகரங்களிலிருந்து 25 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்குட்பட்ட அருகாமையிலுள்ள குறுகிய தூர கிராமப் புற பயணிகள் நகர்ப் புறங்களுக்குச் செல்வதற்கோ, அல்லது நகரங்களிலிருந்து கிரா மங்களுக்குத் திரும்பி வருவதற்கோ, நகரப் பேருந்துகள் நீங்க லாக பயணப் பேருந்துகளில் இடம் பெற முடியாமல் அல்லல் படுகின்ற சூழல் பன்னெடு ஆண்டுகளாக தமிழகத்தில் பரவலாக இருந்து வருகிறது. கிராமப்புற மக்கள் பட்டணங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும். அவர்களுடைய காய்கறி, பால் போன்ற

பொருட்களை எடுத்துச் சென்று விற்பதற்குச் செல்லும்பொழுது மொபசல் பஸ்களில் அவர்களை ஏற்றிச் செல்வதில்லை. அதனால் அவர்கள் பலவிதமான சிக்கல்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். இதைக் களைய வேண்டுமென்று அரசு நடவடிக்கை மேற்கொண்டு, தற்பொழுது அருகாமையிலுள்ள நகரங்களுக்கு கிராமப்புற மக்கள் சிரமமின்றி சென்று வர வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவது கிராமப்புற மக்களின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும், மற்ற தேவைகட்கும் மிக்க அவசியமென அரசு கருதுகிறது. அந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து முனிசிபாலிடிகளிலிருந்து 25 கிலோ மீட்டர் தூரம் வரையிலுள்ள கிராமப்புற மக்கள் அந்தந்த நகரங்களுக்கு அல்லலின்றி வந்து செல்ல உதவும் வகையில் அக்கிராமங்கள் வரை நகர்ப்பேருந்துகள் விடப்படும். (குறுக்கீடு) 25 கிலோ மீட்டர் என்பது ஏற்கெனவே இருக்கிறது. ஆனால் நகரப் பேருந்துகள் வசதி இல்லை. அதைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். நகரப்பேருந்துகள் பல முனிசிபாலிட்டிகளில் இல்லாத சூழ்நிலையில் கிராமப்புறங்களில் சிக்கல்கள் இருப்பதால் சொல்கிறேன், 25 கிலோ மீட்டரை 30 கிலோ மீட்டராக உயர்த்துவதற்கு அரசு ஆய்வு செய்து முடிவெடுக்கும்.

அடுத்து, இன்னும் முக்கியமான ஒன்று. தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பேருந்து நிலையங்களில், குறிப்பாக முனிசிபாலிட்டிகளில் கண்ட்ரோலில் இருக்கும் பேருந்து நிலையங்களில் பயணிகளுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லாமல், பல சுகாதாரம் கேடுகள் ஏற்படும் அளவில், செம்மையாகப் பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்ற குறை இன்றைக்கு இருக்கிறது. முனிசிபாலிட்டிகள் தனியாருக்கு லீசுக்கு விடுகின்றன. தனியார்களைப் பொறுத்த வரையில், முனிசிபாலிட்டி பேருந்து நிலையங்களைக் கவனிக்காத நிலையிருப்பதால், பயணிகள் பல சிக்கல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். அத்துடன், பேருந்து நிலையங்களைப் பராமரிப்பதற்கு முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு போதிய நிதிநிலை இல்லாத காரணத்தால் பல சிக்கல்கள் அவர்களுக்கும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, உள்ளாட்சித் துறையும், போக்குவரத்துத் துறையும் சேர்ந்து நல்ல முடிவை எடுத்திருக்கிறது. பராமரிப்புக்கான செலவை நீக்கி அந்த நகராட்சிக்கு உட்பட்டுத்தப்பட்ட போக்குவரத்து பஸ் நிலையங்களைப் பூராவும் படிப்படியாக நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்களே எடுத்து, அந்த பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலே பயணிகளுக்கு வேண்டிய பல வசதிகளைச் செய்து தந்து, அவர்களுக்கு நல்ல கழிவறைகள், ஓய்வெடுப்பதற்கான வசதிகள், சிற்றுண்டி வசதிகள், சுகாதார மேம்பாடு ஆகியவற்றைச் செய்து, அந்த முனிசிபாலிட்டிகள் தனியாரிடம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அரசுப்போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்குக் கொடுத்து, போக்குவரத்துக் கழகங்கள் இலாபத்திலே ஓடுவதால் அந்த லீசை அவர்களுக்குக் கொடுத்து—நல்ல முறையில், செம்மையாக அந்த பஸ் நிலையங்களை அமைக்க நடப்பாண்டிலிருந்து அரசு படிப்படியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மணி இரண்டு ஆகப் போகிறது. இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும் உங்களுக்கு?

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: டென் மோர் மினிட்ஸ். பேருந்துகள் நிற்கும் இடங்களில் வெயில், மழை ஆகியவற்றிலிருந்து பேருந்துகளுக்காகக் காத்திருக்கும் பயணிகளுக்குப் பாதுகாப்புத் தர நிழற்குடைகள் பரவலாக, விரைவாக நிறுவ வேண்டுமென அரசு எடுத்த முடிவின் அடிப்படையில் சென்ற ஆண்டு 402 நிழற்குடைகள் அனைத்து போக்குவரத்துக் கழகங்கள் மூலமாகவும் நிறுவப்பட்டன. நடப்பாண்டில் மேலும் 600 நிழற்குடைகள் அனைத்துப் போக்குவரத்து கழகங்களாலும் நிறுவப்படும். அத்தோடு, மருத்துவ மனைகளின் அருகில் பேருந்துகள் நிற்குமிடங்களில் நிழற் குடைகள் அமைப்பதோடு, ஆங்கு பேருந்துகளுக்காகக் காத்திருக்கும் நோயாளிகளின் நலனுக்காக அந்த பஸ் ஸ்டாண்ட் இருக்கும் இடங்களில் இருக்கைகளும் அமைக்கப்படும்.

(பிற்பகல் 2-00)

எல்லா முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களிலும், சுற்றுலாத் துறை முக்கியத்துவம் கொடுதது விரிவுபடுத்துகின்ற இடங்களிலும், திருவிழாக் காலங்களில், மக்கள் பெருந்திரளாகக் கூடும் இடங்களிலும் பயணிகளுக்குத் தேவையான குடிநீர், ஓய்விடம், கழிவிடம் போன்ற வசதிகளை நடப்பாண்டிலே படிப்படியாக போக்குவரத்துக் கழகம் செய்து தரும்.

அதோடு, சாலை விபத்துக்களிலே உயிர்ச் சேதங்கள் ஏற்பட்டு, அப்படி உயிருக்குப் போராடிக் கொண்டு, அடிப்பட்டுக் கிடக்கின்றவர்கள், விரைவிலே அருகாமையிலே இருக்கிற நகர்ப்புற மருத்துவ மனைகளுக்குச் சென்று சிகிச்சை பெற வாய்ப்பில்லாமல் இதுகாறும் இருந்து வருகிறது. இந்தக் குறையைப் போக்க மருத்துவத் துறையிலே எடுத்த முயற்சியின் அடிப்படையில், போக்குவரத்துக் கழகங்களுடைய இலாபத்திலிருந்து 150 ஆம்புலன்ஸ் வண்டிகள் வாங்கி அந்தச் சாலை விபத்திலே சிக்குண்டவர்களுக்கு, உயிர்ப் பாதுகாப்பு விரைவிலே அளிக்க, மருத்துவ வசதி அளிப்பதற்காக, நடப்பாண்டிலிருந்து மருத்துவ வசதி செய்து தரப்படும். 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 50 ஆம்புலன்ஸ்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சி. பொன்னையன்]

வண்டிகள் ஆரம்பத்தில் விடப்படும். படிப்படியாக, அது இன்னும் மேற்கொள்ளப்படும். அடுத்து, ஏற்கெனவே, பலமுறை நான் வெளியிலே கூறியிருப்பது போன்று தமிழகத்திற்கு வருகின்ற கப்பல்களைப் பொறுத்த வரைக்கும் சென்னைத் துறைமுகத்திலே இங்கு பழுதடைந்து விட்டது என்றால், பல இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து, அவர்கள் விசாகப்பட்டிணத்திற்கோ, கல்கத்தாவுக்கோ, பம்பாய்க்கோ சென்று தான் அவர்கள் பழுது பார்க்க வேண்டிய சூழல் இருக்கிற காரணத்தால், சென்னைத் துறைமுகத்திலேயே, கப்பல் பழுது பார்க்கும் தொழிற்கூடம் ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென மைய அரசை மாநில அரசு கேட்டு, தமிழக முதல்வர் அவர்கள் பலமுறை வற்புறுத்தி ஆரம்பத்தில் 180 மீட்டர் நீளம் உள்ள தொழிற்கூடம் அமைக்க ஒப்புக்கொண்ட மைய அரசு, தற்பொழுது 220 மீட்டர் நீளமுள்ள தொழிற்கூடம் — பெரிய கப்பல்கள் கூட வந்து செல்ல வாய்ப்பிருக்கும் வகையில் அமைக்க, மைய அரசு அமைச்சர் சாந்த்ராம் அவர்கள் புரட்சித் தலைவரிடம் உறுதி அளித்துள்ளார்.

அதோடு, சேதுசமுத்திரம் திட்டம் பொறுத்தவரைக்கும் இந்தியாவின் மேற்கு கடற்கரை ஓரப்பகுதிக்கும் கிழக்கு கடற்கரை ஓரமாகவும் சென்று வருகிற கப்பல்கள், தமிழகத்தை விடுத்து, இலங்கைக் கடற்கரையைச் சுற்றி வருகிற காரணத்தால் ஏறத்தாழ போக வர 660 மைல்கள் அதிகமாகப் பயணம் செய்து, அதனால் காலமும் எரிபொருளும் வீணாகின்ற காரணத்தால், இந்தத் திட்டத்தை விரைவில் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென தமிழக முதல்வர் அவர்கள் மைய அரசை வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். 1955-லும், 1968-லும், 1974-லும் ஆய்வுகள் நடத்தப்பட்டும் மைய அரசு இன்றைக்கு ஏற்காமலிருந்தபோதிலும், அதனால் ஏற்படுகின்ற ஆரம்பச் செலவைவிட, இறுதியிலே கிடைக்கிற பலன் நிச்சயமாக மிக அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் இதை விரைவிலே மேற்கொள்ள வேண்டுமென மைய அரசை மாநில அரசு மிகவும் வற்புறுத்தி இருக்கிறது.

அதோடு, கப்பல் துறையிலே, இந்தியாவிலே வேலை பெற வேண்டுமென்றால், தென்னாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும், கல்கத்தாவுக்கோ, பம்பாய்க்கோ சென்று எம்பிளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சில் பதிவு செய்தால்தான் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிட்டும். அதற்காக, நூற்றுக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்து, தமிழகத்திலே இருக்கிற ஏழை, பம்பாய்கோ, கல்கத்தாவுக்கோ சென்று எம்பிளாய்மென்ட் எக்சேஞ்சில் பதிவு செய்து, வேலை பெற முடியாத சூழ்நிலையில் அவர்கள்

இருக்கிற காரணத்தால், தமிழகத்திலேயே (Employment Exchange for Sea-men at Madras) ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று அரசு கேட்டிருக்கிறது.

அதோடு, தூத்துக்குடி சிறு துறைமுகம் பெரும் துறை முகமாக, மாற்றப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், பெரிய துறை முகங்களுக்கு வழக்கமாக வரும் சரக்குக் கப்பல்களில் வரும் பொருள்களைத் துறைமுகங்களிலிருந்து நாட்டின் உட்பகுதி களுக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றால், அதற்கு மீட்டர் காஜ் இருப்புப் பாதைக்குப் பதிலாக, பிராட் கேஜ் இருப்புப்பாதை தான் வேண்டுமென்றும் பெரும் துறைமுகம் தூத்துக்குடி யில் திறக்கப்பட்ட காலத்திலே பிராட் கேஜ் என்ற அகலப் பாதை அமைக்கப்படாத காரணத்தாலும் அதை மேற்கொள்ள வேண்டுமென மைய அரசு மாநில அரசைக் கேட்டது. மாநில அரசு அதற்குத் தற்பொழுது ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது.

அதோடு, விழுப்புரத்திலிருந்து திருவண்ணாமலை காட்பாடி வரைக்கும் மீட்டர் கேஜ் பாதையில் சென்று, காட்பாடியிலிலே யிருந்து மாறி, ஜோலார்பேட்டை வழியாக, பெங்களூர் செல்லும் தூரத்தை விட, 100 கிலோ மீட்டர் குறைவாக அமையும் அள விற்கு, பாண்டியிலிருந்து பெங்களூருக்கு, திருவண்ணாமலை, செங் கம், கிருஷ்ணகிரி வழியாக இரு புதிய இருப்புப் பாதை அமைக்க மைய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்தியிருக்கிறது.

சென்னையிலிருந்து திருவள்ளூர் வரை உள்ள மின்சார இருப் புப் பாதையை அரக்கோணம் வரைக்கும், சென்னையிலேயிருந்து விழுப்புரம் வரை உள்ள இருப்புப் பாதையை திருச்சி வரைக்கும் நீடிக்கவும் அரசு மைய அரசை வற்புறுத்தியுள்ளது. நேற்று கூட தமிழக முதல்வர் அவர்கள், கூட அதைப் பெரிதும் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நான் இதுகாறும் கூறிய அரசு முடிவுகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறிய பல கோரிக்கை களுக்கு அரசு தரப்பிலே நான் அளித்த விளக்கங்களையும் ஏற்றும் நான் எவற்றிற்கேனும் பதிலுரைக்க முடியாமல் போயிருந்தால், நேரமில்லாத காரணத்தால் தான் என்பதனை அவர்கள் ஏற்று, வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்று, மானியக் கோரிக் கைகளை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு தனியார் துறைகளும் வளர வேண்டும். அதற்காக தனியார்களுக்கு எத்தனை பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அரசின் பதில் என்ன ?

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, நாட்டுடைமை ஆக்குவதை வரவேற்பவன் நான், இருந்தாலும், இடைக் காலத்தில் மக்களுடைய போக்கு வரத்துக்கு இடைஞ்சல் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக தனியார்கள் எவ்வளவு பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று திட்ட வட்டமாக ஐந்து, ஆறு, ஏழு அல்லது எட்டு என்று இவ்வளவு பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அறிவித்துவிட்டால், அதுவும் காலம் தாழ்த்தாமல் சீக்கிரம் அறிவித்துவிட்டால், அரசின் மீது ஏற்பட்டிருக்கும் தவறான அபிப்பிராயம் நீங்கிவிட இடமுண்டு. அதனால் சீக்கிரமாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார்களுக்கு எத்தனை பஸ்கள் வைத்துக் கொள்ளலாம் மூன்றா, ஐந்தா, அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசிலே அனுமதிக்கப்பட்டதுபோல பத்தேவா என்பதை யெல்லாம் விரைந்து முடிவெடுக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் கூறினார்கள்.

தமிழகத்தில் தற்போதுள்ள சாலைகளைப்பற்றி, போக்கு வரத்து துறைப் பற்றி மாபெரு ஆய்வுகளை நடத்தி என்னென்ன மேம்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும், எந்தெந்த வழித்தடங்கல்களில் தனியார்பேருந்துகளை ஓட்டலாம் எந்தெந்த வழித்தடங்களில் அரசு பேருந்துகளை ஓட்டலாம், தனியார் பேருந்துகளை கிராமப்புற சாலைகளுக்கு அளிப்பதால், அவர்கள் திடீரென்று நிறுத்திவிட்டால் அவர்கள் மீது வழக்குகள் தொடர வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அதற்கான வழி முறைகள் என்ன? இப்படிப்பட்ட பல பிரச்சினைகளை பல ஆய்வுகளை அரசு கடந்த 4 மாத காலமாக நடத்தி வருகிறது. இந்த ஆய்வு முடிந்து விட்டால், எந்தெந்த வழித் தடங்களில் தனியார் துறை பேருந்துகள் ஓட வேண்டும், அல்லது இரண்டும் இணைத்து செயல்பட வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி யெல்லாம் முடிவு எடுத்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 17

திரு. ரா. வெங்கிடுசாமி என்கிற வெங்கிடு: ஒரே ஒரு பாயின்ட் தான். தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதிலே தொழிலாளர்களுடைய விஷயத்திலே 240 நாட்கள் வேலை செய்தால் டெம்பரரி தொழிலாளர்கள் பெர்மனன்ட் செய்யப்பட வேண்டும் என்று பல்லவன் போக்கு வரத்துக் கழகத்தில் இருக்கிறது. அதுபோல மற்ற கழகங்களுக்கும் கொண்டு வரப்படுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: தலைவர் அவர்களே, போக்கு வரத்துக் கழகங்களில் பணி செய்பவர்களில் பல்லவன் போக்கு வரத்துக் கழக தொழிலாளர்கள், பாண்டியன் போக்கு வரத்துக் கழக தொழிலாளர்கள் என்று இந்த அரசு பிரித்துப்பார்ப்பது இல்லை. பிரித்து பார்த்த காலம் இருந்தது. ஆனால் இனி மேல் அது கூடாது என்று எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் ஆணையிடப்பட்டிருக்கிறது. உத்தரவுகள் சில இடங்களில் நடைமுறைபடுத்தப்படவில்லை. அவைகள் நடைமுறைக்கு கொண்டு வரப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்தரராஜன், வி. கே. கோதண்டராமன், அ. சுவாமிதாஸ், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

''மானியக் கோரிக்கை எண். 3— மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்-நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 1,55,25,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.''

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்:

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

## கோரிக்கை எண். 39

திருவாளர்கள் செ. சதாசிவம், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

1979 ஏப்ரல் 17]

திருவாளர்கள், என். பழனிவேல், திரு. பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டு தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:—''சாலைகளும் பாலங்களும் என்ற தலைப்பில் ''மானியக் கோரிக்கை எண்.39—ன் கீழ் ரூ. 35,37,13,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப் பெற்றது.

(பிற்பகல் 2-10)

கோரிக்கை எண். 40-

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன், அ. சுவாமிதாஸ், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திரு. தே. ஞானசிகாமணி அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—''மானியக் கோரிக்கை எண். 40—சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 39,56,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 54-

திருவாளர்கள். வி. கே. கோதண்டராமன், அ. சுவாமிதாஸ், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திரு. மெ. ஆண்டி அம்பலம் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—''மானியக் கோரிக்கை எண். 54-சாலைகள்—பாலங்கள் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 10,55,03,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 55-

திருவாளர்கள் ரெ. வி. சவுந்திராஜன், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—''மானியக் கோரிக்கை எண். 55—சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 57,53,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்''.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(8) அரசினர் தீர்மானம்:

விதி 22-ஐ தளர்த்தல்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:-

''சட்டமன்றப் பேரவையில் முதல் ஒரு மணி நேரம் வினாக்கள்-விடைகள் என்று உள்ள தமிழ் நாடு சட்டமன்றப் பேரவை விதி 22-ஐ 1979 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 18-ம் நாளன்று தளர்த்தி, அந்நேரத்தை வேறு அலுவல்களுக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்''.

1979 ஏப்ரல் 17]

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்றது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : மாலை 4 மணி மீண்டும் கூடுவது என்பதற்கு பதிலாக 5 மணி என்று வைத்துக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, இன்று மாலை 5 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-14 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

---

மாலை 5-00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

(7) வரவு-செலவுத் திட்டம் 1979-80 வாக்கெடுப்பு(தொடர்ச்சி)

(ஊ) கோரிக்கை எண். 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்துசமய அறக்கட்டளைகள்—சட்ட நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர்அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல்,கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்—

''மானியக் கோரிக்கை எண். 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்—சட்டநிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,61,42,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.''

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆலய ஊழியர்களுக்கு அரசு ஊழியர்களுக்கு உள்ள சலுகைகள் அளிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க—

''மானியக் கோரிக்கை எண். 12—1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள்—சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,61,42,000-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.''

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தைமொழிகிறேன்,

திரு. செ. சிவசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, கோவிலுக்கு வருகின்ற நன் கொடை, வருமானங்களை அந்தந்தக் கோவிலின் சுற்றுப்புறமுள்ள ஊர்களின் சாலைகள் மற்றும் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்குப் பயன் படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க—

''மானியக் கோரிக்கை எண். 12 —1959-ஆம் ஆண்டு தமிழ் நாடு இந்துசமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட—நிர்வாகம் என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,61,42,000-இல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்.''

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக் கையும், வெட்டுத்தீர்மானங்களும் பேரவையில் விவாதத்திற் காக வைக்கப்படுகின்றன.

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு 1959-ம் ஆண்டு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்டநிர்வாகம் பற்றியகொள்கை விளக்கக்குறிப்பு * ஒன்று அச்சடிக்கப்பட்டு அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் அவையில் பேசியதாகக் குறிப்பேடுகளிலே பதிவு செய்யும்படி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதையொட்டி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தருகின்ற கருத்துக்களையும் ஆராய்ந்து இறுதியிலே விடையளிப்பதற்கு அனுமதி வழங்குமாறும் கேட்டு அமைகிறேன்.

*திரு. ரெ.வி. சவுந்திரராஜன்: பேரவைத் துணைத் தலை வரவர்களே, இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

இந்து சமயம் வளர்வதற்கும் காப்பாற்றப்படுவதற்கும் மிக ஆதாரங்களாக உள்ளவை ஆலயங்கள், மடங்கள், மடாலயங்கள் அறக்கட்டளைகள் முதலியவைகள் ஆகும். இவைகளை காப் பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அரசின் முக்கிய கடமையாகும். அது எந்த அரசாக இருந்தாலும் இந்த அறநிலையங்களைக் காப்பாற்றவேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாதது.

@....271-281—ம் பக்கங்களில் இணைப்பு IV ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

**1979 ஏப்ரல் 17]** [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

எங்களுக்குகூட முதலில் இந்த அரசு பதவி ஏற்ற பிறகு இந்த அரசின் மீது சந்தேகமும் கொஞ்சம் பயமும் கூட இருந்தது. காரணம், நாமும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு இங்கே பதவி பிரமாணம் எல்லோரும் எடுத்துக்கொண்டோம், அப்போது கடவுள் பெயரால் பதவிப் பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டவர்கள் 45பேர். மற்றவர்கள் எல்லோரும் அந்தப் பதவிப்பிரமாணத்தில் உளமாற உறுதி கூறினார்கள்.

அதன்பிறகு இதனால்தான் எனக்குக் கொஞ்சம் அச்சம் ஏற்பட்டது. ஆனால் சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையின்போது அந்தத்துறையின் மீது விவாதங்கள் நடைபெற்ற பிறகு நமது மாண்புமிகு அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் பேசியபோதும், இப்போது அளிக்கப்பட்டுள்ள கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளைப் பார்க்கும்போதும் உண்மையிலேயே எனக்கு மன நிம்மதி ஏற்படுகிறது. காரணம் ஆலையங்களில் அர்ச்சகர்களாக நியமிப்பதற்கு உள்ள வழி வகைகளை வகுப்பதற்கு வல்லுநர்கள் அடங்கிய ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தப் போவதாக அதிலே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே யார் யார் வல்லுநர்களாக இருக்கிறார்கள் என்றால் வேதங்கள், ஆகமங்கள், திருமுறைகள் முதலியவற்றில் மிகவும் புலமை பெற்றவர்கள் அவர்களைத்தான் நியமிக்க போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் நமது பண்டைய நாகரீகத்திற்கும், கலைகளுக்கும், பண்பாட்டிற்கும் கருவூலங்களாக உள்ள ஆலையங்களின் பணி பாதுகாப்பிற்காக அரசு அனைத்து முயற்சிகளையும் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளும் என்று அரசு முடிவு எடுத்திருப்பதைக்காண உண்மையிலேயே நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்காக அரசை நான் பாராட்டுகிறேன். சமய நிறுவனங்களில் நல்ல முறையில் அன்றாட பூஜைகள் சரிவர ஒழுங்காக நடைபெற வேண்டுமானால் அந்த நிறுவனங்களின் நிதி நிலைமை சரியாக இருக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நிர்வாக அதிகாரிகள், பணியாளர்கள், அறங் காவலர்கள் ஆகியவர்களுக்கும் முக்கிய பங்கு உண்டு. ஆனால் இப்போது எடுத்துக்கொண்டால், நிதி நிலையைப் பொறுத்த வரையில் பல கோயில்களில் நிதி நிலை பற்றாக்குறை இருந்து வருகிறது. அந்தக் கோயில்களுக்கு நிறைய நிலங்கள், சொத்துக் கள் இருந்தபோதிலும் அதை நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய நிலைமை இல்லை. காரணம், வரவேண்டிய பணத்தை சரியாக வசூலிப்பதில்லை. அந்தக் கோவில்களுடைய நிலங்களின் குத்தகை பாக்கிகளை கொடுப்பதிலும் அலட்சியம் காட்டுகிறார்கள். நான இந்த நேரத்தில் அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்த ஊராட்சி நிலங்களை எல்லாம் ஏலம் விடுவதுபோல், இந்தக் கோயில்களின் நிலங்களையும், ஒரு வருஷ அல்லது மூன்று

வருஷம் என்று ஏலம் விடுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அந்தக் கோயில், மடம் ஆகியவற்றின் நிலங்களை உழுபவனுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் பற்றியும் ஆட்சேபணை இல்லை. ஆனால் அந்தக் கோயில் களின் நிலங்களை விற்று அந்தப் பணத்தை பிக்சட் டிபாசிட்டில் போடடுவிட்டால் அதில் இருந்துவரும் வட்டியைக் கொண்டு தாராளமாக அந்தச் சமய நிறுவனங்களை நன்றாக பேணி காக்க முடியும்.

அதோடு, நிர்வாக அதிகாரிகள், அவர்களை நியமனம் செய்த உடன் அவர்களுக்கு தனியாக நிர்வாக நலன் கருதி மூன்று மாதங் களுக்காவது பயிற்சி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். நிர்வாக அதிகாரிகள் ஒழுங்காகவும், நேர்மையாகவும் இருக்கவேண்டும். மேலும் அவர்கள் கட்டாயமாக பக்தியுள்ளவர் களாகவும் இருக்கவேண்டும். அதைப் பார்த்து அந்த நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டும்.

அடுத்து, முக்கியமாக கோயில் பணியார்களுக்குப் பணிபாது காப்பு இல்லை. பணி நிரந்தரம் இல்லை. அதிலே பல கோயில் பணியார்களுக்கு சம்பளம் 6 மாதம் முதல் 2 வருஷம் வரையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றுசொல்கிறார்கள். அதற்கு இந்த அரசு அறநிலையத்துறை ஆணையாளர் அவர்களுக்குக் கடனாகக் கொடுத்தாவது இன்றைக்கு அந்தந்தக் கோயில்களில் பணியாற்றுகின்ற 6,000 பணியார்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-10)

மேலும் அவர்களுக்கு வருங்கால சேமிப்புத் திட்டம், குடும்ப நலப் பாதுகாப்புத் திட்டம் எல்லாம் ஆண்டு வருமானம் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வரக்கூடிய கோவில்களுக்கு மட்டும் அமல் நடத்தப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இங்கு தமிழ்நாட்டில் எல்லா கோவில்களிலும் இது அமல் நடத்தப்பட வில்லை. ஒருசில கோவில்களில் மட்டும்தான் அமல் நடத்தப் படுகிறது. ஆகவே எல்லா கோவில்களில் உள்ளவர்களுக்கும், அரசு ஊழியர்களைப்போல் நினைத்து அரசு ஊழியர்களுக்கு எந்தெந்த வகையில் சலுகைகள் அளிக்கப்படுகிறதோ அந்த சகல வசதிகளும், சலுகைகளும் சம்பளம், படிகள், பணிப்பாதுகாப்பு போன்ற என்னென்ன சலுகைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்டிருக் கின்றதோ அதை எல்லாம் கோவில்களில் பணியாற்றக்கூடியவர் களுக்கும் கொடுத்தால்தான் கோவில்களில் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு உற்சாகமாக இருக்கும், அவர்கள் உற்சாகமாக ஒழுங்காக பணியாற்ற முடியும்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

மேலும் இந்த சமய நிறுவனங்களை நான்கு வகைகளாக பிரித்து இருக்கிறோம். ஆண்டு வருமானம் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு உட்பட்டது, 10 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 50 ஆயிரம் ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ள நிறுவனங்கள், 50 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 1 இலட்சம் ரூபாய் வரை வருமானம் உள்ளவை. 1 இலட்சத்திற்கு மேல் வருமானம் உள்ள நிறுவனங்கள் இப்படி பிரித்திருக்கிறார்கள். இதில் ஒரு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டு வருமானம் வரக்கூடிய நிறுவனங்களில் தமிழ் புலவர்களை ஒவ்வொரு நிறுவனத்திற்கும் ஒரு புலவர் வீதம் 100 நிறுவனங்களில் நியமிக்கப்போவதாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது பாராட்டப் படவேண்டிய விஷயம். அந்தப் புலவர்களுக்கு என்ன வேலை என்றால், இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்ற வேண்டும், தமிழ் நெறிகளை பரப்பவேண்டும், நூல் நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அந்தந்த ஸ்தலத்தைப்பற்றி ஸ்தல புராணம் எழுத வேண்டும் என்றெல்லாம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். 50 ஆயிரம் ரூபாய் முதல் 1 இலட்ச ரூபாய்க்குள் வருமானம் உள்ள நிறுவனங்களிலும் தமிழ் புலவர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறங்காவலர்களை நியமிக்கும்போது, கட்சி சார்பில்லாமல் எல்லோருக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வரக்கூடிய முறையில் நியமிக்க வேண்டும். கட்சி சார்பற்ற முறையில் யார் யார் உண்மையில் கடவுள் பக்தர்களாக இருக்கிறார்களோ, யார் ஒழுக்கம் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்களோ, அவர்களைப் பார்த்து நியமனம் செய்ய வேண்டும். அதற்காக இப்போது வட்டாரக்குழு 'ஏரியா கமிட்டி' போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஏரியாக் கமிட்டியில் பெரும்பாலும் ஆளும்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைத்தான் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஏரியாக் கமிட்டிக்கு அறங்காவலர்களை நியமனம் செய்ய அதிகாரிகளுக்கு பரிந்துரை செய்யக்கூடிய அதிகாரம் இருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி பரிந்துரை செய்வதில் ஒரு கோயிலுக்கு மூன்று அறங்காவலர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்றால் குறிப்பிட்டு 5 அல்லது 10 பேர்களை குறிப்பிட்டு எழுதி அனுப்பினால் அதிலிருந்து 3 பேர்களை எடுக்கலாம் என்பதற்காக இந்த கமிட்டி போடப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. ஆனால் ஏரியா கமிட்டி எத்தனை பேர்களை பரிந்துரை செய்கிறதோ அத்தனை பேர்களையும் அறங்காவலர்களாக நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. அரசு இதை கவனிக்க வேண்டும். இந்த அறங்காவலர் நியமனம் விஷயத்திலும் ஏரியாக் கமிட்டி விஷயத்திலும் ஒழுக்கமாக இருப்பவர்களையும், நல்லவர்களாக இருப்பவர்களையும் பார்த்து போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நமது இந்து மதம் பழம்பெரும் மதம். நமது நாடு மதசார்பற்ற நாடு. எல்லா மதங்களுக்கும் சம உரிமை

[திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்] [1979 ஏப்ரல் 17

கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்து மதத்திற்குத்தான் இன்றைக்கு எல்லாவிதமான ஆபத்துக்களும் வந்துகொண்டு இருக்கிறது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்து மதத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஒருவர் ஒரு கல்யாணத்திற்கு மேல் கல்யாணம் பண்ண முடியாது. ஆனால் ஒருவர் முஸ்லீமாக இருந்தால் 4 கல்யாணம் வரை செய்யலாம். சட்டப்படியே செய்து கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. அதற்காக எல்லோரும் இன்னொரு கல்யாணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதுமாதிரி யாரும் ஒருவருடைய மதத்தில், மத நம்பிக்கையில், இன்னொருவர் தலையிடக் கூடாது என்று அரசியல் சட்டம் கூறுகிறது. இங்கு பெரியாரைப்பற்றி பேசினார்கள். பெரியார் அவர்கள் பல நல்ல விஷயங்களை இந்த நாட்டுக்கு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காக பாடுபட்டவர். ஒரு பெரிய தலைவர்.

அவரது சிலை வைப்பதைப்பற்றிக்கூட ஒரு பிரச்னை இங்கே ஏற்பட்டது. காஞ்சிபுரத்தில் சங்கராச்சாரியார் மடத்திற்குப் பக்கத்திலே அந்த பெரியார் சிலை வைப்பதில் சில தகராறுகள் எல்லாம் ஏற்பட்டு, நமது புரட்சித் தலைவர் முதல்வர் அவர்கள் கூட அங்கே வைப்பதற்கு அனுமதி அளித்திருப்பதாக, அப்படி வைக்கலாம் என்று அபிப்பிராயப்பட்டதாக (குறுக்கீடு) இல்லை, அங்கே வைக்கத் தேவையில்லை என்றும், முடியாது என்றும் சொல்லி விட்டார்கள். ஆனால், உண்மையிலேயே பெரியார் அவர்கள் உயிரோடு இருந்திருப்பார்களானால், எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் செய்திருக்கமாட்டார்கள் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன். அங்கே வைக்கக்கூடாது என்பதற்கு ....... (குறுக்கீடு) பெரியார் அவர்கள் உயிரோடு இருந்திருந்தால், தன்னுடைய சிலையை வைக்க வேண்டாம் என்றுதான் சொல்லியிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு தனியாக ஒரு மதிப்பும், மரியாதையும் இருந்தது. ஆகவே, பெரியார் அவர்கள் அங்கே சிலையை வைப்பதற்கு ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். அங்கே சிலை வைத்தால் பல இந்துக்களுடைய மனம் புண்படும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், சுவாமிமலையில், சுவாமிநாத சுவாமி கோயில் இருக்கிறது. அங்கே உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு பிரார்த்தனைக்கூடம் கட்டுவதற்கு ரூ. 25,000 வரையில் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு ஆட்சியாளருக்கு வந்தது. அங்கே பிரார்த்தனைக் கூடம் கட்ட வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களிடம் நான் ஒரு ஆண்டுக்கு முன்பு எழுத்து மூலமாகக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்]

மதிப்பிற்குரிய அறநிலைய ஆணையாளர் அவர்கள் சுவாமி மலைக்கு வந்தபோது, நான் இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த உயர்நிலைப்பள்ளியில் கண்டிப்பாக ஒரு பிரார்த் தனைக்கூடம் அவசியம் தேவை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப் பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், இந்த சுவாமிமலைக் கோவிலில் தொன்றுதொட்டு யானை இருந்துவந்தது. ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக யானையை விற்றுவிட்டார்கள். பழைய பண்பாட்டின்படி, அங்கே ஒரு யானை அந்தக் கோயிலுக்கு வாங்கித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள் கிறேன். எல்லாப் பெரிய கோயில்களிலும், யானை இருப்பது முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. என்வே, சுவாமிமலையிலே அந்த யானையை வாங்கித் தர இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பின்தங்கிய பகுதிகளிலும், அரிசனங்கள் குடியிருப்புப் பகுதி களிலும் கிராமக் கோயில்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு 1,000 2,000 ரூபாய் அரசு மானியமாக கொடுக்கின்றது என்று குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அதுமாதிரி இங்கே பல கோயில்கள் அரிசன குடியிருப்புகளில் பாதி கட்டப்பட்டு, பூர்த்தியடையாமல், நிதி நிலைமை இல்லாத காரணத்தால் அப்படியே கட்டப்படாமல் இருக்கின்றன. அந்தக் கோயில்களுக்கு எல்லாம் 1,000, 2,000 என்று கொடுப்பதைவிட, அந்தக் கோயில்கள் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு தொகை செலவாகுமோ, அவ்வளவு தொகையையும் கொடுக்கும்படி, அரசு ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து, பிரசித்தி பெற்ற மாங்காடு காமாட்சி அம்மன் கோயில் இருக்கிறது. எல்லோருக்கும் தெரியும். இந்தக் கோயிலுக்கு பஸ் போக்குவரத்து வசதி சரியாக இல்லை, மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, இந்த பஸ் போக்குவரத்தை அதிகப்படுத்த அவசியம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5—20)

மேலும் அங்கு காலையில் இருந்து இரவு வரையில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகவும் குறைவு என்று கூறுகிறார்கள். அந்தச் சம்பளத்தையும் அதிகரித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எந்த அரசாக இருந்தாலும் மத விஷயத்தில் தலையிடக் கூடாது என்று முன்பே சொன்னேன். சென்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின்போது கூட கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் ஓடாத தேரை ஓட்டிக் காண்பித்தார் திருவாரூரில். மகாமகத்தின்போது மக்களுக்கு எவ்வளவு வசதி செய்து தர முடியுமோ அவ்வளவு வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 19·16 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு கோயில்களுக்கு வரவேண்டிய பணம் பாக்கி இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தையெல்லாம் வசூலிக்க உள்ள ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். முன்பு இருந்தவர்கள் எந்தெந்தக் காரியத்திற்காக மடங்களுக்கும் கோயில்களுக்கும் சொத்துக்களை எழுதி வைத்தார்களோ அந்த நோக்கம் நன்கு நடைபெற வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: மாண்புமிகு உறுப்பினர் சவுந்தரராஜன் அவர்கள் பேசும்போது அறங்காவலர் குழுவுக்கு கட்சி சார்பில் போடப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். கும்பகோணம் ஏரியா கமிட்டிக்கு போடுகிற போது கும்பகோணம் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் தியாகராஜ அய்யரைப் போட வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களே சொல்லி போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒன்றும் கட்சி சார்பு இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன்: ஏதோ ஓரிருவரைப் போட்டிருப்பார்கள். பெரும்பாலானவர்கள் கட்சி சார்பில் போடப்படுகிறார்கள்.

*திரு. ர. ஜெபமணி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தில் பேச வாய்ப்பளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு சுந்தரராஜன் அவர்கள் ஆலயங்களில் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதே மாதிரி தேவஸ்வம் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கிறது. அங்கே பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்க ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகளைக் கொடுப்பதாக அரசாங்கம் அறிவிக்கும் என்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்கும் பென்ஷன் கொடுப்பதற்கான எல்லாக் காரியங்களையும் மாண்புமிகு வீரப்பன் அவர்கள் செய்வார்கள்என்று நம்புகிறேன். காரணம் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் தெய்வ பக்தி உண்டு, அவர்களுடைய குடும்பத்தில் நிறைந்த தெய்வ பக்தி இருக்கிறது என்று நன்றாகத் தெரிந்தவன். ஆலயங்களைப் பற்றிக் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்து வருகிறார். அதிலே மெத்த மகிழ்ச்சி.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ர. ஜெபமணி]

கன்னியாகுமரி அப்போது தமிழ்நாட்டோடு சேர்ந்தபோது 13 லட்சம் ரூபாய் வருஷத்திற்குக் கொடுத்தார்கள். அப்போதுள்ள விலைவாசியில் 13 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தார்கள். இன்று ஆண்டவனுக்குக் கொஞ்சம் விலைவாசி ஏறவில்லையா? அந்தத் தொகையைக் கொஞ்சம் கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். அதையும் செய்வார்கள் என்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன்.

தமிழகத்திலுள்ள ஆலயங்களுக்கு வரவேண்டிய பாக்கி 19 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கிறது என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 'சிவன் சொத்து குலநாசம்' என்று சொல்வார்கள். இதை ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலிக்கவேண்டும். அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் ஆளும் கட்சியாக இருக்கலாம். பக்தியில் வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். நம்முடைய மாண்புமிகு போக்குவரத்துத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாண்டியனைப் பற்றியும், சோழனைப்பற்றியும், சேரனைப்பற்றியும் சொல்லும் போது, அவர்கள் மோதிக் கொள்ளுகிறார்களோ, முட்டிக் கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் வருமானத்தைத் தருகிறார்கள் என்று சொல்லும்போது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. ஏன் சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் என்று பெயர் வைத்தார்கள்? அவர்கள் எல்லாம் கடவுள் இல்லையென்று சொன்னவர்களா? கோயில்களை அழித்தவர்களா? அவர்கள் தங்களுக்காக அரண்மனையைக் கட்டி வைக்கவில்லை, ஆலயங்களைக் கட்டி வைத்தார்கள். நம்முடைய சரித்திரங்களைச் சொல்ல நமக்கு அவற்றை விட்டுச் சென்றார்கள். நம்முடைய கலையும், கலாசாரமும், வாழும் முறைகளும், வாழவேண்டிய முறைகளும்—கல்லால் அடித்து வைத்து விட்டுப் போனார்கள்—வருங்கால சந்ததியினர் அழித்துவிடக்கூடாது என்று அவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காக எத்தனையோ விதத்தில் சொத்துக்களைச் சேர்த்துவைத்தார்கள். நல்லவர்கள் தங்களுடைய ஆலயங்கள் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்று தங்களுடைய சொத்துக்களை எல்லாம் எழுதி வைத்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் ஒன்றும் அறிவற்றவர்கள் அல்ல. அது இந்த நாட்டின் பாரம்பரியம். தெய்வபக்தி நிறைந்த நாடு நம்முடைய தமிழ்நாடு. தேவ ஆலயங்களை நாம் மரியாதை செய்ய வேண்டும். அதற்குத்தான் கோயில் இல்லா ஊரிலே குடியிருக்க வேண்டாம், ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று, தெய்வம் இகழேல் என்ற பொன்மொழிகளை குழந்தைகள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும், அது தான் அவர்களுக்கு அஸ்திவாரமாக அமையவேண்டுமென்று கற்றுக் கொடுத்தார்கள். ஆகவே, நான் உங்களைப் பணிவோடும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், எந்த ஆலயத்திலேயும் இன்றைக்கு

நடக்கவேண்டிய காலக்கிரமமான பூஜைகள் நடக்காமல் நின்றுவிடக்கூடாது. ஒரு முறை வைத்தீஸ்வரன்கோயில் மூடப்பட்டு இருந்ததை நான் பார்த்தேன். அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் அந்தக் கோயிலுக்குத் தரவேண்டிய பாக்கியை வசூல்பண்ண முடியாமல் தவித்தபோது, நான்கு வருஷ பாக்கியை நீங்கள் தரவேண்டியதில்லை என்று அரசு உத்திரவிட்டது. கொடுக்கவேண்டியதில்லை என்று உத்திரவிட்டவுடனே, பொதுவாக மக்கள் கடன் வாங்கும்போதும் தருகிறேன் என்று சொல்லும்போதும் சந்தோஷமாகச் சொல்லுவார்கள், கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவதன் அடிப்படையில் நம்முடைய தத்துவமே அடிபட்டுப்போகிறது. வாங்கியதைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்லவே கூடாது. மனிதனுடைய ஒழுக்கத்திலே ஏதோ ஒரு பாதகம் ஏற்பட்டுவிட்டால் அது ஒரு இடத்திலே மட்டும் சேதம் ஏற்படுத்தாது, எல்லா இடத்திற்கும் அது பரவிவிடும். கடன் பெறுவது எவ்வளவு அவசியமோ அதைப் போல் திருப்பிக் கொடுப்பதை வட்டியோடு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால் வட்டிகூட வேண்டாம், பஞ்சாயத்துப் பண்ணி கொடுக்கச் சொல்லி இருக்கிறார்கள், பஞ்சாயத்துப் பண்ணி கொடுக்கச் சொல்லவேண்டியவர்களே கூட கொடுக்கவேண்டாம் என்று சொன்னதால் தான் கோவில் மூடப்பட்டு இருக்கிறது. கோவிலை மூடியதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களையே அவன் மூடினான். நம்புகிறவர்களுக்கு அவன் நடராசன், நம்பாதவர்களுக்கு அவன் யமராசன். அதை மாற்ற முடியாது. நம்முடைய முன்னோர்கள் எழுதி வைத்ததை எல்லாம் நாம் மாற்றமுடியாது. நாம் பகுத்தறிவு வாதிகளாக இருக்கலாம். அதனால் வருஷத்திற்கு 365 நாட்கள் என்பதை ஆயிரம் நாட்கள் என்று மாற்ற முடியுமா? அதை எழுதிவைத்தவன் யார் என்று நாம் இது வரையிலே ஆராய்ச்சி செய்ததுண்டா? உலகத்தைப் பற்றியெல்லாம் என்னவெல்லாம் அப்போதே எழுதி வைத்தான். அவன் தானே உலகத்தைப்பற்றி ஒழுங்காக எழுதினான். காய்களைச் சாப்பிட்டுவிட்டு கனிகளைத் தின்றுகொண்டிருந்தவன் ஆண்டவனோடு பேசி உலகத்தின் எல்லா அண்டசராசரங்களை பற்றி எழுதி வைத்தான். ஆலயத்திலே கற்களிலே செதுக்கி வைத்தான். அதைத்தானே நாம் இன்றைக்கு மைபோட்டு பார்க்கிறோம். அந்த ஆலயங்கள் சிதைவுறாமல் இருக்க நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், அந்த ஆலயங்களுக்கு வரவேண்டிய எந்த குத்தகை பாக்கியாக இருந்தாலும் கண்டிப்பாக வசூலித்தாக வேண்டும். காரணம் அது எல்லோருக்கும் பொதுவான காரியம். ஒரு தனிப்பட்டவன் காரியம் அல்ல. அதை நீங்கள் தீர்க்கமாகச் செய்தால் தான் ஆலயங்களுக்கு வருமானம் வரும். ஆலயங்களைப் பார்க்கத் தான் வடக்கேயிருந்தும் மேற்கேயிருந்தும் தெற்கேயிருந்தும் வருகிறார்கள். ஏன் கலைகளைக் கண்டேன், கடவுளைக் காணேன் என்று பாடுவதற்கு வரவில்லை. கோயிலைக் கண்டேன், உயர்ந்த கோபுரங்களைக் கண்டேன், கலையைக் கண்டேன், கடவுளைக் காணேன் என்று

சொன்னால் கல்லூரியைக் கண்டேன், நான் பேராசிரியரைக் கண்டேன், நான் டிகிரி வாங்கவில்லை என்றால் என்ன பொருள்? நான் படித்தால்தானே டிகிரி வாங்கமுடியும், கோயிலில் கும்பிட்டால்தானே ஆண்டவன் எண்ணத்திலே வருவான். அதைப்பற்றி நான் உபதேசம் பண்ண வரவில்லை. ஆனால் அவைகள் அழிக்கப்பட்டுவிடக்கூடாதே என்று தான் அங்கலாய்க்கிறேன், ஆனால் அழியாது, வீரப்பனைப் போன்றவர்கள் வந்து மாட்டிக் கொள்வார்கள், அழியாது அவைகளைக் காப்பார்கள். காரணம் என்ன என்றால நாம் எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டாலும் அதிலே கடலிலே ஒரு முத்து கிடைப்பதைப்போல நான் அதைச் செய்து காட்டுகிறேன் என்று இப்போது சேரிகள் பக்கம், ஏழைகள் வாழும் குடியிருப்புகள் பக்கம் எல்லாம் கோயில் வேண்டுமென்று அவர்கள் கட்டிய கோயில்களுக்கு எல்லாம் முடியாத நிலையில் இருப்பவைகளை முடித்துக்கொடுக்க பணம் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னதை நினைத்தபொழுது எனக்கு உள்ளூற மகிழ்ச்சி; அன்றைக்கு நான் நன்றாகத் தூங்கினேன். காரணம் என்னவென்றால் நீங்களும் கோயிலுக்கு வேட்டு வைப்பீர்களோ என்று எனக்கு ஒரு பயம். ஆனால் சில காரியத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் பயம். நான் இந்த கவர்ன்மெண்ட் எஸ்டேட்டிற்குள்ளே வருகிறபோது பெரிய போர்டு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது, கடவுளைக் கும்பிடாதே, கோயிலுக்குப் போகாதே என்று. அதை சர்க்கார் எஸ்டேட்டிலே வைக்கலாமா? அவன் எழுதிவைக்கிறான். கடவுளைக் கும்பிடுகிறவன் காட்டுமிராண்டி, கடவுளைக் கற்பித்தவன் முட்டாள் என்று. நான் கும்பிடுகிறவன், கடவுள் இல்லை என்று சொன்னவன் காட்டுமிராண்டி, கடவுள் இல்லை என்று ஊரெல்லாம் எழுதிவைக்கிறவன் முட்டாள் என்று எழுதி வைத்தால் என்ன டென்ஷன் ஆகும்? ஒன்றும் ஆகாது என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? நாம் எல்லாம் ஆண்கள் தானே? ஆத்திரம் வராதா? நாங்கள் எல்லாம் அடக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றால் முடியாதவர்கள் என்ற அர்த்தம் அல்ல. ஏதோ விளையாட்டுப் பிள்ளைகள் செய்கிறார்கள் என்று நினைக்கலாம். ஆனால் அரசாங்க இடங்களை கொடுக்கக் கூடாது. அரசாங்க இடங்களிலே அதை அனுமதிக்கக்கூடாது. தனிப்பட்டவர்கள் இடங்களிலே வேண்டுமானால் அவர்கள் வைக்கலாம். அதைப் பற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை. அதை எழுதி அங்கே வைத்தால் எங்களுக்கு எவ்வளவு துன்பம் வரும்? நான் மட்டுமா? நான் இந்தத் தொப்பியை அணிகிறேன் என்றால் இதை ஆண்டவனைக் கும்பிடுகிற சின்னமாக அல்ல. ஆனால் இஸ்லாமியர் ஒருவர் தொப்பி அணிகிறார் என்றால் அது அவர்களின் தெய்வச் சின்னம். இப்போது நம்முடைய பெண் அமைச்சர்கள் பொட்டு அணிகிறார்கள். அது அவர்களுடைய மதச் சின்னம். அவர்கள் எல்லாம் காட்டுமிராண்டிகளா? நாங்கள் எல்லாம் காட்டுமிராண்டிகளா? இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் வரக்கூடாது. என்னைக் காட்டுமிராண்டி என்றால்

[திரு ர. ஜெபமணி] [1979 ஏப்ரல் 17

(மாலை 5-30)

என்னோடு வளர்ந்த வீரப்பன் யார்? நான் சின்னக் காட்டு மிராண்டி. இவ்வளவுதானே வரும்? நான் என்னையே பழித்துக்கொள்வதா? எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம், எல்லோரும் இந்நாட்டு மக்கள், எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர் என்று பாடியவன் மறைந்துவிட்டான். ஜாதியைத் தூண்டிக்கொண்டிருந்த காலத்தில், அவரை யாரோ, ஐயரே என்று அழைத்துவிட்டானாம். உடனே அவர், பாப்பானை ஐயர் என்ற காலமும் போச்சு, வெள்ளைப் பரங்கியரைத் துரை என்ற காலமும் போச்சு, பூமியில் எவர்க்கும் இனி அடிமை செய்யோம், பரிபூரணனுக்கே, புராணனுக்கே அடிமை செய்வோம் என்று பாட வில்லையா? மனிதனுக்கு மனிதன்தான் அடிமையாக இருக்கக் கூடாதே, தவிர, சர்வேஸ்வரனுக்கு அடிமையாக இருக்கலாம். எந்த செகண்டில் என்ன ஆகும் என்று தெரியாது. என்னுடைய நண்பர், என்னோடு பழகியவர், அவரைப்பற்றி இன்று செய்தி வருகிறது, மோட்டார் சைக்கிளில் செல்லும்பொழுது இறந்துவிட் டார் என்று. கொடியோ, செடியோ, நடுக்காடோ, திண்ணையோ என்று எங்கே முடிவு வரும் என்று தெரியாது. ஆசைத்தம்பி அவர்கள் அந்தமானுக்குச் சென்றார். அவரது உயிரைப் பிடிக்க முடியவில்லை. அவரைக் காப்பாற்ற முடியவில்லை. எனவே, நாம் எல்லோரும் ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். தெய்வத்தை எதிர்க்கின்ற எந்தக் காரியத்தையும் பொது இடத் தில் நடத்தக்கூடாது. அதைப் பெரியாரே அனுமதிக்கமாட்டார். அவர் மனிதத் தன்மை உள்ளவர். அவரோடு நான் பழகியிருக் கிறேன். மேடையிலே பேசுவாரே தவிர தனிப்பட்ட முறையில் யாரையும் புண்படுத்த மாட்டார்.

பிள்ளையார் உடைப்புப் போராட்டத்தைப் பற்றி ஆறு மாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே விடுதலையில் எழுதினார். பிள்ளை யாரை உடைக்க வேண்டும், தோழர்களே, துணிந்து வரவேண் டும், ஆனால் ஒன்று, பிள்ளையாரை நீங்களே களிமண்ணால் செய்து கொண்டு வர வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களிட மிருந்தோ அல்லது கோயில்களிலிருந்தோ நீங்கள் பிள்ளையாரை எடுத்து வரக்கூடாது, அந்தப் பக்கம் போகக்கூடாது, அப்படிப் போகின்றவர்களை எச்சரிக்கிறேன், அவர்கள் கருங்காலியாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லியிருந்தார். அவர் கொண்டு வந்து பொத்தென்று போட்டார். புலியைத் திறந்து விடுவாரே தவிர, யாரையும் கடித்துக் குதற விடமாட்டார். அந்த ஒழுக்க நெறி யைப் போதித்தார். காரணம், அவரிடம் மனிதப்பண்பு இருந்தது.

குன்றக்குடிக்குப் போனார், சாமியார் திருநீறு கொடுத்தார். பட் என்று இட்டுக்கொண்டார். நண்பர்கள் கேட்டார்க சோறு போட்டார், சாப்பிட்டேன், விபூதி கொடுத்தார்.

போட்டுக் கொண்டேன் என்று சொன்னார். பிரார்த்தனைக்குப் பாடலாமா என்று இருந்த நேரத்தில் அவரே எழுந்து நின்று பிரார்த்தனை பாடுங்கள் என்று சொல்லியதும் எல்லோருக்கும் அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. எனவே, அவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் இப்படிப்பட்ட காரியங்களில் தலையிடுவது இல்லை.

காஞ்சிபுரத்தில் அவருக்குச் சிலை வைக்கப் போகிறார்களாம், எங்கே வைக்கப்போகிறார்கள் என்றால் ஆச்சார்ய சுவாமி இருக்கிறாரே அந்த இடத்திற்கு எதிரிலே வைக்கப்போகிறார்களாம். சிலை வைப்பது என்றால் யாருக்கு வேண்டுமானாலும், எங்கே வேண்டுமானாலும் வைக்கலாம். அப்படி வைத்துத்தான் இவ்வளவு கோயில்கள் வந்துவிட்டன. புதுக்கோயில்கள் இவை. அந்தக் கோயில்கள் வேறு. நாம் அதற்காக இன்னும் ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம், எப்படி வந்தன என்று. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் சென்றால், இந்தச் சிலைகள் எப்படி வந்தன என்று ஆராய்ச்சி செய்வார்கள். ஆங்காங்கே முக்குக்கு முக்கு சிலை ஆகிவிட்டிருக்கிறதே. ஆனால் எதை எங்கே வைப்பது என்று பார்க்க வேண்டும்.

நான் முதலமைச்சரவர்களைப் பாராட்டுகிறேன், அந்த இடத்தில் வைக்க அனுமதிக்க மாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு நான் இல்லை. இருந்தாலும் அதை அறிந்த பொழுது நான் நெக்குருகிவிட்டேன். நல்லதைச் செய்யும் பொழுது ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன். அப்படியொரு போராட்டம் என்று முடிவு செய்தால், அந்தப் போராட்டத்தை எதிர்க்கக்கூடிய முதல் ஆளாக இருப்பவன் இந்த ஜெபமணி என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு நாளும் நான் அதை அனுமதிக்க மாட்டேன்.

பெரியார் மீது அக்கறை இருக்கட்டும். ரஷியாவிலே லெனின் இருந்தார். அவர் அந்த நாட்டின் தலைவராக இருந்தவர், அவர் சோஷலிசத் தந்தை என்று மதிக்கப்பட்டவர். அவர் இறந்தவுடனே மக்கள் ஆசைப்பட்டதாலே ரஷியாவிலே இன்னும் இருக்க வேண்டும் என்று நினைத்ததாலே தைலம் பூசி வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே மாசே துங், அதைப்போலப் பெரியாருக்கும் தைலம் பூசியிருக்க வேண்டும்.

ஒருவரைப் போஸ்ட்மார்ட்டம் செய்வது என்றால் நான்கு காரணங்கள் இருக்க வேண்டும். ஒன்று அவர் எழுதி வைத்திருக்க வேண்டும், இரண்டாவது அவர் மனைவி, அவர் அப்படி நினைத்தார் என்று எழுதியிருக்க வேண்டும். அல்லது அவர் தற்கொலை செய்திருக்க வேண்டும். அல்லது ஒருவரால் கொலை செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த நான்கும் நடக்காமல் எப்படி அறுத்தார்கள் ? இதற்கு நீதி விசாரணை வேண்டாமா ?

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இவ்வளவு விஞ்ஞானம் வளர்ந்தும், மேதைகள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தும், அவர் உடலை வேலூரிலேயிருந்து கொண்டு வந்து இந்த ஜெனரல் ஆஸ்பிடலில் ஐஸ் ரூமிலே வைத்திருக்கக் கூடாதா? அறுத்து எடுத்து இருப்பதை அறிந்த நான் என்ன பாவம் என்று நினைத்தேன். இதோ இருதயம், இதோ ஈரல், இதோ குடல் என்று சொல்வதைப் பார்க்கும்பொழுது, அய்யோ பாவம், இப்படிப்பட்ட பெரியாருக்கு இந்தக் கதியா என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. இவர்கள் சிலை வைக்கிறார்கள் என்றால் எப்படி இருக்கும் என்று அல்லவா மனம் நினைக்கிறது. புண்படாத மனிதர். யாரையும் புண்பட பேசமாட்டார், தனிப்பட்ட முறையிலே, மேடையில் பேசுவார். அதைப்பற்றி நாங்களும் கவலைப்படவில்லை, மற்றவர்களும் கவலைப் படுவதில்லை. 'பிராமணனை ஏன் பேசுகிறீர்கள்? மற்ற ஜாதிக்காரர்கள்தானே அரிவாள், கத்தி தூக்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். 'பிராமணன் வீட்டிலே, அரிவாள்மனை தவிர கத்தி இருக்காதே' என்றுபெரியாரைக் கேட்டோம். 'அதனாலேதான் அவனைப் பேசுகிறோம்' என்றார். ''மற்றவர்களைப் பேசினால், அன்றைக்கே அரிவாளோடு வருவான். அதுதான் முதல் கூட்ட மாகவும் இருக்கும், கடைசிக் கூட்டமாகவும் இருக்கும்'' என்பார். 'நீங்கள் இந்துக்களைத்தானே திட்டுகிறீர்கள். மற்றவர்களைத் திட்டுவதில்லையே' என்று கேட்டோம். அதற்கு அவர் சொன்னார், 'அதனாலேதான் அவனைத் திட்டுகிறேன். மற்றவர்களைத் திட்டினால் எப்படி நடமாடவிடுவான்? அவன்தானே எல்லாம் ஒத்துப் போவான்' என்பார். அதுதானே, இந்து மதம், இந்து வேதம், இந்து தர்மம், யாருக்கும் இன்னல் செய்வதில்லையே?

'இன்னாசெய் தாரை ஒருத்தல் அவர்நாண
நன்னயம் செய்து விடல்'

எந்த உலகத்திலும் சொன்னான், அய்யா? இங்கே வள்ளுவன் சொன்னான், இயேசு சொன்னான், அடுத்து காந்தி சொன் னான். நாம் அதைப் புரிந்துகொண்டோம். ஆனால், நாம் அந்தப் பாரம்பரியத்தைக் காப்பதற்காகத்தான் இங்கே, சோழன் பெயர், பாண்டியன் பெயர், சேரன் பெயர், பல்லவன் பெயர், இந்தப் பெயர்களை எல்லாம் ஏன் வைத்திருக்கிறீர்கள்? எதற்காக. நான் கேட்கிறேன். உங்களையெல்லாம் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன், என்ன செய்தார்கள் என்று வைத்திருக் கிறீர்கள்? வேறு பெயர்களை வைத்துக்கொள்ளுங்கள், அது உங்கள் கட்சி. வ. உ. சிதம்பரம் பெயரை வைத்தீர்களா? பாரதியார் பெயரை வைத்தீர்களா? சத்தியமூர்த்தி பெயரை வைத்தீர்களா? திரு.வி.க. பெயரை வைத்தீர்களா? அதை நீங்கள் வைக்க மாட்டீர்கள். அவர்கள் பெயரை ஏன்

வைப்பீர்கள்? அவர்கள் தேசியவாதிகள், சுதந்திரம் வாங்கித் தந்தவர்கள். நீங்கள் சுதந்திரம் வேண்டாம் என்றீர்கள், நீங்கள் எப்படி அவர்கள் பெயரை வைப்பீர்கள்? (ஓர் குரல்: கட்டபொம்மன் பெயர் வைக்கப்பட்டது) அதை நீங்கள் பேசக் கூடாது. அது இந்தச் சபையிலே ஒரு முறை பேசப்பட்டு, சங் கடப்பட்டது. நீங்கள் எந்தப் பெயரை வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். கல், மண், முள் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். நமக்குத் தெரிய வேண்டியது—1, 2 என்று போலிசுக்குப் பெயர்கள் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது — ஆள் தெரிய வேண்டுமென்பதற்காக நீங்கள் பெயர் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். பாண்டியன், சேரன், சோழன் என்ற பெயர்களை ஏன் வைத்தீர்கள்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை உண்டுபண்ணினார்கள் என்றா வைத்தீர்கள். அந்தப் பெயர்களை எதற்காக வைக்கிறீர்கள்? ஆலயங்களைக் கட்டி, இந்த நாட்டு மக்களுக்கு அளித்துவிட்டுச் சென்றார்கள். ஆலயங்கள் இல்லையென்றால்— அந்தக் காலத்தில், கோர்ட்டு கிடையாது, கோயில்தானே. 'சத்தியம் பண்ணப்பா' என்பான். 'நான் சத்தியம் பண்ணமாட்டேன், வாங்கியது உண்மைதான், நான் செய்தது தப்புதான்,' என்பான். இவன். ஏனென்றால், அந்த ஆலயங்களே நீதிபதியாக இருந்தன. காரணம் என்ன வென்றால், நீதிமன்றமாக இருந்தது. அப்படித்தானே நீதி வழுவாது, எல்லா அரசர்களும் வாழ்ந்தார்கள். இப்பொழுது, இந்த அமைச்சர்களுக்குப் பயம் ஏன்? வீட்டிலே போன உடனே, பெண்களே சொல்லிவிடுவார்கள், தப்பு பண்ணி விடாதீர்கள், கடவுள் இல்லையென்று வெளியே பேசுங்கள், ஒன்றும் தப்பு பண்ணிவிடாதீர்கள், என்று. ஆமாம். நான் கூட ஒரு கல்யாண வீட்டிலே மாட்டிக்கொண்டேன். 'தாலி கட்டக்கூடாது' என்று பேசினார் ஒரு ஆள். 'உங்கள் வீட்டிலே கட்டி இருக்கிறீர்களா' என்று கேட்டேன். 'அய்யா, கட்டாவிட்டால் என் வீட்டுக்காரி சோறு போட மாட்டாளே' என்று சொன்னான், ஆகவே, அது வேறு, நம்முடைய பாரம் பரியம் வேறு. இந்து தர்மம் உலகத்திலே உயர்ந்த தர்மம். இது யாரையும் எங்கள் தர்மத்திற்கு வா என்று அழைப்ப தில்லை. காரணம் என்னவென்றால், இது பலாப்பழம். பழுத்தால் வருவார்கள். இப்பொழுது, ஐரோப்பிய நாட்டில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் ஆராய்ச்சி பண்ணுகிறார்கள். இப்படி ஒரு கைவல்யமா? இப்படி ஒரு திருக்குறளா? இப்படி ஒரு கீதையா? இப்பேர்பட்ட இந்துவா, கை அடக்கத்திற்குள்ளே கடவுளைக் காட்டியிருக்கிறானே, சந்திரகிரணம், சூரிய கிரணம் பிடிக்கும் என்று இந்த நாட்டில் விஞ்ஞானத்தை எழுதியிருக்கிறானே? சூரியனை பூமி எத்தனை தடவை சுற்றும் என்று எழுதியிருக்கிறானே, இது எப்படி சுற்றும் என்று இதையெல்லாம் அவர்கள் மெய்மறந்து கண்டுகொண்டிருக் கிறார்கள். சித்தர்களைப் பற்றியும், ஆழ்வார்களைப் பற்றியும், நாயன்மார்களைப் பற்றியும், சமயக் குறவர்களைப் பற்றியும் அவர்கள் நினைத்து, நினைத்து, உள்ளம் உரு

கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், நமக்குத் தெரியவில்லை. ஆகையினாலே, அந்த அருமை, பெருமையெல்லாம் ஆழ்ந்து அறிந்திருக்கிற நல்ல அறிவாளிகளையெல்லாம் இவர்கள் இப்பொழுது கோவில்களிலே போடுவதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நல்லவர்களுடைய எல்லா திவ்விய சரித்திரங்களையும் திவ்விய நூல்களாக வெளியிட்டு எல்லா மொழிகளிலும் கொடுத்தால், உலகத்திற்கு உய்யும் வழியும் கிடைக்கும். உண்பதற்கும் உறங்குவதற்கும், பிள்ளைகளைப் பெறுவதற்கும் ஒருவன் பிறக்கவில்லை. அப்படியானால், அதை ஆடுகளும், மாடுகளும் செய்கின்றன. அதற்கு, எதற்காக நமக்கு வேட்டி, சட்டை, செருப்பு? அது இலட்சியவாதியின் காரியமல்ல. நாம் பிறந்தது எதற்கு என்பது அப்பொழுது தான் புரியும். ஆகையினாலே, தெய்வம் தொழுவது சாலவும் நன்று, விதைப் பேணிக் காப்பது, நன்று, வீரப்பன் அதைச் செய்வார், செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன், ஜெய் ஹிந்த்.

(மாலை 5-40)

*திரு. இரா. தாமரைக்கனி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அறநிலையத் துறை மானியத்தில் பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருவில்லிப்புத்தூரிலே உள்ள கோயில், பாடல் பெற்ற ஸ்தலம், வரலாற்று சிறப்பு மிக்க தொன்மையான இடம். திருவனந்தபுரத்தைப் போன்ற 3 நிலைகளில் கண்டு களிக்கக்கூடிய விஷ்ணுவின் சைன திருக்கோலம் வாயில்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழிலே சிறப்புபெற்ற திருப்பாவை உருவான இடம். சூடிக்கொடுத்த சுடர்கொடி பிறந்ததும் சுற்றுலாப் பயணிகள் அதிகமாக வருகின்ற இடம். ஆனால் அந்த ஆலயம் மிகவும் பழுதுபட்டு கிடக்கிறது. அதையெல்லாம் சீர்திருத்தி பழுது பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அழகிய சிற்ப வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த ராஜகோபுரம் அங்கே இருக்கிறது. கடந்த காலங்களில் அது விஷ்ணுகோயில் என்ற கருத்து இருந்தது. அதிகாரிகள் பழுது பார்க்க (திருப்பணிக்கு) குறிப்பு அனுப்பவில்லை. இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு அதிகாரிகளால் குறிப்பிடப்பட்டு ராஜ கோபுரத்தை பழுது பார்ப்பதற்கு வேலை செய்வதற்கான முயற்சிகளில் இப்போதுதான் முனைந்திருக்கிறார்கள். அந்த ராஜ

கோபுரம் கீழே விழுந்துவிடும் தருவாயில் இருக்கிறது; அது விழுந்து விடுமோ என்ற அச்சத்தில் அங்கே ஊரில் உள்ள பிராமணர்களும் மற்றவர்களும் ஊரைவிட்டே வெளியேறிவிடக்கூடிய நிலைமையில் இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் ஆர். எம். வி. அவர்களிடம் எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு அவர் எந்தச் சமயத்தைச் சேர்ந்ததாக இருந்தாலும் சரி நமக்கு ஒன்றுதான். ஒன்றே குலம் ஒருவனே தெய்வம் நமக்கு என்று சொன்னார். திருவில்லிபுத்தூர் கோவிலுக்கும், மற்றும் திருவரங்கம், சிதம்பரம் கோவிலுக்கும் சேர்த்து இம்மானியத்தில் 17 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக அரசு தரப்பில் கூறியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். அதனால் இந்த மானியத்தை நான் மனதார வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து திருவில்லிபுத்தூரில் தேர் ஒன்று இருக்கிறது. அது திருவாரூர் தேர் போன்று பெரியது, புகழ் பெற்றது. அது இப்போது கவனிப்பாரற்று மிகவும் சீர் குலைந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. அதை சீரமைத்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமீபத்தில் தேரில் தீப் பிடித்து பொதுமக்களும், தீயணைப்பாளரும் அணைத்தனர்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டம், நமது அமைச்சர் அவர்கள்கூட அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்தான். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் அறந்தாங்கியில் ஆவுடையார் கோயில் ஒன்று இருக்கிறது. இந்த ஆவுடையார் கோயிலில் பத்து வருஷமாக திருவிழாக்களே நடைபெறவில்லை. என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. ஆனால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே சென்றிருந்தபோது, அதை நடத்த முன் வந்ததால் நமது அமைச்சர் அவர்களை அந்தப் பகுதி மக்கள் மிகவும் பாராட்டுகிறார்கள். அது மட்டும் அல்லாமல் 25 ஆண்டு காலமாக அங்கு தேர்ஓடாமல் நின்றுகொண்டிருக்கிறது. அதற்கும் காரணம் என்னவென்றே தெரியவில்லை. ஆனால் எல்லாக் கோயில்களிலும் கடவுள் விக்கிரகங்களை வைத்துத்தான் தேர் இழுத்துச் செல்வார்கள். ஆனால் இந்தக் கோவிலிலே தமிழுக்கு முதலிடம் கொடுத்து, திருவாசகம் பாடிய மாணிக்க வாசகரை வைத்துத்தான் தேர் இழுப்பார்கள். அமைச்சர் கூட சொல்லிவிடலாம்; அந்தக் கோவில் திருவாடுதுறை ஆதினத்திற்கு சொந்தமானது, நாம் எப்படி அதில் தலையிட முடியும் என்று கேட்கலாம். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்து ஆதீனக்காரர்களை சந்தித்து அவர்களை கம்பெல் பண்ணி அங்கே தேரை மீண்டும் ஒட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படி ஏற்பாடு செய்தால், தமிழுக்காக, தமிழ் இனமக்களுக்காக தேர் இழுத்தார் என்ற பெருமை அமைச்சர் அவர்கள் பெறுவார்கள். அரசுக்கும் அந்தப் பெருமை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருவில்லிப்புத்தூருக்கே வருகிறேன். அந்த திரு வில்லிபுத்தூரில் பெரிய தெப்பக்குளம் இருக்கிறது. இது மதுரை வண்டியூர் தெப்பக்குளம் மாதிரி உள்ளது, அங்கே 'போட்' விட ஏற்பாடு செய்தால், கோயிலுக்கும் நல்ல வருமானம் ஏற்படும். வெளிநாட்டு பயணிகளுக்கும், அங்குள்ள மக்களுக்கும் நல்ல பொழுதுபோக்கு அம்சமாகவும் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலப்பிரச்சினை. கோயிலுக்கு சம்பந்தமான நிலங் கள் நிறைய இருக்கின்றன. பல நிலங்கள் ஒரு சிலரால் மறைக் கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்காக தமிழகம் தழுவிய ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி யார், யார் எந்த எந்த இடத்தில் கோவில் நிலங்களை மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கண்டு பிடித்து அவைகளை திரும்பவும் கோவிலுக்கே சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல, பெரிய பெரிய அரசியல் வாதிகள் எல்லாம் தங்களுடைய மனைவி, மகன் களுடைய பெயரில் கோயில் நிலங்களை குத்தகை எடுத்துக் கொண்டு அதைக் கொடுப்பது கிடையாது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, அதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் அல்லது எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கூற வேண் டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

நமது சமய நிலையங்கள் 7 கல்லூரிகளை நடத்துவதாக இந்த மானியக் கோரிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. திருவில்லிபுத்தூர் பாடல் பெற்ற சிறப்பு பெற்ற ஸ்தலம், தமிழிலே மிகச் சிறந்த திருப்பாவை பாடிய ஆண்டாள் பிறந்த ஊர். நம் தமிழ்நாட்டுப் பெண்கள் ஆண்டாள் திருப்பாவையை மிகவும் விரும்பி படிக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த ஆண்டாள் பெயரால் ஒரு தொழிற் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்லூரி கட்டுவதற்கு, கோயில் நிலங்கள் எக்கச்சக்கமாக இருக்கின்றன. இப்படிச் செய்தால் பெண் குலம் உங்களை பாராட்டிக் கொண்டே இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

இந்த திருவில்லிப்புத்தூர் கோயில் கோபுரத்தை மாடலாகக் கொண்டு தான் நம்முடைய அரசு முத்திரைச் சின்னம் உருவாக்கப் பட்டு உள்ளது. ஆகவே, இது தான் அரசு முத்திரைச் சின்னத் திற்கு எடுக்கப்பட்ட கோபுரம் என்று கல்வெட்டு வைக்க வேண் டும். இது சம்பந்தமாக கேள்வி கூட கேட்டு இருக்கிறேன். இரண்டு வருஷமாகிறது. சம்பந்தப்பட்ட டிபார்ட்மென்டில் இருந்து பதில் வரவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக கவனம் செலுத்தி, கல்வெட்டை அந்த கோபுரத்தில் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

36 கருணை இல்லங்கள் கோயில் நிதியில் இருந்து நடத்தி வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் கூறியிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. திருவில்லிப்புத்தூரில் திராவிட முன் னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் கருணை இல்லம் ஆரம்பிக்கப் பட்டது. அந்தத் திறப்பு விழாவிற்கு மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வருவதாக அறிவிப்பு இருந்தது. அந்த கருணை இல்லத்திற்கு மாணவர்களைச் சேர்க்க முடியவில்லை. ஆகவே, தெருவில் பிச்சை எடுத்துக் கொண்டு இருந்த பிள்ளை களைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து அன்றைக்கு அந்தக் கருணை இல்லம் திறக்கப்பட்டது. அவர் திறந்து வைத்து விட்டுப் போய் விட்டார். பின்னர் ஒரு மாதத்திற்கு பிறகு அது குளோஸ் ஆகி விட்டது. ஏன் என்று கேட்டால் கலைஞர் திருவில்லிப் புத்தூருக்கு வருகிறார், அரசு நிகழ்ச்சி ஒன்று கூட கிடையாது, அரசு நிகழ்ச்சிக்காக ஏற்பாடு செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக பெரிய தவறுகள் நடந்து இருக்கின்றன. அர சுக்கு ஏகப்பட்ட செலவு, பணம் வீணாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, இது சம்பந்தமாக விசாரணை நடத்த வேண்டும். மீண்டும் கருணை இல்லம் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருவில்லிப்புத்தூரில் உள்ள ஸ்ரீவைத்தியநாதசுவாமி கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் ராஜபாளையத்தில் 37.50 ஏக்கர் இருப்பதாகவும், அதனுடைய மதிப்பு 10 லட்சம் பெறும் என்றும், அதில் உள்ள சங்கம சொத்துக்கள் குறிப்பாக புளியமரம் அதிக அளவில் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதனை ராஜபாளையத்தில் உள்ள ஒருவர்** அவரது அறக்கட்டளைக்கு ரூ. 60,000-க்கு வாங்கிவிட்டார் என் றும், அதில் இருந்த புளிய மரங்களை 3 லட்ச ரூபாய்க்கு விற்று விட்டார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. அவர் சொல்வார்; எனக்கு ஜனாதிபதி சொந்தக்காரர், அமைச்சர் கூடப்படித்தவர், எஸ். பி., கலெக்டர் என்று இப்படிப்பட்ட பெரிய அதிகாரிகள் எல்லாம் எனக்கு வேண்டியவர்கள் என்று சொல்லும் பெரிய

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க மாற்றப்பெற்றது.

[திரு. இரா தாமரைக்கனி] [1979 ஏப்ரல் 17

மனிதர் அவர். அங்கே இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடந்து இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை வைத்து ஒரு அறக்கட்டளை அவர் நடத்துகிறார்கள். அரசு அதை எடுத்துக் கொண்டு, ஏழை எளியவர்களுக்கு குத்தகைக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் இருந்து என்ன தெரிகிறது என்றால் அறக் கட்டளை என்று வைத்துக் கொண்டு அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுவதற்கு பணக்காரர்களால் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பு என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த மானியக்கோரிக்கையில் விலங்குகள், பறவைகள், பலித் தடைச்சட்டம், தமிழ்நாடு 1950-ம் ஆண்டு விலங்குகள், பறவைகள், பலித்தடைச் சட்டத்தின் கீழ் இந்து கோவில்களுக்கு வெளியேயும், உள்ளேயும் பலி இடுவதை தடை செய்யும் அளவில் மானியக்கோரிக்கையில் அதனைச் செயல்படுத்தும் வகையில் செயற்குறிப்பு உள்ளதால் வரவேற்கிறேன். இன்றும் குல தெய்வங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கிராமப் புறங்களில் மாரி, காளி, இருணப்ப சாமி என்று சொல்லி அங்கே பலியிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வத்ராயிருப்பு அருகே உள்ள சதுரிகிரி சுந்தரமகாலிங்கம் கோவிலில் வருஷா வருஷம் ஆடி அமாவசைக்கு ஆயிரக்கணக்கில் விலங்குகளை பலியிடுகின்றனர். இதைத் தடுக்க வேண்டும் என்று அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு முழுவதும் இருந்து இக்கோவிலுக்கு மக்கள் வத்ராயிருப்பு வழியாக வருகின்றனர். வத்ராயிருப்பு யூனியனில் இருந்து கோவில் அடிவாரம் வரையில் ரோடு போட்டு உள்ளனர். மீதி 5 கிலோ மீட்டர் மலை மீது அரசு ரோடு போட வேண்டும் எனக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது ரோடு இல்லாததால் பக்தர்கள் ஒத்தையடிப் பாதையில் தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மலைமேல் ரோடு போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். பக்தர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு ஆலயங்களில் தமிழ் நெறிகளையும், தமிழ் இலக்கிய உணர்வுகளையும் வளர்ப்பதற்காக சுமார் 1 லட்ச ரூபாய் அளவிற்கு மேற்பட்டு வருவாய் உள்ள கோயில்களில் வேலை வாய்ப்பு அற்ற தமிழ் புலவர்களை 100 தமிழ் புலவர்களை நியமிக்க ஆணைபிறப்பித்துள்ளதாக இந்த மானியக்கோரிக்கையில் கூறப்பட்டு இருக்கிறது. அதற்கு என் பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. இரா. தாமரைக்கனி]

தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேதாரண்யம் கோவில் திருவிழா நடக்கவில்லை . ஏன் என்று கேட்டால் ஒரு சிங்களவர் அந்தக் கோவிலில் அறங்காவலராக இருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் உள்ள ஒருவரை அறங்காவலராக அந்தக் கோயிலுக்கு நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்த கோயிலுக்குச் சொந்தமான 1800 ஏக்கர் உப்பளங்களை 50 வருடத்திற்கு முன்னால் மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டது. அதை மத்திய அரசு தனியார்க்கு லீசுக்கு விட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். இதனால் அந்த கோயிலுக்கு வருடத்திற்கு ரூ. 1,800 தான் வருமானம் வருகிறது. ஆகவே, பழைய படி மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து அந்த உப்பளங்களை கோவிலுக்கு பெற்று தந்தால் வருஷத்திற்கு 2 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வரும். அதனைச் செய்தால் அங்கே திருவிழா நடத்தவும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5–50)

சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயில் இருக்கிறது. இந்த சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயிலில் நிறைய தங்கம் இருக்கிறது. அங்கே ஒரு தங்கத் தேர் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அதிகாரிகள் செயற்குறிப்பு எழுதிக் கொடுத்து விட்டார்கள். ஆனால் இங்கே உள்ள அறநிலையத்துறை அதிகாரிகள் இன்னும் அதைப் 'பெண்டிங்கில்' வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே சமயபுரம் மாரியம்மன் கோயிலிலே தங்கத் தேர் உருள வேண்டிய ஏற்பாடுகளை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ஆண்டாள் கோவிலுக்குச் சொந்தமான பனை மரங்களை எல்லாம் அதாவது மம்சாபுரத்திற்கு அருகே இருக்கிற கோயில் இடங்களில் உள்ள பனை மரங்களையெல்லாம் பனை ஏறும் தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து ஊசிப்பட்டாவுக்கு எடுத்து குத்தகை ஒழுங்காக கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த பனைப் பொருட்களை சிலர் திருடிக் கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக அந்தக் கோயிலின் ஈ. ஓ. அவர்கள் கூட போலீசுக்கு பெட்டிஷன் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அங்கே எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட வில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இதில் தலையிட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோயில்களுக்கென்று அறங்காவலர் அமைக்க இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் குழுக்களுக் கூட பலர் அப்ளிக்கேஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு அவர்களை நியமிக்கும்போது கொஞ்சம் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் அந்தக் கோயிலுக்கு இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் வருமானம் வருகின்றது என்பதைக் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து ராஜபாளையத்தில் தேவதானத்தில் திருமிகு நச்சாடை தவத்தருளிய சுவாமி தேவஸ்தான கோயிலுக்குச் சொந்தமான 100 ஏக்கர் தென்னந்தோப்புகள் நிறைந்த நிலத்தை ஒருவர் குத்தகைக்கு எடுத்திருக்கிறார், ஆனால் அவர்கள் 1 இலட்சத்து 40 ஆயிரம் ரூபாய் குத்தகை பாக்கி கோயிலுக்குச் செலுத்த வேண்டி இருக்கிறது. அதற்கு கோர்ட்டிலே சென்று ஸ்டே வாங்கி விட்டார்கள். இந்த நிலையில் அந்தத் தென்னந் தோப்புகள் கவனிப்பாரற்ற நிலையில அழிந்துகொண்டிருக் கின்றன. அவை 5 வருடத்திற்கும் மேலாக இந்த நிலையில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அரசாங்கம் மீண்டும் அவற்றை எடுத்து அந்தத் தோப்புகளை கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். அண்ணாமலை: தலைவரவர்களே, தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளை சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை மீது மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே எனது கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். மடம், கோயில், அறக்கட்டளைகளுக்குச் சொந்தமான நிலங் ளில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய குத்தகை விவசாயிகள் 4 ஆண்டுகளாக குத்தகை கட்ட முடியாத நிலையில் இருப்பதால் இன்றைக்கு அறநிலையத்துறை அதிகாரிகளால் வழக்கு தொடரப்படக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலை பல்வேறு பகுதிகளில் இருக்கின்றது. குத்தகை பாக்கிக்கான காரணத்தை பார்க்கும் போதும் 1385—வது பசலியிலிருந்து 1388—வது பசலி வரையிலும் தான் இந்த பாக்கிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி ஏற்படும் போது இதற்கான யதார்த்தமானகாரணங்களையும் நாம் ஆராய வேண்டும் என்று முதலில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒன்று இந்த நான்கு ஆண்டுகள்தான் கடுமையான இயற்கை பாதிப்புகள் ஏற்பட்ட ஆண்டுகளாகும் என்பதும், பூச்சி நோய் தாக்குவதாலும்

அதனால் ஏற்பட்ட சூழ்நிலையும் அடுத்தது 60, 40 என்ற அளவிலே இதுவரையிலும் வாரம் கொடுக்கப்பட்டு வந்த நிலையினை கொண்டும்தான் இன்றைக்கு இந்தப் பாக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் இந்த அவையிலே கூட நிறை வேற்றிய 75, 25 என்ற வார சட்டத்தின் நோக்க அடிப்படையில் நாம் பார்த்தாலும் இன்றைக்கு குத்தகை கட்ட முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதை அரசும் உணர்ந்துள்ளது என்பதை நம்மால் நம்ப முடிகிறது. ஆகவே இந்த யதார்த்தமான நிலைமைகளைக் கொண்டு பார்த்தாலும் இந்தக் குத்தகை பாக்கியைக் கொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை நன்கு தெரியும். மற்றும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு; இன்றைக்கு சொந்த சாகுபடியை செய்யக்கூடிய விவசாயிகளும் கூட தங்களுடைய கடன்களையும், இதர வரிகளையும் செலுத்த முடியாத நிலை நாடு முழுவதும் இருக்கின்றது. அதனால் அவர்கள் கிளர்ச்சிகள் நடத்தி கோரிக்கைகள் வைக்கக்கூடிய இந்த கால கட்டத்தில் யதார்த்த மான நிலைமைகளைப் பார்க்கும்போது இயற்கையின் பல பாதக நிலைமைகளாலும் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக் கிறார்கள் என்பதும் ஏற்கெனவே இருந்த 60, 40 என்ற வார அடிப்படையில் நிலுவைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டும் ஏழை விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்கும், உணவு உற்பத்தியில் ஊக்கமளிக்கும் பொருட்டு, நடப்பு ஆண்டு குத்தகையை செலுத்தினால் பெற்றுக் கொண்டு மேற்கொண்டு செலுத்த வேண்டிய குத்தகை பாக்கியைத் தள்ளிவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை.]

அடுத்து, இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரைக்கும் 6 இலட்சம் ஏக்கர் நிலம் கோவில்களுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கோயில் நிலங்களை அரசு எடுத்துக் கொண்டு கோயில்களுக்கான செலவுகளை அரசே ஏற்று இந்த 6 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தையும் பாடுபடும் நிலமற்றவர் களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும், அரிஜனங்களுக்கும் கொடுக்கக் கூடாதா? குடும்பம் ஒன்றுக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலம் கொடுத்தாலும் போதுமே, இன்றைக்கு அந்த விவசாயிகள் எந்தவிதமான பாது காப்பும் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலங்களை அரசு எடுத்துக்கொண்டு ஏழை விவசாயிகளுக்கு வினியோகிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடி கருணை இல்லங்கள். இன்றைக்கு 36 கருணை இல்லங்கள் நடைபெறுகின்றன. அவற்றில் 2,700 சிறுவர், சிறுமியர்கள் தங்கி வருகிறார்கள். இந்த குழந்தைகளுக்கு தினம் ஒன்றுக்கு 50 பைசா செலவழிக்கப்படுகிறது, என்று சொல்லப்படு கிறது. 50 பைசா என்கிறபோது எந்த அளவிற்கு அந்தக் குழந்தைகளுக்கு உணவு கொடுக்க முடியும். எப்படி பராமரிக்க முடியும் என்ற நிலைமையை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அதோடு அந்தச் சிறுவர்களுடைய இல்லங்கள் பெயரளவிற்குத் தான் நடைபெறுகின்றன. ஒன்றுக்கு மூன்று வருவதாகக் கணக்கு காட்டப்பட்டு, முறைகேடுகள் செய்யப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. இதை பரிசிலிக்க வேண் டும். உணவும் பாதுகாப்பும் முழுமையாக கொடுக்கும் முறையில் மாற்றம் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, இன்றைக்கு கோயில்களுக்கு பக்தர்கள் மூலமாகவும், பல்வேறு குத்தகை ஏலங்கள் விடுவதன் மூலமாகவும், ஏராள மான கோடிக் கணக்கில் வருமானம் வருகிறது. அப்படி வரும் அந்த வருமானத்தில் ஒரு பெரும் பகுதியை தொழு நோய் ஒழிப்புக்கு ஒதுக்க வேண்டும். அந்தத் தொழு நோயாளிகள் பொது இடங்களிலும் பஸ் நிலையங்களிலும், ரயில்வே பிளாட்பாரத்திலும் இன்றைக்கு பிச்சை எடுத்து பொது சுகாதாரத்திற்கும் மனித ஆரோக்கியத்திற்கே அச்சுருத்திக் கொண்டிருக்கும் கொடிய நோயை ஒழிக்கவும், கட்டுப்படுத்தும் பொருட்டு தொழு நோயாளிகளுக்கு என அந்தக் கோயில் நிதி யிலிருந்து பணத்தை ஒதுக்கி ஒரு மருத்துவ மனையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைச் செய்தால்தான் அறநிலையத்தின் உண்மையான அறப்பணி செய்தவர்களாவோம். இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடியிருப்புகள் இன்றைக்கு அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான நில இடங்களில் வீடுகட்டியும், வாடகைக்கு குடியிருந்தும் கடைகளைவைத்தும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சாதாரண மக்கள் இன்று நாடு முழுவதும் சில கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகள் ஒன்று நில வாடகை, வீட்டு வாடகை 5 மடங்கிலிருந்து 10 மடங்கு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் இன்றைக்கு அந்த வரி உயர்த்தப்பட்டு அவர்கள் கட்ட முடியாத நிலையாலும், வசூல் நிர்ப்பந்தங்களாலும் பல, இன்னல் களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதோடு குத்தகைக்கு மொத்தமாக எடுத்து சில்லரையாக வாடகைக்கு விட்டு அதிகப்படி யான பணம்சம்பாதிக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் அந்த வீடுகளுக்கு எந்தவிதமான ரிப்பேரும். பாதுகாப்பும் இல்லாத நிலை இருக் கிறது. இந்த நிலை நாடு பூராவும் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர் களுடைய கோரிக்கையைஉடனடியாகப்பரிசிலத்து, வருமானத்தின்

அடிப்படையில் வரி விதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். மேலும் கோயில் அறக்கட்டளைக்குச் சொந்தமான அந்த வீடுகளை அவர்களுக்கே இலவசமாகப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பல கோயில் நிலங்கள் எல்லாம் கைமாறிக் கொண் டிருக்கும் நிலை பல இடங்களில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக ஒருவர் பினாமியின் பெயரில் நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு அதிகப்படியான வாடகை வசூலித்து லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை சம்பாதிக்கும் முறையில் செயல்பட்டு வருகிறார். அப்படி நடைபெறுகிறவற்றிற்கு எடுத்துக் காட்டாக ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர் களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். அதைத் துரித மாகப் பரிசீலித்து பரிகாரம் காணுவதாகச் சொன்னார்கள். இருந்தும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் குறிப்பிடுகிறேன், குமாரபா ளையம் திரு. லட்சுமிநாராயணா தேவஸ்தானத்திற்கு உட்பட்டு 50 ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அது அந்த நகரத்தின் எல்லைக்குள் இருக்கிறது. அந்த தேவஸ்தான நிர்வாகிகளில் சிலர் அந்தநிலங்களை வேறு நபர்களுக்கு விற்று பின் பிளாட்போட்டு அதிகப்படியான லாபம் சம்பாதிக்கக்கூடிய நிலையில் செயல் படுகிறார்கள்.

(மாலை 6–00)

இதை உடனடியாக அரசு தலையிட்டு அந்தப் பகுதியிலுள்ள வீடற்று இருக்கும் மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல் வேதாந்த மடம், அப்பராய சத்திரம் என்ற இரண்டு இடங்களில் 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக 500 நெச வாளர் குடும்பங்கள் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு வேறு சொத்துக்களும் இல்லையாதலால் இந்த வீடுகளின் பேரில் கடன் பெற்று தொழில் செய்யவும் செக்யூரிட்டி எதுவும் கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நாடு பூராவும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போ தும் நில வாடகை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசு பரிசீலித்துக் குறைவாக வருமானம் வரக்கூடிய நெசவாளர் கள் எல்லோருக்கும் இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இவர்கள் எல்லாம் 30 ஆண்டு களாக நில வாடகை கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டாலும் கொடுத்த வாடகைத்தொகையை ஈடான தொகையாகக் கருதி, வீடுகட்டியுள்ள இடங்களை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள் கிறேன்.

[திரு. எம். அண்ணாமலை] [1979 ஏப்ரல் 17

அடுத்தபடியாக, மறைக்கப்பட்டுள்ள நிலங்கள்; இவை ஒரு பகுதியில் மட்டுமல்ல, பல இடங்களிலும் அறக் கட்டளைக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் மறைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர் என்று சிறு அளவு நிலங்களைக்கூடப் பெரு நிலச் சுவான்தார்களே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களை எல்லாம் தங்களுடைய நிலமாகவே பாவித்து வருகிறார்கள். இவை கோயில் அற ஸ்தாபனங்களுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரிந்து கொள்ளமுடியாத அளவுக்குச் சேர்ந்தவை என்று மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி மறைக்கப்பட்ட இடங்களைப் பற்றி கிராம அதிகாரியிடம் போய் கேட்டால், சரியான விவரம் கிடைப்பதில்லை. எடுத்துக் காட்டாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் மன்னார்குடி வட்டத்தில் புள்ளி மங்கலம் கிராமத்தில் ஆறு தேவஸ்தானங்களுக்கு சொந்தமான நிலத்தில் இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்று சுமார் 25 ஏக்கர் உள்ளதை அறிந்து அப்பகுதி விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இதைப்பற்றி கிராமக் கர்ணத்திடம் போய் கேட்கும்போது, கர்ணம் அவர்கள் ஒன்றும் தெரியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார், கணக்கில் உள்ள நிலம் திருடா போய் இருக்கும் என்று சிலர் கேட்டதற்கு சாமி சிலையே திருடு போய் விடுகிறது. இது என்ன பெரிய காரியம் என்று பதிலைச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்த அளவுக்கு நிலம் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போன்ற நிலத்தை எல்லாம் எடுத்து, கண்டுபிடிக்க அனைத்துக் கட்சிகள் கொண்ட சர்வகட்சிக் குழுவின்க் மூலமாக கிராம மட்டத்தில் ஆய்வு செய்தால் மறைக்கப்பட்ட நிலங்களைக் காண முடியும். கிடைத்த நிலங்களை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோவில் பணியாளர்கள். தமிழ் நாட்டில் 51 ஆயிரம் பணியாளர்கள் இருப்பதாக இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கோவில் பணியாளர்கள்கூட இன்றைக்குத் தங்கள் கோரிக்கைக்காக போராடக்கூடிய ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலைமைக்கு தள்ளப் பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் இன்றைக்குச்சொல்லக்கூடிய கோரிக்கைகள் என்ன என்று பார்த்தாலும் மிகச் சாதாரண கண்டிஜென்ஸி ஸ்டாஃப் என்ற நிலையைமாற்றி அவர்களைக் கடைநிலை ஊழியர் என்ற அளவுக்கு மாற்றி, ஊதியம், அலவன்ஸ், ஓவர் டைம் ஊதியம், அகவிலைப்படி இவைகள் எல்லாம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கோரியுள்ளார்கள். சில இடங்களில் நான்கு மாதம், ஐந்து மாதம் சம்பளம் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இத்தகைய குறைந்தபட்ச கோரிக்கைகளை எடுத்துச் சொன்னதற்கும் கூட அவர்களைப் பழி வாங்கக் கூடிய நிலைமையைக் கைவிடக் கோரியுள்ளதோடு பல கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். இதற்காக போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எடுத்துக் காட்டாக இரண்டைக் குறிப்பிடுகிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ஊழியர்கள் 1,000 பேர்கள் — அவர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் பிரியும்போதே திருவிதாங்கூர்

தேவஸ்தானத்தில் இருந்தபோது கொடுக்கப்பட்டு வந்த சம்பள விகிதப்படி வழங்கப்பட வேண்டும் என்று வாக்குறுதி சொல்லப் பட்டதாகவும் அதன்படி இன்றுவரை அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கப்படவில்லை. தற்போது ரூ.27 முதல் ரூபாய் 80 வரை என்ற அளவில் கொடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், திருவிதாங்கூர் தேவஸ்தானத்தில் குறைந்தபட்சம் ரூ. 200 என்றும் உயர்ந்த பட்சம் ரூ.365 என்றும் இன்னும் பல சலுகைகளும்கொடுக்கப்பட்டு வருவதாக சொல்லப்படுகிறது. இதே போன்று வழங்கவேண்டும் என்றுதான் அவர்கள் கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். இதை வலியுறுத்தி ஒருநாள் அடையாள வேலை நிறுத்தமும் நடைபெற்றுள்ளது. இருந்தும் கோரிக்கை தீர்க்கப்படவில்லை.

அடுத்து திருச்செந்தூர் அருள்மிகு சுப்பிரமணியசுவாமி ஆலய தில் பணியாற்றக் கூடிய ஊழியர்களும் போராட்டத்தை ஆர பித்து அதன் தொடர்பாக அற நிலைய ஆணையாளரிடம் அவர்களுடைய கோரிக்கையைப்பற்றி பேசி சில முடிவுகள் எடுக் கப்பட்டு நான்கைந்து மாதங்கள் ஆகின்றன. அந்த முடிவுகள் இன்னும் அமலாக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் மற்றொரு போராட்டத்திற்கு ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இந்த நிலை இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. துரிதமாக பரிசீலனைசெய்து தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் பொதுவாக கோவில்களில் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்கு வெள்ள நிவாரண கடனுதவி ஒருவருக்கு 200 ரூபாய் வீதம் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இது எல்லா கோவில்களில் உள்ளவர் களுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. பழனி கோவில், திருச்செந்தூர் கோவில், மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவில், திருமலைக்கோவில் திருத்தனி கோவில், சுவாமி மலை கோவில் இந்த ஆறு பணக்கார கோவில்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு மட்டும்தான் இந்த உதவி கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்படிப்பட்ட வெள்ளநிவாரணஉதவியும்கூட சிறியகோயில்களிலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இல்லை. இந்த வெள்ள நிவாரண கடன் ரூ.200 பெற தகுதி உடைய அந்த 6 கோவில்களுக்கு மட்டும்தான் பொருந்தும் என அறநிலையத் துறை ஆணையர் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார் என்று சொன்னால், அது உண்மையி லேயே வருந்தத் தக்கது. வெள்ள நிவாரண உதவி பெறுவதிலே கூட பெரிய கோயில்கள், சிறிய கோயில்கள் என்ற நிலை, அதி லும் அறநிலையத் துறையிலே கடைபிடிப்பது வருந்தத்தக்க ஒன்றாகும். இதை மாற்ற வேண்டும். இந்தச் சலுகை அனைவருக் கும் கிடைக்க வேண்டும்.

அடுத்து, தாழ்த்தப்பட்டவர்க்கு ஒதுக்கப்பட்ட வேலையே பழனி தேவஸ்தானத்திலே இன்றைக்கு அரிசனங்களுக்கு அந்த ஆலையப் பணியாளர்களாக பதவி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதாவது 490 பேர்களில் 66 பேர்கள் அரிசன். இதிலே, குறைந்தது உயர்ந்தது என்பதற்குள் நான் போகவில்லை. ஆனால், இங்கே நான் குறிப்பிட விரும்புவது தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய நிலை என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஒதுக்கப்படுகின்ற நிலையில்தான் அங்கே அவர்களது பணி இருக்கிறது. அங்கே அவர்களுக்கு எடுபிடி வேலைகள்தான் ஒதுக்கப்படுகிறன்ன என்பதோடு அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் அரிசன் என்பதால், ஒரு நிகழ்ச்சிக்கும் கூப்பிடப்படுவது இல்லை. பொது நிகழ்ச்சிக்கு அங்குள்ள பெரிய மனிதர்கள் அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அரிசனப் பெரியவர்கள் அழைக்கப்படுவதும் இல்லை. இதுபோன்ற நிலைமையை மாற்றியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிர்வாகத்தினுடைய நிலை. அறநிலைய துறையினுடைய நிர்வாகத்தைப்பார்க்கும்போது, இன்றைக்குப் பெருமளவுக்கு முறைகேடாக நிலங்களைக் குத்தகை விடுவதற்கு மோசடி வழிகளில் விற்கக்கூடிய ஏஜண்டுகளாகவும் தான், அவர்கள் செயல்பட்டு வருகிறுர்கள்என பல புகார்மனுக்கள் உள்ளன. லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைச் சுருட்டுவதற்குத் தான் அவர்கள் உதவி செய்கிறார்கள். ஆனால் தங்களுடைய கடமைகளை ஒழுங்காக ஆற்றக் கூடிய பணியாளர்களாக இருந்தால், அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைப்பதில்லை. அவர்களை பழி தீர்க்கின்ற வகையிலே இன்றைக்கு அவர்கள் காட்டுப் பிரதேசங்களுக்கும், மற்றப் பகுதிகளுக்கும் மாற்றப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை எல்லாம் இன்றைக்கு அந்த இலாகாவிலே இருக்கின்றது. முறைகேடுகளில் துறையிலே உள்ள எல்லா அதிகாரிகளும் இல்லா விட்டாலும், ஒருசில அதிகாரிகள் இன்றைக்கு பல லட்சக்கணக்கான வருமானங்களை அபகரிக்கவும் கையாடல் மோசடி காரியங்கள் செய்யக் கூடிய சூழ்நிலையும் உருவாகி இருக்கின்றது.

உதாரணமாக, பழனியில் பி.ஏ. ராமன் வாத்தியார் என்ற ஒரு சாது, அவர் ஒரு தர்மஆஸ்ரமம் உருவாக்கி, 5லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு மடத்தை உருவாக்கினார் என்றும், அவருக்கு வாரிசு இல்லை என்ற நிலைமையில், 14—11—1977 அன்று சென்னை இந்து அறநிலைய ஆட்சியாளர்களிடம் ஒப்படைப்பதாக எழுதிக் கொடுத்தும்கூட, இன்றைக்கும் அந்த மடத்தை இந்த இலாகாவினர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மாறாக, அவருடைய சிஷ்யர் ஒரு அறையிலே இருந்தார் என்றும், அந்த சிஷ்யரைக் கூட அங்கே உள்ள ஒரு சிலர் அடித்து வெளியேற்றி விட்டு, அந்த மடத்தை ஆக்கிரமிப்பு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தன்னை அடிக்கிறார்கள் என்று அவர் காவல்துறையினரிடம் சொன்னால், காவல் துறையினரும் சேர்த்து அவரை

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. எம். அண்ணாமலை]

அடித்து வெளியேற்ற உதவியிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றிய ஒரு மனு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மற்ற துறையினருக்கும், என்னைப் போன்றவர்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி அனுப்பப்பட்டும், அந்த இடத்தை ஓப்படை செய்யப்பட்ட அறநிலையத் துறையும் கவனிக்கப்பட காவல் துறையின் பாதுகாப்பும் இல்லை.

இப்படிப்பட்ட ஒருவர் சொத்தை ஒப்படை செய்தும் அவர் துன்புறுத்தப்படுவதிலிருந்து பாதுகாப்புத் தரவேண்டிய ஒரு காவல் துறையே இன்றைக்கு துன்பப்படுத்தக் கூடிய அளவுக்கு நிலைமையை உருவாக்குகின்ற சூழ்நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த ஆலையத்துறைக்கு கமிட்டிகளை அமைக்கும்போது, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்பதைப் பார்க்காமல், இந்த ஆலையத்துறை ஈடுபடும் நிர்வாகத்திலே அனுபவம் பெற்றிருக்கக் கூடியவர்கள் விருப்பம் உடைய யாராக இருந்தாலும் யாரோ, அவர்களைச் சேர்த்து, எந்த அளவுக்கு இந்த ஆலையங்களை, அதன் நிர்வாகத்தை சீரமைக்க உதவ வேண்டுமோ, அந்தளவு அதைச் செய்ய வேண்டும் என்பதோடு பொதுவான சீரமைப்பு காரியங்களுக்கும் பரிசீலனைக்குரிய காரியங்களைச் செய்யும்போது, சர்வ கட்சிகள் கொண்ட ஒரு மக்கள் குழுவின் மூலமாக இத்தகைய கருத்துக்களை எல்லாம் அறிந்து, அவைகளை நடைமுறைப்படுத்தினால், பலனுள்ளதாக இருக்கும். அப்போதுதான் இந்த ஆலயத்திலுள்ள சொத்துக்கள் பல லட்சக்கணக்கான, பல கோடிக்கான சொத்துக்களைப் பாதுகாக்க முடியும். இந்த உண்மையான நிலையிலே பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதோடு அறவழிக்கு எடுத்துக்காட்டாக பாடுபடும் ஏழைஎளிய மக்களுக்கு (6 லட்சம் ஏக்கர்) நிலங்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல், இன்றைக்கு தொழுநோய் பிச்சைக்காரர்களை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து, நோய் தீர்க்கவும்— தடுக்கும்படியான விரிந்த மருத்துவமனையை உருவாக்க பாதுகாத்திட இந்தப் பணத்தைச் செலவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிகூறி விடை பெறுகிறேன்.

(மாலை 6-10)

*திரு. ரா. மார்க்கபந்து ; **தலைவர் அவர்களே,** இந்து அறநிலையத் துறையில் நியமிக்கப்பட்ட சில பணியாளர்கள் மீண்டும் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதாக அறிகிறோம். இந்து அறநிலையச் சட்டம் செக்ஷன் 55-ன் கீழ் ஒரு கோவிலுக்குரிய பணியாளர்களை அந்த டிரஸ்டிகளே நியமனம் செய்யலாம் என்று விதி

[திரு. ரா. மார்க்கபந்து] [1979 ஏப்ரல் 17

இருக்கிறது. அதன்படி 1976-ம் ஆண்டு ஜூன் திங்கள் 1-ம் நாளுக்குப் பின்னாலே நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளை எல்லாம், கோவில் பணியாளர்களை எல்லாம் வெளியிலே அனுப்ப வேண்டுமென்ற உத்தரவை கமிஷனர் அவர்கள் அனுப்பியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அந்தக் கமிஷனருடைய சர்குலரை அமல்படுத்துவதன் மூலம் ஏறக்குறைய 500 பேர்கள் வேலை இழக்கக்கூடிய அபாயம் இருக்கிறது.

Commissioner's orders cannot have overriding effect over the Act. என்று சொல்வது போல் சட்ட விதியில் சொல்லப்பட்ட விதிகளுக்கு மாறாக கமிஷனர் அவர்கள் ஒரு சர்குலரை அனுப்பினால் அது செல்லுபடியாகாது என்ற நிலைமை இருக்கும் காரணத்தால் ஏற்கனவே சர்குலர் மூலமாக வெளியிலே அனுப்பப்பட்ட பணியாளர்களை வெளியிலே அனுப்பாமல் அரசாங்கம் மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஏற்கனவே ஆலயப் பணியாளர்களாக இருப்பவர்கள் மீது செக்ஷன் 56-ன் கீழ் டிசிப்ளினரி ஆக்ஷன் எடுக்க வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. (ஆக்ட் 24/1976 என்ற புதிய சட்டத்தின்கீழ் 'பிட் பர்சன்ஸ்' (Fit persons) நியமிப்பார்கள். Accusers, தவறு செய்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஃபிட் பர்சன்ஸுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. குற்றம் சுமத்திவிட்டு அவ்வாறு குற்றம் சுமத்தியவரே விசாரிக்கும் அதிகாரம் 'ஃபிட் பர்சன்ஸ்' என்பவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. யார் ஒருவர் குற்றம் சுமத்துகிறாரோ அவரே நீதிபதி பொறுப்பில் இருந்து நீதி வழங்க வேண்டும், விசாரிக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கும் காரணத்தால் நியாயம் கிடைப்பதில்லை. வேடிக்கை என்னவென்றால்— செக்ஷன் 56-ன் கீழ் 'ஃபிட் பர்சன்ஸ என்குயரி செய்து தீர்ப்பளிப்பார். அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் டெபுடி கமிஷனரிடத்திலே அப்பீல் செய்ய வேண்டும். டெபுடி கமிஷனர் உத்தரவுக்கு மேல் அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்றால் கமிஷனருக்கு அப்பீல் செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பின்னால் சட்டத்தில் ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. செக்ஷன் 7-ன், கீழ் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்று சொன்னால்—

Restricted for heriditary trustees

என்ற முறையில் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி கோவில் பணியாளர்களைக் குற்றம் சுமத்த வேண்டுமென்று ஒரு முறை நிலைத்துவிட்டால் குற்றம் சுமத்தியவர்களே தீர்ப்பு சொல்லும்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ரா. மார்க்கபந்து]

நிலைமை இருக்கும் காரணத்தால் நியாயம் கிடைப்பதில்லை. 'ஃபிட் பர்சன்ஸ்' என்குயரி ஆபீசராக இருக்கக் கூடாது. வேறு ஒருவர் என்குயர் ஆபீசராக இருக்க வேண்டும். நான் கூட ஒரு மனு கொடுத்தேன். சோளிங்கர் கோயில் கணக்காயர் மீது வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தது. 'ஃபிட் பர்சன்' எப்படி ஐயா குற்றம் சுமத்தியவரே விசாரிக்கலாம் என்று நான் கேட்ட போது விசாரித்தால் என்ன என்று அரசாங்கத் தரப்பிலே சொன்னார்கள். எங்கே நீதி கிடைக்கும்? அவரிடத்திலே வேலை பார்க்க வேண்டும்.

Whether it is a judicial order, whether it has been judicially passed

என்ற முறையில் அணுகுவதற்காக கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளைப் பரிசீலிக்கும் உரிமையை நீதிமன்றங்களுக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களுடைய வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பரதராமியிலே ஒரு கோயில் இருக்கிறது. அந்தக் கோயிலிலே ஊழியம் செய்கிறவர்களுக்கு 1970 ஆம் ஆண்டிலே நிலத்தைப் பட்டா செய்து கொடுத்தார்கள்.

As long as they render service, they can enjoy the property.

என்ற கன்டிஷனின் பேரிலே அந்தச் சொத்தை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்தார்கள். ஆனால் அதற்கு மேலே எக்ஸ்கியூடிவ் ஆபீஸர் எம்.ஐ.ஏ.டி. அப்பீல் என்ற முறையிலே செய்கிறார், அது காலம் கடந்தது என்று தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. உடனே அந்த தர்மகர்த்தா அவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்து அவர்களை டிஸ்மிஸ் செய்கிறார். அதன் காரணமாக அந்தப் பட்டா அவர்களிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்படுகிறது. பின்னாலே அஸிஸ்டெண்ட் கமிஷனருக்கு அப்பீல் செய்யப்பட்டது. இப்போது அது கமிஷனரிடம் 3 ஆண்டுகளாக Pending—ல் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை வேண்டுமா? நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டது மட்டுமல்லாமல் டிசிபிளினரி ஆக்ஷன் என்ற முறையிலே எடுத்து டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டு 3 ஆண்டு காலமாக அப்பீல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தஞ்சாவூரிலே சட்டநாதக் குருக்கள் என்பவர் இருக்கிறார், அவர் மீது வழக்கு ஒன்றும் இல்லை, சி.பி.ஐ. ரிப்போர்ட்டும் இல்லை. கடந்த நான்கு ஆண்டுக் காலமாக அவர் சஸ்பென்ட் செய்யப்பட்டு இருந்து கொண்டிருக்கிறார். அரசாங்கத்திடம் அந்த மனு பெண்டிங்காக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது

வரையில் அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. இந்த நிலைமை வேண்டுமா ? இந்த நிலைமைகளைத் தெரிந்து நீதித் துறையில் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவில் பணியாளர்கள் என்ற முறையிலே உங்களுடைய பாலிசி நோட்டிலே 51 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு 1971-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் 15, 10,5 என்று சம்பளஉயர்வு கொடுப்ப தாக அறிவித்தார்கள். 1977-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 1-ம் நாள் முதல் 10, 5 என்று பஞ்சப்படி தருவதாக அறிவித்தார்கள். ஆனால் அவைகள் இதுவரையில் கொடுக்கப்படவில்லை. ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை இந்த அரசாங்கம் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோவில் பணியாளர் கள் குறித்த சட்டத்திலே செக்ஷன் 12-இல் கோவில் பணி யாளர்கள் அரசாங்க ஊழியர்கள் ஆகிறார்கள் என்று இருக் கிறது. ஆனால் அவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வில்லை. வில்லேஜ் ஆபீஸர்ஸ் என்று வருகிறபோது மணியம், கர்ணம், தோட்டி, தலையாரி இருக் கிறார்கள். தோட்டி இன்றைக்கு கடைநிலை ஊழியர், அரசாங்க ஊழியராக அந்தஸ்து அவர்களுக்குத் தரப்படுகிறது. அந்த அந் தஸ்து தரப்படுகிற காரணத்தினாலே அவர்கள் பணிக்காலத்தில் இறந்துவிட்டால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் குடும்ப நல நிதி என்ற முறையில் தரப்படுகிறது. உங்களுடைய பாலிசி நோட்டிலே 1,409 கோயில்கள் 10 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானத்தைப் பெறக் கூடியவையாக இருக்கின்றன என்று இருக்கிறது. அந்தக் கோயில்களிலே பணியாற்றுகின்றவர்கள் பணிக் காலத்திலே இறந்துவிட்டால் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு 10 ஆயிரம் ரூபாய் குடும்ப நல நிதி என்று வைத்திருக்கிறீர்கள், ஆனால் இதுவரையில் நன்மை பெற்றவர்கள் 100 கோயில்கள்தான். 1,409 கோயில்கள் எங்கே, பலன் கிடைத்த 100 கோயில்கள் எங்கே, என்று அரசு சிந்தித்துப் பார்த்து அரசாங்கம் அதிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தக் கோயில் களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு 6 மாதம் முதல் 2 ஆண்டுக் காலம் வரையிலும் சம்பளமே இல்லாத நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கோயில் சம்பந்தப்பட்ட நிலத்தி லிருந்து வருகின்ற வருமானத்தைக் கொண்டுதான் அவர்களுக்குச் சம்பளம் தர வேண்டியிருக்கிறது. ஊராட்சி மன்றங்களிலே பணியாற்றுகின்ற துப்புரவாளர்கள் போன்றவர்களுக்கு ஊராட்சி நிதியில் இருந்துதான் சம்பளம் தருகிறார்கள். கோயில் களிலேயும் அதே மாதிரிதான் செய்கிறார்கள். அவர் களுக்கு இருக்கிற ட்ரீட்மெண்ட் வேறு, கோயில் பணியாளர் களுக்கு தரப்படுகிற ட்ரீட்மெண்ட் வேறு. இவர்களுக்கு என்

விதப் பாதுகாப்பும் இல்லை, அதனால் அவர்கள் பசியால் வாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். செத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்றுவது இந்த அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நிலங்களை வாரத்திற்கு விட்டிருக்கிறார்கள். Cultivating Tenants Protection Act மூலமாக கோயில் நிலங்கள் குத்தகை பயிரிடுவோர், சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு சட்டத்தின் கீழ் பாதுகாப்பு தரப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது நீங்கள் 25, 75 என்று அறிவித்து இருக்கிறீர்கள். அதை தயவுசெய்து கோயில்களுக்கு அமலாக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்திலே கோவில் வருமானத்தையே நம்பியிருக்கின்ற 51 ஆயிரம் கோயில்களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள் பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். முனிசிபாலிட்டிஸ் ஆக்டின் கீழ் லீஸ் அன்ட் லைசென்ஸ் என்ற சட்டத்தின் கீழ் முனிசிபாலிட்டிக்குச் சொந்தமான நிலங்களை ஏலம் விடுகிறார்கள் 3 ஆண்டுகளுக்கு.

(மாலை 6-20)

அந்த மூன்றாண்டுக் காலம் முடிந்தவுடன் லைசென்சானது ரத்து செய்யப்பட்டு, நிலம் கையகப்படுத்தப்படுகிறது. அதன்மூலம் அந்த முனிசிபாலிட்டிக்கு வருமானம் வருகிறது. அதே சட்டத்தை இந்தக் கோயிலுக்கும் அமல்செய்து லைசென்ஸ் என்ற முறையில் தர வேண்டும். 19.16 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கவேண்டிய அரியர்ஸ் இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இவைகளெல்லாம் பட்டினியால் செத்துக் கொண்டிருக்கும் கோயில் பணியாளர்களுக்கு சேர வேண்டியவை. இவைகளுக்கு மாற்று விதிகள் ஒன்றும் செய்யவில்லையே. நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், நீங்கள் வசூலித்துக் கொடுக்க முடியவில்லை என்றாலும், இந்த அரசாங்கமே 20 அல்லது 25 இலட்சம் ரூபாயை முதலீடாக வைக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்து பசியால் செத்துக்கொண்டிருப்பதை உணர்ந்து, அரசாங்கமாவது கடனாகக் கொடுத்து அவர்களுடைய பசியைத் தீருங்கள். பிறகு அந்த வருமானத்தை வசூல் செய்து ஈடு செய்து கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

46-ஏ என்ற செக்ஷன், ஏற்கனவே இந்தச் சட்டத்திலேயிருந்து, இடைக்காலத்திலே அது ரத்து செய்யப்பட்டு, மீண்டும் இந்த ஆட்சியாளராலே அது அமலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏரியாக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐந்து தர்மகர்த்தாக்களை நியமிக்கவேண்டுமென்றால், இந்தக் கமிட்டி மூன்றுபேர்களைப் போடலாம், மீதம் இரண்டு பேர்களை அரசாங்கம் போடலாம் என்ற விதி இருக்கிறது. நீங்கள் தானே இந்த ஏரியாக் கமிட்டிகளை நியமித்தீர்கள், அதில் உங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லையா?

அவர்களே அந்த ஐந்து பேர்களையும் தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார்களா? இப்படியெல்லாம், அரசாங்கம் இரண்டு பேர்களை நியமிக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. எவ்வளவு நாட்களுக்கு முன் போட்டீர்கள்? எந்த இடங்களிலெல்லாம் அது பூர்த்தி செய்யப்பட்டு அந்தக் கோயில்களுக்குத் தர்மகர்த்தாக்களின் ஆளுகையில் வந்திருக்கிறது என்பதைச் சற்றுக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், காட்பாடி தொகுதியில் காங்கேய நல்லூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கே பெரிய வேலைப்பாடு அமைந்த தேர் சீர்கெட்டு இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியிலே இருக்கின்ற விரிஞ்சிபுரம் பகுதிக்கு 25,000 ரூபாயை இந்த அரசாங்கம் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல் இந்த காங்கேய நல்லூர் கோயிலுக்கும் அதைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றும், ஒலி–ஒளிக் காட்சி என்பதைப் பொறுத்தவரையில், சமீபத்தில் நான் டெல்லிக்குச் சென்றபொழுது பார்த்தேன், டெல்லியிலே வடநாட்டுப் பகுதியிலே இருக்கும் வடநாட்டுச் சரித்திரம் மட்டும் ஒளி பரப்புகிறார்கள். தமிழகத்தின் சரித்திரம் அங்கே சொல்லப்படுவதில்லை. ஆகவே, தமிழகத்தின் ஒட்டுமொத்தமான சரித்திரத்தை ஒலி–ஒளி காட்சியில் அமைப்பதன்மூலம் தமிழகத்தின் பழம்பெரும் வரலாற்றைத் தமிழக மக்கள் அறிந்து கொள்ளும் நிலையிலும், வெளிநாடுகளிலேயிருந்து வருபவர்கள் தமிழ்நாட்டின் பெருமையை அறிந்து கொள்ளும் வகையிலும் அந்த ஒலி–ஒளிக் கண்காட்சியை அமைக்கும் பொறுப்பை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பாக கோயில் பணியாளர்களின் துயரைத் துடைக்கின்ற அரசாக இந்த அரசு இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

திரு. க. பாலாஜி : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சரவர்கள் வைத்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களை நான் எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

தமிழகத்தில் உள்ள எல்லா அறநிலைய நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட ஆலயங்களின் பராமரிப்பு அந்த ஆலயங்களின் வருமானத்தைப் பொறுத்தது என்பது தெள்ளத் தெளிவாக எல்லோரும் உணர்ந்ததுதான். ஆனால் தமிழகத்தில் உள்ள

எல்லா ஆலயங்களின் சொத்துக்களும் வசதி படைத்தோர் ஆதிக்கத்தின் கீழும், விவசாயிகள் என்ற போர்வையில் உள்ள சில நிலச்சுவான்தார்களின் ஆதிக்கத்திலும் இருக்கின்ற காரணத்தால் ஆலயங்களுக்கு வருகின்ற வருமானம் பாதிக்கப்படுகின்ற அதேநேரத்தில், ஆலயங்களில் அன்றாடம் நடைபெற்று வருகின்ற நடைமுறைகள் முறையாக நடத்தப்படாமலும், தொன்றுதொட்டு பாரம்பரியமாக நடைபெற்று வந்த தேவாரம் ஓதுதல், ஏழை மாணவர்கட்கு உணவு அளித்தல், இயல்-இசை மூலமாக மாணவர்களுக்கு பயிற்சி அளித்தல், அறிவார்ந்த புலவர் பெருமக்களைக் கவுரவித்தல் ஆகிய இவைகள் எல்லாம் தடைப்பட்டதோடு அல்லாமல் அன்றாட வழிபாடுகளும் இன்றி, சில கோவில்களை மூட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுமோ என்கின்ற அச்ச உணர்வை வருத்தத்தோடு எடுத்துச்சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறேன்.

இதற்கெல்லாம் உள்ள மூலகாரணம், தமிழகத்தில் உள்ள ஏழை எளிய கூலி விவசாயிகளையும், ஏழை குத்தகைதாரர்களையும் காப்பாற்றவேண்டி சில பாதுகாப்பான சட்டங்களை, குறிப்பாக குத்தகை வாரப் பாதுகாப்புச் சட்டம், விவசாயக் கடன் நிவாரணச் சட்டம், குத்தகைதாரர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றாமல் இருக்கப் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்றவைகளைத் தமிழக அரசு பொதுவாக நல்லெண்ணத்துடன், செயல்பட்டு வருகின்ற சமயத்தில், விவசாயிகள் என்ற போர்வையில் உள்ள நிலச்சுவான்தார்களும், பெரும் வசதி படைத்தவர்களும் இந்தப் பாதுகாப்புச் சட்டங்களையே தங்களுக்குப் பாதுகாப்பாகக் கொண்டு, கோவில்களுக்கு வருகின்ற வருமானங்களை முழுமையாகத் தங்களின் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றார்கள்.

தமிழகத்தின் பண்டைய பாரம்பரியத் தன்மையைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடனும், தொன்றுதொட்டு வரும் தெய்வீகத்தன்மை பாழ்பட்டு விடாமல் இருக்கவும், கோவில்களின் வருமானம் சீரோடும் சிறப்போடும் அதிகரிக்கவேண்டும் என்பதனை கருத்தில் கொண்டு, ஆலயங்களின் சொத்துக்களை முழுமையாகப் பாதுகாக்கின்ற வகையில் சட்ட இடர்ப்பாடுகள் களையப்பெற்று, இதற்கென தனியாக அரசு ஆய்வு செய்து ஓர் புதிய சட்டத்தையே உருவாக்கி, எங்கெங்கு கோவில் சொத்துக்களை சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அச்சொத்துக்களை இப்

புதிய சட்டத்தைக் கொண்டு கோயில் சொத்துக்களாக மாற்றி விட முடியும் என்று இந்நருணத்தில் எடுத்துச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழக அரசு இதனைச் செயல்படுத்துமானால் குத்தகை நிலுவை பாக்கிகளும், மற்றும் இதர நிலுவைகளும் ஓட்டு மொத்தமாக கோயில்களின் வருமானம் சுமார் 50 கோடி ரூபாய் அளவு உயரும் எனக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். இதன்மூலம் பல புதிய திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி பொருளாதாரத்தில் சீர்குலைந்து வாழும், ஏழை எளிய மக்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்க உதவும் என எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம், இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியான காஞ்சிபுரம் தொகுதியில் ஏகாம்பரேஸ்வரர் பெரிய கோயிலும், அதைப் போல் வரதராஜர் பெரிய கோயிலும், ருத்திர கோட்டிஸ்வரர் ஆலயம், இப்படிப்பட்ட ஆலயங்களின் சொத்துக்களை, நிலங்களை முன்னாள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர், அவருடைய சொந்தக்காரர் பேரில் நீண்ட காலக் குத்தகைக்குக் குறைந்த வாடகையில் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் ஒரு நல்ல கடுமையான சட்டம் போட்டு, அப்படிப்பட்ட பெரிய மனிதர்கள் வைத்திருக்கிற கோயில் சொத்துக்களை அரசாங்கம் கைப்பற்றி நிலமில்லாத ஏழை-எளிய மக்களுக்கு, விவசாயம் செய்வதற்கு, அதிலே அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு, தங்களுடைய வாழ்க்கையைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே இயங்குகின்ற அரசு அதிலே கடுமையாக நடந்து கொள்ளவேண்டும். காரணம், ஏராளமான கோயில் நிலங்களை, இன்றைக்கு பெரும், பெரும் பணக்காரர்கள், பெரும், பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள், அரசியல் சாதகபாதகங்களை வைத்துக்கொண்டு, ஆட்சியிலே இருப்பவர்களது அனுசரணை கொண்டு, முன்னாலே இருந்த அந்த நண்பர்கள் எல்லாம், கோயில் நிலங்களைச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று, அறநிலையத் துறை அமைச்சர், அண்ணன் அவர்கள், கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதைத் தமிழகம் நன்கு உணர்ந்திருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள திருக்கழுக் குன்றத்திலுள்ள வேதகிரிஸ்வரர் மலைக்கு மின்சார ரயில் போட வேண்டுமென்று நீண்டகாலமாகவே சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு ஏன் போட வேண்டுமென்று நான் கூறுகிறேன் என்றால், அந்த மலை செங்குத்தாக இருக்கிற மலை. அதிலே குழந்தைகளும், பெரியவர்களும் கொஞ்சம் தவறினால்கூட இடறி விழுகின்ற அளவுக்கு அந்த மலை செங்குத்தாக இருக்கிறது. இந்திய துணைக் கண்டம் எங்கிலுமிருந்தும்,

வெளிநாட்டிலே இருந்தும் வருகின்றவர்கள் எல்லாம் தமிழகத்திற்கு வந்தால், குறிப்பாக, திருக்கழுக்குன்றம் வேதகிரீஸ்வரர் மலைக்குச் செல்வதை சுற்றுலாக் காட்சியாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, மின்சார ரயிலை அங்கே போட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு அங்கேயிருக்கிற அருள்மிகு ருத்தரகோடீஸ்வரர் கோயில் இன்றைக்குப் பாழடைந்திருக்கிறது. அந்தக் கோயிலையும் நீங்கள் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, பல மானியங்கள் விவாதத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இன்னும் வர இருக்கின்றன. அந்த மானியங்களில் எல்லாம் சமுதாயத்தினுடைய ஒரு பெரும்பான்மை—அந்தப் பெரும்பான்மையினுடைய தன்மை அந்தத் தன்மை காப்பாற்றப்பட வேண்டிய அவசியம் இவைகளைக் குறித்த மானியமாக இது இருக்கிற காரணத்தினால், இது மிக முக்கியமான மானியம் என்பதை நான் முதலிலேயே சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாலை 6-30)

மனிதன் வாழ்வது உணவை உண்டு மட்டும் அவன் வாழ்வது இல்லை. உணர்வை பெற்றிருக்கிற காரணத்தினாலேதான் மனிதனாக வாழ்கிறான். உணவை மட்டும் வைத்து வாழ்வதாக இருந்தால், மிருகங்கள் வாழ்கின்றன, மரக்களும் வாழ்கின்றன. ஆனால், உணவு, உடை, இருப்பிடம் இவைகளை முறையாகப் பெற்று, அவைகளை தன்னுடைய உணர்விற்கு ஆதாரமாக வைத்து வாழ்வதால்தான் மனிதன் மனிதனாக வாழ்கிறான். அப்படிப்பட்ட வாழ்விற்கு, உணர்வை அடிப்படையாகப் பெற்ற வாழ்விற்கு அவனவன் சேர்ந்திருக்கிற மார்க்கம் அடிப்படையாக அமைகிறது என்பதை நாம் இந்த நேரத்தில் மறந்து விடக்கூடாது.

கோயில் நிலங்களை, கோயில் சொத்துக்களை பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும். நாட்டிலே பற்றாக்குறை இருக்கும் போது, எல்லா மக்களுக்கும் பகிர்ந்து அளிக்கும் வகையில் அந்த கோயில் நிலங்களை கையகப்படுத்தி பகிர்ந்து அளிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இன்றைக்கு நாம் ஒரு பாஷனாக நாம் பேசுகின்ற பேச்சுக்களில் பேச வேண்டும் என்ற நிலைமை நாட்டிலே இருந்து வருகிறது. அது கேட்பவர்கள் சிலரை வசீகரிக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும், உணர்வுபூர்வமாகஅறிவுபூர்வமாக அடிப்

படையாக எவ்வளவு தவறு என்பதை நாம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். மனிதனுடைய உணர்வுகளை பாதிக்கும் வகையில் நாம் பேசும்போது. மனிதசமுதாயத்தினுடையஅடிப்படைகளைத் தகர்த்து விடும் என்பதை நாம் நினைவு கூர்ந்து பார்க்க வேண்டும். கோயில்கள் மூலமாகத்தான், அந்தக் கோயில்கள் செம்மையாக நடைபெற்றால்தான் சமுதாயத்தில் இருக்கிற ஒரு பெருமையான உணர்வு-திருப்தி ஏற்படும் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அந்த உணர்வை பாதிக்கும் வகையில் பேசிவிட்டு, அதற்காகத்தான் ஆட்சி இருக்கிறது, நிர்வாகம் இருக்கிறது சமுதாயம் இருக்கிறது என்ற எண்ணத்தில் பேசிவிடுவோமேயானால் அது நிச்சயமாக நாகரிகத்தையும், பண்பாட்டையும் அழித்து விடும் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அந்த அடிப்படையில்தான் அரசினுடைய அணுகுமுறைகள் இருக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அவையில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அறக்கட்டளைகள் அறத்தின் அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அறக்கட்டளைகள் யாரையோ ஏமாற்றுவதற்காகத்தான் சேர்த்து வைத்த சொத்துக்களை தங்களுக்கே தக்க வைத்துக் கொள்வதற்காக, நிரந்தரமாக்கிக் கொள்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிற கருத்து மிகவும் வேதனைக்குரிய ஒன்று. அதுவும் இந்த மன்றத்திலே அப்படிபட்ட கருத்துக்கள் சொல்லப்படுமேயானால் அதைப்பற்றி நான் பெருத்த வேதனையடைகிறேன். அறக்கட்டளை என்பது அறத்தின் அடிப்படையிலே அமைவது. அந்த அறக்கட்டளை நிர்வாகத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் ஒரு சிலர் தவறு செய்து இருக்கலாம், ஆனால் அப்படி தவறு செய்த காரணத்தினால், யார் தமது வாய்ப்பையும், வசதியையும், செல்வத்தையும் ஒரு அறத்திற்காக, அறத்தினுடைய அடிப்படையில், தூய்மையான உணர்வோடு விட்டுச் செல்கிறார்களோ அவர்கள் நினைவிற்கும் உணர்வுகளுக்கும் மதிப்பு கொடுக்காத நிலையில் இன்றைக்கு நாம் பேசுவது சரியல்ல என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இப்பொழுது ஒரு பழத்தை சாப்பிடுகிறோம் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள், ஒரு ஆரஞ்சுப் பழத்தை சாப்பிடும்போது பழத்தைத்தான் சாப்பிட முடிகிறது. தோலை சாப்பிட முடியவில்லை. அதை ஏன் உற்பத்தி செய்தான் என்று கேட்பது எவ்வளவு அறிவுடையதாக இருக்குமோ அப்படித்தான் சமுதாயத்தில், வாழையடி வாழையாக பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் காலமாக, பல நூற்றாண்டுகளாக வந்திருக்கிற பழக்கவழக்கத்தை ஏன் வந்தது என்று கேட்பது ஆகும்.

ஒரு மரத்தை அறுக்கிறோம், ஒரு பலகை வேண்டும் என்பதற்காக அதன் தோல் பெரியதாக இருப்பதால் பலகை அறுப்பதற்கு சிரமமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய தோல் இருப்பதினால் தானே நமக்கு வேண்டிய பலகையை எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை, தோல் ஏன் இருக்கிறது என்று கேட்டால், அந்த தோல் இருப்பதினால்தான் செடி வளர்ந்து மரமாகிறது, இன்றைக்கு பலகை அறுப்பதற்காக நம்மிடம் வந்திருக்கிறது. அதை மறந்து விடக் கூடாது. அப்படித்தான் சமுதாயத்தில் சில பழக்க வழக்கங்கள் காலங்காலமாக தொடர்ந்து வருகின்றன. அவைகள் தேவையற்றது போல இன்றைக்கு தெரியலாம். மாறி வரும் கால நேரங்களில் இவைகள் தேவையற்றதுபோல் தோன்றலாம். ஆனால் சமுதாயம் வாழ்வதற்கும், அது நிலைத்து நிற்பதற்கும் அது ஆதாரமாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

இந்து என்று எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு ஒரு நிலை இருக்கிறது, ஒரு தன்மை இருக்கிறது. அந்த தன்மை மூலமாகத்தான் இந்து என்ற நிலை காக்கப்படுகிறது. இந்து என்ற நிலை மூலமாகத்தான் அந்த தன்மை காப்பாற்றப்படுகிறது. ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு உடையது, ஒன்றிலிருந்து ஒன்றை பிரித்து விட முடியாது. ஆனால் இந்து என்ற நிலையை மறுக்கிறேன். இந்து தன்மையை இழந்து பேசுவது அல்லது, இந்து தன்மையை இழந்து இந்து நிலை இருக்கிறது என்று சொல்வதும் எந்த வகையில் அறிவுடையது என்று என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. தெரியவும் இல்லை. ஆகையினால் அவரவர்கள் தங்களுடைய தன்மைக்கு நீதி செய்தவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

இன்று கோவில்களையெல்லாம் எடுத்து விடவேண்டும். கோவில்கள் எல்லாம் ஏதோ அதிலே பெருத்த செல்வத்தைக் கொண்டு நாட்டை ஏமாற்றிக்கொண்டு இருக்கும் நிறுவனங்கள் என்று, பேசுவது, அது ஒரு பெரும் சமுதாயத்தை, அந்த சமுதாயம் கொண்டு இருக்கிற உணர்வை நாம் மதிக்கவில்லை என்பதற்குத்தான் ஒப்பாகும். நாம் பெரும்பான்மையான உணர்விற்கு மதிப்புத் தர கடமைப் பட்டு இருக்கிறோம் என்பதை புரிந்து கொண்டு நாம் எவ்வளவு செய்கிறோமோ அவ்வளவு நாட்டிற்கு நல்லது. பண்பாடு காப்பாற்றும் வகையில் அது அமையும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்று எல்லா ஜாதியினருக்கும் கோவில்கள் இடம் பெறும் வகையில், அவர்கள் கோவில்களில் பணியாற்றும் வகையில் சட்டத்தை இயற்றுகிறோம் என்று கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஏற்கெனவே அந்தக் கொள்கைகளை

இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே சட்டமாகக்கொண்டு வந்து, அந்தச் சட்டம் உச்ச நீதி மன்றத்தில் திரிசங்கு நிலையில் ஆக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்ற உண்மையை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

சமுதாயத்தில் எல்லா மக்களும் இறைவனின் பிள்ளைகள் என்ற வகையில் எல்லோருக்கும் இறைவன் சன்னிதானத்தில் சம அந்தஸ்த்து பெற்றவர்கள் என்கிறமாபெறும்தத்துவத்தைமெய்ஞ் ஞான தத்துவத்தை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதிலே யாருக்கும் எதிர்ப்பு இல்லை. ஆனால் அவர்களுடைய மார்க்க அனுஷ்டானங்களிலே சில நெறிமுறைகள் இருக்கின்றன. அந்த நெறி முறைகள்காப்பாற்றப்பட்டால் தான், அந்தமார்க்க அனுஷ் டானங்கள் நிலை நிறுத்தப்படும். அந்த நெறிமுறைகளை, அந்த மார்க்க அனுஷ்டானங்களை காப்பாற்றாவிட்டால், ஒரு நீதி செய்யப்போய், ஒருஅநீதி செய்யும் வகையில், ஒரு கட்டிடத் தை எழுப்புவதற்கு பதிலாக அடித்தளத்தையே தகர்த்து எறியும் நிலையில் நாம் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் கட்டிடம் எழும்பாது என்பதை மட்டும் நான் சொல்லிக் கொள்கி கிறேன்.

கோவிலில் பணிபுரிவதற்கு வேதம், ஆகமங்கள் இவைகளை முறையாக கற்று, அவ்வகையில் தேர்ச்சியும், பயிற்சியும் பெற்று இருக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் எல்லா ஜாதியினருக்கும் அவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களுக்கு இடம் அளிக்கவேண் டும். இந்துக்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற தத்துவம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய தத்துவம், ஆனால் அதே நேரத்தில், எல்லா ஜாதியினருக்கும், எல்லா நிலையில் உள்ளவர்களுக்கும், கோவிலிலே எல்லாப் பணிகளையும் ஏற்றுக்கோள்ளும் வகையில் பூசை, புனஸ்காரங்களை அவர்கள் செய்யும் வகையில், நிலைமை களை உருவாக்க வேண்டும். அந்த மாதிரி நிலையில் வேதங் களையும், ஆகமங்களையும், கற்றுக்கொள்வதற்கு,கற்றுக்கொண்டு அதிலே தேர்ச்சியும், பயிற்சியும் பெறுவதற்கு என்ன பூர்வாங்க மாக பணிகளை நடவடிக்கைகளை நீங்கள் மேற்கொண்டு இருக்கி றீர்கள். ஆந்த பூர்வாங்கமான வேலைகளை மேற்கொள்ளாமல் எல்லோருக்கும் எல்லா நிலையும் தருவோம் என்று சொல்வது அடிப்படை இல்லாமல் கட்டிடம் எழுப்புவதற்கு ஒப்பாகும். ஒரு மாபெரும் சமுதாயம் கொண்டு இருக்கும் மார்க்க உணர்வு களுக்கு நீங்கள் மதிப்பளிக்கவில்லை. அதை மறந்து நீங்கள் செயல் படுகிறீர்கள். ஏதோ வேறு காரணங்களுக்காக இதில் தலையிடுகி றீர்கள் என்பது தான் அதற்கு அர்த்தமாகுமே தவிர சமுதாயத்தில் நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்கும் சமத்துவம், இறைவன் சன்னிதானத்தி தில் அனைவரும் ஒன்று என்ற மெஞ்சான தத்து வத்திற்கு நீங்கள் தருகிற மாபெரும் மதிப்பு என்று என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

1979 ஏப்ரல் 17] (திரு. எம். ஏ. லத்தீப்)

நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் இந்தக் கொள்கை விளக்கப்புத்தகத்திலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்கப்படும் என்று, ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் எல்லோருக்கும் பயிற்சி தர என்ன நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். வேத, ஆகமங்களை பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அதிலே அவர்கள் தேர்ச்சி பெறவேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்கள் அதிலே பூர்வாங்க கல்வி கற்கவேண்டும். அந்த வேத ஆகமங்களிலே அவர்கள் நம்பிக்கை வைத்து இருக்கவேண்டும். அந்த நம்பிக்கை வைத்து இருந்தால் தான், அவர்கள் உள்ளூர உணர்வுகளைப் பெற்று, அந்த வேத ஆகமங்களிலே முறையாகப் பயிற்சிபெற்று, செம்மையாக செயல்படமுடியுமே தவிர, அவர்களுக்கு அந்த உணர்வு இல்லாவிட்டால், அந்த அறிவு இல்லாவிட்டால், அந்தக் கல்வி இல்லாவிட்டால், அந்தத் தேர்ச்சியும் பயிற்சியும் இல்லாவிட்டால், நிச்சயமாக அதிலே எந்தவிதமான மான முன்னேற்றத்தையும் நம்மாலே காண முடியாது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ப. சந்திரன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. லத்தீப் பேசுகிறபோது ஒருகுறிப்பிட்ட சமுதாயம் தான் வேத ஆகமங்களிலே தேர்ச்சி பெற்று இருக்கிறது. அந்தச் சமுதாயம் தான் கோவிலில் பணியாற்றவேண்டும். எல்லா சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் அந்த வாய்ப்பு அளிக்கப்படுமானால் அவர்கள் முறையாக அந்தக் கல்வியைப் பெற்று இருக்க வேண்டும் என்ற பிரச்னையை எழுப்பினார்கள். நான் அவர்களிடம் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புவது, அந்தக் குறிப்பிட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கோவிலில் அர்ச்சனை செய்கிற போது. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதை உண்மையாக நம்மால் அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் பழக்கத்திலே அந்தப் பூசையை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படியிருக்கிற நேரத்திலே அவர்கள் கடவுளை பூசை செய்வதற்கு என்னென்ன வாசகங்களை வைக்கிறார்களோ அதே வாசகங்களை தமிழில் வைத்து மற்ற சமுதாயத்தினரும் அந்தப் பணிகளில் பங்கு கொள்கிற வகையில் தான் இந்த அரசாங்கம் மற்ற சமுதாயத்தினருக்கு வாய்ப்பளிக்க இருக்கிறது. அதிலே எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாலை 6-40)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இது மிகவும் ஒரு நாசுக்கான விஷயமாகையால் தான வழக்கத்திற்கு மாறாக மிக நிதானமாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஒன்றை அவர்கள் சொன்னார்கள்.

அது அவருடைய நிலை. ஆனால் அதைக்கேட்டு நான் வேதனை அடைகிறேன். கோயில்களிலே ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் தான்வேதங்களைஓதவேண்டும்என்றுநான்சொல்லவில்லை. ஆனால்அங்கேஎன்ன ஓதுகிறார்கள் என்பதே தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் என்ன ஓதுகிறார்கள் என்று உங்களுக்கு தெரியாமல் இருக்குமேயானால் அது உங்களுடைய குற்றமாகத்தான் இருக்குமே தவிர ஓதுகிறவர்களின் குற்றமல்ல.

மேலும் நான் சொல்லும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட சமுதாயம் தான், ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதிதான் இதிலே ஈடுபடவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. யார் ஈடுபடுவதாக இருந்தாலும் முறைப்படி ஈடுபடவேண்டும். அதாவது கோயிலிலே எப்படி அந்த பூஜை புனஸ்காரங்களிலே ஈடுபடவேண்டுமோ அதிலே அதற்குண்டான அணுகுமுறையிலே ஈடுபடவேண்டும். ஆகமங்கள், சாத்திரங்கள், உபநிஷத்துக்கள் போன்றவைகளை நன்கு தெரிந்தவர்கள் ஈடுபடுத்தப்படவேண்டும். இதற்கெல்லாம் மேற்கொண்டு ஒரு நிலையினை எடுப்பதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஆகவே தக்க முறைப்படி கோயிலே செய்கின்ற அந்தப்பணியிலே ஈடுபடவேண்டும். யாராக இருந்தாலும் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். நான் ஒரு சமுதாயத்திற்கு என்று சொல்லவில்லை. அந்தச் சமுதாயத்தினர் இன்றைக்கு வேறு நிலைகளுக்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இங்கே இடம் இல்லாவிட்டாலும், ஆண்டவன் வேறு இடங்களிலே வருகின்ற வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுத்திருக்கிறான். இன்றைக்கு அவர்கள் கலெக்டர்கள். இன்ஜினியர்கள் போன்ற நிலைகளுக்கெல்லாம் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் ஒரு சமுதாயத்திற்காகச் சொல்லவில்லை....

TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசுகின்றபோது வேதம், ஆகமம் இதைப்பற்றி எல்லாம் கூறுகிறார்கள். அது அவர்களுக்கு அதிகம் தெரிந்திருக்கலாம். ஆனால் கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் வேத ஆகமங்களைத் தெரிந்துதான் ஆகவேண்டும் என்பதுதான் அவருடைய வாதமா. அவர்கள் மட்டும்தான் கோயில் பூஜைகளைச் செய்யலாம் என்று சொல்கிறாரா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. முன்னாலே வாழ்ந்த பெரியவர்கள் பலர், அதாவது ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள் போன்றவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழிலேயே மிக நல்ல முறையில் பாடி கடவுளை வாழ்த்தித் துதித்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே முறைப்படி அதற்குள்ள மொழியைக் கற்றுக் கொண்டுதான் வழிபடவேண்டும், பூஜை போன்ற காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வது தவ .

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு. எம்.ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, எந்த மொழியாக இருந்தாலும் ஆண்டவனுக்கு தெரிந்த மொழிதான். ஆண்டவனுக்குத் தெரியாத மொழி எந்த மொழியும் கிடையாது.

ஆனால் இன்றைக்கு ஓதுவார்கள் இருக்கிறார்கள். திருவாசகத்தை ஓதுகின்ற ஓதுவார்கள் இன்றைக்கு சரியான முறைகளைக் கடைப்பிடித்து அவர்கள் பூஜை புனஸ்காரங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். திருச்செந்தூர் கோயிலுக்கு எஸ்டிமேட் கமிட்டியுடன் நான் போயிருந்தேன். அப்போது திரு வேழவேந்தன் அவர்களும். வந்திருந்தார்கள். ஜோதி அம்மாள் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். அப்போது அங்கே அந்தக் கோயிலிலே உள்ள ஓதுவார் அவர்கள் பூஜை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். அவர்கள் திருவாசகத்தின் ஒரு பக்கத்தை எடுத்து திருச்செந்தூர் சுவாமிக்கு அர்ச்சனை செய்தார்கள். அதன்பிறகு அவரை ஜோதி அம்மாள் அவர்கள் ஒன்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதாவது முறையாக நடக்கிற வழியிலே நீங்கள் எனக்காக பூஜை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். அந்த ஓதுவார் உடனடியாக சமஸ்கிருதத்தில் அர்ச்சனை செய்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் தமிழிலே பயிற்சி பெற்றவர்கள். ஆதலால் சமஸ்கிருதத்திலே சொல்லும்போது கொஞ்சம் தவறாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது நான் அங்கே இருந்தேன். அப்போது நான் கொஞ்சம் திருத்திச் சொன்னேன. உடனே அவர்கள் என்னிடம் 'தாங்கள் யார்' என்று கேட்டார்கள். எந்தப் புற்றிலே எந்தப் பாம்பு இருக்குமோ தெரியாது என்பதுபோல சுவாமிகள் தாங்கள் யார் என்று கேட்டார்கள். அப்போது, திரு. வேழவேந்தன் அவர்கள் லத்தீப் சாமியார் என்று சொன்னார்கள்

இதை நான் ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் எந்த ஒரு மொழியாக இருந்தாலும். அதிலே திருப்தி அடைவதிலே ஆட்சேபணை இல்லை, தமிழிலே இருந்தாலும் சமஸ்கிருதத்திலே இருந்தாலும் எந்த மொழியாக இருந்தாலும் நமக்குத்தான் வேறுபாடே ஒழிய ஆண்டவனுக்கு பேதம் கிடையாது, மொழி இல்லாவிட்டாலும் உள்ள உணர்வைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்,

ஆகையால்தான் ஆண்டவன் மீது நம்பிக்கைகள் இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னேனே தவிர, தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது, ஒரு முறையாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், எந்த மொழியைக் கடைப்பிடித்தாலும் ஆட்சேபனை இல்லை, ஆனால் உங்களுடைய தன்மை, நிலை எதிர்க்கும் நிலையிலே இருக்கிறது. பி,ஏ,. பாஸ் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரு எஜுகேஷனல் குவாலிபிகேஷன் வைத்திருக்கிறோம். அப்படி எஜுகேஷன் குவாலிபிகேஷன் வைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத

திற்கு. ஒரு குறிப்பிட்ட தன்மை இருக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறோம். குறிப்பிட்ட குவாலிபிகேஷன் என்று சொல்லும்போது, வேண்டாம் என்று சொல்லலாம்; வேறு காரியத்திற்கும் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம், இன்னொன்று........

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : தலைவர் அவர்களே, வேதம். ஆகமம், வர்ணாசிரமம் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில், எந்த ஜாதிக்காரர் வேண்டுமானாலும், ஆண்டவனை வழிபடுவதற்காக அவர்கள் பூஜை செய்யலாம் என்று சொன்னால், இந்து தர்மம், ஆகமம் போன்றவற்றில் ஒரு குறிப்பிட்ட ஜாதியை, ஒரு குறிப்பிட்ட காரியத்திற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று பிரித்து வைத்திருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, எதையும் செய்யலாம் என்று எடுத்து வைப்பதற்கு ஆகமம் வர்ணாசிரமத்திற்கு எதிரானதல்ல என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, மேலெழுந்த வாரியாக இராதா அவர்கள் பார்க்கிறார்கள், இந்த வாதத்தினுடைய நுணுக்கமான விளக்கங்களுக்குள் அவர் செல்லவில்லை. அதனால் தான் அவர்கள் இதைக் கூறுகிறார்கள். வர்ணாசிரம தர்மம் என்று ஒரு தர்மம் இருந்தாலும். எல்லா தர்மத்திற்கும் எல்லா நிலைக்கும் கருமத்தில் உயர்வு அடைந்தால் அதாவது நல்ல காரியம் செய்தால் உயர்ந்தவர், நல்லொழுக்கம் உள்ளவர் உயர்ந்தவர், தீய ஒழுக்கம் உள்ளவர் தாழ்ந்தவர் என்பதைத் தான் இந்த வேதம் வற்புறுத்துகிறது. ஜாதியை வற்புறுத்தவில்லை, பிற்காலத்திலே பேதங்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும், அது சமுதாய அமைப்புகளுக்கு அந்தக் காலத்திலே தோல், செடிக்கும் மரத்திற்கும் தேவைப்பட்டது. செடி மரம் வளர்ப்பதற்கு அப்போது தோல் தேவைப்பட்டது. சமுதாய அமைப்பில் ஒருவன் கர்மத்தால்தான், நல்லவைகளால் தான் ஒழுக்கத்தால்தான் உயர்கிறான். அதைத் தான் இந்த வேதம் வற்புறுத்துகிறது, நந்தனார் கதையைக் கேட்டிருப்பீர்கள். நந்தனார் ஒரு சிவ பக்தன், நந்தனாருக்கு சிதம்பரத்தில் நந்தி இடம் கொடுத்தது என்றால், அப்படிப்பட்ட மனப் பக்குவத்தை அவர் பெற்றிருந்தார்.. அதைத் தான் நாம் இந்த நேரத்திலே தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்,

அடுத்து, கோவில்களின் சொத்துக்கள் பற்றி, இந்தச் சொத்துக்களை எல்லோருக்கும் பங்கீட்டுத் தரவேண்டும் என்ற கோரிக்கை இருக்கிறது, ஆனால், அந்தக் கோரிக்கையை நீங்கள் தகர்த்து எறிவீர்கள். ஆனால், இதை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பங்கீட்டுத் தருவதாகக்கூட நீங்கள் குறிப்பிலே சொல்லியிருக்கிறீர்கள், இதிலே 10,000 ரூபாய்க்கு குறைவாக

வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்கள், 50,000 ரூபாய் வருவாய் வரக்கூடிய கோயில்கள் என்று இப்படி நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்து இருக்கிறீர்கள். அதிகமாக வருமானம் வரக்கூடிய கோயில் களிலே இருந்து குறைந்த வருமானம் வரக்கூடிய கோயில்களுக் குத் தந்து விடலாம். அந்த வருமானம் எந்த அறக் கட்டளைக் காக வழங்கப்பட்டதோ, அந்த நோக்கத்திற்குப் போகவில்லை. செத்து விட்டார்கள் என்று நினைத்தால், நாமும் நாளைக்கு சாகவேண்டி வரும், அப்போது நமக்கும் இந்த நிலை ஏற்படும். ஆகவே, எல்லாவற்றிற்கும், குறிப்பாக இந்த உணர்வுகளுக்கு மதிப்பு தரவேண்டும். கோவில் நிலங்களை பகிர்ந்து கொடுப் பது சோஷியலிசமாக இருக்கலாம். ஆனால், அதை வேறு காரியங்களுக்கு பயன்படுத்த வேண்டாம். அது ஒரு சமுதாயத் தின் உணர்வை பாதிக்கக் கூடியதாக அமைந்துவிடும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(மாலை 3-50)

ஒரு காலத்தில் இருந்ததை எல்லாம் நாம் நினைத்துப் பார்க்க லாம். கோவில்களையொட்டித்தான் பல நகரங்கள், பல ஊர்கள் உருவாகியிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டின் நாகரீகம், பண் பாடு இவை எல்லாம் அமைந்திருக்கிறது. மதுரையில் சென்று பார்த்தால், அங்கே நாம் பார்க்கிறோம், கீழ ரதவீதி, மேற்கு ரதவீதி, தெற்கு ரதவீதி, இப்படி கோயிலைச் சுற்றித் தான் வீதிகள் எல்லாம் வருகின்றன. கோயிலையொட்டித்தான் பெரு நகரங்கள் எல்லாம் உருவாகியிருக்கின்றன. கோயில் என்று சொன்னாலே—கோ என்றால் அரசன் என்றுதான் பொருள். நம்முடைய மக்கள் உண்மையாகவே மன்னனுக்கு மன்னனாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மன்னனுடைய இல்லமாக இருப்ப தால்—கோயில் என்று குறிப்பிடுகிறோம். உண்மையிலேயே மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த தன்மையை நாம் அகற்றி விடக்கூடாது. கோயில்கள் எல்லாம் தமிழ் வளர்ந்திருக்கிறது. தமிழ் இசை வளர்ந்திருக்கிறது. தமிழ் எண்ணங்கள் வளர்ந் திருக்கின்றன. மதுரை கோயில்தான் சிவபெருமான் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து தமிழை வளர்த்தார் என்று சொல்லப்படுகிறது. முருகப்பெருமான் தமிழினுடைய அவ தாரம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி எல்லாம் பெரும் பான்மையான மக்களுடைய நம்பிக்கை இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. அதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே இங்கே பேசுகிறவர்கள்கூட, இதில் மாற்றம் வேண்டும் என்று பேசுங்கள். அதே நேரத்தில் மற்றவர்களின் உணர்வுகளை தகர்த்தெறியக்கூடிய வகையிலோ அவர்களுடைய எண்ணங் களுக்கு ஊறு ஏற்படும் வகையிலோ பேசுவது சரியல்ல. ஏதோ

சமூக விரோத செயலாக இருக்கின்ற வகையில் அறக்கட்டளை எல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் பேசுவது நல்ல தல்ல என்பதை நான் வற்புறுத்தி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று, மிக வேதனைக்குரிய ஒன்று, கோயில்களில் சிலை திருட்டு நடைபெறுகிறது. அடிக்கடி தமிழ்நாட்டு சிலைகள் திருடு போகின்றன. அதுவும் பூஜையில் இருக்கின்ற மூலவர்கள், மூலஸ்தானங்களில் இருக்கின்ற மூலவர்கள் இன்றைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால்-ஒரு கொலை செய்தால் ஒரு மனிதன் மடிகிறான். ஆனால் ஒரு கோயிலில் இருந்து சிலை திருடப்பட்டால் அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த-இந்து சமுதாயத்தைச் சார்ந்த அத்தனை பேர்களுடைய உள்ளங்களிலும் கத்தி பாய்ச்சப்படுகிறது என்றுதான் பொருள். எவ்வளவோ பெரிய மக்களுடைய உணர்வுகளுக்கு பாதிப்பு. ஒவ்வொரு கோயில்களிலும் மக்களுடைய உணர்வுகளின் கேந்திரமாக இருக்கின்ற மூலவர்கள் திருடப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னால் நான் சொல்லுகிறேன், மூலவர்கள் திருடப்படுகிறது என்ற நிலை வந்தால் ஆட்சியினுடைய மூலவர்கள் ஆட்டம் காணுவார்கள். ஆகவே அது ஆட்சிக்கு நல்லதல்ல என்கின்ற வகையில் நான் கேட்டுக்கொள்வது தயவுசெய்து யார் இந்தத் தவறை செய்கிறார்கள் என்பதை கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். தவறானவர்களை பிடித்துவிடாதீர்கள், எங்கெங்கேயோ புழக்கடையில் கொண்டு வந்து போட்டுவிட்டு பிடித்து விடாதீர்கள்—அரசியல் காரணங்களுக்காக—நீங்கள் பிடித்துவிடாதீர்கள். (குறுக்கீடு.) ஆக அப்படி ஏதாவது இருந்தால் ஆண்டவன் அதற்கு தண்டனை கொடுப்பான்.............

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், இந்த அமைச்சரவை தவறாக எங்கேயோ எதையோ கொண்டு போய் போட்டுவிட்டுப் பிடித்துவிட்டதாக ஒரு தவறான தகவலை இந்த மன்றத்திற்கு தருகிறார்கள். இது சரியா...........

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் எந்த குறிப்பிட்ட இடத்திற்கும் போகவில்லையே, நீங்கள் ஏன் அங்கே போகிறீர்கள், தயவு செய்து நீங்கள் அங்கேயெல்லாம் போக வேண்டாம். ஆக, எது செய்தாலும், இதய தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். நல்ல நோக்கம் இருக்கவேண்டும். நீதி நிலைக்க நம்முடைய நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அதுதான் நிலைக்கும், இல்லாவிட்டால் நிலைக்காது. இதுதான் தர்ம நீதி, இதற்கு மாறுபாடாக எதுவும் நிலைக்காது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள இரண்டு மூன்று விஷயத்தைப்பற்றி சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். திருக்கோயில் என்ற சஞ்சிகை வெளியிடுவதாக இந்த கொள்கைக் குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த தடவை எனக்கு நான்கு ஆண்டுகள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் வந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது அந்த சஞ்சிகை எனக்கு வருவதில்லை. என்ன காரணம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒருவேலை 'திருக்கோயில்' வெளியிடுவது இல்லையா? இல்லா விட்டால் லத்தீப் ஆச்சே எதற்காக இவருக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களா? என்னவென்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. அது வந்து கொண்டிருந்தது எனக்கு நிறுத்தப்பட்டு இருந்தால் அது கண்டனத்திற்குரியது. எனக்கு ஏன் அனுப்பப் படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும், நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வாணியம்பாடியில், பாலாற்றின் இரு கரைகளிலும் ஒரு கரையில் சைவத்தின் மூலக்கோயிலாக ஒரு கோயில் இருக் கிறது. இன்னொரு கரையில் வைஷ்ணவத்தின் மூலக்கோவிலாக இன்னொரு கோவில் இருக்கிறது. ஏன் மூலக்கோயில் என்று சொல்லுகிறீர்கள் என்று சொல்லுவார்கள், இன்னும் சொல்லு கிறேன். இதை ஆராய்ச்சி செய்து பாருங்கள். தமிழ் நாட்டு நாகரீகத்திலே—முதல் நாகரீகம் பாலாற்று நாகரீகம்தான். அதற்குப் பிறகுதான் பொருனை ஆற்று நாகரீகம், அதற்குப் பிறகுதான் காவேரி ஆற்று நாகரீகம். சோழர் காலத்தில் உருவானது, பின்னால் பாண்டியன் காலத்தில் நிலைநாட்டப் பட்டது. இதற்கெல்லாம் ஆதாரமாக இருப்பது முதல் நாகரீக மாக இருப்பது, பாலாற்று நாகரீகம்தான். இதற்கு ஆதாரங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இன்றைக்குக்கூட அங்கு இருக்கின்ற அகத்தீஸ்வரர் ஆலயம் என்று ஒன்று இருக்கிறது— வாணியம் பாடிக்கு பக்கத்திலுள்ள பழைய வாணியம்பாடி என்ற ஊரில் இருக்கிறது. அந்த ஆலயத்தை வந்து பாருங்கள். அங்குள்ள சிலாசாசனத்தைப் பார்த்தாலே நீங்கள் புரிந்து கொள்ளமுடியும். எவ்வளவு புராதனமானது என்பதை புரிந்துகொள்ள முடியும். அதை திருப்பணி செய்வதற்கு மூன்று இலட்சம் ரூபாய் அரசாங்கம் அந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதாக சொல்லி இன்று ஆறு, ஏழு ஆண்டுகளாகியும் அது என்னவானது என்று தெரியவில்லை.

அதேபோல் தான் சுந்தரப்பெருமாள் கோவில் என்ற கோவில் வாணியம்பாடி நகராட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியில் இருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய வைஷ்ணவ ஸ்தலம். அது இன்றைக்கு மிக மிக க்ஷீண திசையில் இருக்கிறது. அத்துடன் இதன் சிலாசாசனங் களை பார்த்தால் வேதனையாக இருக்கிறது. எவ்வளவு பெரிய கோவிலாக இருந்தது, இன்றைக்கு கேட்பாரற்றுக் கிடக்கிறதே என்று வேதனையாக இருக்கிறது.

இவ்வளவு பெரியகோயில், இன்றைக்கு கேட்பார் அற்று சரியாக பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இதற்கு நாமும் காரணம்; நான்கூட காரணம். கோயில்களின்பேரில் நம்பிக்கை இல்லாமல் போனதும் ஒரு காரணம். எப்படி இருந்தாலும், இந்த இரண்டு கோயில்களும் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பிரசித்திப்பெற்ற இந்த இரண்டு கோயில்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும். காரணம், பாலாற்றின் கரையிலே இருந்துதான் பின்னர் காவிரிக்கரைக்கு நாகரீகம் பரவிற்று. எனவே, பாலாற்றின் கரையிலே இருக்கும் அகத்தீஸ்வரர் கோயிலையும், இன்னொரு பக்கத்திலுள்ள அழகுபெருமாள் கோயில் அதாவது சுந்தரப்பெருமாள் கோயிலையும், ஆம்பூரிலே உள்ள திருநாகேஸ்வரர் கோயிலையும், வைகுண்ட பெருமாள் கோயிலையும், பள்ளிக்கொண்டாவிலே உள்ள பள்ளிக்கொண்ட பெருமாள் கோயிலையும், இப்படி வரும்போது, பாலாற்றங்கரையிலே இருந்து காஞ்சிக்கு வருகிறோம். காஞ்சியும் பாலாற்றங்கரையிலே இருக்கின்றது; அண்ணா அவர்கள் பிறந்த பிரசித்தி பெற்ற ஊர். அன்றக்கு நாகரீகத்திலே மிகச் சிறந்து விளங்கிற்று. இந்தக் கோயில்களை எல்லாம் தயவுசெய்து, திருப்பணி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அகத்தீஸ்வரர் கோயில், வாணியம்பாடி, சுந்தரப்பெருமாள் கோயில், வாணியம்பாடி, திரு நாகேஸ்வரர் கோயில், ஆம்பூர், வைகுண்டபெருமாள் கோயில், ஆம்பூர், இங்கே ஒரு கல்யாண மண்டபம் கட்ட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு வரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இதை எல்லாம் மேற்கொள்ளபபட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியத்தின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

*திரு. பொ. உத்திராபதி : பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்து அறநிலையக் கட்டளை மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் சிலகருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு நாம் சட்டமன்றத்தில் பேசுகின்றபோது, இரு குரல்கள் வந்திருக்கின்றன. ஒரு பக்கம் கோயில் நிலத்தை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னொரு பக்கம் எடுக்கக்கூடாது என்ற குரலும் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் சொல்வதெல்லாம், நமது அடுத்த மாநிலமான கேரளாவில் 1970 ஆம் ஆண்டு முஸ்லீம் லீக், காங்கிரஸ் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உள்ளிட்ட கூட்டணி ஆட்சி அன்றைக்கும் நடந்து கொண்டு இருந்தது, இன்றைக்கும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆட்சியிலே பத்மநாபசுவாமி கோவிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை எடுத்து, அங்கிருக்கக்கூடிய உழுகின்ற குத்தகைதாரர்களுக்கு, விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

நிலத்தை எடுத்து, சர்வ கட்சி குழு அமைக்கப்பட்டு, நிலமற்ற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பகிர்ந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள், அடுத்த மாநிலத்தில், அப்படி கொடுக்கின்றபோது, அந்த சுவாமி வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அந்தக் கோவிலிலே உள்ள பணியாளர்களுக்கு, ஊழியர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அந்தக் கோயிலுக்கு அதன் மூலம் வருமானம் கிடைக்கின்றது. அது கொடுக்க முடியும். இன்றைக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் தமிழகத்திலே செய்ய வேண்டுமென்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு சிறிய கோயில்களைப் பற்றி பிரச்னை இல்லை.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவாரூர் தியாகராஜ சுவாமிக்கு 7,000-க்கும் அதிகமான ஏக்கர்நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலத்தை ஒரு தனிப்பட்ட மனிதர்** என்பவர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அன்றைக்கு தி.மு. கழகமும், அண்ணா தி.மு. கழகம் ஒன்றாக இருந்த காலத்தில் முன்னாள் முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில், திருவாரூரில் தியாகராஜ சுவாமிக்கு உள்ள நிலத்தைப் பார்த்து,

'' ஏர் ஓட்டும் உழவனுக்கு நிலம் இல்லாதபோது
தேர் ஓட்டம் உனக்கு ஏன் தியாகராஜா''

என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால், இந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுப்போம், இந்த நிலத்தை நம்பி வாழ்கின்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுப்போம் என்று அன்றைக்கு இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்றாக இருந்தபோது சொன்னது, இன்றைக்கும் பசுமையாக நினைவிலே இருக்கின்றது.

அதேபோல், அன்றைக்கு 1960-லே சட்டம் வருகின்றபோது, பெரிய நிலப் பிரபுக்கள் எல்லாம் கட்டளை என்ற பெயரால் அவர்கள் குடும்பத்திலேயே வாரிசு வாரிசாக, யார் முதலிலே செத்தாலும், அதற்கு அடுத்தவர், அதற்குப்பின் அதற்கு அடுத்தவர் என்று நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கக் கூடிய வகையிலே, அன்றைக்கும் சட்டத்தை ஏமாற்றி, ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

---

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க (பக்கம் 255) அகற்றப்பெற்றது.

அதேபோல் திருத்துறைப்பூண்டி கோயிலில் இருக்கக்கூடிய நிலத்தில் பெரும்பகுதியை பினாமியாக வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை எல்லாம் எடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அப்படிச் சொல்லுகிறபோது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி பக்தர்களுக்கு விரோதமாகவோ அல்லது கோயில்களை இடிக்கவேண்டுமென்றோ சொல்லவில்லை. கோயில்களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கோயில் வேலை செய்யக்கூடிய இலட்சக்கணக்கான ஊழியர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக மாற்றுங்கள். அதேநேரத்தில் அந்தக் கோயில்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் சுமார் 60,000 குத்தகை விவசாயிகள் உழுது கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு மாறாக 200 ஏக்கரை, 300 ஏக்கரை தன் பெயரால், தன் மகன் பெயரால், தன் மனைவி பெயரால், தன் மருமகன் பெயரால் பினாமியாகக் குத்தகைக்கு வைத்துக் கொண்டு ஒரே நபர் பெரும் பண்ணையாக வைத்துக்கொண்டு நடத்துகிறார். அந்த நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அப்படிக் கொடுப்பதன் மூலம்தான் தமிழகத்தில் உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க முடியும். வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். இந்த அடிப்படையில் உண்மையான குத்தகை விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்கவேண்டும். குத்தகை விவசாயிகள் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக வெள்ளம், புயல், வறட்சியால் பாதிக்க பட்டு இருப்பதை அரசாங்கமே அங்கீகரித்திருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய குத்தகைகளை எல்லாம் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 7-00)

மனைக்கட்டைப் பொறுத்தவரை இன்றைக்கு தமிழகத்திலே மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் வெகு விரைவில் எல்லோருக்கும் மனைப்பட்டா கொடுப்போம் என்று சொல்லி கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் தமிழகத்திலே பெரும்பகுதி குடியிருக்கக்கூடிய இடங்கள் அத்தனையும் கோயில் இடங்கள். உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால் திருத்துறைப்பூண்டி நகரம் பூராவும் 5 சதவிகிதம் போக 95 சதவிகிதம் பேர் கோயில் மனையில்தான் குடியிருக்கிறார்கள். அதே போன்றுதான் வேதாரண்யத்திலும், அதே போல்தான், தஞ்சையிலும், அதே போல்தான், மன்னார்குடியிலும், தமிழகம் பூராவும் 90 சதவிகிதம் பேர் கோயில் மனையில்தான் இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தை அவர்களுக்கே பட்டா வழங்க அறநிலைய அமைச்சர் அவர்கள் விரைவில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கருணை இல்லம் என்று நடத்துகிறார்கள். கோவிலுக்கு 50 குழந்தைகளை வைத்துப் பராமரிக்கிறார்கள். வரவேற்கிறோம். அவர்கள் அநாதைக் குழந்தைகள். ஆனால் என்ன நடக்கிறது? உண்மையில் 50 குழந்தைகளையும் வீட்டில் குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பது போல் பாதுகாக்கிறார்களா? அந்த அளவுக்குக் கிடையாது. திருத்துறைப் பூண்டி கோவிலில் பார்க்கிறேன். அவர்களுக்கு நல்ல உணவு கிடையாது. நல்ல உடை கிடையாது. ஆனால் செலவுக் கணக்கு எழுதுகிறார்கள். என்ன பண்ணுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இதையெல்லாம் சரி செய்து அந்தக் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

கோயில்களுக்கு அறங்காவலர்களாக யாரை வேண்டுமானாலும் போடுங்கள். எங்கள் கட்சியைப் பற்றி அதிலே பிரச்சினை இல்லை. அறங்காவலர் என்று எந்தக் காலத்திலே போட ஆரம்பித்தார்களோ அன்றிலிருந்து கோவில் பொருளாதாரம் எப்படி சீரழிக்கப்பட்டது என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தயவு செய்து எங்கள் மாவட்ட அமைச்சர் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். எங்களுடைய மாவட்டத்திலே நிறையக் கோயில்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் கோட்டூரில் கோயில் இருக்கிறது. அங்கே அறங்காவலர் போடப்பட்டு அவர் எல்லாவற்றையும் சாப்பிட்டு விட்டார். சாப்பிட்டுவிட்டால் கூட பரவாயில்லை. கோயிலுக்குள் என்னென்ன செய்யக்கூடாதோ அவ்வளவு செய்தார். அந்த சாமி அவரை நன்றாக வாழ வைத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. சாமியிடம் பக்தியுள்ளவர்கள் வாழ வழிவகை இல்லை. சாமி சொத்தை கொள்ளையடிக்கிறவர்கள் வருஷா வருஷம் நிலம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், சாமி அவர்களைத்தான் வாழ வைக்கிறது. இது போன்று தமிழகத்திலே நிறைய நடைபெற்றிருக்கிறது.

தமிழகத்திலுள்ள முக்கால்வாசி சாமிகள் அமெரிக்காவுக்கு குடியேறிவிட்டது. லண்டனுக்குக் குடியேறிவிட்டன. அங்கே இருந்து சிவபுரம் நடராஜரை சம்மன் செய்து கைது செய்யப்பட்டு இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) திருட்டுப் போன சாமியைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். லத்தீப் அவர்கள், எப்படித் திருட்டுப் போகிறது, ஏன் திருட்டுப் போகிறது என்று கேட்டார்கள். பதினைந்து வருஷத்திற்கு முன்பு எங்காகிலும் கோயில் திருட்டுப் போனதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோமா?

அன்றைக்கு இருந்த அறங்காவலர்கள் எப்படி இருந்தார்கள் எப்படி பாதுகாத்தார்கள்? ஆனால் 10 வருடங்களுக்குள்? கோயில்களின் நிர்வாகம் எவ்வளவு சீர்கேடாக இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். எதிர்காலத்திலே நம்முடைய அறநிலையத் துறை அமைச்சர் கோயில்களை எந்த அளவிற்கு

பாதுகாக்கவேண்டுமோ பாதுகாத்துக்கொள்ளுங்கள், எந்த அளவிற்கு பக்தர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுமோ பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் அந்தக் கோயில்களிலே பணியாற்றுகின்ற லட்சக்கணக்கானவர்கள் சென்னையிலே ஒரு மாநாட்டை நடத்தி கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ஊழியர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிற கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பினாமியாக வைத்துக்கொண்டு, சட்டத்தையும் நாட்டு மக்களையும் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றவர்களிடமிருந்து நிலத்தை எடுத்து நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். 60 ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட குத்தகை விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டும். அதன் மூலம் அந்தக் கோயில்களுக்கு எந்தவித பாதகமும் வராது. அந்த வருமானத்தை அரசாங்கமே நேரடியாக ஏற்றுக்கொண்டு கோயில்களின் நிர்வாகத்திற்கு வேண்டிய செலவுகளைக் கொடுத்து 1 மூட்டை அரிசி தேவையென்றால் 2 மூட்டைகூட கொடுங்கள், ஆனால் அறங்காவலர்கள் என்ற முறையிலே இடைத் தரகர்கள் கையில் கொடுக்காமல் அரசாங்கமே நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்த துணைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

<u>திரு. இரா. அமிர்தராஜ்</u>: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அறநிலையத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னால் மாண்புமிகு அமைச்சர் இராம வீரப்பன் அவர்கள் இந்து அறநிலையத் துறையின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதற்குப் பின்னர்தான் அந்த புண்ணிய ஸ்தலங்கள் எல்லாம் புனிதமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இந்த மன்றத்திலே தி.மு.க.வும் அண்ணா தி.மு.க.வும் ஒரே கொள்கைகையை வைத்திருக்கிறார்கள், பெரியாரின் கொள்கையை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பாராட்டிப் பேசினார்கள். இன்று இந்து மக்களுக்கான வர்ணாசிரம கருத்துக்களை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். அவர் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசுவதில் சிறந்த ஆற்றல் உள்ளவர் என்பதால் நான் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.............

<u>திரு எம். ஏ. லத்தீப்</u>: தவறான நோக்கம் கற்பிக்க வேண்டாம். அந்த அந்த நிலைமைகளுக்கு அந்த அந்த தன்மைகள் இருக்கவேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன். அந்த நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்த தன்மை இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அந்தத் தன்மை உங்களுக்கு இருக்கிறது என்றால் அந்த தன்மையோடு இருங்கள், இல்லாவிட்டால் பேசாமல் இருங்கள்.

திரு இரா. அமிர்தராஜ்: அறநிலையத் துறையைச் பொறுத்தமட்டில் எனது தொகுதியில் உள்ள திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணிய சுவாமி ஆலயத்திற்குப் பாத்தியப்பட்ட நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களை குத்தகைக்கு தனியார்கள் எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் வருடந்தோறும் சரியாகக் கொடுக்காமல் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள், நெல் போன்ற தானியங்களையும் சரியாகக் கொடுக்கவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து நிலுவையை வசூல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்செந்தூர் ஆலயத்திற்கு வருகின்ற யாத்திரீகர்கள் தங்குவதற்கு அங்கே 3 கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. தங்குகின்ற யாத்திரிகர்கள் தங்களுடைய பொருட்களைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்கும் அவர்கள் தங்குவதற்கும் தான் கட்டி வைத்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்தக்கூடங்களிலே யாத்ரிகர்கள் வந்து தங்குவதற்கு இடம் கொடுக்காமல் அவர்களுடைய பொருள்களை வைப்பதற்கும் இடம் கொடுக்காமல் ஆலயத்திற்கு பாத்தியப்பட்ட பொருட்களை சேமித்து வைத்திருக்கிறார்கள். வருடந்தோறும் லட்சக்கணக்கான யாத்ரீகர்கள் வருகிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கூடத்தில் இருக்கின்ற அந்தப் பொருட்களை எடுத்து அதைக் காலி செய்து யாத்திரீகர்கள் வந்தால் அவர்கள் தங்குவதற்கும் அவர்களின் பொருட்களை வைப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்செந்தூர் ஆலயத்திலிருந்து வருகின்ற வருமானத்தை குத்தாலம் பராசக்தி மகளிர் கல்லூரி பராமரிப்புக்கும், சங்கரன் கோவில் பராமரிப்பிற்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. குத்தாலம் பராசக்தி மகளிர் கல்லூரிக்கு 75 ஆயிரம் ரூபாயும், சங்கரன் கோவில் பராமரிப்புக்கு 45 ஆயிரம் ரூபாயும் கொடுக்கப் படுகிறது. அந்த ஆலயம் இருக்கிற இடம் திருச்செந்தூர் அந்த திருச்செந்தூர் நகரத்தில் எந்தவிதமான உதவியும் அந்த ஆலயத்திலிருந்து செய்யப்படவில்லை அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற செந்தில் ஆண்டவன் பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிக் கட்டடங்கள் பழுது அடைந்து சீர்கேடான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தக் கட்டடங்களை பாரமரிப்பதற்கு அந்த ஆலயத்தின் நிதியிலிருந்து நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 7-10)

கடந்த ஆட்சிக் காலத்தில் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்கள் திருச்செந்தூருக்கு வருகை தந்த நேரத்திலே, அந்த ஆலய நிதியிலிருந்து சுமார் எட்டு இலட்சம் ரூபாயை, கண் மருத்துவ

மனைக்கும், பிரசவ விடுதியும் அமைக்க வேண்டுமென்று, இன்றைய தினம் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட வங்கியில் போடப் பட்டிருக்கிறது. பிரசவ விடுதியும், கண் மருத்துவமனையும கட்ட வேண்டுமென்று, சுமார் இருபது ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் ஆடம்பரச் செலவு செய்யப்பட்டு, வரவேற்பு கொடுக்கப் பட்டு, அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. அந்த இரண்டு மருத்துவ மனைகளுக்காகவும். பொதுமக்கள் அந்த அடிக்கல்லைப் பார்த்து விட்டு இது சுமைதாங்கிக் கல்லாக மாறிவிட்டது என்று வருத்தப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அந்த நிலையை மாற்றி, அந்தக் கண் மருத்துவமனையும் பிரசவ விடுதியும் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த ஆலயத்திற்கு வருஷத்திற்கு 300 கோட்டை நெல் பச்சரிசியாக ஆக்கப்படுகிறது. அப்படிப் பச்சரிசி யாக்கப்படும் பொறுப்பைத் தனியார் ஆலை ஏற்றிருக்கிறது. வருஷந்தோறும் அளவுக்கு அதிகமாக அந்த ஆலையில் அறைக்கப் படுவதால், ஆலயங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் அதிகமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். எனவே, அந்தஆலயமே அறவை மில்லை வைத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட குவிண்டால் நெல்லைச் சேமித்து வைத்துப் பாதுகாக்கக்கூடிய சேமிப்புக் கிடங்கு அந்த ஆலயத்தில் இல்லை. எனவே, அங்கே ஒரு சேமிப்புக் கிடங்கை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கந்த சஷ்டி சமயத்தில் இலட்சக்கணக்கான பக்தர்கள் அந்த ஆலயத்திற்கு வருகிறார்கள். ஆனால், வருகின்ற பக்தர்களுக்குத் தேவையான விடுதிகள் கிடைப்பதில்லை. இருக்கின்ற விடுதிகளையும் வெளியிலே உள்ள தனியார்கள் அதை வாடகைக்கு அமர்த்திக்கொண்டு, 7 ரூபாய், 15 ரூபாய் என்ற அறைகளை 200 ரூபாய், 300 ரூபாய் வரையில் ஒருவார காலத்திற்குப் பக்தர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை அந்தப் பகுதியில் இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையைப் புரிந்து கொண்டு தனியார் விடுதிகளில் பக்தர்களிடத்தில் அபரிமிதமான வாடகையை கந்த சஷ்டி திருவிழா சமயத்தில் வசூலிக்கிறார் கள். இதைத் தடுக்கக்கூடிய குழுவையோ அல்லது நல்ல நடவடிக்கையையோ எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களை கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, குலசேகரம்பட்டிணத்தில் முத்தாரம்மன் கோயில் இருக்கிறது. அங்கு முன்பிருந்த குழுவினர் கல்யாண மகால் ஒன்றைக் கட்டினார்கள். பொதுமக்களைப் பொறுத்தவரையில் அந்தக் கல்யாண மகால் கட்டியதில் ஊழல் நடந்திருப்பதாகவும், பண முறைகேடு நடந்திருப்பதாகவும் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் கல்யாண மகால் கட்டப்பட்ட கணக்கைச் சரி பார்க்க, உடனடியாக அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது ஆலய நிதிகளிலிருந்து கல்லூரிகள் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பலயிடங்களில் கல்லூரிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் திருச்செந்தூர் ஆலயம், தமிழகத்திலே மிகப்பெரிய ஆலயம், அதிகப்பணத்தை வருவாயாகத் தரும் ஆலயம். அந்தப் பகுதியில் ஒரு கல்லூரி கூட இல்லை. ஆகவே, அமைச்சரவர்கள் அங்கே பெண்கள் தொழில் பயிற்சி கல்லூரி ஒன்றை அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னும் உடன்குடியில், மின்சாரத் துணை நிலையம் சப் ஸ்டேஷன் அமைக்க நிலம் கையகப்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலையில், செட்டியாபத்து சிதம்பரேஸ்வரர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலத்தை எடுக்க வேண்டுமென்று கமிஷனருக்கு மனு அனுப்பி, ஆறு மாத காலமாகியும் இந்த நிலத்தில் துணை மின் நிலையம் அமைக்கலாம் என்ற அனுமதி மின் கோட்டப் பொறியாளர் அவர்களுக்கு வந்து சேரவில்லை. அதையும் செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில், காட்பாடி தொகுதியில், மகாதேவர் கோவிலையும், பேரணமல்லூர் தொகுதி, வடபாதி மங்கலத்தில் உள்ள மகாதேவர் கோவிலையும் சீர்செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருச்செந்தூர் ஆலய நிதியிலிருந்து அந்தத் திருச்செந்தூர் பேரூராட்சிக்குட்பட்ட இடங்களில் பல்வேறு சீர்திருத்தங்களைச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்து அறநிலையத் துறையின் சார்பாக இன்றைக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலிலே வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் உலகத்திலேயே மிகவும்

தொன்மை வாய்ந்த பழம்பெரும் நாகரீகங்களைத் தன்னலத்தே கொண்ட தமிழ் கலாசாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்குகிற இந்து சமயத்தைத்தான் இன்றைக்கு மற்றவர்கள் வெகு சுலபமாக தாக்கிப் பேசக்கூடிய நிலைமை நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. உலகத்திலே எந்த ஒரு மதமுமே இந்த அளவுக்குத் தாக்குதலுக்கு ஆளாவதில்லை, ஆனால் இன்றைய தினம் நம்முடைய இந்து சமயம் ஒன்றுதான், நம்முடைய இந்து சகோதரர்களாலேயே அது சர்ச்சைக்குரிய ஒரு மதமாக மாற்றப்பட்டு, மற்றவர்கள் நம்மைப் பார்த்து நகைப்பதற்கு இடமளிக்கும் வகையில் அவர்கள் ஆக்கிவிட்டார்கள்.

இன்றைக்கு அறக்கட்டளைகளைப் பொறுத்த வரைக்கும் கோயில்களுடைய சொத்துக்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும், கோயில்களுக்கு எழுதி வைக்கப்பட்ட அந்தச் சொத்துக் களிலே வரக்கூடிய வருமானங்கள், அந்தக் கோயில்களுடைய உற்சவங்களையும், கோயில்களுடைய அன்றாட நிர்வாகங்களை நடத்துவதற்கும் பயன்பட வேண்டுமென்ற உயர்ந்த, சீரியநோக் கத்தோடுதான் இந்த அறக்கட்டளைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இந்த அறக்கட்டளைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய, அற நிலையத் துறையின் சார்பாக இன்றைக்கு அறங்காவலர்கள் என்று நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஒரு நோக்கத்தின் அடிப்படையில் அறங்காவலர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார் களோ அந்த நோக்கத்தையே தகர்த்தெறியக்கூடிய நிலைமைகள் கடந்த காலத்தில் நாட்டில் நடைபெற்று வந்தன. அறங்காவலர் கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் கொள்ளையர்களை விட படுமோசமான நிலையில் அன்றைக்குக் கோயில் சொத்துக் களை அவர்கள் ஏப்பம் விட்டிருக்கிறார்கள். அம் மாதிரியான கோயில் சொத்துக்கள் அறங்காவலர்களால் எந்த அளவு பரா ஜீனம் செய்யப்படுகிறதோ அந்த அளவில் அவர்கள் மீது கடுமை யான நடவடிக்கையை எடுக்க அரசாங்கம் முன் வர வேண்டு மென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், சிவன் சொத்து குலநாசம் என்று சொல்வார்கள். ஆனால், அப்படி கோயில்களுடைய சொத்தைத் தின்று ஏப்பம் விட்டவர்கள்தான் இன்றைக்கு நன்றாக கொழு, கொழு என்று இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கோயில்களுடைய சொத்து எந்த அளவிலும், எந்த நிலையிலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டு மென்பதில் நம்மிடையே இருவித கருத்துக்கு இடம் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன் றைக்கு நம்முடைய இந்து சமயத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் இந்து சமயங்களுடைய சொத்துக்கள் மிகவும் அனாதையாகி விட்டன. இன்றைக்குக் குத்தகைதாரர்.................

1979 ஏப்ரல் 17]

திரு எம். ஏ. லத்தீப்: நம்முடைய சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் பார்ப்பதற்கு கொழு கொழு என்று இருக்கிறார்கள். என்ன காரணம் என்று.......... (சிரிப்பு)

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரே ஆறுமுகம். அல்லல் படுபவர்களுக்கு ஆறுதல் தருவதற்காகத்தான் இந்த ஆறு தலை கொண்ட ஆறுமுகம் இருக்கிறேனே தவிர, கோயில் சொத்துக்களை ஏப்பம் விடக்கூடியவன் நான் அல்ல என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் தெளிவாகக் கூறிக்கொள்கிறேன். நானே ஒரு சாமி. அதுவும் தகப்பன் சாமி.

இன்றைய தினம் நம்முடைய தமிழகத்திலே உள்ள இந்த நிலக் குத்தகை தாரர்கள் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அந்தச் சட்டத்திலே உள்ள ஓட்டைகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சில நிலத் திமிங்கலங்கள், நிலக் கிழார்கள் என்று சொல்லக் கூடிய பெரு நிலச்சுவான்தார்கள், சில பெயர்களிலே, அவற்றை அந்தக் கோயில் நிலங்களை பினாமியாகக் குத்தகை எடுத்துக் கொண்டு, ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, பல ஆண்டுகளாக குத்தகை கொடுக்காத நிலைமை நாட்டிலே இருந்து வருகிறது.

இந்துசமய அறக்கட்டளைகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் ரூ. 19 கோடி அளவுக்கு குத்தகை வசூலாகாமல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, ரூ. 19 கோடி குத்தகை பாக்கி வைத்திருப்பவர்கள் —இன்றைக்குச் சிறுசிறு குத்தகைதார்கள் என்று சிலரை ஊர்வலமாக விட்டு, நாட்டிலே ஆற்றக்கூடிய ஒரு நாடகம் நடந்து கொண்டிருந்தபோதிலும் அவர்களுக்குப் பின்னால், இந்தப் பெரும்பெரும் திமிங்கலங்கள் இருந்து, கோயில்களுடைய சொத்துக்களை ஏப்பம் விடுவது நம்முடைய அமைச்சருக்குத் தெரியாததல்ல. ஆகவே, அந்தக் குத்தகைதாரர் சட்டத்தை திருத்தி, குத்தகையைக் கொடுக்காமல் கோயில் நிலத்தை இப்படி தனியார் சிலர் அபகரித்துக் கொண்டு, ஏகபோக உரிமை நடத்துவதை வெளியேற்றுவதற்கு வேண்டிய கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் குத்தகைதாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்பது, கோயில் நிலத்தில் மூன்று போகம், இரண்டு போகம் நல்ல விளைச்சல் ஏற்பட்ட போதிலும், இன்றைக்கு அந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, குத்தகையைத் தராமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஒரு சில ஏகபோக ஆதிக்கக்காரர்களை வெளியேற்றுவதற்காக வேண்டிய சட்டத்தைத் திருத்தியாக வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்] [1979 ஏப்ரல் 17

அது மட்டுமல்ல, இந்த இந்து அறநிலையத் துறையைப் பொறுத்தவரைக்கும் நிர்வாகமும், நிதியும் ஒருவராலேயே பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது அன்றைக்கு நாட்டிலே வேறு எந்த துறையிலும் நடக்காத விசித்திரமான ஒரு சம்பவம். இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த ஒரு அதிகாரியால் வழக்கு பதிவு செய்யப்படுகிறது. அந்த வழக்கைப் பதிவு செய்தவரால் அதற்கான குற்றப் பத்திரிகை தயாரிக்கப்படுகிறது. அவராலேயே சாட்சிகள் தயாரிக்கப்பட்டுகிறது. அவரே அதை விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கக் கூடிய நிலை இந்த இந்து சமய அறநிலையத் துறையிலே தானிருக்கிறது. ஆகவே, நிர்வாகம் வேறு, நீதி வேறு என்ற அடிப்படையில், அந்த நிர்வாகத்திலேயிருந்து நீதியைத் தனியாகப் பிரித்து, நிர்வாகத் துறையிலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நீதி மன்றத்திற்கு சென்றுதான் நீதியைத் தேடவேண்டுமே தவிர, அந்தக் குற்றப் பத்திரிகை தயார் செய்து அவரே தான் தொடுத்த வழக்குக்கு விரோதமாக நீதியை, தீர்ப்பை வழங்கமாட்டார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலையில் இன்றைக்கு இந்து சமய அறநிலையத்துறை நிர்வாகத்திடமிருந்து நீதியைப் பிரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 7-20)

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு கோவிலில் இருக்கிற 10,15 ஆண்டு காலமாக பணியில் இருக்கிற மணியக்கரார் என்று சொல்லப்படுகிற பல பேர் மணியக்காரர்களாகவே இருக்கிறார்கள் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பதவி உயர்வும் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படியே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 10 ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன என்று சொன்னால், அந்த மணியக்காரருக்கு நிர்வாக அதிகாரி என்ற அந்தஸ்துக்கு உயர்த்தப்பட்ட சட்டத்திலே வகை செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் காவல் துறையைச் சேர்ந்த பணியில் ஈடுபட்டிருக்கிற கான்ஸ்டிபிலுக்கு கூட சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆக பதவி உயர்வு வருவதற்கு இடம் இருக்கும்போது, மணியக்காரர்கள் மணியை சம்பாதிக்கக் கூடிய நிலைமையில் இல்லாமல், அந்தப் பணியிலேயே தங்களுடைய வாழ்நாளை முடித்து விடக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு வசதியைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே உள்ள கோயில்களில் உள்ள புராதனமான சிற்பங்களும் ஆபரணங்களும் களவாடப்பட்டு வருகின்றன, அது மட்டும் அல்ல உயர்ந்த தங்கத்திலும் வைரத்திலும் செய்து வைக்கப்படும் அவைகளை திருடிவிட்டு, அதற்கு மாற்றாக போல் உலோகங்களைக் கொண்டு செய்து வைத்து விடுகிற நிலைமை இருப்பதாக இன்றைக்கு பேசப்படுகிறது.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

ஆகவே மூன்று வருடங்களுக்கு ஒருமுறை அந்தக் கோயில்களில் இருக்கக்கூடிய ஆபரணங்களை, சிலைகளை மதிப்பீடுகள் செய்வதற்காக அப்பிரைசர் என்ற ஒரு தனி அதிகாரியை நியமித்து மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டும் அல்ல, கோயில்களில் இருக்கக்கூடிய சிலைகள், ஆபரணங்களை போட்டோ எடுத்து ஆல்பம் தயாரித்து, அந்த ஆல்பத்தையும், கோயில்களில் அப்போது இருக்கிற சிலைகள் ஆபரணங்களையும் மதிப்பிடுவதற்காகவேண்டிய ஒரு தனி அதிகாரியை நியமிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோயில் பணியிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் இந்தப் பணியிலே பதவி உயர்வு பெற முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சம்பளமும் மிகவும் குறைவு. தமிழகத்திலே இருக்கிற கோயில்களில் வேலை செய்யும் பணியாளர்களை அரசு ஊழியர்களாக மாற்ற வேண்டும். அதனால் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு கிடைக்கும் அத்தனை சலுகைகளும் அவர்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் பணிக் காலத்தில் இறந்து விட்டால் அவர்களின் குடும்பத்திற்கு 10,000 ரூபாய் வழங்கப்பட வேண்டும்

இன்றைக்கு நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்திப் அவர்கள் கூட எடுத்துச் சொன்னார்கள். நமது நாட்டில் சிலைகள் அதிகமாக திருடுபோவது பற்றி, அதுவும் பிள்ளையார் சிலைகள் தான் அதிகமாக திருடு போகின்றன என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய பழக்கத்திலேயே சொல்வார்கள் திருட்டுப் பிள்ளையாருக்குத்தான் சக்தி அதிகம் என்று. ஆகவே நமக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும் யார் அப்படிச் செய்வது என்று. ஆகவே சிலை திருடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் சரி நிச்சயமாக அவர்களை கடுமையாக தண்டிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி சிலை திருடுபவர்களுக்கு அந்த கோயிலில் பணிபுரியக் கூடிய நிர்வாகிகள் உடந்தையாக இருக்கிறார்களோ என்று சந்தேகப்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள கோயில்களில் விலை உயர்ந்த சிலைகளும், ஆபரணங்களும் திருட்டுப் போகாமல் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது அரசினுடைய கடமை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு திருவாரூரிலே, திருவரங்கத்திலே, மதுரையிலே திருவில்லிபுத்தூரிலே உள்ள கோயில்களில் உள்ள சிற்ப வேலைப்பாடு அமைந்த மரச் சிற்பங்களும் உலோகச் சிற்பங்களும் பாழ் அடைந்து வருகின்றன. வெளிநாட்டுக்காரர்கள் அதிகமாக வருகின்ற இந்த இடங்களில் உள்ள கோயில்களுக்கு அந்த சிற்பங்

களுக்கும் சிலைகளுக்கும் பராமரிப்பு செய்து கொடுத்து பாதுகாக்க வேண்டியது நம்முடைய அரசின் கடமை. நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களின் துறை சார்பாக இவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : திரு. சோ. பால கிருஷ்ணன : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : ஒரே நிர்வாக அதிகாரி பல கோயில்களை நிர்வாகம் பார்க்க வேண்டியிருப்பதால் எந்தக் கோயிலிலும் செம்மையாக பணியாற்ற முடிவதில்லை. அதற்காக நிர்வாகியை ஒரு கோயிலுக்கு போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும், இந்து அறநிலையத் துறையைச் சேர்ந்த பணியாளர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்

இன்றைக்கு பல இடங்களில் இருக்கிற பழமையான பழக்க வழக்கங்களை அறநிலையத் துறையில் இருக்கக் கூடிய பணியாளர்கள் நடைமுறையில் மாற்றி வருகிற அந்த நிலைமையை போக்க வேண்டும். அவர்கள் அந்தப் பழமையை தொடர்ந்து செய்ய வேண்டும். அந்த நிலைமையை அப்படியே பாதுகாப்ப தற்கும், புராதன பாரம்பரிய உரிமைப்பெற்றவர்களுக்கு, அவர் களுக்குரிய மரியாதை தொடர்ந்து காட்டப்படுவதற்கும் அங்கே இருக்ககூடிய அதிகாரிகளுக்கு நம்முடைய அரசின் சார்பாக உத்தரவு இடப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் புராதன பாரம்பரிய உரிமை பெற்றவர்கள் அலட்சியப் படுத்தப்படுகிறார்கள். பழமையான சில பழக்க வழக்கங் கள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்பற்றி புகார்கள்கூட அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த பழைய பழக்க வழக்கங்களை தொடர்ந்து கடைபிடிக்க வேண்டும் என்றும், நியாயமான உரிமைப் பெற்றவர்களுக்கு அவர்களுக்குரிய மரியாதை காட்டப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. கா. வே. கந்தசாமி : மாமன்றத்தின் துணைத் தலை வர் அவர்களே, அறநிலையத்துறை மானியக் கோரிக்கை மீது எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றிதனை தெரிவித்து, என் உரையை ஆரம்பிக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் மிகப் பெரிய ஸ்தலமானது பழனி கோயில்தான். தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் கோயில்களிலே அதிகப்படியான வரவு அந்தப் பழனியில்தான் இருக்கிறது. சென்ற 5 6 ஆண்டுகாலமாக 1971-ல் இருந்து பழனி கோயிலில் பூசைகள் சரிவர நடைபெறாமல் இருந்ததால் மலையாளத்தில் இருக்கின்ற ஐயப்பன் கோவிலுக்கு பக்தர்கள்

எல்லாம் அதிகப்படியாக சென்று கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது 2 ஆண்டு காலமாகத்தான் பழனி கோயிலில் ஏதோ ஒரு சுமாரான முறையில் பூசைகள் நடைபெறுவதால் இப்போது பழனி கோயிலுக்கு தமிழ்நாடு பக்தர்கள் வந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். வனத்துறையில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு இருக்கும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள், இந்த அறநிலையத்துறையிலும் அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டும். வனத்துறையில் கிடைக்கின்ற மரங்களை வெட்டி வீழ்த்திவிடாமல் காப்பாற்றும் வகையில் சட்டத்தில் இருக்கின்ற ஒட்டை உடைசல்களையெல்லாம் அடைத்துக் கொண்டு வரும் அமைச்சர் அவர்களுக்கு பாராட்டுத் தெரிவிக்கின்ற அதே நேரத்தில் இந்த அறநிலையத்துறையிலும் நிறைய ஒட்டைகள் இருக்கின்றன. அந்த ஒட்டைகளை அடைக்க—செம்மையாக அடைக்க வேண்டும், அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் திறமையைக் காட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பழனியில் **ஒருவரே 200 கடைகளுக்குச் சொந்தக்காரராக இருக்கிறார். அவர் கோவில் நிலங்களில் கடைகளைக் கட்டிக் கொண்டு பலவிதமான விபூதி, பன்னீர் போன்றவைகளை வைத்துக் கொள்ளைஅடித்து வருகிறார். அந்தக் கடைகளை எல்லோருக்கும் பிரித்துத்தரவேண்டும். வருஷத்திற்கு ஒரு முறை ஏலம் கொண்டு வரவேண்டும். அவர் எருமை சாணியை எரித்து விபூதி தயாரித்து பல உலக நாடுகளுக்கு அனுப்பி, பல இலட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை சம்பாதித்துக்கொண்டு இருக்கிறார். அதையும், அந்தப் பழனி கோயில் மூலமாக அந்த விபூதியைத் தயாரித்து தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுமைக்கும் அனுப்பி, அனைவரும் நல்ல முறையில் விபூதி பெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஆதிஸ்வரன் கோயில், திருப்பணிக்கு, முன்னாலே இருந்த அரசு 1 இலட்சம் ரூபாய் அளித்தது. அந்த 1 இலட்ச ரூபாயில் மதிற் சுவர் கட்டுவதாக இருந்தது. அன்று இருந்த ஆட்சியாளர்கள் அந்தக் கோவில் பணத்தை எடுத்து அதற்காக 25,000 ரூபாய் செலவு செய்து இருக்கிறார்கள். 75,000 ரூபாய் கொள்ளை அடித்து இருக்கிறார்கள். அதையும் நன்கு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

---

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க (பக்கம் 255) அகற்றப்பெற்றது.

தமிழ் நாட்டு கோவில்களின் பெயர்களைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆங்காங்கு பத்திரிக்கைக்கு விளம்பரம் வேண்டும் என்று முன்னாள் அமைச்சர் அவர்கள்கேட்டுக் கொண்டதாகச்சொல்லி, கோவிலில் பணம், செக்குகள் வாங்கி வைத்துக் கொண்டு மோசடி செய்தது இந்த அரசுக்கு நன்கு தெரியும். இருந்தபோதிலும் அவர்கள் பேரில் இன்னும் சரிவர நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதையும் எடுக்க வேண்டும்.

என்னுடைய ஊரில்—பொள்ளாச்சியில்—உள்ள சுப்பிரமணியச் சுவாமி கோவில் கட்டுவதற்கு ரூபாய் 50,000 பழனி கோவிலிலிருந்து வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். அதைச் செய்வதற்காக பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, குழி மட்டும் பறித்து விட்டுச் சென்று விட்டார்கள். அந்தக் குழிகள் அப்படியே இருக்கின்றன. மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கோவிலுக்கு—அந்த சுப்பிரமணியர் கோவிலுக்கு பழனி கோவிலில் இருந்து 1 இலட்சம் ரூபாய் பெற்று அந்தக் குழிகளையும் நிரப்பி, கடைகளையும் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு என்னுடைய உரையை வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட்டு இருக்கிற அறநிலையத் துறை மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் இந்த அறநிலையங்களைப் பாதுகாப்பதில் தங்களுடைய அக்கரையையும் ஆர்வத்தையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் போன்றவர்கள் சிவன் சொத்து நன்கு காக்கப்பட வேண்டும் அல்லது அது மற்றவர்களுக்கு ஏதோ கெடுதலாக வந்து விடும். விஷ்ணு சொத்துக்கள் இந்த நாட்டிலே எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம் என்ற அந்த நோக்கத்திலா என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

(இரவு 7.30)

சிவன் சொத்தைச் சாப்பிடுகிறவர்கள்தான் இந்த நாட்டிலே இன்றைக்கு சாவார்கள் என்கிற கருத்தை வைத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்த நேரத்திலே நான் கூட எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். இன்னபிற சாமிகளின் சொத்துக்கள் எல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாக இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சொத்துக்களும் காக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோளாகும். இங்கே பலபேர் சொல்லுகிறபோது, இந்த ஆலயங்களில் ஊழியர்களாக இருக்கின்ற 50 ஆயிரம் பேர்களும்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

அரசு அலுவலர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் அப்படி ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்கின்றபோது அந்த 50 ஆயிரம் பேர்கள் ஆலயங்களிலே பணிபுரிகின்றபோது 19 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரவேண்டிய வசூலைச் செய்ய முடியாத நிலையிலே பல கோயில்கள் இருக்கின்றன. அதாவது 6 கால பூஜை, 7 காலப் பூஜை என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். ஆனால் ஒரு காலப் பூஜை கூட நடக்காமல் இன்றைக்கு பல்வேறிடங்களிலே கோயில்கள் சாத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகமான நிலங்களை உள்ளடக்கிய ஆலயங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை ஆண்டாண்டுகாலமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் தாங்கள் வழங்க வேண்டிய குத்தகைப் பாக்கியைத் தராத காரணத்தால் இந்த நிலை இருக்கிறது. நாம் எல்லாம் திராவிட உணர்வு கொண்டவர்கள். கோயில் என்று சொன்னால் அது கொடியவர்களின் கூடாரமாக இருக்கக்கூடாது என்பதைத்தான் அன்றைக்குப் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். அதை இந்த ஆலயங்கள் நாட்டில் எந்த அளவிற்கு இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொன்னார்கள். அதே நேரத்தில் அதிலே உள்ள காரண காரியங்களின் உள்ளே புக வேண்டும் என்ற அந்த உணர்வோடு சொல்லவில்லை. பண்டைய மூதாதையர்கள் எல்லாம் எந்தெந்த காரணங்களுக்காக அந்த ஆலயங்களுக்குத் தங்களுடைய சொத்துக்களை எழுதி வைத்து அவை பராமரிக்கப் படவேண்டும் என்கிற நல்ல எண்ணத்தோடு வைத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சொத்துக்களை எல்லாம் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு குத்தகை கட்டாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்களே, அதற்காக வேறு வகையிலே பல்வேறு சட்டத்தைப் போட்டு அவைகளின் மூலமாக அந்தப் பாக்கிகளை வசூல் செய்வதற்கு ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று சொன்னாலும்கூட அந்த ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களை பலபேர் தனித் தனியாக எடுத்துக் கொண்டு வாடகை கொடுக்காமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்தக் கோயில்களிலே பூஜைகள் நடத்த முடியாத சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான ஆலயங்களின் நிலங்களிலே சில மடாதிபதிகள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மடாதிபதிகள் பெரிய பெரிய நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி, முக்கியமான பெரிய பெரிய ஆட்களை அழைத்து அவர்களை மகிழ்வித்து வருகிறார்கள். இதனை நாட்டிலே பலபேர் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதை அரசும், அமைச்சரவர்களும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய மரியாதைக்குரிய ஆறுமுகம் அவர்கள் எடுத்துச்

சொல்கிறபோது ஒன்றைத் தெரிவித்தார்கள், அதாவது இந்த ஆலய ஊழியர்களை அரசு ஊழியர்களாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அரசு ஊழியர்களாக ஆக்கவில்லை என்று சொன்னாலும் 15 ரூபாயிலிருந்து 300 ரூபாய் வரை சம்பளம் பெறுகின்ற ஏறத்தாழ 50 ஆயிரம் பேர்களை உள்ளடக்கிய இந்த ஆலயத்தினுடைய பணியாளர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற அதே நேரத்தில், அதாவது கோயில்களிலே பூஜை ஒழுங்காக நடப்பதற்காக அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று சொல்கிற அதே நேரத்தில் ஆலயத்திற்கு சேரவேண்டிய 20 கோடி ரூபாயை வசூல் செய்வதற்கு உடனடியாக, சட்டங்களை இயற்றி யார் யாரிடத்தில் இருந்து வசூல் செய்ய வேண்டுமோ அவர்களிடமிருந்து ஆலயத்திற்கு சேரவேண்டிய தொகையை வசூல் செய்கிற அளவுக்கு மரியாதைக்குரிய அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீண்ட காலமாக கட்டிடங்களைக் கட்டி வைத்துக் கொண்டு, அதாவது குத்தகை என்ற பெயராலே பல ஆலயங்களைச் சேர்ந்த கட்டிடங்களை வைத்துக் கொண்டு இருக்கின்ற நிலையை மாற்றி அரசினுடைய சட்டத்தின் மூலமாக அப்படிப் பட்ட நிலங்களை அரசே எடுத்துக் கொண்டு அல்லது ஆலயத்திற்கு அதைச் சொந்தமாக்கி அதனை வாடகைக்கு விடுகிற ஒரு நிலையைக் கொண்டுவந்து அந்த ஊழியர்களைக் காப்பாற்றுகிற வகையிலே நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டதால் இன்றைக்கு அந்தச சார்புடைய மக்கள் எல்லாம் இந்த அரசைப் பாராட்டிக் கொணடிருக்கிறார்கள் என்றாலும், மேலும் அவர்கள் வரவேற்கின்ற வகையில் அந்தத் துறையை அவர்கள் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அறநிலையத்துக்குச் சொந்தமான நிலங்களை பெரிய நிலச்சுவாந்தார்கள் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். எனறு பேசகிற போது, கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர் கூட கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். அந்த நிலங்களையெல்லாம் ஏழை எளியவர்களுக்கு மற்ற மா நிலத்தில் இருப்பது போல் நாமும் வழங்கலாம் என்று சொ.ன்னார்கள். ஆனால் இன்றைகது அந்த நிலங்களையெல்லாம் பெரிய நிலச் சுவாந்தார்கள் தங்களுக்குச் சொந்தமாக மற்றவர்கள் பெயரில் வைததுக்கொண்டு ஏறத்தாழ 30, 40 அல்லது 50 ஏக்கர் என்ற அளவிற்கு கூலி விவசாயம் செய்து அதற்குச் செலுத்த வேண்டிய வரியை செலுத்தாத காரணத்தால் சில ஆலையங்களில் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் செய்யப்படாத நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. துரை கோவிந்தராசன்]

கிறேன். முன்னாள் ஆட்சியைச் சொல்லவில்லை என்றாலும் இன்றைக்கு ஆலயங்களில் விக்ரகங்கள், சிலைகள் வெகு இடங்களில் காணப்படாமல் இருந்தாலும், வைக்கப்பட்டிருக்கிற சிலைகள் கூட உண்மையான சிலைகளா அல்லது பழைய சிலைகள் வெளியே போகிற அளவிற்கு, அமெரிக்கா போன்ற வெளி நாடுகளில் இங்கே இருக்கிற புராதன சிலைகளுக்கு அதிகமாக மதிப்பு இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் அவையெல்லாம் வெளிநாடுகளுக்கு கடத்திச் செல்லப்படுகின்றன. கடத்தியவர்கள் அறங்காவலர்களை என்று மட்டும் சொல்ல மாட்டேன். பல்வேறு வகைகளில் கடத்தப்பட்ட அந்தச் சிலைகள் எல்லாம் மீண்டும் தமிழகத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சிலைகள் கொண்டு வரப்பட்டது மட்டுமல்லாமல் இன்னும் தொடர்ந்து அந்தச் சிலைகளை கடத்துகின்ற வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. கடத்திக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த வேலையை விரைவில் தடுத்து நிறுத்தி இந்த தமிழ்நாட்டின் கலாச்சாரத்திற்குச் சொந்தமான அந்தச் சிலைகள் இனி கடத்தபடாத அளவிற்கு சட்டங்களைப் போட்டு மிகக் கடுமையான தண்டனையை அளிக்க வழிவகை காண வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு நம்முடைய மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் ஏதோ இந்த ஆட்சியில் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் இருக்கின்றன என்றும் அவைகளையெல்லாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்றும் கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். எங்களுக்கு இருக்கும் அக்கறையெல்லாம் இந்த நாட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற, வணங்கப்படுகின்ற, அந்தச் சிலைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடத்திச் செல்வதை தடுத்து நிறுத்தும் அளவிற்கு, அப்படிக் கடத்தி செல்பவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனை அளிக்கத் தக்க வகையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அந்தச் சிலைகளைப் பாதுகாப்பதோடு அறநிலைய துறையின் மூலம் 20 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தும், அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற பல்லாயிரக்கணக்கான ஊழியர்களுக்கு பாதுகாப்பு தருகிற வகையில் இந்த அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்ற என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

(இரவு 7-40.)

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அவை முன்பு தமிழக அரசின் சார்பாக விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டுள்ள இந்து அறநிலைய பாதுகாப்பு மான்யத்தை வரவேற்று கீழ்க்கண்ட எனது கருத்துக்களை சுருக்கிக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். இந்து மதத்தினுடைய புனிதத் தன்மை

கெட்டுவிடாத அளவுக்கு அதனுடைய அடிப்படை நோக்கங்களை தகர்த்தெரியாத அளவுக்கு பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாக இந்த அரசு கையாண்டிருக்கின்ற நடைமுறை கொள்கைகளுக்காக இந்துக்கள் சார்பாக இந்த அரசை நான் பாராட்ட கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். தெய்வ நம்பிக்கை உடையவர்களும் இல்லாத வர்களும் இந்த நாட்டில் இருப்பதற்கு சம உரிமை பெற்றவர்கள். இந்த நாடு சமய சார்பற்ற நாடு என்று அரசியல் சாசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மைனாரிட்டி ப்ரட்டக்ஷன் ஆக்ட் என்று மைனாரிட்டி இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும் என்று விஷேச சட்டப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் துரதிருஷ்ட வசமாக மைனாரிட்டி ப்ரட்டக்ஷன் ஆக்ட் என்று கான்ஸ்ட்டிட்யூஷன் லா ப்ரவிஷன்ஸ் பண்ணும் போதே இப்படிப்பட்ட பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத் தோடு தான் கொண்டு வந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் மைனாரிட்டியாக இருக்கக்கூடியவர்கள் இந்தியா வில் மெஜாரிட்டியாக இருக்கின்றவர்களால் சுரண்டப்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காகவும் மைனாரிட்டி இனத்தவர் தாக்கு தலுக்கும், ஆக்கிரமிப்புக்கும் ஆளாகிவிடக்கூடாது என்று எண்ணி அவர்களுக்கு தனிப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நல் நோக்கத்தோடு தான் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக இன்று நாட்டில் என்ன நிதர்சனமாக நடக்கிறது என்றால் மைனாரிட்டி என்று சொல்லப்படுகிறவர்கள், அல்லது பகுத்தறிவு வாதிகள் என்ற பெயரால் ஒரு சிலர் எதற்கும் கட்டுப்படாத வர்கள் மார்க்ஸிஸ சித்தாந்தம்போன்ற சித்தாந்தங்களைஉடைய வர்களாக இருப்பவர்கள் — மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாரிமுத்து அவர்கள் கூட தெய்வத்தை நிந்திக்க நான் தயாராக இல்லை ஆனால் இன்னும் தெய்வ நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். நாளாகும் புரிந்து கொள்வீர்கள் என்று சொன்னேன். இப்படி பொறுமையோடு இருப்பவர்களை பெரு மையாக நான் பாராட்டுகிறேன. ஆனால் அதற்காக தனக்கே புரியவில்லை என்ற காரணத்திற்காக சீப்-இன்சினியரிடம் ஒரு கட்டிடத்திற்கு எஸ்டிமேட் போட்டுத் தரவேண்டும் என்று கேட் டால் அரை மணி நேரத்தில் தயார் செய்து கொண்டு வருவார், மாண்புமிகு நாஞ்சில் வின்சென்ட் அவர்கள் வக்கீல் படிப்பு படித் தவர், அவரைப்போய் எஸ்டிமேட் போட்டு விட்டுவரும்படி சொன் னால் ஆறு மாதங்கள் ஆனாலும் போட முடியுமா? எஸ்டிமேட் போடவில்லை என்பதற்காக அவருக்கு அறிவு ஆற்றல் இல்லை யென்றோ, அவர் சொல்வது கரக்ட் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியுமா, அப்படிச் சொன்னால் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார் களா? அதே போன்று அரித்மெடிக்கல்—மேத்தமெட்டிக்கல் கால்குலேஷன்— கணிதத்தைப் புரிந்து கொள்ள அதற்குரிய முறை யோடு பக்குவத்தோடு உரிய காலத்தில் பயின்றால் தான் புரியும் என்கின்ற நிலை இருக்கும்போது, ஆந்மீகத்தை தெய்வ உணர்வை

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. கே. கந்தசாமி)

சாதாரண புறக்கண்களால் உணரமுடியாத ஒன்றை அகக் கண்களால் உணர முடியும் என்றிருக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய ஒன்றை எடுத்துச் சொன்னால், எடுத்தவுடனே கடவுளை காட்டு, பார்ப்போம், இல்லையெனறால் கல்லை ஏன் கும்பிடுகிறாய் என்கின்ற ஒரு நிலை ஏற்படுகின்ற ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இதை நீங்கள் சர்ச் டக்கம் போய் பேசுங்கள் பார்ப்போம். பகுத்தறிவுவாதிகளே உங்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன், உரிய மரியாதையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் கிருத்துப்பள்ளியில் படித்தவன், ஆண்டவன் ஏசு அவர்கள் அன்பு குழந்தையாக உலகத்தை திருத்த வந்தவர் என்று நான் நம்புகிறவன். அதே போல் அல்லா அவர்களையும் நம்புகிறவன். எல்லா மதமும் ஒன்று என்ற அடிப்படையில் உணர்வுகளை புரிந்திருக்கின்ற காரணத்தால் அத்தனை தெய்வங்களையும் நம்புகிறவன் நான். இதே நிலையில் இருக்கின்ற இந்துக்களையும், அவர்களுடைய வேதத்தையும் குறை கூறி, கோவில்களை இழித்து பேசுவதும் கேலியாகப் பேசுவதும்—நீங்கள் உங்களுடைய கலாச்சாரத்தை பண்பாட்டை திராவிட இனத்தினுடைய ஒரிஜினல் பவுன்டேஷனை எங்கே கொண்டு போய் நிறுத்துகிறீர்கள் we are the descendents of great chera, chola pandiya என்று கூறுகிறீர்கள். உலகத்திற்கே 'கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்தே முன் தோன்றி மூத்த குடி தமிழ் குடி' என்கின்ற உதாரணங்கள் எல்லாம் சொல்லி தமிழன் யார். சேர சோழ பாண்டியர்களுடைய பரம்பரையினர் தான் எங்கள் மூதாதையா என்று சொல்கிறீர்கள். நம் நாட்டிலுள்ள தஞ்சாவூரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், பிரகதீஸ்வரர் கோவில் இருக்கிறது. யார் அதை கட்டியது? தந்தை பெரியார் கட்டினாரா, இல்லை அவருடைய தந்தையார் கட்டினாரா, அல்லது என்னுடைய தந்தையார் கட்டினாரா, இல்லை, நம்முடைய பொதுத் தந்தையார்கள்—நம்முடைய மூதாதையர் அறிவு ஆற்றலில் உலகத்திற்கே அறிவாளி என்று மதிக்கப்பட்டு பாராட்டப்படுகின்ற . The world's great civilization என்று அத்தனை மனித வர்க்கத்தாலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்ட தமிழன் கட்டினான். யார் அந்த ஆதித் தமிழன். சேர, சோழ, பாண்டியர்களால் உருவாக்கப்பட்டு அவர்களால் வழிபடப்பட்டு, அறங்களையும் தர்மங்களையும் அன்புத் தெய்வமாக இருக்கின்ற அன்பையும் கண்டு, அந்த அன்புத் தெய்வங்களை கோவில்களில் அமைத்து, அறம் நிலைக்க வேண்டும், தர்மம் நிலைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்....Charity must start from home என்று கூறுவது போல, அந்த ஆண்டவனை பிராத்திக்கும்போது அந்த ஆண்டவன் உபதேசம் செய்கிற வழியில் வேண்டும் என்று உபதேசிக்கின்ற இடத்தில் அன்ன சத்திரங்கள் மிளிர வேண்டும் என்ற தர்மத்தையும் போதித்து, தர்மங்களையும் நடத்தி வந்த அந்த ஆலயங்களை மறுப்பது ஏன்? அதை உங்கள் மூதாதையர் கட்டவில்லையா? இன்றைக்கு தமிழர்களுடைய கலாச்சாரம் நிர்வாகத் திறமை, நாகரீகம் இவையெல்லாம் இருக்கிறது என்றால் அவற்றை எங்கே போய் நாம் காட்டுகிறோம்.

மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோவிலைப் பார்க்கிறோம். காஞ்சீபுரத்தைக் காட்டுகிறோம். இன்னும் எல்லோராவைக் காட்டுகிறோம். இப்படி மிகவும் புராதனமான கோவில் சித்திரங்களைக் காட்டுகிறோம். சிற்பங்களைக் காட்டுகிறோம். அந்தச் சித்திரங்களில் உள்ள கலை உணர்வுகளை நாம் காட்டுகிறோம். அவைகளையெல்லாம் ஒத்துக் கொள்கிறோம். ஆனால், இதிலே மைய மூலபீடமாக உள்ள தெய்வத்தை' சுவாமியை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை, என்றால் அது என்ன நியாயம்? அப்படி ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய உரிமை நமக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அதைப் புரிந்துக்கொள்ளவில்லை என்றால் என்ன நியாயம்? ஆனால், நிந்தனை செய்யக்கூடாது.

காஞ்சீபுரத்திற்கு மடத்திற்கு சென்றிருந்தோம். அங்குள்ள சாதுக்களையும், சுவாமிகளையும் பார்த்தோம். அவர்கள், வழக்கமாக இருந்து போகட்டுமே, அதனால் என்ன? என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நாங்கள், தேர் வந்தால், சுவாமி ஊர்வலம் வந்தால் இடைஞ்சலாக இருக்காதா என்று கேட்டபோது, அவர்கள் சாதுக்கள் பயந்து நாங்கள் என்ன செய்வது, கூட்டம் பாட்டிற்கு வந்து போகட்டுமே என்று பதில் அளித்தார்கள், இது எப்படி இருக்கிறது என்றால், 'குட்ட குட்ட குனியவும் கூடாது, குனியக் குனியக் குட்டுபவன் முட்டாள்' என்று எங்கள் தேவர் பெருமான் சொன்னார்கள். என்னைப் போன்றவர்கள் இந்து மதத்தைப் புரிந்து கொள்வார்கள். சாதாரணமாக, மூடப் பழக்கத்தை கொண்டு ஏமாற்றுகிற கூட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. ''உள்ளத்தில் உள்ளார் அடி'' என்று ராமலிங்க அடிகள் சொன்னார்கள். அதைப்போல், ஜாதி சமயங்கள் எல்லாம் தூக்கி எறியப்பட வேண்டும். 'ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்' என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், அண்ணா அவர்கள் சொல்வதற்கு முன்பே இது சொல்லப்பட்டு வந்தது என்று சொன்னபோது, அவர்கள் அதை ஒத்துக் கொண்டார்கள். அப்படி இருக்கின்றபோது, நிந்திப்பது, அவமானப்படுத்துவது, கேலிப் பொருளாக்குவது ஆகியவற்றுக்கு இடமளிக்கக்கூடாது. அதே நிலையில், மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பகுத்தறிவிலே நம்பிக்கை கொண்டவர்கள்....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: நான் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டு வரும்போது, எப்போது அவர்கள் முடிக்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி: எனக்குத் தெரியும், இப்படிப்பட்ட பேச்சுக்களில் அவர்களுக்கு அதிகமாக 'அட்ராக்ஷன்' இருக்காது என்று. என்றாலும், நாங்கள் எங்கள் கடமையை ஆற்ற வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். ஜனநாயகப்படி நாங்கள் கூறவேண்டிய கடமை இருக்கிறது. இதிலே மெஜாரிடியாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜனாப் லத்தீப் அவர்கள்கூட தெளிவாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பேசியதை வின்சென்ட் அவர்களும், சந்திரன் அவர்களும், என்ன சொல்கின்றீர்கள், ஒன்றுமே புரியவில்லை என்று சொன்னார்கள்.

திரு. எம். வின்சென்ட் (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்): தலைவர் அவர்களே, நான் ஒன்றும் அதை ஏளனமாகச் சொல்லவில்லை. லத்தீப் அவர்கள் சொன்னார்கள். நிலையைப் பற்றியும், தன்மையைப் பற்றியும் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசும்போது, ஆரஞ்சுப் பழத்திற்கும் தோலை வைத்திருக்கிறேன், மரத்திற்கும் தோலை வைத்திருக்கிறேன் என்று அவர்கள் ஆரம்பத்திலே பேசிய காரணத்தினால், இந்த நிலை, தன்மை விளங்கவில்லை என்றுதான் பேசினேன். இது குற்றச்சாட்டாக இல்லை.

திரு. கே. கந்தசாமி: அவர்கள் இப்படி விளக்கம் சொல்லத் தேவையில்லை. அவர்கள் கெட்ட நோக்கத்தோடு பேசவில்லை. நல்ல நோக்கத்தோடு தான் எதை எதைப் பற்றியெல்லாம் பேசினார்கள் என்பதைச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கே புரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். சாதாரண கிராம மக்களுக்கு எப்படிப் புரியும்? ''கல்லைப் பார்த்தால் நாய், நாயைப் பார்த்தால் கல்'' என்பதைப் போல், சித்திரத்தைக் காணும் போது, பக்தன் ஆண்டவனைக் காண்கின்றான், சிற்பி அதன் கலையைக் காண்கின்றான். ஆனால், சாதாரண மக்கள் கிராமத்திலே இருக்கின்றவர்களுக்கு கல்லாகத் தோன்றும். ஆகவே, அவர்கள் கலையைக் காணவில்லை. கல்லைத் தான் காண்கின்றார்கள். கல்லை, தெய்வம் என்று சொன்னால், அதை ஒரு சர்ச்சையாக எடுத்துக்கொண்டு, விவாதிக்கக் கூடாது. 'அன்பே தெய்வம்' என்று நாம் அனைவரும் ஒரு கருத்திற்கு வந்தபோது, முதலிலே வேறுபாடு இல்லை. ஆகவே, இந்த அளவிலே நிறுத்திவிட்டு, இன்று தமிழக அரசு பெரியார் அவர்களுடைய நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடுவதற்காக ஒரு

கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு ஆண்டு தொடர்ந்து கொண்டாடுவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் கொண்டாடுவதிலே எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

(இரவு 7–50)

சட்டமன்ற விடுதிக்குள் நுழைகிற வாயிலில் அண்ணா சிலைக்கு எதிரிலே அண்ணா சாலையில் பெரியார் நூற்றாண்டு விழா என்று சொல்லி ஒரு போர்டு வைத்து அதிலே சில வாசகங்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அரசு அனுமதியோடோ அல்லது அரசோ அதை வைத்திருக்கிறது என்றுதான் கருதுகிறேன். அதிலுள்ள சில வாசகங்கள் பலர் மனதைப் புண்படுத்தும். காலையில் பேப்பர் வாங்கப்போகும்போது கிராமத்திலிருந்து சட்டசபைக்கு வருகிறவர்கள் பலர் அதைப் பார்த்து ஏன் இப்படி எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று கேட்கிற நிலை இருக்கிறது. ஒரு கருத்தைப் பரப்புவதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் பிறர் மனதைப் புண்படுத்துவதாக இருக்கக்கூடாது. ''மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு'' என்று சொன்ன பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தொண்டர்களாகிய நீங்கள் அந்த மாதிரி எழுதி வைப்பதை அனுமதிக்கக்கூடாது. அந்த வாசகங்கள் என்ன என்று நீங்களே போய்ப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

பெரியார் நூற்றாண்டு விழா ஆண்டையொட்டி ஒரு புத்தகத்தை வெளியிடுவதற்காக ஒரு அமைப்பை வைத்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். அதிகாரிகள் மூலம் செய்தால் சரி வராது. ஒரு கமிட்டி போடவேண்டும். உங்கள் அரசு சார்பாக இருக்கக்கூடிய சிலரைப் போடுவதோடு இந்து மதத்தில் நம்பிக்கையுடையவர்களையும் உறுப்பினர்களாகப் போட்டால் யார் மனமும் புண்படாத அளவுக்கு அந்தத் தொகுப்பைப் பிரசுரிக்க ஒத்தாசையாக இருக்கும். தெய்வ நம்பிக்கையுடையவர்களையும் போடுங்கள். உதாரணமாக மேலவைத் தலைவர் மாண்புமிகு ம.பொ.சி. அவர்களைப் போடுங்கள், ரிடையர்டு ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியாரைப் போடுங்கள். இந்து அற நிலையத் துறைத் தலைவராக இருந்த ரெட்டியாரைப் போடுங்கள். அப்படி அவர்களை எல்லாம் குழுவில் போட்டால் ஆட்சேபிக்கக்கூடிய கருத்து அதிலே வராது.

டெம்பிள் லாண்ட்சிலிருந்து 19 கோடி சில்லரை ரூபாய் அரியர்ஸ் வர வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். நான் மிக வேதனையோடு குறிப்பிடுகிறேன். இந்து அறநிலையக் கட்டளை என்று தனியாக ஏன் வைத்திருக்கிறார்கள்? எந்த அடிப்படை நோக்கத்தோடு அறக்கட்டளைகளை ஏற் படுத்தினார்கள்? எந்த மாற்றங்கள் செய்தாலும் அடிப்படை நோக்கத்தை மையமாக வைத்து சூழ்நிலைக்கேற்ப செய்வதில் தவறு இல்லை. 19 கோடி ரூபாய் பாக்கியை சாதாரண மார டோரியமாக செய்துவிடக்கூடாது. தஞ்சாவூர் நெற்களஞ்சியம் அங்கே ஒருவர் கூட அங்கே குத்தகை தரவில்லை. கோயில்கள் இருளடைந்து கிடப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கடைத் தேங் காயை எடுத்து வழிப் பிள்ளையாருக்கு உடைக்கலாம், அது இலேசு. அண்ணா பெயரால் டிரஸ்ட்டை உருவாக்கியிருக்கிறார் கள். தந்தை பெரியார் பெயரால் டிரஸ்டை மூன்று கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உள்ள சொத்துக்கு பொதுமக்கள் தந்த அந்தச் சொத்துக்கு டிரஸ்ட் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எதற்காக அவற்றை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சில நல்ல நோக்கங்களை லட்சியத்தை நிறைவேற்ற அமைத்திருக்கிறார்கள். அதை மாற்ற உரிமை உண்டா? அதே போன்று ஆதியில் அறக்கட்ட ளைகளை ஏற்படுத்தியவர்கள் சில தர்ம காரியங்களுக்காக நல்ல காரியங்களுக்காக, தெய்வ பிரசாரங்களுக்காக ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு சாதாரண சட்டத்திலிருந்து அவற்றிற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க வேண்டும். நன்றாக நிலத்தில் விளைந்திருந்தும் கோயில்களுக்கு நெல்லை கொடுக்க மறுக் கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் முதலமைச்சர் அவர் களைக் கலந்து குத்தகைதாரர்கள் சட்டத்தை இதற்குப் பொருந் தாது செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கோயில்களைச் சரியானபடி பராமரிக்க முடியும்.

கோயில்களில் பணியாற்றக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எக்சிகியூட்டிவ் ஆபீசர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைக்க வில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் தஞ்சையில் மாநாடு போட்டார்கள். அவர்களுக்கு என். எம். ஆர். க்குக் கிடைப்பது கூடக் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுடைய ஊதியத்தை உயர்த்த வேணடும். இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்பளித்த மைக்கு நன்றி தெரிவித்து அமைகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, நான் அதிக நேரம் பேசப் போவதில்லை. இந்த அறநிலைய மானியத்தின் பேரிலே மதங்களைப் பற்றி நன்கு புரிந்து உணர்ந்தவர்கள் எல்லாம் உரையாற்றினார்கள். நான் அந்த அளவுக்கு அதை யெல்லாம் படித்து பெரிதாகப் புரிந்தவன் அல்ல. ஒன்று மட்டும் நான் சொல்ல முடியும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1979 ஏப்ரல் 17

ஸ்பிரிச்சுவலிஸம், மெட்டிரியலிஸம் என்று இரண்டு தத்துவங்கள் உண்டு. ஸ்பிரிச்சுவலிஸத்தை முறியடிக்க வேண்டும் என்றும் இல்லையென்றும் நிரூபிக்க வேண்டுமென்றால் தர்க்க ரீதியாக தான் அது முடியும் என்று ஏஞ்சல்சே சொல்லியிருக்கிறார். ஸ்பிரிச்சுவலிசம் என்பது ஒரு தத்துவம். அந்தத் தத்துவம் உணர்வுப் பூர்வமாக சொல்லப்பட்ட ஒன்று. அதை விஞ்ஞான ரீதியாக நிரூபிக்க முடியாது. கடவுள் நம்பிக்கை என்பது ஒரு உணர்வு. அந்த உணர்வை வெளியே எடுத்துச் சொல்ல முடியும். கடவுள் எங்கே இருக்கிறார் என்றால் அதை விஞ்ஞானப் பூர்வமாக நிருபணம் பண்ணமுடியாது. மெட்டீரியலிஸ்ட்களுடைய வாதம் வேறு. இப்போது கடவுள் நம்பிக்கை பற்றி நாம் மோத வேண்டிய அவசியம் இல்லை. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அது தேவைப்பட்டது. ஐரோப்பிய நாடுகளிலே அரசியல் மாற்றங்கள் விரும்பப்பட்ட போது முற்போக்கான மாற்றம் கொண்டுவருவதற்கு கடவுள் நம்பிக்கையை ஒழிக்கவேண்டியிருந்தது, மதமும் கிடையாது, கடவுளும் மதமும் சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு தடைக்கற்களாக இருந்தன என்று அவர்கள் கருதினார்கள். ஆட்சி என்று ஒன்று இருந்தாலும் அவர்கள் மதத் தலைவர்களின் கட்டளைக்குட்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். ஆகவேதான் சமுதாய மாற்றத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றால் மதத்தைச் சாட வேண்டும். என்ற நிலைமை இருந்தது, ஆனால் இன்றைக்கு சமுதாயத்திலே முன்னேற்றத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால் அப்படிப் பட்ட நிலைமைகள் இல்லை. நாம் எத்தனையோ சமுதாய மாற்றங்களை செய்துகொண்டிருக்கிறோம், அதற்கு கடவுளோ, மதமோ குறுக்கிடவில்லை. ஜமீன் ஒழிப்பு வந்த போது கடவுளுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களை எடுத்துவிட்டோம், அப்போது அவைகள் ஒன்றும் குறுக்கே வந்துவிடவில்லை. இன்னும் பல மாற்றங்கள் வரலாம், ஆனால் அவைகள் எல்லாம் குறுக்கே வராது. அதைப்போல் அவைகளை இப்போது நாம் சாடிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் நாட்டிலே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அந்த நம்பிக்கை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அதைப்பாதுகாப்பது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை ஜனநாயக அமைப்பிலே செய்ய வேண்டிய பணிகளிலே அதுவும் ஒன்று. இந்த அறநிலையத் துறை ஒழுங்காக செயல்பட வேண்டுமென்பதிலே அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. கோவில்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதிலே கடவுள் நம்பிக்கை உள்ளவர்களும் சரி கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்களும் சரி மாற்றுக் கருத்து சொல்ல முடியாது. இந்த அறநிலையங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்றால் எப்படிப் பாதுகாப்பது, எங்கே இருந்து பாதுகாப்பது என்பது தான் நம்முடைய பிரச்சினை. எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். 19, 20 கோடி ரூபாய்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வரை பாக்கிவர வேண்டியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அது ஏன் வரவில்லை. எப்படி வரவில்லை, நீங்கள் அதை எப்படி வசூல் பண்ணப்போகிறீர்கள் என்பது தெரியவில்லை. நான் செலக்ட் கமிட்டியில் பல மாவட்டங்களுக்குச் சென்றிருந்த போது பார்த்திருக்கிறேன், கோயில்களிலே இருக்கிறவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள், அந்தச் சொத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டு அதற்கான நட்ட ஈட்டைக் கொடுத்தால் அதைப் பேங்கிலே போட்டு அதன்மூலமாக வருகிற வருமானத்தை வைத்து கோயில் காரியங்களை நடத்தலாம், குத்தகைக்கு விட்டு ஒழுங்காகக் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆழ்ந்த நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் அந்தச் சொத்துக்களைக் கொடுத்தார்கள். எந்த நம்பிக்கையின் பேரிலே கொடுத்தார்களோ அந்த நம்பிக்கை அந்த எண்ணத்திற்கு மாறாக சொத்துக்களை விட்டுவிடக்கூடாது என்பது சிலருடைய வாதம். நடைமுறையிலே பார்க்கின்ற போது நடக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும், அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதிலே மிகத் தீவிரமாக இருக்கிறார்கள். எப்படியும் காப்பாற்றியே தீருவேன் என்று சொல்கிறார்கள். காப்பாற்றுங்கள். ஆனால் நீங்கள் காப்பாற்றுகிற சொத்துக்களிலிருந்து வருவாய் சரியாக வராது, நிரந்தர வருமானம் வராது. அதனால் வீண் வம்பும் சண்டையும் வந்து குத்தகை பாக்கிகளை ரத்து செய்யக்கூடிய நிலைமை தான் வரும். எந்த அரசாங்கமாக இருந்தாலும் ஓட்டைத்தான் பார்க்கும். ஆகவே இது சாத்தியமில்லை. ஆகவே அந்த நிலங்களைக் கொடுத்துவிட்டு காம்பன்சேஷன் வாங்கி அந்தப் பணத்தை வங்கியிலே போட்டு அதன் மூலமாகக் கிடைக்கிற வருமானத்தை வைத்து நிரந்தரமாக வருகிற வருமானத்தை வைத்து கோயில் காரியங்களை நடத்த முடியும். திருக்கோயில்கள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். ஒழுங்காக வேலைகள் நடக்க வேண்டும். கலைகள் எல்லாம் காப்பாற்றப்பட வேண்டும், நீண்ட நெடுங்காலமாக உள்ள கலைகளின் உருவமாக கோயில்கள் திகழ்கின்றன என்பதில் எல்லாம் அபிப்பிராய பேதம் இல்லை. நிலத்தையும் அப்படியே வைத்துக் கொண்டு அவைகளை காப்பாற்றப் போகிறீர்கள் என்று சொன்னால் கடவுளை நீங்கள் காப்பாற்ற முடியாது. இனாம் நிலங்களை எடுத்த போது அன்யூட்டி கொடுத்தார்கள். அதைப்போன்று அதற்காக நட்ட ஈடு கொடுத்து அதன் மூலமாக வருவாயைப் பெற்று காரியங்களை நடத்த வேண்டும்.

(இரவு 8-00)

அன்யுட்டி கொடுக்கலாம், அதேமாதிரி எதையாவது செய்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதை வைத்துக் காப்பாற்றுவது என்று நினைத்தால் அது காரிய சாத்தியமில்லை. யதார்த்த நிலையை வைத்துப்பார்க்க வேண்டும். கற்பனையை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கக்கூடாது.

வேதம், ஆகமம் ஆகியவற்றைப் பார்த்தால் தீண்டாமை இருக்கிறதா, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால்,— நான் அவைகளை உள்ளே படித்தது இல்லை. தீண்டாமை என்று கிடையாது என்றுதான் காந்தியடிகள் சொல் கிறார். அதிலே ரொம்ப ஆழ்ந்து சொல்லும்பொழுது, இந்து தர்மத்திலே தீண்டாதவன் என்று வைக்க வேண்டுமென்று எங்கும் சொல்லவில்லை என்று காந்தியடிகள் சொல்கிறார். அதை நம்பி நான் சொல்கிறேன். ஆகவே, அறநிலையம் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்குத் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும். பல கோயில்களில் அரிசனங்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. பெரிய ஊர்களில் ஸ்ரீரங்கம், இராமேஸ்வரம், மதுரை இந்தமாதிரி கோயில்களிலே உபரிநிலங்களை விட்டாகிவிட்டது. (குறுக்கீடு) நீங்கள் அரிசனங்களை டிரஸ்டியாகப் போட்டாலும் அவர்கள் கோயிலுக்குள்ளே போகவில்லை, பல கோயில்களில் இப்படி யிருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி : தலைவர் அவர்களே மதுரையைப் பற்றி சொல்கிறார்கள். அங்கே நடைமுறையிலே இருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : பெரிய கோயில்களில் திறந்து விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் எந்த டிரஸ்டி யைப் போட்டாலும், எட்டித்தான் நிற்கிறார்கள். உள்ளே போகவில்லை. எனவே, நீங்கள் ஒரு முடிவெடுத்து, அறநிலை யத்தில் சேர்க்கப்பட்ட கோயில்கள் எங்கேயிருந்தாலும், அரி சனங்கள் உள்ளே போய் சாமி கும்பிடுவதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இத்தனை அறநிலையங்கள் இருந்தும், அவர்களை ஒதுக்கி வைத்தால் என்ன நியாயம்? எனவே, இதை அறநிலையப் பணியாக எடுத்துச் செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் போகும் இடங்களில் பெரும்பாலும் கோயில்களைப் பார்க்காமல் வருவதில்லை. உள்ளே போய்ப் பார்ப்பேன். அங்கே நல்ல கலைகள் இருக்கின்றன. தூணில் செதுக்கியிருக் கிறார்கள். ஆனால் அதுபூராவும் வர்ணத்தை அடித்துவிட் டிருக்கிறார்கள். போய்ப்பார்த்தால் என்னவென்றே புரிய வில்லை. கருங்கல் சிலைகளின்மீதெல்லாம் வர்ணத்தைப் பூசி வைத்திருக்கிறார்கள். முதலில் அதை நிறுத்த வேண்டும். அவற்றில் அழுக்குப் பிடித்து விடுகிறது என்று வெள்ளையையோ, வர்ணத்தையோ பூசுகிறார்கள் போல் தெரிகிறது. அவ்வாறு இல்லாமல் கருங்கல்லில் சுத்தப்படுத்துவது என்றால் அதற்காகத் தனியாக ஏதோ கெமிகல்ஸ் எல்லாம் இருக்கிறது. இரண் டொரு இடங்களில் அப்படிப்பட்ட முறையில் சுத்தம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள், அது பார்ப்பதற்கு ரொம்ப அழகாக

இருக்கிறது. மெச்சத் தகுந்த அளவில் அதுஇருக்கிறது. எனவே, அந்தக் கலைகளின் மீது வெள்ளை, வர்ணம் முதலியவற்றை அடிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைச் சொல்வதற்காகத்தான் நான் முதலில் எழுந்தேன், அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அறநிலையங்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில், பல கோயில்களில் ஆறு மாதம் முதல், இரண்டு வருஷங்கள் வரையில் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு எப்படிக் கொடுக்கப் போகிறோம்? நாம் சென்று சாமி கும்பிடுவதற்காக அவன் ஏன் பட்டினி கிடக்க வேண்டும்? நாம் பக்தியோடு சென்று வழிபடுவதற்காக அவன் தன்னைத் தானே தியாகம் செய்து கொண்டிருக்கிறான். அவனுக்குச் சோறு போடுவதற்கு என்ன வழி என்று பார்க்க வேண்டும்.

கோயில் பணியாளர்கள் அரசுப்பணியாளர்களாகப் பாவிக்கப் படவேண்டும்மென்று ஆக்டிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். (குறுக்கிடு) அப்படித்தான் அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி இருந்தால் அரசுப் பணியாளர்களுக்கு நீங்கள்கொடுக்கும் சலுகைகளை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், அதற்கு அரசு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அட்லீஸ்ட் இன்றைக்கு நீங்கள் இந்தப் பாக்கியுள்ள சம்பளத்தைப்பற்றியாவது அறிவித்தாக வேண்டும். கொடுத்து விடுவோம் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று அறநிலையத்துறை அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு) எப்படிச் செய்வீர்களோ எனக்குத் தெரியாது. அவனுக்குச் சோறு போட்டாக வேண்டும். நாங்கள் எப்படி வழியைச் சொல்ல முடியும்? என்வே, சம்பளப் பாக்கியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பாக்கி என்னென்ன குறைகள் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவை உங்களுக்கும் வந்திருக்கும். ஆனால் முதலிலே சோறு போட்டாக வேண்டும்.

குளித்தலை சட்ட மன்ற உறுப்பினர் சிவாயமலை இரத்தினகிரீஸ்வரர் கோயில் கோபுரம் புதுப்பிக்கப்படாமல் பாழடைந்திருக்கிறது, அதைப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். இதையும் கருத்திலே கொண்டு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரொம்பப் பெரிய கோயிலாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன், வணக்கம்.

*மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய மானியக் கோரிக்கை யின்மீது இந்த மாமன்றத்திலே 9 கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாண்பு மிகு உறுப்பினர்கள் 14 பேர் கடந்த 3 மணி நேரங்களாக இங்கே தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் செய்தி, சுற்றுலா, வனம் மற்றும் பல துறைகளையெல்லாம் சேர்த்து ஒரு ½ நாள் மானியக் கோரிக் கைகளுடைய விவாதம் போதும் என்று ஒதுக்கி, இந்த அற நிலையத் துறைக்கு ஒரு நாள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே என்று நான் அந்த நிகழ்ச்சி நிரலைப் பார்த்தபொழுது, கொஞ்சம் புரியாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தேன். அது இப்போது தான் புரிந்தது, அதுவும் காலையிலே இதை எடுத்துக் கொண்டிருந்தால், அவசர அவசரமாக ஒரு மணி நேரத் திற்குள்ளே இந்த விவாதம் முடிவு பெற்றிருக்கும், மானியத்தை நிறைவேற்றி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தந்திருப்பார்கள். ஏனென்றால், இன்னும் வேண்டும், வேண்டு மென்ற கோரிக்கையிலே, இதிலே வேண்டாம் என்று சொல் வதற்கு ஒன்றுமே இல்லை. ஆகவே, மாலை நேரத்திலே, இப்பொழுது, இந்த மன்றத்தை நடத்தி, இங்கே மிகப் பெரிய பிரச்னைகளை விவாதத்திற்கு உரியனவாக ஆக்கி, பல்வேறு உறுப்பினர்களும் கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே ஒரு நாள் தனியான விவாதம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே நடைபெற்ற விவாதங்களிலே இருந்து என்னாலே புரிந்து கொள்ளமுடிகிறது. ஆகவே, நான் மிக விரைவிலே விடை அளித்துவிட்டு, இந்த மன்றத்தின் கூட்டத்தை முடித்து விடலாம் என்றுதான் கருதுகிறேன். என்றாலும், இங்கே பல்வேறு பிரச்னைகளும் உணர்வுகளும் எழுப்பப்பட்டு இருக்கிற காரணத்தினாலே, அவைகளுக்கு விளக்கம் சொல்கிற அந்த நிலையில், ஏதாவது கொஞ்சம் அதிக நேரமானாலும் மாமன்ற உறுப்பினர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். காரணம், இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்து வைத்தவர்கள் இந்த மன்றத்திலே இப்பொழுது இல்லை. ஏனென்றால், அவர்கள் கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கிற பொழுது அதற்கு என்ன அரசாங்கத்திலேயிருந்து பதில் அளிக்கப்படுகிறது என்று தெரிகிற பொறுப்போடு அவர்கள் இருப்பார்களானால், அவர்கள் எடுத்து வைக்கிற கருத்துக்களுக்கும் அந்தப் பொறுப்பு, மதிப்பு, மரியாதை, மக்கள் மன்றத்தில் கிடைக்கும் என்ற உணர்வை நான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்து வைப்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தவறாகக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

முதலில், இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பு எடுத்துக் கொண்ட காரணத்தாலே இங்கே சமயங்களைப் பற்றிய கருத்தாடல்கள், கருத்து பரிமாறல்கள் நடைபெற்றன. அது கொஞ்சம் சுவையாகவும் இருந்தது, பலன் உள்ளதாகவும் இருந்தது. ஆனாலும், நான் அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே பேசுகிற காரணத்தாலே அதற்குள்ளே நுழைய முடியாது, வெளியிலே பேசுவதானால் என்னுடைய கருத்தை நான் சார்ந்திருக்கிற இயக்கத்தின் கருத்தைச் சொல்ல முடியும்.

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள், இந்த அரசாங்கத்தின் மீது, இது ஆரம்பத்திலே ஏதாவது ஊனம விளைவித்துவிடுமோ என்று அஞ்சினோம். ஆனால், எங்களுடைய அச்சத்திற்கு ஆதாரம் இல்லை. இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பணிகளை நிறைவேற்றியே தீரும் என்கின்ற உத்தரவாதத்தை நடைமுறையிலே தெரிந்துகொண்டோம் என்று இங்கே இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்த மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் சவுந்திரராஜன் அவர்களிலேயிருந்து தொடங்கி, அநேகமாக, அத்தனை உறுப்பினர்களும் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள், வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக, நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் சார்பிலே, இந்த அரசின் சார்பிலே அவர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, நான் இங்கே பேச வேண்டாமென்று கருதினாலும் தந்தை பெரியாருடைய பெயர் இங்கே இழுக்கப்பெற்று அவருடைய கொள்கைகளைப் பற்றியும், இங்கே விவாதிக்கப்பட்ட காரணத்தாலே, அதைப்பற்றி ஒரு விளக்கத்தைத் தரவில்லையானால் பெரியாருடைய அந்தக் கல்லூரியிலே பயின்ற மாணவர்கள் அடங்கிய இந்த அமைச்சரவை, இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தன்னுடைய கடமையிலேயிருந்து நழுவியது என்ற குற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய நிலை வந்து சேரும் என்ற காரணத்தினால் அந்த விளக்கத்தைத் தருவதற்கு நீங்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 8-10)

பெரியாரைப்பற்றி முதலிலே பேசிய ஜனதா கட்சி உறுப்பினர் பெரியவர் ஜெபமணி அவர்கள் இங்கே இல்லை என்றாலும் நான் சொல்ல வேண்டிய கருத்தைச் சொல்கிறேன். அவர்கள் மிகத் தெளிவாக தந்தை பெரியார் அவர்கள் எப்படி லட்சியங்களை இந்த நாட்டிலே எடுத்து வைத்தார்கள் அவர்கள் பயன்படுத்திய

மிகச் சிறந்த சொற்கள், ஒழுக்க நெறியை அவர்கள் எப்படி காப்பாற்றினார்கள் என்பதை எடுத்து காட்டியதை நான் தந்தை பெரியாருடைய மா வன் என்றமுறையிலும் இந்தஅரசினுடைய சார்பிலேயும் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தந்தை பெரியார் அவர்களைப்பற்றி இந்த நாட்டு மக்களுக்கு ஒருவேளை சரியாக தெரிவிக்கப்படவில்லையோ என்கிற என்னுடைய அந்த அய்யம்கூட இந்த மாமன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்பேசுவதைக் கேட்டு தெளிவாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்ற நிலைமைக்கு நீங்கிவிட்டன. தந்தை பெரியார் அவர்கள் சில லட்சியங்களை இந்த நாட்டிலே பரப்ப வேண்டும் என்று விரும்பிய காரணத்தினால், சமுதாயத்தில் அடி மட்டத்தில் இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட, நசுக்கப்பட்ட, அடக்கப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு ஏழை எளியவர்களுக்கு உயர்வு கிடைக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தினாலே அதற்காக தங்களுடைய வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்தவர்கள் அந்த உணர்வுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்காக குறுக்கே வந்தவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அந்தத் தடையை நீக்கும் வேலையில் ஈடுபட்டார். மலையை தகர்க்க வேண்டுமானால் வெடி வைத்தால்தான் தகர்க்க முடியும் என்ற நிலை ஏற்படுகிற போது, வெடி வைத்துத் தகர்த்தார். அது மண் மலையாக இருந்து வெட்டிச்சாய்க்க வேண்டுமென்றால், வெட்டிச்சாய்த்தார், அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டால் அப்புறப்படுத்தினார். அதை எப்படி செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்தார். இப்படி அவர்கள் லட்சியங்களை நிறைவேற்றினார்கள். அப்படி லட்சியங்களை நிறைவேற்றும் நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜெபமணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல், அவருடைய 50 ஆண்டு கால அரசியல் வாழ்க்கையில், அவர்எந்த சமுதாயத்தை எதிர்த்து புரட்சிசெய்யாதாரோ, அந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரைக் கூட துன்பப்படுத்தவில்லை, தாக்கவில்லை என்ற மிகப் பெரிய வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நிகழ்ச்சியை உலகத்திலேயே படைத்துவிட்டு சென்றிருக்கிறவர் தந்தை பெரியார் ஒருவர்தான் என்பதை அவருடைய மாணவன் என்கிற முறையிலே இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

எத்தனையோ பேர்கள் புரட்சி செய்தார்கள், இவரும் புரட்சி செய்தார். அவருடைய பேச்சிலே கனல் தெறித்திருக்கிறது. அனல் பறந்திருக்கிறது. புரட்சி பரப்பப்படவேண்டும் என்று பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் வாழ்க்கையிலே, நம்முடைய மாண்புமிகு அருமை உறுப்பினர் ஜெபமணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியது போல யாரையும் புன்படுத்தியது இல்லை. பிள்ளையார் சிலையை உடைக்க வேண்டும் என்று சொன்னபோது

கூட கோவிலில் இருக்கிற பிள்ளையார் சிலையை கொண்டு வந்து உடை என்று சொல்லவில்லை. பிள்ளையாரைப்போன்ற ஒரு உருவத்தை செய்து அதைக் கொண்டு போய் உடை உன்னுடைய உணர்வை காட்டு என்றுதான் சொன்னார்கள். இந்த பெருமையான சிறப்பை வரலாற்றிலே தந்தைபெரியார்அவர்கள் உருவாக்கினார்கள் என்பதை அவருடைய வழி நடப்பவர்கள் மாணவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்பவர்கள், அவருடைய அரசியல் வாரிசுகள் என்று பெருமை பேசுகிறவர்களும்கூட தந்தைப் பெரியாரை அவர்கள் தமது வாழ்க்கையில் சிறப்பான லட்சியங்களை பரப்புகின்ற நிகழ்ச்சியை கூட எவ்வளவு சாத்வீகமான முறையில் நடத்திக் காட்டியிருக்கிறார் என்பதை இது வரையில் புரிந்துக் கொள்ளாமல் இருந்தாலும்கூட இப்போது அறிந்திருக்க முடியும். அண்ணல் காந்தியடிகள் சொல்லிய அகிம்சை சத்தியம் என்பதை தந்தை பெரியார் அவர்கள் சொல்லாமலேயே தம் வாழ்க்கையில் செய்து காட்டினார்கள் என்பதை கடந்த 50 ஆண்டு கால அரசியல் அனுபவம் காட்டியிருக்கிறது. அதை நமது அருமைப் பெரியவர் ஜெ:மணி அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். அதற்காக அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட பெரியாருடைய பெயராலே அரசுக்கு சொந்தமான பொது இடத்திலே ஆத்திகர்களுடைய மனத்தை வருத்துகிற விதத்திலே போர்டுகள் காணப்படுகின்றனவே அது ஏன் என்று கேட்டார்கள். நான் ஒன்றை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது அரசினுடைய அனுமதி பெறாமல் வைக்கப்பட்டிருக்கிற போர்டு. ஆனால், அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொண்ட போது அது யாருக்குச் சொந்தமான இடம் என்பதிலே சிக்கல் ஏற்பட்டது. அதன் ஒருகால் கவர்ன்மேன்ட் எஸ்டேட்டிலேயும், இன்னொரு கால் வெளிலேயும் இருக்கிறது. அந்தக் கால் இருப்பது ஹைவேஸுக்குச் சொந்தமான பகுதி. அந்தப் போர்டை வைத்தவர்கள் கலெக்டரிடம் அனுமதி பெற்றார்களா, கவர்ன்மென்ட் எஸ்டேட்டினுடைய அதிகாரிகளிடம், அனுமதி பெற்றார்களா, ஹைவேஸிடம் அனுமதி பெற்றார்களா என்று தெரியவில்லை. இன்றைக்கு அந்தப் போர்டை வைத்தவர்கள் யார் என்று அறியும் நிலைமையில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆனால் அப்படிப்பட்ட போர்டை வைக்கலாமா என்று எண்ணுகிற அந்தப் பிரச்சினையில் அரசாங்கம் தலையிடவில்லை. அதை வைப்பது அவர்களுக்குள்ள உரிமை. அதை எதிர்க்கும் உரிமையை மற்றவர்களும் இயற்கையாகவே பெற்று விடுகிறார்கள். அந்த போர்டை வைக்கும் உரிமை, அவர்களுக்கு— ஒருவருக்கு உண்டு என்றால் அதை எதிர்த்து வைக்கும் உரிமை மற்றவர்களுக்கும் உண்டு, ஆனால் இப்படி வரக்கூடாது என்பது

தான் தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய லட்சியம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வழி காட்டும் முறை. அதனால்தான் தந்தை பெரியார் அவர்கள் பிள்ளையார் சிலையை செய்து உடை என்றார். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள்நான் பிள்ளையாருக்குத் தேங்காய் உடைக்கவும் மாட்டேன், பிள்ளையார் சிலையை உடைக்கவும் மாட்டேன் என்று சொன்னார். அதுதான் இந்த இயக்கத்தின், இந்த அரசின், புரட்சித் தலைவரின் கொள்கை என்பதை இந்தமன்றத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, அந்த போர்டை உருவாக்கியவர்கள் தயவு செய்து மற்றவர்கள் என்ன எண்ணுவார்கள் என்பதைப் பற்றி கவலைப் படவேண்டாம். ஆனால் பெரியாரின் சீடர்கள் என்பவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். பெரியாரின் வாழ்க்கையில் அவர் எத்தகைய எதிராளிகளானாலும் கொள்கையின்படி எதிரிகள் என்று கருதினார்கள். ஆனால் அவர்களை மதிப்பதிலே பெரியாருக்கு இணையானவர்கள் தமிழகத்தில் யாரும் இல்லை என்பதை பெரியாரின் சீடர்கள் உணர்ந்துகொண்டாகவேண்டும். யாருடைய மனதையும் புண்படுத்த பெரியார் விரும்ப மாட்டார். அவரைப் பற்றிய சிறப்பே, சிறிய பையனைப் பார்த்தால் கூட வாருங்கள் என்று தான் சொல்வார், வா என்று சொல்ல மாட்டார். எழுந்து அவர்களைக் கொண்டு போய் கார்வரை விடுகிற அந்தப் பண்பை உலகத்திலே வேறு எந்தத் தலைவர் பெற்றார்களோ நமக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர்களுடைய லட்சியங்களைப் பரப்பிக்கொண்டு வருகிற நாம் மற்றவர்களுக்கு மதிப்பளித்து, அந்த உணர்வுகளை பரப்ப நாம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய உறுப்பினர் திரு. கந்தசாமி அவர்கள் பேசுகிறபோது, உலகத்திலேயே இந்து மதம்தான் தாக்குதலுக்கு ஆளாகி இருக்கிறது, நீங்கள் வேறு ஒரு கிறிஸ்துவ சர்ச்சிலே போய் சொல்ல முடியுமா என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். ஜெபமணி அவர்களும் கேட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். நான் அவர்களுக்கு ஒன்றை நினைவு படுத்துகிறேன். சேலம் முகம் அவர்களும் கேட்டார்கள். அவர்களுக்கும் நான் ஒன்றை நினைவு படுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். உலகத்திலே எல்லா மதத்திலும் பகுத்தறிவுவாதிகள் தோன்றி இருக்கிறார்கள். இந்து மதத்தில் மாத்திரம் தோன்றவில்லை. மதத்தைச் சீர்திருத்தவேண்டும் என்று தோன்றிய பெரியவர்கள் எல்லா மதத்திலும் தோன்றி இருக்கிறார்கள். இந்த பகுத்தறிவு இயக்கத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட ''பகுத்தறிவு'' அல்லது ''மரண சாசனம்'' என்ற நூல் ஒரு 50 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே சுய மரியாதை இயக்கத்திலே தந்தை பெரியார் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட நூலை

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

எழுதியவர் ஜான் மெஸ்லியர் என்ற ஒரு பாதிரி. அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் பாதிரியாராக இருந்து கடைசியில் கண் மூடுகிற நேரத்தில் உண்மையை உணர்ந்து என்னுடைய வாழ்நாளில் எனது மனத்திற்குத் தெரிந்து தவறைச் செய்து கொண்டு இருந்தேன். என்று மரண சாசனம் எழுதி வைத்ததைத்தான் தமிழகத்திலே பெரியார் அவர்கள் பகுத்தறிவு இயக்கத்தின் பெயராலே பகுத்தறிவு அல்லது மரண சாசனம் என்ற பெயரில் புத்தகத்தை வெளியிட்டார்கள்.

திரு கே. கந்தசாமி: பாதிரியார் அவர்கள் பகுத்தறிவுக் கருத்தை தந்தை பெரியார் அவர்களுக்குக் கொடுக்கிற அளவிற்கு மரண சாசனம் என்ற புத்தகத்தை எழுதியதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர் ஒரு கிருஸ்டியன் என்று கருதுகிறேன். கிருஸ்டியனாக இருப்பாரானால்—நான் கிருஸ்துவ மதத்திற்கு, கிருஸ்துவர்களுக்கு அளவு கடந்த மரியாதையும், அன்பும் வைத்து இருப்பவன் என்று முதலில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்—ஆகவே, யாரும் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளக் கூடாது—கிருஸ்துவ மதத்தில் உள்ள மூடப்பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றி எந்த அளவிற்கு கண்டித்து இருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக விளக்கம் கூறியிருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்து மதத்தைமட்டும்தானா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: இந்து மதத்தைப் பற்றிப் பேசவில்லை. கிருஸ்துவ மதத்தைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். அப்படி ஒவ்வொரு மதத்திலும், அந்தந்த மதத்தைச் சீர்திருத்துவதற்காக ஒவ்வொரு நேரத்திலும் பெரியவர்கள் தோன்றி, அதைப் பற்றியகுறைகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவேகானந்தர் அவர்கள் கூட இந்து மதத்தில் இருக்கும் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். உத்தமர் காந்தியடிகள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். மூதறிஞர் ராஜாஜி சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு இயக்கம், ஒரு பகுத்தறிவுக் கருத்துக்களைச் சொல்வது என்பது ஏதோ இந்து மதத்திற்கு மாத்திரம் வந்து இருக்கிறது என்ற உணர்வை நாம் கொள்ளவேண்டாம். அதே நேரத்தில் நான் அதைத்தான் முன்னாலே சொன்னேன், சொல்கிற கருத்துக்களை மற்றவர்கள் மனம் புண்படாமல் எடுத்துச்சொல்லவேண்டும் என்பது தான் பெரியார் அவர்கள் இந்த நாட்டிலே கற்றுத் தந்து இருக்கிற அரசியல் நாகரீகம், பண்பு என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இதற்குப் பிறகு, இன்றைக்கு இந்து சமய அறநிலையத் துறை பற்றி பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி ஒரு சிறிய விளக்கத்தை நான் தெரிவிக்க

விரும்புகிறேன். இந்தத் தமிழகத்திலே கோவில்கள் என்றால் வானளாவிய கோபுரங்களைப் பார்த்து அதைப்போலவே, அதற்கு ஏகப்பட்ட கோடிக்கணக்கான சொத்து குவிந்து கிடந்து, அதை யாருமே அனுபவிக்க முடியாமல், ஏழை எளியவர்களுக்குக் கொடுக்காமல், அது எங்கேயோ பாழாகிக்கொண்டு இருக்கிறது. வங்காளக் குடாக்கடலில் போய் சேர்ந்து கொண்டு இருக்கிறது என்ற உணர்வு தெரிந்தோ தெரியாமலோ, அல்லது அரசியல் லாபம் கருதியோ என்னவோ, இங்கே சில அரசியல் கட்சிக்காரர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை வெளியிலே எடுத்துச் சொல்வதைப் போல் இந்த மன்றத்திலே சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

(இரவு 8-20)

அவர்கள், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய உறுப்பினர் இங்கு இல்லை. அவர்கள் கேரள மாநிலத்திலே ஒரு கூட்டாட்சியாக இருந்தபோது அந்த அரசு எப்படிக் கோயில்களின் நிலங்களை வினியோகித்தது என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். அவர்கள் மூலம் இந்த நாட்டுக்கும் தெரிவிக்கிறேன், இந்தியாவிலேயே தமிழகத்திலே இருப்பது போன்ற கோயில்கள் எந்த மாநிலத்திலேயும் இல்லை. கேரளாவிலே கோயில்கள் என்ற பெயராலே, அதாவது சில கோயில்கள்தான் கோயில்கள் என்று மதிக்கத்தக்க அமைப்போடு இருக்கின்றன. பாக்கி எல்லாம் வனங்களிலும், காடுகளிலும் மலைப்பகுதிகளிலும் ஆங்காங்கே சிறிய மரக்கொட்டகைகளாக இருக்கின்றன. உறுப்பினர் திரு. ஜெபமணி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்றும், ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று என்றும் சொன்னார்கள். அதைப் போன்று இங்கேதான் ஊருக்கு ஒரு கோயில் என்றல்ல, எத்தனை கோயில்கள் என்று கணக்கிட முடியாத அளவுக்கு இருக்கின்றன. நம்முடைய ரெவின்யூ வில்லேஜ் 14 ஆயிரம் என்று கணக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். நமக்குத் தெரிந்த அளவு அதாவது கணக்குப்படி இருக்கிற கோயில்களின் எண்ணிக்கை இந்தத் தமிழகத்திலே 51,883. இது கணக்கிடப்பட்ட கோயில்கள். இதற்கு பிறகு கிராம தேவதை, கிராம கோயில்கள் அதெல்லாம் பல்லாயிரக் கணக்கானவை. இதிலே நம்முடைய துறையின் ஆட்சியின் கீழே வந்திருக்கின்ற கோயில்கள் சுமார் 24,605 இதிலே வருமானம் உள்ள கோயில்கள் அதாவது ரூ. 10 ஆயிரத்தைத் தாண்டி வருமானம் உள்ள கோயில்கள் 1,406. கோயில்களுக்குரிய நிலங்களை எல்லாம் பிரித்துக் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறார்களே, 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்திருக்கின்ற கோயில்கள் 1,567. பாக்கி

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

50ஆயிரம் கோயில்களுக்கும் குறிப்பிட்ட அளவு கூட நிலம் கிடையாது. போதுமான வருமானமே கிடையாது. இதுதான் நிலைமை. இதிலே நம்முடைய நிர்வாகத்திற்குள்ளே வந்திருக்கின்ற கோயில்களின் வருமானம் ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் 15 கோடியே. 11 இலட்சம் ரூபாய். வருமானம் என்றால் எல்லோரும் தந்தால்தான், இந்தப் 15 கோடியே 11 இலட்சம் ரூபாய். நிலங்களிலே இருந்து வருகின்ற தொகை $5\frac{1}{2}$ கோடி. பூஜை அர்ச்சனை காணிக்கை போன்ற முறைகளில் $5\frac{1}{2}$ கோடி, வாடகை மூலம் ஒரு கோடி சொச்சம். மற்றும் நம்முடைய சேமிப்புத் தொகையை பாங்குகளிலே போட்டு, ஏதோ சமயத்திற்கு உதவும் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கும்போது வட்டி சேர்ந்து கொண்டிருக்கும், அதிலே இருந்து கிடைக்கின்ற வட்டித் தொகையும், தஸ்திக் அலவன்ஸ் என்ற பெயராலே சர்க்கார் கொடுக்கும் தொகையும் சேர்ந்து 2 கோடியே 40 இலட்சம். இப்படி 14 கோடியே 30 இலட்சம் அல்லது 15 கோடி இன்றைக்கு வருமானம் வருகிறது, இது பூராவும் வந்தால், ஆனால் இந்த $5\frac{1}{2}$ கோடி நில வருமானம் என்று சொன்னேனே இது கடந்த 4 ஆண்டுகளாக வருவதே இல்லை. அதிலே, அந்தக் கோயில்களிலே பணியாற்றுகின்ற தாயில்லா ஜீவன்கள் — நானும் ஏற்றுக் கொள்கிறேன், அரசும் ஏற்றுக்கொள்கிறது. 51 ஆயிரம் பேர் ஆலயப் பணியாளர்கள். 32,400 குருக்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 83 ஆயிரத்து சொச்சம் அல்லது 84 ஆயிரம் பேர். அந்த 84 ஆயிரம் குடும்பங்கள் இந்தக் கோயில் வருமானத்தை நம்பி இதிலே பணியாற்றுகிறார்கள் இவர்களுக்கு அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்கல்ல, கால் வயிற்றுக் கஞ்சிக்குத்தான் சம்பளம் தந்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்தச் சம்பளம் அந்த ஆலயத்தின் வருமானத்திலே இருந்து 30 சதவீதத்திற்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று விதி வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளம் $4\frac{1}{2}$ கோடி. நான் முன்னாலே சொன்னேனே அந்தப் 15கோடியிலே $5\frac{1}{2}$கோடி வருவதே இல்லை. ஆகவே மிச்சம் மீதி உள்ள $9\frac{1}{2}$ கோடியில் $4\frac{1}{2}$ கோடி சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இதையும் கணக்கிட்டால் 5 கோடி. இதிலேதான் இந்த 25 ஆயிரம் கோயில்களுக்குரிய தினசரிக் கடன்கள் அதாவது ஆலயத்திற்குரிய அத்தனை திட்டங்களும் காரியங்களும் நடைபெறவேண்டும்.

இந்தக் கணக்கை தயவுசெய்து தெரிந்துகொண்டு, அதற்கு மேல் நாம் என்ன செய்யலாம் என்பதைப் பற்றியும், அரசு என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மாரிமுத்து அவர்கள் சொன்னார்கள். எப்படியும் செய்யவேண்டும் என்றும், என்னுடைய நிலையைச் சொல்லிவிட்டேன் என்றும், அரசு செய்யவேண்டும் என்றும் இங்கே மிகப் பெரிய பொறுப்பை அரசின்மீது சுமத்தியிருக்கிறார்கள். அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்க எதிர்க் கட்சி உரிமை பெற்றிருக்கிறது. அப்படி அடிக்கடி சொல்லியிருக்கின்றார்கள். ஆனால், இந்த மாதிரி நேரங்களில் அரசைக் கை விட்டு விட்டு, அந்தரத்திலே விட்டுவிட்டு, நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டுமோ தெரியாது, தஞ்சைக்கு நான் போய் இருந்தேன், அங்கே ஒரு மனு கொடுத்தார்கள், அதைப்பற்றி சட்ட மன்றத்திலே சொல்லிவிட்டேன், இனிமேல் அது உங்கள் பாடு, அரசாங்கம், அமைச்சர் பாடு என்று காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மாரிமுத்து இங்கே சொல்லிவிட்டார்கள் என்றால், இங்கே என்ன நடைபெற்று கொண்டிருந்தது? என்ன நடைபெறுகிறது? என்பதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். சிவன் சொத்து குல நாசம் என்ற ஒரு பழமொழியைச் சொன்னார்கள். சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் ஆண்டவன் இல்லை என்று சொல்லி, அவர் சொத்தை அனுபவிப்பவர்கள் கொழுகொழுவென்று இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நீங்கள் இப்படி எடை போடாதீர்கள். ஆண்டவன் இருக்கிறாரா, இல்லையா என்பது எங்களுக்குத் தெரியாது. ஒரு அறிஞர் சொன்னார் "ஆண்டவன் இருக்கிறான் என்று சொல்பவன் முட்டாள்; இல்லை என்று சொல்பவன் அவனைவிட முட்டாள், தெரியாது என்று சொல்பவன்தான் புத்திசாலி" என்று உலகத்தில் தெரியாதது இன்னும் எத்தனையோ இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் நாம் புதிது புதிதாகத் தெரிந்துகொண்டுதான் இருக்கிறோம், முடிவில் என்ன இருக்கிறது என்பது யாருக்கும் தெரியவில்லை. ஆகவே நான் சொல்கிறேன். ஆண்டவன் சொத்தை மாத்திம் அவர்கள் ஏமாற்றவில்லை. 'மக்கள் தீர்ப்பே மகேசனின் தீர்ப்பு' என்ற இலக்கணத்தின்படி, மக்கள் சொத்தை தின்று கொண்டிருக்கின்றவர்கள் சில காலம் அப்படிச் செய்யலாம்; என்றைக்கும் அவர்கள் அப்படி இருக்க முடியாது என்பதை நான் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட உணர்வுகளைப் பார்த்தால், கடந்த காலங்களில் நீங்கள் இங்கே பேசினீர்கள், அறங்காவலர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் அறத்தை காக்கவில்லை என்று சொன்னீர்கள். நான் அதற்குள் நுழைய விரும்பவில்லை. நுழைந்தால் அது அரசியலாகி விடும். இன்னும் கூட கொஞ்சம் சொல்லாம் — பிரதான எதிர்க் கட்சி இங்கே இருந்தால் நான் இன்னும் சில விவரங்களைச் சொல்லு

வேன். அவர்கள் இங்கே இல்லாத காரணத்தால், இதிலே நுழைய விரும்பவில்லை. அப்படி அறங்காவலர்களைப் போடும் போது, அதற்காக ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறோம். அந்தக் கமிட்டியிலே உங்கள் கட்சிக்காரர்களைத் தான் போடுகிறீர்கள் என்ற குற்றச்சாட்டை நம்முடைய உறுப்பினர்களில் சில பேர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்குத் தெளிவாக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு அசிஸ்டென்ட் கமிஷனருக்கும் ஒரு குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாக் குழுவிலும், வேறு கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், எந்தக் கட்சியிலும் சேராதவர்களும் நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். கடலூரிலே ஜீ. வாகீசம் பிள்ளை, தஞ்சையிலே திரு. கே. எஸ். சௌரிராஜன், என்ற ஒரு பக்தர், பிராமண குலத்தைச் சார்ந்தவர். திருச்சிராப்பள்ளியில் திரு. ஏ. வி. ஆர். கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார், ராஜகோபால் நாயுடு—எந்தக் கட்சியையும் சேராதவர்கள். கோயம்புத்தூரிலே சண்முகம் பிள்ளை—எந்தக் கட்சியிலும் சேராதவர், நாகப்பட்டினத்திலே திரு. வேதையன்—முன்னாள் எல்.எம்.ஏ. காங்கிரஸ்காரர்.

(இரவு 8-30)

திருநெல்வேலி—திரு. எஸ். கல்யாணசுந்தரம் பிள்ளை, எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர், சிறந்த பக்தர்.

கும்பகோணம்—திரு. ராதா அவர்கள் சொன்னதைப் போல், திரு. பி. ஆர். தியாகராஜன், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், பிராமண சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்.

நாகர்கோயில்—திரு. எ. கனகசபாபதிபிள்ளை, வழக்கறிஞர், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது.

மதுரை—திரு. டி. சுந்தரம், அவரும் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது, எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர் என்று தெரிகிறது.

சேலம்—திரு. பி. கோபாலகிருஷ்ணன், வழக்கறிஞர், எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர்.

ஈரோடு—திரு. எஸ். ஆர். பொன்னுசாமி, திரு. எம். பி. நாச்சிமுத்து, பெரியவர், கைத்தறித்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவர்.

ராமநாதபுரம்—திரு. ராம சீனுவாசன் என்ற நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார், அகில இந்தியாவிலும் ஆத்திக துறையில் தொடர்பு உடையவர்.

புதுக்கோட்டை—நாட்டுக்கோட்டை செட்டியார் சமூகத்தைச் சேர்ந்த திரு. வி. என். சிதம்பரம், இவர் தான் குழுத் தலைவர்.

சென்னை—திரு. டி. பாலகிருஷ்ணன், எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர்.

காஞ்சிபுரம்—திரு. பிரகாசம், எந்தக் கட்சியையும் சாராதவர்.

ஆகவே இப்படிப்பட்ட முறையில், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இதைக் கட்சியாக மாற்றி விடாதீர்கள், நல்லவர்கள் வர வேண்டும், நல்ல பற்றுள்ளவர்கள் வர வேண்டும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான் இந்தக் குழு போடப்பட்டது. இந்தக் குழுவின் மூலமாக மூன்று பேர், இவர்களை எடுத்ததற்குப் பிறகு இந்தக் குழு யாரையாவது விட்டுவிட்டால், ஏனென்றால்—குழுவுக்கு சில நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன. மனுக்கள் போட வேண்டும், அவற்றைக் குழு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இவைகளுக்கு எல்லாம் உட்பட வேண்டும். அப்படி வராத சில பெரியவர்கள், சிலர் தனியாக இருப்பார்கள், அவர்கள் கோயில்களுக்காக நல்ல காரியங்களை, நல்ல அறங்களை செய்திருப்பவர்களாக, செய்பவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்களைப் பார்த்து போட வேண்டுமென்றால் அரசாங்கம் தேவையானால் இருவரை போடலாம் என்று அந்த அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. இங்கே ஆளுகிற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னது போல், இங்கே வந்திருக்கின்ற பட்டியலைப் பார்த்தால், பல பேர், பழைய பெருச்சாளிகள். அந்தப் பெருச்சாளிகளை கண்டு பிடித்து, அந்தப் பெருச்சாளிகள் மீண்டும் வளைபோட்டு உள்ளே நுழைந்து விடாமல் பார்த்துக் கொள்வதற்குத்தான் இந்தக் குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. இல்லையென்றால் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கவே மாட்டோம். இதற்குச் சில அதிகாரிகளும் துணையாக இருந்தார்கள் என்பதைப் பார்த்தபொழுதுதான் இந்தக் குழுவை போட்டோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குப் பிறகு, நம்முடைய மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி உறுப்பினர் அவர்களும், இந்திய கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி உறுப்பினர் அவர்களும்— ஏனென்றால் இவர்கள் இருவரும் தான் மாறுபட்ட கருத்தைச் சொன்னார்கள். வேறு மற்ற அத்தனை கட்சி உறுப்பினர்களும் ஒரே கருத்தைத்தான் வலியுறுத்தி இருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் புதிய ஒருமுறையை செயல்படுத்த முடியும் என்று அதை பரிசீலனைக்கு வைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் முதலில் சொன்னார்கள், முதலில் இந்த ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலத்தை எல்லாம் எடுத்து பிரித்து கொடுத்து விடுங்கள், கோவில் இடம் இருந்தால், அவர்

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

களுக்கு வீடுகள் கட்ட மனைக்கட்டு என்று கொடுத்து விடுங்கள் என்று முதலில் சொல்லி விட்டார்கள். எல்லாம் தீர்ந்து விட்டது, அரசாங்கம் இதை எடுத்துக் கொடுப்பதில் யாருக்கும் நஷ்டம் இல்லை. அரசாங்கம் இதை எடுத்துக் கொடுத்து விடலாம். இப்படி எடுத்துக்கொடுத்த கதையை சொல்லுகிறேன். இப்படி கோவை மாவட்டத்தில் எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்ட கதையைக் கேட்டால், 74ஆம் ஆண்டில் கொடுத்ததில் இதுவரை அரசாங்கத்திற்கு $2\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாய் வராமல் பாக்கியாக இருக்கிறது. இதன் காரணமாக நூற்றுக் கணக்கான ஆலயங்கள் இன்றைய தினம் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற கதையை சொல்லுகிறேன். நிலத்தை எடுத்துக் கொடுத்து விடுவதில் ஒன்றும் கஷ்டம் இல்லை. ஜனதாக் கட்சியைச் சேர்ந்த நமது பெரியவர் ஜெபமணி அவர்கள் அருமையாக சொன்னார்கள். வாங்கியதை கொடுக்காதே என்று சொல்லுவதே மிகப் பெரிய பாவம். ஒரு ஒழுக்கக் கேட்டை உருவாக்குகிறோம் என்று தான் பொருள் என்று சொன்னார்கள். இவற்றையெல்லாம் சொன்னால் இதையெல்லாம் சொல்லித்தானே அரசியல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டிய நிலைமை எல்லாம் வரும். இதன் காரணமாக அவர்களுக்கு சில சங்கடங்கள் ஏற்படலாம், ஆகவே, இதையெல்லாம் தூக்கி கொடுத்து விட்டால், உதறி எறிந்து விட்டால், இந்த 50 ஆயிரம் ஆலயங்கள் தமிழ் மாநிலத்தில் இருக்க வேண்டுமா, இல்லையா என்பதற்கு நீங்கள் முடிவு செய்து விடுங்கள். அதற்குப் பிறகு 90 ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்களே, இன்றைக்கு 50 ரூபாய், 60 ரூபாய், 70 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்றெல்லாம் சம்பளம் பெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த லட்சக் கணக்கான குடும்பங்களின் கதி என்ன என்பதை சொல்லுங்கள். இதற்கு ஒரு வழி வகுத்து அரசுக்கு நீங்கள் சொல்வீர்களேயானால் அதன்மீது இந்த அரசாங்கம் முடிவு எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அவர்களே சொன்னார்கள், பினாமி என்ற பெயரில், கோயில் நிலங்களை பலர் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து இந்த நிலங்களை எல்லாம் பறிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இங்கே சபையில் இல்லாதவர்கள் சிலரின் பெயரைச் சொல்லி, சில குற்றச்சாட்டுக்களை சொன்னதில், மாண்புமிகு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் உத்திராபதி அவர்கள் * * பெயரைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளுகிற கட்சியைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிணத்துக்கடவு கந்தசாமி அவர்கள் பழனியிலுள்ள ஒருவருடைய பெயரைச் சொல்லி அவர் கொள்ளையடித்திருக்கிறார் என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்.

---

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க (பக்கம் 255) அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்] [1979 ஏப்ரல் 17

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு நீபர்களின் பெயர்களையும் அவைக் குறிப்பிலே இருந்து நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பதில் சொல்வதற்கு அவர்கள் இந்த அவையிலே இல்லை. அவையிலே இல்லாதவர்களைப்பற்றிப் பேசினார், அவர்கள் பதில் அளிக்க முடியாது. அதைச் சொல்கிறபோது, அண்ணா தி.மு.க. அமைச்சர் நிலத் திமிங்கலங்களுக்கு வக்காலத்து வாங்கி விட்டார் என்ற செய்திகள் வரலாம். நான் அதையும் ஏற்றுக் கொண்டு, உண்மையைச் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அங்கே இருக்கின்ற திருவாரூர் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் இன்றைக்கு தனிப்பட்டவர்கள் யாரிடத்திலும் இல்லை. அங்கே இருக்கின்ற நிலங்கள் மொத்தம் 854 ஏக்கர்கள் 'வெட்'. 994 ஏக்கர்கள் 'டிரை', 1,848 acres in all. Lands belonging to this temple and 'Kallalais' have been leased out to 620 tenants. 620 குத்தகைக்காரர்களுக்கு இந்த நிலம் பங்கிடப்பட்டிருக்கிறது. குத்தகைக்காரர்களுடைய லட்சணம் என்ன தெரியுமா? அவர்கள் தர வேண்டியது எவ்வளவு தெரியுமா? 10,748 குவிண்டால்கள் குத்தகை பாக்கி. இதனுடைய தொகை எவ்வளவு தெரியுமா? 12,93,318 ரூபாய். ஆனால், பாக்கிகளைப் பெற முடியாமல், திருவாரூர் தியாகராஜப் பெருமாள் இன்றைக்கு பிச்சை எடுக்கின்றார். முன்னாள் முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கருணாநிதி அவர்கள்கூட பெருமையோடு சொன்னார்கள். 'ஓடாமல் இருக்கின்ற தேரை ஓட்டு வித்தேன்' என்று சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இந்த அமைச்சரவையில், முதல் அமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சென்னையிலே இருக்கின்ற மாரியம்மன் கோவிலில் இருந்து 10,000 ரூபாய் கடன் வாங்கி இந்த ஆண்டுத் தேரை ஓட்டினார்கள். அது மாத்திரமல்ல. அங்கே இருக்கின்றவர்களுக்கு, நம்முடைய மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் எப்படியாவது சம்பளத்தைக் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். சம்பளம் கொடுப்பது மாத்திரம் அல்ல. அந்த ஆண்டவனுக்கு நித்தியபடிக்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் இங்கே திருவேற்காடு மாரியம்மனிடத்திலிருந்து பிச்சை எடுத்திருக்கிறார்கள். இதை ஒரு கணக்கிற்காகச் சொல்கிறேன். ஆயிரம் ஏக்கர் நிலம் தர்மபுரம் ஆதீனத்தில் இந்தக் கோயில் ராஜ கட்டளைக்காக இருந்தது. இந்த நிலத்தை சர்க்கரை ஆலைக்கு கரும்பு பயிரிடுவதற்காக, விதி விலக்கு அளிக்கப்பட்டு, முன்னால் இருந்த அரசு கொடுத்தது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எனவே, அது தனிப்பட்டவர்கள் இடத்திலே இல்லை.

பினாமி, பினாமி என்று சொல்கிறோம். நான் அதையும் சொல்கிறேன். தயவுசெய்து நான் பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. பெயரைச் சொல்ல வேண்டுமென்று என்னை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பினாமி எங்கே இருந்து வருகிறது? நிலத் திமிங்கலம் என்று எல்லாம் சொல்கிறீர்கள். இங்கே மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் உறுப்பினர் சொல்கிறபோது, கோவில் நிலங்களை எடுத்து, மடங்களின் நிலங்களை எடுத்து, ஆதித் திராவிட மக்களுக்குக்கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் இங்கே சொல்வது, ஒரு ஆதித் திராவிடரைப்பற்றித்தான். அவர் ஒரு அரசியல் தலைவர். நாடாளு மன்ற உறுப்பினராக இருந்தவர். அவர் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். விவசாயிகளுக்காகப் பாடுபடுகின் றவர். விவசாயிகளினுடைய தலைவர். ஏழை எளிய மக்களின் கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கு அங்கேஉள்ள நிலத்திமிங்கிலங்களோடு போராடுகின்றவர். அவருக்கு ஒரு கோயிலினுடைய நிலம், நீங்கள் பினாமி நிலம் என்று சொன்னீர்களே, அந்த நிலம் எப்படி அவர் பெயருக்கு வந்தது? அவருடைய தந்தை, மனைவி, கொழுந்தியாள் ஆகியவர்களின் பெயர்களில் இருக்கிறது. அவருடைய பெயரிலே 1.13 ஏக்கர் நஞ்சை. அவருடைய தகப்பனார் பெயரிலே 7.38 ஏக்கர் நஞ்சை. அவருடைய சகோதரர் பெயரில் 0.66 ஏக்கர். இவருடைய கொழுந்தியார் பெயரில், இன்னொருவர் பெயரில் இருந்த நிலத்திற்காக ரூ. 2,000 கொடுத்து, அவர் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த குத்தகை மாற்றத்திற்கு அனுமதி இல்லாமல் அவர் பெயருக்கு 4.45 ஏக்கர். அவருடைய அத்தைக்கு 2.52 ஏக்கர். அவருடைய மாமனுக்கு 4.48 ஏக்கர்.

(இரவு 8-40)

மொத்தம் அந்தக் குடும்பத்திற்கு 20·62 ஏக்கர். ஆனால் நம்முடையபொது பொறுப்புச் சட்டத்தின்படி என்ன இருக்கிறது தெரியுமோ? ஒருவருக்கு குடும்பத்திற்கு 5 ஏக்கருக்குமேல்குத்தகை விடக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் எவ்வளவு நாசூக்காக, தெளிவாக, துணிவோடு மீறப்பட்டிருக் கிறது? நான் கேட்கிறேன் — 20·62 ஏக்கரைத் தஞ்சை மாவட் டத்தில் வைத்திருப்பவர் ஏழை விவசாயியா?

*திரு. எம். அண்ணாமலை: தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயச் சங்கத் தலைவர் குறிப்பாக அரிசன், முன்னாள் M.P., தன் குடும்பத்தின் பேரில் பினாமி யாக 20 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பினா மியாக எந்த உருவில் யார் வைத்திருந்தாலும் எங்களைப் பொறுத்

தவரை இது உண்மையானால் அனுமதிக்க முடியாது என்பதை அறுதியிட்டுச் சொல்கிறேன். அந்தக் காரியத்தைச் செய்தவர் யாராக இருந்தாலும் அரிசனாக இருந்தாலும், பிற ஜன்னாக இருந்தாலும், எந்த ஜன்னாக இருந்தாலும். அனுமதிக்க இயலாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன். விளக்கத்திற்காக — அவர்கள் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால் தைரியத்தோடு எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காகவும் நன்றி. அதோடு அல்ல. அவர்கள் வைத்திருக்கட்டும். அதைக்கூடத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. அவர், இவ்வளவு நிலத்தை வைத்திருக்கிற இந்த ஏழை, அந்த ஆண்டவனுக்குத் தரவேண்டிய 40 சதவிகிதம் குத்தகையைக் கொடுக்காமல் வைத்திருக்கிற பாக்கி 1,558 கலம். இதற்கு என்ன விலை என்பது தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குத் தெரியும். 35,000-ல் இருந்து 40,000 ரூபாய் ஆண்டவனுக்கு வைத்திருக்கிற பாக்கித் தொகை. இதோடு விட்டார்களா?

இன்றைக்கு தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏழை அரிசன விவசாயிகளுக்கு நிலத்திலே இறங்கி பாடுபடுகிறவர்களுக்கு ஒரு குடிசை கட்டிக் கொண்டிருக்க இடம் இல்லை. இந்த அரசு சட்டத்தைப் போட்டு அவனுக்கு இடம் கொடுக்க முடிவு செய்கிறது. அவனுக்கு வழங்குகிற இடம் எவ்வளவு தெரியுமா? 3 சென்ட் அல்லது 5 சென்ட். ஆனால் இந்தப் பெரியவர்கள் ஒரு புஞ்சைக் காட்டையும் வளைத்துப் போட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தெரியுமா? அவருடைய தகப்பனார் 0·17 என்ற அளவுக்கு புஞ்சைக் காட்டை வைத்திருக்கிறார். அது மாத்திரமல்ல. பழங்காலத்தில் ஒரு கோயில் இருந்து இடிந்து விட்டது என்று கருதப்படுகிறது, அல்லது இடித்தார்களோ என்னவோ தெரியாது. அப்படிப்பட்ட 2·27 ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்தில் இவர் 1·02 ஏக்கரை வைத்துக் கொண்டு அதிலே அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொண்டு, குடிசை கட்டிக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள் — ஒரு ஏக்கர் இரண்டு சென்டில். எந்தத் தஞ்சையில் 3 சென்ட் நிலத்தை அரிசன ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முடியாமல் அரசு திண்டாடுகிற இந்தக் காலத்தில் 1 ஏக்கர் 2 சென்டில் குடிசை கட்டிக் கொண்டு, கரும்பு விளைவித்துக் கொண்டு அங்கே குத்தகையையும் கொடுக்காமல்.....

திரு. கே. கந்தசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த பொதுவுடைமைவாதி கோவில் நிலத்தை எடுத்துக் கொண்டு அல்லது கோவில் இருந்த இடத்தில் கோவிலை இடித்துவிட்டு அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அது எந்த முறையில்

அவரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது? எப்போது ஆக்கிரமிக்கப் பட்டது? அப்படி ஆக்கிரமித்திருப்பார்களானால் தெய்வ நெறி களைப் பாதுகாக்கும் இந்த அரசு அவர் மீது சட்ட பூர்வமான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: அந்தக் கதையைத் தான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன் — எப்போது நடைபெற்றது? எப்படி நடைபெற்றது? அப்படிச் செய்கிறவர்களே வந்து முன்னால் நின்று கூக்குரல் இடுகிறார்கள். நியாயம், தர்மம் தலைகவிழ்ந்து நிற்கிறது, என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இந்த இடத்தில் எப்போதோ நடை பெற்றிருக்கிறது, இப்போது அல்ல.

இன்னொரு கதையையும் சொல்லுகிறேன். அந்த இடத்தை மனைப் பகுதியாக வைத்திருப்பதற்கு வருஷக் குத்தகை ரூ. 10. 1 ஏக்கர் 2 செண்ட் நிலத்திற்கு அந்தப் 10 ரூபாயும் 14 வருஷங்களாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. 141 ரூபாய் பாக்கி. ஆகவே, எந்தக் காலத்தில் இது நடைபெற்றது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டார்கள். அதற்கு இங்கே விடை இருக்கிறது. நான் இது ஒரு சான்று சொல்லியிருக்கிறேன். மற்றொரு சான்று மேலவையில் சொல்ல வைத்திருக்கிறேன். ஆகவே, அதைச் சொல்லவில்லை. விவசாய நிலங்களைப் பற்றிச் சொன்னேன்.

கட்டடங்கள் கட்டுகிற இடங்கள், வைரமாக, தங்கமாக மதிக்கப்படுகிற இடங்கள், சென்னை நகரத்திலே 40 கிரவுண்ட் நிலத்தை ஒரு பொது இல்லம் நடத்துகிறோம் என்று சொல்லி, ஒரு ஐந்தாண்டுக் குத்தகைக்கு ஒரு கிரவுண்ட்டுக்கு மாதம் 4 ரூபாய் வாடகைக்கு ரூபாய் 160 மாத வாடகைக்கு, 40 கிரவுண்ட் என்று பேசி, 45 கிரவுண்டை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு, ஐந்தாண்டுக்காலம் முடிந்து அந்தத் துறை கண்விழித்து 5 கிரவுண்டை வாங்கிக் கொண்ட பிறகு, 40 கிரவுண்டையும் ஒப்பந்தப்படி திருப்பி அற நிலையத்திற்குத் தராமல் இந்தக் கேவலம், பிச்சைக் காசு, இந்த ஆண்டவனுக்குத் தருகிற பிச்சைக் காசு, கிரவுண்டுக்கு 4 ரூபாய், 40 கிரவுண்டுக்கு 160 ரூபாய். என்று கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள், இங்கே சொன்னார்களே நம்முடைய மாரிமுத்து அவர்கள் இதை விற்றுவிடுங்கள், பணமாகப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள். இதை வங்கிகளிலே போடுங்கள் அந்த வங்கிகளிலிருந்து வருகிற வட்டியிலிருந்து அற நிலையங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று ஒரு பரிசீலனைக்குரிய கருத்தை இங்கே வைத்தார்கள். மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவச்சலம் அவர்களும் அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஏன் அவர் காலத்திலே இதைச் செய்யவில்லை என்று நான் இப்போது கேட்கக்கூடாது,

கேட்பது அது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. அவர் மிகப் பெரியவர், நான் மிகச் சாமான்யன். ஆனால் நான் கேட்கிறேன், இந்த 40 கிரவுண்டினுடைய மிகக் குறைந்த மதிப்பு என்ன தெரியுமா? சென்னையிலே உள்ள கோடம்பாக்கத்திலே ஒரு கிரவுண்ட் 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்று வைத்தால் 6 லட்சம் ரூபாய் ஆகிறது. அந்த 6 லட்சம் ரூபாய்க்கு 12 பர்சன்ட் என்று மிகக் குறைந்த வட்டி என்றால் 6 ஆயிரம் ரூபாய் மாதம் இந்த அறநிலையத்திற்கு வரும். விற்றால் தான் 6 லட்சம். அப்படியே விற்றுவிட்டால் 6 லட்சம் ரூபாயைப் போட்டால் 6 ஆயிரம் ரூபாய் குறைந்த வட்டியாவது கிடைக்கும். கட்டடங்களைக் கட்டி வேறு வகைகளிலே முதலீடு செய்தால் என்ன வருமானம் வரும் என்பது தெரியும். ஆனால் முன்னால் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருந்தவர்கள் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அஞ்சுகம் இல்லம் என்ற பெயரில் ஒரு பொது நிறுவனம் நடத்துவதாகச் சொல்லி இந்த நாற்பது கிரவுண்டை கையகப்படுத்தி 1976 ஆம் ஆண்டு லீஸ் அக்ரிமென்ட் முடிந்தும் குத்தகைப்படி, அந்த ஒப்பந்தப்படி கொடுக்காமல், பாக்கியைக் கூடக் கொடுக்காமல் இன்றைக்கு வழக்கு மன்றத்திலே அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்வதற்காக வழக்குப்போட்டுக் கொண்டிருக்கிறது இந்து அறநிலையத் துறை என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சரி, இப்படியெல்லாம் விற்றுவிடுவோம் என்று ஒரு முடிவு எடுத்தால் நமக்கு எப்படி பணம் வந்து சேரும் என்று முன்னாலே இருக்கிற சான்றுகளைப் பார்த்தோம். சரி இப்படி ஒரு முடிவு எடுத்தால் என்ன, பணத்தை வாங்கித்தான் விடுவோமே என்றால் 1974 ஆம் ஆண்டில் அன்றைக்கு இருந்த அரசு ஒரு முடிவை எடுத்து மைனர் இனாம்களை ரயத்துவாரியாக மாற்றி மைனர் இனாம்களை சிறு இனாம்களை எல்லாம் ஒழிப்பது என்று 1960 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். 60 ஆண்டுகள் அதை அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தால் அவனுக்கு இலவசமாகத் தந்துவிடுவது, அதற்குப் பிறகு ஒரு முடிவை எடுத்தார்கள், 30 ஆண்டுகள் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தால் அவன் 12 ஆண்டுகளுக்கு அதைத் தவணையாக அதைக் கட்டுகிற உரிமையோடு அவனுக்குப் பட்டா செய்து கொடுப்பது என்று அறநிலையத் துறையினுடைய நிலத்தை இதன்படி 13,825·20 ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்பட்டது. அதனுடைய தொகை 2 கோடியே 44 லட்சத்து 13 ஆயிரத்து 727 ரூபாய் 76 காசுகள். அதை 4,871 வழக்குகளில் அல்லது எண்ணிக்கைகளில் இந்தப் பிரிவினை நடத்தப்பட்டது. ஆனால் தரவேண்டிய கன்ஸிடரேஷன் அவர்கள் தருவதை அரசாங்கம் அறநிலையத் துறைக்குத் தருவதாக எடுத்துக்கொண்டது, அவர்களிடமிருந்து 12 வருடங்களில் பெறுவது என்பது திட்டம், ஆணை. ஆனால் 1974 ஆம் ஆண்டிலே ஒன்று ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரண

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

காரியத்தை தேடித் நான் பார்த்தேன், கோப்புகளிலே. கிடைக்கவில்லை. இந்த 2 கோடியே 44 லட்சத்தை இப்போது கொடுக்கவேண்டாம். சரி, அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டாம் என்பது மாத்திரமல்ல, அவர்களிடமிருந்து வசூலும் செய்ய வேண்டாம் என்பது முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் மொத்தம் பட்டாப் பெற்றவர்கள் 5,014 — அதனால் பாதிக்கப்பட்ட அற நிலையங்கள் 2,608.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ரொம்பக் கசப்பான உணர்வுகள், வருந்தத்தக்க அனுபவங்கள், இப்படிப்பட்ட ஏமாற்றுகிற முயற்சிகள், கொள்ளை கொள்ளை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதனாலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள் என்ற அந்தமுறையிலே அந்த வார்த்தையை நான் பயன்படுத்துகிறேன்

(இரவு 8—50)

இப்படிக் கொள்ளையடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அறங்காவலர்களாகவே இருந்தவர்கள், கும்பகோணத்திலே கோவிலை இடித்து, கடை கட்டி, வாடகைக்கு விட்ட கதையெல்லாம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் நீங்கள் ஏன் வழக்குப் போடவில்லை என்று கேட்கிறீர்கள், தெரிகிறது. அங்கேதான் வருகிறது. இந்த நாட்டிலேயிருக்கிற சட்டங்கள், குற்றவாளிக்குத்தான் அதிகமாகத் துணை போகின்றன. அப்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சட்டங்களை அப்புறப்படுத்தி, இந்தக் குற்றவாளிகளை, நினைத்த நேரத்திலே கொண்டு வந்து மக்கள் மன்றத்திலே நிறுத்தி தண்டனை தருவதற்கான முயற்சியிலே இந்த அரசு சட்டத்தைத் திருத்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

நான் இதையெல்லாம்கூடச் சொல்லவில்லை, இங்கே ஆலயங்களிலே சிலைகள் திருட்டுப்போவதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதை நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்கள் கொஞ்சம் கேலியாகக் கூடச் சொன்னார்கள். கேலி பேசுவது என்றால் நாங்களெல்லாம் பேசிப்பேசிப் பழக்கப்பட்டு இன்றைக்கு அனுபவப்பட்டு வந்திருக்கிறவர்கள். ஆகவே, கேலி பேசுவதாலேயே பிரச்னை தீர்ந்து விடாது.

திருச்சி மாவட்டத்திலேயிருந்து புதை பொருள் ஒன்று கிடைக்கப்பெற்றது. —Cholas period—12th Century A. D. அதிலே ஒரு சிலையை மாத்திரம்—40 இலட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சிலையைக் கடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். அதைக் காவல் துறை பிடிக்கிறது. அந்தத் திருடன்—குற்றவாளி, மூன்று

வருடங்களாக வழக்கு மன்றத்திற்குப்போய் அரசாங்கத்தையும், அரசாங்கத் துறையிலிருக்கிற கல்வித் துறை துணைச் செயலாளரையும், இவரைப் பிடித்து வழக்குப் போட்ட காவல் துறை அதிகாரியையும் Contempt of Court என்று வழக்கு மன்றத்திலே வாதாடுகிறான். இன்றைக்கிருக்கிற சட்டம் இப்படி அந்த மனிதர் இன்றைக்கும் இந்தச் சென்னை மாநகரத்தில் மிகப் பெரிய இலட்சாதிபதியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். எமெர்ஜென்சி காலத்தில் உள்ளே சிறைப் பிடித்து வைக்கப்பட்டார். இன்றைக்கு வெளியே உலாவுகிறார். அந்தச் சிலையின் மதிப்பு 40 இலட்சம் ரூபாய்.

ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகள், சட்டங்கள், சிக்கல்கள் ஆகிய இவைகள் அத்தனையும் இருக்கின்றன. இதற்குள்ளே நுழைந்து, ஆலயங்கள் இன்றைக்கு இருட் குகையாக மாற்றப் பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சூழ்நிலையிலே இருளுக்குள்ளே நாங்கள் நுழைகிறபொழுது திக்குத் தெரியாமல், திசை தெரியாமல், தடுமாறிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே தெளிவு கண்டாக வேண்டும்.

இந்த நாட்டினுடைய பழம்பெரும் புராதனச் சின்னங்களை யெல்லாம் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. அது பகுத்தறிவு இயக்கமானாலும் சரி, ஆத்திகர்களானாலும் சரி. அதைத்தான் நான் சொன்னேன். தந்தை பெரியார் விரும்பியிருந்தால் இதை வைத்திருப்பாரா? வைத்திருந்தார். அண்ணா சொன்னார், ''ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்'', ''யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்'' என்று இந்த உலகத்திற்கு முழக்கத்தைத் தந்த தமிழகம் இந்த அற நிலையங்களை, அற்புதச் சிற்பங்கள் நிறைந்த கலைப் பொக்கிஷங்களை அது எந்த ஆட்சி வந்தாலும், சரி, அது எத்தனை பெரிய பகுத்தறிவின் உச்சிக்கே சென்ற ஆட்சியானாலும், உலகத்திலே, அவ்வளவு சுலபத்திலே அழிக்க முடியாது என்கிறபொழுது, கலையைக் கரு உருவாக வடித்துத் தந்திருக்கின்ற கருவூலமாகக் கொண்டிருக்கிற, 2,000, 3,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே பெற்றிருக்கிற தமிழகத்திலே அழித்து விட முடியுமா?

இன்றைக்கும் பகுத்தறிவு பேசுகிறவர்கள் மற்றவர் மனம் புண்படாமல் நீங்கள் சிலையை வையுங்கள், தொந்திரவு இல்லாமல் யாருக்கும் இடையூறு இல்லாமல் வையுங்கள். நான்குபேர் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்பதற்காக பத்து பேர் மனத்தைப் புண்படுத்தாதீர்கள் என்று சொன்னால், ''நான் வைப்பேன்'' என்ற வகையில் அதிகாரத்தோடு ஆட்சியில் இருந்த காலத்தில் வைக்காமல் இன்றைக்கு வாதாடுகிறார்கள், வல்லடி செய்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களே என்ன சொல்கிறார்கள். மாமாங்கத் திரு

குளத்தைத் தூர் எடுத்தோம். நாங்கள் திருவாரூர்த் தேரை ஓட்டினோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதைச் சொல்லாமல் அரசியல் நடத்த முடியாது. ஆனால் இங்கே சவால் விட முடிகிறது. வெளியிலே சவால் விட்டு மாட்டிக்கொண்டார்கள்.

நான் இங்கே மனம் திறந்து சொல்கிறேன், இன்றைக்கும் ஆலயங்களுக்கு நான் அமைச்சர் என்ற முறையில் செல்கிற பொழுது திருநீறு தருகிறார்கள். குங்குமம் தருகிறார்கள். அதை நான் வாங்குகிறேன். மரியாதையோடு வணங்கி வாங்குகிறேன். ஆனால் அதை யார் நெற்றியிலே இட வேண்டுமோ இடுகிறேன். நான் எல்லாயிடங்களுக்கும் செல்கிறேன். நான் சைவக் கோயில்களுக்குச் செல்லும்பொழுது திருநீறு பூசிக்கொண்டேன் என்றால், வைணவக் கோயில்களுக்குச் சென்றால் என்னுடைய கதி என்ன? அங்கே நாமத்தைப் போட்டுக் கொண்டால் நான் என்ன ஜோக்கரா? என்னுடைய கருத்து, என்னுடைய இலட்சியம் என்ன என்பது வேறு, இந்த அரசின் கொள்கை என்பது வேறு.

ஆனால், இந்த நாட்டு மக்களுடைய உணர்வுகளை, நாம் பாதுகாத்தாக வேண்டும், மதித்தாக வேண்டும். சட்டத்திலே சத்தியம் செய்து கொடுத்து, உறுதிமொழி எடுத்து நாம் இன்றைக்கு வந்திருக்கிறோம். அது மாத்திரம், அல்ல, தமிழ் நாட்டிலே இவைகள் காப்பற்றப்பட்டாக வேண்டும். அவைகள் காப்பாற்றப்பட்டால்தான் தமிழ் உண்டு, தமிழ்நாடு உண்டு, தமிழ் நாகரீகம் உண்டு, தமிழ் கலை என்று சொல்வதற்கு நமக்கு வழி உண்டு, திருவள்ளுவரைச் சொல்வதற்கு நமக்கு சான்றுகள் உண்டு. இல்லையானால், ஒன்றும் கிடையாது. நாம் பாலைவனத்திலேதான் நிற்போம். உலகத்திலே வேறு எந்தக் குறை நமக்கு இருந்தாலும், இன்றைக்குத் தமிழன் தலை நிமிர்ந்து செல்கிறானே, அந்தச் சிறப்புகள் இந்தத் தமிழக அறநிலையங்களிலேதான் உருவாக்கப்பட்டன. ஆகவே, அவைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும்: அவைகளைப் பாதுகாக்கின்றபொழுது அதிலே பணி புரிகின்ற இந்த 90,000 ஜீவன்களையும் காப்பாற்றியாகவேண்டும். இதற்கு ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு முடிவெடுக்க அரசு முனைகின்ற பொழுது, தயவு செய்து இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அதற்கு கணக்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். ரூ. 15 கோடி, ரூ. 18 கோடி பாக்கி என்று இங்கு கணக்கு கொடுத்தது, போன வருஷம் கொடுத்தது. இந்தவருடம் ரூ. 5 கோடியைச் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள். ரூ. 23 கோடி இல்லையென்றால் என்ன கதியாகும் என்பதையும் பாருங்கள். எப்படி சம்பளம் கொடுப்பது என்பதையும் பாருங்கள். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறையோடு விவரங்களைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்தக் குத்தகையினுடைய வரம்பு 5 ஏக்கர் என்று இருப்பதை $2\frac{1}{2}$ ஏக்கர் என்று குறைக்கலாமா என்பதை இந்த அரசு பரிசீலித்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி, $2\frac{1}{2}$ ஏக்கர் என்று இருந்தால், அவர்களிடத்திலே இருக்கிற அதைப் பறித்து அல்லது அதை எடுத்து நிலமற்ற ஏழை, அரிசன, நிலத்திலே பாடுபடுகிற விவசாயிக்குத் தான் கொடுப்போம் என்கிற உறுதியோடு, அரசு இப்படி ஒரு முடிவை எடுக்கலாமா என்கிற பாரிசீலனையிலே இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அப்படி தெரிவிக்கிறபொழுது இன்றைக்கு தேவஸ்வம் போர்டைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே, அவர்கள் சொன்ன கருத்தைத்தான் உங்களுக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 13 இலட்சம் என்று கேரளாவிலிருந்து தமிழ்நாடோடு இணைந்த பொழுது கொடுத்தார்கள். இன்றைக்கு ஆண்டவனுக்கு மாத்திரம் விலை எல்லாம், உயராதா, என்று கேட்டார்களே. அதுதான் நிலைமை இன்றைக்கு நிலமாக இருந்தால், அதிலே வருகிற விளைச்சலுடைய மதிப்பு, தானிய மதிப்பு, காலத்திற்கேற்ப வளருகிறது. செலவு வளர்கிற பொழுது, மதிப்பும் வளர்கிறது, வரவும் வளர்கிறது. ஆகவே, இரண்டையும் ஈடுகட்டுக் கொள்கிறோம். இப்பொழுது இங்கே 13 இலட்சம் என்று தீர்மானித்து விட்டோம். கன்னியாகுமரியிலே, தேவஸ்வம் போர்டிலே, இப்பொழுது செலவு உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. 131 ஊழியர்கள், ஐயா, நாங்கள், அந்த அரசாட்சியிலேயிருந்தபொழுது அரசாங்க ஊழியர்களாக மதிக்கப் பட்டோம், உங்களிடத்திலே வந்து மாட்டிக் கொண்டோம், என்ன பாவம் செய்தோம் என்று கேட்டார்கள். அவர்களை அரசாங்க ஊழியர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளுவது என்று இந்தத் துறை இப்பொழுது முடிவெடுத்துள்ளது. 131 பேரை இப்படி எடுக்கிறபொழுது என்ன தெரியுமா, 30 இலட்சத்திற்குள்ளே அடங்குவதில்லை. நீங்கள் பணத்தை ருவாக்கிவிட்டால் பணம் வளராது. பணம் அதன் மதிப்பு எப்போதுமே குறைந்து கொண்டுதான் வரும். ஆனால், சொத்துக்களாக இருந்தால், வளரும். என்றைக்கோ, ஒரு கிரவுண்ட் ஆயிரம் ரூபாய் இருந்தது. இன்றைக்கு 15,000 ரூபாயாக மாறுகிறது. ஆனால், அதை அன்றைக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு விற்று விட்டால், ஆயிரம் ரூபாய் தான் இன்றைக்குக் கிடைக்கும், 15,000 ரூபாய் கிடைக்காது. ஆனால், ஊழியர்களுடைய சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும். அங்கே படித்தரங்களுக்கான சாமான்களுடைய விலை உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சொத்துக்களைத் தீர்த்து விட்டால், இன்றைக்குப் பணமாக்கிவிட்டால், இன்றைக்கு இந்த அனுபவம் நமக்கு முன்னாலே வந்து, அபாயக் குறியாக நின்று கொண்டிருக்கிறது, எச்சரிக்கையாக நின்று கொண்டிருக்கிறது. அதனாலேதான் அதைப்பற்றியும் தீவிர

1979 ஏப்ரல் 17] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

மாக பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இல்லையெனில் பிரச்சி னைகளை எப்படியாவது தீர்த்தாக வேண்டுமென்பதிலே மிகுந்த அக்கறையோடு இன்றைக்கு முதலமைச்சரவர்கள் எனக்கு ஆணை யிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தாக வேண்டும். ஒரு முடிவு கட்டியாக வேண்டுமென்று, இப்படி இழுத் துக்கொண்டே போகக் கூடாது என்று தெரிவித்திருக்கிற காரணத் தாலே இந்தத் துறை, இதை எப்படி சீர்திருத்துவது, இந்தச் சொத்துக்களை எப்படி பாதுகாப்பது, இன்னும் சொல்லப் போனால், திரைப்படக் கொட்டகைகளைப் கட்டி இருக்கிறவர் கள், 100 ரூபாயைத் தருகிறார்கள். —இடத்திற்காக, எத் தனை கிரவுண்ட் என்று உங்களுக்குத் தெரியும், சென்னையிலே சைனா பஜார்—உங்களுக்குத் தெரியும், எவ்வளவு பெரிய நெருக் கடியான இடம், என்று. அதை ஒருவர் ஒட்டலுக்கு எடுத்துக் கொண்ருக்கிறார். அவர் என்ன தருகிறார் தெரியுமா வாடகை? ரூ. 25. அவர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற அளவு எவ்வளவு தெரியுமா?

பர்ஸ்ட் ப்ளோர் 2,174 ஸ்கொயர் பீட்; செக்கன்ட் ப்ளோர் 1,249 ஸ்கொயர் பீட்: கிரவுண்ட் ப்ளோர் 687 ஸ்கொயர் பீட். எங்கே? நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் சாலையில்.

(இரவு 9-00)

சைனாபஜாரில் ஆண்டவன்-சொத்து, பிள்ளையில்லாச் சொத்து- யாரோ பெரியவர்கள் எழுதி வைத்து விட்டு சென்றார்கள்- சம்பாதித்ததைஎழுதிவைத்துவிட்டுச் சென்றார்கள். இன்றுபோல எங்கேயோ சுற்றி வளைத்து கொண்டு வந்து சேர்த்து அதைக் கணக்கில்சேர்ப்பதற்கு அவர்கள் டிரஸ்ட் எழுதி வைத்து விட்டுப் போகவில்லை. அவர்கள் ஆயுள் காலத்தில் சம்பாதித்ததை எழுதி வைத்துவிட்டுப்போனால், இன்றைக்கு அந்த வாடகையை ரூ 5,285 என்ற அளவிற்கு உயர்த்தினால், உடனே வாடகையை உயர்த்துகிறீர்களே என்று கூக்குரல். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை களிலேதான் இந்தத் துறையை அரசாங்கம் சந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறது, நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறது.

இதேநேரத்தில், நம்முடையகுடும்ப நலப்பாதுகாப்புத் திட்ட த்தை நம்முடைய ஆலயங்களிலே பணியாற்றுகிறவர்களுக்கு முதன் முறையாக ஒரு முறையை அமல்படுத்த தீர்மானித்து இருக்கி றோம். அது பற்றி எல்.ஐ.சி.யிடத்தில் பேசுகிறபோது அவர்கள்

அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு வைத்து இருக்கும் அந்தத் திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். என்றாலும் 2½ ரூ. 5 ரூ. 7½ ரூ. என்று மாதா மாதம் அவர்கள் செலுத்தினால், அவர்களுக்கு ரூ. 2,000, ரூ. 3,000, ரூ, 5,000 என்று இடையில் துர்ப்பாக்கியவசத்தால் மறைந்து விட்டால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும். இல்லை என்றால், அவர்கள் வேலையை விட்டு விலகுகிறபோது அவர்கள் செலுத்தியுள்ள தொகை வட்டியோடு திருப்பித்தரப்படும். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை இந்தத் துறை மூலம் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே அரசிலே வழங்குகிற திட்டம், கொடுத்த ரூபாய் இறந்தால் கிடைக்கும், அவர்கள் ஓய்வு பெறும்போது திரும்பி வராது. இந்தத் திட்டத்தின் படி அவர்கள் கொடுக்கிற தொகை அவர்களுக்கு வட்டியோடு திருப்பித் தரப்படும். இடையில் இறந்து போனால் ரூ. 2,000, ரூ. 3,000, ரூ. 5,000 என்று தரப்படும். இதை எல்.ஐ.சி. நிறுவனத்தோடு பேசச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதிலே மாறுதல் செய்ய முடியுமா என்பதைப் பற்றியும் முயற்சித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட முயற்சியில் ஈடுபடுகிற இதே நேரத்தில், மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சம்பளத்தைக் கொடுப்போம் என்ற உறுதியைக் கொடுங்கள் என்று சொன்னார்கள்.

நான் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த பாக்கிகளில் ஒரு பாதியையாவது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தருவதற்கு வழி வகுத்து நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து முயற்சிப்போம். இதற்கிடையிலே அரசாங்கம் கை விரித்து விடாது. முன்னாலே இருந்த அரசு 2½ கோடி ரூபாய் பாக்கி வைத்து விட்டுச்சென்று இருக்கிறது. எப்படியாவது, எங்கேயாவது வசூல் செய்து, இன்றைக்கு இந்த ஆலயங்களிலே பணிபுரியும் அரை வயிற்றுக் கஞ்சிக்கு ஆலாய்ப் பறக்கும் அந்தப் பணியாளர்களுக்கு இந்த அரசு அவர்களுடைய சம்பள பாக்கியை தீர்க்க முயற்சிக்கும், சம்பளத்தை உயர்த்த முயற்சிக்கும் என்று சொல்கிற அதே நேரத்தில், அவர்களையெல்லாம் அரசு அலுவலர்கள் ஆக்குங்கள் என்று கேட்கிறார்கள்.

அவர்களை அரசு அலுவலர்கள் என்று ஆக்கினால் பல ஆயிரம் பேர் இப்போதே வீட்டுக்குப் போகவேண்டும். அரசு அலுவலர்கள் என்றால் 55 வயதுக்கு மேலே வேலை பார்க்க முடியாது. அங்கே 60 வயதைத் தாண்டியவர்கள் எல்லாம் வேலை பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். பல விதிகள் இடையூறாக இருக்கின்றன. இதிலே இன்னொரு பரிதாபம் என்னவென்றால், அவர்களிலே சிலருக்கு சேவை மானியம் என்று கொடுத்து, அவனவன் அந்தக் கோவிலில் நீ இந்த வேலையைச்செய்

நீ நாதஸ்வரம் ஊது, நீ தவில் அடி, நீ விளக்கு கொளுத்து, நீ அந்த வேலையைச் செய் என்று சொல்லி, ஒரு ஏக்கர் நிலம் தந்து, அதிலே வருவதைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு இரு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்துக்கொண்டவன் நிலத்தையும் தரமாட்டேன் என்கிறான், குத்தகையையும் தரமாட்டேன் என்கிறான், கோவிலிலும் உனக்குத்தான் சேவை மானியம் இருக்கிறதே என்று சம்பளம் தரமாட்டேன் என்கிறார்கள். இதற்கிடையில் அவர்கள் ஆண்டவனுக்கு அந்தக் காரியத்தையும் செய்யவேண்டும். இப்படிப்பட்ட தர்ம சங்கடமான நிலை இருக்கிறது. தயவு செய்து மாமன்ற உறுப்பினர்கள் இவ்வளவு விவரங்களையும் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்து, அறநிலையத் துறை என்று வருகிறபோது இங்கே பல்வேறு பாதுகாப்புச் சட்டங்கள், விவசாயிகளுக்கு என்ற பெயரால் கொண்டு வந்த காரணத்தால், வசூல் செய்யமுடியாமல் தடைப்படுத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. அதைத்தான் நான் சொன்னேன்.

விதி விலக்குத் தரவேண்டும், விதி விலக்குத் தரவேண்டும் என்று நீங்கள் அதைப்பரிசீலிக்கும் அதேநேரத்தில், எத்தனையோ விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கடந்த காலத்தில் புயல் வெள்ளத்தால், பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள், அவர்களுக்கு உண்மையான நிவாரணம் வேண்டும்.

நான் இங்கே கணக்கைத் தந்தேனே அதைப்போல் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் கண்டுபிடித்து வசூல் செய்வதற்கு இங்கே இருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டு, இப்படிப்பட்ட ஒரு வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி கூறி, இங்கே உறுப்பினர்கள் தந்து இருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை திரும்பப்பெற்றுக் கொண்டு இந்த மானிய கோரிக்கையை நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது * * * * * என்று சொன்னதற்கு பதிலாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒருவர் என்று இருக்கட்டும். அதேபோல * * * * என்பதற்குப் பதிலாக பழனியிலே ஒருவர் என்று இருக்கட்டும். அந்த இரண்டு பெயர்களையும் சபைக்குறிப்பிலே இருந்தும் பத்திரிகைக் குறிப்பிலே இருந்தும் நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு)

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

தயவு செய்து எல்லோரும் உட்காருங்கள். நேரம் ஆகிவிட்டது. நாளைக்கு உறுப்பினர்கள் வேண்டுமானால் 9 மணிக்கு மேல் வரலாம், நான் காலை 8½ மணிக்கே வரவேண்டும். நேரம் ஆகிவிட்டது முடித்துவிடலாம்.

திரு. கே. கந்தசாமி: தலைவரவர்களே, அரசு தரப்பில் அமைச்சரவர்கள் ஒரு அறிவிப்பைச் சொன்னார்கள். சில சிக்கல்களைச் சொன்னார்கள். அரசினுடைய நல்லெண்ணத்தை நாங்கள் பாராட்டுகிற நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். அதாவது, அவர்கள் குத்தகை பாக்கிக்காரர்களிடமிருந்து வசூல் பண்ண முடியாத நிலவரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இன்னும் சென்னையில் சைனா பஜார் போன்ற இடங்களில் தகுந்த வாடகை கொடுக்காமல் எப்படி எல்லாம் ஏமாற்றுகிறார்கள். என்று சொன்னார்கள். சட்டத்தை மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் உடைய அரசு இதற்கான சட்டத்தை மாற்றி, நம்முடைய மன்றத்தின் மூலமாக உடனடியாக நிறைவேற்றி, இந்த 19 கோடி, 24 கோடி, 25 கோடி என்ற அந்தத் தொகையை வசூலிப்பதற்குரிய வழிகளில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா? அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவரவும், குத்தகையை வசூல் செய்யவும் அதிகாரத்தை கமிஷனர், டெப்டி கமிஷனர் போன்றவர்களுக்கு அளித்து அப்போதைக்கப்போது ரெமிஷன் கொடுக்கவும் அப்படிக் கொடுத்து உடனடியாகநடவடிக்கை எடுக்கவும் முன்வருவார்களா என்பதைஅறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: அதைத்தான் நான் என்னுடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். உண்மையான ஏழை எளிய, நிலத்திலே இறங்கிப் பாடுபடுகிற விவசாயிகளுக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற நன்மையைப் பயன்படுத்தி, இப்படி விவசாயிகள் என்ற பெயராலே ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசுக்கு அல்லது ஆலயத்திற்கு தரவேண்டிய பாக்கியைத் தராமல் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிற நிலைமையைத் தடுத்து, உண்மையிலேயே அந்த வாடகை போன்றவற்றை வசூலிக்கச் செல்லுகின்றபோது அவர்கள் உடனே வழக்கு மன்றத்திற்கு போகின்ற முறைகளைத் தடுக்கவும், சிலையைத் திருடிக்கொண்டுவந்தால் சிலையைத் திருடியவனைப் பற்றி புகார் செய்த போலீஸ்மீதே கண்டம்ப்ட் ஆப் கோர்ட் என்ற வழக்குப் போடுகின்ற அந்த நிலைமையை மாற்றவும் இப்படிப்பட்ட பல்வேறு சூழ்நிலைகளைச் சேர்த்து மொத்தமான ஒரு சட்டதிருத்தத்தைப் பற்றி அரசு பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் முன்னாலேயே தெரிவித்துவிட்டேன். அதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே சட்டம் இருக்கிறது. ரென்ட் கன்ட்ரோல் ஆக்டிலேயிருந்து ரிலிஜியஸ் என்டோமென்ட்டுக்கு எக்ஸம்ஷன் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த சென்னையைச் சுட்டிக்காட்டினீர்களே, 5 ஆயிரம் ரூபாய் குத்தகை பாக்கி வரவேண்டி இருக்கிறது என்று. சட்டப்படி சரியான வாடகை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும். சட்டத்திலே இன்றைக்கு அதிகாரம் இருக்கின்றது. அப்படி இருக்கும்போது அதை ஏன் செய்யவில்லை என்பதுதான் கேள்வி ?

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு திரு. லத்தீப் அவர்கள் மிகச் சிறந்த வழக்கறிஞர். இருந்தாலும் இதிலே எப்படியோ தவறிவிட்டார். இந்தச் சட்டத்தின் விதிவிலக்கைச் சேலஞ்ச் செய்து சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குப் போய் இந்த விதிவிலக்கு தருவது தவறு என்று அதற்கான தடையைப் பெற்றுவிட்டார்கள். அதை எதிர்த்து இந்த அறநிலையைத் துறை உச்ச நீதிமன்றத்திலே வழக்காடிக் கொண்டிருக்கிறது. இப்படி விதிவிலக்கு தந்தாலும் ரென்ட் கன்ட்ரோல் ஆக்ட்டை வைத்துக்கொண்டு கோர்ட்டுக்குச் செல்கிறார்கள். மன்னிக்க வேண்டும். பல வழக்கறிஞர்கள் அதற்காகவே இருக்கிறார்கள். 'நீங்கள் வாருங்கள், நான் ஸ்டே வாங்கித் தருகிறேன்' என்று சொல்லி உடனே கோர்ட்டிலே ஒரு பெட்டிஷன் போடுகிறார்கள், அப்போது ஸ்டே ஆர்டரும் பெற்றுவிடுகிறார்கள். அதனால் அவை எல்லாம் ஆண்டுக் கணக்கில் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்படி அறநிலையத் துறையிலே ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள், அந்த சொத்துக்களுக்குரிய நியாயமான வாடகையை வசூலிக்க முடியாமல், தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.

திரு. எம். அண்ணாமலை : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் தனது தொகுப்புரையில் கம்யூனிஸ்டு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிடும்போது நிலத்தைப் பிரித்துக்கொடுக்கச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் இந்த ஆலய ஊழியர்களின் வாழ்க்கை என்ன என்பதைப் பற்றியும் வெளியில் கவர்ச்சியாக பேசுவது போல் பேசினார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது ஏதோ கவர்ச்சிக்காக அல்ல. கவர்ச்சியில் எங்களுக்கு நம்பிக்கையும் இல்லை. இன்றுள்ள வருமானத்தைக் கொண்டே இந்த ஆலய ஊழியர்களைப் பாதுகாக்க முடியும். அமைச்சரவர்கள் பல பினாமிகளையும் முறைகேடுகளையும் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். மேலும் அவருடைய உரையிலே சொல்லும்போது இந்தத் துறைக்குள் நுழையும்போது ஒரு இருண்ட குகைக்குள் நுழைவது போல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். பல்வேறு முறைகேடுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் இதை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துத்தான் சொல்கிறோம். ஒரு

துணி கிழிந்தது என்பது, கிழிக்கப்பட்டதைப் பார்ப்பதல்ல, ஏன் கிழிந்தது என்பதைப் பொறுத்துத்தான் பார்க்கவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு இந்தத் துறைக்கு வரவேண்டிய வருமானத்தை மடாதிபதிகளும், அறங்காவலர்களும், ஆலயத்தார்களும் அடிக்கும் கொள்ளையை தடுத்தால் பல கோடி ரூபாய் வரவேண்டி இருக்கிறதே, அந்த வருமானம் வந்தால், அதற்கு உதவி செய்தால் அந்த ஆலயப் பணிகளை எந்த வகையிலும் குறையாமல் நடத்த முடியும். அதே நேரத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களையும் பாதுகாக்க முடியும் என்ற ஒரு யதார்த்தமான சமூகக் கண்ணோட்டத்தோடுதான் பேசப்படுகிறதே ஒழிய, ஏதோ கவர்ச்சிக்காகப் பேசுவதல்ல என்பதை நான் இங்கே தெளிவாகக் கூற விரும்புகிறேன் என்பதோடு, பினாமி நிலம் பற்றி குறிப்பிடும் போது முன்னாள் M. P., தலைவர், அரிஜன் என்று குறிப்பிட்டபடி மடாதிபதிகளையும், அறங்காவலர் போன்றோரின் பினாமிகளையும் இணைப் பெயரோடும் பதவி பெயரோடும் குறிப்பிடுவாரா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள்.

திரு. ப. சந்திரன்: தலைவரவர்களே, அமைச்சர் பேசுகின்றபோது நான் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று இருந்தேன். அவர்கள் சொல்லுகின்றபோது 40 ஏக்கர் நிலத்திலே அஞ்சுகம் இல்லத்தை நடத்தி வருவதாகவும், அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குரிய கட்டணத்தைச் செலுத்தவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அந்த நிர்வாகத்தை நடத்துகிறவர்கள் யார்? அது எந்த ஆண்டிலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். 40 இலட்சம் ரூபாய் செலவிலே சிலை திருட்டு செய்யப்பட்டு அதைப்பிடித்த அதிகாரிமீதே கன்டம்ட் ஆப் கோர்ட் என்று வழக்கு போட்டு இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட குற்றவாளி யார் என்று மக்கள் தெரிந்துகொள்கின்ற வகையில், அறிமுகப்படுத்துகின்ற வகையில் இங்கே வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 9-10.)

அதோடு, 40 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள சிலையைப் பிடிக்க உதவிய அதிகாரிகள்மீது "கன்டெம்ட் ஆப் கோர்ட்" என்று வாதாடியதாகச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட குற்றவாளி யார்? வழக்கு மன்றத்திலே அவர்கள் பெயர் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கும்போது, இந்த மன்றத்திலே அவர்கள் பெயரைச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1979 ஏப்ரல் 17]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: அஞ்சுகம் இல்லம் ஏற்படுத்தப்பட்டது 1971-ஆம் ஆண்டில். 1976-ல் அவர்களது 5 ஆண்டு குத்தகை முடிந்துவிட்டது. இந்த 40 இலட்சம் ரூபாய் சிலை விவகாரம் வழக்குமன்றத்திலே இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் பெயரைச் சொல்லக் கூடாது. அப்படிச் சொன்னால், அமைச்சர் பேரிலேகூட ''கன்டெம்ப் ஆப் கோர்ட்'' வரலாம். அப்படிச் சட்டத்தில் எவ்வளவோ உரிமைகள் தரப்பட்டிருக்கின்றன. அதுமட்டுமல்ல. இந்தச் சட்டத்திலே ஒரு சிக்கல் இருக்கிறது. இது புதைபொருள்; எனவே களவாடியது அல்ல என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த விவரத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாம். பின்னால் சமயம் வரும்போது, இந்த மன்றத்திலே அறிவிக்கப்படும்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோவில்களிலே உள்ள அரிய தங்க ஆபரணங்களையும், சிலைகளையும் திருடுகிறார்கள். உண்மையான சிலைகளைத் திருடிக் கொண்டு, மாற்றுப் போலி விக்கிரகங்களை வைத்து விடுகிறார்கள். அதே போல் ஆபரணங்கள் திருடப்படுகின்றன. எனவே, ஒரு அப்ரெய்சரை நியமித்து, அங்கே இருக்கக்கூடிய விக்கிரகங்களை எல்லாம் போட்டோ எடுத்து வைக்கவேண்டும் என்று அரசு உத்திரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், இப்போது அறநிலையத் துறையில் அசெஸ்ஸர்ஸ் என்ற அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு, பல்வேறு கோயில்களிலே இருக்கும் நகைகள் இப்போது சரிபார்த்து ஸ்டாக் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. நான் சென்றபோது, வைரங்கள் இத்தனை கேரட் என்று போடாமல், மதிப்பு போட்டிருந்தார்கள். அதே மாதிரி, தங்கத்தையும் எவ்வளவு எடை என்று போடாமல், எவ்வளவு மாற்று என்று சொல்லாமல், மதிப்பு போட்டிருந்தார்கள். அவைகளை எல்லாம் மாற்றி, வைரத்திற்கு இவ்வளவு காரட் எடை என்றும், தங்கத்திற்கு இவ்வளவு எடை என்றும் முறையாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, முறையாக அவைகளை எல்லாம் கணக்கெடுப்பதற்கு, அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, சிலைகளைக்கூட தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையின் மூலம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு, படங்கள் எடுக்கப்பட்டு, அவைகள் பரிசோதிக்கப்பட்டு, கணக்கிடப்பட்டு, பாதுகாப்பான இடங்களில் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள், பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

"மானியக் கோரிக்கை எண் 12—

1959 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக் கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,61,42,000–க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்."

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 9·14 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப்பெற்றது.

## (9) பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

### அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்

139. இராமநாதபுரம் மாவட்டம், இராஜபாளையம் மலை யடிப்பட்டியில் உள்ள கஸ்தூரிபாய் காந்தி மகளிர் மன்றத்தின ரால் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு விற்கப்படும் பொருட்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிக வரிகள் அறக்கட்டளைகள் துறையின் 12—3—1979 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற அரசாணை எண் 274–ல் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ் நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் I/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவை முன் வைக்கப்பெற்றது.]

140. தமிழ்நாடு 1973–ம் ஆண்டு தனியார் மின்சக்தி விநி யோக நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) விதிகளில் திருத்தம் ஒன்று செய்வது குறித்து பொதுப்பணித் துறையின் 14—2—79 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற அரசாணை எண் 228–ல் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1973 ஆம் ஆண்டு தனியார் மின்சக்தி விநியோக நிறுவனங்கள் (கையகப்படுத்துதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 30/1973) 21 (4) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].

1979 ஏப்ரல் 17]

141. மதுரை மாவட்டம், பழநி வட்டம், சத்திரப்பட்டியில் உள்ள காந்தி சேவா சங்கத்தில் கையினால் தயாரிக்கப்பட்டு விற்கப்படும் சோப்புகளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிப்பது குறித்து வணிக வரிகள்— அறக்கட்டளைகள் துறையின் 29-1-1979 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற அரசாணை எண் 74-ல் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் I/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது.]

142. சென்னை அண்ணா சாலையிலுள்ள கிவ்ராஜ் ஆட்டோ மொபைல் நிறுவனம் சென்னையிலுள்ள காது கேளாதோர் பள்ளிக்கு விற்பனை செய்துள்ள ஆட்டோ ரிக்ஷாவிற்கு செலுத்த வேண்டிய விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்கும் பொருட்டு வணிக வரிகள் —அறக்கட்டளைகள் துறையின் 19-2-1979 ஆம் தேதியிடப்பெற்ற அரசாணை எண் 181-ல் வெளியான அறிவிப்பு. [தமிழ்நாடு 1959 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் I/1959) 53 (5) பிரிவின்கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்றது].

## ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

*159. கோரிக்கை எண் 40, 55—சாலைப் போக்குவரத்துப் பணி—கப்பல் போக்குவரத்து ; சாலைப் போக்குவரத்துப் பணிகள்—கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த மூலதனச் செலவு பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1979-80 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

*160. நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட சாலைப் போக்குவரத்து — கப்பல் போக்குவரத்து குறித்த சாதனை பற்றிய ஆய்வுரை, 1979-80 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

*161. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் துறைமுகத் துறையின் சாதனை விளக்க அறிக்கை (தமிழ், ஆங்கிலம்).

*162. கோரிக்கை எண் 33— தமிழ்நாட்டில் வீட்டு வசதி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1979-80 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

*163. கோரிக்கை எண் 35— தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1979 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

**164. கோரிக்கை எண் 3—மோட்டார் வண்டிகள் சட்டங்கள்—நிர்வாகம்பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1979-80 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

**165. தமிழ்நாட்டில் சாலைப் போக்குவரத்து குறித்த ஆய்வுரை, 1978-79 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

**166. தமிழ்நாட்டில் சாலைப் மேம்பாட்டுத் திட்டம் குறித்த ஆய்வுரை, 1978-79 (தமிழ்).

***167. தமிழ்நாட்டில் சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டம் குறித்த ஆய்வுரை, 1978-79 (ஆங்கிலம்).

@168. தமிழ்நாடு காவல் துறை குறித்த ஆய்வுரை, 1978-79 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

@169. தமிழ்நாடு தீயணைப்புத்துறை குறித்த ஆய்வுரை, 1978-79 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

தமிழ்நாடு சட்டமன்ற பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

---

கோரிக்கை எண்கள். 15, 16-க்கான வெட்டுத் தீர்மானங்களின் பட்டியல் 16-4-1979 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப் பெற்றன.

* 12-4-1979 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.

** 13-4-1979 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.

*** 15-4-1979 அன்று அறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.

@ 16-4-1979 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.

## இணைப்பு I

15ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா]
எண் 695க்கான விடையைக் காண்க].

### விடை.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உணவு உற்பத்தியை மேலும் அதிகப்படுத்த கீழ்க்கண்ட திட்டங்கள் செயல்படுகின்றன:—

(1) மும்முர வேளாண்மைப் பகுதித் திட்டம்.—பரிந்துரைக்கப்படும் உயர் விளைச்சல் விதைகள், பசுந்தாள் உரம், இரசாயன உரம், பயிர் பாதுகாப்பு முறைகள் ஆகியவைகளை பயன்படுத்தி ஒரு பகுதியில் (unit) உள்ள உற்பத்தித் திறனை பெருக்குவது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத்திட்டத்திற்கு 1978–79-ஆம் ஆண்டுக்கு ரூ. 6·91 இலட்சம் செலவாகும்.

(2) அமோக விளைச்சல் திட்டம்.—இத்திட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாட்டில் அமோக விளைச்சல் தரும் விதைகளைப் பயன்படுத்தி நெல், சிறு தானியங்கள் உற்பத்தி பன்மடங்கு பெருக்கப்படும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இத்திட்டம் செயல்பட 1978–79-க்கு ரூ. 25,000 ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) பயறுவகை விதைப் பெருக்குத் திட்டம்.—ஆண்டுதோறும் 400 டன்கள் தரமான சான்றிதழ் பெற்ற விதைகளை உற்பத்தி செய்து செங்கல்பட்டு, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் பயறு விதைத் தேவைகளை நிறைவு செய்வது இத்திட்டத்தின் குறிக்கோள் ஆகும். இத்திட்டமும், மைய அரசின் பயறு மேம்பாட்டுத் திட்டமும் செயல்பட 1978–79 ஆம் ஆண்டுக்கு கீழ்க்கண்டவாறு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

| | இலட்சம். |
|---|---|
| (1) ஒருங்கிணைந்த பயறு வகை விதை மற்றும் விதைப் பெருக்குத் திட்டம். | ரூ. 5.68 |
| (2) மைய அரசின் பயறு மேம்பாட்டுத் திட்டம். | ரூ. 0.24 |

மேற்காண் மூன்று திட்டங்கள் மூலம் சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இவ்வாண்டு கீழ்க்கண்டவாறு அதிக அளவு உற்பத்தி எதிர்பார்க்கப்படுகிறது:—

| | |
|---|---|
| (அ) நெல் .. .. .. | 0.30 இலட்சம் டன். |
| (ஆ) சிறு தானியங்கள் .. | 0.07 இலட்சம் டன். |
| (இ) பருப்பு வகைகள் .. .. | 0.11 இலட்சம் டன். |

## இணைப்பு II.

25ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண் 715-க்கான விடையைக் காண்க.]

## விடை.

(அ) அண்டு (ஆ): ஆம். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள 301 கிராமங்களிலுள்ள 7,154 குடிசைகள் பாதிக்கப்பட்டன. 5 பேர் உயிரிழந்தனர். மீன் துறை மற்றும் தனி நபருக்குச் சொந்தமான 637 விசைப் படகுகள் சேதமடைந்தன. மீனவர்களின் 1,941 நாட்டுப் படகுகள் சேதமடைந்தன, 3,990 வலைகளும் சேதமடைந்தன. பயிர்ச் சேத பாதிப்பு விவரங்களாவன:—

| பயிர். | பரப்பு. | பாதிப்பின் அளவு. | குறிப்பு. |
|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) |
| | (ஏக்கரில்.) | | |
| வாழை .. | 1,185.00 | முழுச் சேதம். | 550 ஏக்கர் சிறு விவசாயிகளைச் சார்ந்தது |
| கரும்பு .. | 120.31 | ,, | 60 ஏக்கர் சிறு விவசாயிகளைச் சார்ந்தது. |
| வெற்றிலை | 207.54 | ,, | 100 ஏக்கர் சிறு விவசாயிகளைச் சார்ந்தது. |
| தேங்காய் (1,000 மரங்கள்) | 10.00 | ,, | எல்லாமே சிறு விவசாயிகளைச் சார்ந்தது. |

மேலும் சாலைகள், நீர்ப்பாசனங்கள் மற்றும் தனியார்களின் பொருள்களுக்கும் சேதங்கள் ஏற்பட்டன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் மதிப்பீட்டின்படி மொத்தச் சேதம் ரூபாய் 5.69 கோடி.

மற்ற மாவட்டங்களில் பாதிப்பு அதிகமில்லை.

(இ) அரசு எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பிப்ரவரித் திங்களில் எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டு வந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்

[1979 ஏப்ரல் 17

மீது அளித்துள்ள பதிலில் ஏற்கெனவே விவரமாகத் தெரிவித்துள்ளார். இருப்பினும், விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

கடலோரக் கிராமங்களில் தாழ்வான பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களை தனி ரயில் மூலமும், தனி ஊர்திகள் மூலமும் அப்புறப்படுத்தி, பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள் மற்றும் பொது இடங்களில் தங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 20 கிராமங்களில் வசிக்கும் சுமார் 13,805 பேர்கள் 10 நிவாரண முகாம்களில் தங்கினர். மூன்றிலிருந்து நான்கு நாட்கள் அவர்களுக்கு ரூ. 16,577 மதிப்புள்ள 36,400 உணவுப் பொட்டலங்கள் வழங்கப்பட்டன. சேதமுற்ற குடிசைகளுக்கான கருணை மானியம் ரூ. 100 அல்லது 50 ஆக ரூ. 3,58,680 வழங்கப்பட்டுள்ளது. முதலில் பாதிக்கப்பட்ட, மீனவர்களுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு 5 கிலோ வீதம் அரிசி வழங்கப்பட்டது. மேலும் மீனவர்கள் வீடிழந்து, படகுகள் சேதமடைந்ததால் மீன் பிடிக்கச் சில காலம் செல்ல இயலாததால், 135 கடலோரப் பகுதிகளில் வாழும் 5,439 மீனவர்களுக்கு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்குக் கூடுதலாக 15 கிலோ அரிசி வழங்கப்பட்டது. ரூ. 1,87,968 மதிப்புள்ள 5,874 வேட்டியும், புடவையும் வழங்கப்பட்டன.

இறந்துபோன 4 பேர்களுடைய குடும்பத்திற்கு முதல் அமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ. 1,000 வீதம் உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட்டது.

பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகைகளின் விவரங்களாவன :—

(1) கட்டுமரங்கள் :—

| | ரூபாய் |
|---|---|
| (1) முழுமையாக பாதிக்கப்பட்டவை ஒவ்வொன்றுக்கும் .. .. .. .. | 2,000 |
| (2) பகுதி சேதமடைந்தவை ஒவ்வொன்றுக்கும் .. .. .. .. | 1,000 |

(2) நாட்டுப் படகுகள்/வள்ளம் :—

| | |
|---|---|
| (1) முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டவை ஒவ்வொன்றுக்கும் .. .. .. .. .. | 4,000 |
| (2) பகுதி சேதமடைந்தவை ஒவ்வொன்றுக்கும் .. .. .. .. .. | 2,000 |

(3) நைலான் வலைகள் :—

| | |
|---|---|
| முழுச்சேதம் .. .. .. .. | 3,000 |

1979 ஏப்ரல் 17]

நிவாரணம் 50 சதவிகிதம் மானியமாகவும் 50 சதவிகிதம் கடனாகவும் அளிக்கப்படும். நிவாரணம் அளிப்பதற்கு முன் பணமாக மீன்துறை இயக்குனருக்கு அரசு ரூ. 50 இலட்சம் அளித்துள்ளது. கடன் தொகை வட்டியில்லாக் கடனாகக் கொடுத்து 30 மாதத் தவணைகளாக வசூலிக்கப்படும். கடனும், மானியமும் வலைகள் தொலைந்திருந்தால் வலைகளாகவும், படகுகள், கட்டுமரங்கள் சேதமடைந்தால், பணமாகவும் கொடுக்கப்படும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மதுரையிலுள்ள இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி வட்டார அலுவலருக்கு, மீனவர்களுக்கு முழுச் சேதமடைந்த படகுகளை மீட்பதற்காக விசைப்படகிற்கு ரூ. 5,000-ம் நாட்டுப் படகிற்கு ரூ. 3,000 வீதமும் கடனுதவி செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் ரூ. 7,284 செலவு செய்து கொடுக்கப்பட்டது. ரூ. 4,750 செலவு செய்து, 11 ஊரணியில் உள்ள கடல் தண்ணீர் இறைக்கப் பட்டது.

சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக விதைகளும், உரங்கள் 25 சதவீதம் குறைந்த விலையிலும் வழங்க உத்திரவிடப்பட் டுள்ளது.

யூரியா உரம் சிறு விவசாயிகளுக்கு 25 சதவிகிதம் விலையை இலவச உதவியாகவும், மீதியைக் கூட்டுறவுக் கடனாகவும் வழங்க உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது. மண்ணில் புதையுண்ட நிலங்களுக்கும், கிணறுகளுக்கும் சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவச மாகவும், மற்றவருக்கு 50 சதவிகிதம் உதவியாகவும், ஒரு ஏக்கருக்கு அல்லது ஒரு கிணற்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கு மேற்படாமல் உதவி செய்ய அரசு உத்திரவிட்டுள்ளது.

பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு தென்னங்கன்றுகளை இலவச மாகவும், கரும்பு, வாழை இவற்றிற்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 100 உதவித் தொகையாகவும், வெற்றிலைக்கு ரூ. 500 (ஒரு ஏக்க ருக்கு) உதவித் தொகையாகவும், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 250-க்கும் நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கும் மேற்படாமல் உருளைக் கிழங்கு விதைகளுக்கு 25 சதவிகிதம் விலை இலவச உதவித் தொகை யாகவும் காய்கறி தோட்டத்திற்கு விதைகள் இனாமாகவும், சிறு விவசாயிகளுக்கு அளிக்க உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது.

2. இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 1978 நவம்பர் புயலி னாலும், வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட 3 வட்டங்களான இராமநாதபுரம் (இராமேஸ்வரம் துணை வட்டம் உட்பட) முதுகுளத்தூர் (கமுதி துணை வட்டம் உட்பட) மேலும்

[1979 ஏப்ரல் 11

திருவாடானை ஆகிய இடங்களில் பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்கள் உள்ளாட்சி ஊழியர்கள் மற்றும் அரசு உதவி பெறும் பள்ளிக் கூடங்களைச் சார்ந்த ஆசிரியர்கள் மற்றும் ஆசிரியரல்லாத ஊழியர்கள், மேலும் முழு நேர நிபந்தனைக்குட்பட்ட ஊழியர்கள் இவர்கட்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகைகளாவன :—

ஒரு மாத அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 400-க்கு அதிகமாகாத வகையில் முன்பணம் கொடுக்க உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது; இப்பணத்தை 10 மாத தவணைகளாக வட்டியின்றி வசூலிக்கப்படும். ஆனால் (2) முழு நேர நிபந்தனைக்குட்பட்ட ஊழியர்களுக்கு ஒரு மாத அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 200-க்கு அதிகமாகாத வகையில் முன்பணமாகக் கொடுக்கப்படும். இப்பணத்தை 20 மாத தவணைகளாக வட்டியின்றி வசூலிக்கப்படும்.

மேலும் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள 3 வட்டங்களில் பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்களும், மற்றும் 3 வட்டங்களைச் சார்ந்த, ஆனால் வேறு இடங்களில் பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்களும், அவர்களது வீடோ மற்ற பொருட்களோ குறிப்பிட்டுள்ள 3 வட்டங்களில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பின் கட்டாய சேமிப்புநிதியிலிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இம்மாநிலத்தில் 1978 நவம்பர் திங்களில் வெள்ளத்தால் சேதமடைந்த பகுதிகளில் நிவாரணப் பணிகளுக்காக மத்திய அரசிடம் மொத்த ரூபாய் 2,284·15 லட்சம் நிதியுதவி கோரப்பட்டது. வேளாண்மை, நீர்ப்பாசனம், சாலைகள், சீரமைத்தல், பொதுக் கட்டிடங்களை புதுப்பித்தல், மீனவர்களுக்கு உதவி, நெசவாளர்களுக்கு உதவி, நகராட்சிகள் ஆகிய இப்டணிகளுக்கெல்லாமாக மத்திய அரசு ரூபாய் 1,011·40 லட்சம் திட்ட உதவி முன்பணமாக அளித்துள்ளது சேதமடைந்த சாலைகள், நீர்ப்பாசனங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சார்ந்த பள்ளிகள் முதலியவற்றை சீர்படுத்துவதற்கான பணிளுக்காக அரசு நிதிஒதுக்கீடு செய்து, சீர்படுத்தும் பணிகளை விரைவாக மேற்கொள்ளவும் உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது.

## இணைப்பு III

[..25ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண் 716-க்கான விடையைக் காண்க]

## விடை.

(அ) 301 கிராமங்களில் 7,154 குடிசைகள் பாதிக்கப்பட்டன. மீன்துறை மற்றும் தனி நபருக்குச் சொந்தமாக 637 விசைப்படகுகள் சேதமடைந்தன. 1941 நாட்டுப் படகுகளும், 4,022 மீன் வலைகளும் சேதமுற்றன. சங்கரநத்தம் அணைக்கட்டும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சார்ந்த 31 சிறு பாசன ஏரிகளும் சேதமுற்றன. 11 ஊரணிகளில் கடல் தண்ணீர் கலந்து விட்டது.

### பயிர் சேதப் பாதிப்பு விவரங்கள்.

| பயிர். | பரப்பு (ஏக்கரில்.) | பாதிப்பின் அளவு. | குறிப்பு. |
|---|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) | (4) |
| வாழை .. | 1,185 00 | முழுச் சேதம் | 550 ஏக்கர் சிறு விவசாயிகளைச் சார்ந்தது. |
| கரும்பு .. | 120·31 | ,, | 60 ஏக்கர் சிறு விவசாயிகளைச் சார்ந்தது. |
| வெற்றிலை | 207·54 | ,, | 100 ஏக்கர் சிறு விவசாயிகளைச் சார்ர்ந்தது. |
| தேங்காய் (1,000 மரங்கள்).. | 10·00 | ,, | எல்லாமே சிறு விவசாயிகளைச் சார்ந்தது. |

(ஆ) அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர், அவர்கள் பிப்ரவரி மாதம் எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டுவந்த நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானத்தின்மீது அளித்துள்ள பதிலில் ஏற்கெனவே விவரமாகத் தெரிவித்துள்ளார். இருப்பினும் விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

இம்மாதிரியான புயல் வெள்ளம் போன்ற அவசர காலங்களில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தில் எடுக்கப்படவேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றி ''அவசரக் காலத் திட்டம்'' ஒன்று ஏற்கெனவே தயாரிக்கப்பட்டிருந்ததால், மாவட்டம் முழுவதுமுள்ள பல

[1979 ஏப்ரல் 17

துறையைச் சார்ந்தவர்களைச் சரியாக முடுக்கி கடலோரப் பகுதிகளில் நிவாரண பணியாற்ற முடிந்தது. கடலோரக் கிராமங்களில் தாழ்வான பகுதிகளில் வசிக்கும் மக்களை, தனி ரயில் மூலமும் தனி ஊர்திகள் மூலமும் அப்புறப்படுத்தி, பள்ளிக் கூடங்கள், கல்லூரிகள் மற்றும் பொது இடங்களில் தங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 20 கிராமங்களில் வசிக்கும் சுமார் 13,805 பேர்கள் 10 நிவாரண முகாமில் தங்கினர். மூன்றிலிருந்து நான்கு நாட்கள் அவர்களுக்கு ரூ. 16,577 மதிப்புள்ள 36,400 உணவுப் பொட்டலங்கள் வழங்கப்பட்டன: முதலில், பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு 5 கிலோ வீதம் அரிசி வழங்கப்பட்டது. மேலும், மீனவர்கள் வீடிழந்து, படகுகள் சேதமடைந்ததால் மீன் பிடிக்கச் சில காலம் செல்ல இயலாததால் 135 கடலோரப் பகுதிகளில் வாழும் 5,439 மீனவர்களுக்கு ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்குக் கூடுதலாக 15 கிலோ அரிசி வழங்கப்பட்டது. ரூ. 1,87,968 மதிப்புள்ள 5,874 வேட்டியும், புடவையும் வழங்கப்பட்டன. இறந்து போன 4 பேர்களுடைய குடும்பத்திற்கு முதல் அமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து ஒரு குடும்பத்திற்கு ரூ. 1,000 வீதம் உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது.

பாதிக்கப்பட்ட மீனவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகைகளின் விவரங்களாவன:—

(1) <u>கட்டுமரங்கள்</u> :

(1) முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டவை ஒவ்வொன்றுக்கும் .. .. .. .. .. ரூ. 2,000

(2) பகுதி சேதமடைந்தவை ஒவ்வொன்றுக்கும் .. .. .. .. .. ரூ. 1,000

(2) <u>நாட்டுப் படகுகள்/வெள்ளம்</u> :

(1) முழுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டவை ஒவ்வொன்றுக்கும் .. .. .. .. ரூ. 4,000

(2) பகுதி சேதமடைந்தவை ஒவ்வொன்றுக்கும் .. .. .. .. ரூ. 2,000

(3) <u>நைலான் வலைகள்</u> :

முழுச்சேதம் .. .. .. .. ரூ. 3,000

1979 ஏப்ரல் 17]

நிவாரணம் 50 சதவிகிதம் மானியமாகவும், 50 சதவிகிதம் கடனாகவும் அளிக்கப்படும், நிவாரணம் அளிப்பதற்கு முன்பண மாக மீன் துறை இயக்குனருக்கு அரசு ரூ. 50 லட்சம் அளித் துள்ளது. கடன் தொகை வட்டியில்லாக் கடனாகக் கொடுத்து 30 மாதத் தவணைகளாகக் வசூலிக்கப்படும். கடனும் மானியமும், வலைகள் தொலைந்திருந்தால் வலைகளாகவும் படகுகள், கட்டுமரங்கள் சேதமடைந்தால் பணமாகவும் கொடுக் கப்படும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மதுரையிலுள்ள இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி வட்டார அலுவலருக்கு, மீனவர்களுக்கு முழு சேதமடைந்த படகுகளை மீட்பதற்காக விசை பட கிற்கு ரூ. 5,000-ம், நாட்டுப் படகிற்கு ரூ. 3,000 வீதமும் கடனுதவி செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டுள்ளார். வெள்ளத் தால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் ரூ. 7,284 செலவு செய்து கொடுக்கப்பட்டது. ரூ. 4,750 செலவு செய்து 11 ஊரணியில் உள்ள கடல் தண்ணீர் இறைக்கப்பட்டது.

சிறு விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக விதைகளும், உரங்கள் 25 சதவீதம் குறைந்த விலையிலும் வழங்க உத்திரவிடப்பட் டுள்ளது. யூரியா உரம் சிறு விவசாயிகளுக்கு 25 சதவிகிதம் விலையை இலவச உதவியாகவும், மீதியை கூட்டுறவுக் கடனாக வும் வழங்க உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது. மண்ணில் புதையுண்ட நிலங்களுக்கும், கிணறுகளுக்கும், சிறு விவசாயிகளுக்கும் இலவச மாகவும், மற்றவருக்கு 50 சதவிகிதம் உதவியாகவும், ஒரு ஏக்க ருக்கு அல்லது ஒரு கிணற்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கு மேற்படாமல் உதவி செய்ய அரசு உத்திரவிட்டுள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு தென்னங் கன்றுகளை இலவசமாகவும், கரும்பு, வாழை இவற்றிற்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 100 உதவி தொகையாகவும் வெற்றிலைக்கு ரூ. 500 (ஒரு ஏக்கருக்கு) உதவித் தொகையாகவும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 250-க்கும், நபர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000-க்கும் மேற்படாமல், உருளைக் கிழங்கு விதைகளுக்கு 25 சதவீதம் விலை இலவச உதவித் தொகையாகவும், காய்கறி தோட்டத்திற்கு விதைகள் இனாமாகவும் சிறு விவசாயிகளுக்கு அளிக்க உத்திர விடப்பட்டுள்ளது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் 1978 நவம்பர் புயலினாலும் வெள்ளத்தினாலும் பாதிக்கப்பட்ட 3 வட்டங்களான இராம நாதபுரம் (இராமேஸ்வரம் துணை வட்டம் உட்பட) முது குளத்தூர் (கமுதி துணை வட்டம் உட்பட) மேலும் திருவாடானை ஆகிய இடங்களில் பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்கள், உள்ளாட்சி ஊழியர்கள், மற்றும் அரசு உதவி பெறும் பள்ளிக்கூடங்களைச்

1979 ஏப்ரல் 17]

சார்ந்த ஆசிரியர், மற்றும் ஆசிரியரலலாத ஊழியர்கள, மேலும் முழுநேர நிபந்தனைக்குட்பட்ட ஊழியர்கள் இவர்கட்கு அனுமதிக்கப்பட்ட சலுகைகளாவன :—

(1) ஒரு மாத அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 400-க்கு அதிகமாகாத வகையில் முன்பணம் கொடுக்க உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது. இப்பணத்தை 10 மாத தவணைகளாக வட்டியின்றி வசூலிக்கப்படும்.

(2) முழுநேர நிபந்தனைக்குட்பட்ட ஊழியர்களுக்கு ஒரு மாத அடிப்படைச் சம்பளம் ரூ. 200-க்கு அதிகமாகாத வகையில் முன் பணமாகக் கொடுக்கப்படும். இப்பணத்தை 20 மாத தவணைகளாக வட்டியின்றி வசூலிக்கப்படும்.

(3) மேலும், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள 3 வட்டங்களில் பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்களும், மற்றும் 3 வட்டங்களைச் சார்ந்த ஆனால், வேறு இடங்களில் பணிபுரியும் அரசு ஊழியர்களும் அவர்களது வீடோ மற்ற பொருட்களோ, குறிப்பிட்டுள்ள 3 வட்டங்களில் பாதிக்கப்பட்டிருப்பின், கட்டாய சேமிப்பு நிதியிலிருந்து பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இம்மாநிலத்தில் 1978 நவம்பர் திங்களில், வெள்ளத்தால் சேதமடைந்த பகுதிகளில் நிவாரணப் பணிகளுக்காக, மத்திய அரசிடம் மொத்தம் ரூ. 2,284·15 லட்சம் நிதியுதவி கோரப்பட்டது. வேளாண்மை, நீர்ப்பாசனம், சாலைகள் சீரமைத்தல் பொதுக் கட்டிடங்களைப் புதுப்பித்தல், மீனவர்களுக்கு உதவி, நெசவாளர்களுக்கு உதவி, நகராட்சிகள் ஆகிய இப்பணிகளுக்கெல்லாமாக, மத்திய அரசு ரூ. 1,011·41 லட்சம் திட்ட உதவி முன்பணமாக அளித்துள்ளது. சேதமடைந்த சாலைகள், நீர்ப்பாசனங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களைச் சார்ந்த பள்ளிகள் முதலியவற்றை சீர்படுத்துவதற்கான பணிகளுக்காக, அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து, சீர்படுத்தும் பணிகளை விரைவாக மேற்கொள்ளவும் உத்திரவிடப்பட்டுள்ளது.

## இணைப்பு-IV.

[158-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

### மானியக் கோரிக்கை எண் 12.

1959 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்ட நிர்வாகம் பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு.

### முகவுரை.

தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டம் (1959 ஆம் ஆண்டின் தமிழ்நாடு சட்டம் 22, 1960 ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாள் முதல் நடைமுறைக்கு

[1979 ஏப்ரல் 17

வந்தது. இச்சட்டத்தின் கீழ் இந்து சமய அறநிலையத் துறைக்கு, ஒரு ஆணையரும், அவருக்குக் கீழ் 7 துணை ஆணையர்களும், 16 உதவி ஆணையர்களும் உள்ளனர். அவர்கள் இத் துறையின் நிர்வாகத்திற்குச் சட்டப்படி அமைந்த அதிகாரிகளாவார்.

இந்த அலுவலர்களைத் தவிர, அறநிலையைத் துறையின் கீழ், ஒரு தலைமைத் தணிக்கை அதிகாரியும் அவருக்குத் தேவையான அலுவலர்கள், பணியாளருடன் ஒரு தணிக்கைப் பிரிவும் இருந்து வருகின்றது. அத் தணிக்கைப் பிரிவு சமய நிறுவனங்களின் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்து வருகின்றது.

மேலும், ஒரு மேற்பார்வைப் பொறியாளரின் தலைமையின் கீழ் கோட்டப் பொறியாளர் ஒருவரும், தேவையான மேற்பார்வை அலுவலர்களும், பணியாளர்களும் மாவட்டங்கள் தோறும் இருந்து, சமய நிறுவனங்களின் திருப்பணி மதிப்பீடுகளையும், அவற்றின் மேற் பார்வைப் பணிகளையும், மற்றக் கட்டிட வேலைகளையும் கவனித்து வருகின்றனர்.

ஒரு துணை ஆணையர், நீண்ட காலமாக நிலுவையிலிருக்கும் நீதி விசாரணைகளைச் செய்து முடிப்பதற்காகத் தனியாக நியமிக்கப்பட்டு பணியாற்றி வருகின்றார்.

இவர்களைத் தவிர, உதவி ஆணையர் பதவித்தரத்தில் அமைந்துள்ள சரி பார்க்கும் அலுவலர்கள் ( Verification Officers ) எண்மரும், அவர்களுக்குத் தேவையான துணைப் பணியாளர்களும் சமய நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான நகைகளையும், மற்ற விலையுயர்ந்த பொருட்களையும் ஆய்வு செய்து மதிப்பிடும் பணியை கவனித்து வருகின்றனர்.

இந்து சமய அறநிலைய நிர்வாகத் துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் 24,605 சமய நிறுவனங்கள் உள்ளன.

தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டத்திற்கும், அதன்கீழ் இயற்றப்பட்ட விதிகளுக்கும் திருத்தம்.

இதுவரையில் இச்சட்டத்தைச் செயல்படுத்தியதில் கிடைத்த அனுபவத்தைக் கொண்டும், குறிப்பாக சிறப்பு விசாரணைப் பிரிவின் அறிக்கையால் வெளிக் கொணரப்பட்ட தகவல்களைக் கொண்டும், மூலச் சட்டத்திற்கு விரிவான திருத்தங்களைச் செய்வது குறித்து அரசு.

1979 ஏப்ரல் 17]

** இதற்கிடையில் உடனடியாகச் செய்யப்பட வேண்டியவை எனக் கருதப்பட்ட திருத்தங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. இந்து சமய நிறுவனங்களுக்குப் பொறுப்பு வகிக்கின்ற தக்கார் என்ற பொறுப்புக்குப் பதிலாக, அறங்காவலர் குழுவை அரசு ஏற்படுத்த இயலும் வண்ணம், மூலச் சட்டத்திற்கு 42/78-ஆம் சட்டத்தால் 1978 செப்டம்பரில் திருத்தம் செய்யப்பட்டது.

இந்து சமய நிறுவனங்களில் அர்ச்சகர்கள் பரம்பரை முறையில்வருவதை நீக்குதலும் சாதி சமய உட்பிரிவு அல்லது இனம் ஆகியவற்றைக் கருதிப் பாராமல் அர்ச்சகர்களை நியமித்தலும்.

எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பது நமது இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாக உள்ளதால், அந்நெறியில் எடுக்கப்படும் சமூக சீர்திருத்த நடவடிக்கையாக இந்து சமயத்தைச் சேர்ந்தோரில் தகுதி வாய்ந்தோரை—சமய உட்பிரிவு அல்லது இனம் ஆகியவற்றைக் கருதிப் பாராமல்—இந்து சமய ஆலயங்களில் அர்ச்சகர்களாக, பூசாரிகளாக அல்லது ஏனைய உள்துறை வேலையாட்களாக நியமிக்க அரசு விழைகிறது. இந்துஆலயங்களில் அர்ச்சகர்களை நியமிப்பது தொடர்பாக உச்ச நீதி மன்றத்தின் குறிப்புரைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, மேற்சொன்ன நோக்கத்தை அடைவதற்குரிய வழிவகைகளைக் கூறுவதற்கு, வேதங்கள், ஆகமங்கள், திருமுறைகள் முதலியனவற்றில் நன்கு புலமையுள்ள வல்லுநர் குழு ஒன்றை அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

இந்து சமய நிறுவனங்களில் பரம்பரை முறையில்வராத அறங்காவலர்களை நியமித்தல்.

தமிழ்நாடு 1959-ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் சட்டம், இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் 24/1976 ஆம் எண்ணுள்ள சட்டத்தால் திருத்தப்பட்டது. இத்திருத்தம் 1976ஆம் ஆண்டு ஜுன் திங்கள் 1 ஆம் நாளிலிருந்து செயலுக்கு வந்தது. பரம்பரை முறையில் வராத அறங்காவலர்கள் பதவி வகிப்பது அந்நாளிலிருந்து அற்றுப் போனது. அவர்களது இடங்களில் இந்து சமய நிறுவனங்களின் நிர்வாக அதிகாரிகளும், இந்து சமய அறநிலையத் துறையின் ஆய்வாளர்களும், அரசின் ஏனைய துறைகளைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் தக்கார்களாக நியமிக்கப் பட்டனர்.

1978 செப்டம்பரில், தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு இந்து சமய அறக்கட்டளைகள் (திருத்தச்) சட்டத்தால் (சட்டம் எண். 4/1978) இந்து சமய நிறுவனங்கள் அவற்றின் ஆண்டு வரு

[1979 ஏப்ரல் 17

வாயையொட்டி (சகாயத் தொகை விதிப்பிற்குரிய) பின்வருமாறு புதிதாக வகைப்படுத்தப்பட்டன:—

(1) ஆண்டு வருவாய் ரூ. 10,000-க்குக் குறைவாகக் கொண்டுள்ள சமய நிறுவனங்கள் ;

(2) ஆண்டு வருவாய் ரூ. 10,000-மும் அதற்கு மேலும், ஆனால் ரூ. 50,000-த்திற்குக் குறைவாகவும் கொண்டுள்ள சமய நிறுவனங்கள்;

(3) ஆண்டு வருவாய் ரூ. 50,000-மும் அதற்கு மேலும் ஆனால் 1 இலட்சம் ரூபாய்க்குக் குறைவாகவும் கொண்டுள்ள சமய நிறுவனங்கள்;

(4) ஆண்டு வருவாய் ரூ. 1 இலட்சமும் அதற்கு மேலும், உடைய சமய நிறுவனங்கள்;

பரம்பரை முறையில் வராத அறங்காவலர்களை நியமிக்க பொருத்தமான, தகுதி வாய்ந்த நபர்களின் பெயர்ப்பட்டியல் களை தயாரித்து, சம்பந்தப்பட்ட தகுதி வாய்ந்த அதிகாரி களுக்கு, அதாவது 1-வது வகையின் கீழ் வரும் சமய நிறுவனங் களைப் பொறுத்த மட்டில் உதவி ஆணையாளர், 2-வது வகை யின் கீழ் வரும் சமய நிறுவனங்களைப் பொறுத்த மட்டில் துணை ஆணையாளர், 3-வது வகையின் கீழ் வரும் சமய நிறுவனங்களைப் பொறுத்த மட்டில் ஆணையாளர் அவர் களுக்கு, அனுப்புவதற்காக திருத்தப்பட்டவாறுள்ள இச் சட்டத் தின் 46ஏ பிரிவின் கீழ் வட்டாரக் குழுக்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. தகுதி வாய்ந்த அதிகாரிகள், வட்டாரக் குழுக்கள் பரிந்துரை செய்துள்ள பெயர்ப் பட்டியல்களிலிருந்து, அறங் காவலர்களை நியமிப்பதுடன், பொதுவாக மக்களின் நலன், சமய நிறுவனத்தின் வருமானம், சொத்துக்கள் மற்றும் வழி படுபவர்களின் எண்ணிக்கை, யாத்திரை தலமாக அச்சமய நிறுவனத்திற்குள்ள முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, அரசு அவசியமெனக் கருதினால், அத்தகைய சமய நிறுவனங்களுக்கு இரண்டு அறங்காவலர்களை நியமிக்க அரசு அதிகாரம்பெற்றுள்ளது. ஆண்டு வருவாய் ரூ. 1 இலட்சமும், அதற்கு மேலும் உடைய சமய நிறுவனங்களுக்கு, பரம்பரை முறையில் வராத அறங்காவலர்களை நியமிக்க, நியமன அதிகாரியாக உள்ள அரசு, அவசியமான நடவடிக்கைகளையும் எடுத்து வருகின்றது.

இத்துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழுள்ள சமய நிறுவனங்கள் அனைத்திற்கும் பரம்பரை முறையில் வராத அறங்காவலர் கள் வெகு விரைவில் நியமிக்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன.

1979 ஏப்ரல் 17]

மாநில ஆலோசனைக் குழு.

குடியரசுத் தலைவரது (24/1976) சட்டத்தின் விதிகளுக்கிணங்க, இந்து சமய அறநிலையத் துறையின ஆணையாளரை அலுவல் முறையில் தலைவராகவும், அவருக்கு கோயில் நிர்வாகத்தில் பல்வேறு கூறுகள் குறித்து ஆலோசனை நல்க அரசுச் சார்பற்ற 12 உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஆலோசனைக் குழு ஒன்றை புதிதாக அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

யாதொரு சமய வழிபாட்டுப் பொது இடத்தில்
அல்லது இறை வணக்கத்திற்குரிய இடத்தில்,
விலங்குகள். பறவைகளை பலி கொடுப்பது,
விற்பது அல்லது விலங்கினங்கள் அல்லது
பறவைகளின் இறைச்சிகளை விற்பதற்காகப்
பார்வையில் வைப்பது ஆகியவற்றைத் தடுப்பது.

தமிழ்நாடு 1950 ஆம் ஆண்டு விலங்குகள், பறவைகள் பலித் தடைச் சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 32/1950), இந்து கோயில்கள் அல்லது அவற்றின் வளாகங்களில் மட்டும் விலங்குகள், பறவைகள் பலியிடப்படுவதைத் தடுக்க வகை செய்கிறது.

கோயில்களுக்கு வெளியே உள்ள பொது இடங்களிலும், பொது வீதிகளிலும், விலங்குகள், பறவைகள் பலியிடப்படுவதைத் தடை செய்ய வேண்மென்றும், இச்சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப் படும் தண்டனைகளை அதிகரிக்க வேண்டுமென்றும் கூறி வரப்பெற்ற பல்வேறு முறையீடுகளைக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்த பிறகு, எந்த ஒரு சமய வழிபாட்டுப் பொது இடம் அல்லது இறை வணக்கத்திற்குரிய இடம் மற்றும், அதனைச் சுற்றியுள்ள வளாகங்கள், தனி நபருக்குச் சொந்தமாக இருந்து, மரபு வழி உரிமை அல்லது பயன் உரிமை காரணமாக பொது மக்கள் சென்று வர அனுமதிக்கப்பட்டுள்ள ஒரு தெரு அல்லது சந்து அல்லது ஏனைய பொது வழி உட்பட பொதுத்தெரு ஒன்றில் ஒரு சமய வழிபாடு தொடர்பாகக் கூடியுள்ள எநத ஒரு வழிபாட்டுக் கூட்டத்திலும் அல்லது ஊர்வலத்திலும், விலங்குகள் பறவைகள் பலியிடப்படுவதைத் தடை செய்து இச்சட்டத்தைத் திருத்த அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மேலும், அத்தகைய இடங்களில், விலங்குகள் அல்லது பறவைகளின் இறைச்சியை விற்பதை அல்லதுவிற்பதற்காகப் பார்வைக்கு வைப்பதைத் தடை செய்யவும், முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின் விதித் துறைகளை மீறினால் தண்டனைகளை அதிகரிக்கவும் இச்சட்டத்தின் கீழ்வரும் குற்றங்களை பிடியாணை வேண்டாக் குற்றங்களாகச் செய்யவும், முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேற்சொன்ன முடிவைச் செயலாக்குவதற்கான சட்ட முன் வடிவு விரைவில் சட்டமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்படும்.

## கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள இணைக்கப்பட்ட மற்றும் இணைக்கப்படாத தேவஸ்வம்களும் புதுக்கோட்டை கோயில்களும்.

1974 ஆம் ஆண்டின் 50-வது சட்டத்தின் மூலம் கன்னியாகுமரி தேவஸ்வம் குழு 1975 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1 ஆம் தேதியன்று நீக்கப்பட்டது. முன்னாள் திருவிதாங்கூர் மன்னர்களின் நிர்வாகப் பொறுப்பின் கீழ் இருந்த தேவஸ்வம்கள், தமிழ்நாடு 1959ஆம் ஆண்டு 22-வது சட்டத்தின் வரம்புக்குள் கொண்டுவரப்பட்டன. அவை, திருநெல்வேலி துணை ஆணையாளரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்பட்டு வருகின்ற இந்து சமய அறநிலையத் துறையின் உதவி ஆணையாளர் தரத்தில் உள்ள ஒரு நிர்வாக அதிகாரியால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றின் பராமரிப்புக்காக, அரசு, ஒவ்வோராண்டும் தொடர்ந்து ரூ. 13,70,000 மானியம் வழங்கி வருகிறது.

இந்த தேவஸ்வங்களில் பணிபுரியும் 131 பணியாளர்களை அரசுப் பணியாளர்களாகக் கருத வேண்டுமென்னும் வேண்டுகோள் அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது.

முன்னாள் புதுக்கோட்டை மன்னர் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்த 136 கோயில்களின் பராமரிப்புக்காகவும் அரசு ஆண்டுதோறும் ரூ. 5 இலட்சம் வழங்கி வருகிறது.

## கோயில் பணியாளர்கள்.

தமிழ்நாடு முழுவதிலும் உள்ள கோயில்களில் சுமார் 51,000 பணியாளர்கள் உள்ளனர். ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1 இலட்சம் வருவாய் உள்ள கோயில்களின் பணியாளர்களுக்கு மட்டுமே அமல்படுத்தி வந்த ''பங்களிப்பு வருங்கால வைப்பு நிதித் திட்டம்''. ரூ. 10,000 மும் அதற்கு மேலும் ஆண்டு வருமானம் உள்ள கோயில்களில் பணியாற்றும் பணியாளர்களுக்கும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்தின் உதவியுடன், கோவில் பணியாளர்களுக்கென பொருத்தமானதொரு குடும்ப நலத்திட்டம் தீட்டுவது பற்றி அரசு பரிசீலித்து வருகிறது.

1979 ஏப்ரல் 17]

துறையின் வளர்ச்சியும் தொடரும் அதன் பணிகளும், கருணை இல்லம்.

கோயில்கள் அளிக்கும் உதவியைக் கொண்டு, 36 கருணை இல்லங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இவற்றில் 2,770 பேர் (2,000 சிறுவர்கள், 770 சிறுமிகள்) தங்கியுள்ளனர். இங்கு தங்கியுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் ரூ. 50 செலவாகிறது. இந்த இல்லங்களை நடத்துவதற்காகும் தொடர் செலவில் முக்கால் பாகத்தை சம்பந்தப்பட்ட கோயில்களே ஏற்றுக் கொள்கின்றன. கால் பாகத்தை அரசு ஏற்றுக் கொள்கிறது. இதுவரை ஆன செலவு பற்றிய விவரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

| | | அரசு மானியம் அதாவது 25 சதவீதம். | கோயிலின் பங்கு அதாவது 75 சதவிதம். |
|---|---|---|---|
| | ரூ. | ரூ. | ரூ. |
| 1975-76 .. | 10,92,000.00 | 2,73,000·00 | 8,19,000·00 |
| 1976-77 .. | 13,08,000.00 | 3,27,000·00 | 9,81,000·00 |
| 1977-78 .. | 9,60,996.91 | 2,40,249·23 | 7,20,747·68 |
| 1978-79 .. (தோராயமாக) | 10,00,000.00 | 2,50,000·00 | 7,50,000·00 |
| மொத்தம்.. | 43,60,996.91 | 10,90,249·23 | 32,70,747.68 |

தெய்வச் சிலைகளையும் ஏனைய விலை உயர்ந்த பொருட்களையும் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்.

கோயில்களில் உள்ள பழங்கால வெண்கலச் சிலைகள், தெய்வ உருவச் சிலைகள், ஏனைய விலையுயர்ந்த பொருட்களைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவும், கோயில்களின் திருப்பணிக்காக வும் 1978 79 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 17 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. 1979-80-ஆம் ஆண்டில் இதற்காக இதே அளவுக்குத் தொகை ஒதுக்க அரசு கருதியுள்ளது. விலையுயர்ந்த தெய்வச் சிலைகளும், பழங்கால வெண்கலச் சிலைகளும் உள்ள கோயில்களில் பாது

காப்பான அறைகள். மடக்குக் கதவுகள் அமைக்கவும் இத் தொகை பயன்படுத்தப்படும். பாதுகாப்பு அறைகள் அமைக்க கவோ போதிய, பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யவோ சாத்திய மில்லாத இடங்களில், தெய்வச் சிலைகள் முதலியன போதுமான பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளைக் கொண்டுள்ள அருகிலுள்ள ஆலயங் களில் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து வைக்கப்படுகின்றன. தெய்வச் சிலைகள், பிற விலையுயர்ந்த பொருட்களின் திருட்டு சம்பந்தப் பட்ட வழக்குகளில் காவல் துறையினர் முனைப்பாகத் தொடர் நடவடிக்கை எடுக்கின்றனர். புலனாய்வு குறித்த முன்னேற்றம் அரசால் கண்காணிக்கப்படுகிறது. 1972 ஆம் ஆண்டு தொல் பொருள்கள் கலைச் செல்வங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 52/1972) கீழ் மிகத் தொன்மையான மதிப்பு மிக்க பொருள்களை யும் சிலைகள் அனைத்தையும் பதிவு செய்ய தீவிர முயற்சிகள் தொடர்ந்து எடுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

## நியாய வாடகை நிர்ணயித்தல்.

கோயில்களுக்குச் சொந்தமான கட்டடங்களுக்கு நியாய வாடகை நிர்ணயிப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட நியாய வாடகைக் குழு, இந்து சமய அறநிலையத் துறை ஆணையாளரின் வழி காட்டுதலையொட்டி ஒவ்வொரு கட்டடத்திற்கும் நிர்ணயிக்கப் பட வேண்டிய வாடகையைக் கணக்கிட்டு வருகிறது. குடி யிருப்போருக்கு இன்னல்கள் ஏற்படாத வகையிலும், அதே சம யத்தில் கோயில்களில் பூஜைகளும், பண்டிகைகளும் நடத்துவதற் கென்றே அறக்கொடையாக வழங்கப்பட்டுள்ள சொத்துக்களி லிருந்து கோயில்களுக்கு நியாயமான வருமானம் கிடைக்கின்ற வகையிலும், இந்த வழிகாட்டுதல்கள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

## பழனியில் இரண்டாவது மின்சார இழுவைப் பொறி அமைத்தல்.

ரூ. 12 இலட்சம் மதிப்பீட்டுச் செலவில், பழனி அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி சுவாமி கோயிலுக்கு இரண்டாவது மின்சார இழுவைப் பொறி அமைப்பது தொடர்பான பணி முடியும் தரு வாயில் உள்ளது.

## 'திருக்கோயில்.'

'திருக்கோயில்' என்னும் திங்கள் இதழ் தொடர்ந்து வெளி வந்து கொண்டிருக்கிறது. தலை சிறந்த தமிழ் அறிஞர்கள் பலர் இப்பத்திரிக்கையில் கட்டுரைகள் எழுதி வருகின்றனர்.

[1979 ஏப்ரல் 17]

## கோயில் திருப்பணி.

திருவரங்கத்திலுள்ள அருள்மிகு அரங்கநாத சுவாமி கோயில், சிதம்பரத்திலுள்ள அருள்மிகு சபாநாயகர் கோயில், திருவில்லிபுத்தூரில் உள்ள அருள்மிகு நாச்சியார் கோயில் போன்ற வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பழமையான கோயில்களின் திருப்பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அதே சமயத்தில் பின் தங்கிய பகுதிகளிலும், அரிசனக் குடியிருப்புகளிலும் உள்ள கிராம தேவதைகளின் கோயில்களின் திருப்பணிக்காக ரூ. 1,000 முதல் ரூ. 2,000 வரை நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட 62 கோயில்களின் திருப்பணிக்காக இதுவரை ரூ. 63,000 நிதி உதவி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

## தமிழ் புலவர்களை கோயில்களில் நியமித்தல்.

ஆலயங்களில், தமிழ் நெறி தமிழ் இலக்கிய உணர்வை வளர்ப்பதற்காக வேலை வாய்ப்பற்ற தமிழ் புலவர்களை முதல் நடவடிக்கையாக கோயில் பணிகளில் நியமிக்கலாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்ததற்கிணங்க, தனித் தனியாக அல்லது ஒரு தொகுதியாக ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டு வருவாய் உள்ள கோயில்களில் 100 தமிழ் புலவர்களை நியமிக்க ஆணைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. கோயில்களில் இலக்கிய சொற்பொழிவுகள் நடத்துதல், தமிழ் நெறியைப் பரப்புதல், நூலகங்களை ஏற்படுத்துதல், கோயில்களின் தல வரலாறுகளை எழுதுதல் போன்ற பணிகளுக்கு அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படுவர்.

## தமிழிசையை மேம்படுத்துதல்.

தமிழிசை வளர்ச்சிக்காக ஊக்க உதவித் தொகையைக் கொடுக்கும் நோக்கத்துடனும், நாதஸ்வரத்திலும் தவிலிலும் மேல் பயிற்சியை அளிக்கும் நோக்கத்துடனும், அரசு, பயிற்சி உதவித் தொகைகள் வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்றை 1978 முதல் கொண்டு வந்துள்ளது. நாதஸ்வரப் பள்ளிகளில் பயிற்சிக் காலத்தை முடித்துள்ள 3 நாதஸ்வர மாணவர்கள் மற்றும் 3 தவில் மாணவர்கள் புகழ் வாய்ந்த வித்துவான்களின் கீழ் நடத்தப்படும் மேல் பயிற்சிக்காகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

## கோயில் வருமானம்.

வேளாண்மைக் கடன் நிவாரணச் சட்டங்கள், குத்தகைச் சட்டங்கள், பொது பொறுப்புக் கழகங்கள் சட்டம் ஆகியவை, கோயிலுக்குச் சொந்தமான நில உடைமைகளிலிருந்து அவை

சட்டமன்றம் LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தை மிக மோசமாகப் பாதித்துள்ளன. கோயில்களுக்குச் சேர வேண்டிய குத்தகை நிலுவைகள் ரூ. 19.16 கோடி என்ற அளவுக்கு உயர்ந்துள்ளது.

கோயில்களுக்கு ஏற்பட்ட இடர்பாடுகளை எவ்வாறு சமாளிக்க முடியும் என்பது குறித்தும், தேவையான நிவாரணங்களை கோயில்களுக்கு எவ்வாறு அளிப்பது என்பது குறித்தும் அரசு ஆய்வு செய்து வருகிறது.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும்,

மாநிலத்தில் 7 கல்லூரிகள், 22 உயர்நிலைப் பள்ளிகள், 11 இதரப் பள்ளிகள், 7 தேவாரப் பாடசாலைகள் ஆகியனவைகள் சமய நிறுவனங்களால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

சமுதாய நலப் பணிகள்.

சமய நிறுவனங்களின் உபரி நிதியிலிருந்து மேற் கொள்ளப்பட்ட சமுதாய நலப் பணிகள் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுகின்றன. செவிடர், ஊமையர் பள்ளிகள் 2, அன்பு இல்லங்கள் 3, நூலகங்கள் 202, சித்த மருத்துவ மனைகள் 25, ஆங்கில மருத்துவ மனை 1, 36 கருணை இல்லங்கள் உட்பட பல அநாதை இல்லங்கள் ஆகியவை செயல்பட்டு வருகின்றன.

நிர்வாகத்தை மேம்படுத்துவதற்குரிய நடவடிக்கைகள்.

துறையின நிர்வாகத்தையும் சமய நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தையும் ஒழுங்குபடுத்தவும், மேம்படுத்தவும் முயற்சிகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக வருவாயில் இழப்பு ஏற்படுவதைத் தடுக்கவும், சமய நிறுவனங்களுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களுக்குரிய நியாய வாடகைகளைத் திருத்தி மறு நிர்ணயம் செய்வதன் மூலம் வருவாயினை அதிகரிக்கவும், தக்க நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் மற்ற சொத்துக்களை இனங்கண்டு அவற்றை ஆலயங்களின் வசம் கொணரவும், அவற்றை அனுபவித்து வருபவர்களைக் குத்தகைதாரர்களாக ஏற்கவும், அச் சொத்துக்களின் மூலம் வரக்கூடிய வருவாயினைப் பெறவும், தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

1979 ஏப்ரல் 17]

திருத்தணி அருள்மிகு சுப்பிரமணியசுவாமி ஆலயத்திற்குச் சொந்தமான விலையுயர்ந்த நவரத்தினக் கற்கள் மற்றும் முத்துக்கள் பதித்த பொன் ஆபரணங்கள் சிதைக்கப்பட்டதாக அரசின் கவனத்திற்கு வந்த ஒரு புகாரின் பேரில் இப் பொருளின முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, இது குறித்த விசாரணை வருவாய் வாரியத்தின் ஆணையாளர் ஒருவரால் நடத்தப்பட வேண்டும் என்று அரசு முடிவெடுத்து, வருவாய் வாரியத்தின் ஆணையாளர் திரு. ஆர். நடராஜன், ஐ.ஏ.எஸ். அவர்களை விசாரணை நடத்த நியமித்துள்ளது. அவரது அறிக்கை எதிர் பார்க்கப்படுகின்றது.

நமது பண்டைய நாகரிகத்திற்கும் கலைகளுக்கும் பண்பாட்டிற்கும் கருவூலங்களாக உள்ள ஆலயங்களைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கு அரசு அனைத்து முயற்சிகளையும் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வரும்.

தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

புதன்கிழமை, 1979 ஏப்ரல் மாதம் 18ஆம் நாள்.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டமன்றப் பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9.00 மணியளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

## (1) ஒழுங்குப் பிரச்சினைகள்.

### (அ) முதலமைச்சர் மீதான உரிமை மீறல் தீர்மானம் எடுத்துக் கொள்வது குறித்து.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்மீது ஒரு உரிமை மீறல் தீர்மானம் கொடுத்து இருந்தேன். முதலமைச்சர் வருகின்ற நேரத்தில் அதை எடுத்துக் கொள்கிறேன் என்று நீங்கள் அறிவித்து இருந்தீர்கள். இப்போது முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைய தினம் அது எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்றைக்கு கேள்வி நேரத்தையே தள்ளி வைத்து மானியக் கோரிக்கையை எடுத்து இருக்கிறோம் என்பது திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரியும். இன்றைய தினம் மானியக் கோரிக்கையை முடித்து விடலாம். நாளைக்கு அதை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்கிறேன்.

## (2) வரவு-செலவுத் திட்டம் (1979-80) வாக்கெடுப்பு-தொடர்ச்சி.

### (அ) கோரிக்கை எண் 15—காவல்துறை.

### (ஆ) கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 38,59,84,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

---

குறிப்பு; ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் உடுக்குறி (*) இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப் பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்களின் பிரச்னைகளில் காவல்துறையினர், முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக செயல்படாமல் தடுத்து நிறுத்த வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 38,59,84,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவர் அவர்களே, காவல் துறையில் மக்கள் தேவைக்கு ஏற்றவாறு மிகுதியாக காவலர்களை நியமிக்காதது குறித்து விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 38,59,84,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இளையான்குடி 'சர்க்கிள்' 20 மைலுக்கு அப்பால் உள்ள பார்த்திபனூர், சத்திரக்குடி போன்ற காவல்நிலையங்களுக்கு எல்லாம் சர்க்கிளாக இருப்பதால் அந்த காவல் நிலையத்திற்கு ஜீப் வழங்குவது சம்பந்தமாக விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 15—காவல்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 38,59,84,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

Thiru Salem M. ARUMUGAM: Sir, to discuss the need to provide police security for the students of the chingleput medical college as the number of robb ry cases have increased there I move:

"That the allotment of Rs. 38, 59, 84,000 under Demand No, 15 police be reduced by Rs. 100.

கோரிக்கை எண். 16 — தீயணைப்புப் பணிகள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் —

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16 — தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,88,39,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. அ. ப. பழனியப்பன் : தலைவர் அவர்களே, மதுரை மாவட்டம் ஒட்டன்சத்திரத்தில் தீயணைப்பு நிலையம் ஒன்று அமைக்க குறிப்பிடாததைப்பற்றி விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,88,39,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, தீயணைப்பு ஊழியர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள கோரிக்கை பரிசீலிக்காமல் காலம் கடத்துவதுபற்றி விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,88,39,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதுரைஸ் : தலைவர் அவர்களே, தீயணைப்புப் படையில் உள்ள காவலர் அனைவருக்கும் போலீஸ் காவலர் அனைவருக்கும் அளிக்கப்படும் சலுகைகளும் பதவி உயர்வுகளும் அளிக்க ஏற்பாடு செய்யாதது குறித்து விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,88,39,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, இளையான்குடி, ஆர். எஸ். மங்கலம் போன்ற இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்கள் திறக்க வேண்டியது குறித்து விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 2,88,39,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

"மானியக் கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 2,88,39,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கையும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் விவாதத்திற்காக அவை முன் வைக்கப் பட்டுள்ளன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற குறிப்புகளை * நான் பேசியதாக எடுத்துக் கொண்டு, அவைகளை அவைக் குறிப்பில் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, போலீஸ் மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது எனது கருத்துகளை கூற விரும்புகிறேன். போலீஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட் இப்போது அரசின் கொள்கையின் காரணமாக நல்ல விதமாக செயல்படவில்லை என்பது நன்றாக தெரிகிறது. போலீஸ் எங்கு பார்த்தாலும் நல்ல நிலையில் நடந்து கொள்ளவில்லை. குறிப்பாக அந்த டிப்பார்ட்மெண்ட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் லஞ்ச ஊழல் அதிகமாக இருக்கிறது. இதற்கு லஞ்சத்தை ஒழிக்கக்கூடிய நிலையில் அரசு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். போலீசில் போய் ஒரு குற்றம் நடந்ததற்காக மனு கொடுக்கும் போது லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி விசாரணைக்கு வரும்போதும் லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டும். எதிர்த் தரப்பிலிருந்தும் லஞ்சம் வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். இப்படி இரண்டு தரப்பிலிருந்தும் லஞ்சம் வாங்கிக் கொண்டு கேசை பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளாமல் நடவடிக்கை எடுக்காமல் தள்ளி கொண்டே போகிறார்கள். கேசை விசாரிப்பதற்கு மனு கொடுத்தவர்களையும், எதிர் தரப்பினர்களையும் பத்து நாட்கள் மாறி மாறி வரச் சொல்லி தள்ளிக் கொண்டே போகிறார்கள். டவுனில் பலபேர் வந்து தங்கினால் எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அந்த மாதிரி நிலை இல்லாமல் நல்லவிதமாக நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு சம்மன் செய்கின்ற ஒரு முறை இருந்தால், அது மிகவும் நன்றாக இருக்கும். சம்மன் செய்து கூப்பிட்டு அவர்கள் அதன்படி கட்டாயமாக அவர்களை விசாரித்து, அதற்குத் தகுந்த பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்றிருந்தால் அது நன்றாக இருக்கும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சாதாரண கேஸ்களிலேகூட லாக்-அப்பிலே வைக்கிறேன் என்று பயமுறுத்தி பணம் வாங்குகிறார்கள். அந்த நிலை கட்டாயமாக இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். லாக்-அப்பிலே போடுகின்ற கேஸ்கள் ஒரேமாதிரியாக இருக்கவேண்டும். பணக்காரர்களை வெளியே விடுவதும், ஏழைகளை உள்ளே போடுவதும், இல்லையென்றால் பணம் வாங்குவது என்கின்ற நிலை இருந்தால், நாட்டிலே இந்த போலீசுக்கு மிகவும் கெட்ட பெயர் ஏற்படும். அதிலே அரசாங்கத்திற்கும் கெட்ட பெயர் வருகிறது. இதை நன்றாக கவனித்து, அதற்காக சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்றாலும் திருத்தி, அதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

---

* 498-496 ஆம் பக்கங்கள் இணைப்புகள் I, II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

கேசுகளை வைத்துக்கொண்டே சார்ஜ்சீட் போடுவதும், ஒரு 6 மாத காலம், 8 மாத காலம் சுணக்குவதும், அதனுடைய விளைவாக மிகவும் மோசமான நிலையும் ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு கேஸ்களும் கண்டிப்பாக இத்தனை நாளைக்குள் சார்ஜ் சீட் போட வேண்டுமென்றிருந்தால், அதிலே ஊழல் நடப்பதைத் தவிர்க்கலாம். அதையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கேஸ் போட்டாலும்கூட, கேஸ்களுக்கு அனுகூலம் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைத்தால், கேஸ்களை நல்லவிதமாக நடத்தி, தண்டனை பெறுவதற்குப் பதிலாக விடுதலை ஆவதற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கண்காணித்து, அந்த மாதிரி நிலை ஏற்படாமல் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது உதவி சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் உதவி சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள்; உதவி டெபுடி சூபரின்டென்டுகள் பதவிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது வேலை இருக்கின்றதா என்றால், ஒன்றும் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இவர்கள் அதை வைத்துக்கொண்டு, அங்கே இருக்கின்றவர்களோடு பெரிய தகராறுகள் செய்கிறார்கள். இவர்களுக்கும் மேலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் தகராறுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதனால் ஸ்டேஷன் நல்ல நிலை ஏற்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பதவிகளால் ஏராளமான செலவு ஏற்படுகின்றது. அதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு, இந்தப் பதவிகள் இல்லாமல் செய்வது நல்லது. இருக்கின்றவர்களுக்கு பதவி கொடுக்கலாம். இனிமேல் நியமிக்காமல் இருப்பது நல்லது என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதன்மூலம் ஏராளமான பணம் விரையமாவதை நிறுத்தலாம் என்றும் கூறிக் கொள்கிறேன்.

சம்மன் இல்லாமல் போலீஸ் டிபார்டுமெண்டு யாரையும் கூப்பிடக்கூடாது என்ற நிலைமையை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு சம்மன் இருந்தாலும்கூட, சம்மன் சரியாக சார்வு செய்து, வந்தவர்களை ஒழுங்காக விசாரித்து, அப்படி விசாரிப்பதற்கான ரிஜிஸ்தர்களிலே வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து, இதிலே அவர்கள் தவறு செய்யாமல் இதை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது எங்கு பார்த்தாலும் சூதாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. சூதாட்டத்திலே இவர்கள் வாடிக்கையாக ஸ்டேஷன்களுக்கு பங்கு கொடுத்து வருகின்றார்கள். அப்படி பங்கு கொடுத்துவிட்டு, சூதாட்டம் நடக்கின்றது. அது திருவிழா நடக்கின்ற இடங்கள், நாடகங்கள் நடக்கின்ற இடங்கள், மக்கள் கூடுகின்ற இடங்களிலே எல்லாம் நடந்து கொண்டு வருகிறது. இதை பல தடவை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியுள்ளேன்,

[திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1979 ஏப்ரல் 18

இது நடந்து கொண்டுதான் இருக்கிறது. இதனால் பொதுமக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். டவுன்களிலேகூட இந்தச் சூதாட்ட கிளப்புகள் சட்டபூர்வமாக நடத்தப்படுவதில்லை. சட்டத்திற்குப் புறம்பாக நடக்கும் சூதாட்டத்திலே பெரும்பாலும் இளைஞர்கள் கெடுகின்றார்கள். டவுனகளில் இருக்கின்ற கிளப்புகளுக்குகூட லைசன்ஸ் கொடுப்பதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீசைப் பொறுத்தவரைக்கும் பாதுகாப்புக்காக மட்டும் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கேஸ் எடுக்கின்ற நிலை இந்த டிபார்டுமென்டுக்கு இல்லாமல், கோர்டுக்கு இருந்தால், எல்லாக் கேஸ் மனுக்களையும் பரிசீலனை செய்கின்ற நிலை ஏற்பட்டால், இதிலே இருக்கின்ற லஞ்சம் போகும், மக்களுக்கு நல்ல நியாயம் கிடைக்கும்.

[முற்பகல் 9—10.]

அந்த மாதிரி நிலையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பாதுகாப்புக்கு மட்டும் போலீஸ் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்ராயம்.

மதுரையிலே நடந்த சிவாஜி விழாவிலே திடீரென்று மாட்டு வண்டிகள் போகக்கூடாதென்று தடை செய்து அதன் கரரணமாக அதிலே ஒரு கேசைப் போட்டார்கள். ஏன் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி என்றால் மாட்டு வண்டி ஊர்வலம் விடுகிறோம் என்று சொன்னபோது அதை ஏன் தடை செய்யாமல் ஊர்வலம் ஆரம்பித்த பிறகு தடைசெய்யவேண்டும்? அரசு ஏதோ தவறாக இதைச் செய்திருக்கிறது. காவல் துறையினர் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதிலிருந்தும் அரசியல் கட்சிகளுக்கும் இழுக்கான காரியங்களை நடத்துவதிலிருந்தும் இந்த அரசு நல்ல நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை கண்ணங்குடி என்ற கிராமத்தில் ஒரு காவல் நிலையம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அங்கு தீயணைப்பு நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரை எங்கு பார்த்தாலும் மது அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. இப்போது ரேட்தான் அதிகமாகக் கூடியிருக்கிறதே தவிர, மது ஒழிந்தபாடாக இல்லை. ஆகவே, இதை ஒழிக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதற்கு போலீஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட் நம் பக்கமாக ஒத்துழைப்பாக இல்லை. அது தான் இதற்குக் காரணம். போலீஸ் டிபார்ட்மெண்டை இப்போது மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப் போவதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். மூன்று பிரிவாகப் பிரித்தாலும் இவர்கள்தான் அங்கிருந்து இந்த வேலைகளைக் கவனிக்க போகிறார்கள். இது சரியாக நடக்குமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

REPORTING SECTION



1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்

எங்கு பார்த்தாலும் களவுகள் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன. இதைக் கண்டு பிடிப்பதில் போலீஸ் அசிரத்தையாக இருக்கிறது. அதைக் கண்டுபிடிக்க சி.ஐ.டி டிப்பார்ட்மெண்ட் சரியாகச் செயல்படவில்லை என்றுதான் கூறிக்கொள்வேன். விஜிலென்ஸ் போலீஸ் பொறுத்தவரை அந்த டிப்பார்ட்மெண்ட் தனியாக இருக்கிறது. அவர்கள் கேஸ் எங்கும் போடுவதில்லை. எங்காவது 'ரேர்' ஆக ஒன்றிரண்டு கேஸ்களைப் போட்டாலே ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இப்போது ஏராளமாக லஞ்சம் நடமாடிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் ஏன் அவர்களால் கேஸ்களைப் பிடிக்க முடியவில்லை? அதற்கு அரசு தடை விதித்திருக்கிறதா என்று யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் எங்காவது கேஸ் போட்டார்களா என்று பார்ப்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி ஒரு டிப்பார்ட்மெண்ட் இருந்து அதற்கு ஏராளமான பணம் கொடுத்து செலவு செய்து அது பிரயோசனம் இல்லாமல் இருப்பதைக் காட்டிலும் அவற்றைக் கலைத்து விடுவது நல்லது. ஆகவே லஞ்சத்தைப் பொறுத்தவரை போலீஸ் டிப்பார்ட்மெண்ட் கண்காணிக்கவேண்டிய டிப்பார்ட்மெண்ட். இதிலே மோசமான நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு நன்றாக யோசித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் திருவாடானை போலீஸ் சரக இன்ஸ்பெக்டர்மீது ஏராளமான கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்து ஒரு வருஷ காலமாகக் கொடுத்து வந்தும்கூட நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு கம்ப்ளெயின்டை நானும் எம்.எல்.சி. இராமகிருஷ்ண தேவரும் கொடுத்தோம். மிக மோசமான நிலை அங்கு இருக்கிறது. அவர்கள் மீது இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதைப் போல் தேவகோட்டை இன்ஸ்பெக்டர்மீது எம்.எல்.சி. அவர்கள் மேல்சபையில்கூட விவரங்களை எல்லாம் விளக்கமாகக் கூறினார்கள். அவர்கள் மீது எந்த வித நடவடிக்கையும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலையில் போய்க்கொண்டிருந்தால் அந்தப் பகுதியிலே எப்படி நாம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டமுடியும்? இப்போதுகூட ஏராளமான கம்ப்ளெய்ண்ட்ஸ் இருக்கின்றன. அவர்கள், அங்கேயிருந்து மாற்றப்படவில்லை, அங்கேயே இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன.

இப்போது 3 ஐ.ஜிக்கள் போடவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் நோக்கமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எதற்காக 3 பேர் வேண்டும்? இருக்கின்ற நிர்வாகத்தை சீராகச் செய்தால் 3 பேர் இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதனால் டிபார்ட்மெண்டிற்கு நாம் செலவு பண்ண வேண்டிய செலவுகளும் சுருக்கமாக இருக்கும். ஆகவே, அவைகளை கவனிக்கவேண்டும்.

போலீஸ் டிப்பார்ட்மெண்டிலே இருப்பவர்களுக்கு சாதாரணமாக இருக்கின்ற போலீஸ்காரர்களுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் சம்பளத்தை கூட்டுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். இப்போது சர்க்கிள் இருக்கக்கூடிய ஜுரிஸ்டிக்ஷனிலே ஒரு ஜீப் கார் கட்டாயமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படியானால்தான் அவர்கள் கேஸ்களை பார்த்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். போலீஸ் அலுவலர்கள் குடியிருப்பு இல்லாத இடங்களிலே அவர்கள் வாடகைக்கு வீடு பிடித்து இருப்பதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்வதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

லஞ்சம் அதிகமாகப் பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது. அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு முதல்வர் அவர்கள் தனி கவனம் செலுத்துவதற்கு அதற்கு வேண்டியவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களை கூறி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். என் தொகுதியிலே ஏராளமான காட்டாறுகள் இருக்கின்றன, அந்தக் காட்டாறுகளிலே எங்கு பார்த்தாலும் பாலங்கள் இல்லாமல் போக்குவரத்து வசதி இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் ஆகவே அந்தக் காட்டாறுகளிலே பாலங்கள் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக மணிமுத்தாறு என்ற ஆறு இருக்கிறது, கன்னங்குடியையும் திருவாடானையையும் இணைத்து ஒரு பாலம் இல்லாததால் மக்கள் மிகவும் கஷ்டமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். கிராமரோடுகள் எல்லாம் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன........

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது காவல் துறை மானியம். அதுபற்றி பேசினால் முதல்வர் அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு முடியும்.

திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: எங்களுக்கு இதிலே தான் வாய்ப்பு, வேறு எதிலே கூறுவது?

திரு. ரா. உமாநாத்: பையர் சர்வீஸஸ் வருவதற்கு ரோடுகள் வேண்டும், ஆகவே அதைத்தான் சொல்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. உமாநாத் உங்களுக்கு வழியைச் சொல்கிறார். தாங்கள் அதைப்பற்றி மட்டும் பேசினால் நல்லது.

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. கரு. இராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : போலீஸ் போய் வருவதற்குக் கூட ரோடு வேண்டுமே, மேலும் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார், எங்களுடைய தொகுதியிலே உள்ளவற்றையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்ல வேண்டும், அவர்கள் கேட்கவேண்டும், அதனால்தான் சொல்கிறேன். கிராம ரோடுகள் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. இராமநாதபுரம் ஜில்லா மிகப்பின் தங்கிய பகுதி. திருவாடானை கடைசியாக உள்ள இடம், மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. ரோடுகள் மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. தனியாக கிராண்ட் கொடுத்தால் ஒழிய இதைச் சரிப்படுத்த முடியாது. பஞ்சாயத்து யூனியனிலே செய்வார்கள் என்று எண்ணலாம். பஞ்சாயத்து யூனியன் வெறும் ஆபீஸ்தான் இருக்கிறது. அங்கே சர்ப்ளஸ் ஆக பணம் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் தேர்தல் வந்து சேர்மன், கவுன்சில் எல்லாம் வந்தாலும் அவர்கள் எதை வைத்து இவைகளை எல்லாம் முன்னுக்குக் கொண்டு வரமுடியும்? அந்தக் கிராம ரோடுகளுக்கு தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 9-20]

ஏற்கெனவே போட்டிருக்கின்ற ரோடுகளுக்குத் தூம்புகள் போடாமல் இருப்பதால் வண்டிகள் போக முடியாத நிலையில் ஏராளமான ரோடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, போட்ட ரோடுகளுக்குத் தூம்பு போட்டு, மெட்டல் போட வேண்டும், வண்டிகள் போவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஓட்டன் சத்திரத்திலே போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஊருக்கும் ரொம்பத் தூரத்திலே தள்ளியிருக்கிறது. அதை மத்தியமான இடத்திலே வைப்பதற்கு இடம் இருக்கிறது. போலீஸ் ஸ்டேஷன் ரொம்ப தூரத்திலே தள்ளியிருப்பதால் மக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியக் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே, அதை மத்தியமான இடத்திலே ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்றத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் இங்கே நான்முன்பு பேசுகின்ற பொழுதுகூட சொன்னேன். அப்பொழுது முதலமைச்சரவர்கள் இங்கேயில்லை. ஏராளமான பேர்கள் ஓல்ட் ஹாஸ்டலில் அதாவது மேற்கேயிருக்கிற பகுதியில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குளிப்பதற்குத் தனியாகத் குளிக்க அறைகூட கிடையாது. (குறுக்கீடு) தனியாகக் கிடையாது. மொத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. அதனால் பெருங்கஷ்டமாக இருக்கிறது. பழைய ஓல்ட் ஹாஸ்டலில் ரூம்கள் தனித்தனியாக கக்கூஸ் வசதி, பாத் வசதி எல்லாம் இருக்கிறது. எனவே அதிலே அவர்களை மாற்றி அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது ஹாஸ்டலில் இருக்கின்ற ஹோட்டல் ரொம்ப மோசமான நிலையிலே இருக்கிறது. அங்கே நாங்களெல்லாம் இப்பொழுது சாப்பிட முடியாத நிலையிலே இருக்கிறது. அதை நல்ல நிலையிலே ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்திலும், தீ அணைப்புத் துறை மானியத்திலும் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்காக நான் நன்றி கூறி எனது உரையைத் தொடங்குகிறேன். காவல் துறையை நடத்திச் செல்கிற புரட்சித் தலைவர் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் எந்த மாநிலத்திலும் கண்டிராத அளவிற்குத் தமிழ்நாடு வழிகாட்டியாகக் காவல் துறையை நாம் கூர்ந்து கவனித்துப் பார்ப்போம். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற இரண்டாண்டுக் காலத்தில் எத்தனை போராட்டங்கள், எத்தனை கிளர்ச்சிகள், எத்தனை வன்முறைச் செயல்கள் தமிழகத்திலே நடந்தன, எந்த முறையில் நடந்தன. எந்த விதத்திலே நடந்தன, எந்த ரூபத்திலே நடந்தன என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள நாம் அனைவரும் உணர்வோம். இத்தனை வன்முறைச் செயல்களையும் காவல் துறையினர் சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் மற்ற மாநிலங்களைவிடத் தமிழகக் காவல் துறை அமைதியைக் கட்டிக் காத்ததற்கு நாம் பாராட்டியே ஆக வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் என் தொகுதிக்குத் தேவையான ஒரு சிலவற்றைக் கேட்பதற்கு முன்பு, தீயணைப்பு நிலையம் இல்லாத காரணத்தால் ஏற்பட்ட விபத்துக்களைப்பற்றி நான் இந்தமன்றத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்ற, 15—4—1979 ஞாயிற்றுக் கிழமை 12-30 மணி அளவில் போளூர் அருகாமையில் ஓர் பஸ் தீப்பற்றி எரிந்து 13 பேர்கள் எரிந்த பஸ்ஸிலே இறந்து போனார்கள். மீதி 10, 11 பேர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்குச் கொண்டு போகப்பட்டார்கள் என்பதை நம் அரசு அறியும். ஆகவே, அரசு இந்தத் தீ விபத்தில் இறந்தவர்கள் குடும்பத்திற்குப் புரட்சித் தலைவர் முதலமைச்சரவர்கள் ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 2,500 ரூபாய் கொடுத்ததை நான் அந்தக் குடும்பத்தினர் சார்பாக பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். எனவே, இது போன்ற சம்பவம், தீயணைப்பு நிலையம் போளூரில் இல்லாத காரணத்தால் ஏற்பட்டது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். போளூர் அருகாமையில் நடந்த பஸ் விபத்து சம்பந்தமாகத் தீ அணைக்கும் படை வரவேண்டுமென்றால் திருவண்ணாமலையிலிருந்து வந்தாக வேண்டும். அதற்குச் சுமார் இரண்டு மணி நேரம் ஆகிறது. அதனால் தீ விபத்துக்களை உடனுக்குடன் தடுக்க முடியாமல் இருக்கிறது.

அதுபோன்றே போளூர் அருகாமையில் சென்ற ஆண்டு மே மாதம் கட்டி பூண்டி என்னும் காலனியில் தீப்பிடித்து சுமார் 77 வீடுகள் எரிந்து அந்தக் காலனியே தீயால் எரிந்துபோய்விட்டது.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. ஜே. சுப்பிரமணியம்]

இதற்குக் காரணம் உடனுக்குடன் முதலுதவி கிடைக்காததனால் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே, இதனை வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். போளூரிலே ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நமது அரசையும் புரட்சித் தலைவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் கணியம்பாடியில் ஒரு காவல் நிலையம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று நான் இதற்கு முன்பு கேட்டிருந்தேன். இப்பொழுது காவல் நிலையம் செல்ல வேண்டுமென்றால் வேலூருக்குத்தான் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, கணியம்பாடியில் ஒரு காவல் நிலையம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், முதலமைச்சரவர்கள் மது விலக்குக் கொள்கையைத் தீவிரமாகச் செயல்படுத்துவதை நாம் அனைவரும் பாராட்டியே யாக வேண்டும். எனவே, இந்த மது விலக்குப் பிரச்னையை இன்னும் தீவிரப் படுத்தி, எல்லா கிராமங்களிலும் மது விலக்கு கமிட்டியைப் போட வேண்டும். அந்த கமிட்டிக்கு காவல் துறை அதிகாரம் கொடுத்து வேண்டிய பாதுகாப்பும் கொடுத்து உதவினால் அந்த கமிட்டி செயல்பட ஏதுவாகும். ஆகவே, முதலமைச்சரவர்கள் இது போன்ற கமிட்டியை எல்லா கிராமங்களிலும் அமைத்து வேண்டிய பாதுகாப்பும் கொடுக்க வேண்டுமென முதலமைச்சரை நான் வேண்டி பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், காவல் துறையினருக்கு வேண்டிய சலுகைகள் கொடுத்து ஆகவேண்டும். இன்னும் சில காவல் துறையினர்களுக்கு குடி இருக்க கோட்டர்ஸ் கட்டாமல் இருப்பதை நம் அரசு காவல் துறையினருக்கு கட்டிக் கொடுத்தாக வேண்டும். குறிப்பாக, என தொகுதியில் உள்ள களம்பூர் காவல் துறையினர்களுக்கு கோட்டர்ஸ் கட்ட இடம் ஒதுக்கி பல ஆண்டுகளாகின்றன. எனவே, இது போன்ற ஒதுக்கப்பட்ட இடங்களை அரசு ஆவன செய்து இந்த ஆண்டே கட்டுவதற்கு உண்டான உத்தரவை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களை நான் வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனெனறால், சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் காக்கக்கூடியவர்கள் காவல் துறையினர் ஆவார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய தேவைகளைக் கொடுப்பது அரசினுடைய கடமையாகும் என்பதை புரட்சித் தலைவர் அவர்களை வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொண்டு, இந்தக் காவல் துறை மானியத்தில் பேச வாய்ப்பளித்த பேரவைத் தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவரவர்களே, இந்த மானியங்களின் மீது இந்த ஆண்டும் பேசுகிறபொழுது வேதனை மிகுந்த ஞாபகங்களுடன்தான் நான் ஆரம்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஏனென்று சொன்னால், எங்கள் அருமைத் தோழர் வெங்கடாசலம் கொலை செய்யப்பட்டு $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. உங்களுக்குத் தெரியும். $1\frac{1}{2}$ ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும்

இதுவரை கொலைகாரர்களை போலீஸ் கண்டுபிடித்து கூண்டில் ஏற்றுவதோ அல்லது தண்டனை பெற்றுக் கொடுப்பதோ, யார்தான் கொன்றார்கள் என்று கண்டுபிடிக்கவும் இல்லாத ஒரு நிலை. அரசாங்கத்தைக் கேட்டால், எந்தத் துப்பும் இல்லாத நிலையில் நாங்கள் புலனாய்வு ஆரம்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்ன செய்ய முடியும், முயற்சி எடுக்கிறோம் என்கிறார்கள் அரசாங்கம். என்னவோ, துப்பு சிறிதாவது கிடைத்திருந்தால், அவர்கள் கண்டுபிடித்திருப்பார்கள் என்ற தொனியில் அரசாங்கத்தின் ஸ்போக்ஸ்மென் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியானால், நான் கேட்க விரும்புவது ஒன்றுதான். கிருபாகரன் என்பவர் இராயபுரம் அருகில் காசிபுரம் 7-வது தெருவில் குடியிருந்து வந்தவர். எண்ணூர் பவுண்டரியில் பழி வாங்கப் பட்ட ஒரு தொழிலாளி, 1978ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 29-ம் நாளன்று அவர் உறவினருக்குத் கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வாங்குவதற்கு என்று சொல்லி உறவினர் வீட்டுக்குச் சென்றார். இன்றுவரை ஆளைக் காணோம். கொல்லப்பட்டார் என்பதற்கு பல துப்புகளுடன் அவருடைய மனைவி கமலவேணி எண்ணூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்தார்கள். உருக்கமான அந்த கம்ப்ளெயின்ட் கடைசி பகுதியை நான் படித்துப் பார்க்கிறபொழுது உருக்கமான ஒரு பகுதியை நான் கண்டேன்.

அந்த அம்மா, சொல்கிறார்கள், போலீஸ் கம்ப்ளெயின்டில், ''எனக்கு மூன்று மகள்களும், இரண்டு மகன்களும் இருக்கிறார்கள். 'அப்பா எங்கே அம்மா' என்று அன்றாடம் அழுது தீர்க்கும் என் குழந்தைகளின் முகம் பார்த்து என் கணவரைக் கண்டு பிடித்துக் கொடுங்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளாகிய நீங்கள், எனக்கு, தாலி பிச்சை போடுங்கள்'' என போலீஸ் கம்ப்ளெயின்டில் அந்த அம்மா எழுதினார்கள். இன்றைக்கு வரைக்கும் எந்தத் துப்பும் கிடையாது, எந்த நடவடிக்கையும் போலீஸ் சைடிலே கிடையாது.

[முற்பகல் 9-30]

அதுபோல் எத்திராஜ் என்பவர் ஒருவர், இன்னொரு எக்சாம்பிள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர் ஏழை விவசாயி, அரக்கோணத்திற்கு அருகே மேலப்பாக்கம் ஊரைச் சேர்ந்தவர். அவருடைய நிலம் லட்சுமணய்யா என்ற நிலப்பிரபுவின் நிலங்களுக்கு அருகே இருந்தது. எத்திராஜூனுடைய நிலத்தை இந்த நிலப்பிரபு கபளீகரம் செய்யப்பார்த்தார். அந்த நிலைமையில் 1978 மார்ச் மாதம் 18-ம் தேதி அன்றைக்கு அவரை, அதாவது எத்திராஜை அவருடைய வீட்டிற்கே சென்று அடித்து நொறுக்கி, இரத்தம் சொட்டச் சொட்ட எல்லோருடைய முன்னாலேயும் இழுத்துக் கொண்டு சென்றார். இன்றைக்கு வரைக்கும் அவர் ஆளைக் காணோம். என்னவானார் என்றே தெரியவில்லை. அவர் எப்படி எங்கே கொலை செய்து புதைக்கப்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

பட்டார் என்பது கூட தெரியவில்லை. அது பற்றி அவருடைய மனைவி ஜோதி அம்மாள் என்பவர் இந்தச் சம்பவத்தைப் பற்றிய எல்லா விவரங்களையும் எழுதி, எல்லாவற்றையும் குறிப்பிட்டு போலீசில் ஒரு புகார் கொடுத்திருக்கிறார். அந்தப் புகார் மீது எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் கிடையாது. ஜோதி அம்மாளின் புகார் மீது போலீஸ் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்காதது மாத்திரம் அல்ல. அவருடைய நிலையை, அந்த அம்மாளுடைய சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அந்த அம்மாள் அந்த நிலத்தில் இறங்குவதை இன்றைக்கும் போலீசினுடைய உதவிக் கொண்டு தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் பொய்க் கேஸ் போட்டு அந்த நிலப்பிரபு.

அந்த அம்மாள் தன் சொந்த நிலத்தில் இறங்குவதற்கு முயற்சி எடுத்தால், அவர்களைச் சேர்ந்த ஆட்களின் மேல் பொய்க் கேஸ் போட்டு, போலீசின் உதவியுடன் அவர்களைத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் அந்த நிலப்பிரபு. வெங்கிடாஜலம் விஷயத்தில்தான் துப்புக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விஷயம் என்ன? எவ்வளவு துப்புகள் கண்முன்னாலேயே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படிஇருந்தும் எந்த நடவடிக்கையும் ஏன் எடுக்கவில்லை? துப்பு இல்லாத காரணம் இல்லை.என்னுடைய அசெஸ்மெண்ட் என்னவென்றால் class bias in the investigation in the department, போலீஸ் அளவில் வர்க்கப்பாகுபாடு இந்த டிபார்ட்மெண்டிலே இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். நான் இங்கே ஒரு விஷயத்தை கேட்க விரும்புகிறேன். சில நாட்களுக்கு முன்பு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் நிலப்பிரபு ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டபோது, தஞ்சை மாவட்டத்திலே மடத்தைச் சேர்ந்த ஒரு கணக்கர் என்று நினைக்கிறேன், அவர் கொலை செய்யப்பட்டபோது, மாநிலம் பூராவும் போலீஸ் புகுந்து சுமார் 100 பேர்களுக்கு மேல் கைது செய்தார்கள். கைது செய்யப்பட்டவர்களில் மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆட்களும் இருந்தார்கள். இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி ஆட்களும் இருந்தார்கள். அந்த இரண்டு கொலைகள் சம்பந்தமாக விசாரணை செய்வதற்கு, புலன் ஆய்வு நடத்துவதற்கு என்று காரணம் சொன்னார்கள், கேட்டபோது, அந்த இரண்டு கொலைகள் சம்பந்தமாக மாநிலம் பூராவிலும் கைது செய்திருக்கிறார்கள். நக்ஸலைட்டுகளின் கருத்து அடங்கிய வாசகம் இருந்தது என்று சொல்லி, அவர்கள் நக்ஸலைட்டுகளாக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் சரி கவலையில்லை, போலீஸ் புலன் ஆய்வுக்கு விசாரணை செய்வதற்காக கைது செய்தோம் என்று இந்த அவையில் சொன்னார்கள். நான் உங்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். கொலை செய்யப்பட்ட எத்திராஜ், நிலத் தகராறு காரணமாக புரட்சி செய்தவர் அதன் காரணமாக தமிழகம் பூராவிலும் உள்ள நிலப்பிரபுக்களின் விரோதத்தை சம்பாதித்துக் கொண்டவர். ஏன் அவர் கொலைக்காக, தமிழகம் பூராவும் வேண்டாம் விட்டு விடுங்கள். மாநிலம் பூராவும் கூட வேண்டாம், விட்டு விடுங்கள்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைக் கூட விட்டுவிடுங்கள், அவர் இருந்தது மேற்கு தஞ்சையில், அந்த மேற்குத் தஞ்சையில் இருக்கிற நிலப் பிரபுக்கள் கூட அவருக்கு விரோதமானவர்கள்தாம்? ஏன் அவர் களை—அந்த நிலப்பிரபுக்களை அவருடைய கொலைக்காக புலன் ஆய்வு செய்வதற்காக கைது செய்யக்கூடாது. செய்ய மாட்டார்கள். அப்படிச் செய்வதற்கு இறந்தவர் ஒன்றும் மடத் தையோ, பிரபுக்கள் இனத்தையோ சேர்ந்தவர் இல்லையே. அப்படிப் புலன் ஆய்வுச் செய்ய வேண்டுமென்றால் அவர்கள் மடாதிபதிகளாகவோ, நிலப்பிரபுக்கள் ஆகவோ இருக்க வேண்டுமே. எத்திராஜ் ஒரு சாதாரண விவசாயிதானே. நிலப் பிரபு இல்லையே, மடாதிபதி இல்லையே. கொலை செய்யப் பட்ட கிருபாகரன் என்னூர் பவுண்டரியில் வேலை செய்யும் ஒரு சாதாரண தொழிலாளிதானே. அந்தப் பவுண்டரி முதலாளி இல்லையே. லட்சுமணய்யரைப்போன்ற நிலப் பிரபு இல்லையே. எதற்காக நான் சொல்கிறேன் என்றால் கொலை விசாரணையில் கூட பாகுபாடு இருக்கிறது. நான் சில எக்சாம்பிள்கள் தான் சொன்னேன். டைம்முக்கு உட்பட்டு முடிக்க வேண்டும் என்பதால்தான் சில சாம்பிள்களோடு நிறுத்தி யிருக்கிறேன்.

அதேபோல உண்மைகளை மறைத்து வைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் விரும்பினால், நான் எல்லா கேஸ்களையும் இங்கே சொல்லவில்லை, எதிலே அரசாங்கத்திற்கு விருப்பம் இருக்கிறதோ அத்தகைய சில கேஸ்களில் போலீஸ் புலன் ஆய்வு சுதந்திரமாக இல்லை என்பது என்னுடைய கருத்து.

டியூட்டர்ட் இன்வெஸ்டிகேஷன் இருக்கிறது என்பது என்னு டைய கருத்து. எல்லாவற்றிலும் இல்லை. எதிலே அரசாங் கம் விரும்புகிறதோ அந்தந்த கேஸ்களில் போலீஸ் ஆய்வு சுதந்திர மாக இல்லை. சேரன் டிரான்ஸ்போர்ட் விஸ்வநாதன் கொலை வழக்கில் டியூட்டர்ட் இன்வெஸ்டிகேஷன். முருகையன் கொலை டியூட்டர்ட் இன்வெஸ்டிகேஷன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்மீது உளி வீசி கொலை செய்ய முயன்றதில் டியூட்டர்ட் இன்வெஸ்டி கேஷன். இப்படிப்பட்ட இன்வெஸ்டிகேஷன் இருக்கின்றன. இதிலே இன்னொரு ஆஸ்பெக்ட்டும் இருக்கிறது. சில கேஸ் களில் அரசாங்கம் அந்த இன்வெஸ்டிகேஷன் எந்த இலக்கு போய் சேரவேண்டும் என்று விரும்பினால் அந்த டைரக்ஷனில் இன் வெஸ்டிகேஷன் இருக்கும். அரசாங்கம் இன்டர்பியரன்ஸ் செய் வது உண்டு. என்னுடைய வீடு தாக்கப்பட்டது தெரியும். புலனாய்வு என்ன ஆகிவிட்டது? கிணற்றில் போட்ட கல் மாதிரி போய் இருக்கிறது. போலீஸ் சுதந்திரமாக புலனாய்வு செய்தபோது, புலனாய்வு அரம்பித்து இருக்கிற நேரத்தில் பாராளு மன்றச் செயலாளர் அங்கே போகிறார். அந்த இடத்தில் பாராளுமன்ற செக்ரட்டரி இரண்டு பப்ளிக் மீட்டிங் போடுகிறார். ஒரு நாள், அதற்கு மறுநாள் என்று இரண்டு பப்ளிக் மீட்டிங் அங்கே பேசுகிறார். அந்த பப்ளிக் மீட்டிங்கில் பகிரங்கமாக பிரகடனப்படுத்துகிறார். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச்

REPORTING SECTION



1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

சேர்ந்தவர்கள் ஒரு பெண்ணைத் துரத்திக்கொண்டு போனார்கள். அந்த பெண் தப்பிப்பதற்காக உமாநாத் வீட்டிற்குள் புகுந்து விட்டாள். அதனால் கோபம் அடைந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கல் வீசினார்கள் என்று பாராளுமன்ற செயலாளர் இரண்டு பப்ளிக் மீட்டிங்குகளில் பேசுகிறார். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், ஒரு பாராளுமன்ற செயலாளர் ஒரு மினி மினிஸ்டர் பதவி அந்தஸ்து உடையவர். அரசு அந்தஸ்து உடையவர். ஒரு இன்வெஸ்டிகேஷன் நடக்கிற இடத்திற்குப்போய் பகிரங்கமாக, மேடை போட்டு, ஒரு மினி மினிஸ்டர் அந்தஸ்தில் இருக்கக் கூடியவர் இப்படிப் பேசினால், அந்த லைன் ஆப் இன்வெஸ்டிகேஷனை இன்புளுயன்ஸ் செய்யாதா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நாங்கள் இங்கே பேசுகிற நேரத்தில், அது இன்வெஸ்டிகேஷனை மிஸ்டைரக்ட் செய்துவிடும் என்று எங்களைப் பார்த்து சொல்கிற நேரத்தில், ஒரு மினி மினிஸ்டர் அந்தஸ்து உடையவர் பகிரங்கமாக இப்படித்தான் நடந்தது என்று டிக்ளேர் பண்ணி சொல்கிறார் என்றால் It is nothing but abject interference in investigation — absolute obstruction of free investigation. எனவே நான் சொல்லவிரும்புவது—என் வீடு தாக்கப்பட்ட சம்பவம் குறித்த புலனாய்வு செத்துப்போய்விட்டது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய மாநிலத்தில் ஒரு சட்டம் ....

(1) ஒழுங்குப்பிரச்சினைகள்— தொடர்ச்சி.

(ஆ) அவைக்குள் இருக்கும் உறுப்பினர்களிடம் முரசொலிப் பத்திரிகை விநியோகிக்கப்பெறுவது குறித்து.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சபைக்குள் "முரசொலி" பத்திரிக்கை இப்போது அனைவருக்கும் கொடுத்து வருவதாகத் தெரிய வருகிறது. அது தங்களுடைய அனுமதியோடு இங்கே வழங்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என் அனுமதியோடு இல்லை. ஆனாலும் அதை உடனே விசாரித்து தகவலை அவைக்குத் தரத் தயாராக இருக்கிறேன்.

(2) வரவு-செலவுத்திட்டம், 1979-80 வாக்கெடுப்பு.—தொடர்ச்சி

கோரிக்கை எண் 15. காவல்துறை.

கோரிக்கை எண் 16. தீயணைப்புப் பணிகள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : லாரிகளில் ஆட்களை ஏற்றிக்கொண்டு போவதைப்பற்றி ஒரு தடுப்பு உத்தரவு நம்முடைய மாநிலத்தில் இப்போது இருக்கிறது. நான் கூற விரும்புகிறேன். அந்தச்

சட்டத்தை, அந்த உத்தரவை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கூறவிரும்புகிறேன். அது ஒரு பாதிப்பு செய்யும் உத்தரவாக இருக்கிறது என்பது என்னுடைய கருத்து. அந்த உத்தரவு எதிர்க்கட்சிகளைத் துன்புறுத்தும் உத்தரவாக இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் லாரியில் ஆட்களை ஏற்றிச் செல்கிற உரிமை ஆளும்கட்சிக்காரர்களுக்கு மட்டும் ஏகபோக உரிமை வழங்கும் முறையில் இருக்கும் ஒரு உத்தரவாக அது இருக்கிறது. நான் என்னுடைய அனுபவத்தில் இருந்து இதைச் சொல்கிறேன். அதற்கு ஒரு சாம்பிள்-லேடஸ்ட்-நடந்ததைச் சொல்கிறேன். எங்களது அனைத்திந்திய சி.ஐ.டி.யு. மாநாடு சென்னையில் நடந்தது தெரியும். பஸ்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தால் ஆர்வத்தோடு இருந்து ஏராளமான தோழர்கள் லாரிகளில் வந்தார்கள். அங்கே ஆலந்தூர் பகுதிக்கு அவர்கள் வந்ததும் போலீசார் அவர்களை நிறுத்தி சார்ஜ் செய்து விட்டார்கள். பல்வேறு மாவட்டங்களில் இருந்து வரும் டிரைவர்களை இப்படிச் செய்தால் அவர்கள் கேஸ்கள் நடக்கிறபோது சென்னைக்கு ஒவ்வொரு வாய்தாவுக்கும் எப்படி வருவார்கள் ? அப்படி வருவது நடைமுறைக்குச் சாத்தியம் அல்ல. அவர்கள் இந்த வகையில் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள்.

ஆனால் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் செய்தால்என்னசெய்கிறீர்கள்? 3—2—1979 சென்னையில் அண்ணா நினைவு நாள் கொண்டாடப் பட்டது. அதற்கு டி.என்.எஸ். 8088 லாரியில் ஏராளமான ஆட்கள் சவாரி செய்தார்கள். போலீஸ் தடுக்கவில்லை. அவர்களை சுதந்திரமாகச் சுற்றுவதற்கு விட்டுவிட்டார்கள். ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, தடுக்கவில்லை என்றால் அந்த லாரியில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழகம், தாராபுரம் நகரக்கிளை என்று போர்டு போட்டு இருந்தார்கள். அதே போல், டி. என். எஸ். 9610, டி. என். யு. 3889, எம். டி. டி. 7942, உபயோகப்படுத்தப்பட்டதையும் நான் பார்த்தேன். பார்த்தவர்கள் சாட்சியம் சொல்லவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் தடுக்கப்படவில்லை, அவர்களும் சுதந்திரமாக அனுமதிக்கப் பட்டார்கள். அதேபோல், திருநெல்வேலியில் பெரியார் விழா. அதற்கும் அ.தி.மு.க. ஊழியர்கள் ஏராளமாக வந்தார்கள். நான் பார்த்தேன். எம்.டி.ஏ. 7038, எம்.டி.யு. 7471-ல் வந்தார்கள். அவர்களையும் போலீஸ் தடுக்கவில்லை. சுதந்திரமாக அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். ஒருக்கால் அரசாங்கம் சொல்வார்கள், லாரியில் டிராவல் பண்ணினால் ஆக்சிடெண்ட் ஏற்படும், அதற்காக உபயோகிக்கக்கூடாது என்று தடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்வார்கள். அப்படியானால், அக்டோபர் 23 பந்தின்போது இரவு 12 முதல் விடிய விடிய கைது செய்யப்பட்ட ஊழியர்களை லாரியில் ஏற்றி பல மாவட்டங்களில் உள்ள சென்டிரல் ஜெயிலுக்கு அனுப்பினீர்களே, திருச்சி சென்டிரல் ஜெயிலில் என் கண்ணால் நானே பார்த்தேன்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

(முற்பகல் 9-40).

நான் கேட்கிறேன். அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் லாரியிலே சென்றால் ஆக்சிடென்ட் ஏற்படும் என்று தடை செய்தார்கள். அப்படியானால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாகிய இவர்கள் லாரியிலே ஏறுகிறபோது ஆக்சிடென்ட் ஏற்படலாம் அல்லவா? எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு ஆக்சிடென்ட் நடந்தால் பரவாயில்லையா? எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தானே ஆபத்து வந்தால் வந்துவிட்டுப்போகிறது என்ற நோக்கத்தோடு செய்தீர்களா? ஆகவே அது சரியான முறையிலே யூஸ் பண்ணப்படவில்லை. இது என்ன சட்டம்? ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு சட்டம், சர்க்கார் கட்சிக்கு ஒரு சட்டமா? பிரஜைகளுக்கு ஒரு சட்டம், ஆளும் கட்சிக்கு ஒரு சட்டமா? Are we second-rate citizens in this respect? என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் நான் எம்ஃபேட்டிக்காக நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைத் தயவுசெய்து ரத்து செய்யுங்கள். As a rule it becomes ஆகவே தடைச்சட்டத்தை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்கிறேன். அதிலே கட்சி வித்தியாசம் பார்க்கப்படுகிறது. என்னுடைய அனுபவம் காரணத்தால் சொல்கிறேன். ஒரு விசேஷ அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். இந்த மாதிரிச் சூழ்நிலையிலே என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சி. கோவிந்தராசன் அவர்கள் ஐ. ஜி.யை போனிலே காண்டாக்ட் பண்ணினார்கள். இந்த மாதிரி நடந்திருக்கிறது, ஆகவே அந்தக் கேஸ்களை வாபஸ் வாங்கவேண்டும் என்று கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்னார். அதற்கு ஐ. ஜி. என்ன பதில் சொன்னார் தெரியுமா? I am helpless. It is law என்று கூறினார்கள். அப்படியானால் இந்தச் சட்டத்தை ஆளும் கட்சியினர் மீறுகிறார்களே, அதைத் தடுக்கலாமே, அதிலேயும் அந்த ஐ. ஜி. ஹெல்ப்லெஸ். அங்கேயும் ஹெல்ப்லெஸ், இங்கேயும் ஹெல்ப்லெஸ். ஆகவேதான் நான் கேட்க விரும்புவது- Am I to take it that the I.G. is paralysed in either using his discretion which he should or discharging his duty which he must. முதலமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது விளக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை மாற்ற வேண்டும் என்று நான் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழிலாளர்களின் கிளர்ச்சியில் முதலாளிகளுக்கு ஆதரவாக போலீஸ் தலையிடுவது பற்றி அடிக்கடி பேசி இருக்கிறேன். ஆகவே நான் அதைப்பற்றி அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. ஒரு விஷயத்தைமட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்.ஜி.ஓ.க்கள் போராடினால், வங்கி ஊழியர்கள் போராடினால், யந்திரத் தொழிலாளர்கள் போராடினால் அடிக்கடி நம்முடைய முதலமைச்சரவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும் '' அந்த ஊதியம் கூட கிடைக்காத கிராமப்புற ஏழைகளின் வாழ்க்கையை உயர்த்தத்தான் நான் முதலிடம் கொடுப்பேன் '' என்று கூறி வருகிறார்கள் Proof of the pudding is in the eating. அதுபோல் இந்த அரசாங்கத்தின் உண்மையான உத்தேசம் என்ன என்பது சொல்லில் தெரியாது, நடைமுறையில்தான் தெரியும். இங்கே ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாயவரம் தாலூகாவில் ஆக்கூர் என்ற இடத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் நிர்ணயித்த கூலியாகிய 6 ரூபாய் ஆண்களுக்கும், 4 ரூபாய் பெண்களுக்கும் என்பது மறுக்கப் பட்டது. அந்தக் கூலியைக்கூட அங்கே இருக்கின்ற நிலப்பிரபுக் கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதாவது அந்தக் கூலி கொடுக் கப்பட வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நிர்ணயித்தது. ஆகவே அரசாங்கம் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுங்கள் என்று அந்த கிராமப்புற ஏழைகள் வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். நாற்பது நாட்கள் வேலை நிறுத்தம் நடந்தது. அப்போது அந்த நிலப் பிரபுக்கள் வெளியாட்களைக் கொண்டுவந்தார்கள். அப்போது எல்லாம் போலீசார் யார் பக்கம் நின்றார்கள்? சர்க்கார் நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்காத நிலப்பிரபுக்கள் பக்கம் நின்றது. அந்த ஏழைகள் சட்டப்படியான கூலி வேண்டுமென்று கோரி போராடுகின்றபோது, வெளியாட்கள் நிலப் பிரபுக்களால் கொண்டுவரப்பட்டபோது அரசாங்கத்தினுடைய ஆயுதம் என்று சொல்லப்படக்கூடிய அந்த ஆர்ம்ஸ், போலீஸ் எந்தப் பக்கம் நிற்க வேண்டும்? நிலப்பிரபுக்கள் பக்கம் நின்றது. இதற்கெல்லாம் ஆதாரம் வைத்திருக்கிறேன். யாரும் சேலஞ் பண்ண முடியாது. அப்போது போலீஸார் அந்த ஏழை தொழி லாளர்களை வீட்டை விட்டு வெளியே வர முடியாமல் ஹவுஸ் அரஸ்ட் செய்து விட்டது. ஆனால் நிலப்பிரபுக்களும், கொண்டுவரப்பட்ட வெளியாட்களும் சுதந்திரமாக நடமாடினர். அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்பட்டது. சட்டத் தின்படி கொடுக்கப்படவேண்டிய கூலி முறியடிக்கப்பட்டது. I can give umpteen instances.

ஆகவேதான் சொல்கிறேன். தமிழக அரசு கிராமப்புற மக்கள் மீது காட்டுவது பரிவல்ல. கிராமப்புற ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக இந்த அர சாங்கம் அவர்கள் பக்கம் நிற்கவில்லை. நடைமுறையில் அப்படி இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு முதலமைச்சர் பதில் கூற மாட்டார் என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் இதை இங்கே ஏன் பேசு கிறேன் என்றால் பத்திரிகைகளிலாவது இந்த உண்மையைப் பிரசுரிப்பதின் மூலம் கிராமப்புற ஏழை மக்களுக்கு நியாயம் வழங்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் பேசுகிறேன்.

அடுத்த கேஸ்கள் சம்பந்தமாக அரசின் கொள்கை விஷயமாக ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். தொழிற்சாலைகளிலும், கிராமங்களிலும் சமரசம் ஏற்பட்ட பின் கேஸ்கள் வாபஸ் பெற வேண்டும் என்பது எங்களது கோரிக்கை. இதை நாங்கள் அடிக்கடி வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் வன் முறையில் சம்பந்தப்பட்டது போக மற்ற கேஸ்களை வாபஸ் பெறுவதாக அரசு அடிக்கடி இரண்டு மூன்று தரம் கூறி இருக்கிறது. அப்படியும் இல்லையே. கைத்தறித் தொழி லாளர்கள் அமைதியான முறையில் மூன்று நாட்கள் மறியல்செய் தார்கள். அவர்கள் மிகவும் அமைதியான முறையில் மறியல் செய்தார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

அது சம்பந்தமாக இந்த அவையிலே பிரச்னை வந்தது. அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறிவிட்டார்கள். கேஸ் வாபஸ் வாங்கக் கூடாதா, அமைதியான முறையிலேதான் அதைச் செய்தார்கள். அப்படிச் சொல்லியும் இன்றைக்கு வரை அந்தக் கேஸ் வாங்கப்படவில்லை. நோ கான்பிடன்ஸ் மோஷனுக்கு பதில் அளிக்கும்போது, டி. ஐ. சைக்கிள்ஸ் சம்பந்தமாக கோப்புகளை வரவழைத்து நானே பார்த்து வாபஸ் வாங்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி முடிவு செய்கிறேன். என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் மாதம் 22 ஆகிவிட்டது, எந்த மாறுதலும் இல்லை. மறு பக்கம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் மீது கேஸ் போடப்படுகிறது. அந்த முதலாளிகள் வருகின்ற சாட்சிகளை வராமல் தடுத்து நிறுத்தி, கேஸ்களை இழுக்கடிக்கிறார்கள். கோர்ட்டில் மாஜிஸ்ட்ரேட்டும் அந்தக் கேஸை டிஸ்மிஸ் பண்ணுவதில்லை, சாட்சிகள் வரட்டும் சாட்சிகள் வரட்டும் என்று சொல்லி ஒரு வருஷம் அந்த ஓர்க்கர்ஸை இழுத்தடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். தொடர்ந்து இப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்து வன்முறை சம்பந்தமாகச் சொல்கிறேன். வன்முறை என்றால் எப்படி முடிவு செய்கிறார்கள்? போடப்படுகிற கேஸ் செக்ஷனைப் பார்த்து போடவேண்டும். அந்தச் செக்ஷன்படி ரிக்கார்டை யார் தயார் செய்கிறார்கள்? இன்வெஸ்டிகேஷன் அடிப்படையில் செய்தால் திருப்தி ஏற்படும். எப். ஐ. ஆர். அடிப்படையில் போடுவதும் கிடையாது. முதலாளிகள், நிலப்பிரபுக்கள் சொன்னவுடனேயே ஸ்டிரெய்ட்டாகக் கேஸ் போடுகிறார்கள். நாங்கள் சொன்னால் செய்வதில்லை. முதலாளிகள் போலீஸை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி கேஸ் போட வைக்கிறார்கள். ஒரு லேட்டஸ்ட் கேஸ் பற்றி சொல்கிறேன். நாகப்பட்டணத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களுடைய ஒற்றுமையை உடைப்பதற்காக அங்குள்ள முதலாளிகள் போலீஸை தூண்டி கேஸ் போட்டார்கள். இப்படி மூன்று இருக்கின்றன. கோர்ட்டில் ஜாமீன் கேட்கிற போது அவர்கள் நாகப்பட்டணத்தில் இருக்கக் கூடாது, திருவாரூரில் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லி திருவாரூருக்கு அனுப்பினார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்தை பிரித்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஒரு ஆண்டு இழுக்கடித்து அந்தக் கேஸ் கடைசியாக முடிந்து அவர்கள் கம்பிளிட்டாக அக்விட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் இப்போது கேட்கிறேன். அப்போதே வாபஸ் வேண்டும் என்று கேட்ட போது, எஸ். பி. அவர்கள் இது வன்முறை என்று சொன்னார்கள். கம்பிளிட் அக்விட்டல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கிடையில் அவர்கள் ஒரு ஆண்டு ஜெயிலில் இருந்தது வீண் தானே? அங்கே அவர்களை திருவாரூரில் வைத்து அவர்களது குடும்பத்தைப் பிரித்தது வீண் தானே? இப்படி இந்தக் கேஸ் இழுக்கடித்து ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்தது வீண் தானே. ஆகவே, இப்படி கேஸ் போடுவதில் யாருக்கு பலன்? அந்த முதலாளிகள்

கேஸ் அக்விட் ஆகும் என்று தெரிந்தாலும், அங்குள்ள தொழிலாளர்களுடைய ஒற்றுமையை பலவீனப் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக பல துன்பங்களுக்கு ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை கிராமப்புறங்களில் இருக்கிறது. அதற்கு எல்லாம் அரசாங்கம் ஈடுகொடுக்க வேண்டுமா? இந்த மாதிரி பாகுபாடு இருக்கக் கூடாது. பி.எச்.இ.எல்.-லில் ஒரு வேலை நிறுத்தம் 6-ம் தேதி நடத்தினார்கள். அந்த மானேஜ்மென்ட் போலீஸ் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி ஒரு கேஸ் போட வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால் அவர்கள் நேற்றுதான் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். 10 நாட்களுக்குப் பிறகு கைது செய்யப்பட்டார்கள். 6-ம் தேதிக்கு மறுநாளே 7-ம் தேதி கைது செய்யப்பட்டிருக்கலாம், அல்லது 8-ம் தேதி கைது செய்யப்பட்டிருக்கலாம். அப்படி அவர்களை அரெஸ்ட் பண்ணவில்லை. அவர்கள் அகில இந்திய அடிப்படையில் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்துவதற்காக அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் சொல்கிறேன்—முதலிலே அந்தக் கேஸை வாபஸ் வாங்கினால் நலமாக இருக்கும். மேலும் தோழர் டி. ஜி. கைவிலங்கு செய்யப்பட்டு கேஸ் போடப்பட்டது. கடந்த 14-7-1978 அன்று ஒரு கடிதம் கொடுத்தோம். அரசாங்கம் விசாரணை வைத்து 20 மாதம் ஆகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இந்த ஆட்சியில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

(முற்பகல் 9-50).

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் அத்துமீறலும் கொடுமைகளும் அதிகரித்துள்ளன என்கிற விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். லாக்-அப் கொலைகள் பல நடந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. போலீஸ் அத்துமீறல்கள் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. போலீஸ் ஜபர்தஸ்து அதிகமாகியிருக்கிறது என்பதற்கு திருப்பரங்குன்றம் சம்பவம் ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும். போலீஸ் அத்துமீறல் குறித்து, மூன்று வாரங்களுக்கு முன்பு நடந்த ஒரு சம்பவத்தைச் சொல்லுகிறேன். லேட்டஸ்ட்டாக நடந்தது, பழைய செய்திகளை எல்லாம் சொன்னால் அதெல்லாம் செத்துப்போன சம்பவங்களாக இருக்கும். இது அண்மையில் நடந்தது, சிவகிரி சரகம் என்ற இடத்தில் ஒரு மந்தை—பொது இடம். அங்கு 24-3-1979 அன்று இரவு 9 மணி, போலீஸ் லாரி ஒன்று வருகிறது. அங்குள்ள மந்தையில் கூட்டம் இருக்கிறது. திடீரென்று போலீஸ் இறங்கி அடி. அது அவர்களுடைய பழக்கம். அப்படித்தான் அவர்களுக்கு ட்ரெயினிங் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அடியைப் பொறுக்க முடியாமல் அங்கு நின்றவர்கள் எல்லாம் ஓடிப்போய் இருக்கிறார்கள். செல்லபாண்டியன் என்பவர், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் பார்டி செக்ரட்டரி, அவர் ஓடிப்போகவில்லை. சாவகாசமாக போயிருக்கிறார், அப்படி நடந்து சென்று கொண்டிருந்த

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

அவரைப் பார்த்து, ''என்னடா இவ்வளவு மெதுவா நடந்து போறே. எல்லோரும் ஓடிப் போகும்போது நீ மட்டும் என்ன மெதுவா போறே'' என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர் தான் மார்க்சுஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லவும், அவரை பிடித்து அடி அடி என்று அடித்ததோடு மட்டுமில்லாமல் லாரியில் ஏற்றி அதிலேயும் அடித்து, பின்னால் ஸ்டேஷனில் கொண்டுபோயும் அடித்திருக்கிறார்கள். * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. உமாநாத் அவர்களுக்கு சபை விதிகளைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். சபையில் * காட்டவேண்டும் என்றால் என்னிடம் அதைக்காட்டி முன் அனுமதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்.......

திரு. ரா. உமாநாத் : முன்னாலும் இதுபோன்று இங்கு * காட்டப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எப்போது காட்டினாலும் என்னுடைய முன் அனுமதியைப் பெற்றுவிட்டுத்தான காட்ட வேண்டும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட முன்னால் பேசியிருக்கிறார்கள். * *காண்பித்து பேசுகிறார்கள் என்று மேடைகளில் பேசியிருக்கிறார்கள்.......

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மேடையில் எப்படி நடந்தது என்பது எல்லாம் எனக்குத் தெரியாது. சபையில் எதை காட்ட வேண்டுமென்றாலும் என்னிடம் காட்டி அனுமதியை பெற்றுவிட்டுத்தான் காட்ட வேண்டும். இங்கே காட்டப்படுகின்ற * என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.........

திரு. ரா. உமாநாத் : அதற்கு நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறேன். வேறு * கொண்டு வந்து * காட்டுவேனா ? அப்படி எப்போதும் செய்யமாட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. உமாநாத் அப்படி செய்வார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. என்னுடைய அனுமதியில்லாமல் நீங்கள் காட்டியிருக்கக் கூடாது என்பதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன்.......

திரு. ரா. உமாநாத் : எப்படியோ நான் * காண்பித்து விட்டேன்.........

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அனுமதி பெறாமல் சபையில் காட்டி பேசியதை நான் நீக்க வேண்டியிருக்கிறது. இங்கு அதை காட்டவேண்டுமென்றால் என்னுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் காட்டியிருக்க வேண்டும். ஆகவே * காட்டி பேசியதை நான் அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. ரா. உமாநாத் : இதற்கு முன்னால் திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் * காண்பித்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும்..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இங்கு எதிர்க்கட்சி தலைவர் அவர்களும் என்னிடம் அனுமதி பெற்றுத்தான் காட்டி யிருக்கிறார்கள். திரு. அழகிரிசாமி அவர்களும் என்னுடைய அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் காட்டியிருக்கிறார்கள். தாங்கள் என்னுடைய அனுமதியைப் பெறாமல் காட்டி பேசியிருக்கிறீர்கள். ஆகவே அதை நீக்கியாகத்தான் வேண்டும். திரு. உமாநாத் அவர்கள் நீண்டகாலம் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிறார்கள்......

திரு. ரா. உமாநாத் : பாராளுமன்றத்தில் இப்படி கிடையாது. இதை காட்டியிருக்கிறேன். இப்போது நீங்கள் உங்கள் அனுமதியைப் பெற்றுவிட்டுத்தான் காட்டவேண்டும் என்று ரெய்ஸ் செய்திருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதிப்படி நாம் நடக்க வேண்டும். நீங்கள் காட்டுகிற * இதில் சம்பந்தப்பட்ட * தானா என்பதை நான் தெரிந்து கொண்டு முடிவு எடுக்கிற வரையில் நீங்கள் இங்கே அதை காட்டியிருக்கக்கூடாது. ஆகவே * காட்டி அதையொட்டி பேசிய வார்த்தைகளை மட்டும் சபைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு விளக்கம் கூற விரும்புகிறேன். திரு. உமாநாத் அவர்கள் * காட்டு வதற்கு அனுமதி பெறவில்லை. மற்ற தலைவர்கள் எல்லாம் * காட்டியபோது அனுமதி பெற்றிருந்தார்கள் என்று சொன் னீர்கள். அவர்கள் சொல்வதை நம்பித்தான் நீங்கள் இவ்வாறு அனுமதித்து இருக்கிறீர்கள். சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்ற இடத் தில் போய் ஸ்பாட் வெரிபிக்கேஷன் செய்ய முடியாது, இப்போது பிரச்சினை தங்கள் அனுமதியை பெறாமல் *காட்டினார்கள் என் பதுதான். ஆகவே தாங்கள் * காட்டியதை மட்டும்தான் நீக்க வேண்டுமே தவிர இதன் தொடர்பாக அவர் பேசியதையெல்லாம் தாங்கள் நீக்குவது சரியா என்பதை கேட்க விரும்புகிறேன்.

---

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1979 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சங்கரய்யா அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்வது, நாம் வைத்திருக்கின்ற விதிமுறைகளைத்தான் சொன்னேன். * காட்டிய பிரச்சினை வரை நீக்குமாறு உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: ஆகவே அடித்தார்கள், அவர் போட்ட சட்டையைக் கிழித்தார்கள். அப்படி கிழிகின்ற அளவுக்கு அடித்தார்கள், நையப் புடைத்தார்கள் ; ஊமைக் காயம் ஏற்படும் அளவுக்கு அடித்தார்கள். சில சொட்டு இரத்தம் அவருடைய சட்டையிலே படும் அளவுக்கு பயங்கரமாக அடித்தார்கள். அதனால், ஊரிலே பரபரப்பு ஏற்பட்டு, சி.பி.ஐ., சி.பி.எம்., டி.எம். கே., இந்திரா காங்கிரஸ் ஆகியவர்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஜாயின்ட் கம்பிளெயின்ட் எஸ். பி. க்கு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு போர்ஷனை நான் படிக்கிறேன். "இம் மாதிரியான செயல், உண்மையிலேயே அரசியல் வாதிகளாகிய எங்களுக்கு மிகப் பெரிய அதிர்ச்சியையும், போலீஸ் நிர்வாகத்தின் மீது மிகப் பெரிய அவநம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. நாட்டின் நலன்கள், அதன் சர்வாம்சக் கொள்கைகள் ஆகியவற்றிற்கு தம்மை அர்ப்பணித்துள்ள அரசியல்வாதிகளுக்கு இந்த போலீஸ் நிர்வாகத்தின் கீழ் சுதந்திரமாக செயல்படுவதில் அச்சமும், அவநம்பிக்கைக்கும் உட்பட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் மேற்கூறிய சம்பவங்களுக்கு எங்களால் போதுமான ஆதாரங்களைத் தங்கள் முன் கொடுக்க முடியும்" என்று ஜாயின்ட் கம்பிளெயின்ட் கொடுத்திருக்கிறோம், இதிலே போலீஸ் எக்சஸ் சீரியசாக இருந்து இருக்கிறது.

அதேபோல், தென்காசியில் போலீஸ் ஸ்டேஷன் முன்பு டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் செய்யப்போவதாக டி. எஸ். பிக்கு முதலிலேயே செய்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள். டி. எஸ். பி. ஓடிவந்தார். டெமான்ஸ்ட்ரேஷன் செய்ய வேண்டாம், நான் 2 ஆம் தேதி என்கொயரிக்கு வருகிறேன் என்று சொன்னார். டெமான்ஸ்ட்ரேஷனைக் கைவிட்டார்கள். 2 ஆம் தேதி டி. எஸ். பி. வரவில்லை. 4 ஆம் தேதி வருவதாகச் சொன்னார்கள். 4 ஆம் தேதியும் வரவில்லை. பின்னர் 6 ஆம் தேதி வருவதாகச் சொன்னார்கள். அன்றும் வரவில்லை. ஆனால், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் எழுத்து மூலமாக எழுதிக் கொடுங்கள், அதை நான் பார்வேர்ட் செய்கிறேன் என்று சொன்னார். இந்த மாதிரி ஊரிலே ஜனங்களிடையே ஒரு பரபரப்பு. ஆனால் டி. எஸ். பி. என்கொயரிக்கு வருவதாகச் சொல்லி, தட்டிக் கழித்துக் கொண்டே போனதால் எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து போலீஸ் ஸ்டேஷன் முன்பு தர்ணா செய்வதாக அறிவித்த பிறகு 16 ஆம் தேதி, மூன்றா நாள்தான் அவர் என்கொயரிக்கு வந்திருக்கிறார். இந்த மாதிரியான நிலைமை, எக்சஸ் இன்றைக்கு

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

அன்றாடம் நடக்கும் நிகழ்ச்சியாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. லேட்டஸ்ட்டாக மாயூரத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி. 3 ஆம் தேதி நடந்திருக்கிறது. Police attacking Thirumanancherry—Harijan people are frightening—action prayed—particulars coming—Ganesan Marxist Secretary, Kuttalam. அதேபோல், எங்கள் பார்டி செகரட்டரி, கோர்ட்டூரிலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சியைப் பற்றி அறிவித்திருக்கிறார். On 21-3-79 Murugan brought from temple to Police station, Kottur and beaten by shoe without reasons pray public enquiry and suitable action Secretary Kisan Sabha, Pongaliyur. இந்த மாதிரி நடவடிக்கைகள் இன்றைக்கு அன்றாடம் நடக்கும் நடவடிக்கைகளாக இருக்கிறது. அதற்குப் பின் ஒரு வக்கீல் சம்பவம்.

அதற்குப் பின் ஒரு செய்தி. சென்டரல் ஸ்டேஷனிலே நான்கு மணி நேரத்திற்கு ரயில் நிறுத்தப்பட்டது. ஏன்? என்ன சம்பவம் நடந்தது? ஒரு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ரிசர்வேஷன் வேண்டும் என்று கேட்டார். ரிசர்வேஷன் கிளார்க் பார்த்துவிட்டு, சீட் இல்லை என்று வெயிட்டிங் லிஸ்டில் போட்டார். அவர் வெளியே வந்தபோது, ஒரு ஆளை வைத்து அடித்தார். இந்த நிலைமையில் ரயில் நான்கு மணி நேரம் ஓடவில்லை. இந்த மாதிரியான கொடுமைகள், அச்சுறுத்தல் எல்லாம் இன்றைக்கு போலீஸ் துறையிலே இருந்து வருகின்றது. சமுதாயத்தை அச்சுறுத்தும் அளவுக்கு அது வளர்ந்து வருகிறது. இதனால், நீதி மன்றங்களை ஸ்தம்பிக்கச் செய்கின்றது. ரயில் போக்குவரத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்கிறது. கல்லூரிகள் மூடச் செய்கின்றது; போக்குவரத்து இதனால் ஸ்தம்பிக்கின்றது. இதெல்லாம் இந்த அரசு வந்த பிறகுதான் என்று நான் கூறவில்லை. அப்படிக் கூற மாட்டேன்.

ஆனால், இக் கொடுமைகளை இந்த அரசு எப்படி அணுகுகிறது? இது போலீசிலே ரொம்ப காலமாக இருக்கிறது. இவற்றை அரசாங்கம் அடக்குகிறதா? அல்லது ஊக்குவிக்கின்றதா என்பது கேள்வி. ஆனால், எங்கள் கருத்து, அரசாங்கம் இதை ஊக்குவிக்கின்றது என்பதுதான். இக் கொடுமைகளுக்கான காரணம் பற்றி அரசின் கணிப்பு என்ன? போனதரம் போலீஸ் மானிய விவாதத்தின்போது முதல்வர் அவர்கள் கூறினார்கள்; அது ரிகார்டிலே இருக்கிறது. 'காவல் துறையில் இருக்கின்றவர்கள் அனைவரும் தவறு செய்கிறார்களா என்று கேட்டால்—நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. யாரோ ஒரு சிலர் செய்கிற தவறுக்கு அந்த இலாகா அனைத்தும் பொறுப்பேற்க வேண்டி இருக்கும் காரணத்தால்.....' என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, முதல்வர் அவர்கள் அசஸ்மெண்ட்படி சில பிளேக்ஷிப்புகள் இந்த டிபார்டுமெண்டிலே இருக்கிறார்கள் என்றாகிறது. இது தவறான கணிப்பு. சில போசமானவர்களின் செயலல்ல. இதுதான் போலீசில் இன்றுள்ள சர்வசாதாரண நிலைமை. நாங்கள் சொல்லி நம்பவில்லை என்று வேண்டாம். தமிழ்நாடு போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்டிலே, 1971ல் மூன்று வால்யூமை

சப்மிட் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டிலே ஒரு பகுதியைப் படித்துக் காட்டினால், நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். அதிலே போலீசின் நிலை என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒருவர் புகாரை எடுத்துக் கொண்டு வந்தால், என்ன நடக்கும் என்பதை இந்த ரிப்போர்டிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். அதைப் படிக்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-00]

"ஒரு புகாரை எடுத்துக் கொண்டு ஒருவர் காவல் நிலையத்திற்குச் சென்றால், அங்கு அவரிடம் புகாரைப் பெற்றுக் கொண்டு அவர் கூறுவதை கவனமாகவோ பொறுமையாகவோ கேட்க மாட்டார்கள். நிலைய ரைட்டர் மற்ற அலுவல்களில் மிகவும் பிஸியாக இருப்பார். இந்நிலையில் வந்தவரை காலவரையற்ற முறையில் காத்திருக்கச் செய்வார். வந்தவர் தனது புகாரை சீக்கிரம் கவனிக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தினால், போலீஸ்காரர் வந்தவரை இழிவான பாஷையில் திட்டுவார். அதோடு நிற்காமல் குறைசொல்ல வந்தவர் மீதே வழக்குப் போடுவேன் என்று மிரட்டுவார்".

இதுதான் போலீசில் இருக்கிற நிலைமை. இது போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டில் ஒரு போர்ஷன். இன்னொரு போர்ஷன், அடிக்கடி போலீஸ் கள்ள கேஸ் பிடிக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் சொல்கிறது—

"சில சந்தர்ப்பங்களில் போலீஸ்காரர்கள் பொய் வழக்குகளை ஜோடிக்கின்றனர். சாட்சிகளை நிச்சயிக்க அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள சமூக விரோதிகளைத்தான் போலீஸ் நம்பி இருக்கிறது. இந்த நபர்கள் ரவுடிகளும் குண்டர்களும் ஆவர். இவர்கள் அந்த வட்டார பொதுமக்களை பீதியிலேயே மிரட்டி வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். குறிப்பாக, குடிசைப் பகுதியில். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் குறுகிய காலத்தில் சாட்சிகளைத் தயார் செய்ய முடியும்".

இதுவும் போலீஸ் நிலையத்தில் வருகிற நிலைமை. இவ்வளவுக்கும் காரணம் என்ன? அதையும் போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் கூறுகிறது—

"பொதுமக்கள் மத்தியில் ஒரு அச்சத்தையும் பீதி மனப்பான்மையையும் உண்டாக்கினால்தான் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை வெற்றிகரமாக நிர்வகிக்க முடியுமென கான்ஸ்டேபிள் முதல் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் வரை நினைக்கின்றனர்".

This is police philosophy.

இதுதான் போலீஸ் ஃபிலாசபி. இதை அனுமதிக்க விரும்பினால்—விரும்பமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அவசியம்—

But you have to deal with the attitude of the Police. போலீஸ் இயந்திரத்தின் ஃபிலாஸபி வெளியே இருந்து கம்பிளெயின்ட் கொடுக்க வருபவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது என்றால் இதுதான் போலீஸ் கொடுமைகள் என்று சொல்லுகிறேன்.

சமீபத்தில் மக்கள் போராட்டங்களில் லத்தியால் அடிப்பதும், துப்பாக்கியால் சுடுவதும் ஒரு போக்காகவே வளர்ந்து வருகிறது என்பது எங்கள் கணிப்பு. அரசாங்கத்தின் சட்டம் அமைதி காப்பாற்றும் கொள்கையிலும் சோளாறை அது எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பது எங்கள் கருத்து. மக்கள் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைத்து அமைதி காப்பது என்பதற்குப் பதிலாக, அடித்து நொறுக்கி, சுட்டு, பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது என்ற அணுகுமுறை சரியல்ல என்பது எங்கள் கருத்து. மக்கள் சொந்தளிப்பை மக்களின் பிரச்சினையுடன் இணைத்துப் பார்ப்பதில்லை. சட்டம், அமைதி என்கிற விஷயத்தை மக்கள் பிரச்சினையில் இருந்து கத்தரித்துப் பார்ப்பது என்பது சரியான அணுகுமுறையாகாது. 'ஹ்யூமரஸ்' ஆகச் சொல்வதாக இருந்தால், ஐயப்ப பக்தனுக்கு சாமியே சரணம்! என்பது போல், நமது சர்க்காருக்கு லட்டியே சரணம்! கண்ணீர்ப்புகையே சரணம்! துப்பாக்கியே சரணம்—அவைத் தலைவர் அவர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது.

இந்தப் பார்வைதான் வாகைக்குளம் துப்பாக்கிச் சூட்டில் பளிச்சென்று மின்னி மறைந்தது. பைப் லைன் போடுவதை விவசாயிகள் தடுத்தது அன்றுதான் முதல் தடவையா? ஃபயரிங் நடந்த அன்றுதான் தடுத்தார்களா? இல்லை. இதற்கு முன்னாலும் தடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது முதல்வர் அவர்கள் அந்த நிறுத்த உத்தரவிட்டு விவசாயிகளைக் கன்வின்ஸ் பண்ணுவேன் அல்லது விவசாயிகள் தன்னைக் கன்வின்ஸ் பண்ணட்டும் என்று சொல்லி விசாரிக்க உத்தரவு போட்டு அந்த வேலையை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். இதை முன்னாலேயே செய்திருக்கலாம். 'மாஸ்' ஆகத் தடுக்கிறார்கள் என்பது முன்னாலேயே நடந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு போலீஸ் வன்முறையில் இறங்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு நிறுத்தியதை முன்னாலேயே நிறுத்தியிருக்கலாம் அல்லவா? ஏன் என்றால் பேச்சு வார்த்தையைவிட, துப்பாக்கி முனையில் அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறீர்கள். பிரச்சினை வரும்போது நாம் விட்டுக் கொடுத்தால் எது செய்தாலும் சர்க்கார் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்ற எண்ணம் வந்துவிடுமோ என்ற அச்சம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. மக்கள் பிரச்சினையில், மக்கள் அதிருப்திப் படக் கூடிய நிலையில், மெகானிகல் லா அண்டு ஆர்டர், டெக்னிகல் ஆஸ்பெக்ட் ஆப் லா அண்டு ஆர்டர் என்று பார்க்காமல் பேச்சு வார்த்தைகள் மூலம் தீர்வு காண என்ன வழிவகைகள் என்று பார்க்க வேண்டும். லா அண்டு ஆர்டர் பிரச்சினையில் தீர்வு காண துப்பாக்கி முனையில் அல்லவா நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறீர்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

சட்டம், அமைதி பிரச்சினையை எப்படிப் பார்ப்பது சரியாக இருக்கும்? நமது முதல்வர் அவர்கள் கலந்து கொண்டு முதலமைச்சர்களின் மாநாட்டில் தோழர் ஜோதி பாசு, மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் கூறினார், எங்கள் கட்சியின் நிலையைக் கூறினார்.—

Administrative vigilance and efficiency இருக்க வேண்டும்.

"நாட்டில் பயங்கரமான அளவில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மக்கள் தொகையில் 70 சதவிகிதம் வறுமை கோட்டுக்குக் கீழ் வாழ்கிறார்கள். நாட்டு மக்களின் பின்தங்கிய பகுதியினருக்கு எதிராக, சமூக ஒடுக்குதலும் கொடுமைகளும் இன்னமும் தொடருகின்றன. நகர்ப்புறங்களிலும் கிராமப்புறங்களிலும் சுரண்டுகிற வர்க்கங்களின் வர்க்க ஆதிக்கம் என்பது வாழ்க்கையின் ஒரு உண்மையாக இருக்கின்றன. ஆகவே இத்தகைய ஒரு பின்னணியில்தான் சகஜ நிலையை ஏற்படுத்த நாம் வழி காணவேண்டியுள்ளது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இந்த முயற்சியில் மக்களது பாத்திரத்திற்குத்தான் நான் அழுத்தம் கொடுப்பேன். சமூக விரோதிகளை ஒதுக்கி வைப்பதற்கும், கிரிமினல் குற்றங்களை எதிர்த்து போராடுவதில் உதவி புரிவதற்கும் சமுதாயத்தின் பல்வேறு பிரச்சினைகளில் ஆழமான அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதற்கும் மக்களை நாம் திரட்ட வேண்டியிருக்கும்." எப்படி என்றால், வெண்ணிறப் படை அமைத்து அல்ல, அவர் சொல்லக் கூடியது வேறு. 'மக்களைத் திரட்டும் இந்தப் பணியை வெற்றிகரமாக செய்வதற்கு, மக்கள் மத்தியில் சித்தாந்த ரீதியாகவும் அரசியல் ரீதியாகவும் ஒரு இயக்கத்தை விடாது தொடர்ந்து நடத்த வேண்டியது அவசியமாகும். அத்துடன் நிர்வாக விழிப்பும் திறமையும் இணைக்க வேண்டியது அவசியமாகும். மேலும் இந்தப் பிரச்சினையில் ஆளும் அரசு எந்த லட்சியத்திற்காக பாடுபடுகிறது என்பது அதிமுக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக நான் கருதுகிறேன்.' இதுதான் லா அண்ட் ஆர்டரை எப்படி அணுகுவது என்ற எங்களுடைய அணுகுமுறை. இந்த வார்த்தைகளிலே அது அடங்கியிருக்கிறது.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. குத்தகைதாரர்கள் போராட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன மேற்கு வங்காளத்திலே. இதுவரையிலும் எந்தவிதமான துப்பாக்கிப் பிரயோகமோ லத்தி சார்ஜோ அந்த டெமாக்ரடிக் ஸ்ட்ரக்கிள்ஸில் நடந்ததில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். கிளர்ச்சிகள் நடக்கிறபொழுது தூண்டி விடுகிறார்கள் என்றுதான் அதைப் பார்க்கிறார்கள். அது தப்பு. வேலை நிறுத்தம் நடந்தால் தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வக்கீல்கள் போராட்டம் நடந்தால்

எக்ஸ்டிரிமிஸ்ட்ஸ் செக்ஷன் அதை தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். வாகைக்குளம் சம்பவம் என்றால் தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படியே தூண்டி விடுகிறார்கள், தூண்டி விடுகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால், I want our Government to avoid a particular thing. என்ன என்று சொன்னால் Forrestall என்ற ஒரு டிஸிஸ் இருக்கிறது. அது வரக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய எண்ணம். What is Forrestall disease? ரொம்ப ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே Forrestall என்பவர் American Secretary of State ஆக இருந்தார். அவர் செஞ்சேனையின் செல்வாக்கு உலகம் பூராவும் வளர்ந்து வருகிறது, அமெரிக்காவிலே அது பரவக்கூடாது என்ற முறையிலே அவர் எந்த மேடையாக இருந்தாலும், பார்லிமெண்டாக இருந்தாலும் செஞ்சேனை வரப் போகிறது, செஞ்சேனை வரப் போகிறது என்று சொல்லி பயம் காட்டிக் கொண்டே இருந்தார். அப்படிப் பேசிக்கொண்டே இருந்தார். திடீரென்று ஒரு நாள் ஜுரம் வந்தது. ஆஸ்பத்திரியிலே 4வது மாடியிலே அவரை அட்மிட் செய்து இருந்தார்கள். உங்களுக்குத் தெரியும், ஜுரம் அதிகமானால் ஜன்னி வரும். Then you do not know yourself அது ஜன்னியாக வந்தது, அவர் திடீரென்று செஞ்சேனை வந்துவிட்டது, செஞ்சேனை வந்து விட்டது என்று சொல்லிக் கொண்டே, ஓடினார், ஓடினார், ஓடிக்கொண்டே போனார், குதித்தார், கீழே விழுந்தார், ஆள் அவுட். இது உண்மையாக நடந்தது. அதைத் தொடர்ந்துதான் Forrestall disease என்ற பெயர் வந்தது. இது கதையல்ல, நடந்தது. ஆகவே நான் சொல்லக் கூடியது என்னவென்றால் இந்த மாதிரியாக தூண்டுகிறார்கள், தூண்டுகிறார்கள், தூண்டுகிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டே இருப்பது சரியல்ல. சில போராட்டங்கள் தூண்டிவிட்டே நடக்கின்றன என்று வையுங்கள், அந்தப் போராட்டங்களிலே எங்களுடைய அணுகுமுறை எப்படி இருக்கும் என்றால் சம்பந்தப்பட்ட மக்களுக்கு உண்மையான கிரிவன்ஸஸ் இருக்கிறதா என்று பார்த்து அதைச் சொல்லி தீர்வு காண்கிற முறையிலே ஸ்ட்ரென்த்தன் பண்ணுகிற வெப்பனாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே அந்தப் பார்வைதான் இருக்க வேண்டும், இந்தப் பார்வை இருக்கக் கூடாது என்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஊழல் எந்த மட்டத்தில் இருந்தாலும் வெளிக் கொண்டு வருவோம் என்று பறை சாற்றுகிறார்கள். ஆனால் ஊழல்களைப் பிடிக்கும் என்று கருதி விஜிலன்ஸ் டிபார்ட்மெண்ட் இருக்கிறது. ஆனால் அதற்குள் பிளாக்ஷீப் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் முதலமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். என்னுடைய அனுபவத்திலே நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு பெரிய புள்ளி, திருச்சியிலே எஞ்சினியரிங் கல்லூரியின் முதல்வர், இந்த ஆட்சியிலே நிச்சயம் பிடிபடுவார் என்று நம்பினேன். நம்பி குற்றச்சாட்டுகளை நான் முதல்வரிடம் கொடுத்தேன். கல்லூரி முதல்வர்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

நிதிகளை கையாடல் செய்தல், மாணவர்களைச் சேர்ப்பதிலே பயங்கரமான ஊழல், ஆட்களை நியமனம் செய்வதிலே பயங்கரமான ஊழல், செல்வாக்கு உள்ளவர்களை கைக்குள் போடுவது போன்றவற்றில் பயங்கரமான எவிடன்ஸோடு, சாட்சியங்களோடு நான் முதல்வரிடம் கொடுத்திருக்கிறேன். எவ்வளவு சீரியஸான சார்ஜ். அண்ணாமலை யூனிவர்சிடியிலே வைஸ்-சான்ஸலர்ஷிப் என்பது கல்லூரி முதல்வர் பதவியைவிட பெரியது. World-renowned demographer, Dr. Chandrasekhar அவருக்கு அந்தப் பதவியை ஆஃபர் பண்ணியவுடனே வெர்ல்ட் ரினவுண்ட் டெமோகிராபரான அவர் அக்சப்ட் பண்ணினார். அப்படிப்

[முற்பகல் 10-10]

பட்ட உயர்ந்த பதவியை இந்தக் கல்லூரி முதல்வருக்கு ஆஃபர் செய்தபொழுது அதை மறுத்தார், இந்தச் சின்ன இதுவே போதும் என்று அதிலேயே இருக்கிறார். 14 வருஷங்களாக அந்தப் பதவியிலேயேஇருக்கிறார். ''வொர்ல்ட் ரினௌன்ட் டெமாகிராபர்'' ஒருவர் அக்செப்ட் செய்து கொண்டிருக்கிற அளவுக்கு அவ்வளவு அந்தஸ்து உள்ள ஒரு பதவி ஆஃபர் செய்யப் பட்டபொழுது இது போதும் என்று சொல்கிறார் என்றால் அந்தப் பதவியில் வெஸ்டட் இன்டரஸ்ட் இருக்கிறது என்றுதானே அர்த்தம். நீண்டகாலம் விடாமல் முதலமைச் சருடன் பர்சு பண்ணியதன் விளைவாக சார்ஜ் ஷீட் விஜிலன்ஸுக்கு அனுப்பப்பட்டது. விஜிலன்ஸ் ஆபீசர் ஒருவர் வந்து ஆசிரியர்களை விசாரித்திருக்கிறார் என்று தெரிய வந்தது. அவர்கள் ஏன் அவர்களை விசாரித்தார்கள் என்று பிரச்னையை ஆக்க விரும்பவில்லை. Any way I want serious enquiry இதுவரைக்கும் என்ன நடந்திருக்கிறது என்று எனக்குத் தகவல் இல்லை. ஆனால் நான் கேள்விப்பட்டவரைக்கும், விஜிலன்ஸ் ரிப்போர்ட்டைச் சமர்ப்பித்து விட்டதாகவும், அதில் ஆசிரியர்கள் பேரில் குற்றம் சாட்டி எழுதியதாகவும் அறிகிறேன். கல்லூரி முதல்வர் பேரில் விசாரணை ரிப்போர்ட் கேட்டால் ஆசிரியர்கள் பேரில் ரிப்போர்ட் அனுப்புகிறார்கள் என்றால் If this is true; அப்படி அந்த அதிகாரி செய்தது உண்மையாக இருந்தால், அந்த அதிகாரி கல்லூரி முதல்வரின் செல்வாக்குக்குள்ளே வீழ்ந்து விட்டார் என்று பொருள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் முந்தய அனுபவமும் இப்படி வந்திருக்கிறது. இதே கல்லூரியில் 1968-ல் ஆசிரியர்கள் இந்த மாதிரிக் குறைகளை எதிர்த்து வேலை நிறுத்தம் செய்தபொழுது திருமலை என்ற சி.ஐ.டி.யைரிப்போர்ட் அனுப்பச் சொல்லி அனுப்பினார்கள். ஆசிரியர்கள் பேரிலே கண்டனம் செய்து, தப்பான ரிப்போர்ட்டை அனுப்பியிருக்கிறார் அவர். இதன் இரகசியம் என்ன என்று அப்பொழுது புரியவில்லை. சோழியன் குடுமி சும்மா ஆடாது. ஆடுகிறது என்றால் ஏதோ இருக்கிறது என்று அர்த்தம். அங்கே போனவர் ஆசிரியர்களுக்கு எதிராக ரிப்போர்ட் கொடுத்தார். விஷயம் என்னவென்று பார்த்தால் திருமலை, சி.ஐ.டி. ரிடையரானதும், He is appointed as a watchman in the Regional

Engineering College by the principal. அவர் ரிடையரான பிறகு வாச்மேனாக அந்தக் கல்லூரியிலே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இன்றைக்கும் அவர் வாச்மேன். நான் கேட்கிறேன், நாமும் சிந்திக்க வேண்டும். அந்த முதல்வருக்கு இவர் அனுப்பிய ரிப்போர்ட்டில் சாதகமாக செய்திருந்தால் தவிர, முதல்வர் இவரை வாச்மேனாக நியமிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன வந்து விட்டது? ஆகவே, இவ்வளவு பயங்கரமான குற்றச்சாட்டிலே நிச்சயமாக ஏதோ இருக்கிறதுஎன்பதற்கு இதைவிட என்ன அத்தாட்சி வேண்டும்? சி.ஐ.டி.ஆக அனுப்பப்பட்டவர் விலை போனார் என்பதற்கு இதைவிடஎன்ன அத்தாட்சி வேண்டும்?

இப்பொழுது அனுப்பப்பட்ட விஜிலன்ஸ் ஆபீசரும், முதலமைச்சர் கொடுத்த சார்ஜ்ஷீட்டை விட கூடுதலாக ஆசிரியர்களைப்பற்றி குறை கூறியிருந்தார் என்றால் இந்த அதிகாரியும் அந்த வலையில் விழுந்து விட்டார் என்பதுதான் ஊர்ஜிதமாகிறது, அதுதான் என்னுடைய அச்சமுமாகும். பிரிவியஸ் இன்சிடென்ட்ஸ், பிரிவியஸ் எக்ஸ்பீரியன்ஸ் இதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. வேலியே பயிரை மேய்ந்தால் ஊழலை எதிர்த்து எப்படிப் போராடுவீர்கள்?

மதுவிலக்குச் சட்டத்தை வைத்து போலீஸ் செய்யும் அநியாயம் இங்கே நிறைய பேசப்பட்டது. மறுபடியும் லேட்டஸ்டாக, பூந்தமல்லி பக்கம் நெற்குன்றம் என்கிற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு மகாலிங்கம் என்ற, சஸ்பென்டட் டி.வி.எஸ். ஓர்க்கர் இருக்கிறார். அந்தக் கிராமப் பகுதியில் உள்ள எல்லா மக்களும் அவரை பெஸ்ட் சோஷியல் ஓர்க்கர் என்று ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அவர் சாராயம் காய்ச்சுவதை எதிர்த்து வந்தவர். பிரச்சாரம் செய்வது, ரோடு போடுவது, அதிகாரிகளைப் பார்த்துச் சொல்வது ஆகிய காரியங்களைச் செய்தார். அவருக்கு பெஸ்ட் நேம் இன் தி வில்லேஜ். கள்ளச்சாராயம் காய்ச்சுபவர்களுக்கு அவர் பேரிலே ஆத்திரம் வந்து விட்டது. அவர்களுடைய ஆத்திரத்திற்கு இலக்கானார். அவர்களுக்குப் போலீசாரோடு இருக்கும் தொடர்பைப் பயன்படுத்தி 1979ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 23ஆம் தேதி அவர் கைது செய்யப்பட்டு ரிமாண்ட் செய்யப்பட்டார். காய்ச்சுபவன் வெளியே சுதந்திரமாகக் காய்ச்சிக் கொண்டிருக்கிறான். உங்கள் சட்டம் வந்த பிறகும் காய்ச்சுபவர்களை எதிர்ப்பவன் உள்ளே போகிறான். இதுதான் இந்தச் சட்டத்தை அமல் நடத்துவதன் அனுபவம்.

அதே நேரத்தில் இன்னொரு சம்பவத்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். '' இண்டியன் பொட்டாஷ் லிமிடெட் '' என்ற ஒரு கம்பெனி இருக்கிறது. மத்திய அரசு நடத்தும் கூட்டுத் துறை நிறுவனம் அது. கோவாப்பிரேடிவ் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு மூன்று இலட்சம் பங்கு உண்டு, ஷேர் இருக்கிறது. நம்முடைய இன்றைய தினம் இருக்கிற அமைச்சருக்கு அது தெரியாது. பிறகு அதன் டீடெயில்ஸ் சொல்கிறேன். அங்கே பயங்கரமான ஊழல் நடக்கிறது. பயங்கரமான ஊழல் நடை

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு .ரா. உமாநாத்]

பெறுகிறது. அமைச்சர் சாந்திபூஷனுக்கு அனுப்பியபொழுது ஒப்புக் கொண்டார் நிர்வாகம் எப்படி ஊழலை மறைக்கிறது என்றால் டெல்லியிலேயிருந்து ஆடிட்டர்ஸ் வருகிறபொழுது மதுபானத்தைத் தருகிறார்கள். ஃபாரின் லிக்கர்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். கம்பெனி காரைக் கொடுத்து திருவனந்தபுரம், மதுரை, கன்னியாகுமரிக்குச் சவாரி ஏற்றிக் கொண்டு சென்றார்கள். இப்படி அவர்களைத் தாஜா செய்து ஊழலை மறைக்கிறார்கள். 1978 நவம்பரில் டெபுடி டைரக்டர் ஆப் அக்கவுண்ட்ஸ், மினிஸ்ட்ரி ஆஃப் அக்ரிகல்சர், மிஸ்டர் எச். எல். வர்மா தலைமையில் இரண்டு பேர் ஆடிட் பண்ண வந்தார்கள். அவர்களுக்கு சாராய பாட்டில்கள் எப்பொழுதும்போல் கொடுக்கப்பட்டது. காரில் சவாரி கொண்டு போனார்கள். தப்பித் தவறி, நம் போலீசுக்கு இவர்கள் என்று தெரியவில்லையென்று நினைக்கிறேன். 1978 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் திங்கள் 10 ஆம் நாள் அன்று காரைப் பிடித்தார்கள். அதிலே பாட்டில்கள் இருந்தன. சாராய பாட்டில்களோடு அவர்களைப் பிடித்தார்கள். இப்பொழுது அவர்களைத் தப்பித்துவிட முயற்சி நடக்கிறது என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். மத்திய அரசு தலையீடு இருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். எஃப். ஐ. ஆரை. மாற்றுவதற்கும் முயற்சி நடப்பதாக நான் அறிகிறேன். டிரைவருடைய 'ஒரிஜினல் ஸ்டேட்மென்ட்'டை மாற்றுவதற்கான முயற்சி நடப்பதாக நான் அறிகிறேன். தனது புனிதத் தன்மையை நிலைநாட்ட தூக்குமேடையும் ஏறத்தயாரானவராச்சே நம்முடைய மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள். அவர் அந்த இலாகாவை வைத்திருக்கிற பொழுது, 1978 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1 ஆம் நாளில் எழுதினேன்.

"Dear Thiru Edmund,

I am enclosing herewith serious charges of mal practices and corruption and mismanagement against Thiru Sohan Singh, Managing Director of Messrs. Indian Potash Limited in which Tamil Nadu State Co-operative Marketing Federation Ltd., is holding shares of Rs. 3 lakhs.

I request you to depute a high level independent Officer to enquire into the charges and submit report to you for further action.

இவ்வளவு எழுதின பிறகும், வருஷம் ஒன்றுக்கு மேலாயிற்றே? இந்த ஊழலைப்பற்றி எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுத்ததாக எனக்குத் தெரியாது. நேர்மாறாக, மாட்டிய கேசிலிருந்து தப்பிக்க வைப்பதற்கான முயற்சி நடப்பதாகவும் எனக்குத் தெரிகிறது. அதுதான் அதைப் பொறுத்தவரைக்கும்.

(Interruption by Hon. Thiru G. R. Edmund)

Indian Potash Limited. The letter is dated 1-3-1978. I will give a copy of the letter to Hon. Edmund.

[திரு. ரா. உமாநாத்] [1979 ஏப்ரல் 18

அடுத்து, சாதாரண போலீஸ்காரர்கள் அவர்கள் வாழ்க்கையைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் தங்களுக்கும் சங்கம் வேண்டும் என்ற ஆர்வம் போலீஸ் மத்தியில் பரவலாக ஏற்பட்டுள்ளது. அதன் எதிரொலிதான், நெல்லை நயினார்தாஸ், பி. எஸ். சி., திருநெல்வேலி டவுன் எஸ். ஐ. வெளியிட்ட, பகிரங்கமாக அச்சிட்ட, இதுவரைக்கும் 4 நோட்டீஸ்கள். அதன் எதிரொலிதான் பல இடங்களில் அந்த நோட்டீஸ்கள் இன்றைக்கும் ஒட்டப்பட்டு வருகின்றன. போலீஸ்காரர்கள் சங்கம் வைத்தால் மாநிலத்தில் நாம் ஆட்சி நடத்துவது கஷ்டமாக இருக்கும் என்ற பொருள்படும்படி நம்முடைய முதல்வர் இதற்கு முன்னால் நடந்திருக்கக்கூடிய ஒரு விவாதத்தில் சொன்னார். அப்படியானால், அவர்களுடைய குறையை அரசாங்கமாவது தீர்த்து வைக்க வேண்டுமல்லவா ?

போன போலீஸ் மானியத்தில் நான் பேசி, அதற்குப் பதில் அளிக்கையில் முதல்வர் சில வாக்குறுதிகளை அளித்தார். எஸ். ஐ. யிலிருந்து கீழே இருக்கிறவர்களுக்கு 8 மணி நேரம் (வேலை) நிச்சயமாக அமுல்படுத்தப்படும் என்று அஷூரன்ஸ் கொடுத்தார்கள். செய்தீர்களா ? இல்லையே ! "கடந்த விவாதத்தில் அவைக்கு கொடுத்த வாக்குறுதியாச்சே !". அந்த வாக்குறுதியைப் பற்றி இந்த விவாதம் வருகிறபொழுது என்ன செய்தோம் என்று சொல்ல வேண்டியிருக்குமே என்று சொல்லி, அவைக்கு நாம் ரெஸ்பான்சிபில் ஆயிற்றே என்று சொல்லி, எடுத்த நடவடிக்கைகள் என்ன என்று 'போலீஸ் ரெவியூ'வில் நான் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். This is on record. This assurance is on record. 'போலீஸ் நோட்', 'பாலிசி நோட்', 'போலீஸ் ரெவியூ நோட்' வருஷா வருஷம் ஈயடிச்சாங் காப்பி அச்சடித்துப் போடுகிறார்களே, 'நோட்'. நான் 10 வருஷம் நோட் பார்த்தேன், அதே ஈயடிச்சாங்காப்பிதான். 'பட் லாஸ்ட் இயர் 8 மணி நேரம் அஷூரன்ஸ்' என்ன நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள் என்று அதில் குறிப்பிட வில்லை. அந்த உணர்வு இருந்திருந்தால், இதைத் குறிப்பிட்டிருக்கலாமே ஞாயிற்றுக்கிழமை விடுமுறை வேலை செய்தால் ஊதியம் — பாட்டா, டி.ஏ. உச்ச வரம்பு ரத்து செய்வதன் அவசியம், குடி தண்ணீர், மின் வசதியின் அவசியம் பற்றியெல்லாம் நான் பேசினேன். அதற்கு முதல்வர் என்ன பேசினார்? ரெக்கார்டிலே யிருந்து 'கோட்' செய்கிறேன். "அதைப்பற்றி நிச்சயமாக கவனிப்போம் என்பதையும், காவல் துறையில் உள்ளவர்கள் மகிழும் வண்ணம் இதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து எந்த அளவுக்கு ஈடு செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கொடுப்பதற்கு முயலுகின்ற வகையில் — நாங்கள் நிச்சயமாகக் கடமையாற்றி எங்கள் எண்ணத்தைப் பிரதிபலிக்கச் செய்வோம்". செய்தீர்களா ? இன்றைக்கும் ஞாயிற்றுக் கிழமை வேலை செய்கிறார்கள், ரூ. 2 வாங்கிக் கொண்டு. நீங்கள் செய்ய வில்லையே. அவைக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியாயிற்றே, என்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்றாவது அந்த 'ரெவியூ நோட்'டிலே இருக்க வேண்டும் அல்லவா ? ஒரு வார்த்தை, அந்த ஆய்வுக் குறிப்பிலே

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

இல்லை. இந்த அவையை மதிக்க வேண்டும், மதிக்கவேண்டுமென்று அடிக்கடி குறிப்பிடுகிறீர்கள். அவையை மதிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடக்கூடிய நீங்கள் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அவையை, எங்களை விட அதிகம் மதிக்கவேண்டும் அல்லவா ? அப்படியானால், இந்த அவைக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய இரண்டு மூன்று வாக்குறுதி—விவாதத்திற்கு மீண்டும் ஓராண்டுக்குப் பிறகு வருகிறபொழுது, அந்த வாக்குறுதியைப் பற்றி, என்ன நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்று—எடுக்கவில்லையென்றால், Whatever it is, you can say this is the maximum—நெக்ஸ் டைம் நாங்கள் இப்படி செய்யப் போகிறோம். Something you must say, what ever you have done. சொல்ல வேண்டுமல்லவா ? இது அவையை மதிப்பதாக ஆகாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-20]

அட்டூழியம் செய்த திருப்பரங்குன்றம் சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கு அவருடைய உரிமைக்காக முதல்வர் அவர்கள் மிகவும் அக்கறை காட்டினார்கள். நாங்கள் பார்த்தோம். அதில் பாதியையாவது அவர்களுக்கு ஞாயிறு விடுமுறை வழங்குவதில் அக்கறை காட்டினால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். அதில் பாதியையாவது அவர்களுக்கு 8 மணி நேரம் வேலை என்று அமுல் நடத்துவதில் அக்கறை காட்டினால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். அதில் 50 பர்சண்ட்-பாதி வேண்டாம், 25 பெர்சண்டையாவது பேட்டா சீலிங் இல்லாது செய்வதற்கு அக்கறை காட்டினால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும். அவர்களின் குறையை சர்க்காரும் தீர்க்காது. சங்கம் வைத்து அவர்களாகவே தீர்த்துக் கொள்வதற்கும் அனுமதிக்காது. அப்படியானால் ஆங்கிலத்திலே சொல்வார்கள்: This is Dog in the Manager Policy அவர்களும் செய்யமாட்டார்கள், போலீஸ்காரர்களே சங்கம் வைத்துப் பேசி அவர்கள் பிரச்னையை அவர்களே தீர்த்துக் கொள்ளவும் விடமாட்டார்கள். நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது இந்தப் பாலிசியை போலீஸ்காரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். நான் சொல்கிறேன் பரபரப்பான நிலைமை போலீஸ்காரர்கள் மத்தியில் இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் சங்கம் வைத்தே தீருவார்கள். வேறு ஏதாவது நிலைமை பின்னால் டெவலப் ஆகிவிட்டால், நாங்கள் தூண்டிவிட்டோம் என்று சொல்லவேண்டாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்று இருந்து வருகிறது.

போலீஸ்காரர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை மிகவும் துன்பகரமானது. அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம் மிகமிகக் குறைவு. ஆனால் அவர்கள் பேணிக் காக்க வேண்டிய குடும்பம் எவ்வளவு பெரியது என்று தெரியுமா? கான்ஸ்டபிள்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 40 பெர்சன்ட்டுக்கு நான்கிற்கும் மேற்பட்ட குழந்தை

கள். அவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கையில் 47 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களில் 75 பெர்சண்ட்டுக்கு — 4-க்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் 36 பெர்சண்ட்டுக்கு 5-க்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகள். அவர்களில் 9-ல் ஒருவருக்கு 8 முதல் 12 குழந்தைகள் என்று இருக்கிறது. அந்தப் போலீஸ்காரர்கள் குடும்பத்திலேயே சங்கம் வைத்துவிடுவார்கள் போல் இருக்கிறது. வீட்டிலேயே அவர்கள் சங்கத்தை வைத்து விடலாம். அப்படி குழந்தைகளின் எண்ணிக்கை வளர்ந்துக் கொண்டே போகிறது. ஆனால் குடும்ப நிலை; குடும்பத்தின் நிதி நிலைமை எப்படியிருக்கிறது. அவர்களுடைய போலீஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலேயே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது; "அவர்கள் தீராத கடனாளிகளாக இருக்கிறார்கள்" என்று அது 1971-ல் நிலைமை. "But to day it is 1979" ஆனால் அவர்கள் செய்யும் வேலைப்பளு இருக்கிறதே பயங்கரமான வேலைப்பளு. "I am relying my self on records அந்தக் கமிஷன் ரிபோர்டிலேயே தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறது. சர்க்கார் சேங்ஷன் செய்த போஸ்டைவிட குறைவாக ஆள் போடப்பட்டு அதிகமாக வேலை வாங்கப்படுகிறது.

முனிசிபல் நகரங்களில் முதல் குரூப்பில் அரசு சேங்ஷன் செய்தது 999 பேர்கள். ஆனால் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டது 889 பேர்கள். இந்த 889 பேர்களைக் கொண்டு 999 பேர்கள் செய்யும் வேலையை வாங்குகிறார்கள்.

வெஸ்டர்ன் ரேன்ஞ் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் அரசு சேங்ஷன் செய்தது 209 பேர்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொண்டவர்கள் 188 பேர்கள்.

சதர்ன் ரேன்ஞ்சில் அரசு சேங்ஷன் செய்தது 543 பேர்கள். வேலை செய்பவர்கள் 496 பேர்கள். குறைந்த ஆட்களைப் போட்டு அதிகவேலை வாங்குகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இவர்கள் ஒரு நாளைக்கு எத்தனை மணி நேரம் வேலை செய்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள்? 8 மணி நேரம் என்று சுலபமாகச் சொல்லிவிடலாம். ஆனால் உண்மையில் புலனாய்வுப் பிரிவில் ஒரு நாளைக்கு 18½ மணி நேரம். This is the Police Commisi n Survey பிராஸஸ் சர்விங் பிரிவில் ஒரு நாளைக்கு 18 மணி நேரம்; கார்ட்ஸ் அண்டு சென்டிரீஸ் அவர்கள் 19 மணி நேரம்; ஆர்டர்லீஸ் என்று சொல்பவர்கள் இருக்கிறார்களே அவர்கள் 20 மணி நேரம். ஒரு நாளைக்கு 24 மணி நேரத்தில் 20 மணி நேரம் அவர்கள் தாங்கள் வேலை செய்யும் எஸ்.பி. வீட்டிலும், டி.எஸ்.பி. வீட்டிலும் இருக்கிறார்கள். 4 மணி நேரம் தான் தங்கள் சொந்த வீட்டில் இருக்கிறார்கள். கொத்தடிமைத்தனம் என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். இது அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும், போலீஸ்காரர்களை அதிகாரிகளின் வீட்டு வேலைக்காரர்களாக ஆர்டர்லீஸ் ஆக போடுவது

1979 எப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

மாற்றப்பட வேண்டும். அவர்கள் வேண்டுமானால் சம்பளம் கொடுத்து வேண்டிய ஆட்களை வைத்துக் கொள்ளட்டுமே. ஏன் அரசாங்கத்தில் வேலை செய்யும் போலீஸ்காரரை அவர்கள் வீட்டு வேலைக்காரர்கள் போல் நடத்த வேண்டும். ''How is it consistent with the status of the Police'' அந்த இலாகாவினுடை பெருமை அரசாங்கத்தினுடைய பெருமை காப்பாற்றப்பட வேண்டாமா? ஆகவே இதில் அரசு தீவிரமான கவனம் செலுத்தி இந்த முறையை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ''It is most Atrocious''.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் 5 நிமிடங்கள் தான் இருக்கின்றன.

திரு. ரா. உமாநாத் : I have come to the end. இதோ முடித்து விடுகிறேன். அவர்களுடைய வீட்டு வசதியை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களுடைய கமிஷன் ரிப்போர்ட்டிலேயே சொல்கிறார்கள். '' பல இடங்களில் 50 அல்லது 60 ஆண்டுகளுக்கு முன் கட்டிய கட்டிடங்கள் ஆக இருக்கின்றன. கோவையில் நாங்கள் சென்று கண்ட ஒரு காலனியில் உள்ள வீடுகள் அநேகமாக இடிந்து தானாக விழுந்து விடும் நிலையில் இருக்கின்றன. இருந்தும் அதில் குடியிருக்கும் போலீஸ்காரர்கள் வேறு தனியார் வாடகை வீடுகளுக்கு செல்ல விரும்பவில்லை. ஏன் என்றால் தாங்க முடியாத வாடகை கொடுக்க வேண்டியுள்ளது '' என்று குறிப்பிட்டிருக் கிறார்கள். என்ன அவலமான நிலைமை? இதை மாற்றியாக வேண்டும். அது மட்டும் இல்லை. அவர்களில் பல பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குள் குறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்குள் எவ்வளவு Categories grievances இருக்கின்றன என்று தெரியுமா?

என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு என்னவோ பே கமிஷனில் சரியாக இல்லை என்று சில கிளர்ச்சிகள் செய்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் ஏராளமான விவகாரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பேச இடம் இல்லை. பட்டதாரி கான்ஸ்டேபிள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் சொல்கிறார்கள். பட்டதாரி கான்ஸ்டேபிள்கள் 1972-ல் 100 பேர் செலக்ட் செய்யப்பட்டு, டிரெயினிங்குக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். அதிலே குறைந்த மார்க் வாங்கியவர்களை வெயிட்டிங் லிஸ்டில் வைத்தார்கள். பின்னர் அவர்களே அந்த வெயிட்டிங் லிஸ்டில் இருந்தவர்களை ரயில்வே போலீசுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அங்கே போய் ஹெட் கான்ஸ்டேபிளாக ஆகிவிட்டார்கள். குறைந்த மார்க் வாங்கிவெயிட்டிங் லிஸ்டில் இருந்தவர்கள் சீக்கிரமாக ஹெட்கான்ஸ்டேபிளாக ஆகிவிட்டார்கள். ஆனால் அதிக மார்க் எடுத்து உடனே வேலையில் சேர்ந்தவர்கள் 8 ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னும் கான்ஸ்டேபிளாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை என்ன

வாகும்? அடுத்து, பி.யு.சி. பாஸ் செய்வதர்கள் இப்போது எஸ்.ஐ. போஸ்ட்டுக்கு செலக்ஷனுக்கு வரலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பட்டதாரி கான்ஸ்டேபிள்கள் பி. ஏ. படிக்கின்றபோது, 5 ஆம் வகுப்புப் படித்துக் கொண்டு இருந்தவன் இப்போது எஸ். ஐ. ஆகிறான் என்றால், அந்த எஸ்.ஐ. கீழ் பட்டதாரி கான்ஸ்டேபிள் வேலை செய்ய வேண்டும் என்றால், கலகம் வராதா? வயிற்றெரிச்சல் வராதா? ஆகவே, தற்பொழுது பட்டதாரி கான்ஸ்டேபிள்களாக இருப்பவர்களை உடனடியாக ஹெட்கான்ஸ்டேபிள்களாக அப்கிரேடு செய்து, மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவன் எங்கே போய் சொல்வான்? அவன் மனம் குமுறுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு பிரமோஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ் நாடு ஸ்பெஷல் போலீசில் பாலோயர்ஸ் என்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் 40 ஆண்டுக் காலமாகப் பணி புரிந்தும் இன்னும் கன்டின்ஜென்சியாக பணிசெய்து வருகிறார்கள். அவர்களுடைய வேலை என்ன வென்றால், காலை 3 மணிக்கு எழுந்து சமையல் செய்து, 4—5 மைல்களுக்கு அப்பால், சென்று, அங்குள்ள கான்டேபிள்களுக்கு சாப்பாடு கொடுத்து விட்டு, இரவு 12 மணிக்குத்தான் திரும்ப முடிகிறது. இரவு 12 மணிக்குத் திரும்பியவன் மீண்டும் 3 மணிக்கு எழுந்து சமையல் செய்ய வேண்டும். இந்தமாதிரி அவனை வேலை செய்ய வைத்தால், அவன் என்ன மனிதனா, மிருகமா? அவன் பெரிய குற்றம் செய்து விட்டால் என்ன தண்டனை தெரியுமா? பெரிய அண்டா பாத்திரத்தில் தண்ணீரை நிரப்பி, அதை தலையில் ஏற்றி வைத்து, 8 என்று பெரிய எழுத்தில் தரையில் எழுதி அதில் மணிக்கணக்கில் நடக்க வைப்பது, இப்படிச் செய்வது நியாயமா? இதை இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு ஏற்பட்டது என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த முறை இருக்கிறது. அந்த முறையை இந்த அரசு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசு இதில் தலையிட்டு தீர்வு காணவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்போது விமன் கான்ஸ்டேபிள்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஸ்டேஷன்களில் ப்ரைவசி கிடையாது. விமன் கான்ஸ்டேபிள்களை போடுகிறோமே அவர்களுக்கு பிரைவசி வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியாதா? டிரெயினிங்கில் இருக்கிறபோதே அதற்காக நடவடிக்கைகள் எடுத்து இருக்க வேண்டாமா? ஏன் செய்யவில்லை. இப்போது எதோ டெம்பரரி அரேஞ்மென்ட் செய்து இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷன் பூராவும் ஆண்கள் என்று இருக்கிறபோது அவர்களுக்கு பிரைவசி ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசு முன் வர வேண்டும். அவர்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்று கேள்வி கேட்டு இருந்தேன். அதற்கு, அவர்களுக்கு லைனில் வீடுகள் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று பதில் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். லைன் வீடுகளில் ஏராளமான ஆண்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தப் பெண்களை கிண்டல் செய்கிறார்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ரா. உமாநாத்]

கள். டியூட்டியில்லாத நேரங்களில் சாயங்கால நேரத்தில் அவர்கள் புடவையைக் கட்டிக்கொண்டு வெளியே போனால் ஆயிரம் அவதூறு பேசுகிறார்கள். எப்படி இருந்தாலும் அவர்கள் பெண்கள். அவர்கள் மனம் நொந்து போகாதா? திருச்சியில் எனக்குத் தெரியும். போலீஸ்காரர்களுக்கு உள்ள இடத்திற்குப் பக்கத்தில் ஹவுசிங் போர்டில் சில வீடுகளை கட்ட எடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் இந்த பெண் கான்ஸ்டேபிள்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தமாதிரி பிரச்சினைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. மெடிகல் ரி-இம்பர்ஸ்மென்ட் பெரிய அதிகாரிகளுக்கு ஏராளமாக இருக்கிறது. ஆனால் சாதாரண பதவிகளில் உள்ள கான்ஸ்டேபிள், ஹெட்கான்ஸ்டேபிள்களுக்கு இல்லை.

இந்த கவாத், 45 வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களுக்குக் கூடாது என்று ஜி.ஓ. கூட இருக்கிறது. சென்றமுறை ஜி.ஓ. வையே படித்துக் காட்டினேன். எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அது நிறுத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. 4 நோட்டீஸ், 5 நோட்டீஸ் என்று விட்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த நோட்டீஸ் என்பது வந்துவிட்டால் — அது ஒரு பிரம்மாஸ்திரம் மாதிரி—ஆகவே, அதனை நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். அந்த நோட்டிஸ் வருவதால் அங்கே நிலைமை என்ன என்றால், ஏற்கெனவே கொந்தளிப்பு, மேலும் அதிகமாகிறது. இது குறித்து ஒன்றை மட்டும் நான் குறிப்பிடுகிறேன்.

தற்போது, பொது மக்களுக்கு, குறிப்பாக ஏழை எளியவர்கட்கு போலீஸ் நிலையங்களில் நியாயம் கிடைப்பது இல்லை. காரணம் பல மேலதிகாரிகளின் லஞ்சலாவண்யக் கொள்கைகளே. மேலதிகாரிகள் தூய்மையாக இருப்பின் கீழதிகாரிகள் தவறு செய்திடல் இயலுமோ. பல மேலதிகாரிகளை திருப்தி செய்திட, நாங்கள், ஏழைக்குக் கிடைக்க வேண்டிய நியாயத்தை செல்வந்தர்களுக்கு விற்று வரும் அவல நிலையிலிருக்கிறோம். சில மேலதிகாரி வீட்டில் விளக்கெரியும் பில் தொகையை ஏழையின் வீட்டில் விளக்கை அணைத்து கட்ட வேண்டியதாகவும், அவர் வீட்டில் தண்ணீர் தீர்வையை கட்ட பொது மக்கள் சிலரை தண்ணீர் காட்டவேண்டியதாகவும், அவரின் வீட்டில் நிற்கும், பெட்ரோல் வாசனையே அறியாத கார் என்று கூறப்படும் மாதாந்திர மைலேஜ் பணத்தைக் கொடுக்கும் காமதேனுவுக்கு குவார்ட்டர் டாக்ஸ் கட்ட பல பணக்காரர்களிடம் சாமர் சால்ட் அடிக்க வேண்டியதாகவும், அவருக்கு வாட்ச் வாங்கிக்கொடுக்க, கடத்தல்காரர்களை 'வாச்'செய்யவும் இல்லையேல் கேஸ்ஃபாயின்ட்செய்யவும்வேண்டியதான நிர்ப்பந்தங்களில் மனசாட்சியை மறந்து பணி செய்ய வேண்டியதாயுள்ளது. இல்லையேல், பி. ஆர். பிரம்மாஸ்திரம்.

(முற்பகல் 10.30)

இந்த நோட்டீஸை வேண்டுமென்றாலும் நான் கொடுத்து விடுகிறேன். தயவு செய்து படித்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் இதை யார் எழுதினார்கள் என்று பார்ப்பதை விட இதற்கான காரணம் என்ன என்பதைப் பார்த்துச் செய்யுங்கள். அதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. இந்த நோட்டீஸைப் பொறுத்த வரையில் அரசாங்கம் சந்தேகப்படக்கூடாது. இதிலே எந்த அரசியல் கட்சிகளுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இதிலே வேறு யாரும் சம்பந்தப்படவில்லை. அவர்களுடைய கோரிக்கை மட்டும் தான் இது. அவர்களுக்கு சங்கம் அமைக்க உரிமை கோரி இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு சங்கம் அமைக்க உரிமை கொடுத்து அதன்பிறகு பிரச்சினைகளைப்பற்றி முடித்துக் கொள்ளலாம். அதைவிட்டுவிட்டு இப்போது தூத்துக்குடியில் ஒரு ஹெட் கான்ஸ்டேபிளைச் சஸ்பென்ட் செய்தார்களே அந்த மாதிரி எல்லாம் சஸ்பென்ட் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டால், அடக்கு முறைகளின் மூலமாக அவர்களை அடக்க நினைத்தால் அது சரியானதாக இருக்காது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் கிளர்ச்சி போன்றவை ஏற்பட்டால் நாங்கள் தொழிலாளர்களை ஆதரிப்பது போன்று நிச்சயம் அவர்கள் பக்கம்தான் இருப்போம். அப்போது நீங்கள் சந்தேகிக்கக்கூடாது. ஆகவே போலீசுக்கு சங்கம் வைக்கின்ற உரிமையை வழங்கி ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு நான் இங்கே வைத்திருக்கின்ற சில வேண்டுகோள்களைப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

## 1. ஒழுங்குப் பிரச்சினை—தொடர்ச்சி.

(ஆ) அவைக்குள் இருக்கும் உறுப்பினர்களிடம் முரசொலிப் பத்திரிகை விநியோகிக்கப் பெறுவது குறித்து—தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்று காலையில் அவையில் ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. அது குறித்து விசாரித்து விளக்கம் அளிப்பதாக நான் அறிவித்தேன். அது பற்றிய விவரமாவது :

பேரவையில் எந்த ஒரு ஏட்டையும் அவைத் தலைவர் அல்லது செயலாளர் அனுமதியின்றி உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கக் கூடாது. ஆனால் இன்று அவையில் பணியாற்றும் ஒரு தற்காலிக கடைநிலைப் பணியாளர் அனுமதியின்றி ஒரு தினத்தாளை சில உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கியுள்ளார். இது அவையின் ஒழுங்கு முறைக்கு விரோதமாகும். எனவே அவர் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

1979 ஏப்ரல் 18]

*திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவதில் பயனில்லை. சாதாரண கடை நிலை ஊழியர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதை விட இதற்குக் காரணமானவர்கள் யார் என்பதைப் பார்த்து, அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் முறையானது. அதுதான் சரியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, கடை நிலை ஊழியர்கள் அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்தும் அதாவது சட்ட மன்ற இலாக்காக்களிலிருந்தும் பல தாள்களைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள். சட்ட மன்ற இலாக்காவிலிருந்து பல தாள்களைக் கொடுத்து அனுப்புகிறார்கள். சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் இங்கே அமர்ந்திருக்கின்றபோது அவர்களிடம் கொடுங்கள் என்று பல ஊழியர்களை அனுப்புகிறார்கள். அவர்கள் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே ச இப்போது கொண்டு வந்து கொடுக்கப்பட்டதின் உண்மையான நிலை என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டுமே தவிர அந்த ஊழியர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது சரியானதல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. சங்கரையா அவர்கள் சொல்வது போல் நடவடிக்கை எடுக்காமல் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அவையில் இப்படி எல்லாம் நடப்பதற்கு நாம் அனுமதி தந்துவிடக்கூடாது. இப்படி ஏடுகள் விநியோகிக்கப்படுவதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியது மரபு மட்டுமல்ல. அவையின் கவுரவத்திற்கும் இவ்வாறு விநியோகிப்பதால் இழுக்கு ஏற்படும். அதுமட்டுமல்ல. இலாக்காவிலிருந்து சிலவற்றைக் கொடுப்பது என்பது வேறு. பத்திரிகைகளை எடுத்துக் கொண்டு வந்து ஒவ்வொருவருக்கும் தருவது என்பது வேறு. ஆகவே இந்த அவையிலே அந்தப் பத்திரிகை எப்படி வந்தது? யார் அதை விநியோகிக்கும்படி கொடுத்தனுப்பினார்கள் என்பதை எல்லாம் விசாரித்தாக வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் முடிவு சொல்லப்படுமே தவிர உடனடியாக முடிவு எடுக்கப்பட மாட்டாது.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, உண்மையிலேயே அப்படி விநியோகிக்கக்கூடாது என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்தில் அப்படி விநியோகிக்கக் கூடாது என்கின்ற மரபு கூடத் தெரியாத புதிதாக சேர்க்கப் பட்டுள்ள ஊழியர் கொண்டு வந்து கொடுத்திருக்கிறார். ஆகவே இதைத் தெரிந்துதான் அவர் செய்தாரா என்பதை அறிந்து கொண்டு அப்படிச் செய்திருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். அப்படி இல்லாமல் உடனடியாக அந்த ஊழியர் மீது நடவடிக்கை எடுப்பது பொருத்தமாக இருக்காது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்களின் ஆலோசனையை பெற்று அதற்கேற்றவாறுதான் நான் நடவடிக்கை எடுப்பேன். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் முறையாகாது. அடுத்து திரு. ஆர். மணிமாறன் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

(2) வரவு-செலவுத திட்டம் 1979—80வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) கோரிக்கை எண். 18—காவல் துறை. (தொடர்ச்சி)

(ஆ) கோரிக்கை எண். 16—தீயணைப்புப்பணிகள்.

திரு. ஆர். மணிமாறன்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின் மீதும் தீயணைப்புத் துறை மானியத்யின் மீதும், அதனை வரவேற்றுப் பேசுவதற்குண்டான வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் அவைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக காவல் துறை ஒரு பிரச்சினைக்குரிய துறையாகவே இருக்கிறது என்பது அனைவருமே ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு விஷயமாகும். பிரச்சினைக்குரிய காவல் துறை பிரச்சினையை சாமாளிக்கின்ற துறையாகவும் இன்றையதினம் இயங்கி வருகிறது என்பது அனைவரும் அறிந்திருக்கின்ற ஒன்று தான். இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு.ஆர். உமாநாத் அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் சாமியே சரணம் அய்யப்பா என்று அய்யப்பனை வணங்குவதைப்போன்று இந்த அரசாங்கம் துப்பாக்கியே சரணம், தோட்டாவே சரணம், தடியடிப் பிரயோகமே சரணம் என்கிற முறையில் இயங்கி கொண்டு இருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

ஆனால் ஒன்றை இந்த அவைக்கு நான் கவனப்படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். வன்முறையே சரணம், அராஜகமே சரணம், அட்டூழியங்களும் சரணம் என்ற நிலையை வன்முறையாளர்கள் ஏற்படுத்திக் காட்டுகிறபோது துப்பாக்கிப் பிரயோகமே சரணம், தடியடியே சரணம் என்று நினைக்கக் கூடிய அளவிற்கு காவல்துறை ஒரு துர்ப்பாக்கியமான நிலைக்கு வந்துவிடுகிற சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகள் வன்முறையாளர்களால் ஏற்படுத்தப்படுகிறது என்பது நாடு அறிந்த உண்மை. ஆகவே வன்முறைகள் கட்டுக்கு அடங்க வேண்டும் என்று சொன்னால் இப்படிப்பட்ட அராஜகங்கள் எழுகிற நேரத்தில் அதற்குத் தடுப்பு சுவர் போட வேண்டிய சக்தி காவல் துறைக்கு இருக்கிறது என்பது யாவருமே ஒப்புக்கொள்கிற ஒரு தன்மையாகும். காவல் துறைச் சட்டத்தை ஒழுங்காக நிலை நாட்டுவதிலே காவல் துறை சட்டம், ஒழுங்கு அமைதியை நிலைநாட்டி நாட்டிலே மக்களுக்கு அமைதியை உருவாக்குவதற்காக அது தன்னுடைய பணியை செய்து கொண்டு இருக்கிறது என்பது யாருமே ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு விஷயம். அதிலே யாருக்கும் கருத்து மாறாட்டம் இருக்க முடியாது. அது தொழில் துறையானாலும் சரி, விவசாயத் துறையானாலும் சரி, நிர்வாகத்துறையானாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்தத் துறையானாலும் சரி, அதற்குள் ஒரு கட்டுமானத்தை

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

தலைதூக்கி ஆட்டி வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அங்கே வன்முறையாளர்கள் தலை தூக்குகிற நேரத்தில் இந்தக் காவல் துறை அங்கே தலையிட வேண்டிய அவசியம் நிச்சயமாக இருக்கிறது என்று இந்த மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப் பட்டவனாக நான் இருக்கிறேன். சில பல உணர்வுகள் வைக்கப்படாமல் பொதுவாக ஜாதிப் பிரச்னை தூண்டி விடுகின்ற தன்மைகள் நாட்டில் ஆங்காங்கே முளைவிட்டு கிளம்ப ஆரம்பித்து இருக்கின்றன. இந்தச் சாதி பிரச்னைகள் சொல்லி அல்லது இனப் பிரச்னைகள் சொல்லி ஒரு குறிப்பிட்ட பலமில்லாத சாராரைத் தாக்குதலில் ஈடுபடுகிற தன்மைகள் தலைதூக்கிஆடிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் குறித்து காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக ஆயுதப் புரட்சி ஏந்திப் போராட வேண்டும் என்று வாசகங்கள் எல்லாம் போஸ்டர்களில் இன்றைக்கு சுவர் முழுவதிலும் ஒட்டப்பட்டு விவசாயிகளைத் தூண்டிவிடுகிற தன்மைகளும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன என்ற பாங்கு நாளுக்கு நாள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. வரிகொடா இயக்கத்தை நடத்துவோம் என்கிற கூப்பாடுகள் இன்றும் ஓர பாரங்களில் எழுந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நான் அறிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். ஆகவே வரிகொடா இயக்கம் என்பது ஒரு தார்மீக சிந்தனையின் அடிப்படையில் அல்லது ஜனநாயக மரபுகளைக் குழித் தோண்டிப் புதைக்காத வண்ணம் ஏற்படுத்துகிற அடையாளமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர ஏதோ இங்கே பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள் அல்லது அந்நிய தேசத்தைசேர்ந்தவர்கள் இங்கே தான் ஆட்சியை நடத்தி கொண்டிருக்கிறார்கள் என்கிற முறையை எடுத்துக் காட்டுவது போல வரிகொடா இயக்கத்தை இந்த அரசுக்கெதிராக நடத்தி தீரவேண்டும் என்று ஆர்ப்பாட்டங்கள் எழுகிறபோது நான் காவல் துறையைப் பார்த்து பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். இந்தச் சக்தியை யார் தூண்டிவிட்டாலும் இந்த அரசாங்கம் இந்தத் தமிழ்நாடு சர்க்கார் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை மன்றத்தின் வாயிலாக நான் கூறிக்கொள்ள கடமைப் பட்டவனாக இருக்கிறேன். பாதைகளில் மரத்தை வெட்டிப் போடுவதும் ஒரு மிகப் பெரிய ஜனநாயகம். இதேபோல் பொதுமக்கள் குடிக்கின்றதண்ணீரில் பாலிடாலைக் கலப்பது அதைவிட மிகப் பெரிய உன்னதமாக நின்று கொண்டிருக்கிற, தலை தூக்கி நின்றுக் கொண்டிருக்கிற ஒரு அற்புதமான ஜனநாயகம். இதே காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் சட்டம், ஒழுங்கு, நீதியை காப்பாற்ற புறப்பட்டுப் போனால் அவர்கள்மீது கல்லை எறிதல், அல்லது அவர்களை அடித்துத் தாக்குதல் என்பது மிகப் பெரிய ஜனநாயகமாக இன்றைக்கு கருதப்பட்டு வருவதை அடியோடு நாம் முறியடித்து ஒரு முற்றுப்புள்ளியை வைக்க வேண்டிய சூழ்நிலைக்கு இந்த அரசாங்கம் தன்னை ஆளாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் பணிவன்போடு கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். பொதுவாக இன்றைக்கு இருக்கிற காவல்துறை நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு

[திரு. ஆர். மணிமாறன்] [1979 ஏப்ரல் 18

இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிற விளக்கப் பாடமாக தான் இந்தக் காவல் துறை மான்யத்தின் நூல் தெளிவாகக் காட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் பழைய காலங்களில் அப்படி இருக்கிறது என்றால் நான் அதனைக் கோடிட்டு காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் எப்படிப்பட்ட பணிகளை செய்து கொண்டிருந்தார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் கவனித்துப் பார்க்கிறபோது சத்தியமங்கலத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை நான் இந்த அவைக்கு வைப்பது என்னுடைய கடமையாகக் கருதுகிறேன். அங்கே பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லத்தைக் கட்டிமுடித்தார்கள். அந்தப் பிச்சைக்காரர் மறுவாழ்வு இல்லத்தில் ஒரு பிச்சைக்காரர் கூட வரவில்லை.

[முற்பகல் 10-40].

ஆனால் அமைச்சர் வருகிறார், அமைச்சர் வருகின்ற காரணத்தால், அந்த பிச்சைக்காரர் இல்லத்தில் பிச்சைக்காரர்கள் நிரம்பி வழிய வேண்டும் என்பதற்காக, சாலையோரத்தில் போய்க் கொண்டிருந்த பிச்சைக்காரர்கள், சத்திரம் சாவடியில் இருந்த பிச்சைக்காரர்கள், ஆற்றங்கரை, குளக்கரை இங்கெல்லாம் சென்று பிச்சைக்காரர்களை பிடித்து வந்து மறுவாழ்வு இல்லத்தில் சேர்த்தார்கள். இந்தத் திருப்பணியைச் செய்தவர்கள் காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள், அவர்கள் போலீஸ் வேனை எடுத்துக் கொண்டு யாரெல்லாம் காவிச் சட்டை போட்டிருந்தார்களோ அவர்களை எல்லாம் பிடித்து உள்ளே போ என்று காவிச் சட்டை அணிந்திருந்த அத்தனை பேரையும் பிடித்துக்கொண்டு வந்து விட்டார்கள். அதில் ஒருவர் காவிச் சட்டை அணிந்திருந்தவர், நிலம் வரப்பு எல்லாம் உள்ளவர், அவரையும் போலீஸ்காரர்கள் பிச்சைக்காரன் என்று பிடிக்க, அவர், போலீஸைப்பார்த்து, நானா பிச்சைக்காரன், நீ தான் பிச்சைக்காரன் என்று சொல்ல இப்படிப் பட்ட சம்பவங்களும் அன்றையதினம் நடந்திருக்கின்றன. எதற்காக இதை நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறேன் என்றால், அன்றைய தினம் காவல்துறை எதற்காக பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதை எடுத்துக் காட்டத்தான். அதைமாற்றி இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய காவல்துறையை அதன் நிர்வாகத்தை சீரான பாங்கில் கொண்டு வந்திருப்பதற்காக அவர்களுக்கு நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுபோல், நாட்டில் கலவரம், வன்முறை, அராஜக சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன, அதை காவல்துறை கட்டுப்படுத்தவில்லை என்று மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிற போது, ஒன்றைச் சொன்னார்கள், போராட்டங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகிறபோது, எதிர்க்கட்சிதான் இதை எல்லாம் தூண்டி விடுகிறது என்று அரசு தரப்பில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். து தவறான கருத்து என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதே ரத்தில் நாட்டில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

நான் பணிவோடும் அடக்கத்தோடும் கூற விரும்புகிறேன். வன்முறை சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன என்றால் அவற்றை தூண்டிவிடுகிற அளவுக்கு தூண்டிவிடுகிற எழுத்துக்களாக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள என்பதை என்னால் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும். எழுத்துக்களின் மூலம் இப்படிப்பட்ட உணர்வுகளையும் தன்மைகளையும் வளர்த்துக் கொண்டிருப்பதை ஜனநாயக மரபாக கடைபிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் தெளிவாக காட்ட முடியும். ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ''முரசொலி'' பத்திரிக்கையில் ஒரு மடல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். ''செஞ்சிக்கோட்டை வாலிபன்'' என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருப்பது, ''எங்கள் கை மட்டும் பூப்பறித்துக் கொண்டா இருக்கும்'' என்ற வார்த்தைகளை அந்த மடலில் வார்த்தைகளாக அலங்காரப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இது ஒன்று மட்டும் தான், இதேபோல் எத்தனையோ எடுத்துக் காட்டுகளை என்னால் கூற முடியும். 1973 ஆம் ஆண்டில் மதுரையில் இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சார்ந்த கே.டி.கே. அவர்கள் ஒரு நிகழ்ச்சியை ஒரு உணர்வை எடுத்து வைத்தார்கள். திண்டுக்கல் இடைத் தேர்தலில் தோற்றுவிட்ட உடனே இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சி பொதுக்குழுவில் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது. திண்டுக்கல்லில் தோற்றுவிட்டதால், உங்கள் ஆட்சி இராஜிநாமா செய்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. பிறகு, புதுவையில் பேசிய இன்றைய பிரதான எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், ''கம்யூனிஸ்ட் கட்சி எங்களை ஆட்சியிலிருந்து இராஜிநாமா செய்ய வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறது. நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், நாங்கள் ஆட்சியிலிருந்து இராஜிநாமா செய்தால் எங்கள் கையிலுள்ள செங்கோல் தான் கீழே இறங்குமே தவிர, எங்கள் கையில் வாள் இருக்கிறது, அது போதும்'' என்று சொல்லி இருக்கிறார். அதைச் சுட்டிக்காட்டி இது வன்முறையை தூண்டிவிடக்கூடியது ஆகாதா என்று கேட்கப்பட்டது. அதுமட்டுமல்ல, அவர்கள் பேசியது, ''தண்ணீரில் இருக்கின்ற பாஸ்ப்ரஸ்ஸைபோல் ஆட்சியில் இருக்கும்போது இருப்போம், நாங்கள் வெளியில் வந்துவிட்டால் கரையில் எடுத்துப் போட்ட பாஸ்ப்ரஸாக ஆகிவிடுவோம்'' என்றெல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளில் என்ன மின்னிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். இதிலுள்ள உணர்வுகள் தான் இன்றைக்கு துக்கம் விசாரிக்கப் போகின்ற இடத்திலும் வன்முறைகள் தலைதூக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற நிலைமைகள்—தொடர்கதையாக உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது, இதை காவல் துறை சரியான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, அரசியல் மேடைகளில் பேசப்படுவதை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால், அவ்வளவு அநாகரீகமான சொற்கள் தலைவிரித்தாடிக் கொண்டிருப்பதை நம்மால் பார்க்க

முடிகிறது. அந்த அளவுக்கு நாராசமான வார்த்தைகளில் நரகல் நடையில் தங்கள் பேச்சுக்களை அரங்கேற்றம் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்களைப்பற்றி அவ்வளவு கேவலமாக மேடைகளில் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் காவல்துறை உண்மையிலேயே கண்காணிக் கிறார்களா, அங்கு பேசப்படுகிற பேச்சுக்களை சரியான முறையில் குறிப்பு எடுக்கிறார்களா, அவற்றை அரசாங்கத்தின் பார்வைக்கு கொண்டு வருகிறார்களா என்பது ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. தயவுசெய்து இவற்றை எல்லாம் சரியான முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டு சொல்ல வேண்டியது அவசிய மாக இருக்கிறது. திருப்பூர் நகரத்தில் 15 நாட்களுக்கு முன்னா ஒரு பயங்கரமான படுகொலை விடியற்காலை 6½ மணிக்... நடந்திருக்கிறது. இந்தக் கொலை நடந்து 15, 20 நாட்க ஆகியிருக்கும்என்று கருதுகிறேன். இன்னும் குற்றவாளியை கண்டு பிடிக்கவில்லை. அங்கே நடந்திருப்பதில் இது மூன்றாவது கொலை என்பதை கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இதற்கு முன்பு இரண்டு கொலை இதேமாதிரி நடைபெற்றது. ஒரு கொலை காலை 6½ மணிக்கும், இன்னொரு கொலை இரவு 8½ மணிக்கும் நடந்தது. ஜெயபாரதம் நிட்டிங் கம்பெனி அதிபரின் மனைவி ஒன்றில் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். இதற்கு முன்பு ஒரு வடக்கத்திக்காரர் இதேமாதிரி கொலை செய்யப்பட்டார். இப்போதும் அதேபோல் விடியற்காலை 6½ மணிக்கு மற்றொரு கொலை நடந்திருக்கிறது. இந்த மூன்றாவது கொலையில் உண்ணத்தாள் என்ற 50 வயது பெண்மணி கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று கொலைகளும் கடந்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் இடையிடையே நடந்திருக்கிறது. இந்த கொலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றதே தவிர, இதுவரை கொலை செய்தவர்கள் யாரையும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. ஆனால், குற்ற வாளி கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படு கிறது. குற்றவாளி கைது செய்யப்பட்டு, போலீஸ் ஸ்டேஷ னுக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறார். ஆனால், காவல்துறை யினரால் நிரூபிக்கப்படாமல், விடப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இதுவரையில் குற்றவாளி யார் என்பதை அவர்களால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, திருப்பூரிலே உள்ள பொதுமக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், இதிலே ஏதாவது ஒரு அர சியல் தலையீடுகாரணமாக இருக்குமோ என்று. அப்படி அவர்கள் நினைப்பதிலும் உண்மை இருக்கிறது. காரணம், இன்றைக்கு வரையிலும் இந்தக் கொலைகளைச் செய்தவர்கள் யார் என்பதை காவல்துறையினரால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. எனவே, திருப் பூர் நகரிலே நடந்த இந்த மூன்று கொலைகளைச் செய்தவர்கள் யார் என்பதை உடனடியாகக் கண்டுபிடிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[illegible]ந்தினுடைய காவல் துறையைப் பற்றி மற்றவர்கள் சொல்லித் தெரியவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. எனவே, இந்தக் கொலைகளைச் செய்தவர்கள் யார் என்பதைப் பற்றி—இந்தக் காவல்துறை கண்டிப்பாக இப்படிப்பட்ட கொலைகளையெல்லாம் யார் செய்தார்கள் என்பதை தயவுசெய்து கண்டு பிடிக்க வேண்டும் என்று நான் பணிவோடும், அடக்கத்தோடும் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. உமாநாத் அவர்களும் சொன்னார்கள்; ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், மற்றவர்களும் சொன்னார்கள். லாரிகளிலே கூட்டம் கூட்டமாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் வருகிறார்கள்; அப்படி அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதால், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை, அவர்கள் நிறுத்தப்படுவதில்லை, அவர்கள் மேலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதற்கும் இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. அதற்குத் தடுப்புச் சுவராகவோ, தடைக் கல்லாகவோ இந்த அரசாங்கம் இல்லை. இப்படி ஆளும் கட்சியைப்பற்றிச் சொல்லுகின்ற அதே நேரத்திலே, அண்மையில் திருப்பூர் நகரத்திலே 20 நாட்களுக்கு முன்பு தமிழகம் தழுவிய விவசாயிகள் ஊர்வலம் நடைபெற்றது. அப்போது நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் லாரிகளிலே, நூற்றுக்கணக்கான லாரிகளிலே வந்தார்கள். ஆனால் என்ன நடைபெற்றது? யாருடைய லாரியும் சீஸ் செய்யப்படவில்லை. வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்படி பல்வேறு பிரச்னைகள் இன்றைக்கு நடைமுறையில்.....

திரு. ரா. வெங்கிடசாமி என்கிற வெங்கிடு: தலைவர் அவர்களே, திருப்பூர் நகரத்திலே விவசாயிகள் அணிவகுத்து ஏராளமான லாரிகளிலே வந்ததைப் பற்றி மணிமாறன் அவர்கள் கூறினார்கள். அதேபோல் தங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், இப்படிப்பட்ட லாரிகளில் கோவையிலே இந்தி எதிர்ப்பு மாநாடு நடைபெற்றபோது..........

திரு. ஆர். மணிமாறன்: இதேபோல், மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மதுரையிலே மாநாடு கூட்டிய போது, லாரிகளிலே போயிருக்கிறார்கள். நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், லாரிகளில் வந்தவர்களை கைது செய்ய வேண்டுமென்றோ, வழக்குகள் போட வேண்டுமென்றோ, அந்தக் காரணத்தினால் கூறவில்லை. இப்படி லாரிகளில் வரக்கூடாது என்பது அரசாங்கம் போட்டிருக்கின்ற ஒரு சட்டம். அந்தச் சட்டத்தை மீறுகின்றவர் அண்ணா தி.மு.கழகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், தி.மு.க. அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அல்லது வேறு எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சட்டத்தை மீறுகின்றவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதைத் தான் நான் இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். மணிமாறன்] [1979 ஏப்ரல் 18

இப்படிப்பட்ட வன்முறைகள் நடக்கும் போது, காவல்துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் தீவிரமாக கண்காணிக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. இன்றைக்கு மதுவிலக்குப் பிரச்னை என்ற ஒரு மகோன்னதமான பிரச்னை கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மது விலக்குப் பிரச்னையை ஒழுங்காக நாட்டிலே அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்னையை அமுல்படுத்துவதில் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைக்கு இந்த உன்னதமானபி ரச்னையில் உன்னிப்பாக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

அதுமாத்திரமல்ல; காவல் துறையில் இயங்கி வருகிற காவலர்கள் இன்றைக்கு ஏதோ ஒரு அநாதைக் குழந்தைகளாகத்தான் ஆக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. குறிப்பாக காவல் துறை அலுவலகத்திலே இருக்கிற அந்த வாகன வசதிகள் இன்றைக்கு செம்மையாக இருக்கின்றனவா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை. கட்டை வண்டியை விட மோசமான வண்டிகளைத்தான் உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கும் ஆய்வாளர்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் வேகமாக ஓடக்கூடிய வசதியான வாகனங்களைத் தமிழ் நாடு சர்க்கார் அவர்களுக்கு வாங்கித் தரவேண்டுமென்பது என்னுடைய பணிவான கோரிக்கை.

காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு 8 மணி நேர வேலைத் திட்டம் வேண்டுமென்பது ஏற்கெனவே வலியுறுக்கப்பட்ட கருத்தாகும். அதை அமுல்படுத்திக் தீரவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல; அவர்கள் குடியிருந்து கொண்டிருக்கிற வீடுகள்—சிட்டுக் குருவி கூட நல்ல முறையில் வீட்டைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறது—அதைவிட மோசமாக இருக்கிறது. அதைவிட மோசமான குடியிருப்புகளில் காவல் துறையைச் சேர்ந்த அந்தக் காவலர்கள் இன்றைக்கு வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெற்றெடுத்த பிள்ளைகள் படுக்கக்கூட இடம் இல்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தக் காவல் துறை மிகுந்த கண்காணிப்போடு, மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு மதுவிலக்கை அமல் படுத்துவதில் மதுவைக் காய்ச்சி குடித்து வருகிற தன்மைக்கு ஆளாக்கிக் கொண்டிருப்பவர்களை சட்டத்தின் முன்னால் தயவு தாட்சிணியம் இல்லாமல், பாரபட்சம் இல்லாமல் நீதிக்கு முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஆர். மணிமாறன்]

இருபது ஆண்டுக்காலம், 7 ஆண்டுக்காலம், அதற்குப் பிறகு ஒன்றரை ஆண்டுக் காலம் — இந்தக் காலங்களில் சாதிக்க முடியாத சாதனைகளை இந்த 22 மாத காலத்தில் இந்த ஆட்சி காலத்தில் இந்த ஆட்சி செய்து வந்திருக்கிறது. செய்யும் என்ற நம்பிக்கையில்தான் திரு. உமாநாத் அவர்களும் மற்றைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும் தங்களது கருத்துக்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே காவல் துறை மிக உன்னிப்பாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப் பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. அ. சுவாமிதாஸ்: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை, தீயணைப்பு ஆகிய மானியக் கோரிக் கைகளின் மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற முற்படுகிறேன்.

காவல்துறை நாட்டு மக்களுக்கு இன்றியமையாத ஒரு முக்கிய துறையாகும். எப்படி காவல் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக் கிறதோ அதைப் பொறுத்துத்தான் சட்டம், ஒழுங்கு அமலாக் கப்படும். சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் அமலாக்குகிற பூரண பொறுப்பைக் காவல் துறையினரிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறோம். இந்தச் சட்டம், ஒழுங்கு ஆகியவை ஒழுங்காக நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை என்றால் நாட்டு மக்களிடத்தில் அமைதி இருக்காது. மக்களுடைய உடைமைக்குப் பாதுகாப்பு இருக்காது. உயிருக்குப் பாதுகாப்பு இருக்காது. அச்சமின்றி நடமாடமுடி யாது என்ற சூழ்நிலை உருவாகிவிடும். இந்த ஆண்டு இந்தக் கோரிக்கையின்மீது நடக்கின்ற விவாதத்தின்போது ஓராண்டுக் காலமாகக் காவல் துறை எப்படிப் பணியாற்றியிருக்கிறது என் பதை நாம் சற்று சீர்தூக்கிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கி றோம். தமிழ்நாட்டில் போலீஸ் துறையைப் பொருத்தமட்டில் உரலுக்கு ஒரு பக்கம் இடி, மத்தளத்திற்கு இரு பக்கமும் இடி என்பதைப் போல் காவல் துறையினர் சுயமாக இயங்கமுடிய வில்லை என்ற நிலையை நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். காவல்துறையில் பணியாற்றுகிறவர்களே எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்று கேட்கிற அளவுக்கு நிலைமை போய்க் கொண் டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். பல இடங்களிலும் காவலர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த அளவில் வட சென்னையில் கூட மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமல்படுத்தச் சென்ற ஒரு இன்ஸ்பெக்டர், நல்ல திறமைசாலி தாக்கப்பட்டு கண்ணில் காயம் அடைந்திருக்கிறார். இதைப் போல் பல இடங்களில் பணியாற்றுகிற காவல் துறையினருக்கு நாம் என்ன பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறோம் என்பதைச் சற்று சிந்திக்கவேண்டும்.

ஏதோ காவல் துறையினர் ஏதாவது தவறு செய்துவிட்டால் நாம் கடுமையாகத் தாக்குகிறோம், தாக்க நாம் தயங்குவதில்லை. தாக்குவதும் தப்பில்லை, சொல்லவேண்டியது என்பதும் அப்படி சொல்லி அவர்களை நல்வழி படுத்தவேண்டும் என்பதும் முக்கி கியம் தான். அதே நேரத்திலே அவர்களுக்கும் நாம் என்ன பாது

காப்புக் கொடுக்கிறோம்? இந்த இலாகா தனது சிப்பந்திகளுக்கு என்ன பாதுகாப்புக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும், என்ன என்ன வழிகளிலே அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமோ அத்தனையையும் நாம் செய்து கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் அவர்களை சுயமாக இயங்க வைக்கமுடியும், அவர்கள் சுயமாக இயங்குகிற நிலைமை இருந்தால் தான் ஓரளவிற்கு சட்டம் ஒழுங்கை அவர்கள் அமல்படுத்த முடியும்.

இன்றைய நிலையில் நாம் ஒரு குற்றம் சுமத்துகிறோம், நாம் என்றால் நாம் மட்டுமல்ல, பொதுமக்களும் இன்றைக்கு குற்றச் சாட்டைச் சொல்லிகொண்டிருக்கிறார்கள், சட்டம், ஒழுங்கை நாட்டிலே சரியாக அமல்படுத்தவில்லை, எங்கு பார்த்தாலும் அராஜகம் தலைதூக்கிக் கொண்டிருக்கிறது, பிக்-பாக்கெடிங் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது, கொள்ளை அடிப்பு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது, சண்டை வழக்குகள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன, வழக்குகள் ஸ்டேஷனிலே பதிவுசெய்யப் படுவது மிகுதியாகிக் கொண்டு இருக்கின்றன என்ற குற்றச் சாட்டை மக்கள் மட்டுமல்ல, இங்கே கொடுத்திருக்கிற ஆய்வுரையிலேயும் காண்கிறோம். 1977 இல் கொள்ளை 22 ஆக இருந்தது 1978 இல் 21 ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் வழிப்பறி 130 ஆக இருந்தது 1978 இல் 192 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. கன்னக்களவு 10,305 ஆக இருந்தது 1978 இல் 10,499 ஆக ஆகியிருக்கிறது. பெரிய திருட்டுகள் 24,589 ஆக இருந்தது 1978 இல் 26,915 ஆக ஆகியிருக்கிறது. சிறிய திருட்டுக்களும் அதிகரித்திருக்கின்றன என்று எல்லாம் இதிலே கொடுத்து இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதனாலே காவல் துறை சுயமாக இயங்கவில்லை, செம்மையாக இயங்கவில்லை, ஏதோ மகுடியைக் கேட்ட பாம்புபோல் அடங்கி ஒடுங்கி இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால் தான் இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் அதிகரிக்கின்றன என்று பொதுமக்களே சொல்கின்ற அளவிற்கு நாட்டிலே நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. இன்னும் பல நிலைமைகளை எடுத்துச் சொல்லமுடியும் என்னால், போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே ஏதாவது புகார் மனுக்கொடுத்தால் உடனடியாக விசாரணை செய்வதே கிடையாது, ஏன் என்றால் அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு அச்சம் இருக்கிறது, அந்த வழக்கிலே சார்ந்தவர் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவரோ, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவரோ அல்லது அந்த லோக்கல் எல்.எல்.ஏ.-வுக்கு வேண்டியவரோ என்ற அச்ச உணர்வு அவர்களிடத்திலே இருக்கிறது. போலீஸாரிடம் நீங்கள் கண்டிப்பாக நடவடிக்கை எடுத்தாகவேண்டும் என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பெரிய காரியம் ஒன்றும் புகாரிலே இல்லை, ஒருவன் அடித்து விட்டான் என்றால் அடிபட்டவனுக்கு பெரிய காயம் இல்லை, காயமே கிடையாது, காயம்பெற்றிருந்தாலும் பெரிய காயமாக இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். எனது தொகுதியில் நகரப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் P. D. S. மணி இரவிலே தாக்கப்பட்டார், பலர் அவரைத் தாக்கினார்கள். அவர் அதைப் பற்றி புகார் கொடுத்தார். அந்த ஊரிலே வந்து **விசாரியுங்கள்,**

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

எனக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுங்கள் என்றும் இன்னும் நான் தாக்கப்படுவேன் என்றும் அவர் கேட்டபோது அவருக்கு இதுவரையிலும் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்படவில்லை. தக்கலை காவல்துறை சப்-இன்ஸ்பெக்டரும், இன்ஸ்பெக்டரும், டி. எஸ். பி.-யும அவருககுப பாதுகாப்பு கொடுக்கவில்லை. இரண்டு வாரங்கள் சென்ற பின்னர் என்னிடம் வந்து அவர் நிலையை எடுத்துச் சொன்னார். நீங்கள் காவல் துறையினரிடம் சொல்லி நடவடிக்கை எடுக்க சொல்லுங்கள் என்று சொன்னார். நான் அந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டரைக் கேட்டால நான் சுயமாக இயங்க இயலவில்லை, அவரிடம் இன்ஸ்பெக்டர், டி.எஸ்.பி., என்ன கட்டளை போட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் ஆபீஸுக்குள் இருந்து ஒழுங்காக ரிக்கார்டுகளை மட்டும் பார்த்துக்கொள், வெளியே போகவேண்டாம் என்று சொன்னார். ஆகவே அங்குள்ள இன்ஸ்பெக்டரிடம் அது குறித்து சொன்னேன், நானும் அவரும் அது குறித்து சிறிது நேரம் பேசிக்கொண்டு இருந்தோம். கடைசியாக அவர் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் சாகவில்லையே, செத்தால் தான் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும் என்று சொன்னார். தவறாக, நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல நான் போகவில்லை, பஞ்சாயத்துத் தலைவர், பொதுக் காரியத்திலே ஈடுபட்டவர் அவர் தாக்கப்பட்ட காரணத்தினாலே ஏதாவது நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சொல்லப்போனதற்கு ''அவர் சாகவில்லையே'' என்று என்னிடம் சொலகிறார் என்றால் அந்த இன்ஸ்பெக்டருடைய உணர்வு என்ன என்றால் ''செத்தால் தான் வெளியே வருவோம் என்பதுதானா?'' அதே நிலையிலே தான் டி.எஸ்.பியும் இருக்கிறார். நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை, வெளியே வருவதே கிடையாது, அதனால் கள்ளச்சாராயக் குற்றங்கள் அதிகமாகிக்கொண்டே இருக்கின்றன.

(முற்பகல் 11-00)

திருட்டுக் குற்றம் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் அந்த அலுவலகத்திலே இருக்கிறார்களே தவிர வெளியே வருவதில்லை, என்ன காரணமோ தெரியவில்லே. தக்கலையில் இருப்பவர் அந்த நிலையில் இருக்கிறார். அங்குள்ள சப்-இன்ஸ்பெக்டரை நான் குறை சொல்ல மாட்டேன். அவர் வேலைக்குப் புதிது. அந்தப் பதவியிலே புதிது. அவர் சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று விரும்புகிறார். அந்தத் துறைக்குப் புதிதாக வருகின்ற எல்லாருமே அப்படித்தான் வருகிறார்கள், அவர்களுக்குக் கள்ளத்தனம் தெரியாது. நல்ல திறமையாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களை அப்படி மேலதிகாரிகள் விடுவதில்லே. நான் அறிநதவரையில் ஏன் மேலதிகாரிகள் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அரசு அப்படி எங்களுக்கு ஆணை போட்டிருக்கிறது, உங்களால் பிறருக்கு எந்தவிதமான தொல்லையும் வரக்கூடாது, நீங்கள் திருடர்களுக்கும் நண்பர்களாக இருக்க வேண்டும், நல்லவர்களுக்கும் நண்பர்களாக இருக்க வேண்

டும் என்ற முறையில் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று பணித்தால் எப்படி முடியும்? தீய சக்திகளை ஒடுக்குவதற்குக் காவலர்கள் காவலர்களாகத்தான் வீற்றிருக்க வேண்டும். அவர்கள் நண்பர்களாக மாறினால் முடியாது. குற்றங்களை ஒடுக்க முடியாது. சென்னை நகரத்தில் நடமாட முடிகிறதா? நடைபாதைகளிலேயெல்லாம் கடைகள். 1962-ஆம் ஆண்டிலே நான் சென்னைக்கு வந்திருக்கிறேன். அப்பொழுதிருந்த நிலையில் காவல் துறையினர் இப்பொழுது இல்லை. ஆகவே நாங்கள் வேதனைபடுகிறோம், நடைபாதைகளில் நடமாட முடியவில்லை. அங்கே பிக்பாக்கெட்டுகள் நடக்கின்றன. இப்பொழுது கூடப் வங்கியிலே பணிபுரியும் ஒரு பணியாளர் 4,000 ரூபாய் பணத்தை மவுண்ட் ரோட்டில் வைத்துக்கொண்டிருந்தபொழுது அதை யாரோ பறித்துக்கொண்டு ஓடிவிட்டார்கள். இவர் துரத்தி துரத்திப் பார்த்தார், முடியவில்லை. காவல் துறையிடம் பராது கொடுத்தார். அங்கே அவர்கள் கேட்ட கேள்வியை அறிந்து நான் வேதனைப்படுகிறேன். காவல்துறையினர் கேட்ட கேள்வி என்னவென்றால், நீ அந்தப் பணத்தைத் திருடி மறைத்து வைத்துக் கொண்டு ஏமாற்றுவதற்காக கணக்குக்கொடுக்கின்ற அளவிற்குச் செய்கின்ற சூழ்ச்சி என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இல்லை. ஏன் இந்த அவலநிலை? மவுண்டுரோடு, சைனா பசார், பாரிஸ் கார்னர் போன்ற பகுதிகளில் எங்கு பார்த்தாலும் பிக் பாக்கெட்டுகள் ஏராளமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

நான் இன்னும் சொல்வேன், முதலமைச்சரவர்கள் நெல்லைக்கு ஒரு விழாவிற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கலெக்டர் வந்திருந்தார். அவரிடத்தில் இருந்த 700 ரூபாயைப் பிக்பாக்கெட் அடித்து விட்டார்கள். அதைத் தடுக்க முடியவில்லையே. இத்தகைய சக்திகளை ஒடுக்க வேண்டுமென்றால் கொஞ்சம் கண்டிப்பாகக் காவல்துறையினர் நடக்க வேண்டும். அவர்கள் கைக்கட்டை அவிழ்த்து விட வேண்டும். அவர்களை எல்லோரிடத்திலும் நண்பனாக இருங்கள் என்றால் நடக்காது. அப்படியென்றால் காவல்துறை தேவை இல்லை. எல்லோரையும் சன்மார்க்க பிரச்சாரத்திற்கு அனுப்பிவிடலாம். இப்பொழுது எங்கள் ஊரிலே இருக்கிற எஸ்.பி. எப்பொழுதும் பிரச்சாரம் செய்கிறார். தன் கடைமையைச் செய்வது இல்லை. அவரை அணுகினால், நான் காந்தியவாதி என்று சொல்லி, காந்தீயத் தத்துவங்களைப் பிரச்சாரம் செய்கிறேன் என்று சொலலிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அங்கே அவர் எஸ்.பி.யாக இருந்து பணியாற்றவில்லை என்பதைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பிரச்சாரத்திற்காக வேறு எவ்வளவோ துறைகள் இருக்கிறதே, ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள், மதவாதிகள் இருக்கிறார்கள். எவ்வளவோ பெரியவர்கள் இருக்கிறார்கள், இதற்குக் காவல் துறை அதிகாரிகள் எதற்கு? இப்படி இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கே உள்ள நிலைமை என்ன? கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே எஸ். பி. இப்படிச் செய்துகொண்டி

979 ஏப்ரல் 18] [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

ருப்பதால், சட்டம் ஒழுங்கு அங்கே அமல்படுத்தப்படவில்லை. எனவேதான் பஸ்ஸுக்குத் தீ வைத்தார்கள், அதற்கு இந்தப் போலீஸ்தான் காரணம். போலீசாரைக் கண்டு மக்களுக்கு அச்சமிருந்தால் நிச்சயமாக இந்த நிகழ்ச்சி நடந்து இருக்காது. போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்க மாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் உருவான காரணத்தால்தான் இந்தப் படுபாதகச் செயல் நடைபெற்றது. 1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 18, 19 ஆம் தேதியில் தக்கலையில் போஸ்டாபீஸுக்கு தீ வைக்கவும் பஸ்ஸைக் கொளுத்தவும் பலர் முயற்சி செய்தார்கள் என்று புகார் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் மீது டி. எஸ். பியோ, சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரோ உடனடி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அப்படியே மந்தமாக இருந்து விட்டார்கள். ஆகவே என்ன உணர்வு ஏற்பட்டது அந்தக் கட்சிக்காரர்களுக்கு என்றால், நாம் என்ன செய்தாலும் போலீசார் ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள், எல்லாம் ஃபிலாசபிதான் பேசிக்கொண்டு இருப்பார்கள் என்ற நிலை ஏற்பட்டு விட்டதால்தான் பஸ் எரிக்கக்கூடிய அளவிற்கு சூழ்நிலைகள் வந்து, பத்து பேர்களைக் கொன்று விட்டார்கள். இதற்குப் போலீசார்தான் காரணம் என்று பலதடவை சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், அது குறித்து போலீசார் மீது விசாரணை செய்யவில்லை. ஆகவேதான் அவர்களுக்கு ஊக்கம் பிறக்கிறது. அதற்கு என்ன ஏற்பாடு? இப்படி இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? எந்தக் காரணத்தாலே தீ வைத்தார்கள்? உண்மையிலேயே அதற்குப் போலீஸ் உடந்தையா? அவர்கள் உடந்தை என்று நாங்கள் குற்றஞ்சாட்டுகிறோம். இதில் உண்மை இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்காக விசாரணை வைக்க வேண்டும். அதற்கு மாறாக எந்த அதிகாரி மீது குற்றஞ் சாட்டுகிறோமோ அந்த அதிகாரியை வைத்தே அந்தக் குற்றஞ்சாட்டின் மீது விசாரணை நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்றால் எப்படி நீதி கிடைக்கும்? போலீசாரை எப்படி நம்ப முடியும்? எஸ். பி. யிடத்தில் என்ன சொன்னாலும், நான் பெரிய காந்தியவாதி என்று முதலில் சொல்லிவிட்டு, எனக்கு சட்டம் ஒழுங்கைப் பொறுத்தவரையில் பாகுபாடு கிடையாது என்று சொல்வாரே ஒழிய ஒரு வழக்கு குறித்தாவது அவர் விசாரணை நடத்தியது கிடையாது. நாங்கள் எவ்வளவோ காரியம் சொல்லியிருக்கிறோம். எங்களுடைய சொந்தத்திற்காகச் சொல்லமாட்டோம். நீதி, நியாயம் வேண்டும் என்பதற்காக போவோமேயொழிய வேறு எதற்கும் போவதில்லை. சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்போம் என்று சொல்வார்கள். நடவடிக்கை எடுப்பதே கிடையாது. ஒரு நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை. மாறாக, அவர் நடந்துகொள்கிற நிலைமைகளைப் பார்த்தால், கன்னியாகுமரி மாவட்ட சரித்திரத்திலேயே இல்லாத நிகழ்ச்சியை அந்த எஸ். பி. நடத்திக் காட்டினார். எங்கள் ஊர்களிலே, கிறிஸ்தவ சங்கைக்குரிய சாமியார்கள் அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குக் கீழே கிராமங்கள் கட்டுப்பட்டு நடக்கும். அவர்கள் கிராம மக்களுக்குகாகப் பாடுபடக்கூடியவர்கள், தியாகம் செய்தவர்கள்.

அவர்கள் எவ்வித சண்டை சச்சரவுக்கும் போகமட்டார்கள். முட்டத்திலே ( Mattam Village ) ஒரு தகராறு ஏற்பட்டது. அந்தத் தகராறில் சமரசம் பேசுவோம் என்று முட்டம் பங்கு சாமியாரை குளச்சல்லுக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். டி.பி.யிலே சமரசப்பேச்சு நடந்தது. என்ன நடந்ததோ, யாது நடநததோ தெரியாது, அந்தச் முட்டம் பங்கு சாமியார்மீது பல குற்றச்சாட்டு சொல்லி, கைது செய்து ஜெயிலில் போட்டார்கள். அப்போது நாங்கள் நினைத்திருந்தால், பெரிய கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். நாங்கள், கிறிஸ்துவ மக்களை அமைதிப்படுத்தினோம். கொதித்தெழுநத மக்களை அமைதிப்படுத்தினோமே தவிர, தூண்டி விடவில்லை. ஆனால், அந்த எஸ்.பி. ஒரு சாமியாரை ஜெயிலில் போட்டது தவறு என்று ஊர் மக்கள் கொந்தளித்து வந்தபோது நாங்கள் அமைதிப் படுத்தியிருக்காவிட்டால், ஷூட்டிங் நடந்திருக்குமே. ஆகவே இப்படி ஒரு எஸ்.பி. தேவையா? அவர் தேவையில்லை. வேண்டு மென்றால், அவரை ஆஃபீஸில் போடுங்கள். சரி, அதுவாவது பரவாயில்லை. சாமியாரை ஜெயிலில் போட்டாரே, வேறு இரண்டு சாமியார்களை பலர் தாக்கியிருக்கிறார்கள். புதுக் கடையிலே ஒரு சாமியார் தாக்கப்பட்டார். புகார்கள் கொடுத்தார்கள். நடவடிக்கை கிடையாது, இராஜாக்கமங்கலத் திலே ஒரு சாமியார் தாக்கப்பட்டார். அங்கும் புகார்கள் கொடுத்தார்கள், நடவடிக்கை கிடைப்பது ஏனென்றால் அவர் களைத் தாக்கியவர்கள் ஆளும்கட்சிக்காரர்கள். அந்தக் குற்றச் சாட்டை பகிரங்கமாகச் சொல்கிறேன். இதற்கு விசாரணை இல்லை; நீதி இல்லை. யாராக இருந்தால் என்ன? நடவடிக்கை வேண்டாமா? ஆகவே போலீசார் நீதி நியாயத்தை ஒழுங்காக செய்ய வேண்டும். பொதுமக்கள் அச்சம், பயமின்றி நடமாட அவர்கள் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். சொந்துக்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும். தவறு கள் நடக்கும்போது நீதி வேண்டும். போலீஸ் துறையினர் நேர் மையாகவும் கண்டிப்பாகவும் நடந்து கொள்வார்கள் என்ற நியாய மான அச்ச உணர்வு மக்களுக்கு ஏற்பட வேண்டும். இப் பொழுது போலீசைக் கண்டால், பயமே கிடையாது. யாருக் கும் பயம் கிடையாது. போலீசாரைக் கண்டு பயம் ஏற்பட்டால் தான் யாரும் ஒழுங்காக இருப்பார்கள். பயம் இல்லாவிட்டால் எப்படி ஒழுங்காக இருப்பார்கள். அந்த இலாகாவில் உள்ளவர் கள்மேல் யாருக்கும் பயம் இல்லை. ஏனென்றால், மக்களின் பெரும் பகுதியினர் நல்லவர்கள். ஒரு பகுதியினர் தீய சக்திகள், குறும்பு செய்வார்கள். கொள்ளை அடிப்பார்கள், பிக்பாக்கெட் அடிப்பார்கள், மது அருந்துவார்கள், எல்லாம் செய்வார்கள். அவர்களுக்கு அச்ச உணர்வு இருந்தால்தான் அவர்களை திருத்த முடியும். அவர்களுக்கு அச்ச உணர்வு இல்லாவிட்டால் திருத்தவே முடியாது. சில சமயங்களிலே போலீசார் அடித்துவிட்டார்கள் என்று நாம் ஆத்திரப்படுகிறோம். இருந்தாலும் திருட்டுக்களை எப்படி தடுப்பது, திருடர்களை எப்படி பிடிப்பது? நாகர்கோவிலில் இருக்கிற நேசமணி நகரில்

மாலை நேரத்திலே தாலி செயினை அடித்துக்கொண்டு ஓடுகிறார் கள், சில திருடர்கள், அதனால், பெண்கள் வெளியே போவ தேயில்லை. ஒரு முறை பொதுமக்களே ஒரு திருடனைப் பிடித் தார்கள். போலீசாரிடம் ஒப்படைத்தார்கள். போலீசார் வழக்கு தொடரவில்லை. ஏன் என்று கேட்டால், அவன், தான் திருடவில்லையென்று சொல்கிறான், அந்தப் பக்கமே போகவில்லை, களவாடவில்லையென்று சொல்கிறான், நாங்கள் என்ன செய்வது'' என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி சொல்வதற்கு போலீஸ் எதற்கு என்று கேட்கிறேன். அந்த மக்கள் அதைத் தான் கேட்கிறார்கள். முதலமைச்சருக்குக் கூட புகார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனக்குக் கூட தந்தி வந்திருக்கிறது. 8 பவுன் தாலி செயினை பறிகொடுத்திருக்கிறார்கள் ஒரு அம்மா. அதைப் போல, தாலி செயின் போட்டு நடமாட முடியாத நிலைமை. காரணம் என்ன? திருடர்களுக்குப் போலீசைப் கண்டு பயமே இல்லை. பயமில்லாமல் போயிற்று. போலீ சார் நம்மை ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்கள். நம்மை அடிக்க மாட்டார்கள். ஜெயிலுக்குப் போனால், நல்ல சாப்பாடு போட்டு வெளியே அனுப்புவார்கள் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டு விட்ட காரணத்தினால், அரசு தன்னுடைய போக்கை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே அரசு இதன் மீது தன் கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்......

[முற்பகல் 11-10]

திரு நா. சுந்தரராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு 'பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்' மாண்புமிகு பெரியவர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் போலீஸ்காரர்கள் இடம் மக்களுக்கு பயம் இல்லை. அவர்கள் யாரையும் அடிப்பதில்லை என்று சொல்லுகிறார்களே, அவர்கள் அடிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்களா என்று நான் கேட்கிறேன்.

*திரு அ. சுவாமிதாஸ்: நான் அடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, பயம் ஏற்பட வேண்டும், அவர்களுக்கு பயம் இல்லை என்று சொல்கிறேன். இப்பொழுது நாம் குழந்தை களை வளர்க்கும்போது, சில குழந்தைகளை கட்டுப்படுத்திவிட முடியும். சில குழந்தைகள் முரண்டு பிடிக்கும். அவர்களிடம் முதலில் சொல்லிப் பார்க்க வேண்டும். தட்டிப் பார்க்க வேண்டும், கேட்கவில்லை என்றால் கிள்ளிப்பார்க்க வேண்டும். கடைசியில் உதைத்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படித்தான் இதுவும். போலீஸ்காரர்கள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். மனதில் உள்ளதைச் சொல்வது என்ன தப்பு? போலீஸ்காரர்கள் கண்டிப்பாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதில் என்ன பயம்? என்ன தப்பிருக்கிறது? நமக்குப் பாதுகாப்பு தேவை. நம் உயிர் களுக்கும் உடமைகளுக்கும் பாதுகாப்புத் தேவை, அந்த பொறுப்பை அவர்களிடம் தான் கொடுத்திருக்கிறோம். அவர்கள் கண்டிப்பாக இருந்தால்தானே அவைகளைப் பாதுகாக்க

முடியும். போலீஸ்காரர்கள் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்ற உண்மையை ஏன் சொல்லக் கூடாது? லா அண்டு ஆர்டர் பாதுகாக்கப்பட வேண்டாமா? எனக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று நான் சொன்னால், என்னைப் பாதுகாப்பதற்காக அவர்கள் கண்டிப்பாக இருந்தேயாக வேண்டும். இதனால் அரசினுடைய கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு பெரிய போலீஸ் அதிகாரி என்னிடத்திலே சொல்கிறார். சென்னையில் ஒரு ஊர்வலம் வருகிறது. அது யார் நடத்திய ஊர்வலம் என்று சொல்ல வரவில்லை. அது அவ்வளவு அமைதியான ஊர்வலமும் அல்ல. 300, 400 பேர்கள் வந்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஊர்வலம் வரும்போது, ஒரு இளம், கணவன் மனைவி இருவர் ஸ்கூட்டரில் வந்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஊர்வலத்திற்காக ஸ்கூட்டரை நிறுத்தி வைத்திருந்தார்கள். அப்பொழுது அந்த ஊர்வலத்தில் வந்து கொண்டிருந்த இளைஞன் ஒருவன் அந்தப் பெண்ணின் அருகே சென்று கன்னத்தை தொட்டு, தன் கையை முத்தமிட்டுக் கொண்டானாம். இதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த போலீஸ் அதிகாரிதான் என்னிடத்தில் சொன்னார். இதை என் கண்ணால் பார்த்தும் என்னால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. நான் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்—இந்த போலீஸ் டிரஸ் போட்டுக் கொண்டிருப்பதால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. என் மகளாக இருந்திருந்தால் கையை உடைத்திருப்பேன் என்று சொன்னார். அவருடைய ரத்தம் அப்போது கொதித்திருக்கிறது. ஆனால் அவர் போலீஸ் உடையில் இருந்ததால் ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலைமை தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. எதற்காக அந்த போலீஸ் உடை? அதற்கு மரியாதை கிடையாதா? எப்படி பாதுகாப்பு கிடைக்கும்? அந்த நிலைமை மாற வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை என்றுதான் சொல்கிறேனே தவிர, குற்றம் சாட்டுவதற்காக சொல்லவில்லை.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்கள் நல்ல கருத்தை எல்லாம் சொன்னார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய வீட்டிலே ஆர்டர்லீஸ் போடுவது பற்றி. உண்மையில் பெரிய அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் இதையெல்லாம் விரும்ப மாட்டார்கள். அந்த ஆர்டர்லீஸ் அவர்களுடைய வீட்டு வேலைகளையெல்லாம் செய்ய வேண்டும். இன்ஸ்பெக்டர் வீட்டில் 2 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். டி.எஸ்.பி. வீட்டில் 3 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தான் அங்கே மீன் வாங்கி கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டும், காய்கறிகள் வாங்க வேண்டும். அவர்களுடைய மனைவிமார்களுக்கு துணிகளைத் துவைத்து போட வேண்டும். பிள்ளைகளை பள்ளிக் கூடத்திற்கு கொண்டு போய் விட வேண்டும். இப்படி நிறைய வேலைகளை—வீட்டு வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். அந்த டி.எஸ்.பி. யினுடைய மனைவி தன் கணவர் டி.எஸ்.பியாக இருப்பதால் தானும் டி.எஸ்.பி. என்று நினைத்துக் கொள்கிறார்கள். அதிகாரம் செய்கிறார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

என்னிடம் ஒரு வழக்குப் பற்றி ஒரு குறிப்பு வந்தது. மரக்காணத்தில், அபுக் ரஹ்மான வீதியில், ஒரு இன்ஸ்பெக்டருடைய மனைவி, அந்த அம்மாள் அடுத்த வீட்டு பெண்ணை—பெயர் கையருன்னிசா—அடித்து விட்டார் என்று வழக்கு வந்திருக்கிறது. அந்தப் பெண் மொகைதீன் என்ற ஆசிரியரின் மனைவி.

எதற்காகத் தெரியுமா, இன்ஸ்பெக்டர் மனைவி அந்த வழியாகப் போகும்போது அந்தப் பெண், இவர்களைப் பார்த்தவுடன் எழுந்திருக்காமல் கட்டில் மேல் உட்கார்ந்திருந்தாள் என்பதற்காக, அந்த இன்ஸ்பெக்டருடைய மனைவியும் அவரது உறவினரும் சேர்ந்து அந்தப் பெண்ணை அடித்திருக்கிறார்கள். ''நான் இன்ஸ்பெக்டருடைய மனைவி, என்னைக் கண்டால் தெருவில் உள்ளவர்கள் எழுந்து மரியாதை செய்கிறார்கள். இவள் மட்டும் எழுந்திருக்காமல் உட்கார்ந்திருப்பதா'' என்று சொல்லி அடித்ததாகத் தெரிகிறது. இப்படி நிலைமை இருக்கும் போது அந்த வீட்டில் வேலை செய்யும் போலீஸ்காரர்கள் என்ன கதியாவார்கள்? போலீஸ்காரர்களுக்கு போலீஸ் ஸ்டேஷனில் தான் வேலை—அதிகாரியினுடைய வீட்டில் என்ன வேலை? அதனால் அதிகாரிகளுக்கு ஆர்டர்லீஸ் என்ற பெயரில் இனிமேலாவது இந்த செஷனில் இருந்தாவது, போலீஸ்காரர்களை அவர்கள் வீட்டில் வேலைக்கு போடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்படுகிறது.)

கடைசியாக என்னுடைய ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நமது ஐ.ஜி. அவர்களுக்கு பதவிகள் எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் அப்படி என்ன நாட்டில் பஞ்சம் வந்துவிட்டது? அவரை அனுப்பி விட்டு அடுத்தப்படியாக இருக்கும் அதிகாரிக்கு ஐ.ஜி.யாக கொடுக்க வேண்டியதுதானே? அவருடைய காலம் முடிந்துவிட்டது, (அவையில் சிரிப்பு) அதாவது அவருடைய பதவிக் காலம் முடிந்துவிட்டது, அடுத்த தகுதி படைத்தவருக்கு அந்தப் பதவியை கொடுக்க வேண்டும். 3, 4 ஐ.ஜி-க்களைப் போடப் போகிறார்களா? அவருக்கு எதற்காக எக்ஸ்டென்ஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டும்? நான் மட்டும் கேட்கவில்லை, எல்லோரும் கேட்கிறார்கள், அவருக்கு எக்ஸ்டென்ஷன் தேவையா என்று? போலீஸ் இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில், வெகு கவனத்தோடுதான் காரியங்களைப் பண்ண வேண்டும். வேண்டியவர்கள் வேண்டாதவர்கள் என்பது இந்த அரசுக்கும் இருக்கக் கூடாது. அந்த இலாகாவிற்கும் இருக்கக் கூடாது. அவருடைய காலம் முடிந்துவிட்டது—அவருடைய காலம் என்றால், நான் பதவிக் காலத்தைத்தான் சொல்கிறேன்.

பதவிக் காலம் முடிந்து போய்விட்டது. எல்லோரும் அதைத்தான் சொல்கிறார்கள். பொது மக்களும் அதைத்தான் சொல்கிறார்கள். ஐ.ஜி. யாக அருள் இருந்தபோது ஒரு பிக்பாக்கெட் நடக்குமா? என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது ரோட்டில் எங்கே பார்த்தாலும் நடைபாதைக் கடை. நடக்க முடியவில்லை. முதலமைச்சருக்கு

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்] [1979 ஏப்ரல் 18

வேண்டியவர் ஒருவர் அந்தக் கடைகளை வைப்பதற்கு அனுமதி கொடுத்து தனியாரிடத்தில் தினசரி ரூ. 2,000 சம் பாதித்து கொண்டு இருக்கிறார் என்று சொல்கிறார்கள். நான் அறிந்ததைச் சொன்னேன். அதிலே உண்மை இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. உண்மையா, இல்லையா என் பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் விசாரித்துப் பார்க்க வேண்டும். நடைபாதையில் நடக்க முடியவில்லை. என்னிடத்திலே ஒரு 10 ரூ., 15 ரூ. இருந்தது என்று சொன்னால் பாக்கெட்டில் இப்படி கையை வைத்துக் கொண்டே போக வேண்டியிருக்கிறது. எல்லோரும் அப்படித்தான் நடமாட வேண்டியிருக்கிறது. இப் போது நடைபாதையில் பிக்பாக்கெட் அதிகமாக நடக்கிறது. மேலும் நடைபாதைகளில் இப்படிக் கடைகளைப் போட அனுமதித்து விட்டால், அது நெரிசலை அதிகரிக்கும். ஆகவே, நடைபாதையில் கடைகளைப் போட விடக் கூடாது. அதில் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் பல விவகாரங்கள் நடக்காமல் இருக்கும்.

மதுவிலக்குச் சட்டத்தை போலீஸ்காரர்கள் தீவிரமாக அமல் படுத்த வேண்டும் என்றால், அவர்களுக்கு ஜீப், கார், போன்ற வசதிகள் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாததால் இப்போது அவர்கள் அத்தகைய ஆர்வமாக முன்பு போல் வேலை செய்வது இல்லை. முன்பு எப்படி இருந்தது என்றால் அவர்களே கைது செய்யப்பட்டவர்களை ஜாமீனில் விடுவதற்கு வழி இருந் தது. அதற்கு ரூ. 25, ரூ. 30 வாங்கிவிடுவார்கள். ஸ்டேஷ னுக்கு வருகிறவர்கள்தான் அவர்களுக்கு பேப்பர், பென்சில், கார்பன் பேப்பர் வாங்கித் தரவேண்டும். அரசாங்கம் இத் தகைய பொருள்களை அவர்களுக்கு சப்ளை செய்வது இல்லை. அவர்கள் செலவிலேயே டாக்சி, போன்றவற்றை சமாளித்து விடு வார்கள். இப்போது அப்படி செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, இந்த மதுவிலக்குச் சட்டம் சரியாக அமல் படுத்த வேண்டும் என்றால் ஒவ்வொரு ஸ்டேஷன் எஸ். ஐ.-க்கும் மோட்டார் சைக்கிள், சைக்கிள் போன்றவை கொடுக்க வேண்டும்.

இதையெல்லாம் செய்து அந்தத் துறையை இன்னும் நல்ல முறையில் ஆய்வு செய்து, அதை மாற்றியமைக்க நடவடிக்கை களை எடுத்து, அவர்கள் அச்சம் பயமின்றி தமிழ்நாடு அரசு திறமை உடைய காவலர்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை உணர்வை ஏற்படுத்தி, அந்தத் துறையை முதலமைச்சர் அவர்கள் சீரமைப்புச் செய்ய வேண்டும் என்று மன்றாடி கேட்டுக் கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசால் இங்கே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிற காவல் துறை மானியத்தின் மீதும், தீயணைப்புத் துறை மானி யத்தின் மீதும் இங்கே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே எனது கருத்துகளை சொல்ல முனைகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு 1976-ம் ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் அதனுடைய புள்ளி விவரங்களே பேசுகிறது, குற்றங்கள் அதிகமாகி இருக்கிறது, கொலைகள் அதிகமாகி இருக்கிறது. அந்த விவரத்தைப் படிக்க நேரம் ஆகும் என்று அதிலேயே ஒப்புக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். 1976-ம் ஆண்டோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் 1978-ம் ஆண்டு 1979-ம் ஆண்டு ஏறத்தாழ 10,000-க்கும் அதிகமான குற்றங்கள் அதிகமாகியிருக்கின்றன என்று அவர்கள் கொடுத்து இருக்கும் புள்ளி விவரங்கள் பேசுகிறது.

சுருக்கமாக இதைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னால் அவர்கள் தரப்பில் பேசுகிற தம்பி மணிமாறன் அவர்கள் போலீசின் நடவடிக்கைகளுக்கு, அடக்கு முறைகளுக்குக் காரணம் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களின் தூண்டுதல்தான், ஆகவே, அடக்கு முறை எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாக ஒரே ஒரு காரணத்தை மாத்திரம் சொல்லி அவர்கள் இன்று அமர்ந்து இருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில் பலாத்காரமாக இந்த ஆட்சியை மாற்றவோ கவிழ்க்கவோ நாங்கள் நிற்கவில்லை என்பது அவருக்குத் தெரியும். ஆகவே, பலாத்கார நடவடிக்கையை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தூண்டி விடாது. நாங்கள் அதை கொள்கை என்று ஒப்புக் கொண்டுவிட்டால் பகிரங்கமாகச் சொல்லுவோம். நேரு அவர்கள் இருக்கிறபோதே ஆயுதம் தாங்கி கலகம் செய்வோம் என்று சொன்னவர்கள் நாங்கள். ஆகவே, இரகசியமாக தூண்டி விடமாட்டோம் என்பதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சமாதான முறையில் மாற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானித்தபிறகு சமாதான முறையில் நடவடிக்கைகளை, போராட்டங்களை, வர்க்கக் கிளர்ச்சிகளை, வர்க்கப் போராட்டங்களை நடத்துவோமே தவிர, ஆயுதம் தாங்குவது, கல்லெறிவது என்ற அந்தமாதிரி சின்னத்தனமான காரியங்களில் ஈடுபட மாட்டோம், தூண்டிவிட மாட்டோம் என்பதை இந்த அவையில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

போலீசின் கொள்கையில் மிகப் பெரிய மாறுதல் வேண்டும் என்று நாங்கள் சொல்லுகிறோம். அப்படிச் சொல்லுகிறபோது கீழே உள்ள போலீஸ்காரர்களைப் பற்றி குற்றச்சாட்டு கூறுவதில்லை. பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகள் பெரும்பாலோர் மீது குற்றச்சாட்டு கூறுவதில்லை. ஆனால் நடுவாந்தரத்தில் இருக்கும் இன்ஸ்பெக்டர் நிலையிலுள்ள போலீஸ் அதிகாரிகள் மீது தான் பெருவாரியான தவறுகள் நடக்கின்றன என்று கூறுகிறோம். அதைச் சரியாக அரசு கொஞ்சம் கண்காணிக்க வேண்டும்.

இதற்குப் பல்வேறு உதாரணங்களை நான் சொல்ல முடியும். ஒவ்வொரு துறையிலேயும் ஒவ்வொரு உதாரணம் சொல்ல முடியும். ஆகவே முதலில் இதைச் சொல்லிவிட்டு மானியக் கோரிக்கையின் மீது பொதுவான கருத்துக்களைப் பின்னால் சொல்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே என்னுடைய கண் முன்னாலேயே, சீட்டுப் போட்ட குற்றத்திற்காக ஒரு இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரை முழங்காலிலே வைத்து அடித்தார். இது குறித்து நான் நேரடியாக தந்தி மூலம் தெரிவித்திருக்கிறேன். அவர் செய்தது களவுக்குற்றம் அல்ல, வழிப்பறிக் குற்றம் அல்ல சீட்டுப் போட்ட குற்றம்தான். ஆகவே அவரைக் கூட்டிக் கொண்டுபோய் அடிக்கிறார்கள். மூன்று பேர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். முதலில் அடித்ததாகச் சொல்கிறார்கள், பிறகு அடிக்கவில்லை என்று அவர்களிடம் எழுதிக் கையெழுத்து வாங்குகிறார்கள். இப்படிப் பட்ட நிலை இருக்கின்றது. இதில் எல்லாம் அரசாங்கம் சரியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

அடுத்து ஒரு அரசாங்கத்தின் மேல் மக்கள் நம்பிக்கை வைப்பது அதனுடைய போலீஸ் கொள்கை எப்படி இருக்கிறதோ அதற்கேற்பத்தான் இருக்கும். அதாவது போலீஸ் எப்படி இருக்கிறதோ அதை வைத்துத்தான் மக்கள் அரசாங்கத்தை எடை போடுவார்கள். அடக்குமுறை அதிகமானால் மக்களின் மத்தியிலே எதிர்ப்பு வரும் என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக ஒரு கிராமத்திலே ஒருவன் வாய்க்கு வந்தபடி பேசுகிறான் என்று வைத்துக்கொண்டால் அதைப் பெரிதாக யாரும் கருதுவதில்லை. ஆனால் அடித்துவிட்டான் என்றால் என்னதான் இருந்தாலும் கை நீட்டி இருக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்வார்கள். ஆகவே அடக்குமுறையை அரசாங்கம் கையாளக்கூடாது. அதனால் மக்கள் மத்தியிலே எதிர்ப்பு ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

அடுத்து சூதாட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நெற்குன்றத்திலே பூலாங்குறிச்சியிலே போலீஸ் அவுட் போஸ்ட் இருக்கிறது. அங்கே வாடிக்கையாக மகமைக்காரன் சூதாட்டம் நடத்துகிறான். அப்போது போட்டிக்கு இன்னொருவன் வந்து அவனும் நடத்துகிறான். மகமைக்காரன் போலீஸ்ஸைத் தூண்டிவிட்டு சூதாட்டம் நடத்துகின்ற இன்னொருவனைப் பிடித்து வழக்கு பதிவு செய்கின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதனால் ஊருக்குள் கலகம் வருகிறது. ஆகவே இந்த மாதிரி பிரச்சினைகளை எல்லாம் கொஞ்சம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

[1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பெரிய மாற்றம் கொண்டு வந்துவிட்டோம், ஆனால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள்தான் கலவரங்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரிதானா என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து சாராயம் பெருவாரியான இடங்களிலே வடிக்கப் படுகிறது. அங்கே போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு மாமூல் 250 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி மாமூல் கொடுக்கா தவர்கள் மீது மட்டும் வழக்கு போடப்படுகிறது. இந்த நிலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக்குத் தெரிந்து திருப்பூர் மாஜிஸ்ட் ரேட் அந்தமாதிரி வழக்குகளைத் தள்ளுபடி செய்துவிடுகிறார்.

இந்தமாதிரி சாராய வழக்காக இருந்தாலும், சூதாட்ட வழக்காக இருந்தாலும் எத்தனை வழக்குகள் போடப்படு கின்றன என்பதை எல்லாம் கண்காணிப்பதற்கு ஓர் அமைப்பு இருக்கிறதா? அப்படி அந்த அமைப்பு இருந்தால் பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகள், எஸ். பி., இன்ஸ்பெக்டர் அகியோர் சரியான முறையில் இருக்கிறார்களா என்று கண்காணிக்க முடியும். ஒரு தந்தி வருகிறது என்றால் அந்தத் தகவலை மேலே கொடுப்பவர்கள் யார்? எஸ். பி., இன்ஸ்பெக்டர் மூலமாகத்தானே அந்தத் தகவல்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்கள் இலாக்காவைப் பற்றி வருகிறபோது அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? தங்கள் இலாக்கா ஊழியர்களைப் பாது காக்கின்ற வகையிலே அவற்றை மறைத்து விடுகிறார்கள்.

ஈஸ்ட் ராம்நாட் டிஸ்ட்ரிக்டுக்கு ஒரு எஸ். பி. இருக்கி றார். அவர் அப்பாவி. ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற இன்ஸ்பெக்டர்தான் எஸ். பி. போன்று இருக்கிறார். அவர்கள் எல்லாம் இதுபோன்ற தவறுகளைப் பற்றி முறையான வகையில் தகவல் கொடுக்காமல் அங்கே நடக்கக்கூடிய பல்வேறு சம்பவங்களைப் பற்றியும் தெரிவிப்பதில்லை. பொதுவாக அரசாங்கத்தைப் பற்றி தப்பு சொலவதாக நினைக்கக்கூடாது.

அடுத்து எஸ்.பி. டிப்பார்ட்மன்ட்டுக்கும், சி.அய்.டி. டிப்பார்ட் மென்டுக்கும் சாம்ரமைஸ் பண்ணிக்கொள்கிறார்கள். அதாவது அவர்கள் தகவல்ளை அனுப்பும்போது ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக்கொள் கிறார்கள். இரண்டுபேர்கள் அனுப்புகின்ற தகவல்களில வேறு பாடு வந்துவிடக்கூடாது என்று இரண்டுபேரும் சேர்ந்துக் கொண்டு ஒரேமாதிரி அனுப்புகிறார்கள். ஆகவே, இந்த மாதிரி நிலைமைகளை எல்லாம் மக்கள் மத்தியிலே கலந்து பேசினால் உண்மையான விவரங்கள் தெரியும். உண்மையான தகவல் அனுப்பப்படாத காரணத்தால் அது முதலமைச்சருக்கும் தெரியாது, பெரிய போலீஸ் அதிகாரிக்கும் தெரியாது.

என்ன இருந்தாலும் வக்கீல் வக்கீலை 'டிபென்ட்' செய்கிறார்கள். ஓர்க்கர்ஸ் ஓர்க்கர்ஸை டிபென்ட் செய்கிறார்கள். இந்தமாதிரி போக்கு இந்தக் காவல் துறையிலும் இருக்கிறது. இதை எப்படிக் களைவது என்பதுதான் பிரச்னை. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன்— ஒரு இன்ஸ்பெக்ஷனுக்கு கூப்பிடுங்கள். நீங்களே யாரையாவது 10 பேர்களைக் கூப்பிடுங்கள். 3 மாத காலத்தில் எத்தனை பொய் கேஸ்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்ல முடியும். டி. ஐ. ஜி. ஏதோ இன்ஸ்பெக்ஷனுக்கு வருகிறார். பிறகு போய்விடுகிறார். அது இன்ஸ்பெக்ஷன் அல்ல. ஆனால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருகிக்கிற எங்களை வைத்துக்கொண்டு இஸ்ன்பெக்ஷன் செய்தால் நாங்கள் அவர்களுக்கு முன்னால் எத்தனை பொய் கேஸ்களை 3 மாத காலத்தில் போட்டார்கள், என்னென்ன தவறுகளைப் புரிந்து இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியும், இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்தால்தான் அந்த போலீஸ் இலாகாவைத் திருத்த முடியும். இல்லை என்றால் திருத்த முடியாது. வேறு உதாரணத்தையும் சொல்வேன். போலீஸ் இலாக்காவில் ஏற்படுகிற தவறுகளுக்கு என்ன காரணம்? இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு 1978-ஆம் ஆண்டில் அவர்கள் சொல்வது 12 இடங்களில் சுட்டிருக்கிறார்கள். 14 பேர்களைக் கொன்று இருக்கிறார்கள், என்பதையெல்லாம் அறிக்கையில் பார்த்தேன். கேட்டால் பக்ஷாட் (ஊமைக் குத்து) செய்தோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், 5 பேர்களைக் கொன்றிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு உதாரணத்தையும் சொல்கிறேன்: இப்போது தஞ்சையில் 3 போகத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள். ராமநாதபுரம், தர்மபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் தண்ணீர் கிடையாது. வரட்சிப் பகுதிகள். அந்தக் காவிரி தண்ணீரை எடுத்து ராமநாதபுரம், தர்மபுரி ஆகிய மாவட்டங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்கக் கூடாதா? அவர்கள் சும்மா விடுவார்களா? விடமாட்டார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் கடலாடிப் பகுதியில் குடிக்கத் தண்ணீர் கிடையாது. காவிரி தண்ணீரை அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்களா? நிச்சயமாக எதிர்ப்பார்கள்.

அடுத்து இந்த அம்புரோஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் கொடுத்துவிட்டார்கள். அதிலே துப்பாக்கிச் சூடு நியாயம் என்று தீர்ப்பு சொல்லியிருக்கிறார்கள். நொச்சி, ஓடப்பட்டி, வேடசந்தூர் ஆகிய இடங்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லியிருக்கிறேன். மடைக்கல் உடைந்ததால்தான் அங்குள்ள மக்களுக்குக் கோபம் வந்தது. அவர்களுக்குக் கோபம் வருவதற்கு யார் காரணம்? இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். துப்பாக்கிச் சூடு நியாயம் என்று தீர்ப்பு கூறுகிறபோது

REPORTING SECTION



1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

அந்த மக்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. யார் இந்தப் போக்கை உருவாக்கினார்கள், என்று ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். ஆராய்ந்து பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அப்படியெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் போலீஸ் மீது கல் எறிந்தார்கள் என்பதற்காகத் துப்பாக்கி சூடு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது சரியல்ல. நாளைக்கே இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் வரலாம்.

அடுத்து, வாகைகுளம் துப்பாக்கிச் சூடு பற்றி. போலீஸ் வேலம்மாள் என்பவரை சுட்டது. அந்த அம்மாளுடைய சொந்த சகோதரி போய் அந்தப் பாக்கியம்மாளை தூக்குகிற போது அந்த அம்மையாரும் சுடப்பட்டார்கள். இந்த மாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று சொல்கிறேன். ஆகவே, போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூடு சம்பவம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் அங்கே உள்ள மக்களுக்குக் கோபம் வருமா வராதா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கொஞ்சம் தங்கள் கட்சிக்காரர்களை அடித்தால் கோபம் வரும்.

[முற்பகல் 11-30]

சொந்தக்காரர்கள் என்பது தனிப்பட்ட முறையில் மட்டுமல்ல, பாலிட்டிக்ஸில் கூட குடும்ப உணர்வு இருக்கிறது. இல்லையென்று சொல்லிவிட முடியாது. குடும்ப முறைகள் எல்லா இடத்திலும் இருக்கிறது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் சண்டைவந்தாலும் இந்த உணர்வு ஏற்படத்தான் செய்யும், அந்த முறையில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த ஒருவர் தாக்கப்படுகிறார் என்றால் நிச்சயமாக வேதனை வரத்தான் செய்யும். கே. டி. கே. தாக்கப்படுகிறார்கள் என்றால், அதிலும் ஒரு பெரிய தொழிற்சங்க தலைவர் தாக்கப்படுகிறார், கோபு தாக்கப்படுகிறார் என்ற செய்தியை கேட்டும்போது, எந்த அணியும் சும்மா இராது. இல்லை, அடித்தது சரிதான் என்றோ அல்லது ஏதோ நடந்துவிட்டது என்று சும்மா இருக்க முடியுமா? ஆகவே தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் தவிர்க்க முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி அரசு சிந்திக்க வேண்டும்.

முருகையன் கொலை. இதற்கு என்ன காரணம் என்கின்ற ஆராய்ச்சிக்குள் நான் போகவில்லை. இதுபோன்ற கொலைக் கேஸ்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை நூற்றுக் கணக்கானவர்களை நான் பார்த்திருக்கிறேன். சிறைச்சாலையில் பல ஆண்டுகளாக இருந்திருக்கின்ற காரணத்தால், இதை நான் நன்கு தெரிந்திருக்கிறேன். ஒருவர் கொலை செய்துவிட்டு இன்னொருவரை ஒத்துக்கொள்ளச் சொல்வார்கள். உனக்காகத்தான் இங்கே வந்தேன், இதை நீ ஒத்துக்கொள் என்று சொல்லக்

கூடிய நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது. ஆளுக்காக இப்படி ஒத்துக்கொள்வதும் உண்டு. காசு கொடுத்து ஒத்துக்சொள்ளச் சொல்வதும் உண்டு. இப்படிப்பட்ட நிலையில், இதை முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் நாங்கள் அரசியல் காரணம் என்று சொல்வோம், அவர்கள் தனிப்பட்ட காரணம் என்று சொல்லலாம். அதற்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. ஏற்பட்டிருக்கின்ற கத்திக் குத்துக்களைப் பார்த்தால், 25 குத்து முன்னால், 7 குத்து பின்னால், ஒரு குத்து தலையில். இத்தனையும் பார்த்த பின்னால், ஒருவர் தான் இந்தக் கொலையைச் செய்தார் என்றால் சந்தேகம் வருமா வராதா? கீழ்கோர்டில் ஒத்துக்கொண்டதைப் போல் மேல் கோர்ட்டில் சொல்லவில்லை. ஆகவே, திட்டமிட்டு தான் இது செய்யப்பட்டது என்ற சந்தேகம் அந்த வட்டாரத் திலுள்ள மக்களுக்கு வருமா வராதா, தயவுசெய்து இதை யெல்லாம் யோசித்துப் பாருங்கள். திட்டமிட்டுத்தான் இதை செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, முதலமைச்சர் அவர்களோ, அல்லது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமோ இதற்கு திட்டமிட்டது என்று சொல்வதாக நினைத்துக்கொண்டு இதில் டிபண்ட்பண்ணக்கூடாது ஆகவே, இதில் சம்மந்தப்பட்டவர் ஒருவர்தான் என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சிக்கக் கூடாது. போலீஸ் ரிப்போர்ட் ஒருவர்தான் என்று வந்தால் அதை மட்டும் நம்பிக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. இதையெல்லாம்யோசிக்கவேண்டும், இதுஒருநிகழ்ச்சி மட்டுமல்ல, பல்வேறுநிகழ்ச்சிகளை நான் ஆதாரத் துடன் காட்ட முடியும். கொலை செய்வது என்பது, ஆதாயத்திற்காகக் கொலை நடப்பதும் உண்டு, அரசியல் காரணமாகவும் கொலைகள் நடப்பது உண்டு. இவையெல்லாம் நடப்பதற்குக் காரணம் என்ன? போலீசார் கேட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், எங்களுக்கு அடிக்கிற உரிமை இன்னும் அதிகமாக வேண்டும் என்று இந்த அறிக்கையின் மூலமாகக் கேட்டிருக் கிறார்கள். இப்போது குற்றங்கள் எல்லாம் அறிவுத்துறையின் மூலமாக புலன் விசாரணை செய்கிறார்களாம். அறிவார்ந்த துறையின் மூலமாக விசாரணை செய்கின்ற காரணத்தால் நாங்கள் அதிகமாக வழக்குகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று இங்கு அறிக்கையாக சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி யென்றால் என்ன பொருள், இன்னும் கொஞ்சம் அடிக்க விடுங்கள் என்று மறைமுகமாக அடிக்க அனுமதி தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். நான் சொல்லிக்கொள்வது இப்போது இருக்கின்ற அதிகாரங்களே போதும். அரசாங்கத்தைக் காப் பாற்றிக்கொள்வதற்காகத்தான் போலீஸ் இருக்கிறது. அதற் காகத்தான் போலீஸ், அதற்காகத்தான் ஜெயில், அதற்காகத்தான் நீதிமன்றமும். இந்த மூன்றும் மக்களுக்கு சாதகமாக இருக்கிறதுஎன்ற நம்பிக்கை மக்களுக்கு வரவேண்டும். இல்லையென்றால் மக்களுக்கு கோபம்தான் வரும். ஒரு ஆட்சி மாறுவது கூட போலீஸ் கையில் தான் இருக்கிறது. போலீஸ் நினைத்தால் ஒரு ஆட்சியையே மாற்றிவிடலாம். இன்னும்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

லுர் ஊருக்கு கொஞ்சம் அடியுங்கள், ஏற்கனவே மக்கள் சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதோடு இன்னும் கொஞ்சம் வழக்குகளைப் போடுங்கள். கொஞ்சம் திட்டமிட்டு அடியுங்கள். அவையெல்லாம் எதிர்கட்சிகளுக்கு சாதகம் தான். மக்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் போலீஸ் நடவடிக்கைகள் அமைய வேண்டும். அதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளை செய்யுங்கள். அதற்கான முறையில் போலீசை ஒழுங்குபடுத்த முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

லஞ்சம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், திருடுகிற சாமான்களில கூட பங்கு போட்டுக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப் பட்டவர்களும் இருக்கிறார்கள். செட்டிநாட்டில் நடைபெற்ற மூன்று கொள்ளைகள். இது சம்பந்தமாக சிலரிடம் அக்கௌண்டுகளைப் பார்த்தபோது, 400, 500 பவுன் நகைகள் இருக்கிறது. இன்ஸ்பெக்டர் வந்து பார்க்கிறபோது, இதில் நீங்க கொஞ்சம் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் எஜமான் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில்; 100 பவுன் என்றிருந்தாலும் 24 பவுன் என்று தான் கணக்கைப் போட்டு காட்டுவார்கள். இதற்கு ஒத்துக் கொள்ளவில்லையென்றால், இவ்வளவு பவுன் நகை இருப்பதாக வழக்கு போட்டுவிடுவோம் என்று சொல்லி மிரட்டுகிறார்கள். இந்த ஆட்சியில் தான் நடக்கிறது.

கோயம்புத்தூரில் களவு போனது, திருப்பத்தூரில் பிடிக்கப்படுகிறது. 37 ஆயிரம் ரூபாய் பணம் கிடைக்கிறது. அதில் 17 ஆயிரத்தை கொடுத்துவிட்டு, 20 ஆயிரத்தை பங்கு வைத்திருக்கிறார்கள். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை இதற்காக குறை கூறவில்லை.....

ஏனென்று கேட்டால், முதலமைச்சர் இல்காவிலே போலீஸ் தலையிடக்கூடாது. ஆனால், கொஞ்ச பேர்கள் தலையிட்டு விளையாடுகிறார்கள். அவர்களைப்பற்றி பேசவில்லை. உண்டா இல்லையா என்று கேட்டால், அண்ணா தி.மு.க.-வினர் தலையீடு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், சிலர் தலையிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தலையீட்டைக் கேட்க மாட்டார்கள். இது எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் பொருந்தும். ஒரு ஜனநாயக மரபிலே போலீஸ் சுடுவதை டிபண்ட் செய்கின்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், நிச்சயமாக தமிழ்நாட்டிலே போலீஸ் நிர்வாகம் கெடும். அதை மாற்றியாக வேண்டும்.

யாராக இருந்தாலும், நிர்வாகம் நல்லதாக இருக்க வேண்டும். இப்போது இருக்கின்ற ஐ.ஜி.-யை மூன்றாகப் பிரிப்பது என்பது நல்லதுதான். காரியங்கள் நல்லமுறையிலே ஆற்ற முடியும். எப்போதுமே ஒருவராக இருந்தால், சாட்சி சொல்லக்கூட முடியாது. கூட்டாக இருந்தால்தான் நல்லது. எனவே, இப்படி 3 பேர்கள் இருப்பது நல்லது. அந்த யோசனைப்படி ஏற்கனவே 3 பேர்கள் போட்டோம். வேகமாக வேலைகள்

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்] [1979 ஏப்ரல் 18

நடப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். இந்த 3 பேர்களுக்கும் ஒரு டைரக்டர் போடுவதும் நல்லதுதான். இதனால் கொஞ்சம் வேகமாக வேலைகள் செய்து, படிப்படியாக முறையாகக் கொண்டு வருவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அப்படிக் கொண்டு வந்து இந்த இலாகாவை தூய்மைப்படுத்த வேண்டும். அதை முதலில் செய்ய வேண்டும்.

இப்போது 10,000 போலீசை அதிகமாக சேர்க்கப் போவதாக கொள்கை விளக்கத்திலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது. ஆனால், என்னைக் கேட்டால், இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கின்ற போலீசே போதும், மேலும் 10,000 போலீசார்களைச் சேர்க்கவேண்டாம். 1974-75-லே 26 கோடி ரூபாய் காவல்துறைக்கு மானியமாக இருந்தது. இப்போது 38 கோடியாக இருக்கிறது. இது காவல் துறைக்குச் சம்பளமா, நவீனக் கருவிகள் வாங்குவதற்காக அல்லது வேறு வகைக்கான செலவுக்கா என்ற விவரம் தெரியவில்லை. காரணம், நான் பூராவையும் படிக்கவில்லை. 26 கோடியிலிருந்து 38 கோடி ரூபாய்க்கு கடந்த 4 ஆண்டு காலத்தில் காவல்துறைக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், மேலும் போலீசின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவது, மேலும் 10,000 போலீசைப் போடுவது என்று சொன்னால், இன்றைக்கு தேவைதானா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது சரியல்ல. போலீஸ் ராஜ்யமாகிவிடும். தமிழக மக்களிடையே குழப்பமான ஒரு நிலைமையும், அவ நம்பிக்கையும் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் ஏற்கனவே ஆர்டர்லிகளைப் பற்றிச் சொன்னேன். ஜெயிலிலேயும் ஆர்டர்லிகள் போடுகிறார்கள். இந்த ஆர்டர்லி போடுவதிலே பல கணக்குகள் இருக்கின்றது. முதல் வகுப்புக் கைதியாக இருந்தால்கூட, ஆர்டர்லி உண்டு. இன்னும் சிலருக்கு இரண்டு ஆர்டர்லிகளும் தரப்படுகின்றது. இந்த ஆர்டர்லிகள் வேண்டாம் என்பதுபற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்து விடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆர்டர்லிகள் வீட்டுச் சாமான்கள் வாங்குகிறார்கள். அதற்கு ஆள் தேவையில்லை. ஆகவே, இந்த அறிவிப்பைச் செய்தாக வேண்டும். எதற்காகக் கூறுகிறேன என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அதிகாரிகளேகூட வேண்டாம் என்று எழுதிவிடலாம். தெளிவாக இதிலே ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

போலீசுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். சைக்கிளில் இரண்டு பேர்கள் போகலாம் என்று அறிவித்தது வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், சைக்கிளில் லைட் இல்லாமல் யார் வருவார்கள் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். லைட் இல்லாமல் போனால், அல்லது டேன்ஞர் லைட் இல்லை என்று சொன்னால், அதுவும் 26-ம் தேதி ஆகிவிட்டால், போலீசிடம் காசு இல்லை, பிடிக்கிறார்கள். காரணம், அரிசி வாங்க வேண்டும். அப்பேர்பட்ட சூழ்நிலைகள் எல்லாம் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அதனால்தான் அவர்கள் சம்பளத்தை எல்லாம் கொஞ்சம் உயர்த்திக் கொடுங்கள் என்று சொல்கிறோம்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

மத்தியானத்தில் சட்டமன்றம் நடக்கும்போது, மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஸ்வீட், காரம், காப்பி கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் காவல் துறையினருக்கு ஆளுக்கு ஒரு காப்பி சீட்டுமட்டும் கொடுத்து, அதற்கு அவர்களுக்கு வெறும் காபியோ, பாலோ கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பாலும், நமக்குக் கொடுக்கும் பால் வேறு, அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் பால் வேறு. அதனால் வயிற்றுப்போக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எனவே, அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்காவிட்டாலும், இந்த சாப்பாடு விஷயத்திலாவது கொஞ்சம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படி செய்யவில்லை என்றால், நாங்களும் சாப்பிட வரவில்லை. அவர்களுக்கும் தயவுசெய்து கொடுத்தாக வேண்டும். எதிரிலே அவர்கள் இருந்துகொண்டு, நாம் சாப்பிட்டாலும் அதனால் வயிற்று வலி வந்துவிடும். இப்படி அவர்களைப் பார்க்க வைத்துச் சாப்பிடுவது நல்லதல்ல.

[முற்பகல் 11-40]

இந்த நோக்கத்தோடு சொல்லுகிறேன். அவர்களுக்குச் சம்பளத்தைக் கூட்ட வேண்டும். வேலை நேரத்தை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும். இப்போது சங்கம் வைக்கிற கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. ஏன் சங்கம் வைக்கிற கோரிக்கை வருகிறது? இவற்றையெல்லாம் கொடுத்துவிட்டால் வருமா? வர்க்கபேதமற்ற சமுதாயத்தில்தான் இருக்காது. இந்த மாதிரி கோரிக்கைகளை நிச்சயமாக கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ் துறையிலே அடிப்படையான மாறுதல்களைச் செய்ய அதுபற்றி விவாதித்து என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று கண்டறிந்து களைந்தெறிய வேண்டும். போலீஸ் இலாகாவின் ஆள் மட்டும் கண்காணிக்காமல் பொதுமக்களும் கண்காணிக்கும் முறையில், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் கண்காணிக்கும் முறையில் ஒழுங்குபடுத்த, உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய, தைரியமாக நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய மன நிலையை போலீசாருக்கு உருவாக்க, ஜனநாயகப் பின்னணியைக் கொண்டுவர, ஊழல் இல்லாத அமைப்பை உருவாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். போலீஸ் இலாகாவில் லஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதைக் களைந்தெறிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அவ்வாறு நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் நாடு கேவலமான பாதைக்குப் போகும், தமிழ் நாட்டில் போலீஸ் இலாகாவின் பெயர் கெட்டுவிடும் என்று சொல்லி அதைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் துறை மானியத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை இணைத்துக்கொள்கிறேன். இன்று காவல் துறையைப்பற்றி பல்வேறு விதத்தில் விமர்சனங்கள் நடைபெறு

கின்றன. இன்றைக்கு மட்டுமல்லாமல் பல்லாண்டுகளாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்வது எந்த ஆட்சியாக இருந்தாலும் போலீஸ் துறையைப் பற்றி இத்தகைய கடுமையான விமர்சனம் செய்யக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இந்தத் துறை நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற அளவுக்கு நிலைமை இருந்து வருகிறது. இதை எந்த அளவுக்கு அந்தத் துறை போக்கிக் கொள்ளுகிறதோ அந்த அளவுக்கு நாட்டுக்கும் நல்லது. அந்தத் துறைக்கும் நல்லது என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தாக வேண்டும்.

இந்தத் துறையை நிர்வகிக்கக்கூடியவர்களுக்கு என்ன பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதையும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் துறையில் எல்லா இடங்களிலும் ஊழல் மலிந்துவிட்டது என்று சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டு அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிக்காகச் சொல்லப்படுகிற குற்றச்சாட்டு அல்ல. அன்றைக்கும் சொல்லப்பட்டது. இன்றைக்கும் சொல்லப்படுகிறது என்பதைத் தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நினைவுகூர்ந்து அதற்கேற்ற வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ்காரர்களே குற்றம் செய்கிறவர்களுக்குத் துணைவர்களாக ஊக்கம் அளிப்பவர்களாக ஆக்கம் அளிப்பவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது அப்பட்டமான உண்மையாகும். இதனை எந்த விதத்திலும் மறைத்துவிட முடியாது. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு நாட்டிலே இருக்கிற மக்கள் சாராயம், மது வகைகளைச் சாப்பிடக் கூடாது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் மிக்க அக்கறையாக இருக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அதற்காக சட்டத்தைக் கடுமையாக்கி நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள் பாராட்டுகிறோம்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு சமுதாயத்தின் ஒழுக்கத்தையே பொருளாதாரத்தையே பாதிக்கும் வகையில் வேறு பல காரியங்கள் நாட்டில் நடைபெறுகின்றன. அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். சென்னையில் கிளப்புகள் என்ற பெயரால் ஏறக்குறைய 300 கிளப்புகள் நடக்கின்றன, 300 கிளப்புகள் யார் பெயரில் எப்படி நடைபெறுகிறது? யார் அதிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்? அது முதலமைச்சருக்குத் தெரியாதா? கேள்வி கேட்டால் — தெரியாது என்று சொன்னாலும் அவர் மீது குற்றம் வரும், தெரியும் என்று சொன்னாலும் குற்றம் வரக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. தெரிந்திருந்தால் ஏன் அவர்களை விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள்? தெரியாது என்றால் இது கூடத் தெரியாமல் என்ன நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்? என்ற கேள்வி எழுகிறது.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

கடந்த காலத்தில் கிளப்புகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தன. கலைஞர் மன்றம், நாவலர் மன்றம், உதயசூரியன் மன்றம் என்ற போர்டுகளைப் போட்டு அவர்கள் அன்று நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். இன்றைக்குப் பார்ப்போமானால் அந்த போர்டுகள் மாறி எம்.ஜி.ஆர். மன்றம் என்று போட்டு எம்.ஜி. ஆரின் ஆள் உயர போட்டோவை மாட்டி வைத்திருக்கிறார்கள் சாதாரண போட்டோ அல்ல, மிகப் பெரிய போட்டோ. முதலமைச்சர் அவர்களே கூடப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். அவ்வளவு பெரிய போட்டோ. அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்த கிளப்புகள் நடத்துவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அது யார் என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்கள். அதை நான் விளக்கிச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனால் நான் ஒரு உண்மையைச் சொல்கிறேன். * * * என்கிற ஒருவர் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் * * * அவர்களிடத்திலே சமையல்காரராக வேலை பார்க்கக்கூடியவர் அந்த * * என்பவர் எவ்வளவு கிளப்புகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார் ஏறக்குறைய 20 கிளப்புகளை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார், ஒரு நாளைக்கு அவருக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்றால் ஒரு டேபிளிலே 5 ஆயிரம் ரூபாய், யாருக்கு லாபம் வந்தாலும் யாருக்கு நட்டம் வந்தாலும் அவருக்கு கொடுத்தாக வேண்டும். அந்த * * * என்பவருக்கு 2 ஆயிரம் 3 ஆயிரம் கொடுத்துவிட வேண்டும். ஒரு நாளைக்கு அவருக்கு 15 ஆயிரம் முதல் 20 ஆயிரம் வரை வருமானம் வருகிறது. முதலமைச்சருக்குக் கூட அவ்வளவு கிடைக்குமா ? அப்படிப்பட்ட வருமானம் யாருக்காவது கிடைக்குமா ? மக்கள் இன்றைக்கு பேசிக் கொள்கிறார்கள் * * * என்பவர் இப்படி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்று மக்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்........

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள், குற்றச்சாட்டைக் கூறக்கூடாது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால் இந்த அவையிலே இல்லாத ஒருவரைப்பற்றி அவர் பெயரைச் சொல்லி அவர் இப்படிச் செய்கிறார் என்று குற்றம் சுமத்துகிறார். அவர் அவையில் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த மன்றத்திலே அவர் அதை மறுக்கவோ அல்லது அதற்கு பதில் சொல்லவோ வாய்ப்பு இல்லாத காரணத்தினால் அதைச் சொல்லலாமா ? பண்பட்ட திறமையான மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத்துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நான் தெரிந்துதான் ஆராய்ந்து விசாரித்து தான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதிலே உண்மையிருக்கிறது, சொல்கிறேன், குற்றம் சாட்டப்படுகிறது, முதல் அமைச்சர் பதில் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. லத்தீப் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சொன்ன அந்த கிளப்புகள் என்பது எல்லாம் இருக்கட்டும், ஆனால் பெயர் குறிப்பிட்டுச் சொன்ன
* * * * * * என்ற பெயர்களை எல்லாம் சபைக் குறிப்பிலிருந்தும் பத்திரிகை குறிப்பிலிருந்தும் நீக்கிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : இந்தமாதிரி நீக்கிக்கொண்டே இருப்பீர்களானால் குற்றங்கள் களையப்படப் போவதில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீக்குவதைப் பற்றி தாங்கள் காமென்ட் அடிக்க வேண்டாம்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : நாட்டிலே நடக்கிறதை நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன், அதை அகற்றுவது என்றால் என்ன அர்த்தம், அகற்றுகிறீர்கள் என்றால் அது என்ன அன்பார்லிமெண்டரியா ?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அன் பார்லிமெண்டரியாக இருந்தால் தான் நீக்க வேண்டும் என்பதில்லை.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : ஆளுங்கட்சியில் உள்ள அந்தஸ்து உள்ள ஒருவருடைய சமையல்காரர் 20 கிளப்புகளை வைத்து நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார், ஒரு நாளைக்கு 15 ஆயிரம் முதல் 20 ஆயிரம் வரை வருமானம் பெற்றிருக்கிறார். அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். அதிலும் போலீஸ்காரர்களுக்கு பங்கு இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களுக்கு ஆண்மை இருந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பெண்ணிடத்திலே ஆண்மையைக் காட்டுகிற போலீஸ்காரர்கள், எளியோரிடத்திலும் வறியோரிடத்திலும் ஆண்மையைக் காட்டுகிற போலீஸ்காரர்கள், எவனாவது வந்து லாக் அப்பிலே இருந்தால் அவனிடம் ஆண்மையைக் காட்டுகிற போலீஸ்காரர்கள் அவர்களுக்கு ஆண்மையிருக்குமானால் நிர்வாகத் திறமை இருக்குமானால் இந்த கிளப்புகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறது என்று இன்றைக்கு நாம் வேதனைப் படுகிறோம். 300 கிளப்புகளுக்கு மேல் இன்றைக்கு நடந்துகொண்டு இருக்கின்றன. அதிலிருந்து கையூட்டுப் பெறுகின்ற போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். யார் யார் என்று சொல்லவில்லை. மேல் அதிகாரியிலிருந்து கீழ் அதிகாரிகள் வரையில் நடக்கிறது என்று தெரியும். புராப்பர் சேனல் வழியாக பாஸ் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது.

---

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

நேற்றைய தினம் 16 ஆம் தேதி மின்ட் தெரு, சாதாரணத் தெரு அல்ல, மிகுந்த ஜன நடமாட்டம் உள்ள தெரு. அங்கே பாரத் மெட்டல் ஓர்க்க்ஸ் என்ற கம்பெனி இரவு 10 மணிக்கு ஷட்டர்ஸ் உடைக்கப்பட்டு அந்தப் பூட்டு உடைக்கப்பட்டு உள்ளே நுழைந்து இரும்புப் பெட்டியைத் திறந்து இரவு பத்து மணிக்கு கேஷ் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அங்கே இருக்கிற போலீஸ் என்ன நிலைமையில் செயல்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும், அதுவும் மின்ட் தெருவிலே இருக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லையென்றால் இந்த போலீஸ்காரர்கள் வகையற்றவர்கள், வக்கற்றவர்கள், திறமையற்றவர்கள் என்று தான் நாட்டு மக்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பொறுப்பை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். மின்ட் தெருவிலே நடைபெற்றது பற்றி என்ன நட வடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும்.

அடுத்து, வடபுலத்திலே, நடந்துவந்ததைப் போல தமிழ் நாட்டிலே வகுப்பு துவேஷம் அதிகமாக நடந்து வருகின்றன என்று சொன்னால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் வேறு வகையில் அப்படியெல்லாம் பேசக்கூடாது என்று உபதேசம் சொல்வார். முதல் கூட்டத்திலே சிறுபான்மையோர் பற்றி நான் பேசிய போது அவர் உபதேசம் செய்ததால் தான் அவர்களுக்கும் எங்களுக்கும் மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டது என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-50]

நாங்கள் எதற்காகச் சொல்கிறோம்? எங்களுக்கு யாரிடத்திலேயாவது பகையா? பகைத்துக்கொண்டு நாங்கள் வாழமுடியுமா? பெரும்பான்மையோரின் நல்லெண்ணம் இல்லா விட்டால் நாங்கள் வாழ முடியுமா? அவர்களுடைய நல் லெண்ணத்தை இழக்கக்கூடிய அளவிற்கு பேசக் கூடிய பைத்தியக் காரர்களா நாங்கள்? நாட்டிலே இருக்கின்ற உண்மைகளைச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுப்பதை விட்டுவிட்டு, சிறுபான்மை யோர் பெரும்பான்மையோர் என்றெல்லாம் பேசக்கூடாது, எல்லோரும் ஒன்று என்று சொன்னால், அப்பொழுது இங்கேகூட சிறுபான்மை பெரும்பான்மை இல்லாவிட்டால் நான்கூட காலை யில் எட்டரை மணிக்கொல்லாம் இங்கே வந்து முதலமைச்ச ரவர்களுடைய இடத்தில் உட்கார்ந்து கொள்ளலாம். யார் முதலிலே வருகிறார்களோ அவர் முதலமைச்சராக இருக்கட்டும் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். எனவே, சிறுபான்மை, பெரும் பான்மை என்று வேண்டாம், எல்லோரும் ஒன்றுதான் என்ற அப்படிப்பட்ட முறையிலே அணுகுகின்ற முறையை நீங்கள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 ஏப்ரல் 18

ஆர். எஸ். எஸ். காரர்களின் ஆக்டிவிட்டீஸ், அவர்களுடைய நடவடிக்கைகள் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. சென்னைப் பட்டணத்திலே பேரணி நடத்தியிருக்கிறார்கள். கேரளத்திலே அவ்வாறு நடத்துவதற்குத் தடை செய்திருக்கிறார்கள். கர்நாடகத்திலே தடை செய்திருக்கிறார்கள், உத்திரப் பிரதேசத்திலே தடை செய்திருக்கிறார்கள். அண்மையில் நடந்த வகுப்புக் கலவரம் தமிழ்நாட்டிலே எந்தக் காரணத்திற்காக நடந்ததோ, அதே அளவிற்கு வடபுலத்திலே இன்னொரு மாநிலத்திலே நடந்த வகுப்புக் கலவரமும் அதே அடிப்படையில் 'இன் டோடோ', முழுக்க முழுக்க அதே அடிப்படையில் அந்த தெருவிலே போகக் கூடாது என்றார்கள், போனால், பாவம் என்று சொன்னார்கள். இதுவரையிலே அந்தத் தெருவிலே போகவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இவர்கள் பிடிவாதமாகப் போனார்கள். பிறகு 500 பேர் செத்தார்கள், எப்படித் தமிழகத்தின் இந்த நகரத்தில் நடந்ததோ அதேமாதிரி அங்கே நடக்கிறது என்றால் அகில இந்திய அளவிற்கு வகுப்புத் துவேஷ இயக்கம் இங்கே வேலை செய்கிறது என்பதை முதலமைச்சரவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுடைய பேரணிகளை அவர்களுடைய பயிற்சிகளை நிறுத்துவதற்கு முதலமைச்சர்ரவர்கள் நிச்சயமாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால், சிறுபான்மையோர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த எங்களுடைய இளைஞர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை வரும், நீங்கள் பயிற்சி பெற வேண்டுமென்று எங்கள் மக்களை நிச்சயமாக நாங்கள் கேட்டுக்கொள்வோம். எனவே, உடனடியாக இதில் ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் தமிழகத்தில் உள்ள அனைத்துக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் ஒன்றுபட வேண்டும். தமிழ்நாட்டுப் மக்கள் பண்புக்கும், நிதானத்திற்கும் உறைவிடமாக இருக்கும் மக்கள், அவர்கள் அதைப்பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். எனவே, எந்தவிதமான காழ்ப்புணர்ச்சியும் இல்லாமல் எல்லா மக்களும் ஒன்றுபட்டு இப்படிப்பட்ட பலப்பரீட்சையைச் செய்யும் விஷ சக்தியை நீக்குவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். இதைப் பற்றி எனக்கு விளக்கம் கொடுத்து விடலாம். இந்தச் சபைக்கு விளக்கம் கொடுத்து விடலாம். ஆனால் அந்த விளக்கம் நாட்டிலே எடுபடாது. இதனால் ஏதாவது நடந்தால் நிச்சயமாக முதலமைச்சரவர்கள் தான் குற்றவாளிக் கூண்டிலே நிறுத்தப்படுவார் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அன்றைக்கு நான் சொன்னேன், சிறுபான்மை மக்களுக்கு இப்படி நடக்கிற காரணத்தால், இப்பொழுது கூட ஜாம்ஷெட்பூர் கலவரத்திற்கு என்னென்ன காரணங்களைச் சொல்கிறார்களோ அதே காரணங்களை நான் சொல்லிச் சொன்னேன். சிறுபான்மையோருக்குப் போலீஸ் துறையிலே உரிய இடத்தைத் தாருங்கள். இதை நான் கூடச் சொல்லவில்லை. 1965-ஆம் ஆண்டிலே லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள், எல்லா முதலமைச்சர்களுக்கும் அனுப்பிய சுற்றறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த

1979 எப்ரல் 18] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

உண்மையின் அடிப்படையில் நான் சொன்னேன். அந்த சிறுபான்மையோர் 1 சதவீதம் இருந்தாலும் 10 சதவீதமாவது அந்த இடத்திலே கொடுங்கள். பேசிக் குவாலிஃபிகேஷன் இல்லாவிட்டாலும் எக்செம்ஷன் கொடுத்தாவது கொடுங்கள் என்று லால்பகதூர் சாஸ்திரி அன்றைக்கு அனுப்பினார்கள். நான் இந்தச் சபைக்கு வந்த பிறகு எல்லா ஆண்டும் பேசிக்கொண்டு வருகிறேன். அன்றைக்கிருந்தவர்களையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். அவர்கள் செய்யவில்லை. அன்றைக்குத் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் நீங்களாவது அதைத் திருத்திச் செய்து நல்ல பெயரைத் தட்டிக்கொண்டு போங்களேன், எங்களுடைய இதயத்திலெல்லாம் இடம்பெறுங்களேன், அதை ஏன் நீங்கள் செய்யக்கூடாது? நான் சொன்னதற்குப் பதில் சொல்லாமல் என்ன சொல்கிறீர்கள், அன்றைக்கு நான் உண்மை நிலையைப் பேசினேன். அந்தத் தன்மையை உணர்ந்து கொள்ளாமல், சிறுபான்மை, பெரும்பான்மை என்றெல்லாம் பேசுவது மிகப் பெரிய தவறு என்று சொல்கிறார்கள். நான் சொல்லும், அந்த உணர்வு உங்களுக்கு இருந்தால், உங்கள் எல்லோருக்கும் இருந்தால் பிரச்னையே இல்லை, நான் பேச வேண்டிய பிரச்னையே இல்லை, எனவே, அதை உணர்ந்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பட்டது) என்ன சார்? போலீஸ் துறை எனக்கு அரை மணி உண்டு, ஆரம்பித்துப் பத்து நிமிஷம்தான் ஆகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: 15 நிமிடம் ஒதுக்கப்பட்டது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நான் நேரத்தைப் பார்த்துத்தான் பேசுகிறேன். நீங்கள் உட்கார்ந்திருப்பதால் நேரத்தைப் பார்க்கிறேன். இன்னும் 15 நிமிடம் வேண்டும், கொஞ்சம் நேரத்தை ஒதுக்குங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் 11-40-க்கு ஆரம்பித்தீர்கள், 15 நிமிஷங்கள் ஆகப்போகிறது. நேரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் டத்து நிமிஷந்தான் ஆகிறது என்று சொல்லாதீர்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: ஆகவே தயவு செய்து இதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்பெஷல் பிராஞ்சில் ஏதோ ஒரு கன்வென்ஷன் இருக்கிறதாம். போலீஸ் பற்றி ஹைதராபாத்திலே நடந்தபொழுது ஸ்பெஷல் பிராஞ்சிலே முஸ்லீம்களைப் போடக் கூடாதாம். ஏன் அப்படிப் பட்ட கன்வென்ஷன் இருக்க வேண்டும். எங்கள் தேச பக்தியைச் சந்தேகிக்கிறீர்களா? உங்களுக்கெல்லாம் இல்லாத தேசபக்தி எங்களுக்கு உண்டு.

ஏனென்றால், நாங்கள் யார் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோமோ, அவன் சொல்கிறான், உங்களுக்கு தேச பக்தி இல்லாவிட்டால், நீங்கள் என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்லவென்று நபிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே, நம்பிக்கை இழந்தவர்களாக மாறுவோம் என்றால், தேச பக்தி எங்களுக்கு இல்லாவிட்டால், எங்கோ பக்கத்திலே இருக்கிற ஆந்திரப் பிரதேசத்திலே ஹாசிம் போலிஸ் கமிஷனராக இருக்கலாம்; எல்லா வற்றையும் தன்னுடைய கையிலே வைத்திருக்கலாம். எல்லைப்புற மாகாணத்திலேயிருக்கிற ஷேக் அப்துல்லா முதலமைச்சராக இருக்கலாம். இங்கே, உலகத்திலே இல்லாத அளவுக்கு, தமிழ்நாட்டிலே ஸ்பெஷல் பிராஞ்சிலே முஸ்லிம்களுக்கு இடம் இல்லையென்று சொன்னால், நான் சொல்கிறேன், இந்த அநீதி நீடிக்குமனால் இந்த அநீதி உங்களை அழிக்கும். எங்களுடைய தேச பக்தியைச்சந்தேகிக்கிற உங்களுடைய அந்தப் போக்கு உங்களை அழிக்கும். ஆனால், முதலமைச்சருக்குத் தெரியுமோ, தெரியவில்லையோ—அந்தக் குற்றச்சாட்டைச் சொல்லவில்லை. உங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தால், தயவு செய்து அந்த கன்வென்ஷனை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில மாவட்டங்களுக்கு முஸ்லிம்களை எஸ்.பி.யாக போடக்கூடாதாம். அதாவது, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, முஸ்லிமை, எஸ். பி.யாக போடவே கூடாதாம். என்ன ஐயா, இது அநியாயம். நான் சொன்னால்—நான் என்ன சொன்னேன், ஐயா, போலிஸ் துறையிலே முஸ்லிம்கள் இருந்தால், ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு உணர்வும் இருக்கும் என்று சொன்னால், அதை வகுப்புவாதப் பேச்சு என்று முதலமைச்சர் சொல்வார். ஆனால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே போலீஸ் எஸ்.பி.யாக முஸ்லிமை போடக்கூடாது என்று அவர்களே ஒரு கன்வென்ஷனை வைத்திருக்கிறார்கள். ஏன் ஐயா, வைத்திருக்கிறீர்கள். ஏனென்றால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே முஸ்லிம்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அங்கே வகுப்பு வாதம் இல்லை? அதைவிட ஒரு பச்சை வாதம் ஏது இருக்க முடியும்? தயவுசெய்து நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு நிலை என்னவென்று சொன்னால், ஏதோ அத்தி பூத்தாற்போல் சில முஸ்லிம்கள் உயர் பதவிக்கு வருகிறார்கள். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து 2 டி.எஸ்.பி.க்களை சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறீர்கள். இங்கேயிருந்த அபிபுல்லா என்பவர் விருத்தாசலத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறார். அங்கேயிருந்த இக்பால் சென்னைக்கு அனுப்பப்படுகிறார். இங்கேயிருந்து போனவரும் சஸ்பென்ட், அங்கேயிருந்து வந்தவரும் சஸ்பென்ட், அபிபுல்லா மேலே என்ன குற்றச்சாட்டு என்று சொன்னால், யாரோ மது விலக்கிலே ஒரு கார்-ஐ இம்பவுண்ட் செய்தார்கள். அந்த காரிலேயேயிருந்த ஸ்பேர் பார்ட்ஸை எடுத்தார்களாம். அதுவும் குற்றச்சாட்டு. ஒரு பெரிய போலீஸ் அதிகாரி, ஒரு டி.எஸ்.பி. விரும்பினால், அவருக்கு ஸ்பேர்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

பார்ட்ஸ்ஸா கிடைக்காது? எவ்வளவு ஸ்பேர் பார்ட்ஸை, எங்கெங்கேயிருந்து வாங்க முடியும்? அதை ஒரு பழைய வண்டியிலே யிருந்தா எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்? இப்படி ஒரு குற்றச் சாட்டு, அதற்குவேறு பல.........

திரு. சி. ராமநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அபிபுல்லா என்பவர், மதுக் கடத்தல் விஷயமாகப் பிடித்த வண்டியிலுள்ள ஸ்பேர பார்ட்ஸை—சக்கரத்தைக் கழட்டி அவருடைய சொந்த வண்டிக்கு போட்டதன் பேரிலேதான் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டார்களே ஒழிய, மற்ற.......

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: நானே அதைத்தான் சொல்கிறேன் நீங்கள் காரணங்கள் சொல்கிறீர்கள். நீங்கள் காரணங்கள் சொல்லக்கூடிய நல்லவர்கள் என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன், வேறொன்றும் இல்லை. அதற்காக ஒரு டி.எஸ்.பி. சஸ்பெண்ட். இன்னொரு இக்பால் என்று பார்த்தால் இங்கே ஒரு சஸ்பெண்ட் இருக்கிறதே 4,5 டி.எஸ்.பி.க்கள் முஸ்லிம்களிலே அவர்களையும் சஸ்பெண்ட் செய்யுங்களேன்; நல்லவர்கள், என்ன செய்வது?

போலீஸ் துறையிலே டி.டி.பி. அப்துல்லா என்பவர் சீனியர் மோஸ்ட் ரேங்கிலே. முதலமைச்சருக்கு தெரியுமோ இல்லையோ தெரியாது — டி.டி.பி. அப்துல்லா. வெளிநாட்டிலே அவர்கள் தூதராக இருந்திருக்கிறார்கள். ஐ.பி.எஸ். லே அவர்தான் இன்றைக்கு சீனியர் மோஸ்ட் தமிழ்நாட்டு ரேங்கிலே. பல்லவன் கார்ப்பரேஷனிலே சேர்மனாக இருந்தவர். அவரை ஐ.ஜி.யாகப் போடுவதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு எண்ணம் இல்லை. அவரைத் தூக்கி கேரளாவிற்கு அனுப்பி விட்டார்கள். ஏன் ஐயா? யார் சீனியர் மோஸ்டோ அவர்களை விட்டு விட்டு—சீனியர் மோஸ்ட் டி.டி.பி. அப்துல்லா இருக்கும் போது வேறு ஆளுக்கு நீங்கள் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? கொடுக்க வேண்டிய காரணம் என்ன? அதை இந்தச் சமுதாயம் ஏற்றுக் கொள்ளும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா? அவர் கேரளாவைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர் தமிழ் நாட்டில் சீனியர் மோஸ்ட் ரேங்கில் இருக்கும்போது அவருக்கு இந்த வாய்ப்பைத் தராமல் இங்கேயிருந்து அவரைக் கேரளாவுக்கு 'பார்சல்' செய்து விட்டார்கள் — ஏனென்றால் ஒரு முஸ்லிம் ஐ.ஜி.யாக வரக் கூடாதாம். ஒரு முஸ்லிம் ஐ.ஜி.யாக வரக்கூடாது என்றுநீங்கள் நினைத்தீர்களானால் உங்கள் மீது நாங்கள் எப்படி நம்பிக்கை வைக்க முடியும்? முஸ்லிம் இந்து என்ற பிரச்னை அல்லது சிறுபான்மை பெரும்பான்மை— பிரச்னை உங்களுடைய உள்ளங்களிலே இருக்கிறதே தவிர எங்களுடைய உள்ளங்களிலே நிச்சயமாக இல்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] [1979 ஏப்ரல் 18

அடுத்து வாணியம்பாடி பகுதியிலே ஆம்பூர் வாணியம்பாடியிலே தோல் ஷெட்டுகள் நிறைய இருக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். கடந்த ஓராண்டு காலத்திலே நூற்றுக்கணக்கான திருட்டுக்கள் அந்தத் தோல் ஷெட்டுகளிலே நடந்திருகின்றன. நான் சொல்கிறேன் ஏறக்குறைய ரூ. 5 கோடி அளவுக்கு அங்கே திருட்டுக்கள நடந்திருக்கின்றன. எத்தனை கம்ப்ளெயின்டுகள் அங்கேயிருக்கிற போலீஸ்காரர்களிடம் கொடுப்பது, பிறகு நானாக விசாரணை செய்தேன். விசாரணை செய்தால் போலிஸ்காரர்களே காங்குகளை வைத்துக்கொண்டு அங்கே இருக்கிற தோல்களை திருடி விற்பனை செய்து அவர்கள் கையூட்டுகளைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நம்புகிற ஆண்டவன் சத்தியமாகச் சொல்கிறேன். அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை தகவல் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது விசாரணை அடிப்படையிலே. இந்த போலிஸ்காரர்கள் இந்த ஆம்பூர் வாணியம்பாடியிலே இருக்கிற போலிஸ்காரர்கள், தண்டனைக்குரியவர்கள். நாட்டிலே மிகப் பெரிய குற்றவாளிகள், நேரடிக் குற்றவாளிகள் இந்த போலிஸ் துறையிலே இருக்கிறார்கள். அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் பன்முறையிலே கேட்டிருக்கிறேன்.

[நண்பகல் 12—00]

முதலமைச்சர் அவர்களிடம் நானே சென்று மகஜர் கொடுத்திருக்கிறேன். ஐ.ஜி. அவர்களிடமும் மக்களே மகஜர் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதுவரையில் என்ன செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை?

அடுத்து மதுவிலக்கு நடைமுறையை எடுத்துக் கொண்டால், மதுவிலக்கு உண்மையில் நாட்டில் நடைமுறைப் படுத்தப்படுகிறதா? போலீஸ் உயர் அதிகாரிகளை கேட்டுப் பாருங்கள் அவர்கள் தங்கள் மனத்தில் கை வைத்துச் சொல்லட்டும் மதுவிலக்கு அமுல் படுத்தப்படுகிறது என்று. அது எல்லோருக்கும் தெரியும். அது இன்றைக்கு இல்லாத இடம் இல்லை. * * கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள். நமது * * * கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள். எந்தத் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும், காவேரியில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும் பாலாற்றில் தண்ணீர் இல்லாவிட்டாலும் குழாயிலேயே தண்ணீர் வராவிட்டாலும் இந்தத் தண்ணீர் இருக்கிறது என்று கொண்டு வந்து கொடுக்கிறார்கள்.

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நிற்கின்றார்கள்)

நீங்கள் சி.ஐ.டியைத்தான் போட்டுப் பாருங்களேன். அந்த சி.ஐ.டி.கள் ஸ்பெஷலாக கவனிக்கப்பட்டு அவர்களும் ஸ்பெஷலாக வாங்கிக் கொண்டு ஸ்பெஷல் டிரீட்மெண்டோடு போய் விடுவார்கள்..............

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ** மது விற்கப் படுவதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்லிக்கொள் விரும்புவது யார் யார் வாங்கிக் குடிக்கிறார்கள் என்பதை அவர் கள் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். இல்லை என்றால் ** என்ற உணர்வு மக்கள் மத்தியில் பரவி விடும். அப்படி பரவிவிட்டால் ** மக்கள் மதிக்க மாட்டார்கள் என்ற அடிப்படையில் யார் என்று குறிப்பிட்டு தயவு செய்து சொன்னால் இங்கே முதல்வர் அவர் களும் இருக்கிறார்கள் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.......

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி: தலைவர் அவர்களே இன் றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் சாகிப் அவர்கள் நிறைய பேசிக் கொண்டே போனார்கள் நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்கள். அப்படிக் குடித்தவர்கள் இன்னார் என்பதை உணர்த்துவீர் களேயானால் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக சொல்லிக் கொள் கிறேன், யாராக இருந்தாலும் நாங்கள் ராஜினாமா செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம். அதைவிட்டு புழுதி வாரிதூற்றும் விதத்தில் பேசுவது சரியாக இருக்காது என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்....

(பல உறுப்பினர்கள் எழுந்து நின்று பேச ஆரம்பிக்கிறார்கள்)

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: ஏற்கனவே இந்த விஷயத்தைப் பற்றி இந்த அவையில் பேசியிருக்கிறார்கள். அது பத்திரிகை யிலும் வந்திருக்கிறது. நான் குறிப்பாக ** ** குடித்தார் கள் என்று சொல்லவில்லை.....

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் நாமெல்லாம் சட்டசபையை நடத்துவதைப் பார்த்து மக்கள் என்னய்யா நீங்கள் சட்டசபை நடத்துகிறீர்கள் என்று கேட் கிறார்கள், வெட்கமாக இருக்கிறது. ஊருக்கு போகும் போது அவர்கள் இந்தச் செய்தியையும் படித்தார்களேயானால் நம் மைப்பற்றிய ஒரு தவறான உணர்வு பரவிவிடும். மக்கள் நம்மை மதிக்க மாட்டார்கள். ** ** பல கட்சியைச் சேர்ந்த வர்களும் இருக்கிறோம். அதனால் மக்கள் மத்தியில் தவறான எண்ணத்தை உருவாக்காமல் யார் என்று குறிப்பிட்டுச் சொன் னால் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்றுதான் சொன்னேன்......

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே .. ** ** என்றுதான் சொன்னேனே தவிர ** ** ** குடிக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை.....

---

** ** ** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலை வர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1979 ஏப்ரல் 18

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: தலைவர் அவர்களே, ** ** மட்டும் தான இருக்கிறார்கள். ஆகவே அது அவர்களைத்தான் குறிக்கும்.......

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி: தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் தான் இதற்கு ஒரு முடிவைக் கொண்டு வரவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சார்பாக நீங்கள் இருந்துக் கொண்டு சபையை நடத்தி வருகிறீர்கள், ஆகவே..........

திரு. க. பாலாஜி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு லத்தீப் சாயபு அவர்கள் கூட மது அருந்துகிறார்களா என்று அறியவிரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: யார் யார் மது அருந்துவார்கள் என்று மக்கள் உணர்ந்தேயிருக்கிறார்கள். நான் குடிப்பது இல்லை என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். ** ** இந்த நிலை இருக்கிறது என்றேன் அவ்வளவுதான்....

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: தலைவர் அவர்களே.... (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: இந்த அவையிலே ஏற்கனவே நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தின காரணமாக பொது மக்களுக்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மீது மரியாதைக் குறைந்திருக்கிறது என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அதே நேரத்தில் இது போன்று அனாவசியமான குற்றச் சாட்டுகளை ** ** மீது சுமத்துவீர்களேயானால் அதனுடைய விளைவு சரியாக இருக்காது. நாளைக்கு நாம் ஊருக்கு திரும்பிப் போய் தலைகாட்டவே முடியாது.*..* எல்லாக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் தங்குகிறார்கள் அதனால் மாண்புமிகு லத்தீப் குறிப்பிட்டது எல்லாம் அவை குறிப்பேட்டிலே இருப்பது அவ்வளவு நல்லதாக இருக்குமா என்று யோசித்துப் பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: ஏற்கனவே ** ** என்று பேசிய பேச்சுக்கள் பத்திரிக்கைகளில் வந்திருக்கின்றன. அதனால் தான் நீங்கள் பேசுகிறபோது குறுக்கிடாமல் இருந்தேன். இருந்தாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனேகமாக அத்தனை பேரும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்த காரணத்தால் அது ** பாதிக்கும் என்ற வகையில் நீங்கள் பேசிய ** ** அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிட உத்தரவிடுகிறேன். பத்திரிகைகளிலும் இதை வெளியிட வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

---

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: உள்ளத்திலிருக்கிற எண்ணங்கள் நீக்கப்பட வேண்டும். உணர்வுகள் மாற வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் மரியாதை போய்விடும் என்று மட்டும் பேசுவதில் பிரயோசனம் இல்லை. அந்த இடத்தைத் தூய்மைப் படுத்தவேண்டும்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசும்போது நம்முடைய ** ** என்ற பொருள்படும்படி சொல்லி இருக்கிறார்கள். மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் ** ஒரு கருத்தை இது ஏற்படுத்துகிறது. அது சபைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. இராமசாமி: பெயரைக் குறிப்பிட்டு அவர் சொல்லட்டும். நடவடிக்கை எடுக்கத் தயார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவு செய்து உட்காருங்கள். ஏற்கனவே நீக்கியாகிவிட்டது. அதைப் பற்றி விவாதம் வேண்டாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். நீங்கள் 11-40க்கு ஆரம்பித்தீர்கள். இன்னும் இரண்டு நிமிடத்தில் முடியுங்கள்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: என் நேரத்தில் முழு நேரத்தை மற்றவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். சரி.

வடாற்காடு மாவட்டம் பேரணாம்பட்டு பகுதியில் உள்ள வள்ளல் குளம் என்ற ஊரில் ஒரு அரிசன் எலெக்டிரிக் ஷாக் கொடுத்து உயிரோடு கொல்லப்பட்டு இருக்கிறார். 3 நாளைக்குப் பிறகு அவனுடைய உடலை காட்டில் இருந்து கண்டெடுக்கப் பட்டு, இது வரையில் அது குறித்து எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்க வில்லை. அந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு திரு. தமிழரசன் அவர்கள் கூட மாவட்ட எஸ்பி.க்கு ஒரு கம்ப்ளெயின்ட் செய்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை, ஏன் அவன் அரிசன் என்றநினைப்பா? அரிசன் என்றால் அவனுக்கும் உயிர் உண்டு, உணர்வு உண்டு, அவனுடைய ரத்தத்திலும் செம்மை உண்டு என்று அதிகாரிகள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, அது குறித்து உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆம்பூரில் உள்ள ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி மாணவி, கலியாணமாகாதவன் வயதுக்கு வந்த மாணவி, அவளை அங்கே பணிசெய்யும் பணியாள் ஒருவரால் கற்பழிக்கப்பட்டு இருக்கிறாள். அவர்களுடைய

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்] 1979 ஏப்ரல் 18

வாழ்க்கை என்ன என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கண்ணீரோடு அந்தப் பெண்ணைச் சேர்ந்தவர்கள் அழுகிறார்கள். அது சிறு குழந்தையாக இருக்கிறது. அந்தப் பிள்ளையைப் பெற்றவர்கள் போலீசில் கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்தால், அங்கேயுள்ள போலீஸ்காரர்கள் இன்னும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. பின் எதற்காக அங்கு போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். எங்கே அநீதி நடக்கிறதோ அங்கே அநீதி போக்க அவர்கள் போகவில்லை என்றால் என்ன அர்த்தம். உயர் நிலைப் பள்ளியில் பணியாற்றும் ஒருவரே இப்படிச் செய்து இருக்கிறார் என்று சொல்லியிருக்கிற போது அது தலைமைச் ஆசிரியைக்கும் தெரியும், அப்படியிருக்கிறபோது, நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு வந்து இருக்கிறதோ இல்லையோ, அவர்கள் இதில் தலையிட்டு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொய்தீனைப் பற்றி திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் சொன்னார்கள். அவர்கள் எனக்கும் ஒரு பெட்டிஷன் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஒரு முஸ்லீம்—பெண் அவள் பெயர் கயிருன்னிசா. அவள் உடற்பயிற்சி ஆசிரியரின் மனைவி. இன்ஸ்பெக்டரின் மனைவி நடந்து போகும்போது எழுந்திருக்கவில்லை. அந்த அம்மையாரின் முடியைப் பிடித்து, வார்த்தைக்கு வார்த்தை ஒரு 25-30 துலுக்கச்சி உனக்கு இவ்வளவு திமிரா என்று சொல்லி அடித்து இருக்கிறார்கள். இப்படி கோர சம்பவம் நடந்து இருக்கிறது என்று போலீசுக்கு ரிப்போர்ட் கொடுக்கப்போனால் அந்த உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் மீதே தங்களுடைய பயிற்சியை போலீஸ்காரர்கள் காட்டியிருக்கிறார்கள். காக்கிச் சட்டை அணிந்து விட்டதாலே அவர்கள் என்ன பெரிய மனிதன் என்று நினைத்துக்கொண்டு விட்டார்களா? காக்கிச் சட்டை போட்டிருந்த இடிஅமீன் எல்லாம் அங்கே போய் இருக்கிறார்கள் என்று காக்கிச் சட்டைக்காரர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-10.]

மக்கள் ஆர்த்தெழுந்தால் நிலைமை என்ன ஆகும்? காவல் என்று சொன்னாலே அது என்ன அழகான வார்த்தை. கா என்றால் பூங்கா, அதாவது தோட்டம் என்று பொருள். வல் என்றால் அந்தத் தோட்டத்தை ஒழுங்காக வல்லமையோடு காப்பாற்றுகின்ற தன்மை. ஆகவே காவல் என்பதன் அர்த்தமே அதுதான். தமிழிலே காவல் என்பது மிக அழகான வார்த்தை.. (குறுக்கிடு) வேலியே பயிரை மேய்கிறது என்ற நிலைமை இருந்தால் சரியாகாது. ஊழியர்கள் எல்லாம் மாற வேண்டும் என்ற போலீஸ் கமிஷனின் பரிந்துரைகளை எல்லாம் பார்த்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ளுங்கள். போலீஸ்காரர்களின் சம்பளத்தை அதிகமாக்குங்களேன். த்ரேதா யுகத்திலே கொடுத்த சம்பளத்தை இந்தக் கலியுகத்திலேயும் கொடுக்கிறீர்களே. அவர்களுக்கு ஏன் சம்பளத்தை அதிகமாக்கக்கூடாது? அப்படி

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

எல்லாம் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்துவிட்ட பிறகு அதற்குப் பிறகும் லஞ்சம் வாங்கித்தான் பிழைப்பேன் என்று சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். ஆகவே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த நிலைமையை அலசிப்பார்த்து என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவற்றை மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து போலீஸ் துறையினரை நோக்கிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீங்கள் உங்கள் பொறுப்பை உணர்ந்து, போலீஸ் துறையின் தன்மையை உணர்ந்து நடந்துக் கொள்ளவேண்டும். கட்சியிலே பலர் வருவார்கள், போவார்கள், ஆட்சிக்கு பலர் வருவார்கள். ஆனால் நீங்கள் நியாயமாக நடந்து கொள்ள வேண்டும். அன்றைக்கு ஆளும் கட்சிக்கு சாதகமாக நடந்து கொண்டார்கள் போலீஸ் துறையினர் என்ற குற்றச்சாட்டு வந்தது. அதேபோல இன்றைக்கும் ஆட்சிக்கு சாதகமாக நடக்கிறார்கள் என்று குற்றச்சாட்டு வருகிறது. உங்கள் வேலையை நீங்கள் சரியாகச் செய்ய வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினராக இன்றைக்கு லத்தீப் இருப்பான். நாளைக்கு வேறு ஆள் வருவான். ஆனால் ஆட்சித்துறை என்பது இருந்துகொண்டுதான் இருக்கும். பொதுவான முறையிலே கடமையை ஆற்ற வேண்டியது உங்கள் பொறுப்பு. அப்போதுதான் போலீஸ் துறைக்கு மக்களுடைய ஆதரவு இருக்கும்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்தத் துறை சம்பந்தமாக நல்ல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, சிற்றுண்டிகள் எல்லாம் இங்கே பணியாற்றுகின்ற காவல் துறையினருக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது குறித்து விசாரித்தபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்னென்ன கொடுக்கப்படுகிறதோ அத்தனையும் சட்டமன்றத்திலே பணியாற்றுகின்ற காவல்துறையினர் அத்தனை பேர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்தார்கள்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் பொய்யான தகவலைச் சொன்னதாக நீங்கள் அறிவிக்கிறீர்கள். அது இங்கே பணியாற்றும் காவலர்கள் அனைவருக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. வேண்டுமானால் நான் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறேன் அப்படி கிடைக்காதவர்களை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் தவறான தகவலைத் தந்ததாக நான் சொல்லவில்லை. ஒருவேளை உங்களுக்கு வந்த தகவல் தவறாக வந்திருக்கலாம். ஆனால் அனைவருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. நீங்கள் தவறாகச் சொன்னதாக நான் சொல்லவில்லை.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, ஒரு குறையைச் சொல்கின்றபோது அதை நிவர்த்திக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமே தவிர குறை இல்லை என்று சொல்லக்கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி ஒருவேளை கொடுக்கப்படாமல் யாரும் இருந்தால் அவர்கள் என்னுடைய அறையிலே வந்து கேட்கட்டும். அத்தனை பேருக்கும் நிச்சயமாகக் கொடுக்கப்படும்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, என்னைப் போன்றவர்கள் போனால கூட கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, தயவுசெய்து ஒரு குறையைச் சொல்கிறபோது கேட்க வேண்டும். மூன்று தடவைகள் நான் போய் இருக்கிறேன். எனக்குக் கூட கிடைக்கவில்லை. கொடுத்தால் எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்றைக்கு ஒரு நாள் கூட பேரவைத் தலைவர் திரு. முனு ஆதி அவர்களிடம் ரிப்போர்ட் செய்தேன். அப்போது தப்பு நடந்திருக்கிறது என்று சொல்லி கூப்பிட்டுக் கண்டித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லோருக்கும் கொடுக்கிறோம். ஆனால் சில வேளைகளில் போகும்போது அங்கு இல்லாத நிலைமை இருந்திருக்கலாம். ஆனால் எல்லோருக்கும் என்றுதான் கொடுக்கப்படுகிறது.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : ஏன் இல்லாமல் போகிறது? அதற்கு யார் காரணம்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அதிலே தவறுகள் இருந்தால் விசாரிக்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : குறைவாகக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவேதான் கொடுப்பதில்லை என்று சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அத்தனை காவலர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலே வித்தியாசம் இல்லை. கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கொடுக்காமல் தவறுகள் நடந்திருந்தால் அதை விசாரிக்கிறோம்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கை வரும்போது இதைப் போல டிஃபன் கொடுக்கவேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தயவு செய்து இதை அடியோடு தவிர்க்கக்கூடிய சூழ்நிலையை அரசு உருவாக்குமா என்பதை அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்று சொன்னால் மானியக் கோரிக்கையை இங்கே விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்கிறபோது....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சில அமைச்சர்கள் தாங்களாகக் கொடுக்கிறார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18]

*திரு. நா. சுந்தரராஜ்: பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே இன்றையத் தினம் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் இங்கே காவல் துறை, தீயணைப்புப் பணிகள் ஆகிய மான்யத்திற்குத் தொகை கோரி வந்துள்ளதால் இதை விவாதிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். என் கட்சியின் சார்பில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். குறிப்பாக எந்த ஒரு நாடு ராணுவத்திற்கு அதிகமாகச் செலவு செய்கிறதோ அந்த நாடு ஜனநாயகத்தைக் கொலை செய்வதாக ஆகிறது. எந்த ஒரு மாநிலம் காவல் துறைக்கு அதிகமாகச் செலவு செய்கிறதோ அங்கே போலீஸ் ராஜ்யம்தான் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று பொருள். காரணம் 1935-ல் அந்தத் துறையின் அலுவலர்களின் எண்ணிக்கை 29,245. 1969-ல் 41,377. 1971-ல் 47,161. மேலும் 10,000 அலுவலர்களை சேர்க்கப்போவதாக முதல்வர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து நீங்கள் அதிகமாக அலுவலர்களை உருவாக்குவதற்குப் பதிலாக பணியில் இருக்கக்கூடிய அலுவலர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுத்தால் அவர்கள் தவறு செய்ய மாட்டார்கள். தங்கள் கடமையை ஒழுங்காகச் செய்வார்கள் என்று சொல்கிறேன். இன்றையத்தினம் எங்களைப் பொறுத்தவரையில் போலீஸ் மனோபாவம் மாற வேண்டும் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன. 1946-ல் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சியில் எப்படி இருந்ததோ அதேபோல்தான் இன்றையத்தினம் அந்த முறை இருக்கிறது. அந்த முறை மாறவில்லை. இன்றையத்தினம் காவல் நிலையத்திற்கு ஒரு சாதாரண மனிதன் சென்றால், அங்கே இன்ஸ்பெக்டர் அவர்களைப் பார்த்து வாடா, போடா, வாயா, போயா என்ற முறையில் பேசுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் வசதி உள்ளவர் ஒருவர் அங்கே போனால் வாருங்கள் உட்காருங்கள் என்று சொல்லி நாற்காலியை எடுத்துப் போடுகிறார்கள். இந்த மனோபாவத்தை மாற்றுங்கள். சாதாரணமாக ஆரம்பக் காலத்திலே, டிரெய்னிங் கல்லூரியிலே இந்த மனோபாவத்தை மாற்றுங்கள். இந்த முறை டிரெய்னிங் காலத்தில் இருக்கக் கூடாது. ஆனால் டிரெய்னிங் காலத்தில் அந்த இனஸ்பெக்டருக்கு இப்படி வாடா, போடா, என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். ஏன் என்று கேட்டால் அப்போதுதான் குற்றவாளிகளைத் திருத்த முடியும் உண்மை நிலையை அவர்களிடமிருந்து தெரிந்துகொள்ள முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆய்வுரையில் 7-வது பக்கத்தில், இந்த வகைக் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை 2,041 உயர்ந்துள்ளது அல்லது 5.1 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. நடப்பாண்டில் குற்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை ஓரளவு உயர்ந்ததற்கு முக்கிய காரணங்கள் யாதெனில், அவசர நிலை தளர்த்தப்பட்டபின் துப்புதுலக்குவதில் அறிவியல் சார்ந்த முறைகளை மட்டும் பின் பற்றுவதால் ஏற்படும் தாமதமும் அனைத்துக் குற்ற வழக்குகளும் பதிவு செய்யப்பட்டதும் ஆகும். ஆக, அவசரக் காலத்தில் துப்பு துலக்கப்பட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்போன்று மக்கள் மத்தியில் பிரச்சாரத்தைச் செய்யாதீர்கள். எதிர்க் கட்சிகளில் உள்ள பல்வேறு நண்பர்கள் இந்த அவையில் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள்

(திரு. நா. சுந்தரராஜ்) [1979 ஏப்ரல் 18

எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், இது எல்லாம் சான்றாக அமைந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில் இருந்த இன்ஸ்பெக்டர் நம்பியார் அவர்கள் இன்றையத் தினம் துணை சபாநாயகர் அவர்கள் தொகுதியில் இருக்கிறார். இதுவரையில் அவர்கள் யாரையும் அடித்ததில்லை. உட்கார்ந்துகொண்டே கேள்விகளைக் கேட்பார். அவர்களுடைய தன்மையையும், ஒழுக்கத்தையும் பார்த்து குற்றவாளிகள் உண்மை எல்லாவற்றையும சொல்லிவிடுகிறார்கள். மேலும், பல இலட்சக்கணக்கான திருட்டுப் பொருள்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. காரணம், அடிப்பதால் மட்டும் பிரச்னையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமி தாஸ் அவர்கள் சொன்னதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. சிங்கப்பூர் போன்ற நகரங்களில் பார்க்கிறோம்.

[பிற்பகல் 12-20]

போலீஸ்காரர்களைக் கண்டால் சாதாரண மக்கள் பயப்படுவதில்லை. அதே நேரத்தில் அங்குள்ள மக்களும் தவறான முறையில் எதையும் பேச மாட்டார்கள். வழியில் ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் என்று லஞ்சம் வாங்கமாட்டார்கள். அந்த அளவுக்கு உயர்ந்த முறையில் வாழ்க்கை வசதிகளை அமைத்துக் கொடுத்து இருக்கிறது அங்குள்ள அரசாங்கம். நல்ல மாடி வீடுகளை கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே எப்படியிருக்கிறது என்றால் ராயப்பேட்டையில் வேலை என்றால் வேலைக்கு வர வேண்டிய போலீஸ்காரர் தாம்பரத்தில் இருப்பார், அங்கிருந்து வரவேண்டும். எப்படி வருவார். ஒரு நாளைக்கு எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டும்? ராயப்பேட்டை ஸ்டேஷனில் வேலை என்றால் பக்கத்திலேயே ஐந்தாறு மாடியுள்ள வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த வசதிகளை காவல் துறைக்கு செய்து கொடுக்க வேண்டும். மேலும் புதிய நபர்களை சேர்க்கவேண்டும் என்றால், ஒரு செக்கன்டறி போர்ஸ்ஸாக ஆரம்பிக்கலாம். அதாவது செக்யூரிட்டி போர்ஸ் என்ற அளவில் ஒரு பாதுகாப்புப் படையை— சிஸ்கோ என்ற அமைப்பில்—பல பெரிய வங்கிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவும், கிராமக் கூட்டுறவு வங்கிகளில் பாதுகாப்பு அளிக்கவும், பெரிய பாங்குகளில்— இந்தியன் வங்கி போன்ற பெரிய வங்கிகளுக்கு அரசாங்கமே பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும். இதற்காக அரசாங்கமே நபர்களை தேர்ந்தெடுத்து கொடுக்கலாம், வங்கிகள் மட்டுமல்ல, பெரிய கம்பெனிகளுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற அளவில் செக்யூரிட்டி போர்ஸ் என்ற முறையில் உருவாக்கலாம். இதன் மூலம் பத்தாயிரம் பேர்களுக்கு வேலை அளிக்க முடியும். இவர்களுக்கும் ரிவால்வர் போன்றவைகளை வழங்கலாம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சபையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசப்பட்ட ஒரு விஷயம், பிரேமா கொலை பற்றியது. அதற்குக் காரணம் யார், குற்றவாளி யார்? இதிலுள்ள குற்றவாளியைப்பற்றி சான்றுகள் தருவதாக சொல்லப்பட்டது. இந்த சான்றுகள் முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு தரப்பட்டதா, இந்த பிரேமா

1979 ஏப்ரல் 18] (திரு. நா. சுந்தரராஜ்)

கொலை வழக்கு சம்பந்தமாக (குறுக்கீடு) மன்னிக்கவும், இந்திரா கொலை வழக்கு அல்ல. இந்திரா நகரில் நடைபெற்ற பிரேமா கொலை வழக்கில்—இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள் இதற்கான குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படுவார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் குற்றவாளி கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. இதுபற்றி பல சந்தேகங்கள் வருகின்றன. ஏதோ சாதனங்கள் கைமாற்றப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது. இந்த இலாகா என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறது? இந்த அவையிலே இதுபற்றி பலமுறை பேசப்பட்டாகிவிட்டது. இந்த இலாகா இதை ஒரு பிரிஸ்டிஜ் கொஸ்டினாக எடுத்துக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். இதுவரை கண்டுபிடிக்காமல் இருப்பது வேதனைக்குரிய விஷயம், – a black—mark on the part of the Police administration of Tamil Nadu. இதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது ஒன்றையாவது எப்படியாவது கண்டுபிடித்து உங்கள் பெயரை காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். உங்களுக்கு பின்னால் நிலைமைகள் எப்படி யெல்லாமோ வரலாம். அமைச்சர்களுக்கு சலூட் அடிப்பது மட்டும் முக்கியமல்ல. அமைச்சர்கள் ரயிலில் செல்லுகிறார் என்றால் ரயில்வே டி.ஐ.ஜி. வரை வந்து சலூட் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் இவர்கள் அடிக்கும் சலூட்டை மட்டும் நம்பியிருந்து விடக்கூடாது. இன்றைக்கு உங்களுக்கு சலூட் அடிப்பார்கள். நாளைக்கு வேறு ஆட்கள் ஆட்சிக்கு வருவார்கள். அவர்களுக்கு இவர்கள் சலூட் அடித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் உங்களை கையெடுத்து கும்பிடுகிறானே அந்த ஏழையைத்தான் நீங்கள் என்றைக்கும் நம்பவேண்டும். இந்திரா காந்திக்கு என்ன ஏற்பட்டது? யார் அவர்களைப் பார்த்து சலூட் செய்துக் கொண்டிருந்தார்களோ, அவர்களே இந்திரா காந்தியைக் கைது செய்தார்கள். கொடுமை களை செய்தார்கள். போலீஸ்காரர்கள் இன்றைக்கு உங்களோடு இருப்பார்கள். நாளைக்கு ஆட்சி மாறிவிட்டால், நாளைக்கு ஆட்சிக்கு வருகிறவர்களுக்கு விசுவாசமாக இருப்பார்கள், ஆகவே ஜனநாயக உணர்வோடு நடந்துக் கொள்ளக் கூடிய முறையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று இந்தியாவில் ஒரு புதிய முறையை உருவாக்க வேண்டும் என்று பல அறிஞர்களும் கருத்து தெரிவித்திருக்கி றார்கள். அடையாள அட்டைகளை எல்லா மக்களுக்கும் கொடுத்துவிட்டு, யாராவது தவறு செய்தால், அவர்களது கார்டில் அந்தத் தவறைப்பற்றி குறிப்பிட்டுவிடலாம். இது போன்ற ஐடன்டிட்டி கார்டை கொடுத்துவிட்டால், அதைப் பார்த்துவிட்டு பல ஐயங்களை போக்கிக் கொள்ள முடியும். இதில் இன்ன தண்டனை பெற்றவர் என்று மார்க் செய்து அதை கொடுத்துவிட்டால், அல்லது கேடியாக இருந்தால், தெரிந்து கொள்ளவும் வசதியாக இருக்கும். இன்றைக்கு யாரை வேண்டுமானாலும் எந்த இடத்திலும் சந்தேக கேஸ் என்று

(திரு. நா. சுந்தரராஜ்) [1979 ஏப்ரல் 18

வழக்கு போடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் இந்த அடையாள கார்டின் மூலமாக தவிர்க்கலாம். எங்கள் ஊரைச் சேர்ந்தவர் திருச்சியில் கைது செய்யப்பட்டு அவர் மீது சந்தேக கேஸ் என்று வழக்கு போடப்பட்டது. பின்னால் மூளைக் கோளாறு என்று சொல்லப்பட்டது. பின்னால் எங்கேயோ போய் இறந்து விட்டார். இது போன்று தமிழ்நாட்டில் பல சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே பொது மக்கள் எல்லோருக்கும் ஐடன்டிடி கார்டு கொடுப்பதற்கு ஆலோசனை செய்யுங்கள். தேர்தல் காலத்தில் கள்ள ஓட்டு போடுவதை தவிர்க்கலாம். ரேஷன் கடைகளில் பொய் சொல்லி ரேஷன் வாங்க முடியாது. இதுபோன்ற முறை உலகநாடுகள் பலவற்றில் அமல்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

இன்றைய தினம் ஆய்வு அறிக்கையிலே அதிகமாக துப்பாக்கிச் சூடு கிராமங்களிலே நடைபெற்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் விவசாயிகள் மத்தியிலே அதிகம் நடைபெற்றிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் போராட மாட்டார்கள் என்ற உணர்வு அரசாங்கத்திற்கும், அதிகாரிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றதா என்பது தெரியவில்லை. He is not an organized society அவர்கள் கூட்டாக ஒன்று சேரக்கூடிய சக்தி வாய்ந்தவர்களாக இல்லாத காரணத்தால், இப்படிக் கருதுகிறார்களா? ஆனால், அதே நேரத்திலே இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பியூட் போராட்டம் என்றால், சைக்கிள் செயின் எல்லாம் வரும் என்று போலீஸ் கருதுகிறார்கள் போலும். விவசாயிகளிடத்திலே கம்பு தானே இருக்கும், அதனால் சுட்டால் அவர்கள் கம்பால் தான் திருப்பித் தாக்குவார்கள், அதனால் சுடலாம் என்ற எண்ணம் இருக்கிறதா ? அல்லது அடிக்கலாம், அடித்தாலும் கேட்க மாட்டான் என்ற உணர்வு இருக்கிறதா ? என்ன என்று தெரியவில்லை. நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், போலீஸ் சொல்லக்கூடிய இந்த 'பிலிம்சி எக்ஸ்கியூஸ்'-ஐ நான் ஏற்றுக் கொள்ளத்தயாராக இல்லை. போலீஸ் தரப்பிலே சொல்லப்படுகிறது, 10பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டால், அவர்கள் தரப்பிலேயும் 4, 5 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். புதுக்கோட்டையிலே மாணவர்களுக்கும், போலீசுக்கும் இடையே மோதல் ஏற்பட்டது. மாணவர்கள் இதிலே அடிபட்டு, அங்குள்ள மருத்துவ மனையிலே சேர்க்கப்பட்டார்கள். அவர்களை நான் பார்க்கச் சென்றேன். அப்போது, பக்கத்திலே போலீசும் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அவர்களையும் பார்க்கச் சென்றேன். அவர்கள் சுண்டுவிரலிலே பான்டேஜ் போடப்பட்டிருந்தது. அப்போது விசாரித்தபோது சொன்னார்கள், மாணவர்கள் இப்படி அடிபட்டு இருக்கும்போது தாக்கப்படும்போது நாங்களும் ஒருசிலர் இப்படி இருந்தால் தான் பாதுகாப்பு என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன இந்த 'பிளிம்சி எக்ஸ்கியூசை' நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இப்படி சாதாரணமாக ஒரு பரிகாரம் தேடுவதைவிட, உண்மை நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லுங்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18] (திரு. நா. சுந்தரராஜ்)

ஆர்டர்லிகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 9,000 போலீஸ் அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களிலிருந்து இன்றைக்கு எடுத்துக் கொண்டால் 9,218 அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவ்வளவு பேர்களுக்கும் ஒரு நபர் என்று வைத்துக் கொண்டாலும், கிட்டத்தட்ட 9,000 பேர்கள் வந்து விடுவார்கள். ஆனால், எஸ்.பி., டி.ஐ.ஜி. போன்றவர்களுக்கு 4, 5, 10 என்றெல்லாம் ஆர்டர்லிகள் இருப்பார்கள், இதனால், அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்பதை எண்ணிப் பாருங்கள். இப்போது புதிதாக 10,000 பேர்கள் சேர்க்கப் போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இது அவசியந்தானா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ராணுவத்திலே வேலை இல்லாமல் இருக்கும்; ஆனால் ராணுவம் எப்போதும் தயாராக இருக்கும். அப்படித் தயாராக இருந்தாலும்கூட, அங்குள்ளவர்கள் மேல் அதிகாரிகளுக்கு உதவிகரமாக இருப்பார்கள். ஆனால், நம்முடைய ஜனநாயக நாட்டிலே இந்த ஆர்டர்லிகள் தேவைதானா என்பதை தயவுசெய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒவ்வொரு அதிகாரிக்கும் மாதம் 150 ரூபாய் என்று அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுத்து, அவர்களை தனிப்பட்ட முறையில் ஆட்களை நியமித்துக்கொள்ளச் சொல்லலாம். அதிலே என்ன கஷ்டம் வரப் போகிறது? இந்தப் போலீஸ் துறையிலே உள்ள ஆர்டர்லிகள் சாதாரணமாக டிரைவர்களாகவோ, காய்கறி வாங்கிக் கொடுப்பதற்கோ உபயோகப்படுத்தப்பட்டு, திரும்பி வரும்போது 2, 3 பட்டைகள் பெற்று உயர் பதவிக்கு வரும்போது, எவ்விதத் திறமையும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஆர்டர்லி முறையை அவசியம் மாற்றுங்கள்.

அடுத்து, தீண்டாமை ஒழிப்புத் துறை, இந்தத் துறையைப் பற்றி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பேசப்பட்டது. தனிப்பட்ட போலீஸ் படை வைத்து, ஊரிலே சும்மா ஒரு போலீஸ் கேசைப் போட்டு, மோதலை உண்டாக்குகின்ற சூழ்நிலையை எல்லாம் உருவாக்கப்படுகின்றது. எனவே, இந்தத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு, அங்கே ஒரு சமாதான கமிட்டியை அமைத்து, அதிலே ஆர்.டி.ஓ. இன்னும் அங்குள்ள முக்கியஸ்தர்களை எல்லாம் போட்டு, இரண்டு பேர்களையும் ஒன்றுசேர்த்து வைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-30.]

சட்டபூர்வமான நடவடிக்கையை எடுத்து போலீஸ் துறையிலிருந்து வழக்கு பதியலாம். எதற்கெடுத்தாலும் தீண்டாமை வழக்குகள் என்றால் மோதல்கள்தான் ஏற்படும். திரு. லத்தீப் அவர்கள் சிறுபான்மை, சிறுபான்மை என்று சொன்னார்கள். சிறுபான்மையினருக்கு அவர் உயிரைக் கொடுப்பது மாதிரியும் மற்றவர்கள் சிறுபான்மையினரை ஒழித்துவிடுவது போலவும்

சொன்னார்கள். பெரும்பான்மையினரின் ஆதரவோடுதான் இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்தவரை இரண்டு ஜனாதிபதிகளை முஸ்லீம்களாகப் போட்டிருக்கிறது. வேறு எந்த நாட்டிலும் இப்படி வேறு மதத்தினர் சாதாரண பதவிக்குக் கூட வரமுடியாது. இந்தியாவில்தான் செக்குலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லி பெருமையோடு இவ்வாறு நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் இவ்வளவு வேகமாக அந்தப் பிரச்னையில் ஈடுபட வேண்டாம்.

திருட்டு சாமான்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் போலீஸ் கையாளும் முறை என்ன? ஒரு ஆசாரி திருட்டுப்போன பவுன் ஒரு பவுனை வாங்கிவிட்டால் அவ்வாறு கொடுத்தவனை போலீஸ் பிடித்து அவன் இந்த ஆசாரியிடம் கொடுத்தேன் என்று சொன்னதும் அந்த ஆசாரியிடம் போய் பத்து பவுன் திருட்டுப் பொருளை வாங்கியிருக்கிறாய், அதைக் கொடு என்று போலீஸ்காரர்கள் கேட்டார்கள். அப்படிக் கேட்டு அந்த ஆசாரியிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்டு போய்விடுவார்கள். அந்த கேஸ் கோர்ட்டுக்குப் போகாது. என்னுடைய திருமயம் தொகுதியில் ஒரு ஆசாரி வெள்ளித் தட்டை ஒருவன் கொடுத்தான் என்று வாங்கிவிட்டார். திருமயம் போலீசார் திருடனைப் பிடித்து அவனைக் கேட்டபோது இந்த ஆசாரியிடம் கொடுத்தேன் என்று சொன்னவுடன் அந்த ஆசாரியிடம் போலீஸ் போனபோது அவர் அதற்காக ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து விட்டார். அதே ஆள் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு இராமநாதபுரம் பள்ளத்தூர் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பிடிக்கப்பட்டு அப்போதும் ஒரு வெள்ளித்தட்டை அந்த ஆசாரியிடம் கொடுத்தேன் என்று சொல்லி அந்த போலீசார் இந்த ஆசாரியிடம் வந்து மீண்டும் வெள்ளித் தட்டுக்காக ஆயிரம் ரூபாய் கேட்டிருக்கிறார்கள். கோர்ட்டில் கேசைப் போடுங்கள். இது என்ன நியாயம்? அரசாங்கம் பொற்கொல்லர்களிடம் விசாரிக்கவேண்டும். அவர்கள் உண்மையான நிலைமையைச் சொல்வார்கள். போலீஸ் இலாகாவில் தவறு நடக்கிறது. சில இடங்களில் அவ்வாறு தவறு செய்கிறவர்கள் இருக்கிற காரணத்தால் போலீஸ் இலாகா முழுவதும் இப்படித் தவறு செய்கிறது என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. மக்கள் மத்தியில் அத்தனை பேரும் தவறு செய்கிறார்கள் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

ரிசர்வ் போலீஸ் யூனிபாரத்தைத் தயவுசெய்து மாற்றுங்கள். முக்கியமான நேரத்தில் அவர்கள் வருவதால் மக்கள் வித்தியாசத்தை உணர்ந்து எச்சரிக்கையோடு இருக்க முடியும். ஊதாச் சட்டை, ஊதா ட்ரவுசர் கொடுங்கள்.

பெண் போலீசாருக்கு சேலை கொடுக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்குச் சேலை வேண்டாம். இன்றைக்கு நாகரிகமாக சாதாரண பெண்களே பாண்ட் போடுகிறார்கள். போலீஸ் பெண்கள் சேலை கட்டினால் எப்படி ஓட முடியும்? நடக்கக்கூட முடியாது. பாண்ட் போட்டுக் கொண்டு ஓப்பன் கோட் அல்லது சட்டை போட்டுக் கொள்ளலாம்.

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் காவல் துறையைச் சேர்ந்த பெண்களுக்குச் சேலை கொடுப்பது சரியல்ல என்றார்கள். கர்ப்பமுற்ற நேரத்தில் சேலைதான் கட்டிக் கொள்ள முடியும், கால்சட்டை போட்டுக் கொள்ள முடியாது என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிவார்களா ?

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பெண் கர்ப்பமுற்றால் வீட்டில் இருக்க வேண்டும். வெளியே என்ன வேலை ? மூன்று மாதம் லீவ் கொடுத்துவிடுவார்கள். வீட்டில் போய் இருக்க வேண்டும். வாச் அண்டு வார்டு சட்டையை வெளியே போட்டிருப்பது போல் அவர்களுக்கு யூனிபார்ம் கொடுக்கலாம். மேலை நாடுகளில் சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களில் டிராபிக்கை ரெகுலேட் செய்யும் பணிகளில் பெண் போலீசைப் போடுகிறார்கள். அவர்கள் டிராபிக் சட்டத்தை அமல்படுத்துவதில் கடுமையாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. சிங்கப்பூரிலுள்ள பெண்களும் கர்ப்பம் தரிக்கிறார்கள். இங்கும் டிராபிக்கில் அதிகமாக பெண்களை ஈடுபடுத்தினால் அவர்கள் தவறு செய்ய மாட்டார்கள், நியாயமாக நடப்பார்கள். ஆகவே, டிராபிக் இலாகாவில் ஆண் போலீசை விட அதிகமாக பெண் போலீசைப் போட வேண்டும்.

சாந்தி தியேட்டர் எதிரே சப்-வே இருக்கிறது. அதை யாரும் உபயோகிப்பதில்லை. சப்வேயில் போகப் பெண்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஆண்களும் பயப்படுகிறார்கள்.

இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு தயவுசெய்து மேம்பாலங்களைக் கட்டுங்கள். ஒன்றும் தப்பில்லை. சப்வே கட்டுவதற்கு 13 லட்சம் 8 லட்சம் என்று ஆகிறது, அதற்குப் பதிலாக 2 லட்சத்திலே மேம்பாலத்தைக் கட்டுங்கள் மக்கள் நம்பிக்கையோடு போவார்கள்,. தாலியை அறுத்துக் கொண்டு போய்விடுவானோ அல்லது சங்கிலியை அறுத்துக் கொண்டு போய்விடுவானோ என்று பயப்படுகிறார்கள் இப்போது. மேல் நாடுகளிலே எல்லாம் சப்வே கட்டுவதில்லை, மேல்பாலங்களைத் தான் கட்டுகிறார்கள் ஆகவே இந்த நிலைமையை மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து போலீஸ் ரோந்துக்காரர்கள் போகிறார்கள், எதற்காகப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் பெண்களையும் பிள்ளைகளையும் வைத்துக்கொண்டு தான் போகிறார்கள். வயர்லஸ் கார்களிலே பள்ளிக்கு அழைத்து செல்கிறார்கள். நிர்வாகம் சரியாக இல்லை, மக்களுடைய வரிப் பணம் தவறாகப் பயன்படுத்தப் படுகிறது, ரோந்துக்கார்களில் காவல் காவல்துறை என்று பெரிய எழுத்திலே எழுதித்தான் போகவேண்டும், உடுப்பிலே இருக்கிறவர்கள் உடுப்போடு தான் போகவேண்டும், உடுப்பில்லாதவர்கள் ஆக இருந்தால் அவர்கள் தனியாகக் காரிலே போகட்டும், அதற்காக அரசாங்கட்

பணத்தை வாங்கிக்கொள்ளட்டும். ஆனால் அவைகள் இன்றைக்குத் தவறாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன. போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்கள் மனைவிமார்களை சினிமாவுக்கு அந்த வயர்லஸ் கார்களிலே அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அது கூடாது, மக்கள் எப்படிப் பயப்படுவார்கள்? பெட்ரோல் காராக இருந்தாலும், ரோந்துகாராக இருந்தாலும் சரி மக்களுக்கு போலீஸ் கார் என்றால் ஒரு அச்சம் மட்டும் அல்ல, எந்த நேரத்திலேயும் சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற கார் தேவை. ஆகவே அப்போது அந்தக் கார் இல்லை இப்போது தான் இன்ஸ்பெக்டருக்கு காய்கறி வாங்கிக்கொடுத்துப் போகிறேன் என்று சொன்னால் குற்றங்களை எப்படித் தடுக்கமுடியும். ஆகவே இதிலே அதிகமாகக் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, சென்னை நகரத்திலே அம்பாஸிடர் கார்களைப் பயன்படுத்துங்கள். ஜீப்புகளை எடுத்து கிராமப்புறங்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள். சென்னை நகரத்திலே அம்பாஸிடர் கார்களிலே 2,3 பேர்கள் என்று இருந்து ரோந்து சுற்றிக்கொண்டிருக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் குற்றங்கள் குறையும். முதலமைச்சர் வந்தாலே என்ன முதலமைச்சர் தானே என்ற நிலைமை, ஆனால் அதே நேரத்திலே போலீஸ் வருகிறார்கள் என்றால் மக்கள் பயப்படுகிறார்கள் அப்படிப்பட்ட உணர்வு இருக்கிறது, கலெக்டருக்குக்கூட அவ்வளவு மரியாதை காட்டமாட்டார்கள், ஆனால் போலீஸ்காரர்களுக்கு காட்டுகிற நிலைமைஇருக்கிறது. ஆகவே அம்பாஸிடர் கார்களைக் கொடுத்து ரோந்து சுற்றிக் சட்டம் ஒழுங்கைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

அடுத்து லத்தி. அவர்களுக்கு பெரிய கம்பு எதற்கு? கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர்கள் ஊர்வலத்திலே கொண்டுவந்ததைப் போல் பெரிய கம்பு எதற்கு, அதை மாற்ற வேண்டும், சிறிய கம்பு அவர்கள் பெல்டோடு வைத்து கட்டிக்கொண்டு, அதிலே பிக்ஸ் பண்ணி கொண்டு இருக்கிறமுறையில் சிறிய கம்பு இருந்தால் போதும்.

கிராமங்களிலே உள்ள சப்இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குக் கொடுத்த மோட்டார் சைக்கிள்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு கண்டம்ன் ஆன நிலையில் இருக்கின்றன. ஒன்று அவர்களுக்கு சர்க்காரிடத்தி லிருந்து லோன் கொடுத்து அலாட்மென்ட் கொடுக்கவேண்டும், அல்லது அவர்களுக்கு அதிகமான டி.ஏ.யைக் கொடுக்கவேண்டும், அல்லது கவர்ன்மென்ட் வெகிக்கிள்ஸ் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், இரண்டும் இல்லாமல் இருந்தால் அவர்கள் எப்படி எந்த ஊருக்குப் போய் இன்வெஸ்டிகேட் பண்ணுவார்கள்? 10மைல் தூரத்திற்குச் சென்று குற்றம் நடந்தது பற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்றால் பஸ்ஸிலே அவர்கள் போகமுடியாது, டாக்சி தான் வேண்டும், யார் காசு கொடுப்பார்கள், பார்ட்டியிடம் தான் வாங்கவேண்டும், 5 ரூபாய் என்றால் 50 ரூபாய் வாங்கு வார்கள். எப்படிக் குற்றங்களைத் தடுக்க முடியும்? எனவே அவர்களுக்கு அந்த வசதிகளைச்செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

என் ஊரிலே ஒரு சப்இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார், அவர் ரொம்ப கரக்டான பேர்வழி, நேர்மையாக நடக்கிறவர், சிபாரிசுக்கு அவர் கட்டுப்படுவதில்லை, நேர்மையாக நடக்கிறார் என்ற காரணத்தினால் பெரிய பணக்காரர்கள் அவருக்கு வீடு கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். நாம் சொன்னால் கேட்கமாட்டார், எதற்காக கொடுக்கவேண்டுமென்று கொடுப்பதில்லை, இதனால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், ஆகவே அவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து டிரைவிங் சொல்லித்தரப்படுகிறது. முதலில் சொல்லித்தருகிறவருக்கு எப்படிக் கற்றுக்கொடுப்பது என்பதற்கு ஒரு பயிற்சியை அவர்களுக்குத் தரவேண்டும். இப்போது டிராபிக் ரூல்ஸை யாரும் பின்பற்றுவது கிடையாது. எங்கே வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் போகலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது.

"Driving instructors should be given refresher course as as far as driving is concerned" எப்படி ஓட்டுவது என்று கற்றுக்கொடுக்கின்ற முறையிலே அந்த வாத்தியாருக்கு முதலிலே பாடம் கற்றுக்கொடுங்கள்.

[பிற்பகல் 12-40]

அப்பொழுதுதான் அவர்கள் ஒழுங்காகக்கற்றுக்கொடுக்க முடியும்.

மோட்டார்சைக்கிளை பொறுத்தவரையில் ஹெல்மெட் வைக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சட்டத்திலே இருந்தாலும், அது சரியான முறையில் அமுல்படுத்தப்படவில்லை. அதை அவசியம் அமல்படுத்தப்பட வேண்டும். அதில் ஒரு சில இன்கன்வீனியன்ஸ் இருந்தாலும் அது உயிரைப் பாதுகாக்கிறது. உயிரைப் பாதுகாக்கும் முக்கியமான ஒரு சாதனமாக அந்த ஹெல்மெட் இருக்கிறது.

அடுத்து, மது விலக்குப் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரையிலும், பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலே அதிகமாக விற்கிறது. முனிசிபாலிட்டி பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் பிக் பாக்கெட் நடப்பதைப்போல எங்கும் நடக்கவில்லை. மதுவிலக்கு என்பது ஃப்ளாஷிங் புரொவிஷன் என்ற முறையில் நடந்தாலும், பிக் பாக்கெட் நகரத்திலே மிக முக்கியமான வருமானம் உள்ள தொழிலாக இருக்கிறது. திருவிழாக்காலங்கள், சந்தை கூடும் நேரங்கள் ஆகியவைகளின் நடக்கும் பிக் பாக்கெட்டுகளைப் பார்த்தால், பணத்தைப் பறிகொடுத்தவர்கள் ஐயோ ஐயோ என்று வயிற்றில் அடித்துக் கொள்வதைப் பார்த்தால் அது வேதனையாக இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க முடியாதா? நிச்சயமாகத் தடுக்க முடியும். முதல் தடவை தவறு நடந்தால் போலீஸ்காரருக்குத் தெரியாமல் நடக்கிறது என்று பொருள். ஆனால் அதே தவறு இரண்டு தடவை, மூன்று தடவை, நான்கு தடவைகள் நடைபெறும் என்றால் போலீசாருடைய அனுமதியோடுதான் நடக்

கிறது என்று பொருள். ஆகவே, பஸ் ஸ்டாண்டுகளிலே பிக் பாக்கெட் நடக்கிறது என்றால், போலீசாரின் அனுமதியோடுதான் நடக்கிறது, போலீசாருக்குப் பங்கு உண்டு என்ற நிலைதான் உள்ளது. ஆகவே, கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து இதைத் தடுக்க வேண்டும். புதுக்கோட்டை பஸ் ஸ்டாண்டில் வெள்ளிக் கிழமை சந்தைக்குச் செல்லும் விவசாயிகள், இரண்டாயிரம் மூவாயிரம் என்று ரூபாய்களை வைத்திருக்கும்பொழுது பிளேடி னால் அறுத்து எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். அப்பொழுது பணத்தைப் பறிகொடுத்தவர்கள் அழுகின்ற அழுகை இருக்கிறதே அதைப் பார்க்க நமக்குப் பொறுக்காது. அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும்.

துப்பாக்கிச் சூட்டைப் பொறுத்தவரையில், முதலமைச்சர் அவர்கள் உறுதியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். உங்க ளுடைய தொகுதியிலே உங்களைக் கேட்காமலே நடந்திருக்கிறது. அப்படியென்றால் உங்களை அவர்கள் மதிக்கிறார்களா? சாதாரணமாக என்னுடைய ஊரிலே ஒரு சிறு சம்பவம் நடந்து விட்டது என்றால் அது என்னுடைய பிரிஸ்டீஜ் பிரச்னை, கவுரவப் பிரச்னை. ஆனால் அருப்புகோட்டையிலே முதலமைச் சரின் சொந்தத் தொகுதியிலே துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்று, ஐந்து பேர் செத்திருக்கிறார்கள், இரண்டு பேர் தலையிலே குண்டடிபட்டு இறந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது ஒரு கவுரவப் பிரச்சினை, ஒயர் மெசேஜ் மூலம் முதலமைச்சரோடு தொடர்பு கொண்டு, உங்கள் தொகுதியிலே கலவரம் நடக்கிறது. துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்போகிறோம். அனுமதி தருகிறீர்களா? என்று கேட்கக்கூட யோக்கியதை இல்லையா? கேட்டிருக்கக் கூடாதா? என்ன காரணத்தினால் கேட்கவில்லை முதலமைச்சரைப் பற்றி அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லையா? முதலமைச்சர் ரேட்டிபிகேஷன் கொடுத்துவிடுவார் என்று நினைக்கிறார்களா? அல்லது முதலமைச்சருக்கும் இந்தத் தொகுதிக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று நினைக்கிறார்களா? எனவே, இதையொரு கவுரப்பிரச்னையாகப் பார்க்கவேண்டுமே தவிர சாதாரணப் பிரச்னையாக நினைக்கப் கூடாது. என் ஊரிலே ஒரு சம்பவம் என்றால் எனக்கு அது கவுரவப் பிரச்னை, முதலமைச்சருடைய தொகுதியிலே நடக்கிறது என்றால், அரசாங்கத்தைவிட, தனிப்பட்ட திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் அவர்களுடைய பிரச்னை. அதைப்பார்க்க வேண்டாமா? எப்படி பார்க்கவேண்டும்? துப்பாக்கிச் சூட்டிலே, 'தலையிலே சுடச் சொல்கிறார்களா? காலிலேதானே சுட வேண்டும். ''பிலோ தி நீஸ், ஒய் ஆன்ஹெட்ஸ்''. தலையிலே ஏன் குண்டு விழுந்தது. அதுவும் பெண்கள் தலையிலே இப்படி நடக்கலாமா? தலையிலே குண்டு இருக்கலாமா? அது எவ்வளவு அவமானம்.

இரண்டாவதாக, மிக முக்கியமான பிரச்னை, நக்சல்பாரி நக்சல்பாரி என்று சொல்கிறார்களே, யார் அதை நிர்ணயிப்பது? திருச்சி ஜில்லாவிலே சாதாரண ஒருவர்—பெயர் அடைக்கப்பன் ஐயாக்கண்ணு என்று பெயர். கொலை வழக்கிலே சென்றவர்,

1979 ஏப்ரல் 18] (திரு. நா. சுந்தரராஜ்)

எஸ்.பி. யிடம் சாப்பாடு நல்லதாகக் கொடுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவ்வளவு தான், இவன் நக்சல்பாரி என்று சொல்லி, சேலத்திற்கும் கோயம்புத்தூருக்கும் ஈரோடுக்கும் அனுப்பி இருக்கின்ற ஜெயில்கள் எல்லாவற்றிலும் கன்டம்ப்ட் செல்லிலே போடச்சொல்லக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

அதேபோல, அருணாசலம் என்பவர், காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருக்கிறவர். முன்பு பிளவுபடாத கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே இருந்தவர். அவரை நக்சல்பாரி என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். நக்சல்பாரி யார் என்று கண்டு பிடிப்பதற்குத் திறமையில்லையா? அவர் எப்படி இருப்பார் என்று தெரியாதா ? 75 வயதானவரா நக்சல்பாரியாக இருப்பார் ? அதுவும் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வந்தபிறகா ? நாங்கள் அமைதியைக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டிருப்பவர்கள், காந்திய வழி என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்கள். இப்படியிருக்கும்பொழுது அவரை எப்படி நக்சல்பாரி என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, நக்சல்பாரி யார் யார் என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்.—மணி 12—45 ஆகிறது. இன்றைக்கு இந்த டிமாண்டை முடிக்க வேண்டும், சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: புதுக்கோட்டை நகரத்திலே ஏற்பட்ட வெடிவிபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உதவித்தொகை சரியாக வழங்கப்படவில்லை. 30 பேர் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 13 பேர் செத்து விட்டார்கள். ஆனால் இரண்டு பேருக்குத்தான் உதவித்தொகை கிடைத்திருக்கிறது; முதலமைச்சரிடம் நேரடியாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். போன வருஷம் ஆனால் ஒவ்வொரு ஆளுக்கும் என்று இரண்டு மூன்று பேருக்கு ரூ. 1,000 வீதம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தயவு செய்து செத்த 13 பேர்களுக்கு 7 பேர்களுக்கோ 13 பேர்களுக்கோ நேற்று ரூ. 2,500 வழங்கியதைப்போல் எல்லாருக்கும் முதலமைச்சர் சொந்த நிதியிலிருந்து உதவி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

இரண்டாவது நகரத்தில் ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. அது உண்மையா பொய்யா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. முதலமைச்சர்தான் விளக்கம் தர வேண்டும். காரணம். இராயப்பேட்டை போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே ஒரு 4(1) (ஜே) கேஸ் புக் ஆகியிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே போனவர் முதலமைச்சருடைய உதவியாளர் ஒருவர் அங்கே போய் பார்த்து அவரும் நல்ல நிலையில் இல்லையாம். அவரும் போய் அந்த ஸ்டேஷனில் தகராறு பண்ணியிருக்கிறாராம். அந்தப் பக்கத்திலே ஏ. சி. ஒருவர் போயிருக்கிறார். அது என்ன ஒரே கூட்டமாக இருக்கிறது என்று அங்கே இருந்த இன்ஸ்பெக்டரைக் கூப்பிட்டு விசாரித்துப் பார்த்ததிலே அந்த இன்ஸ்பெக்டர் விசாரித்துச் சொல்லியிருக்க

கிறார். அவர் போய் உடனே நடவடிக்கை எடுத்து கமிஷனருக்கு விவரங்கள் தந்திருக்கிறார். அது சி. எம். முக்கு வந்து சி. எம். சம்பந்தப்பட்ட நபரை தன்னுடைய அலுவலகத்திற்கு கிட்டத்தட்ட 20 நாட்கள் வரவிடாமல் தள்ளிவைத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆக நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவதெல்லாம் மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே முதலமைச்சருடைய இலாக்காவிலே இருக்கக்கூடியவர்களே அதை மீறக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் மக்கள் மத்தியிலே நாம் எப்படி அதை அமுல்படுத்தப் போகிறோம்? . . . . . . . . . .

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, என் சம்பந்தப்பட்ட நபர் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். அப்படி யாரையும் 20 நாட்களாக வர வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. யார் என்று சொன்னால் எனக்கு உதவிகரமாக இருக்கும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : எனக்குக் கிடைத்த தகவல் பிரகாரம் திரு இராமதாஸ் என்பவரால் இதுபோன்ற சம்பவம் நடைபெற்றதாகச் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கி இரண்டு மூன்று மாதங்கள் ஆகிவிட்டன.

திரு நா. சுந்தரராஜ் : அதற்காக நன்றி. ஆனால் இது போன்ற சம்பவம் நடைபெற்றதாக மக்கள் மத்தியிலே பேசிக்கொள்கிறார்கள். உண்மை. நான் இங்கே வேண்டுமென்றோ அல்லது விவாதத்துக்கு இழுக்க வேண்டுமென்றோ அந்த நோக்கத்தோடு சொல்லவில்லை. ஆனால், முதலமைச்சரோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களே, 4 (1) (ஜே) விலே ஆளாகிறார்கள், அவர்களே மதுவிலக்குச் சட்டத்தை மீறுகிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே நாம் அந்தச் சட்டத்தை கடுமையாக அமுல் படுத்தப் போகிறோமா என்ற அச்சம் தான் வரும். ஆகவே நான் சொல்வதெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக அமுல் படுத்த வேண்டும். அதிலே ஓரவஞ்சனை இல்லாமல் நடுநிலைமையோடு அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த விவாதத்தில் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி.

திரு. பொ. சிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே இன்றைய தினம் தமிழக முதலமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள காவல்துறை, தீயணைப்புத் துறை மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது சில கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் கள்ளச் சாராய குற்றங்கள் இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகு அதிகம் உள்ளதாக பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. ஒன்றை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெளிவாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நாம் சுதந்திரம் பெற்று ஏறத்தாழ 32 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. மூதறிஞர் இராஜாஜி காலத்திலே இருந்து பேரறிஞர் அண்ணா

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. பொ. சிகாமணி]

காலம் வரையில் காந்திய முறையிலே மதுவிலக்கு நல்ல முறையிலே இயங்கி வந்ததை நாட்டு மக்களும் எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கிற பெரியவர்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இடையிலே வந்தவர்கள் 30 ஆண்டுக்காலம் இல்லாத வகையில் ஒரு நல்ல தலைமுறையைப் பாழாக்கியதால் தமிழக அரசின் பொறுப்பை அண்ணா வழியில் ஏற்றிருக்கிற புரட்சித் தலைவர் தலையில் பழி விழுந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பெரியவர்கள் சொல்வார்கள் தகப்பன் செய்த பாவம் அவனுடைய மகன் தலையில் விழுந்தது என்று. அதனால்தான் சொல்கிறேன் இடையில் வந்தவர்கள் செய்த பாவத்தினால் தான் இந்த ஆட்சிக்குப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தப் பாவத்தைக் களைய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் தமிழக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்திருக்கிற தீவிர முயற்சிக்கு எல்லா எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்னும் ஒன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முழுமையாகக் களைய சில தடைக்கற்கள் இருப்பதை இந்த அரசு உணராமல் இல்லை. புரட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டதைப் போல் சில அதிகாரிகள் பழைய உணர்வு நிலையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியதை இந்த நேரத்தில் இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக நானும் நினைவு படுத்த விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட பழைய நினைவு உணர்வு உள்ளவர்களை இன்னும் தாமதிக்காமல் நடவடிக்கைகளைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று தமிழக முதல்வர் அவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைக் காணுகின்ற பொழுது தமிழகத்தில் ஏற்படுகின்ற கலவரம் துப்பாக்கிச் சூடு போன்ற அசம்பாவிதங்கள் நடைபெற்று வருவதைக் காணும்போது முதல்வர் அவர்களே குறிப்பிட்டதைப் போல் பழைய நினைவு உள்ளவர்கள் ஒழியாமல் இருக்கிறார்களோ என்று நான் சந்தேகிக்கின்றேன்.

(பிற்பகல் 12.50)

ஆனால் சில குறிப்பிட்ட நல்ல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். குறிப்பாக சென்னை போலீஸ் கமிஷனர் அவர்களை நான் இந்த நேரத்தில் பாராட்டியேத் தீரவேண்டும். சென்னையில் பல இடங்களிலே ஏற்பட்டிருக்கிற பிரச்சினைகளை அவர்கள் தீர்த்திருக்கிறார்கள். தகராறுகளை தீர்த்திருக்கிறார்கள். அமைதியை நிலை நாட்டியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஓட்டேரி சம்பவத்தை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அங்கே எவ்வாறு சூழ்நிலை இருந்தது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அந்தச் சூழ்நிலையை காப்பாற்றிய அத்தகைய அதிகாரிகளைப் போல மற்ற அதிகாரிகளும் செயல் பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செயல்பட அதிகாரிகள் முன் வர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழக முதலமைச்சர் அவர்கள் மூன்று அடிஷனல் ஐ. ஜிக்களைப் போட்டு அமுல் நடத்தப் போவதாக குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். அதை உடனடியாக அமுல் படுத்தப்பட வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவல் துறையில் பணியாளர்கள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் நேரம் முறைபடுத்தப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். உடனடியாக அவர்களை எல்லாம் முறைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காவல் நிலையங்களும் குறைவாக இருக்கின்றன. அதனுடைய எண்ணிக்கையை உடனடியாக இந்த நேரத்திலே உயர்த்தியேயாக வேண்டும். குறிப்பாக என்னுடைய திருவொற்றியூர் தொகுதியிலே அதைப்பற்றி மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். அங்கே இருக்கின்ற போலீஸ் நிலையத்தில் போதுமான போலீஸ்காரர்கள் இல்லை. 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எப்படி இருந்ததோ அதே நிலையில் தான் இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது என்று கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்கடுத்துள்ள பெரம்பூர் காவல் நிலையங்களில் இருப்பது போல போலீஸ் நிலையங்களை அதிகரிக்க வேண்டும். போலீஸ்காரர்கள் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்தோடு பக்கத்தில் இருக்கிற மாதவரம் பால் பண்ணையில் ஒரு காவல் நிலையம் இருக்கிறது. அங்கே தொலைபேசி கிடையாது. அந்தப் பகுதியில் முக்கியப் பிரச்சினைகள் அடிக்கடி எழுகின்ற சூழ்நிலையில் இருக்கிறது என்ற காரணத்தினால் உடனடியாக அங்கே தொலை பேசி அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக இன்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் எண்ணூர் காவல் நிலையத்தில் கமலவேணி என்ற பெண் கொடுத்த புகாரில் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அது சரியல்ல புகாரின் அடிப்படையிலே ஸ்பெஷலாக 5 6 போலீஸ்காரர்களை போட்டு புலன் விசாரணை செய்து தீவிரமாக செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவதோடு விரைவில் இதில் முடிவு தெரியும் என்பதை மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களின் கவனத்திற்கு இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தீயணைப்பு படையைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தீயணைப்புப் படை பணியாளர்களுக்கு, சிறப்பாக வேலை செய்யும் பணி

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. பொ. சிகாமணி]

யாளர்களுக்கு தங்கப்பதக்கம் அளிப்பதோடு அவர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசும் அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக் காக நன்றி கூறி அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. ப. சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே. இந்தக் காவல்துறை மானியத்தின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றி யைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தக் காவல் துறை யானது இரண்டு பக்கமும் அடி வாங்குகிற மத்தளத்தைப் போன் றது. நாட்டு மக்களின் நன்மதிப்பையும் பெற முடியாது. ஆளுகிறவர்கள் கூட குறைகாணுகிற அளவுக்கு இருக்கிற துறை அப்படிப்பட்ட அந்தக் காவல் துறை நாட்டிலே சட்ட ஒழுக்கங் களை, கடுமையாக கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்றால் அந்தத் துறை தன்னிச்சையாக, யாருக்கும் அஞ்சாமல் இயங்கக்கூடிய அளவிற்கு இடம் அளிக்கவேண்டும்.

குறிப்பாக சீராளன் கொலை வழக்கில், குற்றம் சாட்டப் பட்ட சீராளனை காவல் துறையினர் தற்காப்பு நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக தாக்கியதை எதிர்த்து அந்த அதிகாரிகள் மீது வழக்கு தொடரப்பட்டு, இன்று வழக்கு மன்றத்திலே அவர்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்று விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் இன்றுவரை அவர்கள் பணியிலே சேர்த்துக் கொள்ளப் படவில்லை. இப்படிப்பட்ட குற்றவாளியை கைது செய்வதற் கான நடவடிக்கையில் அவர்கள் தற்காப்பு பிரயோகத்தை செய்வதற்கும் அஞ்சுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு அவர்கள் பணிகளுக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. இப்படிப் பட்ட நிலைமையில் காவல் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்கள் எந்த அளவிலே பணியாற்றுவார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

திருப்பத்தூர் பக்கத்திலே சென்ற வெள்ளிக்கிழமை அன்று தச்சூர் என்ற கிராமத்திலே ஒருவர் நக்ஸலைட்டுகளால் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அங்குள்ள மற்றவர்களுக் கும் கொலை செய்யப்படுவார்கள் என்று பயமுறுத்தி கடிதங் கள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால் அப்படிப்பட்ட நிலைமையை தடுப்பதற்கு அங்குள்ள போலீஸ்காரர்கள், போலீஸ் அதிகாரி கள் அஞ்சுகிறார்கள். அப்படி அஞ்சுகின்ற நிலைமை ஏற் பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் காவல் அதிகாரி களுக்கும் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலைமையில் இப்படிப்பட்ட குற்றங்கள் ஏன் அதிகரிக்காது? காவல் துறையைப் பொருத்த வரையில் தன்னிச்சையாக, சுதந்திரமாக நிர்ப்பயமாக யாருக்கும் அஞ்சாமல் தங்கள் பணிகளை ஆற்றுவதற்கு இடம் அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

[திரு. ப. சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 18

அவர்கள் குற்றவாளிகள் மீது சிறிது கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்க அனுமதி அளிக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்களுடைய பணியை அவர்கள் செவ்வனே செய்ய முடியாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு காவல் துறைதான் மதுவிலக்குக் குற்றவாளிகளை பிடிக்கிறது என்பதை அத்தனை பேரும் உணர்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கிறபோது அந்த மது விலக்குக் குற்றவாளிகளை கோர்ட்டுக்கு அழைத்துச் செல்வதும் அந்தக் காவல் நிலைய பொறுப்பில் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, காவல் நிலைய அதிகாரிகளுக்கு இந்த வேலை தான் முழு நேர வேலையாக இருப்பதால், மற்ற குற்றங்களை கண்டுபிடிக்க அவர்கள் கவனம் செலுத்த முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, காவல் நிலையத்திற்கு அதிகமான காவலர்களை நியமிக்கவேண்டும். அதோடு அந்த மது விலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க செல்கிற அந்த காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கு தற்காப்புக்காக கைத்துப்பாக்கிகளை எடுத்துச்செல்ல அனுமதிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், என்னுடைய பகுதியில் இருக்கும், பெரணமல்லூரில் ஒரு காவல் அதிகாரி இருக்கிறார். அவர் மிகவும் திறமை வாய்ந்தவர். வயதில் இளைஞர். நேர்மையான உள்ளம் படைத்தவர். அந்தக் காவல் நிலைய அதிகாரி பல முறை மதுவிலக்குக் குற்றவாளிகளை பிடிக்கச் சென்ற நேரத்தில் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். நான் கூடச் சொன்னேன், தனியாகச் செல்லாதீர்கள், போலீஸ் ஸ்டான்டிங் ஆணைபடி 10 பேரை தாங்கள் கூட அழைத்து செல்லலாம். அந்த மாதிரி அழைத்துச்செல்ல வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் அவர் தனியாகவே, அவருக்கு கொடுக்கப்பட்டு இருக்கும் மோட்டார் சைகிளை வைத்துக் கொண்டு சென்று அந்த மது விலக்குக் குற்றவாளிகளைப் பிடிக்க துணிச்சலான முறையில் பணியாற்றிவருகிறார். அப்படி அவர்கள் சென்ற நேரத்தில் 2—3 தடவை அவர் தாக்கப்பட்டு, பல் உடைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. செருப்பால் அந்த குற்றவாளிகளால் தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார். அவர் இன்று மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டு இருக்கிறார். அப்படி அவர் குற்றவாளிகளைப் பிடிக்கச் சென்ற நேரத்தில் அவர்கள் ரூ. 500 கொடுத்து விடுகிறோம் விட்டு விடுங்கள் என்று லஞ்சம் கொடுக்க முயன்றும் அவர்கள் நேர்மையாக நடந்து, அந்தக் குற்றவாளிகளை கையைக் கட்டி அழைத்து வந்ததால் இப்படி தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளில் பணியாற்றும் காவல் துறையினரை நாம் பாராட்டியாக வேண்டும்.

காவல் துறையில் செயல்படுகின்ற கடைசி நிலையில் உள்ள காவலர்கள் மீது தான் ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் அதிகம் எடுக்கப்படுகின்றன. மற்ற அதிகாரிகள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுப்பது இல்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் காவல் நிலையத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள் மீதும் நடவடிக்கை எடுப்பது

இல்லை. அந்தக காவல்துறை அதிகாரிகளின் அபிலாட்சைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு, அவர்களுக்குத் தேவையான வசதிகளை செய்து தருவதற்கு, அந்தக் காவலர்கள் மூலம் தான் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. ஒரு அதிகாரி ஒரு காவல் நிலையத்திற்கு சோதனையிட வருகிறார்கள் என்றால் அவர்கள் வருகிற நேரத்தில் அந்த அதிகாரிக்கு என்னென்ன வசதிகள் தேவையோ என்ன சௌகரியங்கள் தேவையோ அதையெல்லாம் செய்யவேண்டும் என்றால் அவர்கள் பணத்திற்கு எங்கே போவார்கள். மக்களிடையே லஞ்சம் பெற்றுத்தான் அந்த வேலையைச் செய்யமுடியும் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட முறையில் காவல் துறை அதிகாரிகள் காவல் நிலையத்திற்கு விசிட்டிங் செய்கிற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட வசதிகளை, சலுகைகளை, எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில், சொத்துரிமை வழக்குகளில் சொத்துரிமை குற்றங்கள் என்று இருக்குமானால், அந்தக் குற்றங்களில் காவல் துறை கவனம் செலுத்தக்கூடாது என்று விதி இருக்கிறது. அப்படிப் பார்க்கிற போது 2 பேரிடையேயும் சொத்து தகராறு ஏற்பட்டு அடிதடி ஏற்பட்டதால் அந்தப்புகார் காவல் நிலையத்திற்கு எடுத்துச்சென்றால், இது சிவில் குற்றம் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்ற அளவில் பிரச்சனைகள் புறக் கணிக்கப்படுகின்றன. இது சிவில் கேஸ் என்று தள்ளுபடி செய்யாமல் அவர்கள் அந்தப் பிரச்சனைகளை எடுத்துச் செயல் படவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போது தான் நீதிமன்றங்களில் தீர்ப்பு வருகிறபோது அந்தத் தீர்ப்பை நிறைவேற்ற காவல் துறையால் முடியும். ஆகவே சிவில் நேச்சர் என்ற காரணம் சொல்லிப் புறக்கணிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதியான தேசூரில் புறக்காவல் நிலையம் இருக்கிறது. குறிப்பாக, குற்றங்கள் மது விலக்குக் குற்றங்கள் அதிகமாக இருப்பதால், தன்னிச்சையாக செயல்படும் காவல் நிலையமாக அதை ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1.00]

ஆற்காட்டிலே இருக்கின்ற காவல் நிலையம் இடிந்து விழக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையிலே அங்கே உள்ள காவல்துறையினர் வராண்டாவிலே சேர்களையும் பெஞ்சுகளையும் போட்டு பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கின்ற நிலைமையை எண்ணிப்பார்த்து அங்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்து தரவேண்டும் என்று நான்சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து குறிப்பாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை நகரத்திலே சினிமாத் திரையரங்குகள் இருக்கின்றன. அங்கே மக்கள் நெருக்கமாக இருக்கின்ற நேரத்திலே ஜேப்படிகள், பிக்பாக்கெட்டுகள் அதிகமாக ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் அந்தப் பகுதிகளிலே காவலர்கள் அதிகமாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் திரையரங்குகளில் டிக்கட் ஒழுங்காக விற்கட்படுவதில்லை. இங்கே ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் கூட என்னுடைய சகோதரர் ஒருவரோடு சினிமாவுக்கு சென்ற காலத்திலே அங்கே டிக்கெட்டுகள் எல்லாம் ப்ளாக் மார்க்கெட்டுக்கு வந்துவிட்டது. திரையரங்கிலே டிக்கெட் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்போது அங்கே இருந்த காவலர்கள் சென்று ப்ளாக் மார்க்கெட்டில் டிக்கெட் வாங்கிக்கொண்டு வந்து எனக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே படங்கள் புதிதாக திரையிடப்படுகின்ற நேரங்களிலே சென்னை நகரிலுள்ள திரையரங்குகளிலே டிக்கெட்டுகள் பிளாக் மார்கெட்டுக்கு வந்துவிடுகின்றன. இதனை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, காவல் துறையினரிடம் சில குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதாக இருந்தால், குறிப்பாக மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்கின்ற நாங்கள் ஏதேனும் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதாக இருந்தால் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதே இல்லை. சென்ற ஆண்டு கூட நெடுங் குணம் என்ற ஊரில் இரண்டு சிலைகள் கிடைக்கப்பட்டது பற்றிக் கூறினேன். கிடைத்த இரண்டு சிலைகளில் ஒன்றை ஒருவர் எடுத்துக் கொண்டு சென்று விட்டார். அதன் பிறகு அதனை விற்று விட்டார். அதனை வெளி நாட்டிற்கு விற்றிருக்கிறார்கள். அது பற்றிய விவரங்கள் எல்லாம் டேப் ரிக்கார்டரில் இருக்கின்றது. அந்த டேப் ரிக்கார்டர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற வகையிலே விளக்கமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களிடத்திலே எடுத்துச் சொன்னேன். அந்தப் புகாரின் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இப்படி நாங்கள் கொடுக்கின்ற ஒவ்வொரு புகாரையும் பரிசீலித்து அவற்றின் மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள பலர் ஆவலாக இருக்கிறோம். ஆகவே நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, காவல் நிலையங்களுக்கு ஜீப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று சொன்னால் அங்கே உள்ள பணியாளர்களுக்கு தங்கள் பணிகளை ஆற்றுவதற்கு ஜீப் வழங்கப்படுகிறது. அதே போல் காவல் துறைக்கும் ஜீப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக மதுவிலக்குக் குற்றங்கள் சம்பந்தமாகச் செல்கின்ற போது பத்து பேர்களுக்கு மேல் செல்ல வேண்டும் என்று போலீஸ் ஆர்டர் இருக்கிறது. அந்த நிலையில் மோட்டார் சைக்கிளில் சென்று அந்தப் பணியைச்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ப. சந்திரன்]

செய்ய முடியாது. ஆகவே அவர்கள் செம்மையாக பணியை ஆற்றுவதற்கு வசதியாக அவர்களுக்கு ஜீப்புகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே பணியாற்றுகின்ற காவல் துறையினருக்குரிய உடைகளிலே மாற்றங்கள் செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களுக்கு சரியான உடை கிடையாது. சில நேரங்களிலே அவர்கள் ரோந்து சுற்றிக் கொண்டு வருகின்ற போது காலிலே ஒரு உறையை மட்டும் சுற்றிக் கொண்டு செருப்பு கூட இல்லாமல் வருகிறார்கள். காவல் துறையினர் என்றால் அவர்கள் கம்பீரமாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் தங்கள் பணியைச் செவ்வனே செய்ய முடியும். ஆகவே அந்த வகையில் நமது அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்த்து கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் பேசினார்கள். சென்னை நகரத்திலே இருக்கின்ற தெருக்களிலே நடந்து செல்வதற்கு முடியாத அளவில் கடைகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். அவற்றை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அது மட்டுமல்ல, தெருக்களிலே பிச்சைக்காரர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அதோடுமட்டுமல்ல, தொழு நோயாளிகள் அதிகமாகத் தெருக்களிலே அமர்ந்து கொண்டு மிகவும் கோரமான நிலைமையிலே இருந்து வருகிறார்கள். சென்னை நகரிலே இருக்கின்ற சுரங்கப் பாதைகள் அனைத்தும் பிச்சைக்காரர்களின் அடைக்கல இடமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் பிச்சைக்காரர்கள் இருப்பதை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு அத்தோடு காவல் துறையினர் பொருளாதார நிலையினை எண்ணிப் பார்த்து அந்த நிலைகளை எல்லாம் சீர் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு மற்றும் அவர்களுக்குரிய வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

*திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்: பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைக் கூற கடமைப் பட்டுள்ளேன். தமிழக போலீஸார் நல்ல திறமையும், தைரியமும் உள்ளவர்கள் என்று எல்லோராலும் பாராட்டப்பெற்றவர்கள். ஆனால் கொள்ளைக் கூட்டத்தையோ, சாராயம் காய்ச்சுபவர்களையோ, குடிப்பவர்களையோ விரட்டிப் பிடிக்கின்ற வேளையில் அவர்களுக்கு மேல் அதிகாரிகளிடமிருந்து எந்தவித பாதுகாப்பும் இல்லை. சில சமயங்களில் அவர்கள் மீதே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு அவர்கள் வேலைக்கு இடையூறு ஏற்பட்டு விடுகிறது என்று அந்த கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். கீழ் மட்டத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் எவ்வளவோ திறமையாகத் தங்கள் பணியைச் செய்தாலும் மேல் மட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து கீழ் மட்ட

போலீசாருக்கு எந்தவித பாதுகாப்பும் இல்லை. என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். மேல் மட்ட அதிகாரிகள் கீழ் மட்ட அதிகாரிகளுடைய கஷ்டத்தை எண்ணி அவர்களுக்குச் சில பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழகத்தில் அநேக போலீஸ் நிலையங்களில் தொலைபேசி இணைப்பு கொடுக்கப்பட வில்லை. அதன் காரணமாக அவசரமாக சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றால் அந்தப் போலீஸ் நிலையங்களுடன் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் சில காரியங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன; என்னுடைய தொகுதியில் வடக்கு விஜயநாராயணம், திருக்கரங்குடி, மூலைக்காரைப்பட்டி போன்ற ஸ்டேசன்களுக்கு தொலைபேசி இணைப்பு இல்லாது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் தொடர்பு கொள்ள மிகவும் கஷ்டமாக உள்ளது. ஆகையால் அப்படிப்பட்ட ஸ்டேஷன்களுக்கு விரைவில் தொலைபேசி இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தீவிரமாக நாட்டுப் பற்றுடனும், திறமையுடனும் பணிபுரியும் போலீஸ்காரர்களுக்கு திறமைக்குத் தகுந்தவாறு, தகுந்த பதவி உயர்வும், பரிசுகளும் வழங்கப்பட வேண்டும், அவர்களை மேன் மேலும் ஊக்குவித்தால் அவர்களது பணி நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று கூறிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னையில் உள்ள போலீஸ் பயிற்சி கல்லூரியில் சிறந்த திறமையான விளையாட்டு வீரர்கள் இருக்கின்றனர். அவர்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில் சிறந்த கோச்சர்களும், இருக்கின்றனர். ஆனால் போதுமான அளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யாத காரணத்தால் திறமை படைத்த வீரர்களை முன்னணியில் கொண்டு வர முடியாத சூழ்நிலை இருக்கின்றது. ஆகையால் நல்ல ஒதுக்கீடு இந்த அரசு செய்து தமிழக போலீஸாரை ஊக்கப் படுத்தினால் ஆசிய விளையாட்டு அரங்கிலே தமிழக போலீஸ் முதல் இடத்தை பிடிப்பதற்கு வழிவகை செய்யும். ஆகையால் போதுமான அளவு விளையாட்டு வீரர்களுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று தங்களது மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கீழ் மட்டத்தில் உள்ள தலைமை போலீஸ்காரர்களையோ அல்லது சப் இன்ஸ்பெக்டர் பற்றியோ பொது மக்கள், மேல் மட்ட அதிகாரிகளுக்கும், அமைச்சருக்கும் புகார் மனு எழுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் அனுப்பும் சமயங்களில் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் இது குறித்த புகாரை மேல் மட்ட அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கும் சமயங்களில் மேல் மட்ட அதிகாரிகள், எஸ். பி., நேரடி விசாரணை செய்யாது கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்களையே விசாரணை செய்யும் போது, மக்களுக்கு சரியான நீதி கிடைப்பதில்லை. ஆகையால் மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரியே, எஸ். பி., நேரில் விசாரணை செய்ய வேண்டும். இதனால் பல கிரிமினல் கேஸ்கள் தடுக்கப்படும்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. மு. ஜான்வின்சென்ட்]

உதாரணத்திற்கு நடந்த சம்பவம் ஒன்றைக் கூறுகிறேன். நெல்லை மாவட்டம், நாங்குனேரி தொகுதியில் மூலைக்சாரைப் பட்டி போலீஸ் சரகத்தைச் சேர்ந்த சப் இன்ஸ்பெக்டர் பால சுப்பிரமணியம் என்பவர், சாராயம் காய்ச்சுபவர்களையும், குடிப்பவர்களையும், ரவுடிகளையும், தன் கைக்குள் வைத்துக் கொண்டு ஏழை மக்கள் மீது ஒரு சாராரை வைத்து மனு எழுதச் செய்து ஒரு சாராரிடம் பணம் வாங்கிக் கொண்டு மறு சாராரை இம்சிப்பதுடன் ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் பிளவு ஏற்படுத்தி வருகிறார். மேலும் இந்து அரிசன, கிருத்துவர் மத்தியில், மத வெறி, போன்ற வெறிகளை ஏற்படுத்தி பிரச்னையை வலுவடையச் செய்தும் சில அரிசனங்கள் மத்தியில் வெவ்வேறு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் மத்தியில் துவேஷத்தையும் தகராறு களையும் வலுப்படுத்தி தகராறுகள் ஏற்படுத்தியும் வருவதால் இது குறித்து பொது மக்களில் சிலர் மேல் மட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு பல முறை மனு கொடுத்தும் எந்தவித நடவடிக் கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

இது குறித்து மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி நேரில் சென்று அதே போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்து இரு சாராரையும் சப் இன்ஸ்பெக்டரையும் விசாரணை செய் தால்தான் உண்மை நிலை தெரியும். ஆனால் அதற்கு மாறாக சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரை வைத்து விசாரிக்கச் செய்தால் அவர் சப் இன்ஸ்பெக்டர் மீது அன்பு கூர்ந்து அவருக்கு சாதகமாகத் தான் எழுதுவார். இப்போதும் மூலைக்காரைப்பட்டி சப் இன்ஸ் பெக்டர் பாலசுப்பிரமணியம் என்பவர் விஷயத்திலும் அப்படி தான் நடந்து வருகின்றது. சமீபத்தில் அதே சப் இன்ஸ்பெக்டர் பாலசுப்பிரமணியத்திடம் நேரில் சென்று 14—3—79-ல் குறை களை நேரில் அவரிடம் நான் கூறியதற்காக அவர் என் மீது கூட ஒரு புகார் மனு எழுதிக் கொடுக்கும்படி சில நபர்களிடம் கேட்டுள்ளார். இது குறித்து மாவட்ட போலீஸ் அதிகாரி அதே ஸ்டேஷனில் வைத்து விசாரணை செய்தால் மக்களுக்கு நீதி கிடைப்பதுடன் அவர் மீதுள்ள புகார்களை நிரூபிக்கவும் வழி வகை செய்யும். சில நபர்களை அவர் அவருக்குப் பணம் வாங்கிக் கொடுக்க தரகர்களாக நியமித்துள்ளார். இதுகுறித்து போலீஸ் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்து ஸ்டேஷனில் வைத்து விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்வதுடன் அவரது தூண்டுதலால் கொலை முயற்சி கூட நடைபெறும் என்பதனையும் கூறிக்கொள்கிறேன் இது குறித்தும் நான் புகார் கொடுத் துள்ளேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

சில சமயங்களில் மக்கள் களவு போய்விட்டது என்று போலீஸ் ஸ்டேஷனில் போய் ரிப்போர்ட் கொடுக்கப்போகும்போது, அதைப் பற்றி விசாரிக்க வருவதற்கு கார் வசதியில்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். 100 ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள் களவு போய் விட்டது என்றால், அதற்கு 200 ரூபாய் 300 ரூபாய் என்று செலவு

செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட காரியங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு, ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் ஒரு ஜீப் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டையில் ஒரு சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். அவரிடம் ஏதாவது புகார் மனு கொடுக்கச் சென்றால், மனு கொடுக்க போகிறவரின் ஜாதியின் பெயரைச் சொல்லி அவதூறான வார்த்தைகளை சொல்லி திட்டுகிறார். அந்த இடத்தில் போலீஸ் ஆட்சி தான் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறதோ என்று மக்கள் எண்ண வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக நெல்லை ப ஸ்டாண்டுகளில் களவுகள் நடைபெறுகின்றன. போலீஸ் அதிகாரிகள் இதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. கேட்டால் பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் கூறச் சொல்கின்றனர். ஆனால் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் நெல்லை மாவட்டத்திற்கு வந்த நேரத்தில், அங்கு வந்திருந்த கன்னியாகுமரி மாவட்ட கலெக்டரிடமிருந்து 500 ரூபாய் களவு போய்விட்டது, சட்டமன்ற உறுப்பினர் விடுதியில் உறுப்பினருடைய ஷர்ட் பாக்கெட்டிலிருந்து களவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி இங்கே சொல்லும் போது சபாநாயகர் அவர்களுடைய வீட்டிலேயே களவு போயிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது, தமிழ்நாட்டில் சாதாரண மக்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லேயோ என்று தோன்றுகின்ற எண்ணத்தை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுக் கூட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்குகின்ற விஷயத்தில் சில கட்சிகளுக்கு 10 மணி, 10½ மணி வரை என்றும், சில கட்சிகளுக்கு 12 மணி வரையிலும் அனுமதி வழங்குகிறார்கள். இதைப்பற்றி ஏன் இவ்வாறு பாகுபாடு செய்து அனுமதி வழங்குகிறீர்கள் என்று கேட்டால், இது தான் எங்களுக்கு உத்தரவு என்று போலீசார் கூறுகிறார்கள். இப்படி எந்த அடிப்படையில் கொடுக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை, பாகுபாடற்ற முறையில், எல்லோருக்கும் பொதுவாக 10 மணி அல்லது 11 மணி என்று ஒரே விதமாக அனுமதி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த நிலையில் தமிழகத்தின் சாதாரண ஒரு தொழிலாளியினுடைய சம்பளம் தான் போலீஸ்காரர்கள் வாங்குகிறார்கள். கடந்த காலத்தில் இவர்களுடைய ஊதியத்தைப்பற்றி தேசியக்குழு ஒரு விவரமான அறிக்கையை கொடுத்திருக்கிறது, மாநில அரசு தான் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்றிருந்தாலும் இந்த அறிக்கையைப் பரிசிலித்து அதற்குத் தகுந்தவாறு சம்பளத்தை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்குநேரி வட்டத்தில் களக்காடு சரகத்தில் சாதாரண விவசாயி, பால் எடுக்கும் தொழிலாளி போலீஸ் ஸ்டேஷனில் சென்று புகார் மனு பலவற்றை கொடுத்திருக்கிறார். ஆனால்,

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. மு. ஜான் வின்சென்ட்]

அதைப்பற்றி அதிகாரிகள் உடனடியாக விசாரிக்கவில்லை. சிறிது நாட்களுக்குப் பின்னால் அவரது கை துண்டாக வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர் கொடுத்த மனுவின் மீது நடவடிக்கை எடுத்திருந்தால் இந்த நிலை மாற்றப்பட்டு சூழ்நிலை அவருக்கு உதவியாக இருந்திருக்கும்.

போலீஸ்காரர்கள் சில நேரங்களில் கிராமங்களுக்குச் செல்லுகிறார்கள். லஞ்சம் கேட்கின்ற முறையில் பனைமரம் ஏறும் தொழிலாளிகளிடம் ஒவ்வொருவரிடம் இரண்டு கிலோ பனை வெல்லம் தரவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்கவில்லையென்றால், அவர்கள் மீது களங்கம் கற்பிக்கின்ற வகையில், கள் வைத்திருந்ததாக பொய் கேஸ் போடுகிறார்கள். இப்படி பனையேறும் தொழிலாளிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை நிவர்த்தி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான்குனேரி மருத்துவ மனையில் போஸ்ட்மார்ட்டம் நடத்தக்கூடிய இடம் ஊருக்கு மத்தியில் இருக்கிறது. இதனால் ஊருக்குள் சுகாதாரம் கெடுகிறது. இதை இரண்டு பர்லாங் தூரத்திற்கு அப்பால் இதற்கென்று ஒரு கட்டிடம் கட்டி மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீயணைப்பு நிலையத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாவட்ட தலைநகரத்தில் தான் அமைத்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் தீ விபத்து ஏற்பட்டால், மாவட்ட தலைநகரிலிருந்து 20, 25 மைல் கடந்து உரிய நேரத்தில் வண்டிகள் வந்து சேர முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுகா அளவில்—யூனியன் அளவுக்கு இல்லாவிட்டாலும், யூனியன் அளவுக்குக்கூட வைத்துக்கொள்ளலாம்—உடனடியாக ஒவ்வொரு வட்ட தலைநகரிலும் ஒவ்வொரு தீயணைப்பு அலுவலகம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தில், சுத்தமல்லி என்ற இடத்தில் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும், இடையில் சிவில் கேஸ் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் போலீஸ்காரர்கள் அங்குள்ள மிட்டா, மிராசுதார்களுக்கு ஆதரவாக இருந்துகொண்டு வருகின்றனர். இதுபோல் நாங்குநேரி, தோட்டக்குடி கிராமத்தில் அங்குள்ள மிராசுதார்களுக்குச் சொந்தமான 200 ஏக்கர்களை 150 விவசாயிகள் பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் பயிரை எடுப்பதற்கு சிவில் கேஸ் மூலமாக இன்ஜெக்ஷன் ஆர்டர் எடுப்பதற்கு முன்னால, விவசாயிகளுடைய பயிரை எல்லாம் குண்டர்களை விட்டு அறுத்தெடுப்பதற்கு போலீஸ் உதவியாக இருந்திருக்கிறது. இதன்மீது அங்குள்ள விவசாயிகள், அதிகாரிகள் மத்தியில் சென்று அவர்கள் அணுகினாலும் கூட அவர்களுக்கு அங்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை.

சில நேரங்களிலே ரோடுகளில் ஆக்சிடென்ட் நடைபெறுகிறது. கார் ஆக்சிடெண்ட் நடை பெறுகிறது; அதேபோல் வண்டி, சைக்கிள் ஆக்சிடெண்ட் எல்லாம் நடக்கிறது. அப்படி நடக்கும் போது, காவல் துறையினரால் உடனடியாக அவர்கள் உயிருக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். ஆனால், இன்றைக்கு அப்படி போலீசார் வந்து சந்திக்கும்போது, ஸ்டேட்மெண்ட் வாங்குகிறார்களே தவிர, அவர்கள் உயிருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையிலே அவர்களை உடனடியாக மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு போவதில்லை ஸ்டேட்மெண்ட் வாங்குவதற்கு முன்பு அவர்கள் உயிர் ஊசலாடிக்கொண்டு பிரிந்துவிடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலைதான் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நேரங்களில் போலீசார், அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்ற வகையிலே உதவ முன்வரவேண்டும். அதே சமயத்தில, அரசும் அவர்களுக்கு ஓரளவு ஊதியத்தை உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அவையிலே விவாதத்திற்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற காவல்துறை, தீயணைப்பு மானியங்களின் மீது பார்வேர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பாக கருத்துக்களை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தியாவிலேயே புலன் விசாரணை நிர்வாகத்தில் பெயர் பெற்றது, தமிழக போலீஸ் நிர்வாகம். இன்று ஓரளவு திறமையைக் காத்து வருகின்ற நிலைமையிலே இருந்தாலும், மிக வேதனையோடு உண்மையைக் குறிப்பிட்ட கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். காரணம், எங்களைப் போன்றவர்கள் ஆட்சியை யார் ஆளுகின்றனார்கள் என்பதைப்பற்றிக் கருதாமல், யார் மக்களுக்கு அதிகமாக நன்மை செய்வதில் அக்கறை கொண்டு ஆட்சி புரிகின்றார்களோ அத்தகையவர்களுக்கு, முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி இருக்கவேண்டாம் என்பதிலே அக்கறையுள்ளவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருந்தாலும், எங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய அடிப்படைத் தேவைகளைச் செய்யக்கூடிய கட்சிக்கு பெருத்த அளவிலே ஆதரவைத் தந்து, ஆலோசனை கொடுத்து, அதே நேரத்தில் கருத்து வேறுபாடு ஏதாவது இருந்தால், அந்த அளவிலே அரசியலிலேயும் செயல்படுகின்ற நிலைமையிலே செயல்பட்டு வருகின்றோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு நான் சொல்லுகின்றபோது, இன்று லஞ்ச லாவண்யமற்ற, ஊழலற்ற நிர்வாகம் நடத்தப்படுகின்றது என்பதற்காக சந்தோஷப்படுகிறேன். தமிழகத் தாய்மார்களிடம் அதிகமாக வாக்களியுங்கள் என்று உறுதிமொழிகளைக் கொடுத்தார்கள். அந்த உறுதிமொழி எதிர்காலத்திலும் இருக்க வேண்டும் என்பதிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வெள்ளை உள்ளத்தோடு உண்மையைச் சொன்னார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. கந்தசாமி]

அதிகாரிகள் உதவித் தொகை வேண்டும் என்று கேட்டபோது, கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன், ஆனால் ஏழை எளிய மக்கள் வாழ வசதியில்லாமல், உண்ண உணவு இல்லாமல், பேசிக் நெசசிடி basic necessity கூட இல்லாமல், அடிப்படை வசதிகூட இல்லாமல் பல லட்சக்கணக்கான குடிமக்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்யவேண்டும். இன்னும் நீங்கள் போராட்டத்தில் செயல்படுவீர்கள் என்று சொன்னால், மக்கள் இடத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்போகிறேன். வருகின்ற வரிப் பணத்தில் முக்கால் பங்கு உங்களுக்கு ஊதியமாக தரவேண்டியிருக்கின்றது என்பதை அவர்கள் வெளிப்படையாக எடுத்துச் சொன்னார்கள் அதனால், அவர்களுக்கு அதிகாரிகளுக்கு உதவக் கூடாது என்றல்ல. அதிகாரிகளால தான் நிர்வாகம் செயல்படுகின்றது என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதே நேரத்தில் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான், இந்த உண்மையை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

இந்தப் புனிதமான நிர்வாகத்திலே மிக முக்கியமான பங்கு மக்களின் உடமைகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும் வகையில் நாட்டில சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதியை நிலைநாட்டுவது போலீஸ் நிர்வாகம், இதிலெ லா அண்டு ஆர்டர்பிரச்னை குறிப்பிடத்தக்கது. அடிக்கடி வன்முறைச் சம்பவங்கள் அரசியல்வாதிகளால் தூண்டிவிடப்படுகின்ற நிகழ்ச்சியாக இருக்கின்றது என்பது இங்கே அதிகாரிகளால் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இதற்கு பழைய காலத்திலே சேர, சோழ, பாண்டியன் காலத்திலே ஒற்றர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் இருந்தார்கள். அதையே தான் இந்த இலாகாவில் இன்டலிஜன்ஸ் விங் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த இன்டலிஜென்ஸ் விங் என்பது ஒரு முக்கியமான எந்திரமாகும்.

[பிற்பகல் 1-20]

அப்படி ஒற்றர்களாக இயங்குகிற சி. ஐ. டி. இலாகாவில் செயல்படுகிறவர்கள் சரிவர செயல்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் சரிவரச் செயல்பட்டிருப்பார்களானால் விவசாயிகள் போராட்டத்தைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்க முடியும். உதாரணத்திற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன். பெருமதிப்பிற்குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேவை செய்த ஆசைத்தம்பி அவர்கள் மறைந்தார்கள். வெளி நாட்டிலிருந்து பிரேதம் வருகிறது. இறுதி மரியாதை செலுத்த கட்சி சார்பற்ற முறையில் தமிழகத்தில் தலைவர்கள், அமைச்சர் பெருமக்கள் செல்லுகிறார்கள். அங்கே அசம்பாவிதம் வந்திடக்கூடாது என்று முதல்நாளே அறிக்கை விடப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு ''ப்ரவோகேடிவ் சர்கம்ஸ்டென்சஸ்'' நிறைய இருந்தது. எடுத்ததற்கெல்லாம் ரிவால்வர் இருக்கிறது, துப்பாக்கி இருக்கிறது என்று சுடுவது எளிது. மெம்பர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். செல்ப் டிபென்சுக்காகச் சுடுவதற்கு வழிவகை இருக்கிறது. என்

[திரு. கே. கந்தசாமி] [1979 ஏப்ரல் 18

பதை கிரிமினல் லாயர் என்ற முறையில் நன்கு அறிவேன். பொது உடமைகளைப் பாதுகாக்க, தற்காப்புக்காக சுடுவது நியாயம், சட்டம் இருக்கிறது என்பதை அறிவோம். அந்த நிலை வந்தபோதும் பல அமைச்சர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர், பெரியவர், நம் அத்தனை பேரின் மரியாதைக்குரியவர், கட்சி எப்படி இருந்தாலும் தமிழ் உள்ளத்தோடு வாழ்கின்ற பெரியவர், சுதந்திரப் போராட்டத்தில் விடுதலைக்காகப் பாடு பட்டவர் அவமானப்படுத்தப்படுகிறார், முரட்டுத் தனமாகத் தாக்கக் கூடிய அளவுக்கு உயிருக்கு ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடிய அளவுக்கு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் என் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு மிக்க வேதனையோடு கண்ணீர் மல்கக் கூறினார்கள். அந்த அளவுக்கு ஆபத்தான நிலை இருந்தும் கூட

''Maximum Self-restraint was exercised by the Police Department''.

துப்பாக்கி இருந்தது. வெடி குண்டுகள் இருந்தன. சுட்டிருக்கலாம், அடித்திருக்கலாம். அதெல்லாம் ஒன்றும் செய்யாமல் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்து ஒத்துழைக்கிற அளவுக்கு அமைதியை நிலைநாட்டினார்கள் என்றால் இது மகோன்னதமான கடமையுணர்வைக் காட்டுகிறது.

அதே நேரத்தில ராமநாதபுரம் வாகைகுளம் முதலமைச்சர் அவர்கள் தொகுதியில் இருக்கிறது. ஆப்பிரிக்கா கண்டத்திலுள்ள இருண்ட கண்டம் போல் அது பரம்பரையாக இருளில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் அந்நியர்கள் ஆட்சிக்காலத்திலும் அந்தப் பகுதி ஒதுக்கப்பட்டு வந்தது. முந்தைய ஆட்சியாளர் காலத்திலும் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டிருந்தது. இப்போது இரவில் இருளை கிழித்துக்கொண்டு ஒளியைப் பாய்ச்ச மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு பல நன்மைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதி முதல் அரசை எதிர்த்துப் பழக்கப்பட்ட மக்கள், வேதனைக்குள்ளாக்கப்பட்ட மக்கள் வாழ்க்கையில் கடைநிலையில் இருப்பவர்கள் உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் என்று வித்தியாசம் பார்க்காதவர்கள் முன்னேறவேண்டுமென்ற அடிப்படையில காரியங்களைச் செய்ய முனையும்போது இப்படிப்பட்ட சம்பவம் அங்கே நடைபெற்றிருக்கிறது. கடலாடிக்குக் திட்டம் குடிநீர் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல திட்டம், அவசியம்தான். முதல்வர் அவர்கள் தேர்தலின்போது வந்தபோது குடிநீரைக் கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்டார்கள். அவர்களும் மேடைகளில் அந்தப்பிரச்சினையைப் பற்றி வலியுறுத்திப் பேசி வந்தார்கள். குடிதண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்பதில் வேறுபட்ட கருத்து இல்லை. ஆனால், வேலியே பயிரை மேய்வதுபோல் அந்தப் பகுதியில் இத்தகைய சம்பவம் நடந்துவிட்டது. மிக்க வேதனையான சம்பவம் நடந்த அந்த இடத்திற்கு எங்கள் கட்சித் தலைவர்கள், ஏ. ஆர். பெருமாள் ஆகியோர் சென்று பார்த்தார்கள். பல கிராமங்களில் மோட்டாரை உடைத்திருக்கிறார்கள். வீட்டை கடப்பாறையை வைத்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. கந்தசாமி]

அவர்கள் மின்னல் வேகத்தில் சென்று பார்த்து உடனடியாக தவறு செய்த அதிகாரிகளை வேறு இடத்திற்கு மாற்றியிருக்கிறார்கள். சஸ்பென்ட் செய்து அவர்கள் மீது கிரிமினல் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. டி.ஐ.ஜி ராஜசேகரன் நாயர் மிகவும் நேர்மையானவர். நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் பாராட்டுகிறேன். அதே டி.ஐ.ஜி. அங்கே இன்று இருக்கிறார், துரதிருஷ்டவசமாக. அங்கு இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்ன செய்தார்? டி. எஸ். பியும் ஆர். டி. ஒ. வும் ஒருவாரமாக கேம்ப் பண்ணியிருக்கிறார்கள் அங்கே. வேலையாட்கள் அங்கே வர வேண்டாம் என்று தடுத்திருக்கிறார்கள், மதுரையிலிருந்து யாரும் வரக்கூடாது என்று தடுத்து இருக்கிறார்கள். ஏன் உடனே தெரிவிக்கவில்லை, எவ்வளவு பணம் செலவு செய்து அவர்களுக்கு வயர்லஸ் செட் எல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். அங்கே சிலருடைய உயிருக்கும் உடமைக்கும் ஆபத்து என்கிறபோது என்ன செய்துகொண்டிருந்தார்கள்? அதுவும் முதல்வர் அவர்களுடைய தொகுதிப் பிரச்சினையில் தலையிலே ஒரு ஓச்சம் என்றால் அது உடலுக்குத் தெரியும், உலகத்திற்கும் நன்றாகத் தெரியும். முதல்வர் தொகுதியிலே நல்லது ஆயிரம் நடந்தாலும் வெளியே தெரியாது, ஆனால் தீயது நடந்தால் இந்தியா முழுவதற்கும் தெரியுமே. பொதுமக்கள் கொந்தளிப்பான நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள் என்ற நிலை இருக்கிறபோது கேட்டார்களா? ஐ. ஜி. அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? இதை எல்லாம் நான் சொன்னால் குற்றம் சுமத்துகிறேனா? மக்களுடைய உயிருக்கும் உடைமைகளுக்கும் பாதுகாப்புத் தர வேண்டாமா? மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்டமன்றத்திற்கு வரவில்லையென்று சொன்னபோது அந்தச் செய்தி கேள்விப்பட்டவுடனே அவர்கள் அருப்புக்கோட்டைக்கும் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நம்முடைய மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பதில் சொன்னார்கள், மின்னல் வேகத்திலே அவர்கள் அங்கே சென்று பிரச்சினையை விசாரித்து நடவடிக்கை எடுப்பதாக அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லி, மேற்கொண்டு அதை பற்றி பரிசீலனை செய்து எந்த முடிவு எடுக்கவேண்டுமோ அதை எடுக்கலாம் என்ற முறையிலே ஆறுதல் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருப்பதாக, அங்கே உள்ள நிலைமையைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தெரிவித்திருந்தால் இப்படிப்பட்ட விளைவுகளை ஏற்படாமல் தடுத்திருக்க முடியும். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய தொகுதியாக இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற சி.ஐ.டி. என்ன செய்தார்? அவர் ஏன் அதைப்பற்றித் தெரிவிக்கவில்லை. முன்னால் பிரதமர், அவர்களை நம்பித்தான் பல விதமான சூழ்நிலைகள் ஏற்பட்டு அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களே அதிகாரிகள் தான் என்ற தகவல் வருகிறது. போலீஸ் அதிகாரிகள் சரியான தகவலைத் தந்திருப்பார்களானால் வேறு முடிவை எடுத்திருப்பார்கள் என்ற தகவல் வருகிறது. இன்றைக்கு 60 கோடி மக்களுடைய தலைவிதியை மாற்றக்கூடிய நிலைமையிலே நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. தப்பித்தவறி முதல்வர் அவர்கள் இன்றைக்கு இங்கே ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறார்

கள். ஆகவே அது அவர்களுடைய நிலைமை என்றாலும் நான் அதிகாரிகளைக் கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். மக்கள் வரிப் பணத்தைச் சம்பளமாக நாம் வாங்குகிறோம், கடமையை நீங்கள் சரிவர செய்ய வேண்டும். அரசன் அன்று தண்டனை அளிப்பான் தெய்வம் நின்று தண்டனை அளிக்கும் என்று சொல்வார்கள், அந்த முறையிலே அவர்கள் இன்றைக்கு அந்த உயிரிழந்த அந்த உயிர்களுக்கு பதில் சொல்லியாகவேண்டும். நீங்கள் உங்கள் கடமையைச் செய்யுங்கள், நாங்கள் அதற்கு உறுதுணையாக இருப் போம், எங்கு பார்த்தாலும் எழுதிவைத்து இருக்கிறீர்கள். உங் கள் நண்பன் என்றும் மே ஐ ஹெல்ப் யு என்றும் எழுதிவைத்திருக் கிறீர்கள், ஆனால், அப்படியா செயல்படுகிறீர்கள். மக்களுக்கு உதவிச் செய்வது உங்கள் கடமையல்லவா? பணம் வரும் போகும், ஆனால் நீங்கள் ஆற்றுகிற கடமை, நேர்மை உங்கள் சந்ததியினர் வரைக்கும் இருக்கும் அல்லவா? அவனியாபுரம் குட்டை முனுசாமி, சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர் வருகிறார் இரண்டு கைகளையும் கட்டிப்போட்டுக் கொண்டுபோகிறார். சம்பந்தப் பட்டவரின் மனைவியை கொலை செய்தார் என்பதற்காக நட வடிக்கை எடுக்கப்பட்டது, ஆனால் இரவு 3 மணிக்கு பிடித்துக் கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள் எங்களுக்கு மத்தியானம் தெரிந் தது. டாக்ஸியில் 7 பேர்கள் அவனிடமிருந்து அரிவாளை வாங்கிக் கொண்டு பின்னால் கைகளை கட்டிவைத்துக் கொண்டு போய் இருக்கிறார்கள். இடையிலே ஒன்றுக்கு வருகிறது என்று சொன்னானாம், ஆனால் அவன் அரிவாளைப் பிடுங்கி வெட்டப் போனானாம், தற்காப்புக்காக சுட்டானாம்.

Very wonderful and fantastic. I have never come across such a foolish statement like this. Am I to belive this statement?

முதலமைச்சர் அவர்களுடைய பெருந்தன்மையை புரிந்து கொள்ள வேண்டும், போலீஸ் அதிகாரிகளை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன், முதல்வர் அவர்களுக்கு, இப்படிப் பொய் சொல்லி அவர்களுடைய ஆட்சி நீடிக்க வேண்டுமென்று விரும்பமாட்டார் கள். அவர்கள் தார்னி பெட்டிலேதான் இருந்து கொண்டிருக் கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் இன் றைக்குத் தான் பார்க்கிறார்கள் என்பதல்ல. அவர்கள் வருகிறார் கள் என்றால் ஆண்களும் பெண்களும் அன்றைக்கு தேனியிலே தேர்தல் காலத்திலே எப்படி இருந்ததோ அந்தக் கூட்டத்தை நாங்கள் பார்த்தோம், ஆகவே மக்கள் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இந்தப் பதவியிலிருந்து தான் வாழவேண்டும் என்ற நிலையில் அவர்கள் இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு நீங்கள் ஒத்தாசை செய்யுங்கள். அவர்கள் வேறு படுகிறபோது எங்களைப் போன்றவர்கள் கண்டிக்கிறோம் அது வேறு அதற்காக நாசமாகப் போகவேண்டுமென்று சொல்ல வேண் டாம்.

[பிற்பகல் 1-30]

நமக்கு அந்த நிலை வருவதற்கு அதிக நாள் ஆகாது. குட்டை ராமசாமி விஷயம் சம்பந்தமாக ஆர். டி. ஓ. விசாரணை போட் டிருக்கிறார்கள், அடிஷனல் கலெக்டர் விசாரணை வேண்டு

மென்று கவர்னரிடத்திலும், முதலமைச்சர் இடத்திலும் தந்தி கொடுத்தோம், ஐ. ஏ. எஸ். ஆபீசர் வேண்டுமென்பதற்காக, ஆனால் நடப்பது என்னவென்றால், டி.எஸ்.பி. டிக்டேட் செய்ய ஆர். டி. ஒ. கையெழுத்துப் போடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட விசாரணையை எத்தனையோ நாங்கள் கண்டிருக்கிறோம். ஆங்கிலேயர்கள் காலத்திலேயிருந்து நடத்தியிருக்கிறோம். இப்படி அரசியல் காரணத்திற்காக நடத்தலாமே தவிர தயவு செய்து அதிகாரிகள் இப்படி ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும் ?

திரு. கே. கந்தசாமி : இன்னும் பத்து நிமிடங்கள் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியோடு பேரவையின் கூட்ட நேரத்தை இன்னும் சிறிது நீட்டிக்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : அடுத்தபடியாக, மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், அதைத் தங்களது அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு, அதை நிறைவேற்ற வேண்டும். ஏழை எளிய மக்களைத் திருத்த வேண்டும். தாய்மார்களின் கண்ணீரைத் துடைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அண்ணா, தேவர் திருமகன், காந்தியடிகள் போன்றவர்கள் சொன்ன நல்ல கருத்துக்களைக் கருத்திற் கொண்டு இன்றைக்குச் செயல்படுகிறார்கள். இதனால் சுமார் 100 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. முந்தைய ஆட்சியில் இருந்தவர்கள் முதலில் இதை அரசுக்கு இலாபமாக வைத்து, பிறகு இதை எடுத்துவிட வேண்டும் என்ற முறையில் செய்தது தெரியாமல் இல்லை. இந்த நூறு கோடி ரூபாய் இருந்தால் ஏழை எளிய மக்களுக்கு எவ்வளவோ செய்யலாம் என்பதை நாம் அறியாமல் இல்லை. மதுவிலக்கை அமல் நடத்தப் போகிறோம் அதனால் ஓட்டுப் போடுங்கள் என்று தேர்தல் பிரகடனத்திலும் சொல்லவில்லை. எனவே, அப்படிச் சொல்லாத ஒன்றை, ஏழை எளிய மக்களின் நலனைக் கருதி, '' ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காண்போம் '' என்று சொன்னார்களே, அதற்கேற்ப இதில் ரிஸ்க் எடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கை வெற்றி பெறவில்லை என்றால் என்னவாகும் ? என்ன, முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆர். என்ன திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார், தோற்றுப் போய் விட்டதே என்று நானும், லத்திப் அவர்களும் மேடையிலே பேசுவோம். அதைத் தெரிந்தும் அவர்கள் இதைச் செய்கிறார்கள். இப்படி, ஆபத்து இருக்கிறது என்று தெரிந்தும் அதைச் செய்தால் என்ன பொருள் ? அவர்கள் நன்மை செய்ய முயற்ச்சிக்கிறார்கள், அதில் வெற்றி தோல்வி எது வந்தாலும் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற நிலையில் இருந்து செய்கிறார்கள். அது வெற்றிபெறாமல் போனால் என்னவாகும் ? மாண்பு

மிகு உறுப்பினர்கள் வேதனையோடு சொன்னார்கள், இலஞ்சம் ஊழல் என்று, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இதை ஒழுங்காக ஆக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் வழியில்லை.

As a criminal lawyer, as a legislator, as a 'Samsari' நான் பேசுகிறேன். ஏறக்குறைய 30 வருஷங்களாக நான் பார்க்கிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகளில் அடி மட்டத்திலேயே இருப்பவர்களை மாற்றுவது தவறு என்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கருத்து வைத்திருக்கலாம். அப்படி மாற்றினால் தீர்ந்து விடும் என்று கருதாமல் இருக்கலாம். ஆனால் மாற்றுவதன் மூலம் குறிப்பாக மூன்றாண்டுகளுக்கு மேல் ஒரேயிடத்தில் இருபவர்கள் பல பொதுமக்களையும் அங்கிருக்கும் அதிகாரிகளையும், வேறுபடக் கூடிய கருத்து உடையவர்களையும் நண்பர்களாக்கிக் கொள்கிறார்கள். மாமூல் வாங்குகிறார்கள். அங்கு புதிதாக வருகின்ற சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் டி. எஸ்.பிக்களுக்கும் ஆசைக் காட்டி விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சகவாசம் காரணமாக இப்படிப்பட்ட சூழ் நிலையின் காரணமாக நல்லவர்களையும் தீயவர்களாக மாற்றுவதற்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள். இது உண்மை என்பதைத் தங்களின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே அருள் கூர்ந்து கான்ஸ்டபிள்கள் ஹெட் கான்ஸ்டபிள்கள் சப் இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆகியவர்களை மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் ஒரு தாலுக்காவில் வைக்காமல் வேறு மாவட்டத்திற்கு என்று இல்லாவிட்டாலும் (குறுக்கீடு) வேறு ஜில்லாவிற்கே மாற்ற வேண்டுமென்று திரு. எஸ். ஜே. ஆர். அவர்கள் சொல்கிறார்கள். முடிந்தால் அப்படிச் செய்யுங்கள் வேறு தாலுக்காக்களுக்காவது மாற்றினால் ஒத்தாசையாக இருக்கும். இதற்கு உதாரணமாக ஒன்றைச் சொல்கிறேன். தலைவரவர்களே, தங்களுடைய அனுமதியோடு சொல்கிறேன். எங்களுடைய பகுதி அமைப்பாளர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக விவசாயச் சங்க அமைப்பாளரே குறிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடிதம், அதைப் படிக்க நேரமில்லை. மதுவிலக்கு வெற்றி பெற்ற இடத்தில், அதுவும் மலைப் பகுதியான இடத்தில் குடிசை இன்டஸ்ரீஸ் போன்று இருந்ததை விட்டுவிட்டோம். இனி மதுவைக் குடிப்பதில்லை என்று கொண்டிருந்த நிலை ஏற்பட்டிருந்த இடத்தில் வேறு அதிகாரிகள் வந்து மீண்டும் அதற்குப் புத்துயிர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எம்பளாய்மெண்ட் எக்சேஞ்சில் கார்டை ரென்யூ செய்வதைப் போல் அங்கே நடந்திருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை மாண்புமிகு முதல்வரவர்களின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதை நான் முன் உதாரணத்திற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன். ஆகவே இதை நீங்கள் நீக்கவேண்டும். இதில் அதிகாரிகளே தவறு செய்தால் மிகக் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல் கரப்ஷனை ரூட் அவுட் பண்ண வேண்டுமென்று சொன்னால் போதாது. அவர்களுக்கு வயிறார சாப்பாடு போட வேண்டும். மற்ற டிபார்ட்மெண்ட்காரர்கள் சங்கம் வைத்துப்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. கந்தசாமி]

போராடுகிறார்கள். போலிஸ்காரர்களுக்குச் சங்கம் வைக்க உரிமை கொடுப்பதை வன்மையாக எதிர்க்கிறேன் எங்கள் கட்சியின் சார்பாக. பழைய மாண்புமிகு மூதறிஞர் அவர்கள், இராஜாஜி அவர்கள் சொன்ன கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இவர்களே ஊர்வலமாகப் போனால், இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பது யார்? ஆகவே, வேண்டியதில்லை. ஆனால், அவர்களுக்குக் கேட்காமலேயே கொடுக்க வேண்டும். கேட்காமலேயே அவர்களை வாயில்லா பிள்ளைகளாக விட்டுவிடக் கூடாது. அழுதால்தான் பால் கொடுக்கிற தாய் மாதிரி, அவர்களும் கேட்டால்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள். அவர்களுடைய உணர்வுகளை மதித்து, தேவைகளை, விட வேண்டும், படிகளை உயர்த்த வேண்டும். உதாரணமாக இங்கேயிருக்கிற டியூட்டிக்கு வருகிறவர்கள் கூட சிலர் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். யாராவது பார்த்துவிடப் போகிறார்கள், என்று பயந்து கொண்டே கொடுத்தார்கள். நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 2.50 படி என்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 5, ரூ. 7.50 கொடுத்தால் என்ன? டியூட்டிக்கு வருகிறபோதாவது கொஞ்சம் வயிறார சாப்பிடட்டுமே; சாப்பிட்டு, கொஞ்சம் திறமையாக வேலை செய்யட்டுமே. பெண் போலிசார் வார்டர்களாக இருப்பவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் படியை உயர்த்த வேண்டும். ஆகவே அவர்களுடைய குறைகளை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஹையர் ஆஃபீசர்ஸ் இருக்கிறார்கள். I am seeing more D.I. Gs and higher officers. அவர்களுக்கு இருக்கிற வேலையைப் பார்த்தால் காலேஜ் ப்ரஃபசர்களுக்குத்தான் வேலை ரொம்ப கம்மி என்று நினைத்தேன். ஆனால் டி.ஐ.ஜி.ஸ்ஸைப் பார்க்கும்போது, அதைவிட ரொம்ப கம்மி மாதிரி எனக்குத் தெரிகிறது. I am seeing them always sitting in their bungalows-residential-cum-office ஆகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நல்ல வசதியோடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் அத்தனை வசதிகளும் வேண்டுமென்று ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆஃபிஸிலே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால், பங்களாவில் என்கிறார்கள். பங்களாவில் என்றால் ஆஃபிஸில் என்கிறார்கள். இரண்டும் ஒரே ரூம் தான். அவர்கள் ஏன் பிரீச் செய்யக் கூடாது. ப்ராக்டீஸ் செய்யக் கூடாது. கீழே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கு 3, 4 வட்டங்களுக்கு அவர்கள் பொறுப்பு. அவர்கள் ஏன் திடீர் திடீரென்று விசிட் பண்ணக் கூடாது. அவர்கள் ஏன் சர்ப்ரைஸ் இன்ஸ்பெக்ஷன் பண்ணக் கூடாது. மாண்புமிகு அமைச்சர்களே திடீரென்று ஆஸ்பத்திரிக்கும் பஸ்ஸுக்கும் விஜயம் செய்து பிடிக்கிறார்கள் என்கிற போது ரியாக்ஷன் இருக்கிறது. அங்கு தவறு செய்கிறவர்கள் குறைகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது டி.ஐ. ஜிக்கள் ஏன் 'விசிட்' செய்யக் கூடாது. வாரத்திற்கு 2 நாளாவது குறைந்தது விசிட் பண்ணட்டுமே, சர்க்கிள் அளவுக்கு விசிட் பண்ணட்டுமே...... ............

let there be frequent, surprising, periodical checks to check their work and investigate their work and let these higher officers teach the subordinates social morals.
இந்த அரசினுடைய திட்டங்கள் எப்படி செயல்பட வேண்டும், மதுவிலக்கு திட்டம் மனுநீதி திட்டம் என்று வைத்திருக்கிறோம். மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் வருகிறார்கள். மாதத்திற்கு வாரத்திற்கு இன்ன இன்ன நேரங்களில் வருகிறார்கள் என்று பொது மக்களுக்கு அது அறிவிக்கப்படுகிறது. மக்கள் திரளாக திரள்கின்றார்கள். மக்கள் பிரதிநிதிகளும் கூடுகிறோம். அங்கேயிருக்கிற குறைபாடுகள் நீக்கப்படுகின்றன. திப்பு சுல்தான் காலத்தில் கொடுக்கப்படாத பட்டா கொடுக்கப்படுகிற நிலை இப்பொழுது இருக்கிறது. பாக்கி புறம்போக்கு ஊர் காரியக்காரன் உழுது கொள்ள வேண்டுமென்று மறுநாள் காலி பண்ணிக் கொண்டு போகிறான். காரணம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அப்பொழுதே உத்தரவு போடுகிறார். அதேபோல் டி.ஐ.ஜி. போன்றவர்கள் அந்த வட்டங்களில் சர்க்கிளில் போய் உட்காரும் போது நிச்சயமாக அந்தத் தவறுகள் நீங்கும். பொதுமக்கள் 'கிரிவன்ஸ் டே' என்று போட்டுமே என்ன தவறு? போட்டால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் போவோம். அங்கேயிருக்கக் கூடிய பல கட்சித் தலைவர்கள் வருவார்கள், பிரதிநிதிகள் வருவார்கள். சாராயங் காய்ச்சுவதற்கு நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி சர்வ கட்சிகளும் சேர்ந்து அரசினுடைய திட்டத்தை, கட்சி சார்பற்ற முறையில் அரசியல் சார்பற்ற முறையில் மது விலக்கு திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கும்போது அதைத் தோற்கடிப்பதற்கு 'என்ஃபோர்சிங் ஏஜன்ஸி' செயல்படுமேயானால் எங்கு போய் சொல்வது? ஆகவே டி.ஐ.ஜி. அவர்கள் நிச்சயமாக வாரத்திற்கு ஒருமுறை காம்ப் செய்ய வேண்டும். வேலை செய்யும்போது மது விலக்கு சம்பந்தமாக என்ன வேலை செய்திருக்கிறீர்கள், எங்கெங்கே குற்றங் குறைகள் வருகின்றன, ஏன் மனுக்களை விசாரணை செய்யக் கூடாது என்று கேட்கலாம். தவறு செய்தவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கட்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் சொல்கிறோம். ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஒரு முறையை நீங்கள் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மிக துரதிருஷ்டம் நான் அதைச் சொல்ல வேண்டாமென்று நினைத்தேன். ஆனால் இன்றைக்கு முதல்வர் இருப்பதாலே சொல்கிறேன். ஒரு ஸ்டேஜிலே பேசுகிறபொழுது, பொய் கேசு திடீரென்று போடுகிறார்கள். மதுரையிலே நடக்கிறது இது. நான் நம்பவில்லை. இப்படி போடுவார்களா? எம்.எல்.ஏ. மேலேயா என்று நான் நம்பவில்லை. ஆனால் என் மேலேயே போட்டார்கள். பி·4 ஸ்டேஷனிலே. அப்பொழுது தான் நான் நம்பினேன். இரு குழந்தைகள் சண்டை வீட்டிலே உட்கார்ந்து பஞ்சாயத்து செய்து காஃபி சாப்பிட்டு விட்டிருந்தேன்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. கே. கந்தசாமி]

[பிற்பகல் 1-40.]

அது சம்பந்தமாக குழந்தையினுடைய தந்தையாரே என்னிடம் தொலைபேசியில் மன்னிப்பு கேட்கிறார். மன்னிப்புக் கேட்டு சாயந்திரம் வந்து உங்கள் முன்னாலேயே உதைக் கிறேன் டிஸ்மிஸ் செய்கிறேன் என்று சொன்னார். வேண்டாம் பிரதர் அவருடைய ஒய்ப்புக்கு மேட்னஸ் இருக்கிறது. குடும்பத் தில் துக்கம் இருப்பதினால் நான் இதை விரும்பவில்லை என்று சொல்லி விட்டு பையனைத் திருத்துங்கள் என்று சொல்லி விட்டு வந்து விட்டேன். ஒரு வாரம் கழித்து கந்தசாமி கைது கந்த சாமியை போலீஸ் தேடுகிறது என்று பத்திரிகையில் பத்தி பத்தி யாகச் செய்து வந்திருக்கிறது. என்னவென்று போய்ப் பார்த்தால் டி.எஸ்.பி. விடு வீடாக தேடுகிறார் உங்களை கைது செய்வதற்காக என்று சொல்கிறார்கள். பிறகு ஸ்டேஷனுக்குப் போனேன். அங்கே இருந்த எஸ்.ஐ. நல்லவர், என்னிடம் மரியாதையாக நடந்து கொண்டார். காபி வாங்கி கொடுத்தார். இந்தப் பைலிலே கையெழுத்துப் போட்டு விட்டு போங்கள் உங்களை கைது செய்யாமல் விட்டு விடுகிறோம் என்று சொன்னார். எதற்கு சொல்கிறேன் என்றால், நீங்கள் என்ன கேஸ் வேண்டுமானாலும் போடுங்கள், கொலை கேஸ் வேண்டு மானாலும் போடுங்கள், தூக்கு மேடைக்குப் போக தயாராக இருக்கிறோம், ஆனால் பொய்க் கேஸ் போடாதீர்கள், உண்மை யான கேஸாகப் போடுங்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை எங்க ளுக்கே ஏற்பட்டால் மற்றவர்கள் கதி என்னாவது? காற்றில் ஆலமரமே பறக்கும்போது துளசி செடி என்ன செய்யும்? அதன் நிலை என்னவாகும்? ஆகவே இப்படிப்பட்ட முறை கேடுகளை மாற்றியாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நல்ல நம்பிக்கையான நேர்மையான அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் இல்லை என்று சொல்லவில்லை, நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள், பொல்லாதவர்களும் இருக்கிறார்கள். பொல்லாதவர்கள் சிலராக இருந்தாலும் பலரை கெடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்..................

(மணியடிக்கப்படுகிறது.)

முடித்து விடுகிறேன். ஆகவே முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு நம்பிக்கையான அதிகாரிகளைப் போட்டு உடனடியாக எல்லா விஷயங்களைப்பற்றியும் ரிப்போர்ட் கொடுக்க சொல்ல வேண்டும். உடனடியாக ரிப்போர்ட் கிடைத்தால் சம்பந்தபட்டவர்கள்மீது ஆக்ஷன் எடுக்க உதவியாக இருக்கும் இப்படிப்பட்ட முறைகேடு கள் தவிர்க்கப்படும் என்று சொல்லி நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 4 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.42-க்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு தலைமையில் பேரவை மீண்டும் மாலை 4·30 மணியளவில் கூடியது.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நான் முதலில் என்னுடைய நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மானியத்தின்மீது நடைபெறுகிற இந்த விவாதத்தில ஏறத்தாழ ஒரு 20—22 ஆண்டுகாலமாக நான் பல்வேறு நேரங்களில் காவல் துறை மானியம் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நடைபெறுகிற நேரத்தில், நான் சட்டமன்றத்தில் இல்லையென்றாலும், இந்த மானியத்திலே எப்படிப்பட்ட விவாதங்கள் நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்காக முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் இந்த மானியங்களில் பேசக்கூடிய பேச்சுக்களையும், இருக்கின்ற நிலைமைகளையும் பார்க்கிற நேரத்தில் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலைமையிலே எனக்கு மிக்க வேறுபாடு காணப்படுகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லியாக வேண்டும். இதற்கு முன்னாலே நடைபெற்ற பல்வேறு விவாதங்களில் பல்வேறு ஆண்டுகளில் காவல் துறை மானியங்களில் பேசுகிற நேரத்தில் மிகுந்த பரபரப்பும், மிகுந்த சூடான வாதங்களும் மிகுந்த காரசாரமான பேச்சுக்களும் இருந்து கொண்டு வந்திருக்கின்றன என்பதை நான் சொல்லியாக வேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு இந்த விவாதத்தில் பேசுகிற அத்தனைக் கட்சி உறுப்பினர்களும் அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே சொன்னாலும் கூட இந்த மானியத்தில் அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில் அவர்கள் காட்டுகிற அந்த ஆர்வத்தையும் பொறுமையையும் பார்க்கிறபோது இன்று இந்தக் காவல் துறையில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லியாக வேண்டும்.

நான் இதைச் சொல்கிற நேரத்தில் அதற்கு அடிப்படைக் காரணம், இன்றைக்கு காவல் துறையைக் கையிலே வைத்து இருக்கும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் இந்தக் காவல்துறையை எந்த அளவிற்கு திருத்த வேண்டும், மாற்ற வேண்டும் என்பதற்காக என்னென்ன முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லா அரசியல் கட்சியில் இருக்கும் எல்லாத் தலைவர்களும் உணர்வார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்வேன். மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் கையில் இருக்கும் இந்தக் காவல் துறை ஒரு 5 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே எப்படி இருந்தது, 7 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னாலே எப்படி இருந்தது, இந்தக் காவல் துறை எப்படி பணியாற்றியது என்பதை பலர் மறந்து இருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்று அவர்கள் என்ன தான் பேசினாலும் கூட இந்தக் காவல்துறை 7 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால், 5 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்னால் எப்படியெல்லாம்

செயல்பட்டது என்பது இன்றைக்கு எல்லா எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் நிச்சயமாக மறந்து இருக்க மாட்டார்கள் என்று நான் நம்பிக் கொண்டு இருக்கிறேன். காலத்தாலே, நிலைகளினாலே ஒரு சில காரணங்களால் மாறுபாடுகள் கொண்டு இருந்தாலும், அந்தக் காலத்தில் இருந்து அந்த காவல் துறையையும், அன்றைய நிர்வாகத்தையும் நிச்சயமாக நம்மால் மறக்க முடியாத ஒன்றாக இருக்கிறது என்பதை நான் நிச்சயமாக சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனால், இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம். இந்தக் காவல் துறையை கையில் வைத்து இருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் நெஞ்சிலே அவர் வைத்திருக்கும் நேர்மையின் காரணமாக, அவர் நியாயத்திற்குக் காட்டுகின்ற ஆர்வம் காரணமாக, யார் எங்கே தவறு செய்தாலும் அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்காளக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று காட்டுகிற ஆர்வத்தின் விளைவாகத்தான் காவல்துறையில் இன்றைக்கு மிகப் பெரிய சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லியாக வேண்டும்.

அவர்கள் எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் அதை ஒத்துக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்வேன். இங்கே பேசுகிற எல்லா கட்சிகளையும் நான் பார்க்கிறேன். ஒரு கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மன்றத்திலே நம்பிக்கையில்லாமல மக்கள் மன்றத்திற்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்றாலும் மக்கள் மன்றத்தில் பேசப்படுகிறபோது அந்த வாதங்களைப் பார்த்தால் கூட காவல் துறையைப் பற்றி அதிகம் காணப்படவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தாகும்.

இந்த மன்றத்திலே பேசுகிற எல்லா கட்சிகளையும் பொறுத்தவரையில் யாரும் இலேசாகப் பேசிவிட முடியாது. ஏனென்றால் அவரவர்களுக்கென்று சில பொறுப்புகள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டை ஆளுகிற பொறுப்பு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கின்றது. இந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆட்சியிலே இன்றைக்கு காவலர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் தமிழ் நாட்டிலே இந்த நிலை இருந்தாலும் மற்ற எதிர்க்கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையிலே, ஜனதாக் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் இன்றைக்கு இந்த மாநிலத்திலே ஆளும் கட்சியாக இல்லை என்று சொன்னாலும் அவர்கள் இந்தியாவிலே பல்வேறு மாநிலங்களிலும் மத்திய அரசிலும் ஆளும் கட்சியாக இருக்கிறார்கள். அதே போல் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களும் ஒரு மாநிலத்தை ஆளுகின்ற கட்சியாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களும் எங்கள் ஆட்சி இருக்கிறது. ஒரு முதலமைச்சர் இருக்கிறார் என்று பெருமையோடு பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மேற்கு வங்காளத்திலே ஆட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்களை அங்கு அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்கள் போக முடியவில்லை என்று சொன்னாலும் அவர்கள் பேசுகிற பேச்சை கேட்பதற்குரிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதேபோல காங்கிரஸ் கட்சியை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் பல்வேறு மாநிலங்களிலே ஆண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கையிலேயும் போலீஸ் இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப் பட்ட மாநிலங்களில் இருக்கின்ற ஆட்சியாளர்களும், இன்னும் இந்தியாவிலே இருக்கின்ற அனைத்து மாநிலங்களின் ஆட்சியாளர்களும், குண்டாந்தடியைப் பயன்படுத்தவே மாட்டோம் என்று சொல்ல முடியாது. கேரளாவிலே குண்டாந்தடியை பயன்படுத்த மாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. அதேபோல் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் தமிழ் நாட்டில் மட்டும்தானா நடைபெறுகிறது என்று பார்த்தால் மற்ற மாநிலங்களிலும் நடைபெறுகிறது. இங்கே துப்பாக்கிச் சூடு கிடையாது என்று எந்த மாநிலத்தவரும் சொல்ல முடியாது. கேரளாவானாலும் மேற்கு வங்காளமானாலும், வேறு எந்த மாநிலமானாலும் துப்பாக்கிச் சூடு என்பது போலீஸ் இருக்கிற வரையில் நடந்தே தீரும். அந்த முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் துப்பாக்கிச் சூடு தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என்று சொல்வதை நாம் இன்றைக்குப் பார்த்துக்கொண்டிருகின்றோம். ஆனால் அவர்கள் எல்லாம் இங்கே தமிழ்நாட்டுக்கு யோசனை சொல்கிற நேரத்தில் அது தவிர்க்கப்படவேண்டும் அது தேவையில்லாத ஒன்று என்று சொல்கிற நேரங்களிலே கூட அங்கே கேரளா வானாலும் மேற்கு வங்காளமானாலும் அதைத் தவிர்க்கின்ற நிலைமை இல்லாமல் வேறு வழி இல்லாத காரணத்தால் அதைச் செய்தோம் என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர துப்பாக்கிப் பிரயோகமே நடத்தப்படவில்லை என்றும் போலீஸ் கையிலே இருந்த குண்டாந்தடிகளை நாங்களே வாங்கி வைத்துக் கொண்டோம் என்று சொல்கிற அளவுக்கு எந்தக் கட்சிக்கும் துணிவு கிடையாது என்பதை இந்த மன்றத்தில் சொல்லியாக வேண்டும்.

இந்தியாவில் எந்த மாநிலங்களிலும் இல்லாத அளவுக்கு தமிழ் நாட்டிலேதான் இன்றைக்குக் காவல்துறை சீராகச் செயல்படுகிறது என்பதை நான் மிகுந்த துணிவோடு சொல்வேன். அதற்கான புள்ளிவிவரங்கள் வேண்டுமென்றால் நான் புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டுவதற்கு தயாராக இருக்கிறேன். கேரளாவிலே நடைபெறவில்லை, தமிழ்நாட்டிலேதான் நடைபெற்றது என்று சொன்னால் எத்தனை ஆதாரங்களைக் காட்டவேண்டும் ? காட்ட முடியும் ? அதுபோல் மேற்கு வங்காளத்திலே நடைபெறவில்லை, தமிழ்நாட்டிலேதான் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னால், அதற்கும் நான் ஆதாரங்களைக் காட்டத் தயாராக இருக்கிறேன்.

நான் இப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் காவல்துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த இரண்டாண்டு காலத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் புரட்சித்தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட மிகப்பெரிய முயற்சியின் காரணத்தால் காவல்துறை சிறப்பாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அவர்கள் முயற்சியை மேற்கொண்டார்களோ அந்த அளவுக்கு மாற்றப் பட்டிருக்கிற நேரத்தில், இந்தியாவிலேயே உள்ள எல்லா மாநிலங்களையும் ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கிட்டால் தமிழ்நாடு ஒன்று

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

தான் இந்தக் காவல்துறையைப் பொறுத்தவரையில் சிறப்பாகச் செயல்படுகிறது என்பதை மிகத் தெளிவாகவும் தைரியமாகவும் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஆனால் இங்கே யோசனை சொல்கிறார்கள். வெளியிலே பேசுகிறவர்கள் இன்றைக்கு நீதிக்காகவும் நேர்மைக்காகவும் பேசுவதை நான் பார்க்கிறேன். பழைய காலங்களிலே நீதியைக் கொலைக்கூடத்திற்கு அனுப்பியவர்கள் இன்றைக்கு ஆட்சி மாறிவிட்டது என்ற காரணத்தினால் பதவி பறிபோய்விட்டது என்ற காரணத்தினால் இன்றைக்கு நீதிமான்கள் போல் வெட்ட வெளியிலேயும், மீன் மார்க்கெட் பக்கத்திலேயும் கறிக்கடைக்குப் பக்கத்திலேயும் நின்றுகொண்டு பேசுகிறார்கள். அப்படிப் பேசுகின்ற கட்சி இன்றைக்கு இருக்கிறது. ஆனால் நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். நீதியைப் பற்றி நேர்மையைப் பற்றி பேசவேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்கள் எந்தக் கட்சிக்காரர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் கொஞ்சம் நிதானமாக யோசித்துப் பேச வேண்டும். எங்கள் முதலமைச்சரவர்களைப்பொறுத்தவரையில் நீதியிலே தவறிவிட்டார், நியாயங்களிலிருந்து தவறிவிட்டார், அநியாயத்திற்கு உடந்தையாகப் போனார் என்று சொல்கிறவகையில் ஒரு ஆதாரத்தைக்கூட யாராலும் காட்ட முடியாது என்பதை மிகுந்த தைரியத்தோடு சொல்வேன். அப்படிச் சொல்கிற நேரத்திலே நான் ஒன்றை இந்த மன்றத்திலே சொல்லியாகவேண்டும்.

[மாலை 4—40].

இந்த ஆட்சியில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள்மீது உளி வீசப்பட்டது பற்றி கடுமையாகப் பேசப்பட்டது. போலீஸ்காரர்கள்மீது பல குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்கிற நேரத்தில் அவர்களுக்கு வந்த உணர்ச்சி, உத்வேகமும் இருக்கிறதே அதைப் பார்த்து நானே ஆச்சரியப்பட்டேன். இடம் மாறுகிறபோதுதான் இந்த வேகம் வருகிறது. அந்தக் காரணத்தால் உளி வீசியவனை பைத்தியக்காரனாக ஆக்கிவிட்டீர்களே என்று பேசியது என் நினைவில் பசுமையாக இருக்கிறது.

நான்கைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கின்ற கருணாநிதி அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருக்கின்ற நேரத்தில் ஒரு பேராசிரியர், அவருடைய பெயர் வெள்ளையன் என்று நினைக்கின்றேன், அவர் செய்த ஒரு பாபம், தாழ்த்தப்பட்ட ஒரு குடிமகன், அன்றைக்கு தி.மு.க. விலிருந்து விலகிய சத்தியவாணிமுத்து அம்மையார் அவர்களை பார்ப்பதற்காக தஞ்சைக்குப் போகிறார். தஞ்சையில் சத்தியவாணிமுத்து அம்மையாரைப் பார்த்த ஒரே காரணத்திற்காக, அந்தப் பேராசிரியர் தஞ்சையிலிருந்து திருச்சிக்குப் போவதற்குள்ளாக கைது செய்யப்படுகிறார். அந்தப் பேராசிரியர் வெள்ளையன் நேராக எங்கே அனுப்பப்படுகிறார் தெரியுமா ? இன்றைக்கு நீதிக்கும், நேர்மைக்கும் வக்காளத்து வாங்கிப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்ற இதே எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் உத்தர

விட்டு, அவர்களை பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பியதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். நான் அவரை அந்தப் பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியில் சந்திக்கின்றேன். அவர் கண்ணீர்விட்டு அழுதார். சத்தியவாணிமுத்து அவர்களைப் பார்க்கச் சென்றேன் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக என்னை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பழிவாங்கி இங்கே அனுப்பிவிட்டார் என்று சொன்னதை, அந்தக் காட்சியை நான் இன்னும் மறக்கவிலலை. இரண்டாண்டு காலத்திற்கு அவரைப் பைத்தியக்காரனாக மாற்றினார்கள். திரும்ப திரும்ப கேள்விகள் கேட்க, அவரும் மிரண்டு பதில் சொல்ல, அவரை முழுப் பைத்தியக்காரனாகவே மாற்றிவிட்டார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து அப்படி முடிவு செய்துவிட்டார்கள். ஆனால், இதைச் செய்தது யார்? இன்றைக்கு வெட்ட வெளியிலே நியாயத்திற்காக வக்காளத்து வாங்குவதாக, நீதிக்காகப் போராடுவதாக சொன்னவர் தான் அன்றைக்கு செய்தார். அவர் சொல்லலாம். அவருக்கு சில பேர்கள் துணை போகிறார்களே என்பதிலேதான் எங்களுக்குக் கவலை. நீதி, நேர்மை எங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் அவர் இன்றைக்கு செய்திருக்கின்ற அக்கிரமங்களை மறைத்துவிட்டு, செய்திருக்கின்றபடுகொலைகளை மாற்றி விட்டு, இன்றைக்கு எது வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்ற தைரியத்தில் பேசுகிறார் என்று சொன்னால், நாடு இன்றைக்கு நம்பப் போகிறதா என்றால் நிச்சயமாக நம்பாது என்பது எனக்குத் தெரியும்.

நீதியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள். ஆனால், அவர்கள் எந்த நீதியைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். யார் யார் என்று ஆதாரம் வைத்திருக்கிறார்களா? நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமா? எங்கள் இயக்கத்திலே இருந்த பூராவாரி சுகுமாரனையும், அவர் தந்தையையும் படுகொலை செய்தது தெரியாதா? ஓராண்டு, இரண்டாண்டு வழக்கு விசாரணையில் இருந்தது. பிறகு இதிலே சம்பந்தப்பட்ட போலீசை மாற்றிய நிலைமை எங்களுக்குத் தெரியும். அன்றைக்கு ஐ.ஜி. அருள் அவர்கள் சொன்னார்கள். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதால், நாங்கள் துப்புத் துலக்குவதில் காலதாமதம் ஆகியது என்று அவர்கள் சொன்னது பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு நியாயம் பேசுகிறார்கள், நாங்கள் நீதியில் குறுக்கிட்டு விட்டோம் என்று. நீதியில் குறுக்கிடுவதாக இருந்தால், இந்த வழக்கில் நீதியில் தலையீடு என்று சொல்லி, நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். ஆனால், நேர்மையில் உறுதியோடும், நியாயம் எங்கள் பக்கத்திலே இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, இன்று வழக்குமன்றத்திற்குப் போனாலும், பல பேர்கள் தப்புகின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆனால் இன்று சொல்கிறார்கள் — நீதித் துறையிலே தலையிடுகிறோம் என்று. எங்கே தலையிட்டோம். யாராவது எந்த விவகாரத்திற்காவது தலையிட்டிருக்கிறோம் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? ஏதாவது நேரடியாக கேட்டால், விசாரணை வைத்தால் நிரூபிக்கிறோம் என்கிறார்கள். யார் விசாரணை

வைக்சப் போகிறார்கள்? யார் நிரூபிக்சப் போகிறார்கள்? இன்றைக்கு இதையெல்லாம் எங்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

ஆகவே வெட்டவெளியில் போய் சொல்கிறார்கள். விசாரணை வைத்தால் நாங்கள் நிரூபிப்போம் என்கிறார்கள், மக்கள் மன்றத்தில் நிரூபிக்க முடியாதவர்கள் இன்றைக்கு விசாரணை வைத்தால் நிரூபிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். எனக்கு இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வார்த்தை தான் நினைவுக்கு வருகிறது. மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் லேசாக கோடிட்டு காட்டிவிட்டு போனார்கள். இப்படியெல்லாம் காரியங்கள் நடந்து கொண்டே போனால் நீங்கள் நீதி மன்றத்திற்கு போகவேண்டியிருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அவருக்கு ஏற்பட்ட உணர்வினால் தான் அதைச் சொன்னார் என்று நினைக்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் ஒரு முதலமைச்சர் தான் நீதிமன்றத்தின் படிக்கட்டுகளுக்கு செல்லுகின்ற வரலாறு இருக்கிறது. முதலமைச்சராக இருந்தவர்கள் நீதிமன்றத்தின் படிக்கட்டுகளுக்குச் செல்லுகின்ற பெருமையை நிலைநாட்டுகிறவர் முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்தவர்தான். அதற்கு முன்னால் முதலமைச்சராக இருந்தவர்கள் யாரும் நீதிமன்றத்தின் படிக்கட்டுகளுக்கு சென்ற வரலாறு கிடையாது. இப்படி நீதிமன்றத்திற்கு சென்றவர்கள் யார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா என்று கேட்டார்கள். திரு லத்தீப் அவர்கள் இப்போது இங்கு இல்லையே என்று வருத்தமாக இருக்கிறது. நீதிமன்றத்தின் படிக்கட்டுகளுக்கு யார் யார் போவார்கள் பதை நாங்கள் உணர்ந்து வைத்து இருக்கிறோம். அதன் விளைவாகத்தான் ஆட்சியின் சிறு தவறுகள் கூட ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்று இன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருக்கின்ற எங்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எவ்வளவு கண்காணிக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் இந்த மான்யத்தில சொல்ல வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன்.

காவல்துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நூற்றுக்கு நூறு நியாயங்கள் நடைபெறுகிறது என்று வாதாடுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. அதே நேரத்தில் அக்கிரமங்கள் தான் நடைபெறுகிறது. அநியாயங்கள் தான் நடக்கின்றன என்று பேசப்படுகிறது என்று சொன்னால், எவ்வளவோ காரணங்களை சொன்னாலும், எதிர் கட்சிகள் காரணங்களை ஆதாரத்தோடு இங்கே சொல்லவேண்டும். அப்படியில்லாமல் வெட்ட வெளியில் நின்று கொண்டு, நாங்கள் ஆட்சி நடத்தியபோது கொலைகள் குறைந்திருந்தது, இப்போது கொலைசள் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று புள்ளி விவரத்தை சொல்லுகிறார்கள். நானும் அந்த புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தேன். 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 1,030 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. 1978-ல் 804 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. 1972-ல் 952 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. 1973-ல் 970 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. அதனால் இந்த ஆட்சிக்கு பெருமை என்று

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1979 ஏப்ரல் 18

நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. கொலைகளைப் பற்றிய புள்ளி விவரத்தை மாற்றம் செய்ய முடியாது. போலீஸ் தயாரிக்கின்ற புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பழைய ஆட்சியில் இந்த வழக்கை போடாதே என்று சொன்னால் போடாமல் இருந்து விடுவார்கள். இந்த ஆட்சியில் நிலைமை அப்படியல்ல. என்ன நடந்திருந்தாலும், நியாயமான முறைப்படி செய்யுங்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால், நியாயமான நடவடிக்கைகளில் காவல்துறை ஈடுபடுகிறது. அப்படியென்றால் எதிர்கட்சியினர் மீதெல்லாம் எத்தனையோ வழக்குகள் வரவில்லையா எதிர்க் கட்சியிலுள்ளவர்கள் கேட்கக்கூடும். அவர்களுக்கு நான் சொல் லிக்கொள்வேன், அண்ணன் கந்தசாமி அவர்கள் கூட, என் மீது கூட வழக்கு போட்டு விட்டார்களே, என்ன போலீஸ் துறை என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள். அவர்களுக்கு என்னென்ன நெருக்கடி இருக்கிறது. அவர்கள் வேலை செய்கிற நேரத்தில்—அவர்கள் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருந்தாலும் சரி டெப்டியாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுக்கு எத்தனையோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நாம் இந்த மன்றத்திலும் சரி, வெளியிலும் சரி, அரசியல் வாதிகளாக இருந்து பல விஷயங்களைப் பேசுகிறோம். நான் உள்ளபடியே சொல்லுகிறேன். இந் ஆட்சியில் ஆளும் கட்சியினர் எவரும் தலையிடவில்லை என்பதற்கு ஒரு உதார ணத்தை சொல்லுகிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக கும்பகோணத்திலிருந்து 30 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு. நான் எம்.எல்.ஏ.வாக வந்திருக்கிறேன். நான் இங்கே சட்டமன்றத்திற்கு வந்திருக்கும் நேரத்தில், அங்கே அனைந்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஒன்றிய அமைப்பாளர் ஒரு வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டார். போலீஸ் அதிகாரிகள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர் ஆயிற்றே என்றோ அல்லது ஆளும் கட் சிக்காரர் ஆயிற்றே என்றோ வழக்கில் கைது செய்யாமல் இருக்க வில்லை. நான் அங்கே போனதற்கு பிறகு எதற்காக அவரை கைது செய்தீர்கள் என்று கேட்டேன், அதற்கு போலீஸ் அதி காரிகள், ஒரு வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள், ஆதாரத்தோடு வழக்கை தந்திருப்பதால, அதில் இவர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்று சொலலப்பட்டிருக்கிறது, ஆகவே அவரை விசாரணை செய்வதற்காக கைது செய்தோம் என்று சொன்னார்கள். அவர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஒன்றிய அமைப்பாளராக இருந்தாலும் அவரை விட முடியாது என்று என்னிடம்சொன்னார்கள், நான்ஒன்றும்சொல்லிக்கொள்ளவிலலை. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் போது, நான் வட்டச்செய லாளராக இருந்த காலம் எல்லாம் என் நினைவுக்கு வருகிறது. அன்றைக்கு எங்கள் மீது வழக்குப் போட்டால், அந்த சப்-இன்ஸ் பெக்டரோ, அல்லது டெப்டியோ அங்கு வேலையில் இருக்க முடியாது. அவர்கள் வேலையில சேருவதற்கு முன்னாலேயே எங்களை வந்து பார்த்துவிட்டுத்தான் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கே போகவேண்டும். அப்படி எங்களை வந்து பார்க்கவில்லை என்று அடுத்தநாளே கருணாநிதி அவர்களுக்கு எழுதிவிட்டால்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எஸ். ஆர். இராதா]

ஒரேயடியாக அவர்கள் அந்த இடத்திலிருந்து தூக்கி எறியப்படுவார்கள். என்ன வட்டச் செயலாளரைப் போய் பார்க்காமல் போனாயா என்று கேட்பார்கள், அப்படி கேட்கும்போது, அந்த சப்இன்ஸ்பெக்டர் ஒரு சலாம் அடித்துவிட்டு, அப்படியா விஷயம். இனிமேல் டெப்டிக்கு சலாம் அடிப்பதை விட வட்டச் செயலாளருக்கு அடிக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு சலாம் அடிப்பார்.

[மாலை 4-50]

எதிர்க் கட்சியிலே அன்றையதினம் இருந்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால், இன்றைக்கு இதெல்லாம் பழைய குற்றமாக மாறப்படுகிறது. ஆனால், பழைய குற்றத்தைச் சொல்லிவிட்டு, புதிய குற்றங்களைக் கோடிட்டு காட்டினால் அதைகூட அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்....

திரு. அ. சுவாமிதாஸ்: தலைவர் அவர்களே, அன்று அத்தகைய ருசி கண்ட தாங்கள், இப்போது அதை எப்படி மறந்து இருக்க முடியும் என்று அறியவிரும்புகிறேன்?

திரு. எஸ். ஆர். இராதா: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் அந்த ருசி கண்டவர்கள் அல்ல. ருசி கண்டிருந்தால் அந்த இடத்திலே இருந்து இந்த இடத்திற்கு வந்திருக்க மாட்டோம். இந்த ருசியை எதிர்த்து அன்றைக்குப் போராட வேண்டிய எங்களுக்கு, திரு. சிவசாமி அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. என்றாலும், இந்த வரிசையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு அன்றைக்கும் தெரியும், இன்றைக்கும் தெரியும், அத்தனை பேர்களுக்கும் தெரியும். எங்கள் குரலுக்கு ஆதரவு வராதா என்று காத்துக் கொண்டிருந்தோம். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஒரு குரல் கொடுத்ததினால் தான் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் நியாயம் நிலைத்து நிற்கின்றது. (பலத்த கைதட்டல்) இந்த ஒரு குரல்தான் எடுபட்டதே தவிர, வேறு யாருடைய குரலும் எடுபடவில்லை. அவருடைய ஒரு குரல் தான் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே பலரை வெட்ட வெளிக்கு அனுப்பியிருக்கிறது. அனுப்ப முடியும். வெட்ட வெளிதான் அவர்களுக்கு ஏற்றஇடம் இந்த மன்றம் அல்ல, அப்படி வெட்ட வெளிக்கு அனுப்புகின்றதை எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தான் உண்டு என்பதையும் நான் தைரியமாகச் சொல்வேன்.

அந்த அளவிற்கு அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன. அந்த அக்கிரமங்கள் நடைபெற்ற நேரத்தில், அதை எதிர்த்து வாதாடி இருக்கிறோம். இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல்.ஏ. சாது செல்வராஜ் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள். இதிலே யாராவது கைது செய்யவேண்டாம் எனறு போலீசுக்கு உத்தரவிட்டார்களா? அப்படி சொல்ல முடியுமா? எத்தனை வழக்குகள் இன்றைக்கு போடப்படுகிறது. எம்.எல்.ஏ. வாக இருக்கிறோமே தவிர, தனிப்பட்ட முறையில் கேட்டால், எங்களுக்கு மரியாதை இல்லை: வருத்தம்தான். எங்களுக்கு இருக்கின்ற மகிழ்ச்சியெல்லாம், ஊரிலே இருக்கினறவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். அந்த பாராட்டிலே நாங்கள் ஒட்டிக்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1979 ஏப்ரல் 18

கொண்டிருக்கிறோம். ஊரிலே உள்ளவர்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே யாரும் நிர்வாகத்திலே தலையிடவில்லை என்று சொல்லும்போது எங்களுக்கு ஒரு பூரிப்பு ஏற்படுகிறது. அந்த பூரிப்பிலே நாங்கள் காலத்தை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே சப்-இன்ஸ்பெக்டரோடோ அல்லது இன்ஸ்பெக்டரோடோ ஒரு எம்.எல்.ஏ., போனிலே பேச முடியுமா? இங்கே இருக்கின்ற ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு எம்.எல்.ஏ., எஸ்.பி. யைப் பார்ப்பதற்காகப் போனார். அவர் அ.தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ. தானே, கொஞ்சம் பொறுத்துப் பார்க்கலாம் என்று சொன்னதாகச் சொன்னார். தவறாகச் சொல்லவில்லை. அவருக்கு பல வேலைகள் இருந்திருக்கலாம். உடனே பார்க்கவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. ஆனால், நடைமுறையிலே நியாயமான, நேர்மையான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் இன்றைக்கு எங்களுடைய முயற்சிகள்; கோரிக்கைகள். அதை வைத்துக் கொண்டு, இன்றைக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் விருப்பத்திற்கு நாங்கள் செயல்படுகிறோம்.

இங்கே உமாநாத் அவர்கள் பேசும்போது வெண்படையைப் பற்றிக் கற்பனையாகப் பேசினார்கள். எங்களுக்குத் தெரிந்தது ஒரு படைதான். அந்தப் படைக்கு சோப்பு வேண்டும். வேறு படை எங்களுக்குத் தெரியாது. வெண்படை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், செம்படை வந்து விடுமோ என்று அஞ்சுகிறார்கள் போலும். அவர்கள் சொல்லக் கூடிய வெண்படை இல்லை. அந்தப் படைதான் திட்டமிட்டு காரியங்கள் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் பல பேர்கள் வெள்ளை சட்டை போடுகிறோம். அந்த வெள்ளை சட்டையைப் பார்த்து இப்படி சொல்லக் கூடாது. அதிலே எங்களுக்கு நம்பிக்கை கிடையாது.

புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடம் நம்பிக்கை இருக்கின்ற காரணத்தினால், பல்வேறு சாதனைகளைக் கூற முடியும். கும்பகோணத்தில் கிளைக் குழு அமைப்பாளர்மீது சாதாரண ஒரு வழக்கு போட்டு, உள்ளே தள்ளப்பட்டார். இன்றைக்கு அந்த அளவுக்கு போலீஸ் அதிகாரிகள் சுதந்திரமாகச் செயல்படுகிறபோது, இங்கே சில நண்பர்கள் குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொன்னார்கள். சாராயம் இன்றைக்கு ஆறாக ஓடுகின்றது என்றும், சாராயம் ஏராளமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள்.

ஆனால் ஏராளமாகிவிட்டதா, இல்லையா என்ற கணக்கு எனக்குத் தெரியாது. அதிகமாகப் பேசுகின்ற காரணத்தால் ஒருவேளை அதிகமாக இருக்கிறதோ என்று நினைத்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. யாருக்கும் புள்ளிவிவரக் கணக்கு தெரியாது. இதற்கு முன்னால் தி.மு.க. வைச் சேர்ந்த உறுப்

REPORTING SECTION



பினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் மக்கள் எல்லாம் தங்களை ஆதரிப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் அதற்குப் பதில் சொல்லும் போது வேடிக்கையாக 3 கோடி 75 ஆயிரம் பேர் எங்களை ஆதரிக்கிறார்கள் மீதம் இருக்கிறவர்கள் குழந்தைகளும், எதிர்க் கட்சிக்காரர்களும் என்று சொன்னேன். ஆனால் அது அல்ல நிலைமை.

இந்தச் சட்டம் தீவிரமாக்கப்பட்ட பின்னால் மக்கள் எவ்வளவு பாராட்டுகிறார்கள் என்பது சாதாரண மக்களைக் கேட்டால் தெரியும். சென்னையிலுள்ள எவ்வளவோ சேரிகளிலும், குப்பங்களிலும் இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு சத்தம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதனால் யாருமே குடிக்கவில்லை என்று வாதிடத் தயாராக இல்லை. எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு நிச்சயமாக அது அதிகமாகத் தெரிந்திருக்கும். ஆளும் கட்சியில் இருக்கும் எங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். உண்மையைச் சொன்னால் இடையிலே ஏற்பட்ட நிலை 1971 ஆம் ஆண்டில் குடிக்காதவர்கள் கூட குடிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். பழைய ஆளே தொடர்ந்து குடித்து வந்தால் தடை செய்து திருத்தியிருக்கலாம். புதிதாக 1971–ஆம் ஆண்டில் குடிக்க ஆரம்பித்தவர்களைப் பழைய முறையில் பிடிக்க முடியவில்லை. அதன் காரணமாக புது மாதிரியாக புதுச் சட்டம் கடுமையாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பல்வேறு நன்மைகள் இருக்கின்றன என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அது முழுமையாகிவிட்டதா என்று சொன்னால் முழுமையாகிவிட்டதாக நிச்சயமாக ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன். புரட்சித் தலைவரைப் பொறுத்தவரை எவ்வளவு தூரம் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்துகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் நிச்சயமாக வெற்றி பெறுவார்களா மாட்டார்களா என்றால் நிச்சயமாக வெற்றி பெற்றே தீருவார்கள் என்பதில் நிச்சயமாக நம்பிக்கையுண்டு.

பல்வேறு வழக்குகளில் துப்பு கிடைக்கவில்லை என்றெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் சொன்னார்கள். துப்பு கிடைக்கவில்லை என்பது போலீஸ் துறையில் இருக்கிற பல்வேறு கஷ்டநஷ்டங்களில் ஒன்று. பல்வேறு காரணங்களால் கிடைக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால் வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டு குறிப்பிட்ட வழக்கை யாரும் தடைசெய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் தடை செய்து அதனால் துப்புக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லமுடியுமா என்றால் நிச்சயமாக முடியாது.

ஒருவர் வீட்டில் பைல் திருட்டுப் போகிறது. ஏதோ சாமான்கள் திருட்டுப் போகலாம். வெள்ளிச் சாமான்கள் திருட்டுப் போகலாம். ஆனால் இப்போதுதான் பார்க்கிறேன. பைல் திருடுகிறார்கள் என்பதை. ஏன் பைல் திருட்டு போகிறது? நாளை மறுநாள் இ ். கம்டாக்ஸ் டிப்பார்ட்மெண்டில் பைலைக் காட்டி நிற்கவேண்டும். பழைய கணக்கை மறைக்க பைல் திருட்டுப் போய்விட்டது என்று கம்ப்ளெயிண்ட் கொடுக்

[திரு. எஸ். ஆர். இராதா] [1979 ஏப்ரல் 18

கிறார். காரியம் முடிந்துவிட்டது. பைல் திருட்டிலே எப்படி துப்புத் துலக்க முடியும்? இது திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்ட காரியம். இதை யாராவது கண்டு பிடிக்க முடியுமா?

இந்திரா காந்தி அவர்கள் இங்கு வந்த நேரத்தில் எவ்வளவு அக்கிரமங்கள் நடைபெற்றன என்பதை இந்த நாடு மறந்திருக்காது. எவ்வளவு அக்கிரமங்களைச் செய்தார்கள்? அன்று போலீஸ்காரர்கள் எவ்வளவு நியாயத்தோடு, நேர்மையோடு நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்? அதற்காக எவ்வளவு பாடுபட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால் மன்றத்தில் என்ன சொன்னார்கள்? போலீஸ்காரர்கள் அக்கிரமங்கள் செய்தார்கள் பார்த்தீர்களா? என்று பேசினார்கள். எனக்குப் பின்னால் அண்ணன் ஜேம்ஸ் அவர்கள் பேசப் போகிறார்கள். எவ்வளவு பேர்களைத் தாக்கினார்கள் தெரியுமா என்று முன்னாலேயே பேசினார்கள். அவருக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்வேன்—இந்திரா காந்தியைக் கைது செய்த நேரத்தில் கும்பகோணத்தில் எங்கோ ஓர் கடையை அடித்தார்கள் என்பதற்காக ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த 20 பேர் அதற்கும் சம்பந்தமே இல்லாத, அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் உள்ள யாரோ ஒருவருடைய பையன் அந்தக் கட்சியில் இருக்கிறவனுக்கு வேண்டியவன் என்று சொல்லி ஒரு முஸ்லீம் வீட்டில் இரவு 12 மணிக்கு அடித்தார்கள். வீட்டுக் கண்ணாடியை உடைத்தார்கள். கார் கண்ணாடியை உடைத்தார்கள். அன்றைக்கு குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருப்பேன்—ஜனதா கட்சியினர் கும்கோணத்தில் அராஜகம் என்று. அங்கே சில பழைய நண்பர்கள் இருந்தார்கள். அதனால் அதைச் சுட்டிக் காட்ட வில்லை.

[மாலை 5-00]

அந்தத் தவறுதான் காரணமே தவிர, நிச்சயமாக அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பெறுத்த வரையில் நியாயங்களுக்காக, நேர்மைக்காக நாங்கள் எந்த வகையிலும் இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில் எதிராக இருப்போம் என்று நிச்சயமாக யாரும் நம்ப மாட்டார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்வேன்.

அதைப்போல போலீஸ்காரர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகள் வேண்டுமென்று இங்கே சொன்னார்கள். நான் உள்ளபடியே, திரு உமாநாத் போன்றவர்களும் திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் போன்றவர்களும் சொல்கிற நேரத்திலே எங்களுக்குக் கூட மகிழ்ச்சி. திரு. உமாநாத் அவர்கள் சொல்கிற நேரத்திலே நீங்கள் இப்படியே போனால் நாளைக்கு அவர்களும் இப்படிப் பட்ட சங்கத்தை ஆரம்பித்து போராட ஆரம்பிப்பார்கள் என்று சொல்கிற நேரத்திலே சொன்னார், அது சி.ஐ.டி.யு சங்கமாக வந்தாலும் வரும் எனறு........

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு ரா. உமாநாத் : சி.ஐ.டி.யு. சங்கம் வரும் என்று நான் சொல்லவில்லை. பிரச்சினையைத் தீர்க்காமல் அடக்குமுறையைக் கையாண்டால் நாங்கள் அதில் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருப்போம் எனறு தான் சொன்னேன்....

திரு. எஸ்.ஆர். இராதா : பரவாயில்லை, நான் பாராட்ட வேண்டியது.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : பாராட்ட வேண்டியது இல்லை, தவறாகச் சொன்னார், ஆகவே மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டும், வேண்டுமானால் குறிப்பைப் பாருங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : திரு. உமாநாத் அவர்கள் விளக்கம் சொன்னதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் முதலிலே அவர் அப்படித்தான் சொன்னார்......

திரு. ரா. உமாநாத் : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை வேண்டுமானால் ரிக்கார்டை பாருங்கள்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நானும் சொல்கிறபோது சி.ஐ.டி.யு. சங்கம் வந்தாலும் வரும் என்று தான் சொன்னார்கள் என்று தான் சொன்னேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : ரிக்கார்டை வேண்டுமானால் பாருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நானும் கா லையில் இருந்தேன். அப்படிச் சொல்லவில்லை அவர். ஆரம்பிக்கப்பட்டால் நாங்கள் துணை நிற்போம் என்று தான் சொன்னார்.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : நானும் அந்தக் கருத்தில் தான் சொன்னேன். நிச்சயமாக சி.ஐ.டி.யு. ஆரம்பித்து வ்ட்டார் என்று சொல்லவில்லை. அது நடக்கப்போகிறதில்லை என்று எனக்குத் தெரியும். சங்கம் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதிலே அவர்களும் சங்கம்வைத்து, அவர்களும் ஊர்வலம் விட்டு, மறியல் செய்து, போலீஸ் ஸ்டேஷன முன்னாலே கோஷங்கள் போட்டால் என்ன எனறால் கொஞ்சம் ஆசையாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால் எல்லா மாநிலங்களிலேயும் இப்படி ஆரம்பித்து, இந்தக் கொள்கையை மேற்கு வங்காளத்திலே அனுமதித்து, கேரளத்திலே அனுமதித்து அதற்குப் பின்னாலே மைசூருக்கு வந்து அது தமிழ்நாட்டுக்கு வரப்போகிறதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை....

திரு. ரா. உமாநாத் : மேற்கு வங்காளத்தில் போலீஸ்காரர்கள் சங்கம் என்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு அது அங்கீகரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. திரிபுராவிலே இல்லாத இடத்திலே முதல்வர் கேட்டு அங்கே சங்கம் அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பையர் சர்வீஸஸ்க்கு 2 மாதத்திற்கு முன்னாலே அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. செ. சிவசாமி : மேற்கு வங்காளத்திலேயும் உண்டு, கேரளாவிலேயும் உண்டு.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : கேரளத்திலே இருக்கிறதா இல்லையா என்பது, இல்லை என்று ஏகோபித்து எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் சங்கம் வைப்பது தேவையான ஒன்றா என்பது அகில இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய அடிப்படையிலே யோசிக்கவேண்டிய ஒன்று. போலீஸ்காரர்களுக்கு ஒரு சங்கம் வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்திலே நாம் மேலும் சிந்தனையை வேகமாகச் செலுத்திப் பார்க்கிற நேரத்திலே இராணுவத்திற்கும் சங்கம் வேண்டும், இராணுவ அதிகாரிகளுக்கும் ஒரு சங்கம் வேண்டும், இராணுவப் படையிலே உள்ள ஜவான்களுக்கும் சங்கம் வேண்டுமென்று சொன்னால் சங்கங்கள் தான் நடக்குமே தவிர காரியங்கள் நடக்காது. அது அகில இந்திய ரீதியிலே செய்ய வேண்டிய ஒன்று. இன்றைக்கு சாதாரண நிலையில் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள், அன்றாட வாழ்க்கையை அவர்கள் நடத்தமுடியாமல் எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பது இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களும் நிச்சயமாக அவர்களுக்குத் துணையாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அத்தனை பேர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கிறோம். அவர்களுடைய வசதிகளைப் பெருக்கித் தரவேண்டுமென்று. புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் நிச்சயமாகக் கண்காணிப்பு ஆக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். பெண் போலீஸ் படைகளைப் பொறுத்தவரையில் சென்னையில் மட்டுமல்ல மதுரை, கோவை, திருச்சியிலேயும்ஏற்படுத்தப்படுகிறது பாராட்டக்கூடிய ஒன்று. திருச்சி, மதுரை, கோவையிலே மட்டும் நிற்காமல் அது மாநிலத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படுகிற வகையில் தமிழ்நாடு பெண் போலீஸ்படை சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது என்பதை தமிழ்நாடு எடுத்துக்காட்டுகிற வகையிலே இந்தியாவிலே நாம்தான் வழிகாட்டுகிறோம் என்ற அளவிற்கு நிச்சயமாக சிறப்பாக செயல்பட முடியும். அதை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதே போன்று துப்புத் துலக்குவதற்குப் புதிய கருவிகள் வாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அமெரிக்காவிற்குச் சென்றபோது சொன்னார்கள். அங்கே எப்படித் திருட்டு நடக்கிறது களவு நடக்கிறது. எப்படிப் போலீஸ்காரர்கள் கண்டு பிடிக்கிறார்கள், அவர்கள்

என்னென்ன கருவிகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்று காணப் போகிறேன் என்று சொன்னார்கள். இங்கே ஒரு அரசியல் தலைவர் சொன்னார் அவருக்கே வாடிக்கையான குரலிலே சொன்னார். அவர் ஏன் போகிறார் என்றால் அங்கே எப்படித் துப்பாக்கிச் சூடு நடக்கிறது என்று பார்ப்பதற்காக என்று சொன்னார். காரணம் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்ற நேரத்திலே பத்து பதினைந்து நபர்களை வைத்துக்கொண்டு மகிழ்ந்து பழக்கப்பட்டவர். ஆனால் எங்கள் புரட்சித் தலைவரவர்கள் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்டதற்குப் பின்னால் யாரும் அவரிடத்தில் நெருங்கிக்கூடப் பேசமுடியாத அளவிற்கு யாரும் வேதனைப் பட முடியாத அளவிற்கு அவர்கள் வேதனைப்பட்டு கண்ணீர் சிந்திய காட்சி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். துப்பாக்கிச் சூடு ஏதோ வரவேற்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று கருதுகிற கொள்கையிலே இருப்பவர்கள் நாங்கள் அல்ல என்பது இந்த நாட்டிலே உள்ள அத்தனை பேருக்கும் தெரியும்.

அதேபோல் செய்தித் தொடர்பு இருக்கிறது அதைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு நல்ல பணிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது இன்னும் தீவிரத் தன்மைபெற்று சிறப்பான முறையில் நடக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒன்றை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். ஊர்க்காவல்படை இருக்கிறது. அதில் எல்லா அரசியல்வாதிகளும் இருக்கிறார்கள். அதைக் கொஞ்சம் கண்காணித்து போலீஸ் இலாக்காவிலே இருப்பவர்கள் ஊர்க்காவல் படையிலே எந்த அரசியல் இயக்கத்திலேயும் தொடர்பு இல்லாதவர்களாகப் பார்த்து அந்தப் பணியைப் பயன்படுத்த முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தீயணைப்பு இலாக்கா முக்கியமான இலாக்கா. பல்வேறு இடங்களிலேயும் தீயணைப்பு நிலையங்களைத் துவக்க வேண்டும். அதை நவீனப்படுத்த வேண்டும். அந்த வாகனங்களை எல்லாம் நவீனப்படுத்த வேண்டும்.

ஆம்புலன்ஸ்களைப் பொறுத்தவரையில் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தவை இன்றைக்கும் இருக்கிறது என்ற நிலைமாறி காலத்தின் வேகத்திற்கேற்ப காலத்தின் தேவைக்கேற்ப இதை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியங்களை வரவேற்று துணைத் தலைவரவர்களுக்குத் தனியாக நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஒ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எந்த அமைச்சு ஏற்பட்டாலும் காவல்துறை இன்றியமையாதது. அந்தப் பொறுப்பு வகிக்கின்றவர்கள் சாதாரண அமைச்சராக இருந்தாலும் முதலமைச்சராக இருந்தாலும் எல்லாக் குற்றச் சாட்டுகளையும் சுமக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது.

[திரு. ஒ. சுப்பிரமணியம்] [1979 ஏப்ரல் 18

இந்தத் துறையில் பரவலாக இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகள் என்ன என்பதைக் கூர்ந்து பார்த்து இங்கு கூறப்படும் குறை பாடுகளை ஏதோ வேண்டுமென்று சுமத்துகிறார்கள் என்று எண்ணாமல் அதில் அடிப்படை என்ன என்று ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்கான பரிகாரம் காண ஆவலுடன் முயற்சி செய்தால் நலம். அந்த வழியில் முதலமைச்சர் பாடுபடுவார் என்று நான் நம்பு கிறேன்.

எந்தக் குற்றவாளியாக இருந்தாலும் அவர்களை மனிதாபி மானத்துடன் நடத்தப் பழக வேண்டும். போலீஸ் ஸ்டேஷ னுக்கு ஒருவரை அழைத்து வந்துவிட்டால் என்ன வேண்டுமானா லும் செய்யலாம் யார் நம்மைக் கேட்பது என்ற மனோபாவத்து டன் சிலர் நடக்கிறார்கள். அது தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

சில குற்றங்களில் உண்மையை வரவழைக்க சித்திரவதை முறைகள் பல ஆண்டுகாலமாகக் கையாளப்பட்டு வருகிறது. அதைத் தவிர்த்து பிற நாடுகளில் இச்சந்தர்ப்பங்களில் என்ன முறைகள் கையாளப்படுகிறது என்பதை அறிந்து இந்தக் கால மாறுதலுக்கேற்ப நடந்தால் அது நாகரீகமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

'' ஹியூமன் ரிலேஷன்ஸ் '' '' மனித இயல் உறவுகள் '' பயிற்சிக்குக்கட வெளிநாட்டிற்குச் சில அதிகாரிகள் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பு இருக்கிறது. அவர்களுடைய பயிற்சி நமக்கு உதவும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து எல்லோரும்—முதலமைச்சர் உள்பட விரும்பாத சில நிகழ்ச்சிகள் தவிர்க்க முடியாமல் நடக்கின்றன. அவைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கிறபொழுது வருங்காலத்தில் அதைத் தவிர்க்க எப்படி நாம் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று பார்க்க வேண்டும். நடந்த கால நிகழ்ச்சிகளை முன்மாதிரியாக வைக்காமல் தவிர்க்கப் பாடுபட வேண்டும்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லப்போனால்* * * *

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே நீதிபதி நியமிக்கப்பட்ட ஒரு வழக்கைப்பற்றி அவரிடம் என்னென்ன நிலைமைகளைப் பற்றி எல்லாம் விசாரித்துக் கருத்துக் கூற வேண்டும். தீர்ப்புக்கூற வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோமோ அதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கருத்துச்சொல்வது பொருத்தமில்லை. ஆகவே அது குறிப்பேட்டிலே இருப்பது நியாயம் அல்ல என்பதைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஒ. சுப்பிரமணியம்: பேரவைத் துணைத் தலைவரவர் களே எனக்கு முன் பேசிய பல நண்பர்கள் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுவிட்டார்கள். இருந்தாலும் முதலமைச்சர் வேண்டு கோளுக்கிணங்க..................

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம்]

(மாலை 5-10).

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே அதுபற்றிய 'ஃபாக்ட்ஸ்'' சொல்லலாம். ஆனால்,** என்று சொன்னீர்கள். அதைத்தான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம் : இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடு * * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * * என்று துவங்கிப் பேசிய அந்த இரண்டு மூன்று வாக்கியங்களையும் சபைக் குறிப்பேட்டிலிருந்தும், பத்திரிக்கைக் குறிப்பேடுகளில் இருந்தும் நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம் : அதைப்பற்றி நண்பர்கள் எல்லாம் பேசிவிட்டார்கள். ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் வந்த நேரத்தில் நான் இல்லாததால் அந்தச் சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. முதலமைச்சருக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கிறேனே தவிர குறை காணவில்லை என்று முதலாவதாகச் சொன்னேன். சில நிகழ்ச்சிகளை நாம் கொஞ்சம் சாவகாசமாக ஆராய்ந்து பார்த்தோமானால் அந்த துக்ககரமான நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதற்காக நான் சொல்கிறேன்.

அடுத்து இங்குள்ள காவல் துறையிலே ஒரு தாலுகா அளவிலுள்ள பல அலுவலகங்களுக்கு டைப்ரைட்டர் கிடையாது. அது இல்லாததனால் அங்கு நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் கைது செய்யப்படுகின்ற நேரத்திலே அவர்கள் தேவையில்லாமல் அங்கு தங்க வேண்டியிருக்கிறது என்பது சமீபத்திலே நாங்கள் கைது செய்யப்பட்ட நேரத்திலே நாங்கள் அறிந்துகொண்ட உண்மை. ஆகவே, அந்த அத்தியாவசிய சாமான்களை வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து இருப்புப் பணம் போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் கைது செய்யப்படுகிறவர்களுக்கு சாப்பாடு வசதி போன்றவைகளுக்குப் பணம் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது.

மேலும் இன்னொன்று நான் கேள்விப்பட்டேன், கைது செய்யப்பட்டு ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதற்கு முன்னால் ரிமான்ட் கைதியாக இருக்கிறவரை அவர்கள் செலவு செய்கிற பணம் அன்று மாலையே விடுதலை செய்யப்பட்டு ஜெயிலுக்கு அனுப்பப்படாவிட்டால் அந்தச் செலவை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளாது என்று கூறுகிறார்கள். அது எந்த அளவு உண்மை என்று தெரியவில்லை. அப்படியிருந்தால் அந்த நிலைமையை மாற்றி அவர்கள் தங்கள் சொந்தப் பொறுப்பில் செலவு செய்யும் நிலைமையை மாற்றிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

---

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. ஓ. சுப்பிரமணியம்] [1979 ஏப்ரல் 18

மது விலக்கை அமுல் செய்வதில் போலீஸ் கொஞ்சம் மெத்தனமாக இருப்பதால்தான் அது வெற்றி பெறத் தடையாக உள்ளது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பல நண்பர்கள் பேசும்பொழுது அங்கே பணம் புரளுகிறது இலஞ்சம் தாண்டவம் ஆடுகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நியாயமாக மதுவிலக்கை அமுல்படுத்தாததால் சர்க்காருக்கு செல்ல வேண்டிய பணம் வேறு வழியிலே தகாதவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். சர்க்காரும் நஷ்டப்பட்டு மக்களுக்கும் நாம் எதிர்பார்க்கிற நன்மை கிடைக்கவில்லை என்றால் அதை நிவர்த்திக்க அரசாங்கம் உடனடியாக ஆவன செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது சம்பந்தமாக சமீபத்தில் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே சேந்தங்குடி என்ற ஊரிலே அந்த மதுவிலக்கு கமிட்டி தலைவர் ஒருவர் கள்ளத்தனமாக சாராயம் காய்ச்சியவரையும், அவர்களுக்கு உடந்தையாக இருந்த பலரையும் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று போலீசாரிடம் ஒப்படைத்து கேஸ் எழுதினார்கள். ஆனால் ஒப்படைத்துத் திரும்புகின்ற நேரத்திலே அங்கு ஸ்டேஷனிலிருந்து ஏ.எஸ்.ஐ. முன்னிலையிலேயே தங்கச்சாமி என்ற மது விலக்குகமிட்டி தலைவரை கன்னத்தில் அடித்து வாயில் வரக்கூடாத பேச்சுக்களை எல்லாம் பேசியிருக்கிறார்கள் என்றால் எந்த அளவுக்கு மது விலக்குக் குற்றங்களுக்கு போலீசார் உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று சந்தேகப்படும் அளவிலே காரியங்கள் நடக்கின்றன. ஆகவே இது வெற்றிகரமாக நடக்க வேண்டுமென்றால் காவல் துறையினர் நிச்சயமாக பொது மக்களால் கொண்டு வரப்படுகிற புகார்களுக்கு உடந்தையாக இருக்க வேண்டும். பொது மக்களுடன் உடந்தையாக இருந்தால் அதைத் தவிர்க்க முடியும். இல்லை என்றால் பொதுமக்கள் ஆர்வத்துடன் இதை எடுத்துச் சொல்ல முன்வர மாட்டார்கள் என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருக்காட்டுப்பள்ளி என்ற ஊரில் 2 வருஷ காலமாக அங்கே ஒரு கேஸ் ஒன்று நடந்து வந்திருக்கிறது. அங்கே வேலையில்லாத பட்டதாரிகள் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற சில இளைஞர்களை ஒரு கற்பழிப்புக் கேசில் போட்டு அந்தக் கேஸ் நடந்து முடிந்து அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆக உண்மைக்கு மாறாக அவர்களை வேண்டுமென்றே வேண்டப்படாதவர்கள் என்பதற்காக அந்தக் கேஸை நடத்தினார்கள். அப்படிக் கேஸ் நடத்திய காரணத்தால் அவர்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களும் ஒரு வருக்கு கல்லூரி படிப்பும் இழப்பு ஏற்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதை ஏன் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் என்றால், இதைப் போன்ற கேஸ்கள், ரேப் கேஸ்கள் போடப்பட வேண்டுமென்றால் பல நிரூபணங்கள் எல்லாம் காட்டப்பட வேண்டியிருக்கும். அப்படி இருந்தும் வேண்டாதவர்கள் என்ற

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஓ. சுப்பிரமணியன்]

காரணத்தால் கேஸைப் போட்டு நடத்தியிருக்கிறார்கள். இது மாதிரியான நடைமுறைகள் இனிமேலாவது மாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குளித்தலை தலைநகரில் ஒரு தீ அணைப்புப் படை நிறுவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த இடத்தில் சுமார் 6,000 ஏக்கர் கரும்பு பயிரிடுகிறார்கள். அவைகள் அடிக்கடி தீப்பிடித்து பாதிக்கப்படுகின்றன. அதற்காக அந்த இடத்திலே ஒரு தீயணைப்புப் படை அவசியம் நிறுவப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறேன். இது போன்ற பல காரியங்களை எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறபோதும், ஆளும் கட்சியில் இருக்கிற போதும் யாரும் சிறப்பாக பெருமைப்படக்கூடிய அளவிலே நிச்சயமாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே இதை யெல்லாம் டிபார்மெண்டிலே ஏற்படுகிற இன்னல்களை எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது என்ற எண்ணத்திலே அதிலே உள்ள உண்மைகளை எடுத்துக் கொண்டு இந்தத் துறையை எந்த அளவுக்கு திருத்தியமைக்க முடியும் என்று பார்த்து அந்த அளவுக்கு திருத்தியமைக்க உதவ வேண்டும் என்ற முறையில் தொடர்ந்து பணிகளைச் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியம். நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்கா சென்றிருந்தபோது இந்தத் துறையிலே கவனம் செலுத்தி பல விஷயங்கலை உணர்ந்துக் கொண்டதாக அறிந்தோம். அவர் அங்கேயிருந்து பெற்று வந்த உயர்ந்த அனுபவங்களை இங்கே இதிலே அமுல் செய்வார்களேயானால், இந்தத் துறையை எல்லோரும் போற்றக் கூடிய வகையிலே சிறப்பான துறையாக மாற்றி அமைக்க அவருடைய சகல சக்தியையும் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு நான் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை, தீயணைப்புத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே இந்த அரசின் மீது சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்ற தீர்மானத்தை முன் மொழிந்து பல கருத்துக்களைக் கூறியிருக்கிறேன். ஆகவே மீண்டும் ஏற்கெனவே எடுத்துக் கூறிவற்றையே நான் இங்கே கூறவிரும்பவில்லை. இங்கே இந்தத் துறையின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஆய்வு உரையின் சம்பந்தமாக பல கருத்துக்களை இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். இந்தத் துறை எந்த அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த துறை, அனைத்து மக்களுக்கும் அனைத்து அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த, அத்தியாவசியமான ஒரு துறை என்பதை உண்மையிலேயே அனைவரும் ஒத்துக் கொள்வோம். ஆகவே தான் இந்தத் துறைக்கான எந்த அளவுக்கு பணம் ஒதுக்கீடு செய்வதாக இருந்தாலும்கூட, இப்பொழுது ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிற 38 கோடி ரூபாய் போதாது மேலும் ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் கூட, அதற்கு ஆதரவு அளிப்பதற்காகத்தான் இருப்போமே தவிர அந்த முறையில் நாங்கள் எதிர்ப்பதாக

இல்லை. காரணம் என்னவென்றால், அனைவருக்கும் பாது காப்புக் கொடுக்கக்கூடிய, அனைத்து மக்களின் உயிருக்கும் உட மைகளுக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்கக்கூடிய தேவையான ஒரு துறை சிறப்பாக செயல்பட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆகவே இந்த துறைக்கு சிறப்பாக செயல்பட வேண்டும் என்று சொல்லி எந்த அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்தா லும் நிச்சயமாக அது முறைகேடாக இருக்காது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[மாலை 5-20]

இங்கே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன ஆய்வுரையில் பல்வேறு புள்ளி விவரங்கள் இங்கே கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அவற் றையெல்லாம் இங்கே கூறுகின்ற போது எனக்கு முன்பாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர் ராதா அவர்கள் எடுத்துக்கூறி அந்தப் புள்ளிவிவரங்களை இந்த தேசத்தில் இருக்கின்ற மற்ற மாநிலங் களில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சியோடு ஒப்பிட்டு, இதர மாநிலத் தில் இருக்கிற புள்ளி விவரங்களை ஒப்பிட்டு, இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆக, அதன் பொருள் என்ன என்று சொன்னால் இங்கே இந்த மன்றத்தில் பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூறிய கருத்துக்களை சந்திப்பதற்கு இந்த அரசு ஒரு திக்கற்று நிற்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆட்சியில், அதற்கு பதில் கூறுவதற்கு தகுதி இல்லை. ஆகவே, மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டு இந்த ஆட்சியில் ஆளும் கட்சியில் இருப்பவர்கள் கூறுகிறார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

இங்கே கடந்த பல ஆண்டுகளில் நான் பல்வேறு குற்றங்களை இங்கே கொடுத்து இருக்கின்ற ஆய்வுரையில் காண்கிறோம். 1977 1978 ஆம் ஆண்டுகளில் உள்ள குற்ற வழக்குகளை ஒப்பிட்டு இங்கே பல புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆதாயத்திற்காக கொலை செய்தல் — 1977—ல் 49, 1978—ல் 40 ஆகவும் குறைந்து புள்ளி விவரங்கள் காணப்படுகிறது. ஆனால் அதற்கு முந்திய ஆண்டு பார்த்தால் 1976-ம் ஆண்டு பார்த்தால் 30 ஆக இருந்த கொலை 1978-ல் 40 ஆக உயர்ந்து இருக்கிறது. அதே போல் கொள்ளை 1976-ம் ஆண்டில் 20 ஆக இருந்தது. 1979-ஆம் ஆண்டில் 21 ஆக உயர்ந்து காணப்படுகிறது. வழிப்பறி 1977-ல் 130, 1978ல்- 192 ஆக உயர்ந்து காணப்படுகிறது. அதேபோல் கன்னக்களவு 1976-ம் ஆண்டு 7,759 ஆக இருந்தது. 1977 ஆம் ஆண்டு 10,305 ஆக உயர்ந்தது. 1978-ஆம் ஆண்டு 10,499 ஆக உயர்ந்து இருக்கிறது. அதேபோல் பெரிய திருட்டு 1977 ஆம் ஆண்டு 24,589 ஆக இருந்தது. 1978-ஆம் ஆண்டு 26,915 ஆக உயர்ந்து காணப்படுகிறது. இது அரசுத் தரப்பில் கொடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள். இதைப் பார்க்கிறபோது ஆண்டுதோறும் நாம் இந்த இலாகாவிற்கு நிதி கூடுதலாக ஒதுக்கித் தருகிறோம். அது இதற்காக என்று சொன்னால் இந்த நாட் டில் நிலைமைகள் சரியாக வேண்டும் என்ற நிலைமையில் செய்கி றோம். ஆனால் அதற்கு மாறாக குற்றங்கள் அதிகரித்து வருகி

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

றது என்று சொன்னால் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற போலீஸ் இலாகாவை நிச்சயமாக குறை சொல்ல முடியாது. காரணம் போலீஸ் இலாகா சிறப்பாக செயல்பட்டதால் தான் இந்த அள விற்கு குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து இருக்கிறார்கள். அவர் களை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். ஆனால் குற்றங்கள் எண்ணிக்கையில் கூடுவதற்குக் காரணம் என்ன என் பதை இன்றைய அரசியல் சமுதாய அமைப்பு இவற்றையெல் லாம் ஒப்பிட்டு எண்ணிப்பார்க்கிறபோது இந்த நாட்டில் இருக்கிற முறை கேடுகள் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. அதற்கு இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே நாட்டில் குற்றங்களை வளர்க்கின்ற அரசாக அரசு இருக்கிறதே தவிர நாட்டிலே நிம்மதியான நிர்வாகத்தை நடத்திகுற்றங்களை குறைப்பதற்கும் வழிவகைகளை காண்பதற்கும் இந்த அரசு தவறி விட்டது என்று நான் கூறவிரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே இவற்றிற்கெல்லாம் இந்த இலாகா ஒரு காரணத்தைக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவசர நிலை காலத்தில் துப்பு துலக்குகிற முறை ஒன்றாக இருந்தது. ஆனால் அவசர காலம் முடிந்த பின்பு அந்த முறையைக் கைவிட்டு அறிவியல் சார்ந்த துப்பு துலக்கும் முறைகளை கைக்கொண்டதன் காரண மாக துப்பு துலக்குகையில் எண்ணிக்கை குறைந்து காணப்படுகிறது என்ற விளக்கம் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

இன்று துப்பு துலக்கிய எண்ணிக்கையைப் புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிறபோது 1976-ம் ஆண்டு 52 சதவிகிதம் இருந்த நிலைமை மாறி 1977-ம் ஆண்டு 41.8 ஆகவும் 1978-ம் ஆண்டில் 30·1 சதவிகிதமாகவும் இந்த ஆய்வில் குறைந்து இருக்கிறது என்று சொன்னால் இந்த இலாகா செயலற்று இருக்கிறது என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன். செயலற்று இருக்கிறது என்று நான் கூறுகிறபோது ஏற்கெனவே நான் சொன்னேன் இந்த இலாகா இது வரையிலும் தமிழ் நாடு போலீஸ் என்று சொன்னால் எந்த அளவிற்கு திறமையான போலீஸ் என்பதை நாடு நன்றாக அறிந்து இருக்கிறது, அதை பாராட்டியிருக்கிறது.

ஆனால் துப்பு துலக்குவதில் எந்த அளவுக்கு நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டு வருகிறது, குறைந்து காணப்படுகிறது என்று சொன்னால் நிச்சயமாக அந்த இலாகாவிலே பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளை நான் குறை கூற நிச்சயமாகத் தயாராக இல்லை. ஆனால் ஆளுகின்றவர்கள் சரிவரக் கவனிக்காத காரணத்தினால் துப்பு துலக்குவது இப்போது குறைந்து கொண்டு காணப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து தண்டனை பெற்றவர்களுடைய புள்ளி விவரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1977-ம் ஆண்டு 57 சதவீதமாக இருந்த நிலை மாறி இன்றைய தினம் 1978-ம் ஆண்டு 47 சத வீதமாக குறைந்து காணப்படுகிறது என்று சொன்னால்

போலீஸ் இலாக்கா அதிகாரிகள் இந்த வழக்குகளை எல்லாம் பதிவு செய்கிறார்கள். ஆனால் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்று அவர்கள் தண்டிக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக தண்டனை பெறாத நிலை ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் யார் இதற்குப் பொறுப்பு என்பதை மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் நன்றாகச் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக இந்த வழக்குகள் நடக்கிறபோது அதில் ஏதோ அரசியல் தலையீடு இருக்கிறது என்ற குறைபாடும் சந்தேகமும் நாட்டு மக்களுக்கு உண்டாகக் கூடிய நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இங்கே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இது இவ்வாறு இருக்க, அடுத்ததாக பல கொலைக் குற்றங்கள் கொலைகள் இது வரையிலும் துப்பு துலக்கப்படவில்லை. எனக்குத் தெரிந்த அளவில் சிலவற்றை நான் கூறுகிறேன். ஆனால் எண்ணற்ற கொலைக்குற்றங்கள் இந்த மாநிலத்தில் கடந்த ஆண்டு போலீசாரால் துப்பு துலக்காமல் கண்டுபிடிக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்ற நிலை நிச்சயமாக வரவேற்கத்தக்கதல்ல. இதற்கு முன்னால் எல்லாம் இந்த மாநிலப் போலீஸ் எந்த அளவுக்கு சிறப்பு வாய்ந்த போலீசாக இருந்தது என்பதை கள்ள நோட்டு அடித்த வழக்குகளைப்பற்றி எல்லாம் துப்பு துலக்குவது போன்றவற்றின் மூலமாக நாமும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அவற்றை எல்லாம் கண்டுபிடித்த போலீஸ் இலாக்கா இன்றைய தினம் இந்த மாநிலத்தில் நடைபெற்ற கொலை வழக்குகளைக் கூட கண்டு பிடிப்பதற்கு லாயக்கு இல்லாத அளவுக்கு மாறிவிட்டது என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே நிலைமை மோசமாகி இருக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ராயபுரத்தில் நடந்த சம்பவம் பற்றி பல நண்பர்கள் இங்கே ஏற்கெனவே கூறியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ராயபுரத்தைச் சேர்ந்த திருப்பாகரன் என்ற பாலன் தனது அடுத்த வீட்டுக்காரரோடு ஏதோ மனத்தாங்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் பிறகு அவரை வீட்டிலிருந்து அவர் அழைத்துச் சென்றிருக்கிறார். அப்படி அழைத்துச் சென்ற அன்றைய தினத்திலிருந்து இன்றைய தினம் வரையிலும் அவர் எங்கே போனார் என்ற செய்தியே இல்லாமல் இருக்கிறது. நிச்சயமாக அவர் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பார் என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது. ஆனால் இது வரையிலும் அவருக்கு என்ன நேர்ந்தது என்ன ஆனார், எங்கே போனார் என்று கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. அவரைப்பற்றிய செய்தி இது வரையிலும் அவருடைய மனைவிக்கு கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைக் கூறிச்சொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் பளுகல் வில்லேஜில் துளசி என்பவருடன் வியாபார சம்பந்தமாக தாணுநாதன் பணிக்கர், மனைச்சி நாராய பணிக்கர், சதானந்தம் ஆகியோர்களுக்குள் ஏதோ தகராறு இருந்திருக்கிறது. ஆனால் துளசி என்ற அவரை வெகுநாட்களாகக் காணவில்லை. அந்த வியாபார

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

சம்பந்தமான தகராறுகள் ஏற்பட்டதால் அவன் கொலை செய்யப்பட்டிருப்பான் என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கடந்த ஓராண்டு காலமாக இது வரையிலும் ஒரு செய்தி கூட கிடைப்பதற்கு வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்ல.

டி. எஸ். சிவராம குருக்கள் என்பவர் திருச்செங்கோடு அர்த்த நாரீஸ்வர மலைக் கோவிலில் 7—11—77 அன்று இரவு கத்தியால் குத்தி கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அது சம்பந்தமாக இது வரையிலும் எந்த தகவலும் இல்லாமல் இருக்கிறது. குற்றவாளிகள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவெட்டாறு என்ற பகுதியில் ஒரு பெண்மணி இடுப்பில் குழந்தையோடு வந்து கொண்டிருந்தபோது கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறாள். மக்கள் அந்தக் குழந்தையை மட்டும் உயிரோடு காப்பாற்றி இருக்கிறார்கள். அந்தத் தாய் பிணமாகியும் ஓராண்டுக் காலமாகியும் இதுவரையிலும் துப்பு துலக்கப்படவில்லை. இது எவ்வளவு வேதனை தரத்தக்கதாக இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. ராஜா குணசேகரன் என்ற மாணவன் பாளையங்கோட்டை சதக் அப்துல்லா கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது காணாமல் போய்விட்டான். அந்த மாணவருடைய வீட்டார் அந்த மாணவனைப் பற்றி கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். 26—3—78-லிருந்து இது வரையிலும் எங்கே சென்றான் என்ற விவரமே தெரியவில்லை. கல்லூரி விடுதியில் தங்கிப் படித்த மாணவன் யாராலேயோ அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறான் என்ற தகவல் அந்தப் பெற்றோருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால் இது வரையிலும் போலீஸ் இலாக்கா இது சம்பந்தமாக எந்தப் புலன் விசாரணையும் செய்யவில்லை. இது சம்பந்தமாக எந்த வழக்கும் பதிவு செய்யப்படவும் இல்லை. இதை எல்லாம் கூறுகிறபோது எந்த அளவுக்கு மனிதர்களுடைய உயிர் நிசாரமாக இந்த அரசால் எண்ணப்படக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது? ஆகவே நிச்சயமாக இது நல்ல நிலைமை இல்லை என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாலை 5-30)

அடுத்து, இங்கே பல துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்ததாக இந்த ஆய்வுரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் 14 துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடந்ததாகவும், அதிலே 12 பேர்கள் இறந்ததாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வேளை பெரிய கலவரங்கள் ஏற்பட்டு அல்லது சமூக விரோத சக்திகளால் ஏதோ நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்று அவர்களை அடக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது, அதனால் அங்கே போலீசார் வேறு வழியின்றி துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தார்கள் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக அது மன்னிக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சி.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1979 ஏப்ரல் 18

இந்த அரசாங்கத்தை கவிழ்க்க வேண்டுமென்பதற்காக அரசியல் கட்சி சூழ்ச்சி செய்ய முயற்சித்து, பல சதித் திட்டங்கள் நடந்துவிட்டது என்று சொன்னால், அதற்காக துப்பாக்கிப் பிரயோகம் என்று சொன்னால், அதற்கு ஜஸ்டிபிகேஷன் இருக்கிறது. ஆனால், இங்கே குறிப்பிட்டுள்ள நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கின்றபோது, பல நிகழ்ச்சிகள் விவசாயிகள் போராட்டம் அல்லது கோரிக்கைகள் போராட்டம், பஸ் தொழிலாளர்கள் போராட்டம் நடைபெற்றிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒன்றிரண்டைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில், சிங்காரா எஸ்டேட்டில் 20 பேர்கள் சந்தனக் கட்டையை கள்ளத்தனமாக எடுத்துச் சென்றார்கள். அதற்குத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம். அங்கே சந்தனக் கட்டையை அவர்கள் கொண்டு போனபோது, வந்த போலீசார் ஒன்றிரண்டு அல்ல. கூட்டமாக வந்தார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, உண்மையிலேயே துப்பாக்கிப் பிரயோகம் இல்லாமல் செய்ய முடியாதா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மதுரையில் ஆவணியாபுரத்தில் முனுசாமி என்பவர் கைது செய்யப்பட்டு, அழைத்துக்கொண்டு போகும்போது, சுடப்பட்டார் என்று சொல்வது விசித்திரமாக இருக்கிறது. அந்த குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கைது செய்யப்பட்டு, விலங்கு மாட்டப்பட்டு, போலீசார் பலரால் எஸ்கார்டோடு போகிறான். போகிற வழியில அந்த எஸ். ஐ.-யை தாக்க முற்பட்டான் என்றும், தற்காப்புக்காக அவர் சுட்டதாகவும், சுட்டதில் இறந்து போனதாகவும் விளக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால், இந்த நாட்டு மக்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களா என்பதனை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்திக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு போலீசார் இப்படிப்பட்ட விளக்கங்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். சிறையிலே கைதி தூக்குப் போட்டுக் கொண்டு தற்கொலை செய்து கொண்டான் என்றும், சிறையிலே உள்ள கைதி தன்மேலே மண்ணெண்ணெய் ஊற்றிக்கொண்டு தற்கொலை செய்து கொண்டான் என்றும், கடந்த காலங்களிலே இந்த மாதிரியான தகவல்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதே போல இப்போது போலீஸ்காரர்கள் பந்தோபஸ்தோடு போய்க் கொண்டு இருக்கும் ஒரு கைதி, எஸ். ஐ.-யை திடீரென்று தாக்கச் சென்றபோது, தற்காப்புக்காகச் சுடப்பட்டபோது, அந்தக் கைதி இறந்து விட்டான் என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே இந்த நாடு ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

அதே போல், பல்லாவரம் காவல் நிலையத்தில் அஜ்மத் என்ற ரௌடியைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவரது சகோதரர் 200 பேர்களுடன் காவல் நிலையத்தைத் தாக்க வந்ததாகவும், அங்கே தற்காப்புக்காக சுடப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு ரௌடியை அடக்குவதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகக்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கூறப்படுகிறது. அந்த ரௌடிக்கு எதிராக ஒரு மக்கள் கூட்டம் வந்திருக்கின்றது என்று சொன்னால், அதன் பொருள் என்ன என்பதை நான் அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இம் மாதிரியாக சர்வ சாதாரணமாக ஆங்காங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

பல்வேறு இடங்களில் விவசாயிகள் போராட்டத்தை நசுக்கு வதற்காக எத்தனை துப்பாக்கிச் சூடுகள் நடைபெற்றிருக்கிறது. 1967 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னதாக தி.மு.க. அரசுக்கு முன்னதாக ஆங்காங்கே எப்போதோ துப்பாக்கிச் சூடு நடந்ததாக கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், தி.மு.க. அரசு நாங்கள் பதவிக்கு வந்தால், துப்பாக்கியில் குண்டு வெடிக்காது, பூச்செண்டுதான் வரும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள். இந்த வரிசையிலே வந்தவர்கள், துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய மாட்டார்கள், ஒரு வேளை துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தாலும் கூட, அதிலேயிருந்து குண்டு வெடிக்காது, பூச்செண்டுதான் வரும் என்ற இந்த நம்பிக்கையோடு, விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்து கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் இந்தப் போராட்டம் நடத்து கின்றபோது, நிச்சயமாக இந்த அரசு துப்பாக்கியைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தப் போராட்டத்தை தார் மீக முறையில், அவர்களோடு பேச்சுவார்த்தை நடத்தி முடித்துக் கொள்ளலாம். துப்பாக்கி முனையில பிரச்னையைத் தீர்த்து விடலாம் என்று சொன்னால், நிச்சயமாக அது போராட்டமாக இருக்காது என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒருவேளை துப்பாக்கிச் சூட்டின் மூலம் அமைதியை காக்க லாம் என்று நினைக்கிறார்கள். அமைதி நிலவும். ஆனால் அந்த அமைதி சுடுகாட்டு அமைதிதான் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு போலீஸ் ராஜ்யமாக மிலிட்டரி ரூலாக இந்த ஆட்சியை அரசு மாற்றிக் கொள்ளக் கூடாது என்பதை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வாகைக்குளத்தில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சி .......

திரு. பி. முசிறிப்புத்தன் : (அமைச்சரின் பேரவை செயலர்) : மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் குறிப்பிட்ட துப்பாக்கிச் சூடு பற்றிய கருத்து. டெல்லியிலுள்ள ஜனதா அரசாங்கத்திற்கும் பொருந்துமா என்று அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் சொல்வது எல்லோருக்கும் பொருந்தும். இங்கு நாம் முதலமைச்சர் அவர்களால் வைக்கப் பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையைப்பற்றி விவாதித்துக் கொண்டு இருக்கிறோம். டெலலியில் இருக்கின்ற அரசாங்கத்தைப்பற்றி பேச வேண்டுமென்றால் அங்கு போய்தான் பேசவேண்டும். அதற்கு நமக்கு தகுதியும் கிடையாது.

வாகைக் குளம் துப்பாக்கிச் சூடு, மிகவும் வருந்தத்தக்க நிகழ்ச்சி என்பதை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தண்ணீர் பஞ்சத்தைப் போக்குவதற்காக வாதாடிக் கொண்டிருந்த அங்குள்ள மக்கள் முதலமைச்சர் அவர்களைப் பார்ப்பதற்காக சென்னைக்கு வந்திருக்கிறார்கள்.........

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு ஒ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசும்போதுகூட குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளை—இது பற்றி விசாரணை நடந்து கொண்டிருப்பதால் அவற்றை நீக்கும்படி உத்தரவிட்டிருக்கிறேன். ஆகவே அதற்குத் தகுந்தபடி உங்கள் பேச்சை குறிப்பிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : காலையில்கூட இதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசியாய்விட்டது. இதுபற்றிய பேச்சும் வந்தாய்விட்டது. அதையொட்டித்தான் நான் இப்போது பேசுகிறேன். வாகைக் குளம் நிகழ்ச்சி மிகவும் வருந்தத்தக்க நிகழ்ச்சி. குடிதண்ணீர் பிரச்னையையொட்டி எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக்காக அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் எதிர்ப்பை தெரிவித்தார்கள். அந்த வேலையை காண்டிராக்டருக்கு வேகமாக கொடுப்பதற்காக, அதி வேகமாக இந்த வேலையை முடித்துதீர வேண்டும் என்பதற்காக தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுத்ததன் காரணமாக அங்குள்ள மக்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்தும், அதைப் பொருட்படுத்தாது, பைப்பை பதிக்க வேண்டும் என்பதற்காக முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டபோது தான் அங்குள்ள மக்கள் தங்கள் எதிர்ப்பை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதைத் தெரிந்த பிறகு, இந்த அரசு இந்தத் திட்டத்தை கைவிட்டு இருக்கவேண்டும். அங்கு பைப் அமைத்தால், குடி தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்படும் என்று அந்த கிராம மக்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இருந்தும் இம்மாதிரியான நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது. * * * என்று எங்களுக்கு தகவல் வந்திருக்கிறது. இப்படி * * * நடந்ததை எல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க கடமைப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து திருப்பரங்குன்றம் வழக்கறிஞர் சம்பந்தமாக, இப்போது நீதிபதியை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது கூட அந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடவில்லை. அவர்களது கோரிக்கை, வழக்கறிஞரை தாக்கிய அந்த போலீஸ் அதிகாரியை சஸ்பெண்ட் செய்ய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்திருந்தார்கள். இல்லை என்று சொன்னால், தூரமான ஒரு மாவட்டத்திற்காவது மாற்ற வேண்டும் என்பது, அதைக் கூட இந்த அரசு செய்ய வில்லை. ஆகவே என்ன நடைபெறப் போகிறது என்றால்—நிச்சயமாக இதில அரசியல் இல்லை—இப்போது அவர்கள் முடிவு செய்திருப்பது, வருகிற 20-ம் தேதி

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

முதல் அவர்கள் கோர்ட்டுகளை பாய்காட் செய்யப்போவதாக முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இதையும் இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போலீஸ் இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வந்தாலும், காவல் துறையில், ஆளும் கட்சியினரின் தலையீடு இருக்கிறது என்கின்ற குற்றச்சாட்டை சொலல விரும்புகிறேன். பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்த அரசு டபிள் ஸ்டான்டர்டு முறையைத்தான் கையாள்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன். பல நண்பர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். லாரியில் தொழிலாளர்களை ஏற்றிச் செல்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றி பலரும் சொன்னார்கள. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மதுரை தேர்தல் நிதிக்காக நடத்தப்பட்ட எ.டி.எம்.கே. பொதுக்கூட்டத்திற்கு பல இடங்களிலும் இருந்து லாரியில வந்திருக்கிறார்கள். இந்திரா காங்கிரஸ் மாநாட்டிற்கும் லாரியில் சென்றிருக்கிறார்கள். கோவையில் நடந்த இந்தி எதிர்ப்பு மாணவர் மாநாட்டிற்கும் லாரியில் சென்றிருக்கிறார்கள். இவற்றுக்கெல்லாம் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை, எந்த வழக்கையும் எந்த நபர்மீதும் பதிவு செய்யப்படவில்லை. ஆனால் கோவையில் நடந்த ஜனதா கட்சி மாநாட்டிற்கு லாரியில் வந்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அந்த லாரிகளை எல்லாம் மடக்கி பல வழக்குகளை பதிவு செய்து ஒவ்வொரு லாரிக்கும் 75 ரூபாய் பைன் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

[மாலை 5-40.]

இது அரசு தலையீடு இல்லையா? 'டபுள் ஸ்டாண்டர்டு' இல்லையா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன். அதேபோல் சி.பி.எம்., சி.ஐ.டி.யூ., மகாநாட்டிற்காக லாரிகளில் சென்றபோது, அந்தத் தொழிலாளர்கள் சென்ற லாரிகள் வழியிலே நிறுத்தப்பட்டு, நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஆளும் கட்சியினர் சென்றால், நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை; எதிர்க் கட்சிகள் சென்றால்தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது என்றால், இது 'டபுள் ஸ்டாண்டர்டு' ஆக்ஷன் இல்லையா என்பதை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு, எதிர்க் கட்சித் தலைவர்மீது உளி வீசிய நிகழ்ச்சி குறித்து, இங்கே பல தடவைகள் விவாதித்து இருக்கிறோம். ** என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இம்மாதிரியான நிலைமை நிச்சயமாக இருக்கக்கூடாது. போலீஸ் எல்லோருக்கும் பொதுவானது. அந்தச் சக்தி எல்லோருக்கும் பாதுகாப்புக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே எந்த விதமான முயற்சிகளோ, அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகளோ தலையிடக் கூடாது என்பதை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

---

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1979 ஏப்ரல் 18

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முதலிலேயே நான் குறுக்கிட வேண்டும் என்று கருதினேன். வாகைக்குளம் சம்பந்தமாக அவர்கள் ஒரு மாதிரியான கருத்தை வெளியிட ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால், அவர்கள் இப்போது புதிதாக ஏதேதோ உளி சம்டந்தப் பட்ட விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இது வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கின்ற காரணத்தினால், இப்படிப் டேசுவது முறையா என்பதைத் தாங்கள் முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, இது சம்பந்தமான கருத்தைச் சொல்லவில்லை, அதை மறைப்பதற்கு பல முயற்சிகள் செய்யப்பட்டது என்று சொன்னேனே தவிர, I will not go into the merits of the matter.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முதலிலேயே உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொன்னார்கள். *** என்று சொன்னார்கள். இது நீதி விசாரணையில் இருக்கிறது. எனவே, அவர் இப்படிப் பேசியதை சபைக் குறிப்பிலே இருந்தும், பத்திரிகைகளிலே வராமல் இருக்கும்படியும் உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் இராதா அவர்கள் கருத்துக்கள் கூறுகின்றபோது, திருமதி இந்திரா காந்தி அவர்கள் வந்தபோது, நடைபெற்ற பல நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் கைது செய்யப் பட்டபோது, இந்த மாநிலத்திலே நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை விரிவாகச் சொல்வதற்கு இப்போது நேரம் போதாது. அது மட்டுமல்ல. ஏற்கெனவே நான் விரிவாக இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். இப்போது அரசாங்கத்தின் கவனத் திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்றைய பிரதம மந்திரி அவர்களுடைய கொடும்பாவி கட்டப்பட்டு, அதிலே செருப்பு, துடைப்பக்கட்டை போன்றவைகள் கட்டப்பட்டு, ஊர்வலமாகச் சென்று, எந்தெந்த இடங்களில் கொளுத்தப்பட்டது, எந்தெந்த போலீஸ் அதிகாரிகளின் முன்னிலையிலேயே கொளுத்தப்பட்டது என்பதை ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொல்லியும், இந்த அரசு இது வரையிலே எந்த அளவுக்குப் பரிசீலித்திருக்கிறது ? அதன்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு சர்வசாதாரணமாக இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஜனதா கட்சிக் காரியாலயத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கொடிகள், மற்றும் கொடிக் கம்பங்களில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கொடிகள் ஆகியவற்றை யார் தாக்கினாலும், சுட்டாலும் இந்த அரசு எந்தவிதமான நடவடிக் கையும் எடுப்பதில்லை ; எடுக்கத் தயாராகவும் இல்லை. போலீஸ்

*** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

அதிகாரிகளிடம் பல முறை சொல்லியும் கூட அதாவது அப்போது ஸ்தாபன காங்கிரசிடம் இருந்த அத்தனைக் கட்டிடங்களிலும் கொடிக் கம்பங்களிலும் எங்கள் ஜனதாக் கட்சிக் கொடிகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லும்போது, அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு ஜனதா கட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஜனதாவைச் சுட்டாலும் இந்த அரசு பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : அதைச் செய்வதற்கும் தயங்க மாட்டீர்கள் என்று இப்போது நீங்கள் சொல்வதிலிருந்து தெரிகிறது. அதற்காக நான் வருத்தப்படவில்லை.

தலைவர் அவர்களே, போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் நாங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றோம். ஸ்தாபன காங்கிரசுக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்கள், காரியாலயங்கள் இன்றையதினம் ஜனதாவுக்குமாறியிருக்கின்ற காரணத்தைச் சொல்லி, வேறு யாருக்கும் இதிலே உரிமை இல்லை என்று நாங்கள் சொல்வதை போலீஸ் அதிகாரிகள் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள்.

ஆனால் அதற்கு மாறாக ஏதாவது ஒரு அரசியல் கட்சி இந்தக் கொடிக் கம்பங்களை வெட்டி வீழ்த்துவோம், கொடிகளைச் சுடுவோம் என்றால் அதன்மீது இதுவரையில்....

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஸ்தாபன காஸ்கிரஸ் அப்படியே ஜனதாவுக்குப் போய்விட்டது என்று சொல்வது தப்பு. ஸ்தாபன காஸ்கிரஸ் முழுக்க முழுக்க காங்கிரசில் இருக்கிறது. ஏதோ தவறுதலாக சத்தியமூர்த்தி பவன் அவர்கள் கைக்குப் போய்விட்டது. கொடிமரங்களைப் பொறுத்தவரை பல இடங்களில் காங்கிரஸ் கட்சியின் கொடிகள் இருக்கும் இடத்தில் ஜனதா கட்சி போய் வம்பு பண்ணி ஏற்றுகிறார்கள். அது எப்படி அவர்களுக்குச் சொந்தமானது என்று தெரியவில்லை. தாய் ஸ்தாபனம் காங்கிரஸ் கட்சி. அதிலிருந்து சிலர் ஜனதாவுக்குப் போவார்கள். ஆகவே, கொடிக் கம்பங்கள் ஜனதா கட்சிக்குச் சொந்தமானது என்று சொல்வதை ஆட்சேபிக்கிறேன். அவர்களுக்கு ஒன்றும் உரிமை கிடையாது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : சத்தியமூர்த்தி பவன் உரிமை வழக்கில் இருக்கிறது. வழக்கு முடியவில்லை. அது அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்ல முடியாது. எல்லாம் அவர்களுக்குச் சொந்தம் என்று சொல்ல முடியாது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் நண்பர் மாரிமுத்து அவர்களுக்கு இது சம்பந்தமாக எதைக் கூறவும் உரிமை இல்லை. இந்தப் பிரச்சினை எழுவதற்கு முன்னால் எங்களை விட்டுப் போனவர்கள். ஸ்தாபன காங்கிரசில் உரிமை கொள்ள அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்பதை கூறிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : ஸ்தாபன காங்கிரசில் உரிமை இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். ஃபாக்டைச் சொல்ல, உண்மையைச் சொல்ல எல்லோருக்கும் உரிமையுண்டு. அன்றைக்கு நான் ஸ்தாபன காங்கிரசில் இல்லையென்று சொன்னாலும் உண்மையைச் சொல்ல உரிமையுண்டு.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள் இதை ஒரு பொழுதுபோக்காக, அகடமிக் இண்டரஸ்டாகச் சொன்னாலும் கூட, எங்கள் ஸ்தாபனத்தைப் பொறுத்தவரை, கட்சியைப் பொறுத்தவரை, இந்த அரசு எங்களுக்கு அநீதி விளைவிக்கிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நியாயத்திற்கு இந்த அரசு துணை செய்யவில்லை. எங்களுக்கு எதிராக அநீதி விளைவிக்கின்றவர்களுக்கு ஆதரவாக இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காந்தி சிலை உருக்குலைக்கப்பட முயன்றதைத் தடுக்க போலீஸ் எந்த அளவுக்கு அக்கறை எடுத்திருக்கிறது என்று அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பாராட்டுகிறேன். காந்தி சிலையானாலும் சரி, மக்களால் மதிக்கப்படுகிற எவருடைய சிலையானாலும் சரி உருக்குலையச் செய்வது பொருத்தமாகாது. அவ்வாறு ஏற்படுவதைத் தடுக்க தக்க நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துவது சம்பந்தமாக ஒன்று நான் கூற விரும்புகிறேன். அரசுத் தரப்பில் பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துகிறபோது நமது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். மற்ற மாநில முதலமைச்சர்கள் வருகிறார்கள். பாரதப் பிரதமர் வருகிறார், குடியரசுத் தலைவர் வருகிறார், மத்திய அமைச்சர்கள் வருகிறார்கள். நான் ஒரு வருந்தத்தக்க நிலையைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரியில் சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ரயில்வே திறப்பு விழாக் கூட்டம் நடைபெற்றது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இருந்தார்கள். தமிழக அமைச்சர்கள் இருந்தார்கள். கேரள முதலமைச்சர் இருந்தார், பாரதப் பிரதமரும் மத்திய அமைச்சர்களும் இருந்தார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்தார்கள். வந்தவுடன் பேசுகிறபோது அவர்கள் சாதாரணமாகக் கூறுகிற முறையில் ரத்தத்தின் ரத்தமே என்று பேசத் தொடங்கி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்காக கூட்டத்தில் இருந்த மக்களில் ஒரு பகுதியினர் ஆங்காங்கு இருந்து விசில் அடித்தார்கள், மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தார்கள். முதலமைச்சர் பேசும்போது அமைதியாக இருந்தார்கள். பாரதப் பிரதமர் எழுந்து பேசத் தொடங்கியவுடனே அங்கே அமைதி குலைந்த நிலை காணப்பட்டது. ஆங்காங்கே இருந்தவர்கள்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு எம். ஏ. லத்தீப்]

முதலமைச்சர் பேசி முடித்தவுடன் எழுந்து புறப்பட தொடங்கினார்கள். முதலமைச்சர் பேசுகிறபோது இருந்த அமைதி பிரதமர் பேசும்போது இல்லை.

[மாலை 5–50].

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணன் ஜேம்ஸ் அவர்கள் சொல்கிற நேரத்திலே தவறாக எதையும் சொல்வது சரியல்ல. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் பாரதப் பிரதமர் அவர்களும் குடந்தைக்கு அருகாமையில் உள்ள திருவிடை மருதூரிலே ஒரு நிகழ்ச்சியிலே கலந்து கொண்டார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களோடு எப்படி அது நடக்கிறது என்று பார்ப்பதற்காக நான் போயிருந்தேன். அங்கே வந்திருந்தவர்கள் எல்லாம் எவ்வளவு அமைதியாக இருந்தார்கள், எவ்வளவு பொறுமையாக இருந்தார்கள். பிரதமர் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலே பேசிய பேச்சை கேட்டார்கள் என்பது மட்டுமல்ல, அன்றைக்கு எங்களைப் போன்றவர்கள் மெய்சிலிர்க்கத்தக்க வகையில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் காட்டிய பண்பாடு இருக்கிறதே அது எங்களையெல்லாம் மெய் சிலிர்க்க வைக்கத்தக்க அளவிலே இருந்தது. பாரதப் பிரதமர் அவர்களும் மகிழ்ச்சியோடு இருந்தார்கள் என்பதை நான் திரு.ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தவறாகப் புரிந்துகொண்டார். நான் முதலமைச்சர் தான் குழப்பத்திற்குக் காரணம் என்று சொல்ல வரவில்லை. முதலமைச்சர் பேசுகின்றபோது அமைதியாக கூட்டம் இருந்தது. ஆனால் பாரதப் பிரதமர் பேசுகின்றபோது கூட்டத்திலே இருந்தவர்கள் கலைய தொடங்கினார்கள். மக்கள் அமைதியாக இருக்கவில்லையென்றால் போலீஸ்காரர்கள் தான் அந்தக் கூட்டத்தை அமைதியாக நடத்துவதற்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை முன்கூட்டியே எடுத்திருக்கவேண்டும்..

திரு. கே. கந்தசாமி : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் பாரதப் பிரதமர் பேசுகின்றபொழுது கூட்டத்தினர் அமைதியாக இல்லை, அமைதியில்லாத நிலை இருந்ததாகச் சொன்னார்கள். இதற்கும், முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை, ஒரு வேளை இந்தி திணிக்கப்படுவதற்கு அவர்களும் உடந்தையாக இருப்பதாக நினைத்து மக்கள் கொதித்து எழுந்து அதன் காரணமாக அவர்கள் உணர்வுகளைக் காட்டியிருந்தால் என்ன செய்ய முடியும் ?

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : உறுப்பினர் ஒரு கருத்தைச் சொல்கிறார், அது அவருடைய கருத்து. பிரதமர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது ஏற்பட்ட சலசலப்பு தவிர்க்கப்படுகிற வகையில் ஏற்கனவே போலீஸ்காரர்கள் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு

இருக்க வேண்டும். என்று சொல்வது அவருடைய அபிப்பிராயம். அதைச் சொல்வதற்கு ஒவ்வொருவரும் தடங்கல் செய்து கொண்டிருந்தால் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு திரு. லத்தீப் அவர்களுக்கு எப்படி உரிமை இருக்கிறதோ அதே உரிமை திரு கந்தசாமி அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் இருக்கிறது. உங்களுக்குள்ள உரிமை எல்லோருக்கும் இருக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் எப்படி உரிமை வேண்டுமென்று சொன்னார்களோ அதே உரிமை எங்களுக்கும் வேண்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாரதப் பிரதமர் பேசுகின்ற பொழுது கூட்டத்திலே இருந்த சிலர் ஆங்காங்கு இருந்து கொண்டு பிரதமர் பேச ஆரம்பித்தவுடன் எழுந்தார்கள். அமைதியின்மை ஏற்பட்டது, அமைதியின்மை ஏற்படாத அளவிற்கு கூட்டத்திற்கு அமைதியைக் காக்காதவர்கள் வந்திருந்தால் போலீஸார் அவர்களுக்கு முன் கூட்டியே பிரத்தியேகமான இடம் வைத்திருந்து அவர்கள் வேண்டுமொகிறபோது எழுந்து போகலாம் என்ற முறையிலே முன் கூட்டியே நடவடிக்கை எடுத்திருக்க வேண்டும். அப்படி எடுக்காதது முறையல்ல. முதலிலேயே அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. சந்திரன்: தலைவரவர்களே,....

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: ஐ எம் நாட் யீல்டிங்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள். திரு ஜேம்ஸ் பேசட்டும்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இதுவரையில் எந்த அதிகாரியாக இருந்தாலும், போலீஸ் அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மற்ற அதிகாரிகளாக இருந்தாலும் சரி, அந்த மக்களோடு ஒத்துழைத்து இப்படிப் பிரிய நேர்ந்தால் ஏன்தான் பிரிய வேண்டிய நிலை வந்ததோ என்று நினைக்கக் கூடிய வகையிலே நிலைமை ஏற்படும். ஏன் நான் பிரிகிறோமோ என்ற மனத்தாங்கல் இருக்குமே தவிர வெறுத்துப் பிரிவது, அனுப்புவது என்பது இல்லை. எந்த அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சியாக இருந்தாலும் கூட பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்களும் தொண்டர்களும் ஐக்கியமாக அந்நியோன்யமாக வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வந்தார்கள்

இதுவரையிலே. ஆனால் இப்போது உள்ள நிலைமையைப் பார்க்கிறபோது அங்கே உள்ள போலீஸ் அதிகாரி எந்த நிலையில் இருக்கிறார் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே இருக் கின்ற எஸ்.பி. ஏதோ காந்திய வாதியாகவும், ஒரு அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவராகவும் காட்டிக் கொண்டு மற்ற அரசியல் கட்சிகளை விரும்பாத முறையிலே எந்த அளவிற்குத் தாக்க வேண்டுமோ, எந்த அளவிற்குத் துன்பம் கொடுக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குக் குறிப்பாக ஜனதாக் கட்சியை அழிக்க வேண்டுமென்று கண்டிப்பாகத் திட்டத்தோடு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல. திருமதி இந்திராகாந்தி அவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட சமயத்தில், டிசம்பர் மாதம் 20-ம் தேதி மூன்று நிகழ்ச்சிகள் நடந்தன. ஒரு போஸ்டாபீஸ் தீ வைத்துக் கொளுத்தப்பட்டது. அடுத்து, சி.ஐ.டியூ. வைச் சேர்ந்தவர்கள் சத்தி யாக்கிரகம் நடத்தக் கூடிய அந்த ஷெட் கொளுத்தப்பட்டது. இன்னொரு பஸ் தீக் கொளுத்தப்பட்டது. இந்த மூன்று நிகழ்ச்சி கள் நடந்த பிறகும், போலீசுக்குத் தகவல் கொடுத்த பிறகு, எஃப்.ஐ.ஆர். ரிக்கார்ட் செய்தார்களே தவிர, இதுவரையில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. 20-ம் தேதி யன்று இரவு பிரயாணிகள் பயணம் செய்த பஸ்ஸைக் கொளுத்தி யதில் பஸ்ஸில் இருந்தவர்களில் அப்பொழுதே 7 பேர்கள் கருகிச் செத்தார்கள். மீதி மூன்று பேர் மருத்துவமனையில் செத் திருக்கிறார்கள். எதற்காக நான் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால், அரசியல் நிலைப்பட்டுள்ள அதிகாரிகள் இருந்தால் நிச்சயமாகப் பாதுகாப்பு பொது மக்களுக்குக் கிடைக்காது. எத்தனையோ தடவைகள் ஐ.ஜி. யிடம் கூறியிருக்கிறோம். இந்த மன்றத் திலேயும் கூறியிருக்கிறோம். அங்கேயுள்ள எஸ்.பி. யும், தக் களையில் இருக்கிற டி.எஸ்.பி. அவர்களும் தான் இத்தனை அநீதிகளுக்கும் காரணம் என்று கூறியும் கூட....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முக்கால் மணி நேரம் ஆகிவிட்டது. சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நியாயம் என்று கருதினால் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அந்த மாவட்டத்து மக்களின் உணர்வை எண்ணி, இந்த அதிகாரிகளை அங்கிருந்து மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, அது சம்பந்தமான பல வழக்குகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வழக்குகள், இந்த அதிகாரிகள், அங்கேயிருந்தால் நிச்சயமாக ஒழுங்கான முறையில் நடத்தப்பட மாட்டாது என்ற எண்ணம் பொது மக்களுக்கு இருக்கிறது.. ஆகவே, இந்த அதிகாரிகள் அங்கே இருந்தால் நீதி வராது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்...

தர்மபுரி டவுனில் ஒரே ஒரு போலீஸ் நிலையம்தான் இப் பொழுது இருக்கிறது. அங்கு இன்னொரு போலீஸ் நிலையம் வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்] [1979 ஏப்ரல் 18

அதுமட்டுமல்ல, ஏறக்குறைய 15 ஆண்டுகளுக்கு முன் போலீசார் ரிசர்வ் கேம்பில் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்து வீடு கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் இதுவரையில் வீடுகட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த அரசு அதைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, போலீஸ் நிலையங்களில் போலீஸ்காரர்களின் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அது போதாது. 2,000 போலீஸ்காரர்களை நியமனம் செய்யப்போவதாக, அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. அது உடனடியாகச் செய்யப்பட்டு, எங்கெங்கு ஹெவி ஸ்டேஷன்களாக இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் அவர்களை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த போலீஸ் இலாக்காவில் பணியாற்றும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், ஹெட் கான்ஸ்டபிள்கள் போன்ற போலீஸ்காரர்களுக்கு வேலைப் பளு மிகவும் அதிகம் என்பதை நிச்சயமாக அரசு உணர்ந்திருக்கும். ஆகவே, அதிகச் சிரமத்தோடு பணியாற்றும் இந்தக் கீழ் மட்டத்திலே இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்குத் தேவையான வசதிகளையும், சலுகைகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் நிச்சயமாகப் போன் அவசியம் என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன். ஏதோ அரசு அதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற் கொண்ட போதிலும் இதுவரையில் எல்லா போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கும் அது அமைக்கப்படவில்லை என்பதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அனைத்துப் போலீஸ்காரர்களுக்கும் வீட்டு வசதி இதுவரையில் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அதையும் உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க அரசு தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக ஒன்றைக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாம், அனைத்துக் கட்சிகளும் ஏக மனதாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற ஒரு திட்டம் இது. இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் செயல் படுத்துவதற்குப் போலீஸ்காரர்கள் பொறுப்பு என்று குறை கூறுகிறோம். ஓரளவு அது உண்மைதான். ஆனால் அதைவிட ஒன்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் ஒரு நல்ல திட்டம் என்று ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறபொழுது, நம் கட்சிகளுக்குள்ளேயே இந்தத் திட்டத்தை உண்மையிலேயே அமல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் எந்தத் தனிப்பட்ட கட்சியையும் கூறவில்லை. ஆகவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், எங்களைப் பொறுத்த வரையில் நாங்கள் இந்தத் திட்டத்தை உண்மையாக நம்புகிறோம், நிச்சயமாக 100-க்கு 100 வெற்றி பெற வேண்டுமென்று நம்புகிறோம்.

அங்கத்தினர்களானாலும், பொதுவாக எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும்—பொதுவாக என்று கூறுகிறேன், விதிவிலக்கு இருக்கலாம், அதை நம்புகிறோம், அந்தத் திட்டம் செவ்வனே நடைபெறவேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். அதைப்போல ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் கட்சிக்குள்ளேயே இந்தத் திட்டத்தை அமல் படுத்துவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும். கட்சியில் இருப்பவர்கள் பதவிகளைக் கேட்கிற பொழுது அல்லது அமைச்சர்கள் நியமிக்கப்படுகிறபொழுது இந்தத் திட்டத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்களா என்று கேட்டு, அப்படிச் சில விதிமுறைகளை வைத்துக் கொண்டு செய்ய வேண்டும். உண்மையிலேயே அனைத்துக் கட்சிகளும் இந்த நிலையை எடுத்தால் தவிர, போலீஸ்காரர் மட்டும் இந்தத் திட்டத்தை அமல் படுத்த முடியாது என்று கூறிக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

[மாலை 6—00]

ஆக போலீசுக்கு உறுதுணையாக அரசியல் கட்சிகளும் அரசும் துணைபோனால் முதலமைச்சர் விரும்புகின்ற முறையில் இந்தத் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒன்றைக் கூறுகின்றேன் இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில் போலீஸ்காரர்கள் சில பெரிய மனிதர்கள் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்தால் அவர்கள் பக்கத்தில் போகக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறதா? அவர்கள் மீது வழக்கு போட முடியுமா என்பதைக் கேட்டு உண்மையிலே இந்தத் திட்டத்தை முழுமையாகச் செயல்படுத்தவேண்டும். அதற்கு அரசு முழு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டு விடை பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

<u>மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்</u>: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, காவல் துறை மானியத்தின்மீதும் தீயணைப்புத் துறை மானியத்தின்மீதும் கலந்துகொண்டு பல்வேறு எதிர்க்கட்சிகளின் தலைவர்களும் பிரதிநிதிகளும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் நல்ல நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக்கூற முன்வந்திருக்கிறார்கள். நலல நல்ல கருத்துக்கள் என்று சொல்லும்போது, இவ்வளவு நேரம் கூறியதை எல்லாம் நல்ல கருத்துக்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்கின்றீர்களா? அப்படியானால் அவைகள் எல்லாம் உண்மைதானா என்ற கேள்வியும் உடன் தொடரும் என்பதும் எனக்குத் தெரியாதது அல்ல. நல்ல நல்ல கருத்துக்கள் என்பதற்கு நாட்டில் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றி அவரவர்கள் கோணத்திலேயிருந்து பார்க்கும்போது, எப்படிஎப்படி அவர்கள் உணர்கின்றார்களோ, அந்த வகையில் இங்கே கருத்துக்கள் எடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தொடக்கத்திலேயிருந்து ஓரளவிற்கு நான் குறித்துக்கொண்ட

வகையில், மாண்புமிகு கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் தன் உள்ளத்தில் பட்டதை அப்படியே திட்டவட்டமாக, வெளியே சொல்லமுயன்றார்கள். அரசு எப்படி செயல்படுகிறதோ அதற் கேற்பத்தான் காவல் துறை அதிகாரிகள் எல்லாம் செயல்படு கின்றார்கள். ஆகவே, அரசு தன்னுடைய முறையைக் கொஞ்சம் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இது நல்ல கருத்து என்று நான் நினைத்துக் கொள்வதற்குக் காரணம், நாங்கள் இதுவரையில் அமைச்சர்களாக இருக்கிற முறையில், அல்லது முதலமைச்சராக பொறுப்பேற்றிருக்கிற நான் நடந்துகொள்கின்ற முறை சரியல்ல என்று அவர் சொல்லும்போது இரண்டு மூன்று கருத்துக்களை அவர்கள் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

ஒன்று, காவல் துறையினருக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்து விட்டீர்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டு. இன்னொரு புறத்தில், அதிகாரிகள் செயல்பட முடியாவாறு தடுக்கப்படுகிறார்கள்என்கிற குற்றச்சாட்டு. இந்த இரண்டு குற்றச்சாட்டுக்களையும் அவர் மட்டும் வெளியிடவில்லை. இங்கே பேசிய பல்வேறு உறுப்பினர் களும்அ தேகுறையைச் சொன்னார்கள். இறுதியாகப் பேசிய ஜனதா கட்சி தலைவர்களிலே ஒருவரான ஜேம்ஸ் அவர்கள் கூட அதைப் போலவே பேசினார்கள்........

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: நான் பேசும்பொழுது அதிகாரம் அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டார் களென்று சொல்லவில்லை; அதிகாரம் அதிகமாக வேண்டு மென்றுதான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு விளக்கம் சொன்னால், பெரியவர் அதைத் தப்பாக நினைக்க மாட்டார் என்று கருதுகின்றேன். ஏதோ ஒரு வழக்கில், வழக்கு மன்றத்திற்குப் போக வேண்டிய நிலையிருக்கும்போது இரு தரப் பாரையும் கூப்பிட்டு, சமாதானமாகப் போங்கள் என்று ஒருவர் சொன்னதாக, ஒரு அதிகாரி சொன்னதாக, இங்கே கூறப்பட்டு, அப்படியெல்லாம் அவர்கள் நடப்பது நியாயமா என்று எல்லாம் கேட்டார்கள். இது ஒருவேளை, அந்த அதிகாரியினுடைய நோக்கமாக இருந்திருக்கலாம். ஏன், எதற் காக, சண்டை போட்டுக் கொண்டு, வழக்குமன்றத்திற்குச் சென்று யாராவது ஒருவர் தோல்வி பெற்று, யாருக்காவது ஒருவருக்குத் தண்டனை கிடைக்கப்பெற்று, மாறாக, இன்னொரு வர் தண்டனை பெறாமல் தப்பி விடக்கூடும்.

அப்படியானால் தோற்றவர்களுக்கு எவ்வளவு ஆத்திரம் இருக்கும். ஆகவே அந்த நிலைமை ஏற்படாமல் இருசாரரும் ஒருமனதோடு சமாதானமாகப் போகலாம் என்ற எண்ணத்தில் அந்த அதிகாரிகள் அப்படிச் செய்தது சரியல்ல என்று சொல்கிறநேரத்தில், இந்த அரசு அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அதிகமாக அதிகாரம் கொடுத்துவிட்டது என்று குற

கூறினார்கள். நான் ஒன்றை பணிவோடு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டில் அமைதி காப்பது என்பது வெறும் சட்டத்தினால் மட்டும் கிடைக்கக்கூடிய ஒன்றல்ல என்று பன்முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அதை பலரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதேப்போல ஒரு சாரருக்குத் தண்டனை வாங்கிக்கொடுத்து சிறைக்கு அனுப்புவதினால் மட்டுமே எந்தப் பிரச்சினையும் தீர்ந்துவிட்டது என்று கருத முடியாது.

எனக்குக் கிடைத்த ஒரு செய்தியை நான் இங்கே கூறியாக வேண்டும். மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒருவரைப்பற்றி வந்த செய்தி. ஒருவர் கொலை செய்யப்பட்டார் என்ற நிலைமையிலே வழக்கு மன்றத்திலே, ஒருவரைக் கொலை செய்தவராக கருதப்பட்டு காவலில வைக்கப் பட்டிருந்தார். அதற்குப் பிறகு அவர் வெளியேவந்த பிறகு அவர் கொலை செய்யப் பட்டார் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. நான் பிறகு சட்டமன்றத்தில் அவை வேண்டுமானால் எடுத்துக் காண்பிக்கிறேன். இப்போது நேரம் இல்லை. அதை விளக்கமாக குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அதேபோல எதுவாக இருந்தாலும், வெற்றி தோல்வி என்று பார்ப்பதை விட்டு உள்ளத்தின் ஒற்றுமை, அமைதியான சூழ்நிலையில் அவைகளைத் தீர்ப்பதற்குத்தான் இந்த அரசு விரும்புகிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள நான் வெட்கப்படவில்லை.

இங்கே பல நண்பர்கள் அபிப்பிராயங்களை வெளியிடும் போது நீங்கள் துப்பாக்கியை நம்பிக் கொண்டு இருக்காதீர்கள், தடிபடி கொடுத்தெல்லாம் எதையும் தடுத்துவிட முடியும் என்று எண்ணி விடாதீர்கள் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டபோது, நான் எந்தக் கருத்தை வெளியிட்டேனோ அந்த அடிப்படையில்தான் அவர்களும் தங்கள் கருத்தை வெளியிட்டுள்ளார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

பேச்சின் மூலம் விவாதத்தின் மூலம் கருத்துக்களை எடுத்து வைத்து பகிர்ந்துக் கொள்வதன் மூலமே நல் எண்ணத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு அதன் வாயிலாக சுமூகமாக உறவு ஏற்பட்டு, சண்டை சச்சரவுகள் தீரும், அது தான் நல்லதொரு முறையாக இருக்கும் என்ற கருத்து அதிலே உள்ளிட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். அந்த வகையிலே இந்த அரசு கூடுமான வரையில் வழக்கு மன்றத்திற்கு சென்று அவர்கள் மீது வழக்குகள் போட்டு அவர்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் இல்லை என்று பன்முறை சொல்லியிருக்கிறேன். இன்னொரு முறையும் மீண்டும் இன்றையதினம் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்கள் இன்றைக்கு ஒரு பிரச்னையை இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். அவர் ஏன் அதைச் சொன்னார் என்று நான் எவ்வளவுதான் சிந்தித்துப் பார்த்தும் கூட பதில் கிடைக்க வில்லை. இருந்தாலும் எனக்கு தெரிந்த அளவில் ஒரு விளக்கம் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [ஏப்ரல் 1979 18

பிரதம மந்திரி அவர்கள் வந்தபோது ஒரு கூட்டத்தில் கலந்துக் கொண்டார் என்றும், அந்தக் கூட்டத்தில் நானும் கலந்துக் கொண்டேன் என்றும், அப்படிக் கலந்துக்கொண்டு பேசிவிட்டு நான் வெளியே வந்த பிறகு அங்கே கொஞ்சம், அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் அங்கே நடந்திருக்கலாம். குழப்பம் ஏற்பட்டு, மக்கள் எழுந்துச் செல்ல ஆரம்பித்தார்கள் என்றும், அதிலே முன்னதாகவே போலீசைக் கொண்டு தடுத்து நிறுத்தியிருக்கலாம், அப்படி ஏன் செய்யவில்லை என்றும் கேட்டார்கள். சில கருத்துக்களை குறிப்பிடும் போது கவனத்தோடு கூறவேண்டும். இந்தச் செய்தி மக்களுக்குத் தெரியவேண்டுமா? இந்தியப் பிரதமர் வந்திருக்கிற நேரத்தில் அவர் ஒரு கூட்டத்தில் கலந்துக் கொள்ளும் போது ஒரு மாநிலத்தில் முதலமைச்சர் பேசியவுடன், மக்கள் கலைந்து சென்றார்கள், எழுந்துச் சென்றார்கள் என்றும், அப்படிச்செல்லும்போது அவர்களை ஏன் போலீசைக் கொண்டு தடுக்கவில்லை என்றும், அவருடைய கட்சியைச் சேர்ந்த ஜேம்ஸ் அவர்கள் வெளியிட்டு அவை ஏன் பத்திரிகையில் வெளிவர வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் என்று என்னால் அவருடைய நோக்கத்தைப் புரிந்துக் கொள்ள முடியவில்லை. போலீசைக் கொண்டு உட்கார வைத்து கூட்டத்தை நடத்திப் பேச்சை முடிப்பது என்ற வழக்கம் இப்போது இலலை. அந்த நிகழ்ச்சிகளும் நடைமுறைகளும் 1971-ம் ஆண்டு முதல் 1976ம் ஆண்டு ஜனவரி 31ம் தேதியோடு முடிவடைந்துவிட்டன. அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் அதற்கு முன்னாலும் இல்லை, பின்னாலும் ஏற்படவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மட்டியில் போலீசை வைத்து அவர்களை உட்கார வைத்து, கூட்டத்தில் அதிகமாக மக்கள் இருப்பது போல் காட்டுவதும், மக்கள் எழுந்து போகாதபடிசுற்றி போலீசை நிற்கவைத்து கூட்டத்தை முடிப்பது, இப்படியெல்லாம் நடந்து வந்ததைப் பார்த்திருக்கிறோம். அந்த நிலைமைக்கு பாரதப் பிரதமர் வந்து விட்டார் என்ற நிலைமையில் செய்தியை வெளியிடுவது மிக மிக வேதனையாக எனக்கிருக்கிறது. அதற்காக நான் மிக மிக வருத்தப்படுகிறேன். அங்கே நாடாளும் மன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்சர்கள் அன்னவரும் வந்திருந்தார்கள்.

*[மாலை 6-10]*

ஏன் நமது மேதகு ஆளுநர் அவர்களும் இருந்தார்கள். முதலில் திருவள்ளுவர் சிலை அமைப்பு விழாவில் கால்கோள் விழா முடிந்து திரும்புவதற்கு முன்னால் சிலர் எழுந்து நடமாடத் தொடங்கிய பிறகு முறையோடு நான் பேச வேண்டிய சட்டம் வந்ததும், ரயில்வே நிலையத்தில் ரயிலை ஓட விடுகின்ற அந்தத் தொடக்க நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொள்வதற்கு அமைத்து இருந்த மாபெரும் நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டபோது என் பேச்சில் நான் பகிரங்கமாகக் குறிப்பிட்டேன். என் பேச்சில்

முடிவின்போது ஒரு கருத்தினை வெளியிட்டேன் என்று சொல்லும்போது என் பேச்சு முடிந்த பிறகும் அந்த விழா இனிது முடிந்து, நாட்டு வணக்கப் பாடல் முடிகிற வரையில் யாரும் தயவு செய்து கூட்டத்தை விட்டு எழுந்து செல்வதோ அல்லது கூட்டத்தில் இருந்து எழுந்து நிற்பதோ, அங்கும் இங்கும் நடந்து கொண்டு இருப்பதோ, இவைகளெல்லாம் கூடாது ; விருந்தினர்களை மதிக்கிற வகையில் கன்னியாகுமரி மக்கள் எத்தகைய பண்புள்ளவர்கள் என்பதை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டும் வகையில் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும், என்னை ஏமாற்றாதீர்கள் என்று கையொலி ஒலிக்கச் செய்து அதற்குப் பிறகு நான் உட்கார்ந்தேன் என்பதையும், அப்போது மத்திய ரயில்வே துறை அமைச்சர் மொழி பெயர்ப்பு மூலம் அதைத் தெரிந்து கொண்டதன் விளைவாகப் பாராட்டினார்கள் என்பதையும், கவர்னர் பாராட்டினார் என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு ஜேம்ஸ் அவர்களுக்கு யாரோ வேண்டுமென்றே சில தவறான தகவல்களைக் கொடுத்து, அவர்களும் அவருக்கு நண்பர்போல் இருந்து கொண்டு, பாரதப் பிரதமர் அவர்களை அவமானப்படுத்தும் செய்தியைச் சொல்லி அவரைப் பழி வாங்கி இருக்கிறார்கள் என்று நான் அறிகிறேன். பாவம், ஏதோ அவர் அவருடைய கட்சியின் தனிப்பெரும் தலைவராக இருக்கிற, அதுவும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற மாபெரும் பிரதம அமைச்சர் அவர்களை ஒரு சாதாரணப் பேச்சால் அவமானப்படுத்திவிட்டார் என்று வேதனையாக இருக்கிறது. நான உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். ஆனால் பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் எத்தகைய மகிழ்ச்சியோடு திரும்பினார்கள் என்பதும், அங்கே காவல்துறையினரும் அங்கே ஒழுங்காக அமைதியோடும் பக்குவத்தோடும் அந்தப் பகுதியில் பணியாற்றினார்கள் என்றும், பாராட்டிச் சென்றார்கள் என்பதையும் நான் இங்கே குறிப்பிட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். முன்பும் குறிப்பிட்டார்கள். அதே வார்த்தை, அதே கோணத்தில், அதே கட்டத்தில், அதே முற்றுப்புள்ளி, சில இடத்தில் கமா எல்லாம் வைத்து திரும்ப ஒப்பித்தார்கள். அதாவது ஒவ்வொரு கட்சிகளும் ஒவ்வொரு விதமாக நடக்கிறீர்கள். ஜனதா கட்சிக்குச் சாதகமாக இல்லை, பாதகமாக இருக்கிறீர்கள் அதே சமயத்தில் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சிக்குச் சாதகமாக இருக்கிறீர்கள் என்று குறை கூறி ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு விட்டுக்கொடுக்கிறீர்கள் என்று கூறினார்கள். அதே குற்றச்சாட்டு, லாரிகளில் வருகிற குற்றச்சாட்டை மதிப்பிற்குரிய என் மரியாதைக்குரிய, அன்புக்குரிய உடன்பிறப்பு உமாநாத் அவர்கள் இன்று பேசினார்கள். லாரிகளுடைய எண்களை எல்லாம் சொல்லி அவைகளையெல்லாம் நான் அங்கே பார்த்தேன், என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்தீர்கள் என்று நீங்கள் கேட்ப

தற்கு நான் பதில் சொல்லியாக வேண்டும் என்று எண்ணுகிற போது எந்தெந்த லாரிகளின் மீது, யார் யார் மீது நடவடிக்கை எடுத்தோம் என்பதைச் சொல்லியாக வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

குறிப்பாக, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் கொண்டு வந்த லாரிகள் என்னென்ன லாரிகள் என்று குறிப்பிடுகிறார்களோ அவைகளின் மீது வழக்கு போடப்பட்டு இருக்கிறது. சில வழக்குகள் போடப்பட்டு 25 ரூ. அபராதம் கட்டியிருக்கிறார்கள். சில லாரிகளுக்கு இப்படி வழக்கு போட்டதன் விளைவாக சில இடங்களில் 50 ரூ. கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இல்லை என்பதை இங்கே குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதேபோல் தேசீய காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்களும் எப்போதாவது அந்தந்தக் காரியங்களைச் செய்து இருந்தால் அவர்கள் மீதும் நடவடிக்கை எடுக்கத் தயங்குவது இல்லை. ஆனால் ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நாங்கள் ஏதாவது விட்டுக் கொடுத்து இருந்தோம் என்றால் சில சமயம் தவறு செய்து விட்டார்கள் முதல் முறையாக என்று சொல்லி ஒரு வேளை விட்டுக் கொடுத்து இருக்கிறோம். அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் இருந்து இருக்கலாம். மற்றவர்களுக்கு துரோகம் செய்துவிட்டோம் என்று அவர் குற்றம் சாட்டுவதற்கு அது காரணமாக இருந்து இருக்கும். அப்படி இருந்தாலும் நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் வேறுபாடு பார்த்து எந்த காரியத்தையும் செய்யத் தயாராக இல்லை என்பதையும் அதே நேரத்தில், லாரிகளில்......

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, அக்டோபர் 23-ம் தேதி மந்த் நடந்தபோது திருநெல்வேலியில் லாரிகளில் போலீஸை வைத்துக் கொண்டு ஊர்வலமாக வந்து கொண்டிருந்தார்களே, அவர்கள் மீது எப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத்தலைவரவர்களே, நான் பின்னால் பேசுவதற்கு முன்பே அவர்களே கேள்வி கேட்டுவிட்டார்கள், மீண்டும். காவல் துறையைச் சார்ந்தவர்கள் லாரியைப் பயன்படுத்த வேண்டிய அவசியம் நேரும்போது பாதுகாப்போடும், இத்தனை மைல் வேகத்தில் தான் ஓட வேண்டும் என்ற நிலையிலேயும், எத்தனை ஆட்களை அதிலே ஏற்றிக்கொண்டு வரலாம் என்கிற கணக்கோடும் அங்கே லாரியிலே வந்திருக்கிறார்கள்.

அதே போன்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். கைது செய்கிறவர்களை வேனிலே ஏற்றிச்செல்கிற போது அவர்களுடைய உயிருக்குப் பாதுகாப்பு இல்லையா என்று கேட்டார்கள். உயிருக்குப் பாதுகாப்புத் தேவை என்பது மட்டுமல்ல; அதிலே பல பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஒரு மாநாடு நடத்

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

தப்படும்போது வெளியிலிருந்து வரவேண்டியவர்கள் வருவதற்கு வாய்ப்பிருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் முன்னால் அது அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் போகப்போக குழப்பத்தை விளைவிப்பதற்கு ஆட்களைக் கொண்டுவருவது என்கிற நிலைமை நாட்டில் உருவாகிவிட்டதன் விளைவாக ஆபத்து உண்டாகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு அதன் பிறகு இவைகளை எல்லாம் தடுப்பதற்காகத்தான் லாரிகளை அவ்வாறு பயன்படுத்தக் கூடாது என்று சொன்னோமே தவிர உண்மையிலேயே கொள்கைக்காக பாதுகாப்போடு ஒரு மாநாட்டுக்கு வருவது என்றிருந்தால் அந்த நிலைமை இருக்கும்போது உத்தரவாதமும் இருந்தால், பாதுகாப்போடு இரவு வேளையில் டிரைவர்கள் தூங்குகின்ற நிலைமை இல்லாமல் நல்ல ஓய்வு எடுத்த பிறகு பாதுகாப்போடு ஓட்டிக்கொண்டு வருவார்கள் என்ற உத்தரவாதம் எல்லாம் இருக்குமேயானால் இதைப்பற்றி இந்த அரசு மீண்டும் பரிசீலிக்கத் தயங்காது. ஆனால் நிலைமை என்ன என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வாறு லாரியிலே வரும்போது எத்தனை பேர்கள் இறந்தார்கள், எத்தனை பேர்கள் காயம் அடைந்தார்கள், எத்தனை பேர்கள் குழப்பத்தை விளைவிப்பதற்காகவே கொண்டுவரப்பட்டார்கள் என்பதை எல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு பெரியவர் அல்லது யாராவது ஒருவர், நாட்டின் தலைவர் மறைந்திருக்கிறார் என்று வைத்துக் கொண்டால் அவருடைய விழாவுக்காகப் பல்வேறிடங்களிலிருந்தும், சிற்றூர்களிலிருந்தும், தாலுக்காக்களிலிருந்தும் வருவதற்கு மக்கள் வர விரும்புவதும் அந்த விழாவிலேயும், ஊர்வலங்களிலேயும் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புவது இயற்கை. அது தவிர்க்க முடியாதது.

ஆனால் அப்படி வருகின்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய வகையில் எல்லா வசதியும் செய்திருக்கிறோம் என்றால் அதை இந்த அரசு பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்று மீண்டும் சொல்லிக்கொள்கிற அதே நேரத்தில் எப்படிப்பட்டவர்கள் வருகிறார்கள் என்பதையும் பார்த்துச் செயல்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இங்கே குற்றம் சாட்டியவர்கள் பொதுவாக ஒரே ஒரு குற்றச்சாட்டைத் தான் பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் கூறி இருக்கிறார்கள். அதிலே போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய அட்டூழியம் என்கிற வார்த்தையை நான் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த அட்டூழியம் என்ற வார்த்தையை யாரும் உபயோகப்படுத்தவில்லை. ஆனால் அந்த வார்த்தையை நான் சேர்த்து விளக்கம் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுதான் உண்மையான வார்த்தையாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அவ்வளவு பெரிய கொடுமைகள் செய்கிறார்கள் என்பதை பற்றிக் கூறினார்கள். பொய் வழக்குகள் போடுவது, வேண்டுமென்றே வழக்குகள் போடுவது பற்றிச் சொன்னார்கள். அதோடு காணோம் என்கிறவர்களைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுப்பதில்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அதற்குரிய விவரங்களை எல்லாம் பின்னால் படித்துக் காண்பிக்க இருக்கிறேன்.

ஆனாலும் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காவல் துறையைப்பற்றி எவ்வளவு மோசமாக விமர்சனம் செய்தார்களோ அதேபோல அந்தத் துறையிலே உள்ளவர்களின் வருமானத்தையும் பெருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் பேசினார்கள். அதிலிருந்து எனக்கு ஒரு நம்பிக்கை பிறந்தது. காவல் துறையைப்பற்றி அவர்கள் பலவற்றைச் சொன்னாலும் ஏதோ அந்தத் துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்கு உத்தரவாதமான வாழ்க்கையை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்கிற எண்ணம் இங்கே இருக்கின்ற எல்லோருக்கும் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கின்றபோது மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

(மாலை 6-20)

தவறுகள் இருக்கின்றன எனபதை யாரும் மறுக்கவில்லை. இங்கே புள்ளிவிவரத்தை திரு. ஜேம்ஸ் படித்துக் காண்பித்தார். ஒன்றை அழுத்தந்திருத்தமாக நான் சொல்ல வேண்டும். கண்டு பிடித்து தண்டனைக்கு ஆளாக்கப்படுகிற வழக்குகள் , பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகள், இப்படி நாம் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும். பதிவு செய்யப்படுகிற வழக்குகள் எத்தனை என்பதை, கண்டு பிடிக்கப்பட்டு தண்டனை அளிக்கப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை என்பதை, சிந்தித்துப் பார்த்தால், இந்த வழக்குகள் வரும் போது இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் சரியாக இருக்குமா என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், சிலர் மன்றத்தில பேசும்போது அவசரக்கால சட்டத்தில் என்னென்ன நன்மைகள் ஏற்பட்டன. என்னென்ன தீமைகள் ஏற்பட்டது என்பதைப்பற்றிச் சொல்லும் போது அன்றைக்கு என் மீது ஆத்திரப்பட்டது உண்டு. அந்த வேதனையை வார்த்தைகளால் கொட்டினார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் புள்ளிவிவரத்தைப் பார்க்கும்போது 1976-ம் ஆண்டுக்கு வரும்போது கொலைகள் மிக மிகக் குறைந்திருப்பதையும் கொள்ளைகள் மிக மிகக் குறைந்திருப்பதையும் கலவரங்கள் மிகக் மிக குறைந்திருப்பதையும் பார்க்கிறார்கள். அந்த 1976 ஆம் ஆண்டில் ஏன் குறைந்திருக்கிறது என்று கேட்பார்கள் என்று எண்ணினேன். ஆனால் கேட்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம்? மனறத்தில உள்ள உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும் எனக்குத் தெரியும்

திரு ரா. உமாநாத் : அந்த ஆண்டு போலீஸ் ரெவியூ நோட்டைப் படித்துப் பார்த்தால் அந்த ஆண்டில் குற்றங்கள் சில ஐடெம்களில் அதிகமாக இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: குற்றங்களைப் பிரித்துப் பார்க்கும் போது அது குற்றமா, இல்லையா என்பது அந்த அந்த நேரத்திற்கு ஏற்ப முடிவு செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. இத்தனை மணிக்கு வர வேண்டும் என்று சொல்லி வராமல் இருந்து வழக்குப் போட்டால் அது குற்றம். இத்தனை மணிக்கு வர வேண்டும் என்று சொல்லி ஒழுங்காக வந்து அன்றாட வேலை செய்து முடித்து, ஓ.டி. கேட்டதாகச் சொல்லி அவர் மீது வழக்கு போட்டால் அது குற்றம் அல்ல.

குற்றங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். எந்தப் பிரிவில் அதிகமாகக் குற்றங்கள் இருக்கின்றன என்பதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்தால், எந்தெந்த இடங்களில் குற்றங்கள் அதிகம் ஆகின்றன, எந்தெந்த இடங்களில் குற்றங்கள் குறைந்து வருகின்றன என்பதைப் பார்க்க முடியும்.

எதையோ ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு பேசுவதாகக் கருத வேண்டாம். எங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட எண்ணமும் இல்லை. ஆசையும் இல்லை. அப்படி அவசர காலச் சட்டத்தின் மூலமாக தமிழகத்தில் நல்ல ஆட்சி நடைபெற வேண்டும், மக்கள் ஒழுங்காகப் பணியாற்றுவார்கள் என்று நினைத்து இருப்போமேயானால், அது நியாயமான எண்ணமும் இல்லை. ஒத்துக் கொள்ளவும் முடியாது. தவிர்க்க முடியாத நிலையில் அவசரச் சட்டம் கொண்டு வரும் அவசியம் ஏற்படுகிறது. நாங்கள் கூட ஒரு ஆர்டினன்ஸ் தொழிலாளர் வகையில் கொண்டு வர வகுத்தோம். எது எது அத்தியாவசியமானது என்கிற சில பகுதிகளைக் கொண்டு வந்து அந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தாமல் பேச்சுவார்த்தை மூலமாகத் தொழிலாளர்களுடனும், தொழிலாளர் தலைவர்களுடனும், சுமுகமான முறையில் பேசி, இந்தச் சட்டப் பேரவையில் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் அது காலாவதியாகக் கூடிய முறையில் இந்த அரசு நடந்தது என்றால் இந்த அரசை தொழிலாளர்களுக்கு விரோதமான அரசு என்று வெளியிலே சொல்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது வேதனையாக இருக்கிறது.

இந்த அரசு போலிஸாரை வைத்துக்கொண்டு தொழிலாளர்களைப் பழி வாங்குகிறது என்று சொல்கிறார்கள். மாணவர்கள் பிரச்னையைப் பற்றி இந்தத் தொடர் கூட்டத்தில யாரும் பேசவில்லை. அதற்காக என நன்றி. ஒரு வேளை முன்பு பேசியதைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னாலும் நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அடிப்பது, சுடுவது, கைது செய்வது, சிறைச்சாலைக்கு அனுப்புவது ஆகியவற்றில் எங்களுக்கு நிச்சயமாக மகிழ்ச்சி இல்லை என்பதை அங்கத்தினர்களுக்கு மீண்டும் சொல்லிக் கொள்கிறேன. அப்படி இருக்குமேயானால் சுடப்பட்ட இடங்களில் எப்படிப்பட்ட நிலையில் மக்கள் இருப்பார்கள், அங்கு சென்றால் ஆபத்தான விளைவுகள் ஏற்படும், அந்த நிலையில் அந்த இடத்திற்குப் போகமுடியாது என்று தெரிந்தும் நான் போக முடிந்தது என்பதை மன்ற உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

மற்றவர்களுக்கு வந்த விபத்து எனக்கு வந்தாலும் பரவாயில்லை என்று நினைத்து, அந்த மக்களைச் சந்திப்பதற்காகப் போயிருந்தேன். இதைத்தான் நான் அடிக்கடி சொல்லுவேன். மக்களை சந்திப்பேன், மக்களை சந்திப்பேன் என்று நான் சொல்லும்போது, வேறு சிலருக்கு அச்சம் வருகிறது. மக்களைப் பார்த்து தூண்டி விடுவார்களோ, மக்களிடம் போய் என்ன சொல்லுவார்களோ என்று வேறுவிதமாக நினைக்கிறார்கள். நான் மக்களை சந்திப்பேன் என்பது, மக்களை சந்தித்து, அவர்களுக்கு இருக்

கின்ற கஷ்டத்தைத் தீர்ப்பதற்கும், அவர்களுடைய குறைகளைக் கேட்டறிந்து அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கும், அவர்களுக்கு ஏதாவது சந்தேகங்கள் சொல்லப்பட்டிருந்தால், அதைப்பற்றி என்ன என்று விளக்குவதற்கும், தெளிவுபடுத்துவதற்கும், அதைப்பயன்படுத்திக் கொண்டு செல்வேனே தவிர, மக்களை அச்சுறுத்தி, அதைப் பயன் படுத்தி, அடிமைகளை விலைக்கு வாங்குவது போல் மக்களை பயன்படுத்தி, ஆட்சியை இன்னும் கொஞ்ச காலம் கையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மக்களை சந்திப்பதில்லை என்பதை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ்: தலைவர் அவர்களே; துப்பாக்கிச் சூட்டை யாரும் வரவேற்க மாட்டார்கள். எனக்கு தோன்று கிற கருத்து, நீண்டகாலமாக இந்தப் பிரச்சினை அங்கு நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இருந்தும் அங்கு குழாய் போடுவதற்கு அனுமதித்ததால் தான் இந்த தகராறு வந்திருக்கிறது. முதல் அமைச்சர் அவர்களை அங்குள்ள மக்களை சந்தித்தோ அல்லது, அதிகாரிகள் மூலம் பார்த்தோ இதற்கு உரிய பரிகாரத்தை தேடி யிருந்தால், இந்தத் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்திருக்காது அல்லவா? முதலமைச்சர் அவர்களே, நேரில் கவனம் செலுத்தியிருந்தால், இதை தடுத்திருக்கலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எனக்கு நல்ல ஒரு வாய்ப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். அதிகாரி களைப் பொறுத்த வரையில் அடிக்கணக்கு எல்லாம் போட்டு புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துப் பார்த்து எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் தண்ணீர் குறையாது என்ற உறுதி தரப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் அந்தப் பணியைத் தொடங்கியிருக்கிறார்கள் என் பது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதும், இந்த விவரங்களை அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் நான் மக்களை மதிப்பவன் என் கின்ற நிலையில் உறுதி தந்திருந்தாலும் கூட, சந்தேகத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கின்ற அந்த மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட துன் பங்கள் நேர்ந்து விட்டதற்குப் பிறகு, நிலைமையை சீர் படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அந்தப் பணியை நிறுத்தச் சொல்லி யிருக்கிறேன். அப்படியே அது ரத்து செய்யப்பட்டு விடவில்லை. இதன் தொடர்பான விசாரணையின் தீர்ப்புக்குப் பிறகு, அந்த மக்கள் கேட்டுக் கொள்ள நானே சென்று மூன்று நான்கு மணி நேரம் அங்கேயேயிருந்து தண்ணீர் இறைக்கச் செய்து, அங்கே யிருக்கின்ற தண்ணீர் குறைகிறதா என்பதைப் பார்த்து, அப்படிக் குறைகிறது என்றால் மேற்கொண்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கை என்ன என்பதையும், இதன் மீது எப்படி முடிவு செய்யலாம் என்கின்ற முறையையும் தெரிவித்து அல்லது அதற் கான உத்தரவாதம் தந்தால் அங்குள்ள மக்கள் விரும்புகிறபடி இந்தப் பணியைச் செய்யலாம் என்பதை நேரில் ஒத்துக் கொண்ட பிறகுதான் நான் திரும்பி வந்திருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதற்கான திட்டம் இடப்பட்டு ஓராண்டுக்கு மேல் ஆகிறது. உங்களைப் போன்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எங்களைப் பார்த்து கேட்கிறார்கள், அதிகாரிகளைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள். குடி தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொன்னீர்களே, எங்கே என்று கேட் கிறார்கள், கடலாடி மக்கள் வாக்கு அளிக்கவில்லை என்றாலும் அவர்களுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டும். இந்தப் பகுதி யிலுள்ள மக்கள் வாக்கு அளித்தார்கள் என்பதற்காக துன்பப் படுத்தவும் முடியாது. எதுவாக இருந்தாலும் காரியம் ஆற்றக் கூடிய வகையில், எந்த இடத்தில் எங்கெங்கு குடிதண்ணீர் இல் லையோ அங்கெல்லாம் குடிதண்ணீர் கொடுத்தாக வேண்டிய நிலையில் இந்தப் பணியை அங்கே மேற்கொள்ளுகின்றோம்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: இது பற்றிய நீதி விசாரணை முடிகிற வரையில் இந்தப் பிரச்னையை இங்கு இழுக்க வேண்டாம் என்று கருதினேன். தண்ணீரை இறைப்பதின் மூலம் எந்த விதத்திலும் அங்கு தண்ணீர் குறையாது என்று அதிகாரிகள் சொல்லியிருந்தால், அது சரி தானா? ஏனென்றால், கிரௌன்ட் வாட்டர் சிஸ்டத்தில் இதைப்பற்றி வேறு விவகாரம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, தண்ணீரை இறைத்தாலும் அங்கே தண்ணீர் குறையாது என்று சொல்வதை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆகவே, இது பற்றிய விசாரணை முடிவது வரையிலும் இந்தப் பிரச்னையை கிளப்பாமல் இருப்பது நல்லது என்பதை மிகவும் அடக்கத்தோடு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: திரு. கூத்த குடி சண்முகம் அவர்களும் எனக்கு நல்ல வாய்ப்பைத் தருகிறார் கள். நானாக இதை ஆரம்பித்துப் பேசவில்லை. மாமன்ற உறுப்பினர்கள் கேள்விகள் கேட்டார்கள். நான் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பிரச்னையை எடுத்துக் கொண்ட தற்கு நான் காரணம் அல்ல. எந்த அளவுக்கு இந்தப் பிரச்னை களை எடுத்து வைக்காமல் வழக்கு மன்றத்தில் இருப்பதாலும், இதைப்பற்றியும், வேறு நீதிமன்றங்களிலும் இருக்கின்ற பிரச்னைகளைப் பற்றியும் பேசாமல் ஒதுங்கிப் போக வேண்டும் என்று நினைத்து இதைப் பற்றி பேச வேண்டாம் என்று கருதினேன்.

[மாலை 6-30]

அந்த வகையில் நான் என்னுடைய பேச்சைத் தொடர்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். என்னிடமும் இந்தக் குறிப்பைக் காட்டினார்கள். ஆனால், அவர்களிடம் சொன்னேன். இது போதாது; நான் நேரிலே பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டு வந்திருக்கிறேன். அதைத்தான நான் இப்போதும் சொல்கிறேன்.

இதுபோல் பல விவகாரங்கள், பல கேள்விகளுக்கு மாமன்ற உறுப்பினர்கள் பதில் கேட்கும்போது, எனக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற பதில்கள் திருப்தி இல்லை என்றால், பதில்கள், சரியாக இல்லாமல் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட பதில்களாக இருக்கின்றது என்று நான் உணர்ந்தால், அவைகளைத் திருப்பி அனுப்புவதால், கேள்விகளுக்குப் பதில் தருவதில் தாமதம் ஏற்படுகின்றது. இப்படி உண்மையான மனச்சாட்சி இருக்கின்ற காரணத்தினால்தான், அங்கே சென்று மக்களைச் சந்திக்க முடிந்தது. அவர்களும் என்னுடைய தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வதாகச் சொல்லி, அந்த அளவில் என்னால் செய்ய முடிந்தது.

இங்கே காவல் துறையைப் பொறுத்த வரையில் ஒவ்வொரு இன்ஸ்பெக்டரைப் பற்றியும், எஸ். பி.யைப் பற்றியும் தனிப்பட்ட முறையிலே குற்றம் கூறுகிறார்கள். நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் எல்லாம் புதிதாக வந்தவர்கள் அல்ல. முன்பு இருந்தவர்கள்தான். எங்களை எல்லாம் என்ன பாடுபடுத்தினார்களோ, அவர்கள்தான் இன்னும் இங்கே இருக்கிறார்கள். எப்படியெல்லாம் கிளைவ் ஆஸ்டல் சம்பவம் நடந்தது என்பது தெரியும். அதற்குத் தொடர்புள்ளவர்கள் சிலர் அங்கே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நெய்வேலியில் வீட்டுக்குள் புகுந்து அங்கேயிருக்கின்ற பணியாளர்களையும், அலுவலர்களையும் தாக்கினார்கள். தொழிலாளர்கள் என்று சொன்னால், தொழிலாளர்கள் வேகமாக இருப்பார்; ஆகவே, படித்துப் பட்டம் பெற்ற பணியாளர்களையும், அலுவலர்களையும் வீட்டிற்குள் நுழைந்து அடித்து நொறுக்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. பாலசுந்தரம் என்ற இளைஞன், ஆஸ்டலிலே தங்கியிருந்தபோது, ஆஸ்டலிலே துரத்தித் துரத்தி, வெட்டி வெட்டிக் கொன்றார்களே, அப்போது இருந்த அந்த போலீசார்தான் இப்போதும் இருக்கிறார்கள். ஒருவேளை இடமாற்றம் பெற்றிருக்கலாம். ஆனால், மன மாற்றம் பெறவேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்கிறேன். மன மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டுமென்பதற்காகத்தான், நியாயமாக, உண்மையாக குறைகளை வெளிப்படுத்தினால், எச்சரிக்கையாக இருந்தாலும் கூட, நல்லவர்களுக்கு வேறுவிதமான அச்சத்தை ஏற்படுத்தி விடக்கூடாது என்பதிலே எனக்கு ஒரு அச்சம் இருக்கிறது. காரணம், தவறு செய்கிறவர்களை நேரிடையாகத் தெரிந்து, அவர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது இந்த அரசு என்று சொன்னால், அது நடைபெறுகிறதா, எங்கே நடைபெறுகிறது என்ற கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன.

அதிலும் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்கள் ஒரு பிரச்னையை எழுப்பி, திரு அப்துல்லா, டி.ஐ.ஜி. காவல் துறையிலே சீனியர் என்றும், அவரை காவல் துறையின் தலைவராக நியமிக்காமல் கேரளாவிற்கு அனுப்பி விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் நல்லெண்ணத்தில் சந்தேகம் வைக்கவில்லை. யாரோ அவர்களுக்குத் தவறாகத் தகவல் கொடுத்திருக்கின்றார்கள்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

எதற்காக இப்படிக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்று புரியவில்லை. இனிமேலாவது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட சந்தேகம் வந்தால், தொலைபேசி மூலம் என்னோடு பேசலாம் அல்லது அதிகாரிகளைக் கேட்கலாம். கேட்டால் இவ்வளவு பிரச்னைகள் வந்திருக்காது. அப்படியெல்லாம் இல்லை என்று நான் பதில் சொல்லும்போது, அது பத்திரிகைகளிலே வரும்போது, பொதுமக்கள் தவறாக எண்ணாமல் இருப்பதற்கு மிகமிக நல்லதாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்திலே சொல்கிறேன்.

ஸ்ட்ரேசி, ஐ.ஜி. அவர்களுக்கு ஏன் மீண்டும் பதவி நீட்டிப்பு என்றும், வேறு ஆட்களே கிடைக்கவில்லையா எனறும் கேட்டார்கள். ஆட்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒருவருக்கு பதவி நீட்டிப்பு கொடுப்பதில்லை. இன்னொருவர் பதவிக்கு வரக் கூடாது என்பதற்காகப் பதவி நீட்டிப்பு இல்லை. இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் நீட்டிப்பு கூடாது என்று கொள்கை கொண்டிருக்கிறது; அதைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றது. ஆனால், கட்சிக்கு அப்பாற்பட்ட, சாதி உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒருவர் தலைமையில் இத்துறை இருக்க வேண்டும், ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் இங்கே மனம்விட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படியானால், மற்ற அதிகாரிகளுக்கு ஜாதி உணர்வு இருக்கிறதா, மத உணர்வு இருக்கிறதா, அவர்கள் கட்சிகளோடு தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று கேட்கலாம். நான் அதற்கு பதில் கூறத் தயாராக இல்லை. ஆனால், கொஞ்சம் எச்சரிக்கையாக, நாங்கள் ஆட்சிக்குப் புதியவர்கள் என்பதற்காக எந்தக் கட்சியையும் சேராத, யாருக்கும் விட்டுக் கொடுக்காத, தன்னுடைய எண்ணத்தில் எது நியாயம் என்று கருதுகிறார்களோ, அதை யாரிடமும் எதிர்த்துச் சொல்லக் கூடிய துணிவுள்ள ஒரு அதிகாரியாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அவருக்கு பதவி நீட்டிப்பு கொடுக்கப்பட்டது என்பதை நான் இங்கே துணிந்து கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் ஐ.பி.எஸ். சீனியாரிடி கீழ்க்கண்டவாறு இருக்கிறது—

திரு. ஸ்ட்ரேசி, நியமிக்கப்பட்ட வருடம் 1943 திரு. கா. ரா. ஷெனாய் 1944; திரு டி.பி.டி. அப்துல்லா 1947; திரு சி. வி. நரசிம்மன் 1948; திரு என். கிருஷ்ணசாமி 1948 :; திரு டி. எம். சுப்பிரமணியம் 1949; திரு கே. ராமமூர்த்தி 1949. ஆகவே, திரு. அப்துல்லா என்பவர் சீனியர் என்பது சரியல்ல. தற்போது அவர் மாற்றுப் பணியில் கேரள அரசின் ''வெளிநாட்டுப் பணி அபிவிருத்திக் கழகத்தின்'' தலைவராகப் பணிபுரிகிறார். அங்கு அவரது பணிக் காலம் 27—11—1979 வரை இருக்கிறது.

ஆகவே, இந்தச் சேதியை அவருக்குச் சொல்லியனுப்பியவர்கள் யாரோ வேண்டுமென்றே மற்றவர்கள் முன்னால் இப்படிப் பேசிப் பதிலைப் பெற்றுக்கொள்ளட்டும் என்று மனப்பான்மையில் தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்களோ என்று ஐயுறுகிறேன். அவர்

கள் நிச்சயமாக ஏமாறமாட்டார்கள் என்று தெரிந்திருந்தால் சொல்லியிருக்கமாட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட தகவலைக் கொடுக்கிறவர்கள் அவரிடம் வரும்போது எச்சரிக்கையாக இருப்பது நல்லது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள், வாணியம்பாடி மற்றும் ஆம்பூர் ஆகிய இடங்களில் 5 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள தோல் பொருள்கள் களவு போனதாகப் புகார் ஒன்று சொன்னார்கள்.

ஐந்து கோடி ரூபாய் அளவிலான தோல்கள் களவு போக வில்லை. ஆம்பூரிலும் ஓமராபாதிலும் ரூ. 5,000 மதிப்புள்ள தோல்கள் களவு போயின. இது சம்பந்தமாக ஆம்பூர் நகர காவல் நிலையத்தில் வழக்குப் பதிவு செய்து புலன் விசாரணையில் இருக்கிறது.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : ஐந்து கோடி ரூபாய்க்குத் திருட்டுப் போயிருக்கிறது, ஆனால் ஐயாயிரம் ரூபாய்க்குத்தான் பதிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

மாண்புமிகு திரு எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஐந்து கோடி ரூபாய் பொருளை இழந்த வர்கள் எவ்வளவு பெரிய கடைச் சொந்தக்காரர்களாக இருப் பார்கள் ? ஐந்து கோடி ரூபாய் அளவுக்குத் திருடு போயிருக்கும் போது ஐயாயிரம் ரூபாய்க்குத்தான் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது எனறு சொன்னால் அதை எப்படிப் பொறுத்துக்கொள்ள முடிந் தது ? நாம் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஐந்து கோடி என்பதை வெளியில் சொல்ல முடியவில்லையா ? இதைப் பற்றி மறுபடியும் கடிதம் எழுதி எங்களுக்கெல்லாம் ஏன் தெரிவிக்கவில்லை என்பது தெரியவில்லை.

திரு. ஹபிபுல்லா, திரு. முகமது இக்பால் ஆகிய முஸ்லீம் இனத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட் டிருக்கிறார்கள் என்று மாண்புமிகு லத்தீப் அவர்கள் கூறினார்கள். நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்— 13—10—1978 அன்று பிராந்தி புட்டிகளுடன் கைப்பற்றப்பட்ட காரிலிருந்து எல்லா புதுப்பாகங்களையும், விருத்தாசலம் காவல் துறை டெபுடி சூப்பிரண்டெண்டாகப் பணியாற்றிய திரு. ஹபிபுல்லா தம்முடைய சொந்தக் காருக்கு மாற்றி விட்டார் என்ற குற்றச்சாட்டின்மீது விரிவான விசாரணை நடத்த ஒழுக்கக் கண்காணிப்பு மற்றும் லஞ்ச ஒழிப்பு இயக்குநர் கேட்டுக்கொள்ளப் பட்டுள்ளார். ஹபிபுல்லா தாற்காலிக வேலை நீக்கத்தில் வைக் கப்பட்டுள்ளார். விசாரணை நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அடுத்தது, திரு முகமது இக்பால் பற்றியது. தென்னார்க் காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திருமதி நாகம்மாள் என்பவர் தொழுதூர் காவல் நிலைய அலுவலர்களுக்கு எதிராக தாக்கல் செய்த குற்றச்சாட்டுகளின் பேரில் 'நெருக்கடிகால அத்து மீறல்களைப் பற்றி விசாரணை செய்த அதிகாரி, விசாரணை

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

செய்து அரசுக்குப் பரிந்துரைகள் அனுப்பியுள்ளார். அப்பரிந்துரைகளை ஆய்வு செய்து அக்காவல் நிலையத்திலுள்ள அனைத்து அலுவலர்களையும் மற்றும் அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் பொது நலனைக் கருதி தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்ய அரசு முடிவு செய்தது. அதன்படி முன்பு விருத்தாசலத்தில் டெபுடி சூப்பிரண்டெண்டாகப் பணியாற்றிய திரு முகமது இக்பால் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளார். இதுதான் உண்மை.

திரு எம். ஏ. லத்தீப்: ஐந்து கோடி ரூபாய் திருட்டுப் போய்விட்டது என்று சொல்வதற்கு ஏன் தயங்கினார்கள், ஏதாவது உள்ளர்த்தம் இருக்கிறதா என்ற வகையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் சொன்னேன்—கடந்த இரண்டாண்டுகளாக தொடர்ந்து 500 தோல் ஷாப்புகளில் நடைபெற்றது; தொடர்ந்து அதற்கான கம்ப்ளெயின்ட் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூடத் தனியாக கம்ப்ளெயின்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய குறையே தவிர வேறல்ல. நடக்காத ஒன்றை நடந்தது என்று சொல்லும் அளவுக்கு அரசின்மீது எந்தக் குற்றமும் நான் சொல்லவில்லை.

இரண்டாவது, சஸ்பெண்ட் பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மையாகத்தவறு இருக்குமானால், அது எல்லோர் மீதும், எந்தெந்தச் சூழ்நிலையில் எந்தெந்தக் குற்றங்களைச் செய்திருந்தாலும் அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கின்ற சூழ்நிலை இருக்குமானால், அவர்கள் யாராக இருந்தாலும் குற்றம் செய்தவர்கள் முகமது இக்பாலாக இருந்தாலும் சரி, முனுசாமியாக இருந்தாலும் சரி, நடவடிக்கை எடுப்பதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை.

ஆனால் இந்த விஷயத்தில் பாரபட்சம் காட்டப்பட்டிருக்கிறது என்பது எங்களுடைய குற்றச் சாட்டு. அதற்கு எங்களிடத்திலே ஆதாரம் இருக்கிறது.

(மாலை 6—40).

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைக் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் இப்போது எல்லாம் அடிக்கடி ஆதாரம் இருப்பதாகச் சொல்வது ஒரு வாடிக்கையாக இருக்கிறது ஆனாலும் பரவாயில்லை, ஆதாரத்தை உங்களிடம் தரட்டும், நான் நடவடிக்கை எடுக்கிறேன். அந்தப் பொறுப்பைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனெனில் இது மாதிரி பல்வேறு வழக்குகளில் ஆதாரத்தைத் தருகிறேன் என்று சபாநாயகரிடம் சொன்னவர்கள் பேசாமல் இருக்கிறார்கள், வழக்குகள் தொடரமுடியவில்லை. அது எப்போது வரும் என்று காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதிகாரிகள் ஏமாந்து போகிறார்கள், குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகி வருகிறார்கள், இதுவும் அப்படி இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்

தான் சொல்கிறேன். அவர் எப்போதும் உண்மையைப் பேசுகின்றவர், தெரிந்ததைத் தைரியமாகச் சொல்கின்றவர், விரும்பியதை உள்ளத்திலே வைத்துக் கொள்ளாமல் வெளியே சொல்கிற நல்ல உள்ளம் படைத்தவர், ஆகவே ஆதாரம் அவர்களிடத்திலே கண்டிப்பாக இருக்கும், அதை துணைத் தலைவர் அவர்கள் பெற்று, எனக்குத் தந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: துணைத் தலைவர் ஏன்? முதலமைச்சர் அவர்களையே நான் சந்தித்துப் பேசுகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனக்கும் வயா மீடியா தேவையில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எனக்கும் கஷ்டம் இல்லை. இங்கேயே சொல்லிவிட்டால் வசதியாக இருக்கும். எல்லோருக்கும் வசதியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படி நீங்கள் ஒதுங்கிவிட நாங்கள் அனுமதிக்க முடியாது. ஏனெனில் துணைத் தலைவர் யாராக இருந்தாலும் தலைவர் தான் எங்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தரவேண்டும். இங்கே சொல்கிறவர்கள் உத்திரவாதத்தோடு ஆதாரத்தோடு சொல்கிறார்களா என்பதைச் சரிபார்த்து சரியா தவறா என்று தீர்ப்புக் கூறவேண்டியவர் நீங்கள். உங்களிடம் தரவேண்டுமென்று நிலைமையை நான் கேட்கும்பொழுது என்னிடம் தனியாகத் தருகிறேன. யாரும் சிபாரிசு வேண்டாம் என்றால் அது நியாயமில்ல. அது தனியாகப் பேசியிருக்கலாம், சட்டமன்றத்திலே சொன்ன பிறகு சபாநாயகரிடம்தான் தரப்படவேண்டும். ஆகவே அப்படியே செய்யுங்கள் எனறு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் இங்கே சொன்னாரே லாரிகள் எங்கள் ஆட்களை, ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை ஏற்றிவந்தால் நாங்கள் விட்டு விடுகிறோம் என்று சொனனார்கள், எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்த வகையில் ஒன்றிரண்டை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 3—2—79 அன்று 16 அ.இ.அ.தி.மு.க. நபர்களை ஏற்றிச் சென்ற எம்.எஸ்.க்யூ. 2360 எண் உள்ள லாரியின் உரிமையாளரும் ஓட்டுநரும் குற்றம் சாட்டப்பட்டு ஒவ்வொருவரும் மாஜிஸ்ட்ரேட்டால் ரூ. 50 அபராதம் விதிக்கப்பட்டார்கள். உரிமம் பெற்றுள்ள உரிமையாளர் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் பொருட்டு மண்டலப் போக்குவரத்து அதிகாரிக்கு அறிக்கை அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

அதேபோல் இன்னொனறையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 9—12—78 அன்று அ.இ.அ.தி.மு.க. உறுப்பினர்களையும், ஆதரவாளர்களையும் ஏற்றிச் சென்ற 9 லாரிகள் பரங்கிமலை போலீஸ் நிலையத்தாரால் பிடிக்கப்பட்டன. அவற்றில் இரண்டு வழக்குகளில் ஓட்டுநர்கள் ஒவ்வொருவரும் 25 ரூபாய் அபராதம் விதிக்கப்பட்டனர். மற்ற வழக்குகள் விசாரணையில் உள்ளன.

1979 ஏப்ரல் 19] [திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிதாஸ் அவர்கள் தக்கலை தபால் நிலையம் தீ வைப்பு வழக்கில் காவல் துறை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று கூறினார். இந்தச் சம்பவம் தக்கலை குற்ற எண் 1132/78–ல் வழக்குப்பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை முடிந்து 21—2—79 அன்று இராணியில் இரண்டாம் நிலை குற்றவியல் நீதிபதி முன்பு குற்றப் பத்திரிகை 10 பேர் மீது தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்பது பேர் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஒருவர் தலைமறைவாகியிருக்கிறார். இதற்காக விசாரணை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள், எத்திராஜ் என்பவர் காணவில்லை எனபதைப் பற்றி இங்கே கூறினார்கள். எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவலை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். எத்திராஜ் என்பவருக்கும் அவரது அடுத்த நிலக்காரருக்கும் இடையே சிறிது மனக்கசப்புக்கள் தோன்றின. இதன் காரணமாக இ.பி.கோ. 323, 324 பிரிவுகளின் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. இதன் பிறகு எத்திராஜ் என்பவர் தலைமறைவானார்.

இவரது மனைவி ஜோதியம்மாள் தனது கணவர் காணவில்லை என்று கொடுத்த புகாரின்மீது மற்றொரு வழக்கு 'மேன் ரன் காணவில்லை' என்று பதிவு செய்யப்பட்டு புலன் விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது. இதற்கிடையே சென்ற 10 தினங்களுக்கு முன்னர், மேலப்பாக்கம் கணக்குப் பிள்ளையும் மற்றொருவரும் எத்திராஜ் என்பவரை சென்னை சென்டிரல் இரயில் நிலையம் அருகே பார்த்ததாகத் தகவல் வந்தது. அவர் தற்சமயம் பூந்தமல்லி பால்காரத் தெருவில் உள்ள பால்கார முனுசாமி என்பவர் இல்லத்தில் அவரது சகோதரர் சுப்ரமணியம் என்பவர் மேற்பார்வையில் தலைமறைவாக இருந்து வருவதாகத் காவல் துறைக்குத் தெரிய வந்துள்ளது. இதனையடுத்து காவல் துறையினர் எத்திராஜ் என்பவரைக் கண்டுபிடிக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகின்றனர்.

திரு. ரா. உமாநாத்: சமீபத்தில் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷன் அருகே பார்த்ததாக ரிப்போர்ட் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மாதக் கணக்கில் அந்த அம்மாள் போலீசை அணுகும்பொழுது அந்த ஊரிலே மார்க்கெட்டிலே பார்த்து வந்திருக்கிறேன் என்று சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். காணாமல் போனது அல்ல, பட்டப் பகலில் லேண்ட் லார்ட் இழுத்துச் சென்றார் என்று ருசுவாகச் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இப்படிச் சொல்கிறார்கள். பக்கத்திலே, வீட்டிலே இருந்தவர் வெளியிலே சென்றவர் வரவில்லை என்று பேசியிருக்கிறார்கள். நான் இதைச் சொல்லக் காரணம், கோபால் சன்னியாசி வழக்கைப்பற்றி மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

எத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு திரும்ப வந்தார், திரும்ப வந்தபொழுது ஒத்துக் கொள்வதற்காக எவ்வளவு பெரியவழக்கு நடந்தது என்பதையும் மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருது கிறேன். வேண்டுமென்றே தலை மறைவாகிக் கொண்டால் அவ் வளவு எளிதாகக் கண்டு பிடித்து விட முடியாது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். காணவில்லை என்று திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறபொழுது, குறிப் பிட்ட இடத்தையும், பெயரையும் சொல்லியும் கண்டு பிடிக் கிறார்களா இல்லையா என்று பார்ப்போம். அதற்குப் பிறகும் செய்யவில்லை என்றால் என்ன நடவடிக்கை என்பதை.....

திரு. ரா. உமாநாத்: பக்கத்து வீட்டிலே என்று மாண்புமிகு ஜனதாக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர், கிருபாகரன் பற்றி ஃபர்ஸ்ட் இன்ஸ்டன்ஸ் பற்றித்தான் சொன்னாரே தவிர, இப்பொழுது சொன்ன சம்பவத்தைப் பற்றிப் பக்கத்து வீடு என்று அவர் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, திருத்தத்திற்கு நன்றி.

'பெல்' தொழிலாளர்கள் மீதான வழக்குகள் பற்றிக் குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள். பெல் தொழிற்சாலைக்கு வந்த விசுவாச ஊழியர்களைத் தடுத்தும், தொழிற்சாலைக்குச் சேதம் விளைவிக்க முயன்ற ஊழியர்கள் மீது 11 வழக்குகள் பதிவு செய் யப்பட்டு 9 குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் 6, 7 மற்றும் 16—4—79 தேதிகளில், காவல் நிலையத்திலேயே ஜாமீனில் விடுவிக்கப்பட்டனர். இந்தச் செய்தியைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது நான் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விசாரணைக்குப் பிறகு நிரபராதி யாக இருந்தால் விடுவிக்கப்படுவார்கள். ஜாமீனிலே வெளியே வந்திருக்கிறார்கள்.

வெங்கடாசலம் காணவில்லை என்பதைப் பற்றிச் சொன் னார்கள். வெங்கடாசலம் காணவில்லை என்ற புகாரின் மீது காவல் துறையினர் வழக்குப் பதிவு செய்து புலன் விசாரணை செய்தனர். இவ் வழக்கு 'க்யூ' பிரிவு அதிகாரிகளால் மேல் விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு அவரது சடலத்தைத் தேடும் முயற்சியில் தீவிர கவனம் செலுத்தியது. இதற்கிடையே வெங்கடாசலம் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் இதற்குக் காரணமாக பெருமாள் என்பவர் மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டது. 1979-ம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 2-ம் நாளன்று இப் பெருமாள் என்பவர் கொலை செய்யப்பட்டார். இவ் வழக்கும் புலன் விசாரணையில் உள்ளது. வெங்கடாசலத்தின் தற்போதைய இருப்பிடம் பற்றித் தேடப்பட்டு வருகிறது. விசாரணைகள் மிகவும் தீவிரமாகச் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. காவல் துறையினர் இவ் வழக்கு பற்றி மிகவும் அக்கறையோடு முயன்று புலன் விசாரணை செய்து வருகின்றனர்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் இன்னொரு குற்றச்சாட்டையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மதுரவாயல் காவல் நிலையத்தைச் சார்ந்த நெற்குன்றம் கிராமத்தில் மகாலிங்கம் என்பவர் 1979-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 23-ம் நாளன்று சாராயம் காய்ச்சும் சமயம் கைது செய்யப்பட்டார் என்பது பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நெற்குன்றம் கிராமத்தில் மகாலிங்கம் என்பவர் 1979-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 23-ம் நாளன்று சாராயம் காய்ச்சும் சமயம் பிடிபட்டு கைது செய்யப்பட்டார். அவர் மீது வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டது. அவ்வழக்கின் குற்ற எண் 161/79 பிரிவு 4 (1) (பி) டி. என்.பி. சட்டம் ஆகும். இவ்வழக்கு இன்னும் விசாரணையில் இருந்து வருகிறது. இது குறித்து இரசாயன சோதனை அறிக்கை இன்னும் வர வேண்டியுள்ளது.

மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த விவசாயிகள் வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டது பற்றி மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். வெளியிலே வர முடியாமல் தடை செய்து விட்டார்கள். என்ற கருத்தைக் கூறினார்கள். 1979-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 1-ம் நாளன்று ஆக்கூர் கிராம பஞ்சாயத்துத் தலைவர் திரு. இராமலிங்க முதலியார் தேசீய காங்கிரஸ் அனுதாபி தன்னுடைய நிலத்தில் அறுவடை செய்ய பக்கத்து கிராமத்தில் இருந்து சில ஆட்களைக் கொண்டு வந்தார்.

(மாலை 6—50)

இதற்கு அவ்வூரைச் சார்ந்த மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் விவசாயிகள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். இராமலிங்க முதலியாரின் மேஸ்திரி தங்கராஜ் என்பவர் கொடுத்த புகாரின் பேரில் ஒரு வழக்கு செம்பனார் கோவில் காவல் நிலைய குற்ற எண் 92/79 பிரிவு 141, 341, 323, 506. 379 இ.பி.கோ. வின் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்டது. இவ்வழக்கு குறித்து 1979-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 13-ம் நாளன்று 4 மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் விவசாயிகளும் 1979-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்கள் 15-ம் நாளன்று 10 மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் விவசாயிகளும் (திருமேனி என்பவரும் இதில் அடங்குவார்) கைது செய்யப்பட்டார்கள். இதற்கிடையில் கூலிப் பிரச்சினை குறித்து நடைபெறும் பேச்சு வார்த்தையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது. மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த விவசாயிகள் வீட்டில் காவல் வைக்கப்பட்டனர் என்று கூறுவது அல்லது தடைப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று கூறுவது உண்மைக்கு மாறானது என்ற தகவல் எனக்கு வந்திருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே எவ்வளவு உணர்ச்சியோடு சொன்னார்களோ அந்த உணர்ச்சியோடும் அந்த உணர்வோடும் நான் இதைப் பற்றி மீண்டும் பரிசீலிப்பேன் என்பதையும் அவர்கள் அரசு நிர்ணயித்த கூலியைக் கொடுக்காத காரணத்தால் இந்நிலைக்கு ஆளாக்கப்பட்டார்கள்; கூலி

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 18

கேட்டதன் விளைவுதான் இது என்றால் அதைப்பற்றி அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கூத்தகுடி சண்முகம் ஒரு மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றிக் கூறி ரூ. 38 கோடி எந்த, எந்த இனத்திற்கு என்ற விவரம் தெரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்காகக் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். காவலர் சம்பளம் ரூ. 27,77,51,000. இப்பொழுது கூத்தகுடி சண்முகனார் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் மனம் திருப்திகரமாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : துணைத் தலைவரவர்களே, புதிதாக சேர்க்க இருக்கிற 10,000 பேருக்கும் சேர்த்தா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : இது பழைய கணக்கு. இனி இன்னும் சேர்க்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. திருத்தப்பட்ட பட்டியல் வரும்போது அது இன்னும் அதிகமாக வரும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : இதுகாறும் 10,000 பேரை சேர்க்க வேண்டாமென்று கருதிச் சொன்ன காரணத்தால்தான் 10,000 பேரைச் சேர்த்த கணக்கு வருகிறதா என்பதற்காகக் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே 10,000-தோடு நிற்க வேண்டுமென்று நாங்கள் விரும்பவில்லை. ஆனாலும் எந்த அளவிற்கு எந்த, எந்த வகையில் அவைகளையும் எல்லாம் சேர்த்து அவைகளையும் கணக்கிட்டு வருமோ, அந்தத் திருத்தப் பட்டியல் கண்டிப்பாக வெளியிடப்படும்.

நண்பர் மாண்புமிகு கோவிந்தராசன் அவர்கள் இங்கே சில குற்றங்களைக் கூறினார்கள், கைவிலங்கிட்டு இழுத்துச் சென்ற வழக்கைப் பற்றியெல்லாம். அது அவருக்கே தெரியும். வழக்கில் சம்பந்தப் பட்டவர்கள் ஒத்துழைத்தால்தான் வழக்கே நடைபெற முடியும். வழக்கு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் ஒத்துழைக்காமல், அதிலே கலந்துகொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்வதும் பிறகு கலந்து கொள்ள வருவதும், பிறகு வழக்கு மன்றத்திற்குப் போகும்போது அதை நிறுத்திவிட்டு, இங்கேயே வழக்கை நடத்தலாம் என்று சொல்கின்ற நிலைமை எல்லாம் ஏற்படும்போது அரசுக்கு எவ்வளவு நெருக்கடி ஏற்படுகிறது என்பதைத் தயவு செய்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இங்கே, அவர்கள் இருந்திருந்தால் முழு விவரத்தையும் கொடுத்திருப்பேன் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

அதோடு, இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கை விலங்கு போட்டது தவறு என்பதிலே எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை, எனக்கு அபிப்பிராய பேதமும் இல்லை, மாற்றுக் கருத்தும் இல்லை. அப்படி நடந்ததா என்பதைத் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டியது நமது முதல் கடமையாகிறது. அதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கேற்ற வாய்ப்பே அரசுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அந்த நிலையில்தான் வழக்கு இன்னும், நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தால், இனி அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படாமல் தடுப்பதற்கு எந்த, எந்த வழி முறைகளைக் கையாள வேண்டுமோ அவைகளை நாங்களும் செய்து முடிப்போம். உங்களுக்கும் பயன்படும்படியாக அந்த வாய்ப்பும் தருவோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இது போன்ற பிரச்சினைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை விட, ஒட்டு மொத்தமாக ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: தலைவர் அவர்களே, சிவகிரி சரகத்தைச் சேர்ந்திருக்கக் கூடிய ஒரு கிராமத்தில் ஒருவர் எஸ்.ஐ.-யை அடித்துவிட்டு, சட்டை எல்லாம் கிழித்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதைப்பற்றி ஜாயிண்டாக மகஜர் கொடுத்தும் டி.எஸ்.பி. டாட்ஜ் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: விவரம், கொடுக்கப்படவில்லை. விரைவிலே நான் இன்னும் இந்தத் தொடர் முடிவதற்குள் அதைப்பற்றிய பதிலைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

தொழிலாளர்கள் மீதுள்ள வழக்குகளை வாபஸ் வாங்குவது பற்றி மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் கருத்து வெளியிட்டார்கள். நான் பரிசீலித்த வகையில் தொழிற்சாலைகளில் கலகங்கள் உண்டாக்காமலும், வேறு எந்தவிதமான சச்சரவுகளையும் உண்டாக்காமலும் எப்படியெல்லாம் நியாயமான வழியில் ஒரு தொழிற் சங்கத்தை சேர்ந்தவர்கள் தங்களுடைய எண்ணத்தை வெளியிட முடியுமோ அந்த வகையில் நடந்திருக்கக் கூடியவர்கள் அனைவரையும் விடுதலை செய்து விட்டோம் என்று எனக்குக் கொடுத்திருக்கிற கணக்கைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி இல்லாமல் எனக்குத் தவறாக கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நிரூபிப்பீர்களேயானால் நான் எனக்கு கணக்கு கொடுத்தவர்கள் மீது விசாரணை செய்து நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்.

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கைது செய்யப்பட்ட மாணவர்களை விடுதலை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அது என்னவாயிற்று, நடந்திருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் விடுதலை செய்வதாக அவரிடம் தனிப்பட்ட முறையில் சொன்னேனா, அல்லது இந்த அவையில் சொன்னேனா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்பு கிறேன்.

திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம் : பரிசீலனை செய்து விடுதலை செய்வதாக சொல்லியிருக்கிறீர்கள்—அவையில்தான் சொல்லி யிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பரிசீலனை செய்து விடுதலை செய்வதாகச் சொல் லியிருந்தால் அப்படி பரிசீலனை செய்ததில் விடுதலை செய்ய இயலாமல் நேர்ந்ததற்கு வேதனைப்படுகிறேன்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்' தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே ஒரு தடவை இந்த வழக்கு களை வாபஸ் வாங்குவதைப் பொறுத்தவரையில் வன்முறையில் எல்லாம் ஈடுபட்டவர்களை அதில் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது என்று சொன்னீர்கள். பொதுவாக வழக்குப் போடும் போது ஒன்றைப் போட்டு 147, 348, 341 இப்படி ஏதாவது போட்டுத் தான் செய்வார்கள். அப்படிப் போட்டு அவர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டவர்கள் என்று சொல்வதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது. குறிப் பாக ஸ்ரீரங்கத்தில் கூட அப்படி ஒரு வழக்கு இருந்து வருவதாகத் தெரிகிறது. ஆனாலும் எந்தவிதமான....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏதாவது வைத்துத்தான் வழக்குப் போடு வார்கள். ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது என்றால் சம்பவம் நடந்தது எப்படி, யாரால், அதற்கும் இவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா என்பதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் அவர்களுக்கு இதில் சம்பந்தம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று தீர்மானிக்க முடியும். ஆனால் வன்முறையில் ஈடுபட்டவர் களையும் மன்னித்து விடுதலை செய்யும் போது அது அவர்களை ஊக்குவிக்கும் செயல் என்று அவர்கள் கருதுவதற்கு வாய்ப்பு என்பதை நாம் அண்மையில் உணர்ந்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் சில வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டும் என்று ஊர்வலம் நடத்தி சுற்றி வந்தபோது, அப்படியே வாபஸ் வாங்கி அவர்களை வெளியே விட்டு விட்டு, மீண்டும் அவர்கள் அதே பணியைச் செய்யலாம் என்ற முறையில் பேசுகிறார்கள் என்று கேட்கும் போது உண்மையிலேயே மனம் வேதனைப்படுகிறது. சூழ்நிலை ஏற்படும், அதன் காரணமாக அவர்கள் கேட்கலாம். ஆனால் திரும்ப திரும்ப வெளியே வந்தும் அப்படித்தான் செய்வோம் என்று நல்ல பேச்சில்லாமல் பேசுவதைப் பார்க்கும்போது அரசியல் தலைவர்கள் சொன்னாலும் கேட்பதில்லை, பெரிய வர்கள் சொன்னாலும் விடுவதில்லை, இருப்பவர்கள் சொன் னாலும் கேட்கவில்லை என்று இருந்துவிட்டால் இந்த நாடு

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

துர்ப்பாக்கிய வசமான நிலைக்கு ஆளாகிவிடும் நிலை ஏற்பட்டு விடும். எந்த அரசு எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும் பொது வாக தேவையானவைகளை, உரிமையானவைகளை, நியாய மானவைகளை உரிமையோடு கேட்பதற்கு முடியும். அதைத் தவறு என்று சொல்ல முடியாது. ஏன அப்படிக் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு நியாய மான நன்முறை வேண்டும். வரையறையில்லாமல் தவறுகள் செய்தபோதும் மன்னித்து அவர்களுக்கு விடுதலைக் கொடுக்க லாம். ஆனால் அப்படி விடுதலை கிடைத்ததும், வெளியே வந்த வுடன் மீண்டும் அதைப் பயன்படுத்தி, திரும்பவும் அதே மாதிரி செய்ய வேண்டும் என்று பேசுவதை அண்மையில் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். பெரியவர்கள், படித்தவர்கள் சிலர் கூட அப்படியெல்லாம் சொலகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கும் போது உண்மையில் மனம் வேதனையடைகிறது. சில அரசியல் வாதிகள் கூட அப்படிப் பேசுவதைக் கேட்கும்போது மனம் வேத னையடைகிறது. அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. ஆனால் இவைகளை யெல்லாம் நாம் மன்னிக்க வேண்டும் என்பது பொருத்தமாக இருக்கலாம்; உள்ளபடியே இனிமேல் தவறு செய்ய வில்லை என்று யாராவது முன் வருவார்களேயானால், உத்தர வாதம் கொடுப்பார்களேயானால் மன்னித்து விடலாம்: ஆனால் அப்படி யாராலும் உத்தரவாதம் கொடுக்க முடியவில்லை.

(இரவு 7—00)

இங்கே உத்தரவாதம் கொடுத்தவர்களே கூட சிலர் பின்னால் அவமானப்படுத்தப்பட்டு விட்டார்கள் என்பதை அறிவேன். நாங்கள் உத்தரவாதம் கொடுத்தவர்களையும் கேள்வி கேட்க வில்லை என்பதை இந்த மன்றத்தில இருப்பவர்கள் மறந்து விடக் கூடாது.

இங்கே திரு. திருப்பூர் மணிமாறன் அவர்கள் 13 கொலை களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். ஒன்று திருப்பூர் வடக்கு காவல் நிலைய குற்ற எண் 1149/78—302 ஐ.பி.சி., தேதி 9—12—1978, நேரம் பகல் 11—30 மணி தகவல் கொடுத்த நேரம் பகல் 12—30 மணி. 25 வயதுள்ள அண்ணபூரணி என்ற பெண்மணியை அவளது கணவன் கிட்டு என்கிற கிருஷ்ணசாமி என்பவர், அவளது நடத்தையில் சந்தேகப்பட்டுக் கொலை செய்தார். குற்றவாளி உடனடியாகக் கைது செய்யப்பட்டார். வழக்கு 1979-ம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 19-ம் நாளில் தாக்கல செய்யப்பட்டு, இப்போது நீதிமன்றத்தில் உள்ளது.

இரண்டு திருப்பூர் வடக்குக் காவல்நிலைய குற்ற எண்245/79-. 302 ஐ.பி.சி., தேதி 5—3—1979, நேரம் காலை 5—15 மணி- தகவல்கொடுத்த நேரம் காலை 7—30 மணி. திருப்பூர்தனலட்சுமி மில்லில் எழுத்தராகப் பணி புரியும் ராமலிங்கம் என்பவர் தமது இரண்டாவது மனைவி மங்கையர்க்கரசியையும், 11 மாதக் குழந்தையையும் அவரது இல்லத்தில் குடும்பத் தகராறு காரண மாகக் கத்தியால் குத்தினார். குற்றவாளி காவல் நிலையத்தில

சரணடைந்ததும் கைது செய்யப்பட்டார். வழக்கை தாக்கல் செய்ய ரசாயன பரிசோதனை அறிக்கை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. குற்றவாளி தற்போது காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ளார்.

மூன்று, திருப்பூர் தெற்கு காவல் நிலைய குற்ற எண் 225/79-302 மற்றும் 308, ஐ.பி.சி. 1979-ம் ஆண்டு மார்ச்சுத் திங்கள் 26-ம் நாளன்று காலை சுமார் 6—30 மணியளவில் 54 வயதுள்ள நாச்சி முத்து முதலியார் மனைவி அன்னம்மாள், தனது வீட்டில் சமையலறையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். அவரது கணவர் மளிகை சாமான் வாங்க வெளியே சென்றிருந்தார். அப்பெண் மணி, வீட்டில் தனியாக இருந்தார். அந்தச் சமயம் இனந் தெரியாத ஒருவன் சமையல் அறையில் நுழைந்து, அவரைக் கத்தியால் குத்தி, ரூ. 6,000 மதிப்புள்ள அவரது 11 சவரன் தங்கத் தாலியைப் பறித்துக் கொண்டு சென்று விட்டான். இதில் அரசியல் குறுக்கீடு ஏதும் இல்லை. குற்றவாளியைக் கண்டு பிடிக்க ஒரு தனிக் குழு நியமிக்கப்பட்டது. வழக்கமான குற்ற வாளிகள் விசாரிக்கப்படவில்லை. இறந்து போனவருக்கும், அவரது குடும்பத்தாருக்கும், குடும்பத் தகராறு இருந்ததாக விசாரணையில் தெரிய வந்தது. ஆகையால் அப்பெண்மணியின் குமாரன் முத்துக் குமாரசாமி, கணவர் நாச்சி முத்து முதலியார், உறவினர் வாசுதேவன் ஆகியோர் விசாரிக்கப்பட்டனர். குற்றம் சம்பந்தப்பட்ட குறிப்பு ஏதும் கிடைக்காததால் அவர்கள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். வழக்கு தற்போது புலன் விசாரணையில் உள்ளது.

இப்படி குற்றச்சாட்டுக்கள் சொல்லும்போது, மேலெழுந்த வாரியாகக் கொலைகள் நடந்து இருக்கின்றன என்பது நமக்குத் தெரியும். ஆனால் நிலைமைகள் என்ன என்று ஊன்றிப் பார்த்தால்தான் சில விவரங்கள் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சேலம் ஆறுமுகம் அவர்கள் வேலூர் செஷன்ஸ் வழக்கு மன்றம் டெபுடி சூப்பிரண்டுகளான திரு வாளர்கள் ஏ. ஆர். வீரபாண்டியன் மற்றும் ஜனார்தனன் ஆகி யோரைக் குற்றவாளிகள் அல்லவென்று தீர்ப்புக் கூறியிருப்ப தால் தற்காலிக வேலை நீக்கத்திலுள்ள அவர்களை வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொண்டால் காவல் துறையின் நல்ல பேர் காப்பாற்றப் படும் என்பதாகக் கூறினார்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த சீராளன் என்பவரின் மரணத்திற்குக் காரணம் என்று தனி நபர் விசாரணைக் குழுவால் கருதப்பட்ட காவல் துறையினரின பேரில் கிரிமினல் வழக்கு ஒன்று தொடரப்பட்டது. இதற்கிடையில் பொது நலனைக் கருதி ஏ. ஆர். வீரபாண்டியன் மற்றும் ஜனார்தனன் ஆகிய இரு டெபுடி சூப்பிரண்டுகளும் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட இன்ஸ்பெக்டர், காவலர்கள் ஆகியோர் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப் பட்டனர். வேலூர் செசன்ஸ் நீதி மன்றம் காவல் துறையினர் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது. காவல் துறையினர் குற்றவாளிகள் அல்ல என்று நீதி மன்றம் தீர்ப்புக்

கூறியதால் இன்ஸ்பெக்டர் மற்றும் காவலர்களுடைய தற்காலிக வேலை நீக்க ஆணையை காவல் துறைத் தலைவர் ரத்து செய்து விட்டார்.

மேற்படி வழக்கில் ஏ. ஆர். வீரபாண்டியன் குற்றவாளி அல்ல என்று தீர்ப்புக் கூறியிருந்த போதிலும், அவர்மீது வேறு சில குற்றச்சாட்டுக்கள் பேரில் துறை நடவடிக்கை இருப்பதன் காரணமாக அவரின் தற்காலிக வேலை நீக்கம் ரத்து செய்வது குறித்து அரசு பரிசிலித்து வருகிறது. திரு. ஜனார்த்தனனுடைய தற்காலிக வேலை நீக்கம் ரத்து செய்வது குறித்தும் அரசு பரிசிலித்து வருகிறது. இதுதான் நிலைமையே தவிர வேண்டுமென்றே சில அதிகாரிகளைப் பழி வாங்குவதற்கு அப்படிச் செய்து இருக்கிறோம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டியது இல்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. உமாநாத் அவர்கள் காவல் துறையில் 8 மணி நேர வேலை கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டோம் அது பற்றி ஒன்றுமே சொல்லப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். பத்தாயிரம் பேர்களைச் சேர்க்க வேண்டுமா என்று ஒரு பக்கம் கேட்கிறவர்கள், இருக்கின்ற காவல்துறையினர் அதிக மணிநேரம் வேலை செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்திலே இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தேவையான அளவிற்கு காவல்துறையில் ஆட்களைச்சேர்க்க முடிந்த அளவிற்கு, வருமானத்தைப் பெற்று அவர்களுக்குச் சம்பளமும் கொடுப்பதற்குத் தேவை ஏற்படும் காலத்தில நிச்சயமாக இதைப்பற்றி எல்லாம் இந்த அரசு சிந்திக்கும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத்: துணைத் தலைவரவர்களே, எல்லோருக்கும் 8 மணி நேர வேலை என்பதல்ல என்னுடைய கேள்வி. போன பட்ஜெட்டின்போது போலீஸ் கிராண்ட் டிஸ்கஷனிலே கனம் முதலமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள், அது ரிக்கார்டிலே இருக்கிறது. நீங்களே அஷ்யூர் பண்ணினீர்கள். ஒரு டெசிஷனாக அனவுன்ஸ் பண்ணினீர்கள். அதாவது சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் வரைக்கும் 8 மணி நேர வேலை கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னீர்கள். அந்த அஷ்யூரன்ஸை ஏன் இன்னும் இம்பிளிமென்ட் பண்ணவில்லை என்றுதான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னதை மாற்றிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. 10 ஆயிரம் பேர்கள் இன்னும் சேர்க்கப்படவில்லை. இப்போது தான் சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுக் வருகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் சேர்க்கப்படுவார்களேயானால் இதைப்பற்றி நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க இயலும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்னொரு செய்தியையும் மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 18

தொழிலாளர்கள் மீதான வழக்குகள், கொலை முயற்சி வழக்குகள் தவிர மற்ற எல்லா வழக்குகளும் ஜி. ஓ. 614, தேதி 29—3—1979-ல் திரும்பப் பெறப்பட்டுவிட்டன.

அடுத்து, காவல்துறையில் முஸ்லீம்களுக்குச் சரியாக வேலை கொடுப்பது இல்லை. ஏன் அப்படிச் செய்கிறீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டுக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒரு கணக்கைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காவல்துறையில் முஸ்லீம் சமூகத்தினர் 2,320 பேர் உள்ளனர். முஸ்லீம் பணியாளர்களுக்கு 5.3 சதவீதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து இங்கே தீயணைப்பும் பற்றி பேசியவர்களில் பலர் புதிய தீயணைப்பு நிலையங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே ஒருவர் குறிப்பிட்டு போளூரிலே தீயணைப்பு நிலையம் வேண்டும் என்று மிக மிக அவசரமாகப் பேசினார்கள். முதலிலே அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். போளூ ரிலே தீயணைப்பு நிலையம் அமைக்கப்பட இருக்கிறது. அங்கு மட்டுமல்ல, அறந்தாங்கி, வேப்பூர், கரூர், முசிரி, கூடலூர் (நீலகிரி) ஒட்டன்சத்திரம், மேலூர், உசிலம்பட்டி, நாங்குனேரி, வத்தலகுண்டு, சாத்தூர், இராமேஸ்வரம், அம்பாசமுத்திரம், திருச்செந்தூர், கன்னியாகுமரி, காங்கயம், ஒரத்தநாடு, கும்மிடிப்பூண்டி, போளூர் (ஏற்கெனவே சொல்லிவிட்டேன்) சங்ககிரி இப்படி 20 இடங்களில் தீயணைப்பு நிலையங்கள் இந்த ஆண்டு நிறுவப்பட இருக்கின்றன என்பதை இங்கே நான கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து காவல்துறையை மூனறு பிரிவு களாகப் பிரிக்கும் செயற் குறிப்புபற்றி. . . . . .

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, நான் ஏற் கனவே பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறேன். ஜவ்வாது மலைப்பகுதியைச் சுற்றி கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கே ஆலங்காயத்திலே ஒரு தீயணைப்பு நிலையம் வேண்டு மென்று ஆண்டாண்டு காலமாகச் சொல்லியும் முதலமைச்சரின் கனிவுப்பார்வை விழவில்லையே, அது ஏன் என்று தெரியவில்லை, ஆகவே இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் உண்மை யிலேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்களுக்காக இரங்குகிறேன். அனுதாபத்தோடு பார்க்கிறேன். ஆனால் ஆண்டாண்டு காலம் கேட்டோம், நடக்கவில்லை என்று எங் களுக்கு முன்னால் பல ஆண்டுகாலம் ஆண்டுகொண்டிருந்த, அவருடைய நண்பர்கள் இதைச் செய்யவில்லை என்று சுட்டிக் காட்டியதன் மூலம் எனக்குக் கொஞ்சம் எச்சரிக்கை விடுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். நாங்கள் வந்து இரண்டாண்டுகள் தான் ஆகின்றன. பல ஆண்டுகள் ஆகவில்லை. இருந்தாலும் பரவா யில்லை, நான் அதைப்பற்றிக் கவனிக்கிறேன் என்று சொல்ல

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

வேண்டி இருக்கிறது. பணத்தை வைத்து அதாவது எவ்வளவு நிதி இருக்கிறது என்பதைக் கணக்குப் போட்டு செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு நிலையத்திற்கும் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவாகும். அந்த அளவில் மொத்தமாகப் பார்த்தால் இலட்சக்கணக்கில் செலவு ஏற்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே அந்த வகையில் எவ்வளவு விரைவில் நாங்கள் அதைப்பற்றி சிந்தித்து சேர்க்க முடிந்தால் சேர்த்து இல்லாவிட்டால திருத்தப்பட்டியலில் சேர்க்க முயற்சி எடுப்போம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து காவல் துறையை கீழ்க்கண்ட மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது........

திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, குழித்துறையில் தீயணைப்பு நிலையம் ஏற்படுத்தப் படவேண்டும் என்று நீண்ட நாளாகச் சொல்லி வருகிறேன். 3 தடவைகள் சட்டமன்றத்திலே சொல்லி இருக்கிறேன்.

(இரவு 7-10)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாமன்ற உறுப்பினர் அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இத்தனை ஆண்டுகளாக 1, 2, 3 ஆண்டுகளாக வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள் யார் யார் என்பது மன்ற உறுப்பினர்களுக்குத் தெரியும். எங்களால் முடிந்ததைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். செலவு அதிகமாகிறது என்ற நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது இங்கே இன்னொரு திட்டத்தை நாங்கள் அறிவித்து இருக்கிறோம். அதன் மூலமாக எங்கெங்கே காவல் துறை இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் தொலை பேசி இருக்கும் என்பதை நாங்கள் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும். இந்த ஆண்டில் இப்படிப்பட்ட முடிவை எடுத்தது மட்டுமல்லாமல் பிரைமரி ஹெல்த் சென்ட்டர்ஸ் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். பொதுமக்களும் கட்டணம் செலுத்தி அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம், அதற்கு அனுமதி தரப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்படிச் செலவு அதிகம் ஆகிறபோது நீங்கள் ஒரு வகையில் எவ்வளவு பணம் அதிகமாக செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதை தெரிந்து கொண்டிருக்கிற உறுப்பினர்கள் எனக்குக் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுத்தால் முழுமை ஆக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை மறுத்து விட்டேன் என்றோ, இல்லை என்று சொல்லிவிட்டேன் என்றோ கருதக் கூடாது. உத்திரவாதமாகச் சொல்லவில்லையே என்று இருந்தாலும் முயல்வேன் என்ற கருத்து அதிலே இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொன்னமராவதி 5-வது இடத்தில் இருக்கிறது என்றும், விரைவில் அது செயல்படுத்தப்படும் என்று அன்று சொன்னார்கள். இப்போது 20 இடங்களை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சொன்ன 5-வது இடத்தைப் பெற்ற பொன்னமராவதி அதிலே இடம் பெறவில்லை. அது எந்த வரிசையில் இருக்கிறது என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் வரைப் படத்தை வைத்துக் கொண்டு எத்தனை மைல்களுக்கு அருகாமையில் இருந்தால் ஒரு நிலையத்தை வைக்க வேண்டும்; 15, 20, 30 மைல்களுக்கு உள்ள வசதிகளைப் பார்த்து இந்த மாதிரி இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். அந்தப் பகுதி குறிப்புகள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதி பொன்னமராவதிக்கு வரும்போது, அதற்கு அருகாமையில் ஒரு நிலையம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். அதை பற்றி பிரச்னை எழுப்பினால் அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் இதுபோன்ற பிரச்னைகளை எழுப்ப முன்வருவார்கள். தயவுசெய்து நண்பர்கள் அவசரப் படாமல், இந்த 20 இடங்களைச் சொன்னேனே, அதைக் கொண்டு வந்ததற்கு மகிழ்ச்சி கொண்டு அடுத்த வாய்ப்பு உங்களுக்கு முதலில் இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். காவல் துறை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றி கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள்.........

திரு. போ. எ. சீனிவாச ரெட்டியார்: தலைவர் அவர்களே, 40 மைல் பக்கத்தில் எங்கள் பகுதியில் அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையம இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்படி அடிக்கடி குறுக்கே பேச வேண்டாம். கடைசியில் கேட்கலாம். குறுக்கே கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: கூத்தகுடி சண்முகம் அவர்கள் இந்தக் காவல் துறையைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். எப்படி இயங்கும், அதற்கு என்ன பெயர், அது எப்படி இருக்கும் என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். இன்று காவல்துறையை கீழ்க்கண்டவாறு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்க திட்டமிடப் பட்டுள்ளது:—

1. காவல் துறைத் தலைவர் நிறைவேற்றுப் பணி (I.G. Enforcement).

2. காவல துறைத் தலைவர் அவசரப் பணி (I.G. Emergency).

3. காவல் துறைத் தலைவர் காவல் பணி (I.G. Services).

1979 ஏப்ரல் 18] [மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

இன்றைய காவல்துறைத் தலைவர் பணி, காவல்துறை டைரக்டர் ஜெனரல் பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டு, அந்த டைரக்டர் ஜெனரல் காவல் துறையின் தலைவராக இருப்பார்.

காவல்துறைத் தலைவர் நிறைவேற்றுப் பணி (ஐ.ஜி. ஆப் என்போர்ஸ்மெண்ட்) கடமைகள் —

1. மதுவிலக்கை அமல்படுத்துதல்.

2. விபச்சார ஒழிப்புச் சட்டத்தை அமுல்படுத்துதல்.

3. சமூக உரிமைப் பாதுகாப்புச் சட்டங்களை அமல் படுத்துதல் (சிவில் ரைட்ஸ் ஆக்ட்).

4. சூதாட்டங்கள் ஒழிப்பைக் கண்காணிப்பது (கேமிங் ஆக்ட்)

தலைமையிடத்தில் ஒரு (டி.ஐ.ஜி.) துணைக் காவல் தலை வரும், ஒரு கண்காணிப்பாளரும் (எஸ்.பி.) மூன்று துணை சூப்பி ரண்டெண்டுகளும் (டி.எஸ்.பி.) அவருக்கு உதவி புரிவர்.

காவல் சரகங்களில் எட்டு கண்காணிப்பாளரும் (எஸ்.பி.) இருபது கூடுதல் சூப்பிரண்டெண்டுகளும் (ஏ.டி.எஸ்.பி.) பணி யாற்றுவர்.

மதுவிலக்குக்கென்று தனியாக 145 காவல் நிலையங்கள் இந்தப் பிரிவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கும், மதுவிலக்குக் குற்றங்களும், சமூகக் குற்றங்களும் அதிகமாக இருக்கின்ற இடங் களாகத் தேர்ந்தெடுத்து இந்த 145 காவல்நிலையங்கள் அமைக்கப் படும். மாவட்ட அளவில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட அளவில் குற்றங்களில் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து, துணைக் கண்காணிப்பாளர்கள் (டெபுடி எஸ்.பி.) நியமிக்கப்படுவார்கள் இவ்வாறு மொத்தம் 37 துணைக் கண்காணிப்பாளர்கள் (டெபுடி எஸ்.பி.) மாநிலத்தில் செயல்படுவார்கள்.

இதற்கு மொத்தம் 8,368 சார்பு நிலைக் காவலர்கள் தேவை, அதில் இப்போது மதுவிலக்குப் பணிபுரியும் காவலர் நீங்கலாக புதிதாக 7,671 காவலர்கள் நியமனம் செய்ய வேண்டும். கூடுதலாக 7 கார்கள், 42 ஜீப்கள், 364 பிக்கப் வேன்கள் (பிக்-அப் வேன்ஸ்) 7 மோட்டார் சைக்கில்கள் வேண்டியிருக்கும்.

39 பேரைக் கொண்ட குழுக்களாக, 30 குழுக்கள் மாநிலத்தில் இயங்கும் படையாக (ப்ரொகிபிஷன் மொபைல் ஸ்குவாட்) பணியாற்றும்.

சென்னையில் உள்ள தமிழ்நாடு குற்றஞ்சார்ந்த அறிவியல் ஆய்வகமும், வேலூர், கோவை, திருச்சி, மதுரை, நெல்லை ஆகிய சரகங்களிலுள்ள ஆய்வகங்களும் இந்தப் பிரிவின்கீழ் செயல்படும்.

[மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 18

இப்பணி மூன்று கட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படும். சென்னை செங்கற்பட்டு, வடாற்காடு, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களில் 1979-80-லும் சேலம், தர்மபுரி கோவை, நீலகிரி, திருச்சி தஞ்சை மாவட்டங்களில் 1980-81-லும் மற்றைய பகுதிகளில் 1981-82-லுமாக மூன்று கட்டங்களில் நிறைவேற்றப்படும்,.

இதற்குப் பின்வருமாறு செலவாகலாம் என எதிர்பார்க்கப் படுகிறது.

| ஆண்டு. | தொடர் செலவு. | தொடராச் செலவு. |
|---|---|---|
| | ரூ. | ரூ. |
| 1979-80 .. .. .. | 58,34 000, | 1,13,28,000 |
| 1980-81 .. .. .. | 1,48,31,000 | 2,27,42,000 |
| 1981-82 .. .. .. | 1,13,82,000 | 87,46,000 |
| | 3,20,47,000 | 4,28,16,000 |

மொத்த செலவு—ரூ. 7,48,63,000.

அடுத்து, காவல்துறைத் தலைவர் அவசரப்பணி (ஐ.ஜி. எமர் ஜென்ஸி)-இங்கு சிலர் கூறினார்கள். ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொன்னார். நீல நிறத்தில் சட்டைகள் கொடுத்தால், அவர்கள் வரும்போதே அவர்கள் எதற்காக வருகிறார்கள் என்பதை அறிந்து பொதுமக்கள் அச்சத்தோடு, தவறான செயலகளில் ஈடுபடுவதை நிறுத்திக்கொள்வார்கள் என்று. அதே போல் இது செயல்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறப்புக் காவல்படை, ஆயுதம் தாங்கிய காவல் படை இவருடைய நிர்வாகத்தில் வரும். இவருடைய பணிகள்: 1. காவலர் தேர்வு, (2) காவலர்பயிற்சி, (3) ஒழுங்குக் கட்டுப் பாடு, (4) நிர்வாகம், (5) பணித்திறன் ஆகியவற்றை இவர் கவனித்துக்கொள்வார். இது தவிர, மாவட்ட அளவிலும் சென்னையிலும் உள்ள ஆயுதம் தாங்கிய காவலர்க்கும் பயிற்சி, பணித்திறன் பொறுப்பை ஏற்பார். காவலருக்கான நலப்பணிகள், வீட்டுவசதி ஆகியவற்றையும் இவர் ஏற்பார். இயற்கைச் சீற்றங்களால் ஏற்படும் நிவாரணப் பணிகள் இவரைச் சாரும். சிவில் பாதுகாப்பு இவருடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் வரும்.

சட்டம் ஒழுங்கு பணிகளைத் திறம்பட செய்ய இப்பிரிவு உறுதுணையாக இருக்கும். சாதாரண நிலையில் சட்டம் ஒழுங்கு பராமரிப்பை அடுத்த பிரிவான காவற்பணி (சர்வீஸ்ஸஸ்) பிரிவு கவனித்துக் கொள்ளும்.

1979 ஏப்ரல் 18] [மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

நிலைமை கட்டுமீறிப் போகும் காலங்களில் மட்டும் இந்த ''அவசரப் பணிப் பிரிவு'' காவல் பணிப் பிரிவுக்கு உறுதுணையாக வந்து சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டும்.

கூடுதலாக ஆண்டொன்றுக்கு எட்டு அணிகள் வீதம், இரண்டு ஆண்டுகளில் பதினாறு அணிகள் (பிளாட்டூன்ஸ்) ஏற்படுத்தப் படும். ஏற்கனவே 158½ அணிகள் (பிளாட்டூன்ஸ்) உள்ளன.

தேவையான இடங்களுக்கு மாவட்ட வாரியாக இவ்வணிகள் பிரித்தளிக்கப்படும். இவ்வணிகள் சென்னை போலீஸ் கமிஷனர். சரக துணைக் காவற் துறைத் தலைவர்களின் (ரேஞ்சு டி.ஐ.ஜிஸ்) கீழ்பணியாற்றும்.

கூடுதலான இப்பதினாறு அணிகள் இரண்டாண்டுகளில் நிறுவ ஆகும் செலவு—

| | |
|---|---|
| முதலாண்டு— | ரூ. |
| தொடர்ச் செலவு .. .. .. .. | 28,98,000 |
| தொடராச் செலவு .. .. .. | 20,41,000 |
| இரண்டாம் ஆண்டு— | |
| தொடர் செலவு .. .. .. .. | 28,55,000 |
| தொடராச் செலவு .. .. .. | 19,79,000 |

ஆக, முதாலண்டுக்கு மொத்தம் ரூ. 57,53,000 இரண்டாம் ஆண்டுக்கு ரூ. 40,20,000. ஆகமொத்தம் செலவு ரூ. 97,73,000 வேண்டியிருக்கும்.

[இரவு 7-20]

1. துணைக் காவல் தலைவர் (D.I.G., Armed Reserve) ஆயுதப் படை.

2. துணைக் காவல் தலைவர் (பயிற்சி) (D.I.G., Training).

3. துணைக் காவல் தலைவர் சிவில் பாதுகாப்பு (D.I.G. Civil & Defence) ஆகியோர் இப்பிரிவின் கீழ் வருவார்கள்.

இது தவிர, நான்கு கட்டங்களில் ஆண்டொன்றுக்கு ஒன்று வீதம் 4 படைக் கலன்கள் (Battalions) ஏற்படுத்தப்படும். இதற்கு 3,560 காவலர்கள் தேவைப்படுவார்கள்.

[மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமசந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 18

ஆண்டொன்றுக்கு தொடர் செலவு ரூ. 71,60,600-ம், தொடராச் செலவு ரூ. 52,40,000-ம் ஆக நான்காண்டுகளில் ரூ. 5.93 கோடி செலவாகும். இப்படைக் கலன்கள் துணைக் காவல் தலைவர் (D.I.G. Armed Reserve) கீழ்ப் பணிபுரியும். இந்தப் பிரிவுக்கு 112 லாரிகள், 28 பிக்கப் வேன்கள் (Pick up Vans), 23 ஜீப்புகள், 8 மோட்டார் சைக்கிள்கள்.

காவல் துறைக் தலைவர் காவல் பணி (I.G. Service) இவருடைய பணிகள் :—

1. சென்னை நகரிலும், மற்ற மாவட்டங்களிலும் ஒழுங்கைப் பராமரித்தல்.

2, குற்றங்களைத் தடுத்தல்.

3. புலனாய்வு செய்தல்.

4. போக்குவரத்தை நெறிப்படுத்துதல்.

5. மக்களுக்கான சேவைகள்.

6. உணவுப் பொருள் வழங்கு துறைப் பணிகள்.

7. ரயில்வே காவல் பணி.

சரகங்கள் துணைக் காவல் தலைவர்கள் (Range D.I.G.s.) மாவட்டக் கண்காணிப்பாளர்கள் (District S.P.s.) காவல் நிலையங்கள் ஆகியவை இப்பிரிவின் கீழ் வரும். இப்போதிருப்பது போல அன்றாட ஒழுங்குப் பராமரிப்புக் குற்றத் தடுப்பு புலனாய்வு ஆகிய பணிகள் இப்பிரிவின் கீழ் செயல்படும்.

மக்களுக்கு உதவி புரியும் பணிகளை இப்பிரிவு ஆற்றும். மக்கள் மீது வலிவைப் பயன்படுத்தி செயலாற்ற வேண்டிய சில சட்டங்களை அமுல் நடத்த தனியான பிரிவு என்ற முறையில் காவல் துறை நிறைவேற்றுப் பணி (Enforcement) காவல் துறை அவசரப் பணி (Emergency) என்ற பிரிவுகள் உருவாக்கப்படுகின்றன.

இதையெல்லாம் நான் கூறுகின்றபோது நாட்டிலே ஆங்காங்கே மதுவிலக்கு சரிவர அமுல்படுத்தப்படவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டும் சூதாட்டம் போன்றவைகள், சட்டத்தை மீறி நடத்துகின்றார்கள் என்றும், வன்முறையிலே சிலர் ஈடுபடுகின்றார்கள் என்றும், அந்தச் சிலர் செய்வது பலராக மாறுகின்ற நிலைமையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இந்த அரசு நாட்டு மக்களுக்குத் தொடர்ந்து நன்மை பெறக் கூடிய பணிகளைச் செய்ய உத்தேசித்திருக்கிறது. அந்த வகையிலே இன்னொன்றையும் நாங்கள திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

1979 ஏப்ரல் 18] [மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

ஓய்வு பெற்ற இராணுவ வீரர்கள் ஆங்காங்கே நகரப் பகுதிகளாக இருந்தாலும், ஊராக இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு தெருக்களை எடுத்துக் கொண்டு, ஆங்காங்கே 2, 3 ஓய்வுபெற்ற இராணுவ வீரர்களை காவலர்களாக நியமிப்பது என்று உத்தேசித்திருக்கிறோம். ஊர்க்காவல் படை இருப்பது போல், அவர்கள் பணிபுரிவார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டாரும், இந்தத் திட்டம் பயன்படுகின்ற வகையில் ஏதாவது ஒரு குறைந்த தொகை, அதாவது ஒரு ரூபாய் மாதத்திற்கு அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிவரும். எப்படியும் இவர்களுக்கு ரூ. 250 மாதச் சம்பளம் தரப்படும். மீகுதியை அரசு கொடுக்கும். வீடுகளிலே இருக்கின்றவர்கள் தங்கள் வீட்டிலுள்ள ஆண்களை, இளைஞர்களை ஆங்காங்கே காவலுக்கு வைப்பது என்பது முன்பு இருந்தது. ஆனால் இப்போது அது இல்லை. எனவே, வேலை இல்லாது இருக்கின்ற, ராணுவப் பயிற்சி பெற்றிருக்கின்ற உடல் வலிவோடு இருக்கின்ற ராணுவ வீரர்களை, தகுதியுள்ளவர்களாகப் பார்த்து நியமிப்பது என்று இந்த அரசு கருதுகின்றது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதோடு, காவல் துறையைப் பற்றி எந்த அளவிற்கு இந்த அரசு அக்கறை காட்டுகிறது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கூறினார்கள். காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஓரளவு வசதி செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசு கருதுகிறதே தவிர, அலட்சியப்படுத்தவில்லை. இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பாக சொல்லப்பட்ட கருத்தின் அடிப்படையிலே, இந்த விவாதத்திற்குத் தொடக்கமாக இப்போது சில சலுகைகளை வெளியிட விரும்புகிறேன்.

பந்தோபஸ்து பணிக்காக அனுப்பப்படும் காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர், டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர், சப் இன்ஸ்பெக்டர், உதவி சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஆகியோருக்கு தற்போது வழங்கப்பட்டுவரும் உணவுப்படி நாளொன்றுக்கு ரூ 4.50 லிருந்து ரூ 6 ஆக உயர்த்தப்படுகிறது).

அது போல காவலர், தலைமைக் காவலர் ஆகியோருக்கும் தற்போது நாளொன்றுக்கு வழங்கப்படும் உணவுப்படி ரூ. 3-லிருந்து ரூ. $4\frac{1}{2}$ ஆக உயர்த்தப்படுகிறது.

ஆயுதப்படையைச் சேர்ந்த காவலர், லான்ஸ்நாய்க், நாய்க், அவில்தார் ஆகியோருக்கு மாதம் ரூ 35 வழங்கப்பட்டு வருவதும் ரூ 60 ஆக உயர்த்தப்படுகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விடுப்பு நாட்களில் பணி செய்தமைக்காக அளிக்கப்படும் படி—காவலர், தலைமைக் காவலர் ஆகியோருக்கு விடுப்பு நாட்களில் பணிபுரிந்தமைக்காக நாளொன்றுக்கு ரூ 7 வீதம் படியாகக் கொடுக்கப்படும். இப்போது கொடுப்பது 2 ரூபாய். இந்த ஆண்டு முதல் ரூ 7 காவலர்களுக்கு—இரண்டாம் நிலைக் காவலர், முதல்நிலைக் காவலர், தலைமைக் காவலர் ஆகியோருக்குக் கொடுக்கப்படும்.

[மாண்புமிகுதிரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1979 ஏப்ரல் 18

காவலர் சிறப்பு நிவாரணத் திட்டம்—காவல் துறையில் பணிபுரிபவர்கள் ஆபத்துக்களை எதிர் நோக்கிப் பணிபுரியும் நேரத்தில் வீரமரணம் அடைய நேரிட்டால் அவரது குடும்பத்திற்கு ரூபாய் 10 ஆயிரம் தரப்படும். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) உடல் உறுப்புகளுக்கு நிரந்தர சேதமோ அல்லது காயமோ ஏற்பட்டால் ரூ 1000 லிருந்து ரூ. 3,000 வரை சேதம் அலலது காயத்தின் தன்மை கருதி, அத்தகைய நேரங்களில் நஷ்டஈடாகத் தரப்படும். வேலையே செய்ய இயலாத நிலைக்கு ஆளாகின்றவர்கட்கு ரூ. 5,000 வழங்கப்படும்.

திரு. ரா. உமாநாத்: பேட்டா சீலிங்—அதிகபட்சம் 33 ரூபாய்தான் என்று இருந்தது எடுத்தாகிவிட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: 35 ரூபாய் என்று இருந்தது தற்போது 60 ரூபாயாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: ஏற்கெனவே அரசு ஊழியராகப் பணிபுரிகின்றவர்கள் இறந்துவிட்டால பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அது அல்லாமல் இப்படி வீர மரணம் அடைகின்றவர்களுக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் வழங்கப்படுகிறதா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பணியாற்றும்போது வீரமரணம் அடைந்துவிட்டால் உடனடியாகப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன்: சாதாரணமாக பணியில இருப்பவர்கள் இறந்துவிட்டால் பத்தாயிரம் ரூபாய் உண்டு.....

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அரசு ஊழியர்கள் பணியாற்றும்போது உயிர்விடுவது என்பது ஒன்று. பணியாற்றும்போது ஏற்படுகின்ற ஆபத்துகளின் விளைவாக உயிர் விடுவது என்பது மற்றொன்று. உதாரணமாக, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக கைதியைப் பிடிக்கப்போய் தண்ணீரில் இறங்கி நீந்தத் தெரியாமல் இறந்து போனால். அப்படிப் பட்டவர்களுக்கு உடனடியாகப் பத்தாயிரம் ரூபாய் கிடைக்கிறது.

திரு. கே. கந்தசாமி: ஏற்கெனவே குடும்ப சேம நல நிதி என்று அரசு ஊழியர்கள இறந்துவிட்டால பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போது வீர மரணம் அடைந்தவர்களுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று முதல்வர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அது வேறு, இது வேறா? தனித் தனியாக இரண்டும் கொடுக்கப்படுமா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: அது தனி; இது தனி. அது அல்லாமல் இது கொடுக்கப்படும்.

1979 ஏப்ரல் 18]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : வீர மரணம் அடைந்தால் பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படும் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். சாதாரணமாக அரசு ஊழியர் இயற்கையாக இறந்துவிட்டால பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, வீர மரணம் அடைந்தவர்களுக்கு அந்தப் பத்தாயிரம் ரூபாயோடு இந்தப் பத்தாயிரத்தையும் சேர்த்துக் கொடுப்பார்களா ?

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பத்தாயிரத்தோடு. இந்தப் பத்தாயிரத்தையும் சேர்த்து இருபதாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப் படும்.

மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் சிவகிரி வட்டத்தில் தேனி பட்டனம் கிராமத்தில் 24-3-1979 அன்று சி.பி.எம் செயலாளர் செல்லபாண்டியன் காவல் துறையினரால் தாக்கப்பட்டு சட்டை கிழிக்கப்பட்டது பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள்

24-3-1979 அன்று சிவகிரி காவல் துறையினர் மதுவிலக்குக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க தேவிபட்டனம் கிராமத்தில் சாராய வேட்டை நடத்தினர். அதில் ராஜு, துரைராஜ் இருவரும் குடித்திருந்ததாகவும் (குற்ற எண் 109, 110/79) மற்றும் கோவிந்தராஜ், கோட்டையப்பன் ஆகியோர்மீது சாராயம் வைத்திருந்ததாகக் கைது செய்து, இரு வழக்குகள் (குற்ற எண் 112 மற்றும் 113/79) பதிவு செய்யப்பட்டு அவர்கள் காவல் நிலையம் அழைத்து வரும் சமயம் செல்லபாண்டி, சம்மனசு மற்றும் பலர் காவல் துறை வண்டியை மடக்கி கைதானவர்களை விடுவிக்க முயன்றனர்

[இரவு 7-30]

காவல் துறையினர் எச்சரித்தும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் செல்லபாண்டி மற்றும் சம்மனசு ஆகியோர் காவல்துறையினரை கீழ்த்தரமாகத் திட்டினர். அதனால் அவ்விருவர்களையும் கைது செய்து இ. பி. கோ. 186 பிரிவின் கீழ் வழக்குப் பதிவு செய்தனர். டி. எஸ் பி. தென்காசி இதுபற்றி விசாரணை செய்கிறார். அவர் தற்சமயம் அலுவல் காரணமாக வெளியூர் சென்றிருப்பதால் அவர் திரும்பியவுடன் விசாரணை தொடர்ந்து நடத்தி தக்க முடிவு எடுக்கப்படும். ஆகவே இந்த அளவிற்கு தமிழக அரசு தன்னால் இயன்ற அளவிற்கு நிதிநிலை பற்றாக்குறை இருந்தால்கூட இதையெல்லாம் செய்ய முன் வந்திருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : குறுக்கிடுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்டதாக இருப்பதால் கேட்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஆகிவிட்டது. காவல் துறையினர் லாரியை மறித்ததாகச் சொன்னார்கள். போலீஸ் ரிப்போர்ட்டை அப்படியே வாசித்து இருக்கிறார்கள். என்று கருதுகிறேன். பொதுவாக அந்தப் பகுதியில் நான் நேரடியாகச் சென்று விசாரணை செய்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு. உறுப்பினர் எனக்கு வந்த ரிப்போர்ட்டை அப்படியே படித்தேன் என்று சொல்கிறார். வேறு எதைப் படிப்பேன் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள்? நான் அங்கே நேரிலே போனவனும் அல்ல; நிகழ்ச்சியைப் பார்த்தவனுமல்ல; நீங்கள் கேட்டதற்கு அதிகாரி களிடமிருந்து என்ன பதில் வருகிறதோ அதை உங்களிடம் வைக்கிறேன். விசாரணைக்குப் பிறகு அது தவறான முடிவு வேண்டு மென்றே செய்து இருக்கிறார்கள் என்றால் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இல்லையென்றால் நீதிபதி என்ன தீர்ப்பு கொடுக்கிறார்களோ அந்த வகையிலே நடக்கும். அதுதானே தவிர வேறு எந்த வகையிலேயும் இல்லை என்பதை நான் தெரி வித்துக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது கொடுத் திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டு இதை நிறைவேற்றித் தருமாறு உங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : ரைட் ஆப் அசோஷியேஷன் என்று போலீஸ்காரர்களுக்குள்ளேயே அது பிரச்சினையாக வந்து இருக்கிறது. அதைப்பற்றி என்ன என்பதையும் ரீஜினல் இஞ்சினியரிங் காலேஜ் சம்பந்தமாகவும் விஜிலன்ஸ் ஆபீசர் சம்பந்தமாகவும் கரப்ஷன் சம்பந்தமாகவும் சொன்னேன். இரண்டையும் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, குற்றச்சாட்டுக்களை நாங்கள் கவனிக்கிறோம். அதிலே நாங்கள் பின்வாங்க மாட்டோம். அசோஸீயேஷன் வேண்டுமென்று ஓய்வு பெற்ற போலீஸ்காரர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களைக் கேட்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. போலீஸ் அதிகாரிகளோ காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்களோ எங்களை இதுவரையில் கேட்கவே இல்லை. எந்த விண்ணப்பமும் அனுப்பவில்லை. கோரிக்கையும் அனுப்பவில்லை. அந்தத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நாங்கள் இருக்கிறோம். அவர்கள் கேட்காமலேயே எல்லாம் நடக்கும். ஆகவே அவர்களுக்கு அசோஸியேஷன் தேவை இருக்காது இந்த ஆட்சியில் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பணியாளர்களைப் பற்றி கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட் வந்து 5, 6 ஆண்டுகளாகிவிட்டன. கமிஷனுடைய ரிப்போர்ட் அமலாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அமைச்சுப் பணியாளர்களைப்பற்றிய கமிஷன் ரிப்போர்ட் அமலாக்கப்பட வில்லை. அவர்களுக்கு வேலைப் பளு அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களை அதிகப்படியான அளவிற்கு நியமனம் செய்ய வேண்டு மென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை அமலாக்குவது பற்றி அரசு என்ன நிலையை எடுத்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1978 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இங்கே ஒரு கருத்தை வெளியிட்டாக வேண்டும். கமிஷன் சொன்னதிலே தங்களுக்கு எது எது சாதகமோ அதை ஏற்றுக் கொள்வதும், எது எது தங்களுக்குப் பாதகமாக இருக்கிறதோ அதை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருப்பதும் முறையல்ல; அது நியாயமல்ல. நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசுப் பணியாளர்களுக்கு உண்மையிலேயே இப்போது பணி அதிகம் என்று எங்களுக்குச் செய்தி கிடையாது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அரசுப் பணியாளர்கள் வேலையைச் சரிவர செய்தால் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறைபாடுகளை குற்றச்சாட்டுகளை சொல்வதற்கான நிலைமை இருக்காது என்பதை நான் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : நான் காலையிலே பேசுகின்றபோது தெள்ளத் தெளிவாகச் சொன்னேன், மக்களுடைய நலனுக்காக அரசுக்குக் களங்கம் ஏற்படாமல் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு மாவட்ட ஆட்சியாளர்கள் தங்களுக்குப் பலவிதமான பொறுப்புகள் இருந்தும் மனுநீதி நாள் நடத்துவதைப் போல் டி. ஐ. ஜீ. அவர்களும் ஐ. ஜி. அவர்களும் முடிந்தால் வாரத்திற்கு ஒரு முறை ஒவ்வொரு ரெவின்யூ டிவிஷனிலும் அந்த டிவிஷனைச் சேர்ந்த பொதுமக்களுக்கு அறிவிப்புக் கொடுத்துவிட்டு பொதுமக்களுடைய கோரிக்கைகளைப்பற்றி அந்தந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் வரவழைத்து விசாரணை நடத்தினால் மதுவிலக்குப் போன்ற குற்றங்களைக் களைவதற்கு வழி பிறக்கும் என்று தெரிவித்தேன். இன்னும் கீழ்மட்டத்திலே இருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகள், காவலர்கள், தலைமைக் காவலர்கள், எஸ். ஐ. உட்பட மூன்று வருஷங்களுக்குமேல் ஒரு இடத்தில் இருக்கக் கூடாது. இருந்தால் இலஞ்சம் வாங்குவதற்கும் நிர்வாக ஊழலுக்கும் இடமளிக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தேன். இது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் அறிக்கை தந்தால் நலமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவரவர்களே, பொதுவாக அதிகாரிகள் வீட்டில் ஆர்டர்லி இருக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி இந்த அரசு யோசித்து வருகிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அது மாற்றப்பட வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டாலுங்கூட அந்தப் பணியாளருக்குரிய அலவன்சைக் கொடுக்கச் செய்து அதை எடுத்துவிடச் செய்ய வழி இருக்கிறதா என்பதை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது. இங்கு கூறப்பட்ட எல்லாக் கருத்துக்களுக்கும் பதில் சொல்லவில்லை என்றால் அலட்சியப் படுத்திவிட்டோம் என்று கருத வேண்டாம் நேரமில்லை என்பதால் குறைத்துக் கொண்டேன்.

அதிகாரிகள் ஆங்காங்கு சென்று குற்றங்குறைகளை நேரில் தெரிந்து கொள்வது என்பது அதிகாரிகள் சென்று கேட்டுத் தெரிந்து அவர்கள் சொல்வதை நம்புகிற அளவிற்கு இங்கே

இருக்கின்ற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் திடமாக இருக்கிறார்களா என்பதை முதல் கேள்வியாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. பிறகும் சொல்வார்கள், குற்றத்தைச் சொல்வதற்கு விட வே இல்லை. அதிகாரிகளைப் பார்த்துப் பயந்துவிட்டார்கள், என்று வரும். அதைவிட முன்புபோல அமைச்சர்கள் வரவேண்டும் அவர்களோடு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யார் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் உடன் சென்று அந்தந்தப் பகுதி மக்களை நேரடியாகச் சொல்ல வைப்பதும் ஆகிய அண்ணா கற்றுத்தந்த வழியைப் பின்பற்றுவது நல்லது என்று கருதுகிறேன்.

(திரு. செ. சிவசாமி எழுந்தார்)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உட்காருங்கள், நான் சொல்லிவிடுகிறேன். அமைச்சர் பேசியதற்குப் பிறகு அவர்கள் பேசியதிலிருந்து ஏதாவது விளக்கம் கேட்கலாமே தவிர தாங்கள் பேசியதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்றால் விடிய விடிய நடத்தினாலும்கூட மன்றத்தை முடிக்க முடியாது. ஏதாவது சந்தேகம் இருந்தால் கேட்கலாம். பேசியதற்கெல்லாம் பதில் என்ன என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியாது.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ்: துணைத் தலைவரவர்களே, முதலமைச்சரவர்கள் பதில் கூறும்பொழுது எல்லாக் காவல் நிலையங்களிலும் தொலைபேசி வசதி கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். பொது மக்களும் கட்டணத்தைச் செலுத்தி விட்டுப் பேசுவதற்குரிய வசதி அளிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்—மக்கள் பிரதிநிதிகள் அங்கே போய் இலவசமாகப் பேசுவதற்கு அனுமதி அளிக்கப்படுமா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அளவிற்கு நமக்குப் பேராசை வரக்கூடாது, என்னையும் சேர்த்தே சொல்கிறேன். முதலிலேயே உங்களுக்கு இவ்வளவு தொலைபேசி பேசலாம், இத்தனை ஆயிரம் கால் பேசலாம் என்ற கணக்கு இருக்கிறது. தயவு செய்து இதற்கு அந்த உரிமையைக் கேட்காமல் விட்டுக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. செ. சிவசாமி: ஒரு முக்கியமான விஷயம். ஓரளவாவது முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சபையில் சொல்லுவார்கள் என்று எதிர் பார்த்தேன். ஆனால் சொல்லவில்லை. இன்று காலையிலே ஒரு கடிதம், மந்திரி அவர்களைத் தலையை வெட்டுவேன், காலை வெட்டுவேன், கையை வெட்டுவேன் என்ற கடிதம் வந்திருக்கிறதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்தக் கடிதத்திலே

1979 ஏப்ரல் 18] [திரு. செ. சிவசாமி]

கையெழுத்துப் போட்டு வந்திருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: எந்த மந்திரி? தமிழ்நாட்டு மந்திரியா?

திரு. செ. சிவசாமி: தலையை வெட்டுவேன், கையை வெட்டுவேன் என்று கடிதம் கையெழுத்துப் போட்டு வந்திருப்பதாகக் காலையிலே கேள்விப்பட்டேன். அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சபையிலே சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். இப்படிப்பட்ட முக்கியமான விஷயங்கள்கூட சொல்லப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே, எனக்கு இன்னும் அந்தச் செய்தி வரவில்லை. வந்தவுடன் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

மானியக் கோரிக்கை-15

திருவாளர்கள் அ. சுவாமிதாஸ், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் சி. கோவிந்தராசன், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 15—காவல் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 38,59,84,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(இரவு 7—40)

மானியக் கோரிக்கை எண் 16-க்கு

திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வர மூர்த்தி என்கிற சொரணம் அ. சுவாமிதாஸ், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் அ. ப. பழனியப்பன், சேலம் மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—

''மானியக் கோரிக்கை எண் 16—தீயணைப்புப் பணிகள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,88,39,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.''

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்று கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9–00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 7–41 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(3) பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள் எதுவுமில்லை.

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## இணைப்பு I.

[286ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

## தமிழ்நாடு காவல் துறை.

## 1978-79 ஆண்டு ஆய்வுரை.

தமிழ்நாடு காவல் துறை, சட்டம் ஒழுங்கு அமைதியை நிலை நாட்டல், குற்றங்கள் நடைபெறாத வண்ணம் தடுத்தல், குற்றங்களைத் துப்பு துலக்குதல் ஆகிய பணிகளோடு மாநில மக்களுக்கு ஆற்றும் பொதுவான பணி ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து செவ்வனே நிறைவேற்றி வருகிறது. இப்பணிகளை ஆற்றிவரும் போது எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்த சவால்களை சமாளித்ததுடன், இயற்கைச் சீற்றங்கள் ஏற்பட்டபோது அவற்றுக்கு ஈடு கொடுத்தும் தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றி வந்தனர்.

2. தற்போது காவல் படையில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை விவரங்கள் இணைப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

1979 ஏப்ரல் 18]

3. படைக் கலந்தாங்கிய காவற்படை அணிகள்.—இம்மாநிலத்தில் அய்ந்து படைக்கலந்தாங்கிய காவற்படை அணிகள் உள்ளன. ஒவ்வோர் அணியும், ஆறு இயங்கும் பிரிவுகளாகவும் ஒரு தலைமையிடப் பிரிவையும் கொண்டுள்ளது. 30 இயங்கும் காவற்படை பிரிவுகளில் 3 பிரிவுகள், தற்போது உணவுப் பொருள் வழங்கல் துறைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

4. பயிற்சியும் தேர்வும்.— தமிழ்நாட்டிற்காக ஒதுக்கப்பட்ட இந்தியக் காவல் பணிப் பதவிகள் 114 ஆகும். மாநில அரசு காவல் படையில் பணியாற்றும் ஏழு அதிகாரிகள், 1978-ல் ''பதவியுயர்வு ஒதுக்கீட்டில்'' இந்தியக் காவல் பணிப்பதவிகளில் நியமிக்கப்பட்டனர். 1977-ல் தமிழ்நாடு காவல் பணியில் அய்.பி.எஸ். பதவி தரத்திற்கு நியமிக்கப்பட்ட ஆறு அய்.பி.எஸ். அதிகாரிகள் (இவர்கள் அய்.பி.எஸ். அதிகாரிகளாக நேரடியாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர்), மேற்கொண்டும் பயிற்சி பெறுவதற்காக 1978, டிசம்பரில் சென்னை காவலர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் சேர்ந்தனர். காவல் துறை உதவி சூப்பிரண்டுகள் நான்கு பேர், 1978–ல் தங்களது செயல் முறைப் பயிற்சி முடித்த பின்னர், காவல் துறை துணைக் கோட்டங்களின் பொறுப்பை தனித் தனியாக மேற்கொள்ள நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

5. இந்தாண்டில், ஒரு அய்.பி.எஸ். அதிகாரி, பம்பாய், தொழில் பொறியியலில் பயிற்சி பெறுவதற்கான தேசிய நிறுவனத்தில் ''மனிதுயியல் உறவுகள்'' என்ற பாடமுறையில் இருவார பயிற்சி பெற்றார். மூன்று அய்.பி.எஸ். அதிகாரிகள். புதுடில்லியில் உள்ள புலனாய்வுக் கழகத்தில் ''தொழில் பாதுகாப்பு'' குறித்து இருவார கருத்தரங்கு பயிற்சி பெற்றனர். ஒரு அய். பி. எஸ். அதிகாரி, இந்தியாவிலும் அதன் அண்டை நாடுகளிலும் ''பெருமக்கள் (V. I. P.), பாதுகாப்பு உட்பட புலனாய்வு'' குறித்து மேற்சொன்ன நிறுவனத்தில் இருவார பயிற்சி பெற்றார். ஒரு அய். பி. எஸ். அதிகாரி, புதுடில்லி, காவல துறை புள்ளி விவர சணக்கீட்டுப் பிரிவு, ஒருங்கிணைப்பு இயக்குநர் அலுவலகத்தில், ''முறை பகுப்பாய்வும் வடிவமைப்பும்'' குறித்து இருவார பயிற்சி பெற்றார். ஒரு அய்.பி.எஸ். அதிகாரி, மவுண்ட் அபுவிலுள்ள மத்திய ரிசர்வ் காவல் துறைப் பணி, உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு அகாடமியில் ''காவல் துறை சூப்பிரண்டுகளுக்கான உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புப் பாடமுறையில் 11 நாள் பயிற்சி பெற்றனர். ஒரு அய். பி. எஸ். அதிகாரி நாக்பூரிலுள்ள தேசிய சிவில் பாதுகாப்புக் கல்லூரியில் சிவில் பாதுகாப்பு'' என்பதில் இருவார பயிற்சி பெற்றார். ஒரு அய். பி. எஸ். அதிகாரி' ஹைதராபாத்தில் உள்ள இந்திய நிர்வாகப் பணியாளர் கல்லூரியில் 'முதுநிலை அதிகாரிகளுக்கான பொதுநிர்வாகம்'' என்பதில் இரு மாத பயிர்சி பெற்றார். ஒரு அய். பி. எஸ். அதிகாரி, புதுடில்லியிலுள்ள இந்திய குற்றவியல-குற்றஞ்சார்ந்த சட்ட அறிவியல் நிறுவனத்தில் நடைபெறும் ''குற்றவியல் மேல் படிப்புப் பாடத்தில்'' ஒரு மாத பயிற்சி ''பற்றார். இரு அய். பி. எஸ். அதிகாரிகள், அதே நிறுவனத்தில்

நடைபெறும் "Behavioral Orientation" பாட முறையில் இருவார பயிற்சி பெற்றனர். ஒரு அய்.பி.எஸ். அதிகாரி, புதுடில்லியிலுள்ள இந்திய பொது நிறுவனத்தில் நடைபெறுகின்ற நிர்வாகத் தகவல் முறையில் புதுமுகக்கல்வி என்பதில் இரு வார பயிற்சி பெற்றார். ஒரு அய்.பி.எஸ். அதிகாரி, முசூரியில் உள்ள லால்பகதூர் சாஸ்திரி தேசிய நிர்வாக அகாடமியில் நடைபெறுகின்ற "நிர்வாக வளர்ச்சித் திட்டத்தில்" ஒரு மாத பயிற்சி பெற்றார். ஒரு அய்.பி.எஸ். அதிகாரி, "போக்குவரத்து காவல் துறை நிர்வாகம்" குறித்த கருத்தரங்கில் கலந்து கொள்ளவேண்ட "கொழும்பு திட்டத்தின் கீழ்" 12—10—1978 முதல் 4—12—1978 வரை ஜப்பானுக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

6. நேரடியாக நியமிக்கப்பட்ட காவல்துறை டெபுடி சூப்பிரண்டுகள் (வகை I) இருவர், சென்னையில் உள்ள காவலர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் நிறுவனப் பயிற்சியையும், மாவட்டங்களில் களப் பயிற்சியையும் முடித்த பின்னர், காவல் துறை துணைக் கோட்டங்களின் தனி பொறுப்பினை மேற்கொள்ள அங்கு நியமிக்கப்பட்டனர். நேரடியாக நியமிக்கப்பட்ட காவல் துறை டெபுடி சூப்பிரண்டுகள் (வகை I) மூவர், சென்னையில் காவலர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் தங்களது பயிற்சியை முடித்தனர். இந்த மூவருள் இருவர், வெலிங்டனில் உள்ள "சென்னை ரிஜிமெண்டல் நிலையத்தில்" 7—2—1979 முதல் 6 வார காலத்திற்கு இராணுவப் பயிற்சியை தற்போது பெற்று வருகின்றனர். முன்னாள் இராணுவ அதிகாரியாகிய எஞ்சிய மற்றொரு காவல் துறை துணை சூப்பிரண்டு 7—2—79 முதல் மாவட்டம் ஒன்றில் ஆறு மாத நடைமுறைப்பயிற்சியைத் தற்போது பெற்று வருகின்றார். இவ்வாண்டில், காவல் துறை டெபுடி சூப்பிரண்டு (வகை III) ஒருவர், பூனாவில் உள்ள இராணுவப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் "வெடிக்கப்படாத வெடிகுண்டு (Unexploded Bomb)" குறித்து பயிற்சி பெற்றார்.

7. ஹைதராபாத்தில் உள்ள மத்திய துப்பறியும் பயிற்சிப் பள்ளியில் "அறிவியல் சாதனங்களை பயன்படுத்துவதிலும் மேம்படுத்தப்பட்ட புலனாய்வு முறைகளிலும்" 14 வாரப் பயிற்சி பெறுவதற்காக, 3 சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களும், இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரும் அனுப்பப்பட்டனர்.

8. சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களையும், ரிசர்வ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களையும் நேரடியாக நியமனம் செய்யும் பொறுப்பு, தற்போது தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் குழுவிடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. 343 சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பதவிகளுக்கும் 29 ரிசர்வ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பதவிகளுக்குமானத் தேர்வு, தற்போது நடந்தேறி வருகிறது. எழுத்துத் தேர்வு ஏற்கனவே முடிந்து விட்டது. இத்தேர்வில் வெற்றியடைந்தவர்கள் உடல் வலிமைத் தேர்வில் கலந்து கொண்டனர். தேர்வாணைக் குழுவால், இறுதியில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்

1979 ஏப்ரல் 18]

படுபவர்கள், சென்னையில் உள்ள காவலர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் பயிற்சி பெறுவர்; ரிசர்வ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாகத் தெரிந் தெடுக்கப்பட்டவர்கள், ஆவடியில் உள்ள தமிழ்நாடு சிறப்பு காவல் துறை II பிரிவின் ரெஜிமெண்டல் நிலையத்தில் பயிற்சி பெறுவர்.

9. பெண் காவலர் பிரிவு.—1973 டிசம்பரில், பெண் சப் இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரும் பெண் காவலர் 21 பேரும் உள்ள காவல் பிரிவு ஒன்று சென்னை மாநகரில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. செங்கல்பட்டு (கிழக்கு) மாவட்டம், மீனம்பாக்கம் விமான நிலையத்தில், பாதுகாப்பு, கடத்தலைத் தடுக்கும் அலுவல் தொடர்பான பணிக்காக 1975-ல் 8 பெண் காவலரை நியமிக்க அரசு அனுமதி வழங்கியது. மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சிராப் பள்ளி ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் பெண் சப்-இன்ஸ் பெக்டர் ஒருவர், பெண் தலைமைக் காவலர் ஒருவர், பெண் காவலர்கள் 12 பேர் அடங்கிய பெண் காவலர்கள் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தவும் அரசு, 1976 -ல் அனுமதி வழங்கியது, புதிதாக ஏற்படுத்தப்படவிருக்கும் பெண் காவலர் பிரிவுகளுக்குத் தேவைப் படும் பெண்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களை சென்னை யில் உள்ள காவலர் பயிற்சிக் கல்லூரியிலும், சென்னை சமூகப் பணிப் பள்ளியிலும் பயிற்சிக்காக அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் வரையறுக்கப்பட்ட கால அளவில் தங்களது பயிற்சியை முடித்து அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பிரிவுகளில் பணியாற்றி வருகின்றனர். மதுரை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி ராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பெண் காவலர் பிரிவுகள், 1979 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி முதல் செயல்படத் தொடங்கியுள்ளன.

10. துப்பறியும் நாய்ப்படை.—சென்னை மாநகரிலும், மதுரையிலும், கோயம்புத்தூரிலும் ஒவ்வொன்றுமாக இம்மாநிலத் தில் மூன்று நாய்ப்படை பிரிவுகள் உள்ளன. இவை, மன நிறைவு அளிக்கும் வகையில் செயலாற்றி வருகின்றன. திருச்சி ராப்பள்ளியில் நாய்ப்படை பிரிவு ஒன்று புதிதாக ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இதற்கு பட்டிகள் கட்டும் பணி முடிவடையும் நிலையில் உள்ளது. இப்பிரிவு திருச்சிராப் பள்ளியில் வெகுவிரைவில் தொடங்கப்படும். 1978 டிசம்பர் வரையில் 627 வழக்குகளில் துப்பறியும் நாய்கள் பயன்படுத்தப் பட்டன; இவற்றுள் 208 வழக்குகளில் அவை துப்புத் துலக்கியவை பயனளித்தன.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY — வாய்மையே வெல்லும் — TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1979 ஏப்ரல் 18

11. குற்ற வழக்குகள்.—1977, 1978 ஆம் ஆண்டுகளில் சொத்து குறித்து நிகழ்ந்த குற்றங்கள் பற்றிய ஒப்பு நோக்குப் புள்ளி விவர அறிக்கை பின்வருமாறு:—

| குற்றத் தன்மை. | 1977. | 1978. |
|---|---|---|
| (1) | (2) | (3) |
| ஆதாயத்திற்காகக் கொலை செய்தல் | 49 | 40 |
| கொள்ளை .. .. .. | 22 | 21 |
| வழிப்பறி .. .. .. | 130 | 192 |
| கன்னக் களவு .. .. | 10,305 | 10,499 |
| பெரிய திருட்டுகள் .. | 24,589 | 26,915 |
| சிறிய திருட்டுகள் .. .. | 3,244 | 2,737 |
| கால்நடைத் திருட்டுகள் .. | 1,359 | 1,336 |
| மொத்தம் .. | 39,698 | 41,739 |
| குற்றவாளிகளுக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை அடிப்படையில், துப்பு துலக்கப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை சதவீதம் என்பது. | 41·8 | 30.1 |
| தண்டனை விதிக்கப்பட்ட வழக்குகள், விசாரணை நடைபெறுகின்ற வழக்குகளின் மொத்த எண்ணிக்கையில் துப்பு துலக்கப்பட்ட வழக்குகள் எத்தனை சதவீதம் என்பது. | 57.7 | 47.2 |

12. 1978ல் சொத்து குறித்துப் பதிவான குற்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 41,739 ஆகும்; அவ்வகையில், 1977—ல் பதிவு செய்யப்பட்ட குற்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை 39,698 ஆகும்; 1977 ஆம் ஆண்டைவிட 1978-ல் இந்த வகைக் குற்றங்களின் எண்ணிக்கை 2,041 உயர்ந்துள்ளது, அல்லது 5.1 சதவீதம் உயர்ந்துள்ளது. நடப்பாண்டில் குற்ற வழக்குகளின் எண்ணிக்கை ஓரளவு உயர்ந்ததற்கு முக்கிய காரணங்கள் யாதெனில், அவசர நிலை தளர்த்தப்பட்டபின் துப்பு துலக்குவதில் அறிவியல் சார்ந்த முறைகளை மட்டும் பின்பற்றுவதால் ஏற்படும் தாமதமும் அனைத்து குற்ற வழக்குகளும் பதிவு செய்யப்பட்டதும் ஆகும்; இம் மாநிலத்தில் குற்ற நிகழ்வுகளின் உண்மை நிலையை இது எடுத்துக் காட்டியது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1979 ஏப்ரல் 18]

13. குற்றங்களைத் துப்பு துலக்குதல்.—குற்றப் பிரச்சினையைச் சீரிய முறையிலும் திறமையாகவும் சமாளிப்பதற்கு தமிழ்நாடு காவல் துறை அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது. தீர்த்து வைப்பது மிகக் கடினம் என்று வெளிப்படையாகத் தெரிய வருகின்ற வழக்குகளும் பதியப்படுவதால் துப்பு துலக்கப்படுகின்ற வழக்குகளின் சதவீதம் புள்ளி விவரப்படி குறைந்துள்ளது. துப்பு துலக்கப்பட்ட வழக்குகளின் சதவீதம் 1977-ல் 41·8 ஆக இருக்க, ஆய்வு ஆண்டில் 30·1 சதவீதமாக உள்ளது. 1977-ல் தண்டனை முடிந்த வழக்குகள் விசாரணை முடிவடையாத வழக்குகளின் மொத்த எண்ணிக்கையில் துப்புத் துலக்கப்பட்ட வழக்குகளின் சதவீதம் 57·7 ஆக இருக்க, ஆய்வு அறிக்கை ஆண்டில் இது 47·2 சதவீதமாக உள்ளது. அறிவியல் சார்ந்த துப்பு துலக்கும் முறைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலமும் பெருமளவில் பதிவாகியுள்ள குற்றங்களைத் துப்புத் துலக்க, துப்புத் துலக்கும் அதிகாரிகளை மேலும் அதிக அளவில் நியமிப்பதன் மூலமும் இந்தச் சவாலை ஏற்க வேண்டியுள்ளது. எனினும், புள்ளிவிவரங்கள் இம் மாநிலத்தில் நிகழும் குற்றங்கள், அவை துப்புத் துலக்கப்படுதல் குறித்த உண்மை நிலைமையினைப் புலப்படுத்துகின்றன.

14. திருட்டுச் சொத்துக்களை மீட்டல்.—1977 ஆம் ஆண்டில் திருட்டுச் சொத்துக்களில் 47·2 சதவீதம் மீட்கப்பட்டிருக்க, அறிக்கையாண்டில் 41·2 சதவீதத் திருட்டுச் சொத்துக்கள் மீட்கப்பட்டுள்ளன. துப்பு துலக்கப்பட்ட வழக்குகளின் எண்ணிக்கை குறைந்ததற்காகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள காரணங்கள் சொத்துக்களை மீட்பதில் ஏற்பட்ட சரிவிற்கும் பொருந்தும். குற்றம் செய்வதையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் செய்யும் குற்றங்கள் தொடர்பாக நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்காக அறிவியல் சாதனங்கள். மாநில விரல் ரேகைப் பதிவுக் கழகம், மாவட்டங்களிலுள்ள ஒற்றை விரல் ரேகைப் பதிவு நிலையங்கள், தமிழ்நாடு குற்றஞ்சார்ந்த சட்ட அறிவியல் இரசாயன ஆய்வுக் கூடம், மாவட்டங்களிலுள்ள குற்றஞ் சார்ந்த சட்ட அறிவியல் நடமாடும் ஆய்வுக் கூடங்கள் போன்ற அமைப்புகள், காவல்துறை வான்தந்தி அமைப்புகள். துப்பறியும் நாய்ப்படைகள், காவல்துறை கணக்கிடும் பொறிப் பிரிவு ஆகியவற்றைப் புலனாய்வுப் பணியாளர்கள் பெருமளவில் பயன்படுத்துவர்.

15. கலவரங்கள்.—1978 ஆம் ஆண்டில் எங்கெங்கு கலவரங்கள் நடைபெற்றனவோ அங்கெல்லாம் சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டக் காவலர்கள், உரிய நேரத்தில் செம்மையாக நடவடிக்கை எடுத்தனர். விழுப்புரத்தில் (தென் ஆற்காடு மாவட்டம்) வன்முறையில் 12 அரிசனங்கள் கொல்லப்பட்ட இந்த துரதிருஷ்டமான கோர நிகழ்ச்சி 1978 ஜூலையில் ஏற்பட்டது. இந்த கோர நிகழ்ச்சியின்போது தீ வைத்தல், சொத்துக்களைச் சூறையாடுதல், திடீர் தாக்குதல், கலவரம் முதலியவைகளும் ஏற்பட்டன. நீதிபதி ஆர். சதாசிவம் இதைப்பற்றி விசாரணை செய்தார். அவரது அறிக்கை பரிசீலனையில் உள்ளது.

[1979 ஏப்ரல் 18

(2) 1978 ஜூலையில் பேரணாம்பட்டில் (வட ஆற்காடு மாவட்டம்) மசூதியின் முன்னால் இந்துக்கள் காவடி ஊர்வலம் ஒன்றை எடுத்ததன் விளைவாக முஸ்லீம்களுக்கும், இந்துக்களுக்கும் ஏற்பட்ட மோதலில் 10 பேர் காயமடைந்தனர். கடைகளுக்கும் சில குடிசைகளுக்கும் தீ வைக்கப்பட்டது.

16. தீவிர வாதிகளின் நடவடிக்கை.—1978 ஆம் ஆண்டில் தீவிரவாதிகள் தீவிரமாகச் செயல்பட்டனர். 21—4—1978 அன்று ஐந்து தீவிரவாதிகள், நாட்டு வெடிகுண்டு முதலியவற்றுடன் சிறைச்சாலை வார்டனை தாக்கியபிறகு, திருச்சிராப்பள்ளி மத்திய சிறையிலிருந்து தப்பித்து ஓடினர். 3—5—1978 ஆம் நாள் அன்று வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கூடப்பட்டு கிராமத்தில் தீ வைத்தல், சில நபர்கள் தாக்கப்பட்டமை போன்ற சம்பவங்களுக்கு தீவிரவாதிகளே காரணமாவார்கள். இதன் விளைவாக 2 நபர்கள் இறந்தனர். 16 நபர்கள் காயமடைந்தனர். 11—5—1978 ஆம் நாளன்று, செஞ்சி (தென் ஆற்காடு மாவட்டம்) காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர் தலைமறைவாகியிருந்த ஒரு தீவிரவாதியை மற்றொரு தீவிரவாதியுடன் கைது செய்கையில், இவர்களில் ஒருவர் அந்த காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டரை கத்தியால் குத்தினார். இந்தச் சம்பவத்தில் நாட்டு வெடிகுண்டுகளும் தீவிரவாதிகளால் பயன்படுத்தப்பட்டன. தீவிரவாதிகள் ஈடுபட்ட கொலை வழக்கு ஒன்றில் சம்பந்தப்பட்ட முக்கிய அரசு தரப்பு சாட்சி ஒருவர், 19—11—1978 ஆம் நாளன்று வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் திருப்பத்தூர் வட்ட காவல் நிலைய எல்லைக்குள் தீவிரவாதிகளால் வழியில் மறைந்து நின்று கொலை ஆயுதங்களால் தாக்கப்பட்டார். மாநிலத்தில் பல்வேறு இடங்களில் காந்தி சிலையை உருக்குலைத்த ஏழு சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன. தீவிரவாதிகள், வன்முறையையும் ஆயுதப்புரட்சியையும் தூண்டும் வகையில் சுவரொட்டிகள் ஒட்டுதல், கையேடுகள் வெளியிடுதல் ஆகியவை குறித்த எண்ணற்ற சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன.

17. உழவர்கள் நிலைமை.—வேளாண்மை விசையேற்றங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கூடுதல் மின்சாரக் கட்டணங்களை ரத்து செய்தல், வேளாண்மை உற்பத்தி பொருள்களுக்கு ஆதாயந்தரும் விலையை நிர்ணயித்தல் கடன் நிவாரணம் முதலிய கோரிக்கைகளுக்காக மாநிலத்தில் விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்தி வந்துள்ளனர், விவசாயிகளை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு நிரந்தரத் தீர்வு ஒன்றைக் காண்பதற்காக, அரசு உயர்நிலைக் குழு ஒன்றை அமைத்தது. அதில், அரசுப் பிரதிநிதிகள், விவசாயிகள் சங்கங்கள், வேளாண்மை வல்லுநர்கள், பொருளாதார வல்லுநர்கள் ஆகியோர் அடங்கியிருந்தனர். கடன் முதலிய நிலுவைத் தொகைகளை (சில விதி விலக்குடன்) கட்டத் தவறியதற்காக விவசாயிகளின் சொத்துக்களை ஜப்தி செய்வதில்லையெனவும், அத்தகைய கடன் தொகைகளை தவணைகளில் வசூல் செய்வதெனவும் அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 18]

மின்சார வாரியமும் தவணை முறைகளில் நிலுவைத் தொகைகளை வசூல் செய்வதில் தாராள முறை ஒன்றை மேற்கொண்டுள்ளது. இந்தச் சலுகைகள் கொடுத்திருந்தும், மாநிலத்தில் உள்ள விவசாயிகள் 1978 பிப்ரவரியிலிருந்து ''வரி கொடா இயக்கம்'' ''மின் கட்டணத் தொகை கொடா இயக்கம்'' முதலியவற்றை மேற்கொண்டனர். கடன்கள், வரிகள் முதலிய நிலுவைத் தொகைகள் வசூலிக்க கிராயங்களுக்கு, மின்சார வாரியம், வருவாய்த் துறை, கூட்டுறவுத் துறை ஆகியவற்றின் அதிகாரிகள் சென்றபோது விவசாயிகளின் தலைவர்கள் அவர்களைத் தடுத்தனர். தமிழ்நாடு விவசாயிகள் சங்கத்தின் இருபெரும் பிரிவுகளின் தலைவர்களின் பேச்சு வன்முறையைத் தூண்டும் வகையில் இருந்ததற்காக 8—4—1978 ஆம் நாளன்று அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். மாவட்டங்களின் பல்வேறு பாகங்களில் வன்முறைச் சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தன.

போராட்டக்காரர்கள் மரம், கல் முதலிய பொருட்களைப் போட்டு சாலைப் போக்குவரத்தைத் தடுத்து நிறுத்தினர்; பாலங்களைத் தகர்த்து எறிந்தனர்; பொது உடைமைகளுக்குத் தீவைத்தனர். காவலர்களும் தாக்கப்பட்டனர். பேருந்துகளையும் ஏனைய போக்குவரத்து வண்டிகளையும் செல்லமுடியாதபடி தடுத்தனர். இந்த வன்முறைச் செயல்களின் காரணமாக, மதுரை வடக்கு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வேடசந்தூரில் 9—4—1978 அன்றும் (மதுரை வடக்கு மாவட்டம்) நொச்சியோடைப் பட்டியில் 10-4-1978 அன்றும் வடாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒடுகத்தூரிலும் குப்பத்திலும் 11-4-1978 அன்றும் காவலர்கள் துப்பாக்கிச் சூடு நிகழ்த்த வேண்டியதாயிற்று. இதில் 8 பேர் இறந்தனர்; 13 பேர் காயமுற்றனர். வன்முறைக் கூட்டத்தை கலைக்கும் பொருட்டுக் காவலர்கள் இராசிபுரத்திலும் (சேலம் மாவட்டம்) திருப்பத்தூரிலும் (வடாற்காடு மாவட்டம்) தடியடிப் பிரயோகம் செய்யவேண்டியதாயிற்று. இப்போராட்டத்தின் போது சுமார் 3,500 உழவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். அரசு தீவிர நடவடிக்கை எடுத்ததின் காரணமாக, வன்முறைப் போராட்டம் ஓரளவிற்கு கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. உழவர்கள் போராட்ட முறையை மாற்றிக் கொண்டனர். இரண்டாவது கட்டமாக, அவர்கள் தங்களது கோரிக்கைகளை மீண்டும் வலியுறுத்தும் பொருட்டு பல்வேறு இடங்களிலுள்ள வருவாய்த் துறை அலுவலகங்கள்முன் மறியல் போராட்டம் நடத்தினர். 1978 ஜூன் திங்களில் வருவாய்த்துறை அலுவலகங்கள் முதலிய இடங்களின் முன்பாக, மறியல் போராட்டம் நடத்தினர்; அதற்காக அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். பின்னர் அவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். பொதுவாக நல்லெண்ணத்திற்கு அடையாளமாக அரசு உழவர்களுக்கு எதிராகப் பதிவு செய்யப்பட்ட பெரும்பாலான வழக்குகளை திரும்பப் பெறும்படி 14—8—1978 அன்று ஆணையிட்டது.

18. தொழிலாளர் அமைதியின்மை.—1978 ஆம் ஆண்டில், தொழிலாளர்களின் பல்வேறு பிரிவினர் ஊதிய உயர்வு, மேலான பணி நிலைமை, ஊதியக்கொடை முதலியன தரும்படி கேட்டுப் பொதுவாக கோரிக்கைகள் எழுப்பினர். ''பூதலிங்கம் குழுவின்'' தீர்ப்புகளுக்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையிலும், இன்றியமையாப்பணிகளில் வேலை நிறுத்தத்தை மேற்கொள்ளுவதற்குத் தடை விதிப்பதற்காக மாநில அரசு அதிகாரமுறையில் வெளியிட்ட அவசரச் சட்டத்திற்கும் உத்தேச தொழில் உறவுகள் சட்ட முன்வடிவிற்கும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையில் தொழிலாளர்கள் போராட்டங்களை நடத்தினர். 1977 ஆம் ஆண்டிலும் 1978 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்திலும் தொழிலாளர்களின் அமைதியின்மைக்கு முக்கிய இடமாக பாடியிலுள்ள டி.வி.எஸ். தொழிற்சாலை விளங்கியது. ஆனால் பின்னர் அங்கு இக்கட்டான சிக்கல்கள் எதுவும் ஏற்படவில்லை. அங்கு பணியாற்றும் இந்திய தொழிற்சங்கம் (C.I.T.U.) இந்தியத் தேசிய தொழிற்சங்கக் காங்கிரஸ் (I.N.T.U.C.) பணியாளர்களிடையே அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகக் கைகலப்பு ஏற்பட்டது. 10-1-1978 முதல் மூடப்பட்டிருந்த பல வன்முறை நிகழ்ச்சிகளின் நிலைக்களனாக இருந்த அம்பத்தூர் டி. அய். சைக்கிள் தொழிற்சாலை, 16-10-1978 அன்று திறக்கப்பட்டது. எதிர்க்கட்சிகளும், தொழிற் சங்கங்கள் சிலவும் தொழிலாளர் நலக் கொள்கைக்கு எதிராக அரசின் கொள்கை இருப்பதாகக் குற்றஞ்சாட்டி 23-10-1978 அன்று மாநிலம் முழுவதிலும் கடையடைப்பு நடத்த ஏற்பாடு செய்தன. அமைதியை நிலைநாட்டும் பொருட்டும், சட்டம்—ஒழுங்கு முறையை நிலைநாட்டும் பொருட்டும் 9,215 தீவிரவாதிகளும், சமூக விரோத சக்திகளும் தடுப்புக் காவல் பிரிவின்கீழ் காவலில் வைக்கப்பட்டனர். அச்சுறுத்தல், தடை ஆணைகளை மீறுதல், கல்லெறிதல், குறிப்பிடத்தக்க பிற குற்றங்களுக்காகக் கடையடைப்பு நாளன்று 3,337 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர். இவர்கள் அனைவரும் 30-11-78-க்குள் ஜாமீனில் விடுவிக்கப் பட்டுள்ளனர்.

19. காவலர் துப்பாக்கிச் சூடு.—காவலர்கள் 11 நிகழ்ச்சிகளின் போது துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினர். அது பற்றிய விவரம் வருமாறு:—

( ) வேடசந்தூரைச் சேர்ந்த (மதுரை வடக்கு மாவட்டம்) மூவர்கள் அரிவாள், கடப்பாரை முதலிய பயங்கர ஆயுதங்களுடன், விவசாயிகள் சங்கத்தில் உயர் பதவியிலுள்ள தலைவர்களைக் கைது செய்ததற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கும் வகையில் 9-4-1978 அன்று திண்டுக்கல்-கரூர் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் போக்குவரத்துக்கு முட்டுக்கட்டையிட்டு போக்குவரத்தை ஸ்தம்பிக்க செய்தனர். போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட பெருங்கூட்டம் காவலர்களைத் தாக்கியது; காவல்துறை வண்டிகளுக்கும் பொது உடமைகளுக்கும், சேதம் விளைவித்தனர். கூட்டத்தைக் கலைக்கும் பொருட்டுக் காவலர்கள் மேற்கொண்ட தடியடிப்

1979 ஏப்ரல் 18]

பிரயோகமும், கண்ணீர்ப்புகை வீச்சும் பலன்தருவதாக இல்லை. 32 காவல் துறைப்பணியாளர்கள் காயமுற்றனர். ஆதலின், கூட்டத்தைக் கலைக்கும் பொருட்டு காவலர்கள் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தவேண்டியதாயிற்று. 6 பேர் கொல்லப்பட்டனர்; 5 பேர் காயமுற்றனர். வருவாய் துறை வாரிய உறுப்பினர் திரு. எஸ். பி. அம்புரோஸ் இதுகுறித்து விசாரணை நடத்தினார். துப்பாக்கிச்சூடு நியாயமானது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

(ii) சானார்ப்பட்டி காவல் நிலைய விசாரணை எல்லைக்குள் (மதுரை வடக்கு மாவட்டம்) வருகின்ற நொச்சியோடைப்பட்டி கிராமத்தைச் சேர்ந்த போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட உழவர்கள் 9-4-1978-ல் வேடசந்தூரில், காவலர்கள் நிகழ்த்திய துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கும் வகையில், சாலைக்கு குறுக்கே பாறைக்கல் முதலியவற்றைப் போட்டு வைத்து நொச்சியோடைப்பட்டி கிராமத்தில் வண்டிப் போக்குவரத்தைத் தடுத்தனர். இவ்வாறு போக்குவரத்தைத் தடுத்து நிறுத்திய செய்தி கிடைத்ததும் திண்டுக்கல் தாசில்தாருடன், காவலர் படை ஒன்று அவ்விடத்திற்குச் சென்றது. எச்சரிக்கை செய்த பின்னரும், போராட்டக்காரர்கள் கலைந்து செல்லவில்லை. மரணம் விளைவிக்கக்கூடிய ஆயுதங்களால் காவலர் படையைத் தாக்கினர். 14 காவலர்களுக்குக் காயம் ஏற்படுத்தினர். போராட்டக் கூட்டம் மிகவும் வன்முறையில் ஈடுபட்டுத் தாக்கியது; காவலர்கள் மீது தொடர்ந்து கல்லெறிந்தது. கண்ணீர்ப்புகை, தடியடிப் பிரயோகம் முதலியன பலனளிக்கவில்லை. எனவே காவலர் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்த வேண்டியதாயிற்று. ஒருவர் கொல்லப்பட்டார். 6 பேர் காயமுற்றனர். வருவாய்த்துறை வாரிய உறுப்பினர் திரு. எஸ். பி. அம்புரோஸ் விசாரணை நடத்தினார். துப்பாக்கிச்சூடு நியாயமானதே என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

(iii) வேப்பங்குப்பம் காவல் நிலையத்தின் விசாரணை எல்லைக்குள் (வடாற்காடு மாவட்டம்) வருகின்ற ஒடுக்கத்தூரில் 11-4-1978-ல் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட உழவர்கள் கூட்டமொன்று பொது உடைமைகளுக்குச் சேதம் விளைவித்தது. காவலர்படை அவர்களைக் கலைக்க முயற்சி செய்தது. ஆனால் அவர்கள் போராட்டக்காரர்களால் தாக்கப்பட்டனர். 2 காவலர்கள் காயமுற்றனர். கண்ணீர்ப்புகை, தடியடிப் பிரயோகம் பலனேதுமளிக்கவில்லை; ஆதலின் காவலர் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்த வேண்டியதாயிற்று. இந்த நிகழ்ச்சியின்போது ஒருவர் கொல்லப்பட்டார். வடாற்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த மாவட்ட வருவாய்த்துறை அதிகாரி விசாரணை நடத்தினார். துப்பாக்கிச்சூடு நியாயமானது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

(iv) K. V. குப்பம் காவல் நிலைய விசாரணை எல்லைக்குள் (வடாற்காடு மாவட்டம்) வருகின்ற கீழ்ப்புதூர் கிராமத்தில் 11-4-1978 அன்று பயங்கர ஆயுதங்கள் தாங்கிய போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட உழவர்கள் 2,000 பேர் கொண்ட ஒரு கூட்டம்

[1979 ஏப்ரல் 18

சாலையில் போட்டிருந்த போக்குவரத்துத் தடைகளை காவலர்கள் அகற்றுவதில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, காவலர் படையைத் தாக்கியது; 9 காவல் துறை அதிகாரிகள் காயமுற்றனர். கண்ணீர்ப் புகை, தடியடிப் பிரயோகங்கள் பலனற்றுப் போயின. காவலர் துப்பாக்கிச் சூடு நிகழ்த்த வேண்டியதாயிற்று. உயிர்ச்சேதம் ஏதுமில்லை. திருப்பத்தூர் மாவட்ட உதவி ஆட்சியர் விசாரணை நடத்தினார். துப்பாக்கிச் சூடு நியாயமானது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

(v) இராணிப்பேட்டையில் 26-6-1978 அன்று அரிசன வகுப்பைச் சேர்ந்த ஒருவர், சாதி இந்துப் பெண் ஒருத்தியிடம் குறும்பு செய்ததைத் தொடர்ந்து, இராணிப்பேட்டை காவல் நிலைய எல்லைக்குள் (வடாற்காடு மாவட்டம்) வருகின்ற முத்துக்கடை சாலை சந்திப்புக்கு அருகில் அரிசனங்களுக்கும், சாதி இந்துக்களுக்குமிடையே கைகலப்பு ஏற்பட்டது. கைகலப்பை விலக்கும் பொருட்டு காவலர் தலையிட்டனர். சிறிது கண்ணீர்ப் புகை வீச்சு நடத்தி காவலர் அரிசனக் கூட்டத்தைக் கலைத்தனர். ஆனால் கலைய மறுத்து எதிர்த்து நின்ற இந்துக் கூட்டம் ஈட்டி முதலிய பயங்கர ஆயுதங்களுடன் காவலரைத் தாக்கியது. 3 காவலர்கள் காயமடைந்தனர். கண்ணீர்ப்புகை, தடியடிப் பிரயோகம் முதலியவை பயனற்றுப் போகவே எதிர்த்து நிற்கும் கூட்டத்தைக் கலைப்பதற்காக காவலர் துப்பாக்கிச்சூடு நடத்தினர். இருவர் காயமுற்றனர். இராணிப்பேட்டை கோட்டாட்சியர் விசாரணை நடத்தினார். அவரது அறிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

(vi) 7-8-1978 ஆம் நாளன்று, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம் டால்மியாபுரம் சிமெண்டு தொழிற்சாலையில் வேலை நிறுத்தம் செய்து வந்த தொழிலாளர்கள் வன்முறையில் ஈடுபட்டு, தொழிற்சாலையின் சொத்துக்களுக்கு சேதம் ஏற்படுத்தினர். காவல் துறையினர் இதில் தலையிட்டு வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களைக் கலைந்து போகுமாறு கூறியபோது, அவர்கள் காவல் துறையினரைத் தாக்கி, 37 காவலர்களுக்கு காயங்களை ஏற்படுத்தினர். தடியடி, கண்ணீர்ப்புகை ஆகியவை பயனற்றுப் போயிற்று. வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்களைக் கலைந்துபோகச் செய்ய காவல் துறையினர் 6 சுற்று ஊமைக்காயம் ஏற்படுத்தும் தோட்டாக் கொண்டு சுட்டனர். 3 பேர் காயமுற்றனர். முசிறி கோட்டாட்சியர் விசாரணை நடத்தினார். அவரது அறிக்கை கிடைக்கப்பெற்று அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

(vii) காவல் துறையின் பாதுகாப்பிலிருந்த இப்ராகிம் என்பவர் இறந்துவிட்டதாகச் சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டைத் தொடர்ந்து, பழனியிலுள்ள காவலர் பழைய குடியிருப்புகள், காவல் துறை டெபுடி சூப்பிரண்டு அலுவலகம்—வீடு, நகரக் காவல் நிலையம், காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர்களின் குடியிருப்பு ஆகியவற்றை 14-8-1978 ஆம் நாளன்று கட்டுக்கடங்காத வன்

1979 ஏப்ரல் 18]

முறைக் கும்பல் ஒன்று தாக்கி. சொத்துக்களுக்கு சேதத்தை விளைவித்தது. வன்முறைக் கும்பலைக் கலைந்து போகச் செய்ய காவல் துறையினர் முயற்சித்தபோது, அவர்களைத் தாக்கி, 18 காவலர்களுக்கு காயத்தை ஏற்படுத்தினர். தடியடியும், கண்ணீர்ப் புகையும் பயன் அளிக்காது போகவே, கூட்டத்தைக் கலைந்து போகச் செய்ய காவல் துறையினர் மும்முறை ஊமைக் காயம் ஏற்படுத்தும் துப்பாக்கியால் சுட்டனர். இதனால் 3 பேர் களுக்கு காயம் ஏற்பட்டது. மதுரை மாவட்ட கூடுதல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் விசாரணை நடத்தினார். விசாரணையில் துப்பாக்கிச் சூடு நியாயமானது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

(viii) 28–9–1978 ஆம் நாளன்று, நீலகிரி மாவட்டம், மசனக்குடி காவல் நிலைய எல்லைக்குட்பட்ட, சிங்காரா எஸ்டேட்டிற்கு, சந்தன மரங்களைக் கள்ளத்தனமாக வெட்டுகிற 20 பேர் அடங்கிய கும்பலைப் பிடிக்க, வனத்துறை அதிகாரிகள் 7 பேருடன் காவல் படையினர் சென்றனர். அவர்களைக் அக் கும்பல்காரர்கள் பயங்கரமான ஆயுதங்கள் கொண்டு தாக்கினர். தங்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படுமோ என்றஞ்சி, காவல் படையினர் தற்காப்பிற்காகச் சுட்டார்கள். இரண்டு பேர் காயமுற்றனர். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் தனி உதவியாளரால் விசாரணை செய்யப்பட்டு, துப்பாக்கிச்சூடு நியாயமானது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

(ix) 10-10-1978 ஆம் நாளன்று, மதுரை தெற்கு மாவட்டத்தில் அவனியாபுரம் காவல் நிலையத்தின் ஒரு குற்ற வழக்கு சம்மந்தமாகக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட குட்டை முனு சாமியை காவல் படையினர் கைது செய்து, அரிவாள் ஒன்றை அவரிடமிருந்து கைப்பற்றினர். குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவரை மெய்க்காவலுடன் கொண்டு செல்லும்போது சப்-இன்ஸ்பெக்டர் மீது திடீரென்று குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் பாய்ந்து, அவரிடம் இருந்த அரிவாளைப் பறித்து அவரைக் தாக்கினார், சப்-இன்ஸ் பெக்டரின் இடது கையில் காயம் ஏற்பட்டது. காவல் படை யுடன் வந்த இன்ஸ்பெக்டர் குறுக்கிட்டபோது, குற்றம் சாட்டப் பட்டவர் அவரையும் வெட்ட முயற்சித்தார். தற்காப்பிற் காகவும், சப்–இன்ஸ்பெக்டர் உயிரைக் காப்பதற்காகவும் இன்ஸ் பெக்டர் அவருடைய கைத்துப்பாக்கியால் (ஒரு சுற்று) சுட்டதால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் கொல்லப்பட்டார். மதுரை கோட் டாட்சியர் விசாரணை நடத்தினார். அவருடைய அறிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

(x) 23-10-1978 ஆம் நாளன்று, தஞ்சாவூர் மேற்கு மாவட்டம் மன்னார்குடியில், எதிர்க்கட்சிகள் மாநில அளவில் நடத்திய கடையடைப்பின்போது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தொண்டர்களுக்கும் அ. இ. அ. தி. மு. க. தொண்டர்களுக்கும் இடையே மோதல் ஏற்பட்டது. காவல் படையினர் அவ்விடத் திற்கு வந்த பாது, அ.இ.அ.தி.மு.க. தொண்டர்கள் கலைந்து

[1979 ஏப்ரல் 18

சென்றனர். ஆனால் சுமார் 4,000 இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தி.மு.க. தொண்டர்கள் கலைந்து செல்ல மறுத்து, கற்களாலும், சோடாபுட்டிகளாலும், காவல் படையினரைத் தாக்கி, 8 காவலர்களுக்கு காயம் ஏற்படுத்தினர். காவல் படையினர் கண்ணீர்ப் புகைக் குண்டுகளை வீசினர். தடியடியும் நடத்தினர். அவை பயனற்று போனதும் கூட்டத்தைக் கலைக்க காவல் துறையினர் சுட்டனர். இதில் 42 பேர் காயமுற்றனர். தஞ்சாவூர் மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரி விசாரணை நடத்தினார். அவருடைய அறிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

(xi) பல்லாவரம் காவல் துறையினர் அஜ்மத் என்கிற ஒரு ரௌடிக்கெதிராக கடும் நடவடிக்கை மேற்கொண்டதைத் தொடர்ந்து அவருடைய சகோதரர் இஸ்மாயில் மற்றும் 200 பேர் 27–11–1978 ஆம் நாளன்று பல்லாவரம் காவல் நிலையத்தை (செங்கற்பட்டு கிழக்கு மாவட்டம்) கற்கள், சோடாபுட்டிகள் வீசித் தாக்கினர். காவல் படையினர் பலமுறை எச்சரிக்கை செய்தும் பயன் இல்லாது போகவே, காவல் படையினர் தடியடி செய்து, 22 வெத்துத் தோட்டாக்களைச் சுட்டு கட்டுக்கடங்காத கூட்டத்தைத் துரத்தினர். உள்ளூர் அங்காடித் தெருபக்கம் நோக்கிச் சென்றதும் வன்முறைக் கும்பல் கட்டுக்கடங்காமல் வன்முறைச் செயல்களைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருந்தது. அதன்பேரில் காவலர்கள் மேலும் இரண்டு வெத்துத் தோட்டாக்கள் கொண்டு சுட்டனர், 19 கண்ணீர்ப் புகைக் குண்டுகளை வீசிக் கூட்டத்தைக் கலைத்தனர். கூட்டத்தினர் யாரும் காயமுறவில்லை. 7 காவலர்கள் மட்டுமே காயம் அடைந்தனர். செங்கல்பட்டு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் அறிக்கை அரசுக்குக் கிடைக்கப் பெற்று பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது.

20. கண்ணீர்ப் புகைக் குண்டுகளை பயன்படுத்தியமை :—

இவ்வாண்டில், சட்டம் ஒழுங்கினை நிலைநாட்ட சென்னை மாநகரில் 13 முறையும், செங்கல்பட்டு (கிழக்கு), சேலம். மதுரை (தெற்கு) மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் இரண்டு முறையும், வடாற்காடு, மதுரை (வடக்கு) மாவட்டங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று முறையும், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் ஒரு முறையும் கண்ணீர்ப் புகைக் குண்டு வீச்சு நடத்தப் பட்டது.

21. காவல் துறை வானொலிப் பிரிவு :—

தமிழ்நாடு காவல் துறை மாவட்டத் தலைமையிடங்கள் அனைத்தும் சென்னை வானொலிப் பிரிவில் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், வேலூர், செங்கற்பட்டு சரகங்கள் ஆகிய ஆறு செய்தித் தொடர்பு நிலையங்கள் மேற்சொன்ன பிரிவின் கட்டுப் பாட்டில் உள்ளன. அவைதவிர, சென்னை மாநகரக் காவற் படை வானொலித் தொடர்பு அமைப்பு, தமிழ்நாடு சிறப்பு காவற் படை

1979 ஏப்ரல் 18]

வானொலி தொடர்பு அமைப்பு ஆகியவையும் உள்ளன சென்னை மாநகரம், கல்லணை, தஞ்சாவூர், பவானிசாகர், தேக்கடி, மேட்டூர் இராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி ஆகிய இடங்களில் வெள்ளக் கால நெருக்கடி அறிவிப்பு நிலையங்கள் உள்ளன. 18 நிலையான வானொலி அமைப்பு நிலையங்கள், 6 உட்கோட்ட வானொலி அமைப்பு நிலையங்கள், 24 இயலூர்தி வானொலி அமைப்பு நிலையங்கள். 19 மீவுயர் அதிர்வலைச் செய்தி அஞ்சல் நிலையங்கள், 19 மாநகரச் செய்தித் தொடர்பு நிலையங்கள், 10 வெள்ளக்கால நெருக்கடி அறிவிப்பு நிலையங்கள் ஆகியவை தமிழ்நாடு காவல் துறை வானொலி அமைப்புடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. முக்கியமான திருவிழாக்கள், புயல், வேலை நிறுத்தங்கள், பெருமக்கள் வருகை, மற்ற நெருக்கடிக் காலங்கள் எல்லாவற்றிலும் இந்நிலையங்கள் பயன் படுத்தப்பட்டுவருன்றன; சென்னை, காஞ்சீபுரம். கடலூர், தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களில் வானிலை அறிவிப்பு நிலையங்கள் மனநிறைவு அளிக்கத்தக்க வகையில் நல்ல முறையில் செயல் பட்டு வருகின்றன.

22. தமிழ்நாடு காவல் படையை நவீனப்படுத்துதல்.—

காவல் படையை நவீனப் படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றை மத்திய அரசு தொடங்கியுள்ளது. இதற்கான நிதி உதவியையும் அளித்து வருகிறது. இத்திட்டத்தின் கீழ், வண்டிகள், கம்பி இல்லாத்தந்திச் சாதனங்கள், அறிவியல் சாதனங்கள் இவற்றை வாங்குவதற்காக 1969–70 முதல் 1977–78 வரை ரூ. 400·79 இலட்சத்திற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. இத்துடன் இவற்றை இயக்குகின்ற பணியாளர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கு வதற்காக ரூ. 48·50 இலட்சம் தொடரினச் செலவாகவும் அரசு வழங்கியுள்ளது. 1978–79 ஆம் ஆண்டில் 55 மோட்டார் சைக்கிள்களை வாங்குவதற்காக ரூ. 4·40 இலட்சம் அரசு அனுமதித்துள்ளது.

23. செய்தித் தொடர்பு.—

உயர் அதிர்வலை, மீவுயர் அதிர்வலைச் செய்தித்தொடர்பு மூலம் காவல் நிலையங்களை மாவட்டத் தலைமையிடங்களுடனும் மாநிலத் தலைமையிடத்துடனும் இணைப்பதே அரசின் நோக்க மாகும். ஒலி வடிவிலும் வரி வடிவிலும் வானொலி மூலம் அனுப்புவதற்கு வகை செய்ய மாவட்டத் தலைமையிடங்கள் அனைத்தும் மாநிலத் தலைமையிடத்துடன் ஏற்கெனவே மீவுயர் அதிர்வலைச் செய்தித் தொடர்பு மூலம் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. தவிர, 873 காவல் நிலையங்களில் 690 காவல் நிலையங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மாவட்டத் தலைமையிடத்துடன் தற்போது இணைக்கப்பட்டுள்ளன. விரல் ரேகைப் பதிவுகள், நிழற் படங்கள், அய்யத்திற்கிடமான ஆவணங்கள் ஆகியவற்றின் படிகளை புகைப்பட ஒளிபரப்பு முறையில் அனுப்பும் வசதிகள், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், சென்னை ஆகிய இடங்களில் உள்ள சரகத் தலைமையிடங்களில் தற்போது உள்ளன.

[1979 ஏப்ரல் 18

24. மாநிலத் தலைமையிடத்திற்கும் மாவட்டத் தலைமையிடங்களுக்கும் இடையே போக்குவரத்து அதிகரித்து வருவதால், தற்போதுள்ள ஒருவழி மீடியர் மின்னலைச் செய்தித் தொடர்பு வசதி போதுமானதாயில்லை. எனவே, ரூ. 100 இலட்சம் செலவில் நுண்ணலைப் பல்வழிச் செய்தித் தொடர்பு. வசதி ஏற்படுத்துவதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இந்தப்பல் வழிச்செய்தி தொடர்பு அமைப்பு சுமார் 540 கிலோ மீட்டர் தொலைவுக்குச் செய்தியை அனுப்பக்கூடியது. இத் தொலைவு ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது' இந்த அமைப்பின் கீழ் மிக உயரமான இடங்களில் 5 மறு ஒலி பரப்பு வானொலி நிலையங்கள் அமைக்கப் பட்டுள்ளன. இந்த அமைப்பின் மூலம் விரல்ரேகைப் பதிவுகள் குற்ற வழக்குகள் குறித்த புள்ளி விவரங்கள் தேவைப்படும்பொழுது மாநிலத்தின் எப்பகுதியிலிருந்தும் அறிந்து கொள்வதற்கு முடியும் என்பதோடு மாவட்டத் தலைமையிடங்கள் அனைத்திலிருந்து டெலி பிரிண்டர்கள், உருவ நேர்படி தொடர்பு (Facsimile circuits) ஆகியவற்றின் மூலம் ஒரே நேரத்தில் குற்ற வழக்குகள் குறித்த தகவல்களை விரைவாக அனுப்பவும் முடியும். இந்த அமைப்பை நிறுவும் பணியை காஜியாபாத்திலுள்ள திருவாளர்கள் பாரத் எலக்ட்ரானிக்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனம் 1978 அக்டோபரில் செய்து முடித்தது. இந்த அமைப்பு செயல்படத் தொடங்கிவிட்டது.

25. மாநிலத்தில் 873 காவல் நிலையங்களும், 185 புறக் காவல் நிலையங்களும் உள்ளன. இவற்றில் 855 காவல் நிலையங்களுக்கும் 137 புறக்காவல் நிலையங்களுக்கும் தொலை பேசி வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசு ஏற்கனவே அனுமதி வழங்கியுள்ளது. எஞ்சிய 18 காவல் நிலையங்களிலும் 48 புறக்காவல் நிலையங்களிலும் தொலை பேசிகள் அமைக்க அரசு 1979-80 ல் அனுமதி வழங்கக் கருதியுள்ளது. 855 காவல் நிலையங்களிலும் 137 புறக்காவல் நிலையங்களிலும் தொலைபேசிகள்அமைக்கஅரசு அனுமதி வழங்கிவிட்டபோதிலும் தொலை பேசித்துறை, இதுவரை, 747 காவல் நிலையங்களிலும் 91 புறக்காவல் நிலையங்களிலும் மட்டுமே தொலை பேசிகள் அமைத்துள்ளது. தொலைபேசித் துறை அதிகாரிகளுடன் கலந்தாலோசித்து எஞ்சிய 108 காவல் நிலையங்களிலும். 46 புறக்காவல் நிலையங்களிலும், கூடிய விரைவில் தொலை பேசிகள் அமைக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

26. காவல் துறையினருக்கு அறிவியல் தொழில் நுட்ப சாதனங்கள்,—

சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் திறம்படப் பேணி வரவும், குற்ற நிகழ்வுகளையும் குற்றவாளிகளையும் கண்டு பிடிக்கவும் எல்லா மாவட்டங்களிலும் அறிவியல் சாதனங்களை அமைப்ப தென அரசு முடிவு செய்துள்ளது. மாநிலக் குற்றஞ்சார்ந்த

1979 ஏப்ரல் 18]

அறிவியல் ஆய்வுக் கூடத்தில் நவீன கருவிகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. காவல் துறை மாவட்டங்கள் அனைத்திலும், எல்லா வசதிகளும் நிறைந்த, குற்றஞ்சார்ந்த அறிவியல் ஆய்வுக் கூடப் பிரிவுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிரிவுகள், புலனாய்விற்கு நன்கு பயன்பட்டு வருகின்றன. 19 காவல் துறை மாவட்டங்களிலும் நிழற்படப் பிரிவுகளும் ஒருவிரல் ரேகைப் பிரிவும் செயல்பட்டு வருகின்றன. குற்றம் நடைபெற்ற இடத்தில் காணப்பெறும் தடயங்களையும் கைரேகைகளையும் விரைவாக அடையாளம் கண்டு கொள்வதற்காக ரூ. 11·2 இலட்சம் செலவில் கடந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் ''கோடக் மிரா கோடு'' (Kodac Mira Code) மைக்ரோ பிலிம் என்னும் சாதன அமைப்பு நிறுவப்பட்டது. நுண்படச் சுருளில் கைவிரல் ரேகைப் பதிவேடு வைத்துவரும் முறை ஏற்கனவே தொடங்கப் பட்டுவிட்டது. இது, 1979 இறுதிக்குள் முடிவடையக் கூடும்.

27. காவல் துறைப் புள்ளி விவரக் கணக்கீட்டுப் பிரிவு. காவல் துறைப் புள்ளி விவரக் கணக்கீட்டுப் பிரிவிற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. அங்கு 5 இலட்சம் குற்ற நிகழ்வுகள் 3 இலட்சம் குற்றவாளிகள் குறித்த தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டு, பதிவு செய்யப்பட்டு குறியீடு இடப்பட்டுள்ளன, மூன்று இலட்சம் குற்றவாளிகளின் விரல் ரேகைப் பதிவுகளும் கணக்கீட்டுப் பொறி முறையில் கணக்கு வைத்து வரப்படுகின்றன. குற்ற நிகழ்வுகள், குற்றவாளிகள் பற்றிய புள்ளி விவரங்கள், விரல் ரேகைப் பதிவுகள் ஆகியவற்றைக் கணக்கீட்டுப் பொறி முறையில் வைத்து வரும் பணி முடிவடைந்துள்ளது. இம் மாநிலத்திலுள்ள காவல் நிலையங்கள் அனைத்திற்கும் அன்றாடம் செய்தி வழங்கும் நடைமுறை 1—2—1975 முதல் தொடங்கப்பட்டது. குற்ற நிகழ்வுகளையும் குற்றவாளிகளையும் விரைவில் கண்டுபிடிக்க இது மிகவும் பயனுள்ளதாய் இருக்கும். தேசிய காவல் துறைக் கணக்கீட்டுப் பொறி கணிப்புமுறைத் திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 74 இலட்சம் செலவில் டி.டி.சி. (T.D.C.) 316 கணக்கீட்டுப் பொறியை பெறவிருக்கும் மாநிலக் காவல் படை முதல் அணியில் தமிழ்நாடும் இடம் பெற்றுள்ளது. திருவாளர்கள் எலக்ட்ரானிக்ஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா லிமிடெட் என்னும் நிறுவனத்துடன் செய்து கொண்ட ஓர் உடன்பாட்டின்படி, அந்த நிறுவனம் கட்டங்கட்டமாக கணக்கீட்டுப் பொறியினை வழங்கி வருகிறது. முதல் கட்டம் தொடர்பான இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டு விட்டன. இவை சோதனைக்குட் படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த இயந்திரம் விரைவிலேயே தொடங்கி வைக்கப்படவிருக்கிறது. இரண்டாவது கட்டம் தொடர்பான இயந்திரங்கள் அடுத்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் வழங்கப்படலாம்.

28. போக்குவரத்துப் பணிக்களரி-பயிற்சிப்பள்ளி, ஆவடி.

தமிழ்நாடு காவல் துறை ஆணைக்குழுவின் பரிவுரையின் அடிப்படையில்' சென்னை மாநகரக் காவல் படைக்கும் ஆயுதந் தாங்கிய காவல் அணிக்கும் பயன்படும் விதத்தில் ஆவடியில்

போக்குவரத்துப் பணிக்களரி—பயிற்சிப்பள்ளி ஒன்று திறக்கப் பட்டது. இப் பள்ளி 1975, டிசம்பர் திங்கள் 20 ஆம் தேதியிலிருந்துஇயங்கி வருகிறது.

29. தமிழ்நாடு காவலர் நல நிதி.

காவல் துறையைச் சேர்ந்த அரசிதழ் பதிவு பெறாப் பணியாளர்களுக்கு, நிதி உதவி, படிப்புதவி, நல உதவி, பொழுது போக்கு வசதி ஆகிய உதவிகள் செய்து கொடுப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட தமிழ்நாடு காவலர் நல நிதி தொடர்ந்து செவ்விய முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. காவல் துறையில் பணி புரியும் அரசிதழ் பதிவு பெறாத அதிகாரிகள் மனமுவந்து கொடுக்கும் தொகைகள் மூலமும், அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரிகளிடமிருந்து பெறும் நன்கொடைகள் மூலமும் இந் நிதிக்குத் தொகை திரட்டப்படுகிறது, 1971-72 ஆம் ஆண்டில் இருந்து ஒவ்வொரு நிதி ஆண்டும் ஒரு மொத்த மானியமாக ரூ. 1·5 இலட்சம் ரூபாயை அரசு இந்நிதிக்கு வழங்கி வருகிறது.

30. தமிழ்நாடு காவல் துறை நூற்றாண்டு விழா படிப்புதவித் தொகை நிதி.

தமிழ்நாடு காவலர் நல நிதியைத் தவிர தமிழ் நாட்டுக் காவல்துறை நூற்றாண்டு விழா படிப்புதவித் தொகை நிதியும் உள்ளது. காவல் துறை அரசிதழ்ப் பதிவிலா நிர்வாக அதிகாரிகளின் பிள்ளைகளில் தகுதியுடையோர்க்குக் கல்லூரிகளில் மேல் படிப்பும், தொழில் நுட்பக் கல்வியும் கற்க ஆண்டுதோறும் இந் நிதியிலிருந்து உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. தனிப் பட்டவர்களிடமிருந்து பெறப்படும் நன்கொடைகள் மூலம் இந் நிதிக்கு தொகை திரட்டப்படுகிறது. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் படிப்புதவித் தொகை வழங்குவதற்காக இந்நிதியிலிருந்து ரூபாய் 28,000 செலவிடப்பட்டது.

31. தமிழ்நாடு காவலர் குடும்ப நல நிறுவனம்.

தமிழ்நாடு காவலர் குடும்ப நல நிறுவனம் தொடர்ந்து நற் பணியாற்றி வருகிறது. இந்த அமைப்பு வகுத்த பல்வேறு திட்டங்களின்கீழ் நூற்பு. தையல் வேலை, பாய் முடைதல், ஜமுக்காளம் நெசவு, ஊசிக்குச்சி செய்தல், பட்டாசு வெடி மருந்து வைப்பதற்கான உறைகள் செய்தல், பீடி சுற்றுதல், காகிதஉறை செய்தல், புத்தகம் கட்டுதல். பாற்பண்ணை, கோழிப்பண்ணை, கைவனைத் தொழில்கள், பனியன்கள் தயாரித்தல் முதலிய பல் வேறு தொழில்கள் காவலர் குடும்பங்களின் வருவாயை உயர்த்து வதில் தொடர்ந்து துணை புரிந்து வருகின்றன.

32. ஊர்க்காவல் படை.

இந்தத் தொண்டு நிறுவனம் காவல் துறையினருக்குத் தொடர்ந்து துணைப் படையாகத் திறம்படச் செயல்பட்டு வருகிறது. தமிழ்நாட்டிலுள்ள 96 அணிகளில் 32 அணிகள்

1979 ஏப்ரல் 18]

சென்னை மாநகரில் உள்ளன. எஞ்சிய 64 அணிகள் மாவட்டங்களில் 52 இடங்களில் அமைந்துள்ளன. 5 ஊர்க்காவல் படை மகளிர் அணிகள் உள்ளன. அவற்றில் 3 அணிகள் சென்னை நகரிலும், 2 அணிகள் அணியில் பாதி பேர் வீதம் நான்கு மாவட்டத் தலைமை இடங்களான திருச்சிராப்பள்ளி, மதுரை, கோயம்புத்தூர், நாகர்கோயில் ஆகிய இடங்களிலும் அமைந்து உள்ளன. இந்த அறிக்கை ஆண்டில், போக்கு வரத்தை முறைப்படுத்தல், இரவு நேரத்தில் ரோந்துப்பணி, வெள்ள நிவாரணப்பணி, சமூகப்பணி ஆகியவை தொடர்பான கடமைகளைக் கவனிப்பதுடன் திருவிழாக்கள் ஏனைய பொது நிகழ்ச்சிகளில் பாதுகாப்புப்பணி இவற்றில் ஊர்க்காவல் படையினரின் பணி பயன்படுத்தப்பட்டது. முதலுதவி, தீயணைப்புப் பணி உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு ஆகிய பணிகளிலும் அவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இந்த அறிக்கை ஆண்டில் இம்மாநிலத்தில், புதுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, திருச்சிராப்பள்ளி, குளித்தலை, நாகப்பட்டினம், வேதாரண்யம், இராமநாதபுரம், மண்டபம், சிதம்பரம், மதுராந்தகம், பெரம்பூர், சைதாப்பேட்டை போன்ற வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட 12 இடங்களில் கிராமப் பகுதி ஊர்க்காவல் படையை அமைப்பதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியது. தமிழ்நாட்டில் அண்மைக் காலத்தில் புயல் வீசியபோதும் இதற்குமுன் கண்டிராத அளவிற்குப் பெரு மழை பெய்தபோதும் இந்த கிராமப்பகுதி ஊர்க்காவல் படையினர் குறிப்பாக நற்பணி புரிந்தனர்.

33. போக்குவரத்து நெறிக் காவல் அமைப்பு.

''சென்னை நகரக் காவலர் போக்குவரத்து நெறிக்காவலர் அமைப்பு'' 1978ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்டது. அது முற்றிலும் தன் விருப்பத்தில் செயல்படும் அமைப்பாக உள்ளது. சென்னையில் 20-9-78ல் மேதகு தமிழ்நாடு ஆளுநர் அவர்கள் தலைமை வகித்த ஒரு நிகழ்ச்சியில் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்களால் இந்த அமைப்பு தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பில் முதன்மை பாதுகாவலர் ஒருவர் துணை முதன்மை பாதுகாவலர் ஒருவர், போக்குவரத்துப் பாதுகாவலர்கள் 70பேர் ஆகியோர் உள்ளனர். உடற்பயிற்சி, போக்குவரத்துச் சட்டங்கள், போக்குவரத்தை ஒழுங்குபடுத்துதல் ஆகியவற்றில் 10 நாட்களுக்கு அவர்களுக்கு அடிப்படைப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. போக்குவரத்துப் பாதுகாப்பைப் பராமரிப்பதில் காவலர்களுக்கு உதவி செய்தல், பொது மக்களுடனும், அதிகாரிகளுடனும் ஒத்துழைத்தல், விபத்துக்கள் தடுப்பது, போக்குவரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது குறித்துச் சிறந்த திட்டம் ஒன்றை வகுப்பதும், சாலையில் செல்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு பற்றி எடுத்துரைப்பதும் இந்த அமைப்பின் முக்கிய நோக்கங்களாகும். முக்கியப் பிரமுகர்களின் வருகையின் பொழுது ஏற்படும் பெருங்கூட்டங்கள் கிரிக்கெட் விளையாட்டின் பொழுது பாதுகாப்பு ஏற்பாடு செய்தல் போன்ற சமயங்களில் போக்குவரத்தை ஒழுங்கு படுத்துவதில் அவர்கள் இதுவரை மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றியுள்ளனர்.

[1979 ஏப்ரல் 18

34. காவலர் வீட்டு வசதித் திட்டம்.

காவல் துறை சார் நிலைப்பணியாளர்களில் 80 சதவீதத்தினருக்கு வீட்டு வசதி அளிக்கும் நோக்கத்தோடு 1955-56 ஆம் ஆண்டில் காவலர் வீட்டு வசதித் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. முதலாவதாக, இது திட்டம் சாராத ஒரு முக்கியமான திட்டமாகக் கருதப்பட்டது. பின்னர் இது திட்டப் பணியில் சேர்க்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு சிறப்புக் காவல் படையினர் 80 சதவீதத்தினருக்கு வீட்டு வசதி அளிப்பதும் இத்திட்டத்தில் அடங்கும் 80. சதவீதத்தினருக்கு வீட்டு வசதியளிக்க இதுவரை திட்டமிடப்பட்டதில் 60 சதவீதத்தினருக்கு வீட்டுவசதி அளிக்கப்பட்டு விட்டது. இந்திய அரசு 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்குக் கடன் உதவித் திட்டத்தின் கீழ் 34·68 இலட்சம் ரூபாய் அனுமதித்து உள்ளது. இந்திய அரசின் ஏழாவது நிதி ஆணைக்குழு காவலர் வீட்டுவசதித் திட்டத்திற்காக 1979-84 ஆம் ஆண்டில் 675 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளது. வரும் ஆண்டுகளில் காவலர் வீட்டு வசதித் திட்டம் விரைவுபடுத்தப்படும்,

35. பதக்கங்கள்.

தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த 19 காவல் துறை அதிகாரிகளுக்கும், காவலர்களுக்கும் 1978 ஆம் ஆண்டில் குடியரசுத் தலைவரின் காவலர் பதக்கங்களும், காவல்துறையினரின் பதக்கங்களும் வழங்கப்பட்டன.

36. 1978 ஆம் ஆண்டில் 30 காவல் அதிகாரிகளுக்கும், காவலர்களுக்கும் சிறந்த சேவைக்காக தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் காவல் பதக்கங்கள் வழங்கப்பட்டன. காலஞ்சென்ற திரு. ஒ. முருகன், காவலர் 1980 (தமிழ் நாடு சிறப்புக் காவல்படை IV அணியைச் சேர்ந்தவர்) துணிவுடைமையைப் பாராட்டி அவரது மரணத்திற்குப் பின் முதலமைச்சரின் காவலர் பதக்கத்துடன் ரொக்கப் பரிசு 3,000 ரூபாயும் வழங்கப்பட்டன.

37. விளையாட்டுப் போட்டிகள்.

இந்த ஆண்டு மாநிலக் காவல் உடற்பயிற்சி நீச்சல் போட்டி, மாநிலக் காவல் பணிப்போட்டி சரகங்களுக்கு இடையேயான விளையாட்டுப் போட்டி ஆகியவை தமிழ்நாடு காவல் துறையினரால் நடத்தப் பட்டன. புதுடில்லியில் 18-8-1978 முதல் 20-8-1978 வரை நடைபெற்ற 27ஆவது அனைத்து இந்திய காவலர் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் நீச்சல் போட்டியில் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த காவலர் பங்கு கொண்டனர். இது தவிர அரியானா மாநிலத்தில் கெர்னல் மாவட்டத்தில் மதுபன் என்ற இடத்தில் 2-12-1978 முதல் 10-12-1978 வரை நடைபெற்ற பணிப்போட்டியில் தமிழ்நாடு மாநிலக் காவல் பணிப் போட்டிக் குழுவினர் பங்கேற்றனர். 1978 ஆம் ஆண்டில் நடைபெற்ற அனைத்து இந்திய காவலர் பணிப்போட்டியில் தமிழ் நாடு காவல் துறையினர் 7 தங்கப் பதக்கங்களையும். 4 வெள்ளிப பதக்கங்களையும், 4 வெண்கலப் பதக்கங்களையும்

1979 ஏப்ரல் 18]

பெற்று வெற்றி வாகை சூடினர். அறிவியல் சாதன ஆய்வு அணி அனைத்தும் தெரிந்த விளையாட்டு வீரர் கேடயத்தைப் பெற்றதோடு மூன்றாவது இடத்தை வகித்தது, இது தவிர உருவப்படம் வரைதல் போட்டியில் முதலாவது, இரண்டாவது பரிசுகளைப் பெற்றன. கைவிரல் ரேகைப் பதிவுக் குழு முதலாவது, மூன்றாவது பரிசுகளைப் பெற்றது. காவல் துறையினர் வைத்து வரும் நாய்ப்படையில் இரண்டு நாய்கள் ஒவ்வொன்றும் நன்கு வளர்ப்புச் சோதனையில் முதல் பரிசைப் பெற்றன.

38, சுற்றுக் காவல் படைகள்.

மக்கள் உரிமைகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் விதித் துறைகளை மீறி நடப்பவர்களைக் கண்டு பிடிக்கவும், குற்றவாளிகளைக் கைது செய்யவும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள 9 காவல் மாவட்டங்களில் 6 மாவட்டங்களில் அதாவது கோயம்புத்தூர் (நகர்ப்புறம்), மதுரை (கிழக்கு), தென்னார்க்காடு, தஞ்சாவூர் (மேற்கு), திருச்சிராப்பள்ளி, திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்களில் சுற்றுக் காவற் படையினர் செயல் பட்டு வருகின்றனர். ஏனைய காவலர் மாவட்டங்களில் கூடுதலாக ஏழு சுற்றுக் காவல் படைகளை அமைப்பதற்கு அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

39. காவலர்—பொது மக்கள் நல்லுறவு.

''பொது மக்கள் தொடர்பு'' என்பது இன்று அதிக நாட்டம் செலுத்தப்பட்டுவரும் சிறப்புத் துறையாகும். 47,000 பேரையும் ஏராளமான அதிகாரங்களையும் சமூகத்தின் மூலைமுடுக்குகளிலெல்லாம் ஊடுருவியுள்ள அதன் பிணைப்பும் கொண்ட காவல் துறையைப் போன்ற பெரிய துறை எதுவும் வல்லுநரின் ஆலோசனை இன்றி செயல்பட முடியாது. பொது மக்கள் தொடர்பு வல்லுநர் ஒருவரை காவல் துறையில் நியமிப்பது குறித்து அரசு இப்போது பரிசீலித்து வருகிறது.

40. காவல் துறையினரின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துதல்.

1978ஆம் ஆண்டில் பல்வேறு வகை நர்வாகப் பணி அலுவலகப் பணிகளில் கூடுதலாக 435 பதவிகளை ஏற்படுத்த அரசு அனுமதி வழங்கியது. சட்ட மன்றத்தில் அளித்த உறுதிமொழிக்கிணங்க காவல் துறைப் பணிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் 10,000 காவலர்களில் முதல் கட்டத்தில் 2,000 காவலர்களை வேலைக்கமர்த்தும் வகையில் கீழ்க்காணும் கூடுதல் பணியாளர்களுக்கு அனுமதி வழங்கும்படி கேட்டு காவல்துறை இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் அனுப்பியுள்ள செயற் குறிப்பை அரசு பரிசீலித்து வருகிறது :—

அலுவலகப் பணியாளர்கள்.

| | |
|---|---|
| நேர்முக உதவியாளர்கள் .. .. | 3 |
| கண்காணிப்பாளர்கள் (தேர்வுத்தரம்) .. .. | 2 |
| கண்காணிப்பாளர்கள் .. .. .. | 12 |

[1979 ஏப்ரல் 18

அலுவலகப் பணியாளர்கள்—தொடர்ச்சி.

| | |
|---|---|
| உதவியாளர்கள் | 79 |
| இளநிலை உதவியாளர்கள் | 89 |
| தட்டச்சர்கள் | 10 |
| பதிவேட்டு எழுத்தர்கள் | 3 |
| கடைநிலை ஊழியர்கள் | 28 |
| தனிப்பிரிவு உதவியாளர்கள் | 2 |
| சிறுவர் காவலர்கள் | 8 |

கைவிரல் ரேகை பதிவு செய்யும் பணியாளர்கள்.

| | |
|---|---|
| இயக்குநர் | 2 |
| கைவிரல் ரேகைப் பதிவு கண்காணிப்பாளர் | 6 |
| கைவிரல் ரேகைப் பதிவு வல்லுநர்கள் | 31 |
| கைவிரல் ரேகை தேடுபவர்கள் | 39 |
| புகைப்பட உதவியாளர் | 1 |

நிர்வாகப் பணியாளர்கள்

| | |
|---|---|
| காவல் துறை உதவிக் கமிஷனர் | 1 |
| இன்ஸ்பெக்டர்கள் | 25 |
| ரிசர்வ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் | 2 |
| டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர்கள் | 13 |
| சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் | 163 |
| ரிசர்வ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் | 8 |
| உதவி சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் | 16 |
| ரிசர்வ் உதவி சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் | 6 |
| தலைமைக் காவலர்கள் | 246 |
| காவலர்கள் (முதல் நிலை) | 87 |
| காவலர்கள் (இரண்டாம் நிலை) | 1,153 |
| பெண் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் | 3 |
| பெண் தலைமைக் காவலர்கள் | 29 |
| பெண் காவலர்கள் | 118 |

தொழில்நுட்பப் பணியாளர்கள்.

| | |
|---|---|
| காவல் துறை வானொலி அலுவலரின் தொழில் நுட்ப உதவியாளர் (அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்). | 5 |
| காவல் துறை வானொலி அலுவலரின் தொழில் நுட்ப உதவியாளர்கள் (அரசிதழ் பதிவு பெறாதவர்). | 8 |

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

1979 ஏப்ரல் 18]

தொழில் நுட்பப் பணியாளர்கள்— தொடர்ச்சி.

| | | |
|---|---|---|
| வானொலி மேற்பார்வையாளர்கள் | .. | 8 |
| வானொலித் தொழில் நுட்பப் பணியாளர்கள் | .. | 1 |
| கம்பியில்லாச் செய்திக் கருவி இயக்குபவர்கள் | .. | 4 |
| கம்பியில்லாச் செய்தி கருவி தொழில் நுட்பப் பணியாளர்கள் | .. | 2 |
| குற்றேவலர்கள் .. .. .. | .. | 5 |

மேற்சொன்ன கூடுதல் பணியாளர்களுக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டால் காவல் துறையின் பல்வேறு பிரிவுகள் பெருமளவிற்கு வலுப்பெறும். இதனால், காவல் துறையின் பல்வேறு பிரிவுகளும், சட்டம் ஒழுங்கினைப்பேணுதல், குற்றங்கள் நிகழாவண்ணம் தடுத்தல், குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்தல், மது விலக்குச் சட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல் ஆகிய பணிகளைச் செய்வதற்கான செயல்திறன் மேம்படும். நிர்வாகப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்தினால் அலுவலக நிர்வாகத்திறன் உயரும். 1979-84 ஆம் ஆண்டுகளில் காவல் துறை வலுப்பெறுவதற்காக ரூ.443 இலட்சம் தொகையை அளிக்க, ஏழாவது நிதிக்குழு வகை செய்துள்ளது. இதில் ரூ. 80 இலட்சம் தொகை 1979–80-ல் விடுவிக்கப்படும்.

41. காவல் துறையில் உள்ள எழுச்சி.

காவல் துறையில் உள்ள எழுச்சி, கட்டுப்பாடு, ஆகியவை தொடர்ந்து நல்ல நிலையில் இருந்தன; அவர்கள் தங்கள் கடமைகளை சிறப்புடன் ஆற்றினர்; காவல் துறையைச் சேர்ந்த எல்லாப் பதவித் தரத்தினரும் எழுச்சியுடனும், ஆர்வத்துடனும் தொடர்ந்து பணியாற்றுகின்றனர்.

வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

இணைப்பு.

31–12–1978 அன்றுள்ளபடி காவல் படையில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை.

| பதவித்தரம். (1) | | பதவிகளின் எண்ணிக்கை. (2) |
|---|---|---|
| காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் | | 1 |
| கூடுதல் இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் | .. | 1 |
| காவல் துறை ஆணையாளர் | .. | 1 |
| துணை இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரல் | | 15 |
| சூப்பிரெண்டென்ட்/இணை சூப்பிரெண்டென்ட். | | 37 |
| கூடுதல் சூப்பிரெண்டென்ட் | .. | 8 |

| | |
|---|---|
| தளவாய் .. .. .. | 5 |
| துணைத் தளவாய் .. .. | 3 |
| உதவி சூப்பிரெண்டெண்ட்/துணை சூப்பிரெண்டெண்ட் (தரம் 1) | 203 |
| துணை சூப்பிரெண்டெண்ட் (தரம் 2) | 27 |
| துணை சூப்பிரெண்டெண்ட் (தரம் 3) | 22 |
| காவல் துறை இன்ஸ்பெக்டர் .. | 656 |
| ரிசர்வ் இன்ஸ்பெக்டர் .. .. | 79 |
| டெபுடி இன்ஸ்பெக்டர் .. .. | 204 |
| சப்-இன்ஸ்பெக்டர் .. .. | 2,010 |
| ரிசர்வ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் | 296 |
| உதவி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் .. .. | 696 |
| ரிசர்வ் உதவி சப்-இன்ஸ்பெக்டர் .. | 159 |
| தலைமைக் காவலர் (அவில்தார்) | 4,813 |
| நாயக் .. .. | 388 |
| லான்ஸ் நாயக் .. .. | 345 |
| காவலர் (முதல் நிலை) .. .. | 4.419 |
| காவலர் (இரண்டாம் நிலை) .. | 32,705 |
| பெண் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் .. | 4 |
| பெண் தலைமைக் காவலர் .. | 4 |
| பெண் காவலர் .. .. | 65 |
| மொத்தம் .. | 47,161 |

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

## இணைப்பு II.

[286 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க]

தமிழ்நாடு தீயணைப்புத் துறை

1978–79

ஆய்வுரை.

தமிழ்நாடு தீயணைப்புத் துறை 1967 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் முதல் தனித்துறையாக இயங்கி வருகிறது. மக்களின் உயிரையும் உடமையையும் தீ விபத்துக்களிலிருந்தும் மற்றும் இதர இயற்கை இடர்களிலிருந்தும் காப்பாற்றுவதே தீயணைப்புத் துறையின் குறிக்கோளாகும். தமிழ்நாடு தீயணைப்புத் துறை அதன் அமைப்பிலே நாட்டிலேயே பெரியது எனவும்,

1979 ஏப்ரல் 18]

மிகத் திறமை வாய்ந்த தீயணைப்புத் துறைகளில் ஒன்று எனவும் பெயர் பெற்றுச் செயல்பட்டு வருகிறது. பொது மக்களுக்கு இத்துறையின் பணி எந்நேரத்திலும் கிடைக்கிறது.

2. தீ விபத்தைத் தவிர்ப்பதும், தீயை அணைப்பதும், இத்துறையின் தலையாய பணியாயினும், மக்களின் நலனுக்காக அது வேறு பல வகைகளிலும் செயலாற்றுகிறது. உதாரணமாக சந்தைகள், திருவிழாக்கள் நடைபெறும் பொழுது தீத்தடுப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதும், கிணறுகளில் விழுந்து விட்ட மற்றும் இடிந்த கட்டிடங்களில் ஏற்பட்ட இடிபாடுகளிலும், வெள்ளத்திலும் மற்ற விபத்துக்களிலும் சிக்கிக் கொண்ட மனிதர்களையும் மிருகங்களையும் காப்பாற்றிச் செயலாற்றி வருகிறது. மேலும், பெரிய நகரங்களில் நோயுற்றவர்கள் மற்றும் காயமடைந்தவர்களை உடனடியாக மருத்துவ மனைக்கு அகற்ற நோயாளி வண்டிகள் பராமரிக்கப்படுகின்றன. கொள்ளை நோய்கள் தோன்றிப் பரவும் காலங்களில் சுகாதாரத் துறைக்கு இத்துறை உதவுகிறது. தேர்தல் மற்றும் கலவரங்களின் பொழுது காவல் துறையினருக்கு பந்தோபஸ்து வேலைகளில் உதவியளிப்பது போன்ற இதரப் பணிகளையும் ஆற்றி வருகிறது. மனிதாபிமான வகையில் அமைந்த மேற்கண்ட பணிகளைத் தவிர, தமிழ்நாடு பொது மக்கள் கூடும் இடங்கள் சட்டத்தின் கீழும், பஞ்சாயத்துச் சட்டம், நகராட்சிச் சட்டம், மாநகராட்சிச் சட்டம், படைக்கலச் சட்டம் ஆகிய சட்டங்களின் கீழும் அவற்றின் கீழ் இயற்றப்பட்ட வீதிகளின் கீழும், மற்றும் தொழிற்சாலை விதிகள் முதலியவற்றின் கீழும் உரிமங்கள் வழங்கப்பட்ட அல்லது வழங்கப்பட உள்ள இடங்களை ஆய்வு செய்வதிலும், இத்துறை ஈடுபடுகிறது.

3. 1979 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 1 ஆம் நாளில் தீயணைப்புப் படையின் எண்ணிக்கை பற்றிய விவரங்கள் பிற்சேர்க்கையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

4. தீயணைப்பு நிலையங்கள்.

நமது மாநிலத்தில் 1979 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 1 ஆம் நாள் நிலவரப்படி சென்னை மாநகரில் 14 தீயணைப்பு நிலையங்களும் மற்றவை வெளி நகரங்களிலுமாக மொத்தம் 103 தீயணைப்பு நிலையங்கள் இயங்கி வருகின்றன. மேலும், 1979 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 16 ஆம் நாளில் ஒரு புதிய தீயணைப்பு நிலையம் தூத்துக்குடி அனல் மின்சார பிரிவில் திறக்கப்பட்டுள்ளது. இத்துடன் மொத்தம் 104 நிலையங்கள் இம்மாநிலத்தில் இயங்கி வருகின்றன. சென்னை மாநகரில் வட சென்னைக் கோட்டத்தில் தண்டையார்பேட்டை மற்றும் வ.உ.சி. நகர் ஆகிய இடங்களிலும், வடார்க்காடு கோட்டத்தில் ராணிப் பேட்டையிலும், சேலம்—தருமபுரி கோட்

டத்தில் உள்ள ஹோசூரிலும் அமைந்துள்ள தொழிற்பேட்டைகளிலும் ஆக நான்கு தீயணைப்பு நிலையங்கள் திறக்க அரசினரால் ஏற்கனவே ஒப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. தீயணைப்பு நிலையங்களுக்குத் தேவையான இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, கட்டிடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டதும் இத்தீயணைப்பு நிலையங்கள் திறக்கப்படும். இந்நான்கு நிலையங்களையும் கூடிய விரைவில் திறக்க, எல்லா முயற்சிகளும் முழு மூச்சுடன் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

5. தீயணைப்பு அழைப்புகள்.

1978 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் முடிய, இம்மாநிலத்திலுள்ள தீயணைப்பு நிலையங்கள் 8,680 அழைப்புகளைப் பெற்றுச் செயல்பட்டன. இவற்றில், 7,170 தீ விபத்து அழைப்புகளும், 1,361 அவசர மீட்பு அழைப்புகளும், 149 போலி அழைப்புகளும் ஆகும். தீ விபத்துக்களில் 3,464 நகர்புறங்களிலும் 3,706 நாட்டுப் புறங்களிலும் ஏற்பட்டன. இவற்றில் 94 தீ விபத்துக்கள் உயிர் இழப்பு அல்லது ரூ. 50,000—க்கு மேற்பட்ட சொத்துக்களுக்கு சேதம் சம்பந்தப்பட்ட பெருந் தீ விபத்துக்களாகும். தீயினால் அழிக்கப்பட்ட உடமைகளின் மதிப்பு ரூ. 263.6 இலட்சமாகும். அழிவின்றி தீயணைப்புப் படையினரால் மீட்கப்பட்ட உடமைகளின் மதிப்பு ரூ. 1,268.9 இலட்சமாகும். தீயணைப்புப் படைகள் வருமுன் தீ விபத்துக்களில் 111 பேர் உயிரிழந்தனர், காப்பாற்றப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 696.

6. அவசர, மீட்பு அழைப்புகள்.

1978-ம் ஆண்டில் 1,361 அவசர அழைப்புகள் பெறப்பட்டன. நவம்பர் திங்களில் புயல் பெருமழையால் கன்னியாகுமரி, நீலகிரி, கோயமுத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி மற்றும் தஞ்சாவூர் முதலிய மாவட்டங்கள் தாக்கப்பட்ட பொழுதும், நீலகிரி மாவட்டத்தில் பெரிய அளவில் நிலச்சரிவுகள் ஏற்பட்ட பொழுதும், மற்றும் டிசம்பர் திங்களில் ஏற்பட்ட பெரு மழையின் பொழுதும் மீட்புப் பணிக்காக தீயணைப்புப் படையினர் மேற்கண்ட மாவட்டங்களில் நாள் பூராவும் அயராமல் மக்கட் சேதத்தையும், பொருள் சேதத்தையும் தவிர்க்க அரும்பாடு பட்டனர். இப்பணி பொது மக்களாலும் மற்றும் பத்திரிகைகளாலும் பெரிதும் போற்றப்பட்டது.

7. நோயாளி வண்டி அழைப்புகள்.

ஒவ்வொரு நகரத்தின் தேவைக்கேற்ப, ஒவ்வொரு தீயணைப்பு நிலையத்திலும், தீயணைப்பு ஊர்திகளுடன், நோயாளி வண்டிகளும் உள்ளன. இத்துறையில் மொத்தம் 66 நோயாளி வண்டிகள் உள்ளன. 1978—ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் முடிய 9,063 முறை நோயாளி வண்டிகளுக்கான

1979 ஏப்ரல் 18]

அழைப்புகள் வரப்பெற்றன. அவற்றில், விபத்து மற்றும் இலவச அழைப்புகள் 525 ஆகும். நோயாளிகளைச் சிகிச்சைக்காக மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் சென்ற அழைப்புகள் 8,538 ஆகும். அதற்காக வாடகைக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 2.23 இலட்சமாகும்.

8. தீத் தடுப்பு, இதர பாதுகாப்பு மற்றும் நீர் இறைத்தல்:

தீ விபத்து ஏற்படக்கூடிய கட்டுமானங்களுக்கருகே இருந்து, தீ விபத்துக்கள் ஏற்படாமல் அவற்றைப் பாதுகாக்கும் ஏற்பாடாக தீயணைப்பு ஊர்திகள் மூலம் ஆயத்தப்பணி மற்றும் நீர் இறைக்கும் பணிகள் இத்துறையினால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. 1978-ம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் முடிய 232 ஆயத்தப்பணிகள் மற்றும் நீர் இறைக்கும் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, ரூ. 74,331·80 வாடகைக் கட்டணமாக வசூலிக்கப்பட்டது;

9. விபத்துக்கால அவசரப் பணி வண்டி:

இத்துறையில் ஒரே ஒரு அவசரப் பணி வண்டி மட்டும் சிறப்பு இணைப்புத் தளவாடங்கள் கொண்டுள்ளது. இது தென் சென்னைக் கோட்டத்தில் இருக்கிறது. இவ்வண்டி, கவிழ்ந்த வண்டிகளை தூக்கி அகற்றவும், இடிந்த கட்டிடங்களில் மீட்பு வேலைகளின் பொழுது இடிபாடுகளை அகற்றவும், பயன்படுத்தப்படுகிறது. 1978-ல் இவ்வண்டி 42 அழைப்புகளை சமாளித்தது. மற்றும் வாடகைக் கட்டணமாக ரூ. 6,658-ம் தனியாரிடம் வசூலிக்கப்பட்டது.

10. மாநிலப்பட்டறையும், நடமாடும் பழுதுபார்க்கும் குழுக்களும்:

இத்துறையிலுள்ள வாகனங்களை பெரிய அளவில் பழுது பார்ப்பதற்கான பட்டறை ஒன்று சென்னையில் இத்துறையால் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறது. கோட்டங்களில் உள்ள ஊர்திகளின் சாதாரண பழுதுகளை உடனுக்குடன் செப்பனிட நடமாடும் பழுது பார்க்கும் குழுக்கள் செயல்படுகின்றன. 1978-ம் ஆண்டில் ரூ. 86,312.55 மதிப்புள்ள 185 பழுது பார்க்கும் வேலைகளை மாநிலப் பட்டறையும், ரூ. 67,697 மதிப்புள்ள 789 பழுது பார்க்கும் வேலைகளை நடமாடும் பழுதுபார்க்கும் குழுக்களும் செய்திருக்கின்றன.

11. வெகுமதிகள்:

(1) இவ்வாண்டில் சிறப்பாக பணியாற்றிய 3 பணியாளர்களுக்கு ''தீயணைப்பு சேவை பதக்கம்'' சுதந்திர தினத்தன்று வழங்கப்பட்டது.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY வாய்மையே வெல்லும் TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1979 ஏப்ரல் 18

(2) இரண்டு நிலைய தீயணைப்பு அலுவலர்கள், ஒரு தீயணைப்பாளர்- ஓட்டுநர் ஆகியோருக்கு ''பாராட்டத் தக்க பணிக்காக'' ''முதலமைச்சர் பதக்கம்'' வழங்கப்பட்டது. இது தவிர 341 அலுவலர்கள் மற்றும் பணியாளர்களுக்கும் அவர்களின் சிறந்த பணிக்காக தொகை ரூ. 2,642 வெகுமதியாக வழங்கப்பட்டது.

12. தீயணைப்புத் துறை பணியாளர் நல நிதி:

தமிழ்நாடு தீயணைப்புத் துறையில் பணிபுரியும் அரசிதழ் பதிவு பெறாத பணியாளர்களின் நன்மைக்காக 1962-ம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தமிழ்நாடு தீயணைப்புத் துறை சேம நல நிதி, நிதியுதவி, படிப்புதவி, நல உதவி, பொழுது போக்கு வசதி, ஆகியவற்றை அளிக்கிறது. காச நோய், தொழு நோய், புற்று நோய் போன்ற நோய்களால் அவதிப்படுகின்ற இத்துறைப் பணியாளர்கள் அல்லது அவர்களைச் சார்ந்தவர்கள் சத்துணவு வாங்குவதற்காக அவர்களுக்கு நிதியுதவி வழங்கப்படுகிறது. மற்றும், பணியாளர்களுடைய பிள்ளைகளின் உயர் கல்விச் செலவை ஈடு கட்டுவதற்கும், பணியாளர்களில் இறந்துபோனவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு நிவாரணம் அளிக்கவும், அவர்களைச் சார்ந்தவர்களுடைய ஈமச் சடங்குகளுக்கு ஆகும் செலவிற்கும் நிதியுதவி அளிக்கப்படுகிறது. மேலும் இப்பணியாளர்களில், பணிக்காலத்தில் இந்த நிதியிலிருந்து எவ்வித நிதியுதவியும் பெறாதவர்களுக்கு அவர்கள் ஓய்வுபெறும் பொழுது அடையாள மானியத் தொகை அளிக்கவும் இந்த நிதியிலிருந்து செலவிடப்படுகிறது. இத்துறையில் பணிபுரியும் 3,290 பணியாளர்கள் இதில் சேர்ந்துள்ளனர். 1978-ம் ஆண்டில் சந்தாவாக ரூ. 8,670.50 வசூலிக்கப்பட்டது. ரூ. 18,802.26 உதவித் தொகையாக பணியாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. 1978-ம் ஆண்டிற்கு அரசு கொடையாக ரூ. 10,000 ஒப்பளித்துள்ளது.

13. பயிற்சி:

தீயணைப்புத் துறைக்கென ஒரு மாநிலப் பயிற்சிப் பள்ளி சென்னையில், 2 நிலையத் தீயணைப்பு அலுவலர்கள் மற்றும் 2 தலைமைத் தீயணைப்போர்கள் உதவியுடன் ஒரு கோட்டத் தீயணைப்பு அலுவலரின்கீழ் செயல்படுகின்றது. இங்கு புதிதாகச் சேர்க்கப்படுகின்ற அதிகாரிகளுக்கும் பணியாளர்களுக்கும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது; மேலும் மறுபயிற்சி வகுப்பும் வேறு பல வகுப்புகளும் நடத்தப்படுகின்றன. இப்பள்ளியில் இவ்வாண்டு பலதரப்பட்ட பயிற்சிகள் அளிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் 4 பயிற்சிக் காலங்களில் பயிற்சி வகுப்புகள் தீயணைப்போர்களுக்கு நடத்தப்பட்டது. மொத்தம் இப்பயிற்சி வகுப்புகளில் 180 பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

1979 ஏப்ரல் 18]

14. பொது:

சென்னை மாநகரைச் சுற்றிலும் அநேக இடங்களில் பரவி வரும் உயரமான பல மாடிக்கட்டிடங்களில் தீ விபத்துக்கள் பரவாமல் தடுக்கவும், விபத்தில் சிக்கியவர்களை மீட்கவும் நவீன சாதனங்கள் பொருத்தப்பட்ட ''ஸ்நார்க்கல்'' (Snorkel) என்னும் சிறப்புப் பொறியை சுமார் ரூ.18 இலட்சம் செலவில் வாங்க அரசு ஒப்பளித்துள்ளது. இப்பொறியை இறக்குமதி செய்ய புது டில்லி பொருள் வழங்கல் — ஒரு வகை செய்தல் துறைத் தலைமை இயக்குநர் மூலம் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வழங்கும் நிலையில் உள்ளது. இச்சிறப்புப் பொறி இறக்குமதியாகி உபயோகத்திற்கு வந்தவுடன், பல மாடிக் கட்டிடங்களில் ஏற்படும் எந்த விபத்துக்களானாலும், பயன் விளைவிக்கத் தக்க வகையிலும், திறமையுடனும் சமாளிக்கலாம். எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத்திற்குள்ளும், அதைச் சுற்றிலும் உள்ள இடங்களிலும் ஏற்படும் பலதரப்பட்ட தீ விபத்துக்களை அணைப்பதற்கு சிறப்பு அமைப்புகளைக் கொண்ட ''க்ராஷ் டெண்டர்'' (Crash tender) எனப்படும் சிறப்புச் சாதனம் ரூ. 2.79 இலட்சம் செலவில் பம்பாயில் கட்டுமானம் செய்யப்பட்டு எண்ணூர் தீயணைப்பு நிலையத்தில் 1977 ஆம் ஆண்டு மே திங்கள் 13 ஆம் நாள் முதல் உபயோகத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. அதே போன்ற சாதனம் ஒன்றைத் தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்தில் அமையும் தீயணைப்பு நிலையத்திற்கு வாங்க அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

பிற்சேர்க்கை:

1979 ஆம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 1-ம் நாள் அன்றைய நிலவரப்படி உள்ள தீயணைப்புத் துறைப் பணியாளர்களின் எண்ணிக்கை :—

I. அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்கள்—

| | |
|---|---|
| 1. இயக்குநர் .. .. .. | 1 |
| 2. துணை இயக்குநர்கள் .. .. | 2 |
| 3. கோட்டத் தீயணைப்பு அலுவலர்கள். .. | 9 |

II. அரசிதழ் பதிவு பெறாதவர்கள் —

| | |
|---|---|
| 1. உதவிக் கோட்டத் தீயணைப்பு அலுவலர்கள் .. .. .. | 8 |
| 2. உதவிக் கோட்டத் தீயணைப்பு அலுவலர் (போக்குவரத்து) .. | 1 |
| 3. நிலைய தீயணைப்பு அலுவலர்கள் .. | 114 |
| 4. நிலைய அலுவலர்கள் (போக்குவரத்து) .. .. | 7 |
| 5. தலைமை தீயணைப்பாளர்கள் .. | 389 |

| | | | |
|---|---|---|---|
| 6. | ஓட்டுநர்—இயந்திரக் கம்மியர்கள் | .. | 117 |
| 7. | பற்ற வைப்பாளர் | .. .. | 1 |
| 8. | தீயணைப்பு—கம்மியர்கள் | .. .. | 8 |
| 9. | தீயணைப்பு தச்சர் | .. .. | 1 |
| 10. | தீயணைப்பு—ஓட்டுநர்கள் | .. .. | 619 |
| 11. | தீயணைப்பாளர்கள் | .. .. | 2,403 |
| | மொத்தம் | .. | 3,680 |

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS